

Si. No. 030482

کردید *

گریه شریک خوانمت ای شاه کین بواسطه
 زین گفته حاجتم بدلیل و به آیه نیصبت
 تو سایه خدائی و عاین همپو آفتاب
 روشن بود که هیچ یکی را دو سایه نیصبت
 ای کرده خدا مراد شاهانت * میزان فلک مگر بسنجد شانت
 همه بخت تو در جهان نه یند و صورت * آئینه مگر نهند در میزانت

 تمام شد

دوست به هیچ فروخت با همه یاری
یار فروشی توین زمانه همین است
رهی

جانبا بی اگر ای دل گله بیجا چیست
تو که پروانه بزنی هوس ایله چیست
سرور را باده یکی بیش نلشد یا ربه
این قدر خاک نشین در پی آن بالا چیست
ایات

طولی آن روز که منقار بخون رنگین کرد
گشت روشن که چه روزی سخن پرداز است

چرا بگرد بنگوش او نمی گردد
اگر زبانی گهر رشته بر نیامده است

چه دل موزی کنی چون رقم از دست
کسی از کشته پیکان بر نیارد
میان رقم گیسوان موزم از غم
چون از کشتی که در دنیا بسوزد

میر یحیی کاشی اگر چه از علم بهره ندارد اما به موزونیت
طبع معانی تازه را لباس نظم می پوشاند و بمطابق طرازی این
مولف آملان مولف میانه است این ماهر از بتایج خاطر

علم اعم وزیر خان و حکیم صلیح الزمان مقدم نگاشته عدد هر چند
در عمل رجحان دارد •

حکیم الملک حکیم مومنا حکیم فتح الله احوال اینان در جلد
اول شرح و به طاهر رقم گفته • *

طبقة شعرا

طالب علمیم شرح حال او با برخی از اشعارش در اولین جلد
گزارده آمد این چند بیت نیز از او طبع اوست • • ابیات •

دنبال اعک اننداده ام جویم دل آزده را
از خون توان برداشت پی نخچیر پیکان خود را

هر کس اگر بقدر هنر بهره یافتی
بانیست آب بحر نصیب گهر شود

زخمهای شانه از زلفت فراهم میشود
بخت اگر یاری نماید هک مرهم میشود

خنده بدصحت است دوا یام ماهیار باش
محتصب هو میکند ابلجا دهان بست را

پی دیده راه اگر نتوان رفت پس چرا
چشم از جهان چوبختی ازو می توان گذشت

والد خود ملا محمد که از فضایی آن دیار بود اندوخته پدرگاه
 گزینان جاه آمد و بقلاوئی اختر مسعود دلیل بلندگان سعادت آیدین
 گردید و پس از چندی بخدمت افتاد از قوی کیهان پوی
 فوازش یافت :

طبقه حکما

وزیر خان و حکیم مسیح الزمان چون احوال ایشان به تفصیل
 در نهمین جلد نگارش پذیرفته مکرر آن را ننوشتیم
 حکیم محمد داود مخاطب به تقرب خان پسر حکیم عنایت الله
 است که در فن طبابت شاگرد رشید حکیم مرزا محمد پدر حکیم
 مسیح الزمان بود و طبیب معتمد معتبر شاه عباس او بعد از
 گذشتن پدر مراد حکماء ایران شد کمال قرب و محرمیت در
 خدمت شاه داشت بعد از فوت شاه چندی منزوی گشته به
 حرمین شریفین شتافت و پس از اجازت زیارت آن دو مکان
 منیف معاودت نموده به بغداد و از بغداد به بصره و از آنجا به
 بندر لاهی آمد و بفروغ طالع و پیشوای بخت به مستقر الخلافت
 اکبر آباد رسیده هفدهم صفر سال هفتم از دوم دور جلوس میمنت
 مانوس دولت آستان بوس مقدس اندوخت و از فرط حداقت و
 مهارت درین فن و دنور حدس و تجربه به منصب هزار و پانصدی
 دو صد سوار بلند پایگی یافت و مکرر معالجات خوب نموده به انواع
 عنایات و مرهم خاقانی سر بر افراخت اکنون به منصب سه
 هزار و صد سوار سرافراز است نظر به منصب و فنوئی

بقیه مذکور عالییه فایز گشته بنائیده والی وزارت کل رسیده است
و شرح احوال آن عالی مرتبت و ارتقاء بمراتب دولت در
طی وقایع سال چهارم از درم دور جلوس عالم آرا نگاشته آمد •
علامی افضل خان او بذریعۀ دانش و کمالات عقلیه و نقضیه
و اراده صابیه و حکم ثاقبه و خیر کمالی برپا فاطمه و نیکب بسیجی
انام عاده و مزاج هابی و شیوا زبانی به مدارج علیای وزارت مبرقی
گمته مشمول نوازش پادشاه دانانواز بود چنانچه به تفصیل در
اولین جلد آیین نامه والا رقم پذیر خامۀ حقایق نگار گردیده •

ملا عبد الحکیم سیالکوٹی هم فضایل و کمالات یادکاری است
از پدیدینان و اکثر تصانیف او بنام خاتان دانش نواز مفید و مقرر
است چون احوالش در آخر جلد اول ثبت شده مکرر آن را
گزارش نه نموده •

ملا علاء الماک توی جامع معقول و منقول است و در الهی
و طبیعی و ریاضی بیش از دیگر علوم غور نموده او بیمن بندگی
این درگاه آسمان جاه که جمع فضلی روزگار است بخدمت
مدیر سامانی عز افتخار دارد •

میرک شیخ هروی پس از تحصیل علوم متداوله و ادراک
زیارت حرمین محترمین دولت بندگی آذنان افضل اندوخته
بخدمت تعلیم درازی مدد مفسد سر بلند گشته بود اکنون بغزنی
اعتماد و راستی و درستی بخدمت عرض مقرر برادر است •
سید احمد سید موطئش از توابع موبه بهار است علوم
عربیت خبصرها علم فقه که در آن نیک مستحضر است نیز •

مید جلالت آراستگی صوری و معنوی و طرز دانی و رنگینی
و شایستگی ندیمی خواتین عظیم الشان بیشتر داشت چنانچه
مکرر بر قدسی لسان رفته که او شزارار مصاحبت مایه بود و لهذا
او را به انواع مراحم و عواطف پادشاهی سرافراز ساخته بخدمت
جلیل القهر مدارت کل و منصب عالی بر تاختگاه بودند عقده
کشای مملو امض اشعار معرفت *

ملا شاه بدخشی که در نزهت آبان کشمیر به ایند پرستی مشغول
است و احوال غریب مالش در خاتم جلد اول این نامه مفاخر
گزارش یافته شذاشای رموز حقیقت *

ملا خواجه که بغرغ ریاضایات و انوار مجاهدات بودی معرفت
پیموده در کمال ازادی در دار الماطنه لاهور بسر می برد و احوال
آن را نور تجرد در اواخر نخستین جلد به تفصیل مرقوم گشته
= پنجم مناهج اطلاق شیخ *

ابو المعالی که چگونگی احوال او نیز در جلد اول این
کتاب میمنت نصاب نگارش پذیرفته *

طبقه علما

علامه الوری نهامة العصر محمد الله خان باعتماد فنون علوم
معقوله و منقوله و احتیضاء معروف دانش و حفظ قرآن مجید
و جود قریحت و اضافات ذهن و اصابت فکر و فرط معلومات
و فصاحت زبان و حسن تقریر و تصب المبقی از دانشوران
روزگار بوده و بمیدان انظار خاقانی و برکت توجهات جهانبانی

گذاوش مجملی از احوال مشایخ و غیرهم و آن مشتمل است بر طبقات چار گانه

طبقة مشایخ کبار

آغاز دران به نتیجه دودمان بهالت که تقدیم آن بر دیگر
اصحاب طهارت و ارباب تقی لازم و منتهی امت نموده می آید
لقاوه خاندان نبوت پید جعفر خاندان خلیف صدر الصدور حید
جلال بخاری که به اندوختن فضایل و آگهی بر مصطلحات طایفه
منیقه صویه و حفظ احوال ایزد پرستان باعثانی خصوصا احوال
عظام خویش موصوف امت و بتوفیق ایزدی و به عنایات خاتان
حق شناس در احمد آباد کجرات بر سجاده نیالان گرام خود
نهشته بر ریاضت و طاعت میگذرانند و به جمعیت تمام بدعا
فزوننی عمر و دولت پادشاه درویش نواز رطب اللسان امیر
او در اقتناء علوم متداوله و افتاد آن بطلبه بر وک و جد خود
مزینت دارند

- عسکری ولد آصف خان جعفر بیگ پانصدی مد سوار *
- میرک حسین خوانی پانصدی مد سوار *
- قاضی نظاما پانصدی مد سوار *
- اسمعیل بیگ زیبک پانصدی مد سوار *
- سید شهاب باره پانصدی مد سوار *
- کینسر محمد سنگه راتپور پانصدی مد سوار *
- میر صالح قره‌ول بیگی پانصدی هشتاد سوار *
- محسن صفاهانی پانصدی هشتاد سوار *
- شیخ معین الدین راجگری پانصدی هشتاد سوار *
- محمد صالح خوانی پانصدی هشتاد سوار *
- میر صالح خوشنویس پانصدی شست سوار * رازونم کتبت محاسن
- عسکری بخشجی احدیان پانصدی شست سوار *
- فتح الله ولد نصر الله پانصدی پنجاه سوار *
- خواجه نور الله ولد خواجه عبد الغفار ده بییدی پانصدی پنجاه سوار *
- مذائی بیگ شاملو پانصدی پنجاه سوار *

الله ولد محمد خان بهادر ظفر جنگ پانصدی مد و بیست

ز پنج سوار *

محمد رشید پانصدی مد و پانزده سوار - در سال دوم ازین

دور بگذشت *

سخی برادر زاده ندائی خان پانصدی مد و ده سوار *

میر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین یزدی پانصدی مد سوار *

سید ولد موسوی خان پانصدی مد سوار *

بدیع الزمان ولد آقا ملا پانصدی مد سوار *

سید بهادر ولد سید ملا بخشوان پانصدی مد سوار *

سید خضر ولد سادات خان پانصدی مد سوار *

شیخ معظم ولد اسلام خان پانصدی مد سوار *

بهادر بیگ عرب پانصدی مد سوار *

شیرانگن ولد شیرزاد پانصدی مد سوار *

عطاء الله خوانی پانصدی مد سوار *

عمر ترن پانصدی مد سوار *

محمد حسین تیراهی پانصدی مد سوار *

یعقوب بیگ ولد شاه بیگ خان پانصدی مد سوار - مال نهم ازین

دور بگذشت *

محمد مراد ولد ملا بت خان پانصدی مد سوار *

غازی بیگ پانصدی مد سوار *

دوستکام ولد محمد خان پانصدی مد سوار *

ارحمان بیگ بلوچ پانصدی مد سوار *

- عبد النبی ولد خان دوران پانصدی دو صد سوار *
- ابوالدقا ولد قاضی خان پانصدی دو صد سوار *
- فتح الله برلاس پانصدی دو صد سوار *
- جواهر خان پانصدی دو صد سوار *
- عبد الله ولد حاجی منصور پانصدی دو صد سوار *
- دلیر همت ولد بهابخت خان خانخانیان پانصدی دو صد سوار *
- طغرل ارسلان برادر زاده قلیم پانصدی دو صد سوار *
- ابراهیم حسین ترگهان پانصدی دو صد سوار *
- عنایت برادر بهادر روهیله پانصدی دو صد سوار *
- اوگرمین نبیرا راجه مانسنگه کچهواوه پانصدی دو صد سوار *
- مانسنگه ولد راجه بکرماجیت پانصدی دو صد سوار *
- منوهر داس برادر بیتلهلداس پانصدی دو صد سوار *
- کلمی ولد بلبدر سکهارت پانصدی دو صد سوار *
- امیر بیگ ولد شاه بیگ خان پانصدی یکصد و هفتاد سوار *
- خدا دوست ولد سردار خان پانصدی یکصد و پنجاه سوار *
- علی بیگ زریک پانصدی صد و پنجاه سوار *
- میر جمال الدین پانصدی صد و پنجاه سوار *
- مظفر ولد باقر هرزی پانصدی صد و پنجاه سوار *
- حسن سعید پانصدی صد و پنجاه سوار *
- مطلب ولد مفتاح خان پانصدی صد و پنجاه سوار *
- میر قاسم ممثانی پانصدی صد و پنجاه سوار *
- بار بیگ جلمی پانصدی صد و پنجاه سوار *

دو صد و بیست سوار - سال پنجم ازین دور بگذشت

نجف علی ولد قزلباش خان پانصدی دو صد سوار *

یعقوب بیگ منقط پانصدی دو صد سوار - سال چهارم ازین دور
• رخت هستی بردست *

ببنداس ولد راجه پرسنگدیو بندیله پانصدی دو صد سوار - سال

سیوم از دور مذکور بدست رنج پوتی کشته شد *

جمال بنگشی پانصدی دو صد سوار - سال هفتم ازین دور بگذشت *

عبد المومن پانصدی دو صد سوار - سال هفتم از دور مهور بگذشت *

صیر فزاح صفاهانی پانصدی دو صد سوار *

دریای افغان پانصدی دو صد سوار - سال هشتم ازین دور بگذشت *

ملک امان پانصدی دو صد سوار - سال نهم از دور مذکور ره سپر

آخرت گشت *

قباد ولد شجاع کلهی پانصدی دو صد سوار *

ناد علی پانصدی دو صد سوار *

هالیم بهک جلاپر پانصدی دو صد سوار - در سال هفتم ازین

دور بگذشت *

هیر اعظم کشغری پانصدی دو صد سوار - سال دهم از دور مذکور

در گذشت *

ایرج ولد قزلباش خان پانصدی دو صد سوار *

نرهاد جلوج پانصدی دو صد سوار *

داراب ولد آقا اصل پانصدی دو صد سوار *

مهد نجابت ولد صید شجاعت خان باره پانصدی دو صد سوار *

ذوالقرنین ارمنی پانصدی سه صد سوار *

ابوالفحالی ولد میرزا والی پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

الله دوست کاشغری پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

همن عالی ولد الله ویردیخان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

صیر ابالیل عرب پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

هاجی بیگ برلاس پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

بلنگ حمله پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

صید امجد پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

شهاب خان ولد ملک علی پانصدی دو صد و پنجاه سوار - سال
چهارم ازین دور درگذشت *

سید علی برادر زاده سید خانجهان چاره پانصدی دور
و پنجاه سوار *

گویند داس راتهور پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

جسونت برادر مهیس داس راتهور پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

هر کدام پرتوی سنگه و کشن سنگه نوبرهای راجه ماسنگه
کچهوایه پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سکت سنگه چوهان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

بسونت نبیره شیخ ابو الفضل پانصدی دو صد و پنجاه سوار - در
سال پنجم ۱ دور مزبور چیری گردید *

میر مقتدای غزنوی پانصدی دو صد و بیست سوار - در سال
دوم ازین دور *

نعمت بیگ ولد اخلاص معروف به حسین بیگ پانصدی

- قاسم علي پانصدی پانصد سوار •
- راجه کشن سنگه تونور پانصدی پانصد سوار •
- چتر بهوج سونکرا پانصدی پانصد سوار •
- سید عبد الصمد مانکپوری پانصدی چار صد و پنجاه سوار •
- عبد الرسول ولد عبد الله خان بهادر پانصدی چار صد سوار •
- قراتان ولد در الفقار خان پانصدی چار صد سوار •
- محمد زمان ارلات پانصدی چار صد سوار •
- بهادر کنبو پانصدی چار صد سوار •
- راجه جگمن جادون پانصدی چار صد سوار •
- میر مراد ولد میر موسی پانصدی سه صد و پنجاه سوار •
- سید اختیار الدین پانصدی سه صد و چهل سوار •
- میر احمد ولد سادات خان رضوی پانصدی سه صد سوار •
- میر گلان پانصدی سه صد سوار •
- میر علی ولد میر موسی پانصدی سه صد سوار •
- سید راجی مانکپوری پانصدی سه صد سوار •
- مقصود بیگ علی دانشندی پانصدی سه صد سوار •
- میر لطف الله شیرازی پانصدی سه صد سوار •
- یوسف خویش محمد خان نیاززی پانصدی سه صد سوار •
- حبیب کرانی پانصدی سه صد سوار •
- علی اکبر سوداگر پانصدی سه صد سوار •
- همیر سنگه پانصدی سه صد سوار •
- بلو چوهاں پانصدی سه صد سوار •

- جعفر بلوچ ششصدی سه صد سوار - مال هفتم از دیر مذکور در گذشت *
- میدان علیمان ولد مید قائم بارهه ششصدی نه صد سوار *
- باگه ولد شیر خان تونور ششصدی سه صد سوار *
- مر مست ولد اعتماد رای بدکوجر ششصدی سه صد سوار *
- ماه یار ولد الله یار خان ششصدی سه صد سوار *
- درویش بیگ قاقمال ششصدی سه صد سوار *
- نذر بیگ سلعوز ششصدی سه صد سوار *
- محمد یوسف ششصدی سه صد سوار *
- مید قطب ولد شجاعت خان ششصدی دو صد و پنجاه سوار - در
مال پنجم ازین دور بگذشت *
- اهمد بیگ داماد باقر خان نجم ثانی ششصدی دو صد و پنجاه سوار *
- پهلوان درویش سرخ ششصدی دو صد سوار *
- جلال الدین محمود نواسه مخدوم الهاک ششصدی صد و هشتاد سوار *
- هوشدار ولد ملتفت خان ششصدی صد و پنجاه سوار *
- حسین بیگ اباکش ششصدی صد و بیست سوار *
- خواجه حسن ده بیدی ششصدی صد سوار *
- خواجه محمد شریف ده بیدی ششصدی صد سوار *
- خواجه قاسم حصارمی ششصدی صد سوار *
- پانصدی**
- اسد الله ولد رحمت خان معروف بغیض الله پانصدی پانصد سوار *
- حصین قلی آغر پانصدی پانصد سوار *
- شرنجهان بیگ ترکمان پانصدی پانصد سوار *

مشکمی بیگ ولد تاتار خاق مفرچی هفتصدی هشتاد سوار *

ابوالقاسم ولد شیخان هفتصدی شست سوار *

رشیدای قزوینی هفتصدی شست سوار *

میر محمد امین هفتصدی سی سوار *

ششصدی

محمد شاه یکه ششصدی ششصد سوار *

محمد شریف تولکچی ششصدی ششصد سوار *

اسفندیار ولد همت خان معروف بالله یار ششصدی ششصد سوار *

پرتاب سنگه چوهان ششصدی پانصد سوار *

محمد شریف قدیمی ششصدی چار صد بیست سوار *

سید عبد الله یار شه ششصدی چار صد سوار - مال دوم ازین

دور در گذشت *

محمد امین ولد شاه قلی خان ششصدی چار صد سوار *

محمد جعفر ولد میر حاج ششصدی چار صد سوار *

خوشحال پسر خوانده میرزا رحیم صفوی ششصدی چار صد سوار *

عبد الغفور ولد عرب خان ششصدی چار صد سوار - مال اول از دور

میزبور در گذشت *

وگرمین ولد متر مال کچهواشه ششصدی چار صد سوار - او نذر

درین سال پیری گشت *

میر چغتای نیرای مذکور ششصدی چار صد سوار *

روح الله ولد یوسف محمد خان تاشگندی ششصدی سه صد و

پنججاه سوار *

سید میرزای - جزایری هفتصدی دوم سوار •
جمال خان قرارل هفتصدی دوم سوار - سال ششم از درگذشت
در گذشت •

مظفر حسین ولد میر ابو المعالی هفتصدی دوم سوار •
عنایت الله نبیرہ خواجہ ابو یحییٰ هفتصدی دوم پنجاه سوار •
خواجہ عبد الرحمن ولد عبد العزیز خان نقشبندی هفتصدی
دوم و پنجاه سوار •

یزدانی ولد مخلص خان هفتصدی دوم و پنجاه سوار
محمد عبد الله نبیرہ سید مرتضیٰ خان بن سید صدر جهان
هفتصدی دوم و پنجاه سوار •

یوسف آغا هفتصدی دوم و پنجاه سوار •
بهرام ولد صادق خان هفتصدی دوم و سی سوار •
عارف ولد تاتار خان سفرچی هفتصدی دوم سوار - در سال ششم
ازین درگذشت •

میر محمود مقامانی هفتصدی دوم سوار •
غیر خواجہ داماد سعید خان بهادر ظفر جنگ هفتصدی
دوم سوار •

مهدی خواجہ اسمعیل اتائی هفتصدی دوم سوار •
کفایت خان هفتصدی دوم سوار •
کظم خویشتن وزیر الملک هفتصدی دوم سوار •
روز بهان خواجہ سرا هفتصدی دوم سوار •
رای سبها چند هفتصدی دوم سوار •

- احمدی بیگ برادر یادگار حصین خان هفتصدی سه صد موار •
 گرشامی ولد مهابت خان خانخانان هفتصدی سه صد موار •
 یادگار ارلات هفتصدی سه صد موار •
 تولک بیگ کاشغری هفتصدی سه صد موار •
 عبد الرحاب خویش لشکر خان هفتصدی سه صد موار •
 جلال الدین محمود دروازی هفتصدی سه صد موار •
 محمد طاهر خویش شهاب الدین احمد خان هفتصدی سه صد موار •
 موار - در سال دهم ازین دور درگذشت •
 محمد بیگ اباکش هفتصدی سه صد موار •
 نصیرالدین محمود هفتصدی سه صد موار - سال چهارم ازین دور درگذشت •
 محمد سعید پسر خوانده مرتضی خان بخاری هفتصدی سه صد موار •
 نیکنام عم بهادر خان ورهیل هفتصدی سه صد موار •
 سعید مروانی هفتصدی سه صد موار - در سال هفتم مزبور بگذشت •
 نراین داس میصودیه هفتصدی سه صد موار •
 مصام الدوله هفتصدی دو صد و پنجاه موار •
 سعید بهادر ولد لطف علی بکری هفتصدی دویست و پنجاه موار •
 مرشد قلی هفتصدی دو صد و پنجاه موار •
 شاه علی هفتصدی دو صد موار •
 محمد برادر اندرز هفتصدی دو صد موار •

- امام قلی ترکمان هفتصدی شصت و پنجاه سوار •
 راجه بهروز ولد راجه روز افزون هفتصدی پانصد و پنجاه سوار •
 سید چارن ایرجی هفتصدی پانصد سوار •
 سید صدر خان هفتصدی پانصد سوار • •
 نصر الله عرب هفتصدی پانصد سوار - سال هوم ازین دور
 در گذشت •
 بهوجراج کچهوازه هفتصدی پانصد سوار •
 چکدر بهان نروکا هفتصدی پانصد سوار •
 راورت دیالداش جهالا هفتصدی پانصد سوار •
 چتر بهوج چوهان هفتصدی پانصد سوار •
 سید شاه علی ولد سید سیدا هفتصدی چار صد و پنجاه سوار •
 سید بهار ولد مصطفی خان بخاری هفتصدی چارصد سوار •
 چهتر نوحالی هفتصدی چار صد سوار •
 بابوی خوشگی هفتصدی چار صد سوار - در سال هفتم ازین
 دور بگذشت •
 جگلاته راتهور هفتصدی چار صد سوار - در سال میوم ازین دور
 بباط زندگی در نوردید •
 سنکرم کچهوازه هفتصدی چار صد سوار •
 متیروا داس کچهوازه هفتصدی چار صد سوار •
 راجه اودیبهان هفتصدی چار صد سوار •
 کریمداد قاتشال هفتصدی سه صد و پنجاه سوار •
 سید عالم هفتصدی سه صد و پنجاه سوار •

نهم ازین دور بگذشت *

حصن خار برادر خدمتگار خان هشتصدی سه صد سوار - نیز
درین مال در گذشت *

عجب سنگه ولد ستر سال کچهواغه هشتصدی سه صد سوار *
وانا حوده زمیندار امرکوت هشتصدی سه صد سوار - در سال
ششم ازین دور بگذشت *

محمد الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هشتصدی دو صد سوار *
میر فاضل میخدوم زاده هشتصدی دو صد سوار - در سال هفتم
ازین دور سپری گردید *

شیخ موسی گیلانی هشتصدی دو صد سوار *
خواجه رحمت الله هشتصدی دو صد سوار *
عبد الرزاق ولد امیر خان هشتصدی دو صد سوار *
صالح اشهری هشتصدی دو صد سوار - در سال دهم ازین دور
بگذشت *

رای مکند داس هشتصدی دو صد سوار *
بی بدال خان گیلانی هشتصدی صد سوار *
عقیدت خان هشتصدی پنجاه سوار - مال دوم ازین دور رخت
هستی بر بخت *

هفتصدی .

محمد سالار باره هفتصدی هفتصد سوار دو صد سوار *
مظفر مردانی هفتصدی هفتصد سوار *

(۷۳۰)

میفت الله عرب هشتصدی پانصد سوار *

بهادر بابی هشتصدی پانصد سوار *

خضر سلطان کبیر هشتصدی پانصد سوار - حال هفتم از دور

دوم در گذشت *

اکهمی میر شوهران هشتصدی پانصد سوار - در سال چهارم ازین

دور پیری گشت *

مید باقر ولد مید حامد بخاری هشتصدی چار صد سوار *

محمد علی خان خویشتن قلچ خان هشتصدی چار صد سوار *

فضلقر ولد الله ویردیخان هشتصدی چار صد سوار *

رنباز خان ولد شهباز خان کبیر هشتصدی چار صد سوار *

مید عبد الماجد اسرویه هشتصدی چار صد سوار - در سال دوم از

دور دوم در گذشت *

آئی محمد تاشکندی هشتصدی چار صد سوار *

شمس الدین ولد مختار خان هشتصدی چار صد سوار *

گور دهنه راتهور هشتصدی چار صد سوار *

اندر سال هادا هشتصدی چار صد سوار *

تاج مروانی هشتصدی چار صد سوار - در سال دوم ازین دور

پیری گشت *

ناهر مولنگی هشتصدی چار صد سوار *

میر اسحق ولد اعظم خان هشتصدی سه صد سوار *

محسن ولد حاجی منصور هشتصدی سه صد سوار *

بهادر بیگ ولد بیرم ترکمان هشتصدی سه صد سوار - در سال

عنایت خان ولد سلاح خان نهصدی دومند و پنجاه سوار در
مال هشتم ازین دور بگذشت .

جعفر ولد الله ویرد خان نهصدی دومند سوار .

خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان نهصدی من و پنجاه سوار .

غنی محمد الکریم تهاذیسری نهصدی من و پنجاه سوار .

محمد شریف ولد اسلام خان نهصدی من و پنجاه سوار .

فتح ضیا نبیرا حکیم ابوالفتح نهصدی من و پنجاه سوار .

داماد ولد جعفر خان نهصدی من سوار .

حکیم فتح الله نهصدی پنجاه سوار .

هشتصدی

مید لطف علی بهکری هشتصدی هشتصد سوار .

سید حسن خویش مید دلیر خان هشتصدی هشتصد سوار .

مجاهد چالوری هشتصدی هشتصد سوار .

پرسنگه داس ولد راجه دوار گداس هشتصدی هشتصد سوار .

قطب الدین ولد نظر بهادر خودشگی هشتصدی هشتصد سوار .

کره تارام کور هشتصدی هشتصد و پنجاه سوار .

سید بهکر برادر زاده مرتضی خان بخاری هشتصدی عش من

و پنجاه سوار .

ابو البقا ولد شریف خان هشتصدی ششصد سوار .

سید صادق قدیمی هشتصدی ششصد سوار .

اوگرین کچهر هشتصدی ششصد سوار .

معتمد الملک هزاری صد سوار *

نهمصدی

راجه مازندنگه گوالیاری نهمصدی هشتصد و پنجاه سوار *

مونی بهادر نهمصدی هشتصد سوار *

چمبر قدیمی نهمصدی هفتصد و پنجاه سوار *

جگرم کچهوا نهمصدی ششصد سوار *

خواجه عبد الهادی ولد مقدر خان نهمصدی ششصد سوار *

خواجه عنایت الله نهمصدی پانصد سوار *

جلال برادر بهادر خان روهیلده نهمصدی پانصد سوار

شمسیر ولد شیر خان تونور نهمصدی پنجم سوار - سال ششم از

دور دوم بگذشت *

علی قلی برادر ترکمان خان نهمصدی چار صد و پنجاه سوار -

در سال پنجم از دور دوم بگذشت *

عادل ولد قاسم خان میر بحر نهمصدی چار صد سوار - سال میوم

ازین دور ره گزین عقبی گشت *

سلطان حسین ولد اصالت خان نهمصدی سه صد سوار *

احمد الله ولد شیرخواجه نهمصدی سه صد سوار *

محمد تقی تفرشی نهمصدی سه صد سوار - سال پنجم ازین دور در گشوه

محمد زمان ولد هاکم خان نهمصدی دوم صد و هفتاد سوار *

دانا دل ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان نهمصدی دو

صد و پنجاه سوار *

(۷۳۷) .

مید علی ولد مید جلال هزاری دویست سوار *

محمد اشرف ولد اسلام خان هزاری دویست سوار *

محمد صفی دیگر پسر اسلام خان هزاری دو یست سوار *

مبارک رو ولد حیف خان هزاری دو یست سوار * .

میر برکه هزاری دو یست سوار - جمال ششم از دور دوم و گرامی
آخرت گردید *

خواجه عبد الوهاب و بی بی هزاری دو یست سوار *

رحمت خان هزاری دو یست سوار *

حکیم خوشحال ولد حکیم همایون هزاری دو صد سوار - سال چهارم
از دور دوم در گذشت *

امانت خان برادر افضل خان هزاری دو صد سوار - سال هشتم
از دور دوم و بیعت حیات سپرد *

فدائی خان معروف بطریق هزاری دو صد سوار - سال چهارم از
دور دوم بگذشت * . .

یکدلخان حواجه سرا هزاری دو صد سوار - سال سیم از دور دوم
میری گردید *

رای وایان هزاری صد و پنجاه سوار *

رای بهار همایون هزاری صد و پنجاه سوار *

حکیم هدایت الله قادری هزاری صد سوار *

قاضی محمد احلم هزاری صد سوار *

میرک شعیب هزاری صد سوار *

حکیم مومنا هزاری صد سوار *

نورالدوله ولد مرتضی خان انجو هزاری چار صد سوار - سال

دهم از دور دوم شهید شد *

نورالحسن هزاری چار صد سوار *

سلطان نظر بوادر خرد سیف خان هزاری چار صد سوار *

لطیف خان نقشبندی هزاری چار صد سوار - سال هشتم از دور

دوم در گذشت *

ترکناز خان هزاری چار صد سوار - سال دهم از دور دوم ازین

جهان رخت بر دست *

باقی بیگ که بخداست مهین پور خلافت می پردازد هزاری

چار صد سوار *

مید مقبول عالم هزاری چار صد سوار *

شفیع الله برلاس هزاری چار صد سوار *

راجه کورمین زمیندار کشتوار هزاری چار صد سوار *

راجه پرنهنی چلد زمیندار چابده هزاری چار صد سوار *

آدم خان تبتی هزاری چار صد سوار *

شانی ولد حیف خان هزاری سه صد و پنجاه سوار - سال دهم

از دور دوم در گذشت *

یحیی ولد خان مزبور هزاری سه صد سوار *

مید شیر زمان ولد مید خان جهان برده هزاری دویست و پنجاه سوار *

مید منور دیگر پسر مید خان جهان هزاری در صد و پنجاه سوار *

فراست خان خواجه مرا هزاری دویست و پنجاه سوار *

رای کلپی داس هزاری در صد و پنجاه سوار *

کهن سنگه بهدوریه هزاره ششصد سوار - سال هفتم از دور دوم
سپهری گردید *

محبت غلزی هزاره ششصد سوار - سال چهارم از دور دوم
درگذشت *

مید مظفر ولد مید شجاعت خان باره هزاره پانصد سوار *
خواجه برخوردار داماد مهابت خان خانانان هزاره پانصد سوار *
میر خان هزاره پانصد سوار - ملخ جمادی الاولی سال هفتم
از دور دوم شهید شد *

خلجی خان خویش تلیج خان هزاره پانصد سوار *

محمد هاشم کاشغری هزاره پانصد سوار *

همت خان کلبه هزاره پانصد سوار - سال هفتم از دور دوم درگذشت *
طاهر خان هزاره پانصد سوار *

حسین بیگ هزاره پانصد سوار *

میر خلیل ولد اعظم خان هزاره پانصد سوار *

حاجی محمد بار اوزبک هزاره پانصد سوار *

محمد علی کامرانی هزاره پانصد سوار *

مید خدام بازه هزاره پانصد سوار - رمضان سال نهم از دور دوم
درگذشت *

مید نورالعیان ولد مید بیگ خان باره هزاره پانصد سوار *

رای تلوکچند کچهوازه هزاره پانصد سوار *

احمد مهملد هزاره پانصد سوار *

بهوجراج دکنی هزاره پانصد سوار *

فضیله سرائی قدیمی هزاری هفتصد سوار - سال هشتم از دور
دوم در گذشت *

مید دیندار خان هزاری ششصد و پنجاه سوار - سال نهم از دور
دوم ره گزای مفر آخرت گشت *

مید شهاب ولد مید غیرت خان هزاری ششصد سوار *
شجاع ولد همصوم خان کابلی هزاری ششصد سوار - سال دوم از
دور دوم بساط حیات بعالم بقا کشید *

عبد الرحمن ترنابی هزاری ششصد سوار - در سال اول از دور
دوم رخت هستی بر بخت *

قلندار خاں چیله هزاری ششصد سوار - سال سیوم از دور دوم
در گذشت *

مید احمد ولد مید افضل بارهه هزاری ششصد سوار *
اردشیر نبیره احمد بیگ خان هزاری ششصد سوار - سال هشتم
از دور دوم پیری گشت *

راجه امرنگه نروری هزاری ششصد سوار *

مهین داس راتهور هزاری ششصد سوار *

راجسلنگه ولد کهیوان راتهور هزاری ششصد سوار - سال چهارم
از دور دوم در گذشت *

اختیار ولد مبارز خان روهیله هزاری ششصد سوار - او نیز درین
سال در گذشت *

بهگوانداس ولد راجه نرسنگدیو بندبیله هزاری ششصد سوار - سال
پنجم از دور دوم بدست راجپوتی کشته شد *

هرتائب چمره هزارى هزار سوار *

بهرام خان ولد جهانگیر قلی خان هزارى نهصد سوار - سال هشتم
از دور دوم در گذشت *

مید سیخن باره هزارى نهصد سوار *

شمس الدین ولد نظر بهادر خوشه گي هزارى نهصد سوار *

شادمان پکھلیوال هزارى نهصد سوار *

عبد الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزارى هشتصد سوار *

خلیل بیگ هزارى هشتصد سوار *

مید حسن مساعد هزارى هشتصد سوار *

گبردر داس کور هزارى هشتصد سوار *

قباد بیگ اوزبک هزارى هشتصد سوار *

عثمان خان موی بهادر خان روهیله هزارى هشتصد سوار *

جبار قلی ککهر هزارى هشتصد سوار *

رحمان یار برادر الله یار خان هزارى هفتصد و پنجاه سوار *

دلدوست ولد سرانراز خان هزارى هفتصد سوار *

صفی قلی ترکمان هزارى هفتصد سوار *

محمد شریف خویش باقر خان نجم ثانی هزارى هفتصد سوار -

در سال دوم از دور دوم بگذشت *

مید ذلیرخان هزارى هفتصد سوار - سال چهارم از دور دوم شهید شده

وایسنگه نبیره راجه گجسنگه راتهور هزارى هفتصد سوار *

ارجون ولد راجه بینهلداس هزارى هفتصد سوار *

وایسنگه جهالا هزارى هفتصد سوار *

- خوشحال بیگ کاشغری هزار و پانصدی پانصد سوار •
 نوازش خان ولد میر میران یزدی هزار و پانصدی پانصد سوار •
 -جان سنگه سیسودی هزار و پانصدی پانصد سوار •
 میرزا محمد ولد میر بدیع مهدی هزار و پانصدی چار صد سوار •
 بیض الله ولد زاهد خان کوکۀ هزار و پانصدی چار صد سوار •
 مرحمت خان ولد صادق خان هزار و پانصدی چار صد سوار •
 سال دهم از دور دوم رخت زندگی بر بست •
 حکیم حائق ولد حکیم همام گیلانی هزار و پانصدی سه صد سوار •
 میر عبد الکرم هزار و پانصدی دو صد سوار •

هزاری

- آگاه خان خواجه سرا هزاری هزار دو صد سوار •
 -ید محمد ولد خاندوران بهادر نصرت جنگ هزاری هزار سوار •
 کرم الله ولد عالمردان بهادر هزاری هزار سوار •
 سلطان یار ولد همت خان معروف بالله یار هزاری هزار سوار •
 لطیف الله ولد لشکر خان هزاری هزار سوار • سال پنجم از دور
 دوم پدر گذشت •

سید اسد الله بخاری هزاری هزار سوار •

- هادی داد برادر رشید خان نصاری هزاری هزار سوار •
 گذر رام -نگه ولد راجه جیسنگه کچهوازه هزاری هزار سوار •
 گوپال سنگه ولد راجه منروپ کچهوازه هزاری هزار سوار •
 راجه بدینسنگه بهدوریه هزاری هزار سوار •
 زول حری زمیندار بانحواله هزاری هزار سوار •

دولت مند پسر بهرجی مرزبان بگلانه هزار و پانصدی هزار موار •
 سکندر دوتائی هزار و پانصدی هزار سوار - سال پنجم از دور
 دوم درگذشت •

هریسنکه برادر خرد واجه مورجسنکه راتپور هزار و پانصدی
 نهصد موار - بیست و سیوم صفر سال هفتم از دور دوم پیمانگه
 عمر او برآمد •

الله قلی خان ولد یلنگتوش هزار و پانصدی هشتت صد موار •
 چندر من بندیه هزار و پانصدی هشتصد موار •
 ولی محمدار خان دکنی هزار و پانصدی هشتصد موار
 ملتفت خان ولد اعظم خان هزار و پانصدی هفت صد و
 پنجاه موار •

هسام الدین خان هزار و پانصدی ششصد موار •
 آقا افضل هزار و پانصدی ششصد موار •
 میام سنگه ولد کرم سی و اتپور هزار و پانصدی ششصد موار •
 منگرام زمیندار کنور هزار و پانصدی ششصد موار - سال پنجم
 از دور دوم درگذشت •

علاول ترین هزار و پانصدی ششصد سوار •
 راببا برادر جادون رای دکنی هزار و پانصدی شش صد موار •
 خدمت خان خواجه سرا هزار و پانصدی پانصد موار - سال
 چهارم از دور دوم بساط هستی در نوردید •
 میرزا سلطان نجیره میرزا مظفر مغوی هزار و پانصدی پانصد موار •
 جمال خان نوحانی هزار و پانصدی پانصد موار •

• بهرام خان ولد آصف خان جعفر بیگ هزار و پانصدی هزار و

دریست - وار - حال سیوم از دور دوم در گذشت •

مراد از خان قلماق چیله هزار و پانصدی هزار و دریست - وار - حال

نهم از دور دوم در گذشت •

• میرزا مراد کام لبریز میرزا رحیم مغوی هزار و پانصدی هزار - وار •

• معتمد خان ولد هاشم خان هزار و پانصدی هزار - وار •

• جانباز خان هزار و پانصدی هزار - وار •

افتخار خان ولد احمد بیگ خان هزار و پانصدی هزار - وار - حال

نهم - از دور دوم سفر گزین آخرت گشت •

لطف الله ولد سمید خان بهادر ظفر جنگ هزار و پانصدی هزار

وار - نهم جمادی الاولی سال دهم از دور دوم در جنگ اوزبکان

که نزدیک آنچه شده بدلیزنی جان فشانی نموده

• محمد صالح ولد میرزا عیسی توخان هزار و پانصدی هزار - وار •

انروده ولد راجه بیتلداس هزار و پانصدی هزار - وار •

• میوزام گور هزار و پانصدی هزار - وار •

راوهتمی - نگه چنداروت هزار و پانصدی هزار - وار - حال هفتم از دور

دوم در دکن - چری گردید •

• راد رو - نگه چنداروت هزار و پانصدی هزار - وار •

• بهیم راتهور هزار و پانصدی هزار - وار - در حال هشتم از دور

دوم در گذشت •

• مراد قلی سلطان حکیم هزار و پانصدی هزار - وار •

• میرزا خان قیام خان هزار و پانصدی هزار - وار •

محمد حسین برادر همت خان هزار و پانصدی هزار و پانصد

موار هشتصد سوار در اسب به اسب *

سید عبد الوهاب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار هشتصد

موار در اسب به اسب - سال نهم از دور دوم درگذشت *

یکه تاز خان هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار پانصد

موار در اسب به اسب - در سال هشتم از دور دوم درگذشت *

سید محمود ولد شاندوران بهادر نصرت جنگ هزار و پانصدی

هزار و پانصد سوار *

امان بیگ هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

رتن راقهور هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

اسفندیار ولد حسن بیگ شیخ - مری هزار و پانصدی هزار

و پانصد سوار - سال ششم از دور دوم سبزی گردید *

عبد الرحمن ولد شهباز خان روحیله هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

او نیز درین سال رخت حیات بر بست *

اکبر قلی سلطان کمر هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - سال هشتم

از دور دوم درگذشت *

رادا پونجا مرزبان دنگر پور هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

افتخار خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ هزار

و پانصدی هزار و چار صد سوار *

خانه زند خان ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزار و پانصدی هزار

و در بست سوار - نهم جمادی الاولی سال دهم از دور دوم در

نبرد اوزبکیمکه در نیاهی آتیه شده بود مردانه جان در باخت *

(۷۲۸) .

راجہ رام داس نوروی دو هزارې هزار سوار - او نیز در همین
سال درگذشت .

بختیار خان دکنی دو هزارې هزار سوار .

شیر خان قرین دو هزارې هزار سوار - سال هفتم از دور دوم
بساط چیات درنور دیده .

سید عمر دکنی دو هزارې هزار سوار .

فرمان حبشی دو هزارې هزار سوار .

پتھوچی دکنی دو هزارې هزار سوار .

رئی رای دکنی دو هزارې هزار سوار .

آتش خان دکنی دو هزارې هزار سوار .

هاباجی دکنی دو هزارې هشت صد سوار .

دیانت خان دو هزارې هفتصد سوار .

خواجہ جهان دو هزارې ششصد سوار - سال هفتم از دور دوم ازین

جهان بگذشت .

بیادت خان برادر اسلام خان دو هزارې پانصد سوار .

جان نقار خان دو هزارې پانصد سوار .

ملائے الملک دو هزارې صد سوار .

حقیقت خان دو هزارې صد سوار .

بهمیدار ولد یمین الدوله دو هزارې دو صد سوار .

هزار و پانصدی .

رای پتو درمل هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار دو صد و صد و صد .

رحمت خان نایب الله دام دوهزاری هزار و پانصد سوار - سال

اول از دور دوم ودیعت حیات میپرد *

احمد بیگ خان دوهزاری هزار و پانصد سوار *

سبیل سنگه ولد راجه سورجسنگه راتهور در هزاری هزار و پانصد

سوار - سال دهم از دور دوم درگذشت *

راو کرن بهورتیه دوهزاری هزار و پانصد سوار *

راجه جیرام بدکوجر - دو هزاری هزار و پانصد سوار

جلال کاکر دو هزاری هزار و پانصد سوار *

میرزا دالی دوهزاری هزار سوار *

صف شکن ولد میرزا حسن صفوی دوهزاری هزار سوار *

زبردست خان دو هزاری هزار سوار *

روپ سنگه نیدیو کشن سنگه راتهور در هزاری هزار سوار *

رام - سنگه ولد گرمسی راتهور دوهزاری هزار سوار *

سید فیروز خویشتن سید بخامجهان باره دوهزاری هزار سوار *

سید عالم باره دو هزاری هزار سوار *

حاجی منصور دو هزاری هزار سوار - سال دهم از دور دوم

زخت هستی بر بخت *

عبد الرحیم بیگ اوزبک دوهزاری هزار سوار *

قشچاق خان دو هزاری هزار سوار *

اکرام خان فتحپوری دو هزاری هزار سوار *

کاکرخان در هزاری هزار سوار *

لغاص خان دوهزاری هزار سوار سال دهم از دور دوم درگذشت *

دو هزاری

- عرب خان دو هزاری دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه
- اوزبک خان دو هزاری دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه
- قزاق خان دو هزاری دو هزار سوار
- باقی تمان قلماق دو هزاری دو هزار سوار
- مبارک خان بگای دو هزاری دو هزار سوار
- محمد زمان طهرانی دو هزاری دو هزار سوار
- پرتیبرایق راتپور دو هزاری دو هزار سوار
- راجه راجرنب دو هزاری دو هزار سوار
- ذوالفقار خان دو هزاری هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه
- سماعت خان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- اخلاص خان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- جان چهار خان برادر زاده نقیب خان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- حال هشتم از دور دوم در مندمور بگذشت
- زاهد خان کوکه دو هزاری هزار و پانصد سوار - بیست و چهارم
- رجب سال نهم از دور دوم پیمانه عمر او برآسود
- اهتمام خان دو هزاری هزار و پانصد سوار - سال دهم از دور دوم در گذشت
- هدایت الله ولد میرزا عبدی ترخان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- نهمشیرخان ترین و هزاری هزار و پانصد سوار

تقرب خان سه هزارى سه صد موار *

دو هزار و پانصدى

مرشد فليخان تركمان فوجدار مهترا و مهابن دو هزار و پانصدى

دو هزار و پانصد سوار پانصد موار دو اسبه سه اسبه - ماه رجب

سال اول از دور دوم دران نواجى رخت زندگى پرهست *

احمد خان نيازي دو هزار و پانصدى دو هزار و پانصد موار *

جان نثار خان دو هزار و پانصدى دو هزار سوار - سال دوم از دور

دوم در راه بهكر در گذشت *

مف شكن خان ولد سيد يوسف خان صوفى دو هزار و پانصدى

دو هزار سوار - سال نهم از دور دوم بسط حيات در پيچيد *

عوض خان قاقشال دو هزار و پانصدى دو هزار سوار - سال چارم از دور

دوم سپري گشت *

راجه ديبى سنگه ولد راجه بهارت بهاديله دو هزار و پانصدى

دو هزار سوار *

تربيت خان دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار - سال ششم

از دور دوم در گذشت *

دور خان دكنى دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

التفات خان دو هزار و پانصدى هزار سوار *

حيات خان دو هزار و پانصدى هزار سوار *

سرور خان دكنى دو هزار و پانصدى هزار سوار - سال هفتم از

دور دوم در گذشت *

۱۵۰ قلپخان سه هزارى دو هزار سوار • سال چهارم از دور دوم

ره گراي عقبى گشت •

مرتضى خان ولد سيد صدر جهان سه هزارى دو هزار سوار •

ظفر خان ولد خواجه ابو الحسن سه هزارى دو هزار سوار •

راجه چگت سنگم ولد راجه بانوسه هزارى دو هزار سوار - ماه

ذى الحجه سال نهم از دور دوم در پشاور پيري گرديد •

حسن خان حبشي سه هزارى دو هزار سوار •

گار طلب خان دکنى سه هزارى دو هزار سوار •

اوداجي رام دکنى سه هزارى دو هزار سوار •

شيخ نريد ولد قطب الدين خان كوگه حضرت جذت مكافى

سه هزارى هزار و پانصد سوار •

نيروز خان خواجه سوا سه هزارى هزار و پانصد سوار •

پرسوجى بهونسله سه هزارى هزار و پانصد سوار •

جادون راى دکنى سه هزارى هزار و پانصد سوار •

حبش خان سه هزارى هزار و پانصد سوار •

منكوجى بدالكر سه هزارى هزار و پانصد سوار •

راوت راى دکنى سه هزارى هزار و پانصد سوار •

سيد هزير خان باره سه هزارى هزار سوار •

سال اول از دور دوم ره چپر آخرت گرديد •

عاقليخان سه هزارى هزار سوار •

دتاجى دکنى سه هزارى هزار سوار •

هكيم مهيم الزمان سه هزارى پانصد سوار •

صهیدس کاس ولد دلپت راتهور سه هزارى دو هزار و پانصد
سوار - نهم صفر حال دهم از دور دوم پیمانگه عمر از لبریز
گردید *

قطر بهادر خوبشکي سه هزارى دو هزار و پانصد سوار *
میر نور الله سه هزارى دو هزار و پانصد سوار . سال دوم از دور دوم
در کوچ حاجو سپري گشت *
پهرچي مزربان بگلانه سه هزارى دو هزار و پانصد سوار - او نیز در
سال مذکور بگذشت *

ذو القدر خان ترکمان سه هزارى دو هزار سوار پانصد سوار دو
اسپه سه اسپه *

میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی سه هزارى دو هزار سوار *
لهر اسپ خان ولد صهابت خان خانخانان سه هزارى
هزار سوار *

میرزا خان ولد شاهنواز خان بن عبد الرحيم خانخانان سه
هزارى دو هزار سوار *

مغلخان ولد زين خان کوه سه هزارى دو هزار سوار *
غیرمخان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ سه هزارى
(دو هزار سوار - سال چارم از دور دوم در صوبه دارى تته مراحل زندگي
در نوردید *

الله یار خان سه هزارى دو هزار سوار *
امیر خان سه هزارى دو هزار سوار - ماه ربیع الاول سال دهم از
دور دوم در تته بگذشت *

موسوی خان چار هزارى مقتصد و هفتجاه سوار - ۱۳۰ هم مقرر
 حال هفتم از دور دوم و ديبعت حيات - پرد •
 خواجه طبيب جويباري چار هزارى چار صد سوار •

• سه هزارى •

راجه پهاڑ - تنگه پسر راجه نرسنگديو بنديله سه هزارى به هزار
 سوار دو هزار سوار در اسبه • اسبه •
 يوسف محمد خان تاشكندى سه هزارى سه هزار سوار دو اسبه سه
 اسبه • مال دوم از دور دوم در صوبه دارى ملتان درگذشت •
 قزلباش خان تر كمان سه هزارى سه هزار سوار پانصد سوار دو
 اسبه • اسبه •
 مير شمس سه هزارى سه هزار سوار •
 راور ستر سال هادا سه هزارى سه هزار سوار •
 ماهدو تنگه هادا سه هزارى سه هزار سوار •
 پردل خان بريچ سه هزارى سه هزار سوار •
 جوهر خان دكنى سه هزارى سه هزار سوار •
 سزادار خان ولد لشكر خان سه هزارى دو هزار و پانصد سوار •
 ميرزا نوذر صفوي سه هزارى دو هزار و پانصد سوار •
 ممدت خان نديره زينخان كونه سه هزارى دو هزار و
 پانصد سوار •
 عزيز الله خان سه هزارى دو هزار و پانصد سوار • مال هفتم از
 دور دوم در قلعه بستم درگذشت •

(۷۲۲) .

• مبارز خان ردهيله چار هزارى چار هزار سوار - ماه جمادى الثانيه

آغاز سال هشتم از دور دوم در گذشت •

خليل الله خان چار هزارى سه هزار سوار •

فدائي خان چهار هزارى سه هزار سوار - بيست و چهارم

جمادى الاولى سال نهم از دور دوم رخت هينى بر بست •

مردار خان چار هزارى سه هزار سوار •

• شاه بيگ خان چار هزارى سه هزار سوار •

صرافراز خان چار هزارى سه هزار سوار - سال دوم از دور دوم در

پتن گجرات در گذشت •

رشيد خان انصاري چار هزارى سه هزار سوار •

صرافراز خان دكنى چار هزارى سه هزار سوار •

• راور امر سنگه ولد راجه گجسنگه چار هزارى سه هزار سوار - ساخ

جمادى الاولى سال هفتم از دور دوم بجنون و بى ادبى مر

بياد دنا داد • • •

صلابت خان مير بخشى ولد صادق خان چار هزارى دو هزار

سوار - در تاريخ مزبور بدست امر سنگه شهيد شد - چنانچه در

• طي وقايع سال مذکور نكاشته آمد •

• راجه راي سنگه ولد مهاراجه بهيم صيموديه چار هزارى دو هزار سوار •

مخلدار خان دكنى چار هزارى دو هزار سوار - سال چارم از

دور دوم در بنگاله در گذشت •

✓ معتمد خان چار هزارى هزار و دويست سوار - بيست و ششم شعبان

سال سيوم از دور دوم رخت حيات از سنجي مرا بريست •

صفدر خان پنج هزاری پنج هزار سوار : ماه صفر سال هشتم از

دور دوم سفر گزین عقبی گردید *

راجه بیتهداس کور پنج هزاری پنج هزار سوار *

مهدادار خان پنج هزاری پنج هزار سوار - ماه ربیع الثاني سال

هفتم از دور دوم رخت هستی بر بست *

الله ویردی خان پنج هزاری پنج هزار سوار *

خواص خان پنج هزاری پنج هزار سوار *

مالوجی دکنی پنج هزاری پنج هزار سوار *

جعفر مخان پنج هزاری چهار هزار سوار *

اصالت خان پنج هزاری چهار هزار سوار - بدست و دوم ربیع الاول

سال دهم از دور دوم در بلخ و دیعت محیات سپرد *

چهار هزاری

سید شجاعت خان سید جهانگیر بن سید محمود خان باره *

چهار هزاری چهار هزار سوار دو امده سه امده - رمضان سال ششم

از دور دوم در صوبه داری الهابافه ازین جهان بگذشت *

مکرم خان چهار هزاری چهار هزار سوار سه هزار سوار دو امده

سه امده *

نجات خان چهار هزاری چهار هزار سوار *

معتقد خان چهار هزاری چهار هزار سوار *

صیف خان چهار هزاری چهار هزار سوار - محرم سال سوم از دور

دوم بساط زندگی در پیچید *

پنج هزاری

شایسته خان خلف یمین الدوله پنجهزاری پنجهزار سوار دو
اسپه سه اسپه *

بهادر خان روئیله پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه *
میرزا عیسی تهرخان پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه *
راجه جسونت سنگه ولد راجه گجسنگه پنجهزاری پنج هزار سوار
دو هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه *

رستم خان پنج هزار پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه
سه اسپه *

راجه جیسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه
سه اسپه *

قلیچ خان پنج هزار پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه *
سه اسپه *

وزیر خان پنجهزاری پنجهزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه -
در صوبه داری اکبر آباد ماه جمادی الاولی سال چهارم از دور
دوم بساط حیات در نوردید *

راجه گجسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار - دوم محرم سال اول از
دور دوم پیمانگه عمر برامود *

شاه نواز خان صفوی پنجهزاری پنجهزار سوار *

رانا جگت سنگه پنجهزاری پنجهزار سوار *

اعتقاد خان پنج هزار پنجهزار سوار *

پنجهزار موار دو اسبه سه اسبه - ماه جمادی الاولی سال هشتم

از دور دوم بدرجه والی شهادت نایز گردید *

علی مردان خان امیر الامرا هفت هزاری هفت هزار موار

پنجهزار موار دو اسبه سه اسبه *

سعید خان بهادر ظفر جنگ هفت هزاری هفت هزار موار

پنجهزار موار دو اسبه سه اسبه *

اسلام خان هفت هزاری هفت هزار موار پنجهزار موار دو اسبه

سه اسبه *

علامه محمد الله خان هفت هزاری هفت هزار موار *

افضل خان هفت هزاری مچار هزار موار - دو از دهم رمضان مال

دوم از دور دوم برحمت حق پیوست *

شش هزاری

سید خان جهان باره شش هزاری شش هزار موار دو اسبه سه

اسبه - بیست و دوم شوال سال نهم از دور دوم دائمی حق

را لیدک گفت *

اعظم خان شش هزاری شش هزار موار *

عبد الله خان بهادر فیروز جنگ شش هزاری شش هزار موار -

هفدهم شوال سال هشتم از دور دوم ره گرای سفر آخرت گشت *

صدر الصدور سید جلال بخاری شش هزاری دو هزار موار ستم

ربیع الثانی مال دهم از دور دوم ازین جهان انتقال نمود *

محمود ولد نذر محمد خان شش هزاری دو هزار موار *

مناصب پادشاه زاده‌های کامگار و امرای نامدار و دیگر منصبداران تا پانصدی نگارش می یابد پادشاه زاده‌های بخت بیدار

پادشاه زاده محمد دارا شکوه مهین پور خلافت بیست و هزاری بهمت
• هزار سوار ده هزار سوار در اسب سه اسب •

پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر دویمین فرزند گیتی خداوند پانزده
هزاری ده هزار سوار هشت هزار سوار در اسب سه اسب •

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر میومین خلیف اورنگ
نشین اقبال پانزده هزار ده هزار سوار هشت هزار سوار
• دو اسب سه اسب •

پادشاه زاده مراد بخش چارمین دوهزار و پانصد دوازده هزار
نه هزار سوار •

نویسنان والا مکان

نه هزار

یمین الدوله آصف خان خاننمان سب سوار نه هزار سوار ✓
• دو اسب سه اسب • هفدهم شعبان سال پنجم از دور دم بعالم
بقا رحلت نمود •

هفت هزار

خاندوران بهادر نصرت جدک هفت هزار هفت هزار سوار

و شادمانی - بجناب سلطنت و حضرت خلافت که روزگار پیشکار
و زمانه فرمان بردار آن آستان گویون مکان باد ارزانی گشته - ایزدگار
ساز این شوکت و جاه و حشمت و دستگاه - را تا روز نشور در تیراید
دارد - لله الحمد که به یمن توجه فرزند افیسر جهان دانی برانند
سریر کمرانی حضرت صاحب قران دانی نگارش وقایع دور دوم
از ادوار جلوس ابد مانوس بهزاران فرخی در سال هزار و پنجاه و هشتم
هلالی حسن انجام گرفت •

• شعر •

• بسر سبزی شاه گردون سریر •

• به فبروی فرهنگ فرمان پذیر •

• یکی سوز پیراهتم در چمن •

• که با یاد او می خورد انجمن •

امید که ایزد کار ساز بمیان بندگی و خدمت گذاشت این درگاه
کام بخشی و کامگاری توفیق نوشتن سوانح ادوار آئینه که چون سلسله
لیالی و ایام - و سر رشته شهر و اعوام - تا قیامت روی انقسام مبینان
گرامت فرماید - بکرمه العظیم - و لطفه العظیم •

اکنون نگارنده محامد خافانی خاتم این دور را بتحریر
مناصب کواکب سماء خلافت ازهار حدایق سلطنت - و نونقذان
والا مرتبت - و دیگر منصب داران تا پانصدی منصب - و بتذقیق
نبدی از احوال مشایخ و علما و حکما و شعرا محلی میگرداند •

بیان مواکب کواکب شمار

لشکر علوفه خوار این دولت پایدار موابی جمعی که برای عمل پرگفت با فوجداران و کروریان و عاملان معین اند مواثق ضابطه داغ چهارم حصه که شرح آن در طی وقایع نهم سال این دور خجسته نگاشته شد دو لک سوار است - هشت هزار مقصب دار - و هفت هزار اعدی و برق انداز سوار - و یک لک و هشتاد و پنج هزار سوار دیگر تابدیان پادشاهزاده‌های کامگار و اصرای عظام و سایر متصب داران - و چهل هزار پیداد تغلکچی و توب انداز و گواه انداز و باند ارامت - که ازان میان ده هزار در رکب سعادت می باشند - و سه هزار در صوبجات و قلاع - تغلخواه مهین پور خلافت چهل کرور دام است که محاصل آن مواثق دوازده ماه صد لک روپیه است - و تغلخواه هرکدام دو یمین پور عظمت و سیو یمین نتیجه سلطنت بیست و چهار کرور دام که دوازده ماهه شصت لک روپیه میشود - و تغلخواه چار یمین فرزند دولت دوازده کرور دام - که دوازده ماه می لک روپیه میشود - و تغلخواه سرآمد اصرای و الاشان سعد الله خان و نونین بلند مکان علی مردان خان امیر اصرار نیز دوازده کرور دام است - و تغلخواه دیگر اصرار و مقصب داران بر طبق منصبی که نگاشته آمد بمقایسه واضح میگردد زهی موهبت جلیل سبحانی - و فضل نبیل ربانی - و گرم جزیل یزدانی که مملکتی چنان و مدح و خزانه چنین بی پایان - و لشکری بی کران - و مواد موفوره تفعم و کامرانی - و اسباب نا محصوره عشرت

بهي اندازه یافته و احداث روضه‌های فردوس نما و حیرت‌گام‌های
 داکش و شکار گاه‌های خوش گرد آمده بمراتب ازان افزون امت
 و حقیقت فزونی جواهر از آنچه در مطایق سوانح رمضان هشتم
 سال این دور نگارش پذیرفته بوضوح می پیوندند - و مجدداً آنچه در
 سرکار مقدس از افراد کامله اقسام زواهر جواهر و زر سرخ و سفید و
 طلا آلات و ثقیه آلات جمع شده غالباً بحسب کمیت و کیفیت
 نزد کل فرمانروایان عالم نباشد - مبلغ دو کروڑ و پنجاه لک روپیه بر
 عمارات خرچ شده - يك کروڑ و ده لک روپیه بر عمارات مستقر
 الخلفه اکبر آباد - از انجمله شصت لک روپیه بر مسجد بنگل سرمر
 که اندرون قلعه مبارک بسان بیت المعمور عبادتگاه قدمیان امت
 و دولخانه مقدس و دیگر بقاع و باغات - و پنجاه لک روپیه بر
 روضه مدفون که بقای مانند آن مبروي زمین دیده آسمان ندیده -
 و لختی از شگرفی آن مکان خلد نشان در تضاعیف سوانح سال
 ششم این دور گذارده آمد - پنجاه لک روپیه بر عمارات دار الخلفه
 شاه جهان آباد سواى مسجد جامعى که درینولابانی مبانى دولت
 و اقبال احساس نهاده - و چگونگی این عمارات و قدر مبالغ خرچ
 هر یکی از مغانى آسمانى آن در نخستین سال دور سیموم گزارش خواهد
 یافت - و قریب پنجاه لک روپیه بر عمارات و باغات دار السلطنة
 لاهور - و دوازده لک روپیه بر عمارات کابل از مسجد و دولت خانه
 معلی و قلعه ارک و قلعه دور شهر - و هشت لک روپیه بر عمارات
 و متذرات کشمیر - و هشت لک روپیه بر حصار قندهار و بخت و
 زمینداور - و دوازده لک روپیه بر عمارات اجمیر و احمد آباد و غیرها

سابق و لاحق مد و بیست و کرور دام خالصه مقرری امت که موافق دوازده ماهه مد کرور روپیه حاصل آنست - محصول باقی برین قیاس باید نمود - پیشتر این قدر خالصه نبود درین عهد ابد پیوند از وسعت مملکت قرار یافته *

شرح خراجین موفوره و ذخایر ناممصوره

خزانة که امروز درین دولت خدا داد ابد بنیاده فراهم آمده محاسب و هم و خبال در درک اندازد آن بعجز و تصور معترف امت - اگرچه خزانة که حضرت عرش آشیانی در مدت پنجاه و یک سال فرمانروائی و سلطنت رانی جمع نموده بودند - و اکثر آنرا حضرت جنت مکانی در سلطنت بیست و دو سال خرچ نمودند - هیچ یکی از سلاطین هندوستان را میسر نشد تا بفرمان روایان دیگر ولایت چه رسد - اما آنچه درین عهد میمنت عهد بمیامن نیت عالم آرا و برکت مهادت گیتی پیرا باوجود فراوان اخراجات عمارتگاه شمار و مهمانی که دران کرورها بخرچ رفته و انعامات متکثره که در هیچ عهدی نصف بل ربع آن نه هده باشد چنانچه از آغاز سریر آزائی پادشاه ابر نوال بحر افضال تا این وقت مبلغ نه کرور و پنجاه یک روپیه از نقد و جنس قریب به نصف نقد و بیش از نصف جنس انعام شده - و بر انراختن عمارات فلک فرما از مصاجد عرش گرا و دولخانهای فیض آما و قلاع چرخ سا و ترتیب باغات دلگشا که زیب افزای کیهان و زینت افروز جهان امت و هندوستان بهشت نشان بآن رونقی

جلوس مقدس تا آخر سال پنجم دران ولایت عسرت آورد
جمعه ش رو بغزونی نهاد - بل بحالت اصلی باز نگشت - و لهذا در
جمع این چار صوبه تضاف داده آمد - سه کرور دام دیگر بران
افزایش یافت - و مجموع هشتصد کرور دام شد - و جمع ولایاتی
که درین عهد میمنت مپه کهایش یافته هشتاد کرور دام است
بدین تفصیل - از صوبه دولاباد که پنجاه و دو کرور دام جمع آنست
چنانچه نگاشته آمد - بیست و نه کرور دام جمع محالی است
که درین دولت مگردون صولت انفتاح پذیرفته - محال باقی پیشتر
داخل ممالک محروسه بود - صوبه تلنگه سی کرور دام - صوبه بلنج
هشت کرور دام - صوبه قندهار هفت کرور دام - صوبه بدخشان چار
کرور دام - ولایت بگلانه دو کرور دام - صوبه دولت آباد و برار و
تلنگه که بنظام الملک تعلق داشت از قدیم باز ولایت دکن
نهرت یافته - چون سابقا قلعه دولت آباد با تمامی ولایتش
تصرف در نیامده بود و قلعه احمد نگر از توابع آن معنوج گشته
نابران صوبه دولت آباد را صوبه احمد نگر می نامیدند - پس
از آن که درین دولت ابد مقرون پیشتر محال صوبه دولت آباد
داد فلک تمثال آن وصی و سه حصن حصین از مضانانگی که
همه بر شوامخ جبال واقع شده و بر نعمت و متانت و دشوار کشائی
زبان زد روزگار است و از سال چارم جلوس مقدس تا سال نهم
تخصیر پذیرفته بتصرف اولیای مملکت جاوید طراز در آمد
چنانچه در نخستین جلد بشرح و بسط نگارش یافته حکم شد که آنرا
در دوائر صوبه دولت آباد ثبت می نموده باشند - از هبگی ولایات

صوبه احمد آباد پنجاه و سه کروڑ دام

• صوبه بنگاله پنجاه کروڑ دام

• صوبه آله اباد چهل کروڑ دام

• صوبه بهار چهل کروڑ دام

• صوبه مالوه چهل کروڑ دام

• صوبه خاندیس چهل کروڑ دام

• صوبه اوده می گزور دام

• صوبه تلنگانه می کروڑ دام

• صوبه ملتان بیست و هشت کروڑ دام

• صوبه اردیسه بیست کروڑ دام

• صوبه کابل شانزده کروڑ دام

• صوبه کشمیر پانزده کروڑ دام

• صوبه تده هشت کروڑ دام

• صوبه بلخ هشت کروڑ دام

• صوبه قندهار شش کروڑ دام

• صوبه بدخشان چار کروڑ دام

• ولایت بگلانه دو کروڑ دام

جمع تمامی مملکتی که از دیر باز باین دودمان والا شان

منعلق است - هنگامی که اعلیٰ حضرت بر اورنگ خلافت جلوس

فرمودند هفتصد کروڑ دام بود - درین مدت بیست سال از فرط

رعیت پروری و زور آبادانی و کثرت معموری ولایت سوامی چار

صوبه دکن و احمد آباد که بصنوج آفات حماری و ارضی که از حال

معظم معموره عالم بیست و دو است که هر یکی چندین مرکز دارد - و هر مرکزی چندین پرگنه - و هر پرگنه فراوان ده متعلق - عدد پرگنهات چار هزار و سیصد و پنجاه است - شمار قریبات عالم جهان و اشکار نیکو داند - از جمله پرگنهات صوبه دارالملک دهلی که اکنون بنام پش قلع گردون احاطی که با مرعاصر جهان خانان گنجان بر گذار دریای چون بر افراخته شده و بشاه جهان آباد موصوم است و محدوی است بر دولتخانه والا و دیگر عمارات آسمان گرا و سعادتمندی آسای نزول معلی دران صفائی فلک فرسای بیست و یکم ربیع الاول سال بیست و یکم جاوس عالم آرا مقرر گشته - چنانچه در جلد سیوم گزارش خواهد یافت - بصوبه دار الخانیه شاه جهان آباد بر زبان روزگار مذکور است - و در صوبه مستقر الخانیه اکبر آباد و صوبه دار السلطنه لاهور چندین پرگنه است که هر یکی ده لک روپیه حاصل دارد برابر خراج تمامی ولایت بدبخشان - و از قریات چندین قریه است که حاصل هر کدام بیست هزار روپیه است جمع تمامی ولایت هشت صد و هشتاد کرور دام است - که هشت ارب و هشتاد کرور دام باشد بدین تفصیل •

• صوبه دار الخانیه شاه جهان آباد صد کرور دام •

• صوبه مستقر الخانیه اکبر آباد نود کرور دام •

• صوبه دار السلطنه لاهور نود کرور دام •

• صوبه اجمیر شصت کرور دام •

• صوبه دولاباد پنجاه و پنج کرور دام •

• صوبه برار پنجاه و پنج کرور دام •

فیروزی داشت با بهادر خان قنجا همراه نبایستی ساخت. بلکه در
معمنه و میخرا نیز قسمت بایستی کرد. تا هر کسی غلیم مقابل
خود را زده بر میداشت. و چشم زخمی که در جانب معبد خان
وحید بروی کار نمی آمد. و پسرانش بقتل نمی رفتند. خطای دیگر
آنکه بعد از معاوضت بلخ پادشاهزاده محمد اورنگ فریب بهادر را
زیاده از یک دو روز توقف نبایستی کرد. و یک هفته جمعی که نظر
بر اغراض خود داشتند و چشم از حقوق تربیت و نمک خوارگی
باز پوشیده بودند کار بند نبایستی شد. و بعد از اجتماع خبر
فرار عبد العزیز خان چریده شده تعاقب او بایستی نمود. بدون
تقدیر عبد العزیز خان یا ماسور می گشت و پهلوی سه برادر خود
که در درگاه معطل اند می نشست. و یا در دریای چین چون غرق
می شد. و بهمین تکامشی تمامی ماوراء الفهر مفتوح میگردد.
چون گزارش فسحت ممالک محروسه و نگارش مجمعی
از حقیقت صوابعات و اظهار فراوانی خزانه و ابراز کثرت مواکب
فیروزی که از آلاء جمیع ربانی و نعماء جزوئے سبحانی است
ناگزیر مقام بود راقم این نامه بمفخر بذریر آن پرداخت.

ذکر مملکت روز افزون

طول این مملکت که از لاهی بدر تا صلت (صلت) است قریب
دو هزار کوه پادشاهیست. هر کوهی پنجهزار ذراع. و هر ذراعی
چهل و دو انگشت متساوی الخلق است. و عرض که از قلعه بصفت
تا قلعه اوجه است نزدیک هزار و پانصد کوه است. صوابعات این.

امینک بصاحت بلخ آورده ببایند - و عمره آن مملکت را وجود بی
 خود اشرار نا بکار و فجار تیره روزگار اوزبکان تنگ چشم ظاهر و باطن
 و امانان بی ایمان را پر داخته آید - و رعایا و کشاورزان احتمالت
 یابند - درم تعاقب نکردن بهادر خان و احوالت خان نذر محمد خان
 را و مراجعت آنها بدون ضبط و ربط حدود شهرخان و اندخود و
 چچکنو و هیمنه و بی آنکه خاطر به نشاندن تهانه در هر مغانی
 فراهم آرند و جمعی از مردم آن سرزمین را که قابلیت بندگی
 عتبه والا داشتند در سلک بندگان درگاه آسمان جای منسلک سازند
 و الوسات و اویماقات آن نواحی را تسلیم و استماله نمایند - میوم
 شدادن پادشاهزاده والا تبلو محمد ادرنگ زیب بهادر از بلخ بصوب
 پیش بفرستد مالش غنیمت - و این اول خطائی بود که ازان
 صادر رفت - چه آن کامگار را در نداشتی شقامت بل در چار پنج
 گروهی توقف بایستی گزید - که هم تردد از لشکر بشهر ماسر میشود
 و هم احوال و ائقال زاید در شهر می بود - و بجهت جریده شدن
 احتیاج بمعادوت بلخ نمی افتاد - و در نزدیکی شهر منتظر پیکار بایستی
 نشست - اگر غنیم جنگ صف میکرد - زای کردار نابکار در کنار
 خود می یافت - و اگر جنگ صف نمیکرد یقین که امانان بی دین
 و ایمان که بیشتر لشکر غنیم ایقان اند چون علوفه ندارند و به نهب
 و تاراج اموال مسلمین اوقات میگذرانند در ایام معدوده متفرق
 میگردند - و در بعضی احوال قاهره را ازان رو که جریده می بودند
 تعاقب آنها بصی آسان بود - دیگر هنگام قسمت انواج همگی لشکر
 بلخ را که بر لشکری که در خدمت پادشاهزاده اختیار رسیده بود

زدند - و از هراس تعاقب لشکر فیروزی شهرت دادند که بر سر
پدخشان میرویم - و از خلم راه را چپ کرده در یک روز از آنجا
بهاجل جیحون که نزدیک بیست کوه پادشاهی است شتافتند
و سلخ جمادی الاولی که غره فیروزی پناه نصرت دستگاه بود و
منتهای دور دوم از ادوار جلوس والا عبد العزیز خان بهزاران
بدنامی و فراوان پشیمانی و سرگردانی بر جال که فرو بسته بودند
نفسه بگذر ایواج از جیحون گذشت - و دیگران هرجا راه یافتند
بنهجي که مالوف و مانوس این طایفه بی الف و انص است
بصد اضطراب و اضطراب عبور نمودند - و بسیاری غریق آن دریای
خونخوار گشتند - و ازین پیدا است که این قوم بی رای و رویت
چه قدر مغلوب باس و مغلوب هراس گشته بودند - خردمند دیده ور
دانند که آنچه بر زدن حقیقت بدان گذشته و اکثری ازین در
مطاری وقایع جا بجا نگارش پذیرفته محض صورت است - و آن این
است که در یساق بلخ چندین امور ناشایسته روی نمود - اول التماس
کردن شاهزاده مراد بخش معاونت خود را از بلخ پیش از آنکه این
ملک نوکشوده بضبط دراید - و حصون و ثغور آن استحکام و انسداد
یابد - و تهاترات جا بجا بنشینند - و خاطر از حصول انتظام و اتساق
بجهمیت گراید - و معامله نذر محمد خان منقح گردد - و لشکری
که بتعاقبش رفته مراجعت نماید - و الوصای و اویمات چغنائیه
که پس از فراوان سال بدیرین آرزوی خویش که فرمانروائی
صاحب و ولی نعمت قدیم دران دیار باشد رسیده بودند - و صاحب
زاده گویان بهزاران شادمانی به تمنی دریافت ملازمت لوروی

فراهم گشته بملک پادشاهی آمده تمام بالا گهات و بابان گهات را
بتصرف در آورده برهانپور را در محاصره داشتند ببرهانپور رسیده
لشکر ظفر بیگر را از احمال و ائقال را پرداخته و پنج فوج بصر
کردگی پنج سردار جد کار کارگزار تعیین فرموده دسار از روزگار دکنیان
نابکار برآوردند. و روز اول سوارانی آنها را پیش انداخته دو هزار کس
را عاقب تیغ خونخوار ساختند. تا آنکه دکنیان را مجال آن نماند
که یروش خود جنگ ترانده توانند نمود. و فتوحات عظیم نصیب
لولیایی دولت روز افزون گردید. چنانچه در نخستین جلد این
نگارین نامه در تضاعیف وقایع نهم سال بشرح و بسط گزارش یافته
مقرر ساختند. که اردو و احمال و ائقال را با محمد سلطان خاف
خویش در بلخ گذاشته جریده بمالش و قماقب و مخالفان بد مال
برانید. بعد از شروع در تقدیم این تدبیر هائیب عبد العزیز خان و
مران لوزبکیه که در جمیع حروب لشکر گرانبار این دولت نیروزی
آبار روی ظفر ندیده و جمعی را بکشتن و برخی را بختن داده
بادیه پیمای ناکامی گشته بودند چون برین معلمی آگهی یافتند
و دیدند که المانان بی دین و ایمان از شدت آذیزه گاه و بیگاه این
امروزندگان آتش قتال با امید شده و از غارت مال مسلمانان که
موت حلال و قوت بال این اصحاب ورز و وبال امت مایوس گشته
قشون قشون بمساکن خود بر میگرددند. روی جنگ صف کجا
که نیروی مدامت ترانده در خود ندیده و دستخیز و احمه گشته
درون روی آب زوده برین توفیق صلاح کار نمانستند. و از موقع
شهاب بجانب شهرک شتافته بعضی زراعت آن حدرد را آتش

تفصیل آن بی تدوین نامی جداگانه صورت پذیر نیست - بعد
 الله بیگ برای نبیره شکور بی اتالیق امام قلیخان که در جمیع
 مراتب پیگار و مدارج کارزار همراه اوزبکینه بود - و از مکنون بواطن
 این طبقه خبیث ضمایر - و مذکور السنه این طایفه قبیل مضاطر - از
 قرار واقع آگاه است - و بعد ازان که عهد عزیز خان از خلیفون
 گذشت برهنمون نیکبختی و معادت منشی با چندی باران
 بندگی این بارگاه گیتی پناه نزد پادشاهزاده والا گوهر آمد - و آن
 عالیمقدار بآستان خواقین پناه فرستاده - و بار اول بمنصب هزارری
 ذات و چار صد سوار سر بلندگشته - برگزارد - که بیگ اوغلی میگفت
 که با این تدبیر و تلاشی که از ما درین یساق بروی کار آمده جز
 ناموس پرستان حمیت دوست هندوستان هر لشکری که می بود
 چه قزاقاش و چه غیر آن برهم میخورد - و چون تدبیر این گروه
 نفعه پرزه و تادیب اینجماعه و خیم العاقبت چنانچه باید و بفرجی
 که شاید بی آنکه عساکر منصوره احوال و انتقال در شهر بلخ
 وا گذاشته و جریده شده به پیگار به پردازند صورت پذیر نبود - چه ایشان
 در جنگ قزاقانه مثل دکنبان اند - و در سپاهیگری و تاب محنت
 و مشقت از آنها بمراتب در پیش - پادشاهزاده ظفر آماده که بمیامن
 تربیت و برکت ترشیخ پادشاه مرشدان و مرشد پادشاهان بر مدارج
 حظه داری و نبیرد گزاری نیک آگاه اند بآئین اورنگ آرای اقبال
 فرمان فرمایی جلال خدیو دوزخین خداوند ضوای گزین که در ایام
 خجسته آغاز فرخنده انجام پادشاهزادگی بار دوم در حبس که
 قریب پنجاه هزار سوار یکدل و یک روز همه دنیا دوزخین

بوده بعد ازان روی آزادى بحريم حرم احترام جهان بانى
آورده اند برگذارند - كه جميعت اوزبك درين معارف نيز از
صد هزار سوار بيشتر بود - ليكن پس ازان كه عساکر جهان گها
بر گرديد از تقرير بعضي بندگان معتمد رهاست قول كار كرده پيگاردیده
بعد از استقامت خديو حق پزوه ظاهر شد كه از انچه اوزبكه ميگفتند
كثير بوده - هم از انجا كه حماة دين را گمان غالب آن بود كه اوزبكه
از غرور و فزونى - پناه به پندار صف نبرد ارا خواهند گشت -
آزوبى بزرگ را با احوال و انتقال همراه داشتند - چون بنديم با وجود
بسيارى جنگ صف نتوانست كرد - به قزاقى گرديد - هم
بمحاربت اردو و هم بعماريت غنيم مي پرداختند - و هميشه
از چار چو هنگامه قتال گرو داشته و بانداختن توپ و تفنگ
و بان دزدن تير و تاخت و سنان مناكيب را ره گراييد هزيمت ساخته
برخی را مقتول و لختى را مجروح ميگردانيدند - درين حروب
از مخالفين قريب پنج شش هزار كس بيشترى بزم توپ و تفنگ
و بان پاديه پيمای نديستني گشتند - و از غزاة دين همگي پانصد
شش هه كس پدايه والي شهادت رسيدند - غره ناصيه جهان بانى
پادشاه زاده محمد اوزنگ زيب بهادر درين ايام هفت كنگه قتال
با انكه فیل سواره بودند حفظ الهي و اتبال شاهنشاهي را در ع اقوى
و ترس اوفى دانسته بجوشن پوشيدن و - پير داشتن پرداختند -
و هرگاه طغاة كار بر حماة ايس و دولت تلگ مي گردانيدند
بسان عهاب ثاقب رجم آن شياطين صورت و معنى مي نمودند -
الحق قزاقى معركه سرد آزما لبردي بروى نگرا آمده كه گزارش

بلخ - و فرقه در اماکن دیگر که پیش ازین بهرح و بسط نگارش
 یافته - پادشاه زاده واقدر پس از رسیدن بلخ هیچ کدام را نزد خود
 نطلبید - و از امرائی که بآن کامگار بخت بیدار معین شده بودند -
 لا حکم جهان مطاع صادر گشته که از تیول و مواطن خود آمده در
 رکب آن شهسوار میدان حمیت باشند - بمضی بندهای جمعیت
 وار مانند راجه جی - نگه که دو هزار سوار همراه داشت و چندی
 دیگر در رسیدن درنگ نمودند - و برخی مثل الله و یردی خان
 و فحابت خان و لد میرزا شاه رخ و میرزا نوذر صفوی و غیر اینان
 از بی توفیقی بکابل فیارمند رسید - چه جای لاحق شدن
 پادشاهزاده و الا نژاد - و ازین رو در همگی پیگاری این کتیبه نصرت
 نصیب از نصف اشکری که سال گذشته باین ولایت معین
 شده بود زیاد نبود بل کمتر بود - و از اوزبیکه عبد العزیز خان با
 هردو برادر و همگی اوزبکان چه علونه خوار و چه آب خوار و علف
 خوار توران و بلخ و بدخشان فراهم آمده بودند - چنانچه آق سقاقن
 پیگار دیده این طایفه می گفتند که در هیچ یسائی سپاه ملوراء النهر
 این قدر نبوده - حضرت گیتی ستائی فردوس مکانی لمار الله
 رهانه در گرمی صحیفه که بواقعات بابری موصوم است - و آن
 اط اشرف در کذاب خانه خامه پادشاهی موجود - بتقریبی
 رس نموده اند که در محاربه که میان عبدالله خان والی توران
 شاه طهماسب دارای ایران بروی کار آمد لشکر اوزبیک یک
 سه پنج هزار سوار می گفتند - و سپاه تراباش چل هزار سوار
 از معتبران اوزبیکه که در همگی مصفا همراه عبدالعزیز خان

سه گانه المان فراوان اسب بمسگر میفرزید. آورده می فروختند -
چنانچه دوسه هزار اسب را مبارزان نبرد آرا خریدند - آخر کار
پادشاه زاده ظفر شمار حزم دثار منع آن گروه غدار نموده فرمودند
که با وجود جنگ و پیگار آمدن این گروه ادبار بلسکر اقبال
مصلحت نیست .

هزارش بنامش کمی سپاه اقبال - و فیروزی این فیه قلیله درین
معارک ابطال و مجامع رجال - و فزونی لشکر نکیت اثر اوز بکجه
ناگزیر دانسته ضمیمه دیگر وقایع این شگرف نامه می گرداند -
تا دیده در انصاف گزین را دلیلی واضح و شاهدهی لایح باشد
برین که فیروزی بتائید یزدانی و بهروزی به تدبیر آمانی
است نه بتدبیر انسانی - بیان این معنی برسم اجمال
آنکه از جمله پنجاه هزار سوار که در حقه ماضیه با پادشاه زاده
والا نسب مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان معین گشته بودند
بعد از آنکه آن ملک داخل ممالک محروسه شد گروهی حسب
الطلب بعتبه فلک رتبه برگزیدند - و سپاهی که بامبادهار خان
و اسالت خان دران ولایت ماند بیشتری بضبط حدود و حفظ
ثغور و محارست قلاع می پرداختند - و تا آمدن پادشاه زاده کامگار
محمد اورنگ زیب بهادر هر کدام در محل خود بخدمت منصور
اشتغال داشت - چنانچه قتیچ خان با گروهی در طالقان و آن حدود
و رستم خان با لشکری در اندخود - و سعادت خان با جمعی
در ترمذ - و شاه خان با فریقی در میمنه - و راجه راجرپ با جوتی
در قندز - و خلجی خان با فوجی در امتاق - و طلیفه در شهر و

و آن روز موضع یانک ترک محوطه رایات نیروی گردید. آخر روز باز
پیشیاری از صخا ذیل از ریاضی که محاذی لشکر گاه بود بیرون
آمده باراد نبرد. ایستادند. و تفنگچیان پادشاهزاده نصرتمند
و امیرالامرا بضرب تفنگ ره سپر گریز گردانیدند. روز دیگر باز
اوزنگی هنگام کوچ آمده معروض داشت که محمد یار سرای
و نظر تطفان و رحیم پروانچی و میرک شاه از قبل عبدالعزیز خزان
آمده بیرون اردو ایستاده اند. شخصی معین گردد تا مطلب را
دریافته بسمع عالی برساند. دیگر بار میر محمد امین مأمور گشته
نزد آمده رفت. برگزاردند که خان می خواهد که پادشاهزاده
بخت بیدار امروز در همین منزل توقف نمایند تا یلانگوش و بیگ
اوعلی بملازمیت آمده برخی سخنان مانگور بعرض برسانند.
پایان شد که چون لشکر بیه نوردی در آمده است پس از رسیدن
شهر هر کرا خواهند بفرستند که با دای مدعیات بپردازد. و آن
روز یولهوغه سخیم گشت.

روز دیگر شنبه هجدهم جمادی الاولی در ظاهر بلخ نبرد
آمدند. اگرچه اوزبکان درین دو روز بجنگ و پرخاش نپرداختند
اما همه جا همراه بودند. و بموضع شهاب رفته سه روز در آن مکان
گذرانیدند. و ازین گفت و شنود در لشکر مخالف شهرت یافت
که کار بصلح می گراید. و حال آنکه از تدبیرات سقائ اوزبک
بود که چون دیدند که المانان از آنچه باصید آن جمع شده بودند
جایوس گشته می خواهند که از دریا بگذرند چنین همینه
برانگیزند تا روزی چند توقف نمایند. بنابرین درین

شهر خرام آمده هر دو را منصرف ساخته بودند پادشاهزاده والا قهر
 مستقیم خان میر آتش را با توخانه پادشاهی و برق اندازن خود
 و تفنگچیان امیر الامرا تعین نمودند - که بضرر توپ و تفنگ
 و بان ضلالت پیشگان را از کنار آب بردارند - چون آوای جان نژادی
 توپ و تفنگ هوش از سر مخالفان برده رستخیز دیگر بر انگیزت
 ده هزاره از بک دران سویی جو عمامها برگرفته گردانیدند - معتمد
 خان میر آتش کس بخدمت پادشاهزاده نگمار فرستاده حقیقت
 معروف داشت - آن بخت بیدار امر نمود که اگر کسی از انجانب
 برای ادای مقصودی قصد این صوب نماید منع نکند - بعد از
 حصول اطمینان دو هزار نزد پادشاهزاده بخت بیدار آمده از قبل
 عبد العزیز خان برگزاردند که معتمدی معین شود تا برخی کلمات
 شفقت بخدمت برگزارد - آن والا گهر میر محمد امین را با قباد
 ملازم خود روانه ساختند - از انطرف میرک شاه که سابقا دیوان
 امام قلی خان بود آمد - ایمان بدین عالمسکین یک دیگر را
 دریافته - میرک شاه پیغام خان برگذار که چون شنیده شده
 که پیش نهاد همت فلکی مرتبت اعلیٰ حضرت ظل الهی
 آنست که بلخ باز به نذر محمد خان عنایت فرمایند - سبحان
 قلی پسر خان است - و من او را قمل خانی داده ام امیندوار
 است که بلخ بدو مرحمت شود - پس از مراجعت میر محمد
 امین و قباد پادشاهزاده جهانیان گفتند که رفته برگزاریه که
 بی حکم مقدس بر امری اقدام نمی توانیم نمود - حقیقت
 و قصد هر چه داشت می نمایم - هر چه حکم شود فرمان برداریم -

داغمت به نیروی بسیاری ماز دولخواهانی که درین فوج بودند
آواره دشت ادبار گردید - و جمعی از مخاذیل بکوی عدم فرو رفتند -
روزی دیگر که چهار شنبه پانزدهم جمادی الاولی بود همین که عساکر
جهانکشا از ینکی آرق کوچ کردند - فتنه پزدهان افواج ادبار را توزک
نموده از هر جانب جنگ کنان بره نوریدی در آمدند - و چون روز
گذشته از دست بهادران پیگار همرمت مالش یانته مغلوب و
مایوس گشته بودند هیچ جا جلونینداختند - و در نزدیکی منزل
گروهی از فوج خود بر آمده بزمین قلبی که کنار بلخاب بود
ایستادند - راجه بهار - نگه و معتد خان میر آتش و نیکنام هم بهادر
خان تاخته مخدولان را از پیش برداشتند - چنانچه جوقی از آسمه
سری و تنگی راه فرار خود را در آب انگذده به پنهان المهاد
شدانند - آن روز بل دوست بیگ دایره گاه شده

روز پنجشنبه شانزدهم [جمادی الاولی] چون لشکر عدو مال
از انجا کوچ نمود از یکبه در پناه اشجار و جدر ریاضی که بر سر راه
بود تیر اندازی آغاز نهادند - و معدودی از تفنگچیان که
با این جماعه بودند بانداختن تفنگ چندی را از گنداوران
عسکر منصور زخمی ساختند - امیر الامرا از دید این حال تاخته
مقاهیر را از درخت زار بر آورد - و جوقی را بضرب تیر و تفنگ
و نیزه و شمشیر از هم گذرانیده بقیه القتل را پرا گنده گردانید -
در اثناء نبرد بانی بدست راست میونج بی دیوان بیگی عبد العزیز
خان رحیده سه انگشت او را برانید - چاشنگه چون عساکر قاهره
بنیر آبی رسیدند که در معبر داشت و مقهوران آن طرف

پیش آمده جنگ میگردند - نخست یادگار مکریت که پیش نذر محمد
 خان توقایه که درین دولت جاوید هزارمیر توژک و در ایران
 از یک اقلی باقی نامند بود - و سردار بیگار دیده آزمون کر - با فوجی
 مؤثره قازان بر امیر امرا دلبران تاخته نزدیک بود که خود را
 بدر رساند - امیر امرا از دیدن این جرات و جسارت بخشم در شده
 تیغ خون آشام از نیام انتقام بر کشید - و تکرار همت بجوان در آورد
 و گنداوران هر دو جانب به تیر و تیغ و تفنگ در آریخته آتش جنگ
 هلتهب گردانیدند - آخر کار یادگار بزخم شمشیری که بر رو خورد و
 اسب او بزخم تفنگ از پا در آمدند - غلامان علیمردان خان امیر
 امرا او را دستگیر نموده نزد خان آوردند - و گروهی از همراهانش
 ره سپهر نیستی گردیدند - از مپارزان لشکر منصرفه نیز برخی جان
 در باختند - و بعضی چهره حماقت بگلگونه جراحت بر آراستند - و
 امیر امرا که دران معرکه جانبازی و سر اندازی از فرط شجاعت
 کمال استقامت و استقلال ورزیده غنیم را هکسته بود یادگار را بملازم
 پادشاهزاده والا گهر آورده مورد تحسین و آمرین گردید - چون عفو زات
 و صفح جرایم از ندایل خصایل و جلال شمایل این دودمان خوانین
 نشان است یادگار را بعنایت پادشاهی مستمال ساخته مطمئن
 گردانیدند - عبد العزیز خان و مران لشکر او ازین هزیمت دل باپی
 داده و تاب ضرب مجاهدان نبروزی دثار نیاروده دیگر بار دلبران
 خود را ترغیب تاختن نمودند - اما تا پایان روز که افواج نصرت
 امتزاج بموضع یکنی ارق نزول نمود اطراف لشکر وارد را نگذاشته
 هر کوچه و گریز بودند - و فوجی که با هزاران عسکر ظاهر بیگز آویخته

گشته بود راهی گردیدند - از آغاز خوارزمی - عساکر منصوره گشته جا
 افواج از زبان خیره چشم تیره دل که میبندد مور و ملخ همراه آمده
 بودند از اطراف و اتجا به نبرد می پرداختند - و هر بار فوجی از آن
 طایفه دلیری نموده می تاخت - و جمعی طعمه نعلک توپا و
 تغلک می گشتند - چون در اثناء مراجعت از شیخ آبانه بصوب منزل
 تند بادی گرد انگیز بر خاسته روی هوا را بسان روز بد العیاشان این
 دولت تیره گردانید - جوقی از فتنه سالان بارد در آمده برخی از
 سوت را مقتول و مجروح ساختند - و چند قطار شتر با بار گرفتند
 امیر الامرأ واقف گشته با مردم خود تاخت - و شتران را و راهزنان
 جمعی را بضرب تیغ مر افشان و سنان عمار سنان روانه ملک غلام
 گردانید - پس از لحظه بقدر بارانی شد - و غبار فرو نشست - اوزبکیه
 که دران روز بتازگی پی هم مالش یافته جوقی گشته و جمعی
 زخمی گشته بودند ازین جسارت مرابا خسارت خود را باز داشته
 تا وصول افواج قاهره بمنزل گرد پیدار گردیدند *

چهاردهم [جمادی الاولی] مطابق بیست و هشتم خرداد
 که عساکر منصوره از نواحی فیض آباد بحرکت در آمدند - گروه
 اوزبکیه مقرر گردانیدند که تماشای لشکر خود را هفت فوج
 ساخته هر هفت با عساکر جهان کشا بجنگ بپردازند - و در میدان
 های نبات فشرده نایز قتال بر افروزند - از جمله سه فوج بر قول و
 بر انظار لشکر روند - و باشلیقی افواج سه گانه عبدالعزیز خان و
 سبحان قلی و بیگ اوغلی بر خود گرفتند - اما عبدالعزیز خان و
 برادرانش با زبون اسپه فوج آراسته در ایستادند - و خوش

از بلخپان و المانان بآن لشکر پیوسته و ازین رهگذر از تمام منافعی
پیش از پیش بوده - شب دوشنبه سیزدهم جمادی الاولی عبدالعزیز
خان نیز با یلنگنوش که آق سقال اوزبک به امت و فوجی که با او
مانده بود به لشکر خود پیوست - یلنگنوشی برگزارد که در مواری
نقاره نوازند - چه اگر گنداوران عسکر پادشاهی باوای نقاره دریابند
که شما در کدام فوج اید غالب آنکه توپخانه را پیش رو داشته
همه یک مرتبه بدان سواران شوند - ازین صورت اگر به نبرد
پردازید نمی توانید مقاومت نمود - و اگر برگردید غلبه و استیلا
آه لشکر رو به فزونی خواهد نهاد - عبد العزیز خان آنرا پسندیده
اصلا نزدیک لشکر نیامد - و چنان دور استاد که بودن او در فوج معلوم
نشد - شهبنگام درین منزل خبر رسید که شاد مان پهلوال از آنچه
و محمد طاهر برادر فرخ حسین از منج آباد بطلب پادشاهزاده
جهانپان روانه شده بودند : و در راه یکدیگر پیوسته چون بموضع
شیخ آباد رسیده اند گروهی از منته پزوهین اوزبک به اینان را دریکی
از ریاض آن موضع که دران فرود آمده بودند محاصره نموده اند - و از
بیم تفنگچیان خراسانی که قریب صد کس همراه محمد طاهر اند
دلیر در نمی توانند آمد - فردایی آن پادشاهزاده کامکار بخت بیدار
بهداران را با همراهان چنداول ساخته خود با امیر الامرا بدان
صوب متوجه گشتند - مقاهیر خبر توجه پادشاهزاده نامدار شنفته راه
فرار پیش گرفتند - و شادمان و محمد طاهر که آنچه لازم تر بود
بتقدیم رسانیده بودند سالما بملازمت آن والا گهر رسیدند - و اکثر
برج دولت بمنزلی که در حوالی فیض آباد بر کنار بلخاب مقرر

علویه گذشته باینجانب آمده - و گمان آنست که بر شهر بلخ رفته
گردد فسادى برانگیزد - پادشاهزاده والا مقدار بصوابدید اولیاء دولت
روز افزون از موضع پشائی ببلخ مراجعت فرمودند - در حوالی علی
آباد مخالفان فوج موج از میان عمارات و ریاض آن قریه بیرون آمده
بآئین نکوهیده خود از ارجاء عساکر منصوبه در آمدند - و جمعی
بهراول روبرو شده و از روی جسارت تاخته به تیراندازی پرداختند
گنداوران لشکر فیروزی آتش قتال بر افروخته آریزش سترگ
نمودند - مقاهیر پس از فراوان جد و جهد جوقی بکشتن داده
قریب یاس و ناکامی خود را عقب کشیدید - و از آنجا که در اثنا نبرد
بهادر خان جمعی از مقاهیر فرصت یافته از پیش رو باراده نهب و
غارت بارور در آمده بودند او بعد از آگهی بسرعت هرچه تماشای
در رسیده فتنه پژوهان را مدهزم گردانید - و چون فوج عظیم بر قتل
و برانغار عسکر ظفر پیکر تاخته بستیز و آویز اشتغال نمودند پادشاه
زاده والا گهر بمردم توپخانه خود و تفنگچیان امیر الامرا امر نمودند
که بضرب بادلیج و ضرب زن و بار و تفنگ اساس هستی آن گروه
بی فرهنگ از بین براندازند - و بذات خود در مراتب سپه داری و
آگهی و معی و ثبات و تقویت جنک آوران ناموس جو و بهادران
نبرد خود کار فرمائی و پیکار گرایی فرو گذاشتی نه نموده سلک
جمعیت مقهوران از هم گسیختند - و امیر الامرا نیز داد مردی و
مردانگی داده تردهات نمایان بروی کار آورد - از کثرت و هجوم
مقاهیر تمام روز بقتال و جدال گذشت - شاهگاهان آنصوی علی آباد
دایره گاه گشت - و ظاهر شد که درین تاریخ میجان قلی باهپری

روزگار جلو انداختند - درین هنگام پادشاهزاده بخت بیدار بکرمک
 نرسیده بهادزان عرصه شهادت را مستظهر گردانیدند - به
 نیرنگی انبال عدو مال جمعی از خداوندان زرو مال بخاک
 هلاک افتادند - و بیگ اوغلی و دیگر بقية السیف مانند
 روزگار خبیثین پراکنده شدند - و چون دریافته که این مرتبه
 دوزخ فقر و مرگ هر لوح خواهش چنانچه باید نه نعمت جوق
 جوق از هم جدا شدند - و دور اردو را احاطه نموده جنگی بگریز
 میگردند - و هرگاه قابو می یافتند تاخته بر برخی از لشکریان
 تیر میزدند - و چندی را بکشتن داده ناکم برمی گشتند - افواج
 قاهره هم بمقاتله و مجادله و هم بصیانت و پاسبانی اردو و دواب
 و بنای لشکریان پرداخته ره می نوریدند - تا آنکه بمعمر بیگ اوغلی
 رسیدند - از آنجا که مقادیر از طعن و ضرب دلاوران خونخوار
 دستخوش رعب و هراس شده بودند در دایره خود نیارستند ثبات
 ورزید - و تمامی خیمه و اسباب با اسب و شتر و سایر درایی که
 در نگاه مخازیل بود بدست مجاهدان ظفر شعار افتاد - و هزاران
 نفوس از محال و مواضع آن فواحی که اسیر ظلمه شده بودند
 بصطوت اقبال جهانکشا رهائی یافتند - و اختر سماء عظمت فوج
 با افواج قاهره در معسکر اوزپکان نزول فرموده روز دیگر بجهت
 استخبار مدابیر که بهزاران خواری آواره گشته بودند توقف نمود
 درینوقت خبر رسید که قتل محمد و بیگ اوغلی و دیگر لوزبکیه
 بصوب علی آباد شنفته اند و مبعان قلی که عبد العزیز خان او را
 قتلخانی داده بخان غرد موصوم ساخته بود با گروهی البره از آسمانه

مستبرونی نموده آید - پادشاهزاده جهان بصوابدید امیر الامرا از آن منزل کوچ فرمودند - و انواع فیروزی را ترتیب داده و مصانظت جانب چپ اردو بعهده راجه رایسنگه و راو متر مال و برخی از راجپوتان و جمعی از برق لندازان خویش مقرر نموده و اردو را از چار طرف درمیان گرفته به بنگاه بیگ اوغلی که در موضع پشائی از مضافات آنچه بود روانه گشتند - گروه خوش اسبه اوزبکده فوج فوج از پیش و پس و یمن و یسار نمایان شده از هر جانب شوخی می نمودند - و هر بار که بناخت می پرداختند جمعی بضرب توپ و تفنگ و بان و تیر و تیغ و سنان جنگ آوران نصرتمند هلاک میگرددیدند - برخی از دلیران لشکر فیروزی نیز مجروح و مقتول میگشتند - انجام کار ادبار پژوهان ضلالت انتما که درین تگادو جز یاس و نا کسمی نصیبه نداشتند - گروهی را در یمن و یسار انواع قاهره گذاشتند - تا از دور خود را سعی نموده باشند - و بصیاری را گرد آورده همه یکمرتبه بفوج همراہ رو نهادند - و چون مردم توخانه و دیگر بندهائی پادشاهی که با بهادر خان دران فوج بودند در دغ اشرار مصامعی جمیلہ بتقدیم رسانیدند - مخادیل جمعی را بکشتن داده از عرصه پیگار رخ بر تافتند - و به بنگاه خویش راهی شدند باشد که اندوختنهای خود را از نهب و غارت بهادران ظفر لشان مصانظت توانند نمود - درین اثنا بیگ اوغلی از برابر پیدا شده صقاهیر را از راه برگردانید - و جوتی بروی فوج هزلول نگذاشته خود با سایر لشکر بر فوج امیر الامرا هجوم آورده تیر اندازی نمود امیر الامرا و همراهانش شولت قدم ورزیده بیکبار بران گروه تیر

از تابیدن خان ظفر جنگ فرصت غنیمت دانسته او را با خانه زاد
 خان که هنوز رمقی داشت از آوردگاه برداشته بمنزل او رسانیدند
 و خانه زاد خان اول شب در گذشت - و چون بعد از توجه گوهر
 اکلیل خلافت بکومک سعید خان بهادر از خوجی که برابر آن فرزند
 لوبی فیروزی بود قریب چهار پنجهزار سوار دلیری نموده
 بغتة بر مردم توخانه پادشاهی حمله آوردند - و ایشان ثبات
 قدم ورزیدند - بهادر خان که غنیم خود را برداشته معاودت نموده
 بود تاخته آن مخدولان را از پیش برداشت - اگر بهادر خان که تمام
 لشکر بلخ با او بود همچنین که کومک اینجماعه نمود کومک سعید
 خان بهادر و پهرانش که ممکن بود میکرد یا نصف جمعیتی که
 با او بود بکومک میفرستاد کار آنها باینجا نمیرسید و غنیم منکوب
 و مقهور بر میگرددند - و از آن رو که افواج قاهرة از بام تا نصف الفجار
 را نور دیده و از آن تا شام بقتال و جدال پرداخته از هر سو غنیم
 را آواره ساخته بودند صالر سپاه اقبال هفتان یکران بمنزل منعطف
 گردانید - و امیرالامرا نیز بعد از نماز مغرب مظفر و منصور رسید - و
 باغاره آن والاگوهر مرداران ظفر آئین کوه تمکین بر دور اردو سلچارها
 مقرر نموده در هر جانب با سپاهیان نبرد گزین مراسم حفظ
 و حراست بتقدیم رسانیده شب گذرانیدند - روز دیگر که دهم جمادی
 الاولی مطابق بیست و چهارم خرداد بود امیرالامرا خبر توقف
 عسکر گیتی که در تیمور آباد شنفته بخدمت پادشاهزاده جهانیان
 معروض داشت که درین هنگام اقامت نمودن مصلحت نیست
 اولی آنکه بصرعت هرچه تمامتر خود را به بنگاه مقاهیر رسانند

جمعیتی نبود از فوجی که مقابل بهادر خان بود طایفه طایفه بی هم جدا شده بدینصوب تاختند. و چون هجوم بسیار شد شیران بیست و هجدا داد نبرد دادند. و جمعی کثیر نقد جان در باختند - سعید خان خود نیز با جماعه مکه نزد او مانده بودند سوار شده مانند برق و باد در رسید. و با وجود رنج و ناتوانی میگریه بچینقشهای مردانه مناکیب را پراکنده گردانیده چندان کوشش نمود که بذات خود چند کس را مجروح ساخت. و نه زخم برداشت. آخر کار دست اسپش بسوراخی در شد. و او از زمین بزمین آمد. و از پسرانش لطف الله خان از وفور حماست و حمیت ترددات نمایان نموده بزخمهایی منکر بر پشت امپ در میدان گذشت. و بجای زندگی فانی حیات جاردانی که نیکنامی در جهانی است اندوخت. و خانه زاد خان نیز بعد از کشتش و کوشش بسیار بزخمهای متواتر بیهوش شده از امپ افتاد. درین اثنا پادشاهزاده سعید کامگار که از شنیدن خبر هجوم اوزبکیه ارباب شعار بر سعید خان بهادر توپخانه سرکار خود را برابر فوج مقابل خویش گذاشته فیل سوار با گروهی بکوسک خان مذکور متوجه گشته بودند در رسیدند. مقهوران بدیدن زیاده نیروزی بدین جانب تاختند. آن گوهر افروز نصرت و اقبال دو فیل مصمت را که پیش پیش میرفت بر مقاهیر درانیده بجمعی از دلوران عرصه مبارزت حکم فرمودند که از دنبال انبیا در آمده بقتل بپردازند. بکمر تلاش و پرخاش غنیم را پای ثبات از دست رفت. و از میدان پیگار بواقی فرار افتاد. دران هنگام که عصابة بد قرجام بقوچ پادشاهزاده بخت بیدار رو نهاده بودند برخی

لشکر فیروزی بهیده او باز گذاشته بودند از ضعف بیماری برنیامده
صادق بیگ بخشی خود و جهان افغان را که نوکر شمشیر گذار
جمعیت دار او بود با چارصد پانصد سوار فرستاد - که درین طرف
جوی که از کنار اردو میگذشت پای ثبات استوار داشته غنیم را از
قصد این سو باز دارند - و نگذارند که هیچ یکی از نهر بگذرد - و بدین
قلیاتی از اوزبکینه فریب نخورده خود نیز از نهر عبور نمایند - چون
این جماعه بموجب قرار داد بر کنار نهر رده بسته ایستادند گروهی
از اوزبک تاخته دران سوی جوشوخی و خیرگی بنیاد نهادند -
گند اوزان عصک میروزی از فرط شجاعت اندرز ظفر جنگ را فراموش
کرده و تاب دلیری غنیم سید گلیم نیاورده بچستی و چالاکي از
آب گذشتند - و پس از آن که بر مقاهیر جلو انداخته پیر کنان قدری
پیش شتافتند از اطراف و اینجا جوق جوق مقهوران از کمپکه برآمده
بمردم خود ملحق گشتند - و مبارزان جان فشان را دایره وار احاطه
نمودند - سعید خان بهادر برین ماجرا آگاهی یافته خانه زاد خان
و لطف الله خان را با فوجی به کمک روانه گردانید - اینان بسرعت
هرچه تمامتر خود را رسانیده دلیرانه بر مقاهیر تاختند - و بباد حمله
جمعیت مخالف را متفرق ساخته جمعی را از هم گذرانیدند
مقهوران باز گرد آمده در پناه دیواری که دران سمت بود تیراندازی
نمودند - از اینجا که مخاذیل در تقابل انواع قاهره خصوصا فوج
بهادر خان که با وجود فرزندی مجاهدان ناموس پرست توپخانه
پادشاهی نیز همراه داشت نمیتوانستند کاری ساخت - و درین
جانب جمعیت کمتر مشاهده نمودند چه جز جمعیت خان مزبور

بودند توجه نموده توپخانه سرکر خود را سه چهار تیر انداز پیش
 واهی ساختند - تا بآن آتش افروز دشمن سوز خرمن میدان
 احیاء اموات را خاکستر گردانند - از اطراف آتش قتال زبانه برکشید
 هر بار دو سه هزار سوار اوزبک بر هر فوجی از افواج سپاه ظفر
 دستگاه حمله میکردند - و ابطال نبرد کثر رجال صفدر صفدار جمعی
 را به تیغ جانحور و برخی را بصفان دل دوزخ گرای نیدستی
 ساخته باز ماندگان را زهنگامی هزیمت میکردند - مخاذیل که قرار
 بی درنگ را غنیمت روز جنگ دانند باز گرد آمده بپشتی و
 چالاکي بصره ستیز می آمدند - از افواج نصرت امتزاج بهادر خان
 غنیم خود را از پیش برداشته بسر دادن توپ و تفنگ و بان
 آتش در نهاد آن گروه بد نزاد بر می زد - اشرار بی شمار به پشت
 گرمی بیشتر در زد و خورد بوده برخی مقتول و لختی مجروح
 میگشتند - و امیر الامرا با جمعیت خود و چندی از بندهای
 پادشاهی پیش از آنکه کوسک فرستاده پادشاهزاده کامگار باو برسد
 خصم خود را چون بنات الغنم متفرق گردانید - و هر بار که جمعی
 از ان بخت برگشتگان در انقاي ستیز گریز آمیز امپ ناکامی در
 صرع بدناسی می تاختند بعضی کشته میشدند - و لختی خسته
 بر میگشتند - تا آنکه بعون آسمانی دلیران معرکه قتال آن ستیزندگان
 لقاال را تا منزل قتل محمد که از دایره بیدگ اوغلی پاره دور بود
 رسانیدند - و در آنجا نیز قرار نداده پیشتراوندند - و خیمه قتل محمد
 با بسیاری از دواب و اسباب او و رفقای او تاراج نموده مالما غانما
 برگردیدند - و سمیک خان بهادر ظفر جنگ که حفظ جانب چپ

لایق روی علی آباد کوچ شد بمظنه نود یکی اوزبک امیر الامرا
 ساقه لشکر نیروزی ساختند - و بر بهادر خان که بدستور سابق مقدمه
 بود حراست پیش روی اردو مقرر گردانیدند - و خود از چپ و
 راست اردو را در میان گرفته راهی شدند - و چون بموضع تیمور آباد
 که یک گروهی فتح آباد است رسیده به ترتیب فرود آمدند - لشکر
 ادبار اثر اوزبکيه از اطراف بر اردو هجوم آورد - از افواج اقبال هر که
 بطرفی فرود آمده بود بفوج مقابل گرم پیکار گشت - بهادر خان ها
 رفقا بگروه انبوه که از پیش روی می آمد - باویزه در آمد - و امیر الامرا
 چون بمواهی اردو رسید و باغستان دران سمت از چپ اوزبکيه
 آمده دید پس ماندگان لشکر را بار دو رسانیده مستعجلی برای
 ابلاغ حقیقت حال نزد پادشاهزاده بخت بیدار فرستاد - و بدستباری
 تائید ایزدی و پا سردی تیسیر سردی بمکارنه مقاهیر متوجه
 گشت اوزبکان نیز از باغستان برآمده رده آرا گردیدند - پادشاهزاده
 عالمیان چون دریافت که بسیاری از سپاه اوزبکيه بر امیر الامرا
 هجوم دارند - راجه رایسنگه و راو ستر سال و غضنفر ولد الله ویردی
 خان و مرشد قلی بخشی لشکر نیروزی را بکومک فرستادند - و
 به سعید خان بهادر ظفر جنگ که در بلخ بیمار شده بود
 و میخواستند که او را بحراست شهر بگذارند - و او از بسالت و امالت
 بیرون شهر تن در نداد - مقرر ساختند که بنگاهبانی جالب چپ
 اردو که مکن نزول او بود پرداخته نگذارد که طفاة از بطرف
 بار دو در آمده دست غارت که پیشه این فساق است دراز کنند - و
 خود پمالش جمعی کثیر که رویی دائره آن شیر بیهیچ

بود معسكر ساختند - روز ديگر قلعه درون و حصار بيرون را ملاحظه نموده خاطر از بقاء و بهت آن فراهم آوردند - و اكبر و اهالي آن شهر را در خور حال باكرام و انعام كامياب گردانیده از خواجگان خواجه عبد الغفار و اك صالحي خواجه كه برادر هاشم خواجه ده بيدي و پير عبد العزيز بخان است و خواجه محمد الولي را كه پسر اولاد خواجه محمد پارسا است بمظلة نفاق از روي احتياط كه ناگويبر سرداری است در خدمت گرفته بمعسكر برگردیدند - و مادهو سنگه واك راو رتن هادا را بمجاړت قلعه - و شمشير خان ترين را با جمعی از منصبداران و احدیان و تغنگچيان حوار و پياده بنگاهبانی شهر گذاشته سه روز برای تنخواه مواجب سپاه و سرانجام بعضي سهام ديگر توقف کردند - و ترتيب لشكر پيشين و پسین بصوابديد خير اندیشان چنين مقرر شد كه فوج قول بوجود نصرت آسود پادشاهزاده كمسگار استظهار يابد - و بهادر خان با قمام سپاهي كه همراه او در بلخ بود هراول باشد - و امير الامير برانغار - و سعيد خان بهادر ظفر جنگ جو انغار - و پنجم اين ماه بآرایش و توزك لشكر پرداخته كوچ نمودند و موضع يولبوغه مركز رايات نصرت گردید - خطاهائي كه از ان نامدار در بين ركضت رفت عنقریب گزارش خواهد یافت - روز ديگر براي بهترن جمورانهاری كه در پيش بود مقام کردند - و بحد وكن تمام تا شب بر هر نهری پل بسته شد *

هفتم جمادي الاولی از انجا كوچ کردند - و بدو روز حوالی علي آباد رفتند *

روز پنجشنبه نهم [جمادي الاولی] موافق بیست و نهم خرداد كه

رسیدن دره الناج خلافت پادشاهزاده محمد

اورنگ زیب بهادر بلخ و توجه نمودن به تنبیه

بیک اوغلی و فیره که با حشری در نواحی

آقچه فراهم آمده بودند و حروب ان وللا گهربا

عبد العزیز خان و برادران او

شرح این مقال آنکه عبدالعزیز خان از قرشی رو بکنار جیحون

نهاده بیک اوغلی را با گران لشکر توران از نوکروالمان پیش از

خویش فرستاده بود - و مقرر ساخته که از آب جیحون بگذر کلیف

عمره نماید - و بهادر خان بزرین معنی آگهی یافته محافظت قلعه

بلخ را برام سنگه راتهور و حراسبت شهر را به شیخ نژید باز گذاشته

خود با دیگر بندهای درگاه خلایق پناه یک کره از بلخ پیشتر

شتافته در سمت گذر کلیف آماده کارزار نشسته بود - درین هنگام

که فهرست صحیفه مفاخر و معالی پادشاهزاده والا گهر بسیار

بوقت بلواحوی بلخ رسیدند - خان یک منزل پذیره شده صلح ربیع

الثانی در کنار پل نذر محمد خان ملازمت نمود - و چون کیفیت

گذاره شدن بیک اوغلی با اوزبیک مذکور از آب آمویه و گرد آمدن

این هراگندگان دین و دینی در حوالی آقچه و رسیدن قتل محمد

نزد بیک اوغلی پس از فرار جنگ دره کزیر گزارد - پادشاهزاده والا

گهر بارشاد پادشاه دوربین حزم گزین مدافعت آن مخاذیل را اهم و

اهری دانسته غره جمادی الاولی به بلخ رسیدند - و بشهر در نیامده

یک گروهی آن قریب مکلفی که بهادر خان برای اقامت گزیده

غواقی شدید بروی طاری شده و تا آخر شب شدت تام گیرانید - و پنج گهری شب مانده رخت هستی بر بست - و از خلوص اخلاص و رموخ عقیدت جان بر آستان جانان سپردن که نهایت آرزوی نیاز مددان جانباز امت نصیب ار شد - و چون این معنی بمرض اقدس رکبید رضامندی که مژماید رضوان الهی است و پیرایه غفران نامتناهی ظاهر ساخته متمم گشتند - و مبتنی برای سرانجام مصالح این سفر واپسین از سرکار مرحمت نموده فرمودند که قاضی محمد اسلم و جمعی از فضلا و صلحا حاضر گشته در دامن کوه عقابین که جنوب رویه کابل امت و مدفن اخبار و ابرار بطرز شایسته در نخستین منزل بطریق امانت نگاه دارند و پس از چندی بموجب وصیتش بدار الخلافه اکبر آباد برده در مقبره که پهلوی مسجد خود برای خویش بنا نموده بگذرانند * بیست و هیوم [جمادی الاولی] در اسب از طویل خاصه یکی عربی موسوم به جی ظفر با زین طلای میثا کار - دیگری عراقی مسمی بفتح بوز با زین طلای ساده بهاد شاهزاده کامکار محمد شاه شجاع بهادر عنایت شد *

بیست و پنجم ماه مذکور محمد زمان طهرانی و بختیار خان دکنی را بعنایت خلعت و اسب نوازش فرموده ببدخشان رخصت نمودند - و پنج لک روبیه با اینان نزد قلیچ خان فرستادند *

مستحب او بدست لك رويده نزد پادشاهان و الا گهرا مال نمودند
 رتن ولد مهيس داس راجپور كه در ماه ربيع الثاني از جالور باستان
 معلى رعيده بود بعنايت خلعت و اسب - و هريك از همسر سنگه
 سينودي و بلوي چوهان و جسونت بولد مهيس داس و برخى
 ديگر از راجپوتيه بمرحمت اسب سربلندي يافتند با راجه مرخص
 گشتند - صبر هدايت الله ولد سيد احمد قادري را كه بديوانى
 قندهار سرانراست چون مكرر ملوك شايسته او دران صوبه
 بعرض حجاب بارگاه آسمان جاه رسیده بود بمنصب هزارى ذات
 و صد سوار از اصل و اضافه بر نواخته به پيشگاه قوايم سرور
 جهانباغي طلبيدند *

شب سيندهم [جمادي الاولى] شيخ ناظر كه نبذني از احوال او در
 خاتمه دور اول گزارش يافته به نزهتگاه آخرت شتافت - اراز بختمندي
 و سعادت وري بعد از كشيدن رياضات و پيمودن مناهج عبادات
 از دير باز حضور سده حليه را و حيله حصيل بركت نشاتين و ذريعه
 وصول سعادات دارين دانسته التزام دوام علاصت نموده بود - و ديدن
 ديداره فيض آثار قبله مرادات قوت جان و قوت روان او گشته
 چنانچه از نخستين روزي كه بدولت خدمت فايژه شده تا حال
 در حضور شبا رزى او در دولخانه خاص فتور نشده - و پيوسته در
 ازمنه پنجگانه صلوات مكتوبه بتادين مي پرداخت - و نماز مغرب
 و عشا با پادشاه دين پناه خدا آگاه ادا مي نمود - و از شام تا بام
 باگهي تمام در دولخانه خاص بصر مي برد - درين شب كه ليلة
 الوداع اربود در دولخانه خاص فيض اختصاص هم از نماز خفتن

زنده گرفتند - تايم بيگ مداروغه نغار خانه كه بديدن راه
خواجه زيد رخصت يافته بود برگريده سنگريزه چنل كه في
الجملة صفائي داشت آورد - وبمصامع جهانبايي رسانيد كه در گروه
آنسوي غوربند در طرف بعين راه نزيك ده قشاق كوهي است و
ازان آبخاري به بگندي دو و نيم گز درزيوش - پائين آن از ريختن
آب گوها بهمرسيده - آبي كه در كوه مي ماند بمرور اپام سنگريزه
بزرگ ميشود - و آنچه در اطراف و جوانات ترشح مينمايد سنگريزه
خرد - چون خالي از غرابتي نبود نوشته شد *

هفتم [جمادي الاولى] ميرزا سلطان نديره مظفر حسين
ميرزاي صفوي را كه به نسبت مظاهره اسلام خان همراه
خان مذكور بدكن معين گشته باضافه پانصدي ذات و دو صد
سوار بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار مباهي گردانيدند -
خواجه عبد الرحمن پسر عبد العزيز خان نقشبندي را كه
بخدمت بخشيدگري بدجشان سرفرازي دارد باضافه منصب
مفتخر گردانیده خدمت داروغگی توپخانه بدخشان نيز بار
مفوض ساختند *

ياودهم [جمادي الاولى] راجه چيسنگه را كه با دوهزار سوار
بملازمت اقدس رهیده بود بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرمع
با بهولكناره برنواخته و هزار سوار ديگر از جمله سواران منصب او دو
اسپه سه اسپه گردانیده او را بمنصب پنجهازاري پنجهازار سوار دوهزار
سوار دو اسپه سه اسپه سرفراز ساختند - و اسپ از طوبله خاصه با يراق
طلا و دولك رويده مساعدت عنايت نموده ببلخ رخصت دادند - و

چند ماه ہرمائدہ - بزرگتر مید جمعہ کہ از احتیقات و استعداد در حیات

پدر بسجاده آبای کرام نشسته پیش از فوت پدر بیکمال ہر دو ہایش بر تختن ہادہ فالج از حص و حرکت بازماندہ بود - و بعد ہر دو دست راہ میرفت - بعد از فوت پدر بچندی ازین بیماری رھائی یافت - و اکنون بیاہ نور دی مینماید - ہلام مید علی کہ از بخت بیدار بدولت حضور کامیابست - پس از در گذشتن مید مرحوم اورا منظور نظر تربیت ماختہ و ذات و سوارش دہ بیست اضافہ نمودہ بمنصب ہزاری دروست سوار سرفراز فرمودند - مید صمد صومی - چون مید علی بعرض مقدس رسانید کہ او از دوام ضعف و بیماری التماس مینماید کہ در وطن مالوف بوظیفہ نیاکان خویش پردازد وجہ معیشتی کہ سبب فراغت مالی و رفاقت حال او گردد مقرر ساختہ حکم فرمودند کہ از دار السلطنہ لاہور بکجرات رفتہ با صہبن برادر بدعای ازدیاد دولت ابد مدت مشغول باشد •

دوم [جمادی الاولی] بہمنیار ولد یمین الدولہ کہ بعد از انتہای رایات نصرت آیات از دار السلطنہ روی ارادت بکعبہ مرادات نہادہ بود بہ تلقیم عتبہ فلک رتبہ سر بر افراخت - و بانعام بیست ہزار روپیہ کامیاب گردید •

چارم [جمادی الاولی] بشکار رنگ کہ در طرف دہ یعقوب قمرغہ کردہ بودند متوجہ گشتند - دوازده بہ تفتنگ خاصہ صید فرمودند - و یازدہ را ہادشاہزادہ نیک اختر محمد شاہ شجاع بہادر و برخی از اہل تقرب بحکم اقدس شکار نمودند - و بیست و یک را دیگر سماعت افروزان حضور مراہر نور

بآستان خواقین مکمل نهاده بادرآک شرف ملازمت فایز گشت
و هر یکی ازین دو نور حقیقه خلافت هزار مهر نذر گذرانید
خدیدو دین و دولت پادشاهزاده جوان بخت محمد شاه شجاع بهادر
را بمرحمت خلعت خاصه با نادری و تسبیح مرارید و سرپیچ
لعل و جیقه مرصع بالماس و برخی مرصع آلات که مجموع یک
لک روپیه قیمت داشت مرفراز گردانیدند - در همین تاریخ راجه
جیسنکه که بحکم ارفع از دکن روانه آستان کیوان مکان شده بود
دولت ملازمت اندوخت - و جعفر خان تلثیم عتبه علیه نمود - و
یک کرور و بیست لک روپیه و سه لک مهر که راجه جیسنکه هنگام
آمدن از دکن باصر معلی از خزانه عامره دار الخلافه اکبر آباد
آورده در دار المطنه لاهور بخان موسی الیه سپرده بود و او آنرا
با مردم خود به پشاور رسانیده و از آنجا بموجب یرلیغ والا در خدمت
پادشاهزاده کامگار آورده بود پآستان عرش مکان رسانید - او را
بمرحمت خلعت خاصه و بیاضانه پانصد سوار پنجهزاری چار هزار
سوار سربرانراخته میر بخشید گردانیدند *

غره جمادی الاولی از وقایع دار السلطنه لاهور بمعرض مقدس
رسید که صدر الصدور سعید جلال بخاری که بمعرض مرض شدید
از احرار سعادت حضور والا محروم گشته بود در دار السلطنه
رخت همتی ازین جهان بریست - خاقان مهر گستر بر رحلت
آن حلاله دردمان سیادت که محملی از محامن احوال
او گزارده آمد تاسف نموده از جناب ایزدی آمرزش خواستند -
و باز ماندگان او را بعنایت پادشاهانه نوازش فرمودند - از

سوار بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار پانچ هزار سوار در
اسپه سه اسپه بلند پایگی بخشیدند *

چهاردهم [ربیع الثاني] ذو القدر خان از غزنوی رسیدن تلغیم
عقبه فلک رتبه نمود - از را بعزایت و خلعت و خنجر مرصع و
باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاري دو هزار سوار پالصد
سوار دو اسپه سه اسپه و بمرحمت اسپ با زین نقره سوار سوار
ساخته رخصت پلغ فرمودند - و پانزده اک ردهیه همراه از روانه
آنصوب نمودند - خدمت نوجداری برده سلطان یار و اسفندیار
پهران همت خان مفوض گردید - و منصب سلطان یار هزاری ذات
و هزار سوار از اصل و اضافه مقرر گشت - و اسفندیار نیز باضافه
منصب برابر اراخت *

پنجاهم [ربیع الثاني] از اصل و ضاده قهچاق خاں را بمنصب
دو هزاری ذات و هزار سوار و معتمد خان را بمنصب هزار و
پانصدی هزار سوار بر نواختند *

بیست و دوم [ربیع الثاني] به دره التاج خلافت پادشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر که حوالی کابل رسیده بودند چهار
اسپ از طویله خاصه یکی از آن با زین طلا ارسال داشتند *

بیست و چهارم [ربیع الثاني] با شاهزاده بلند قدر محمد
شاه شجاع بهادر که حسب الحکم الاشرف علامی معتمد الله خان
باستقبال آن والا گهر شتافته بود با شاهزاده عالی نسب
مراد بخش که بوسیله درخواست آن والا گهر اجازت دریافت دولت
کورنشی حاصل نموده مصحوب گرامی برادر از پشاور زوی نیاژ

پنججاه اعرفی باغد - و خواجه عبدالوهاب صداعرفی - و محمد مقیم
 حیضانی هزارروده - مرحمت شد - علامی سعد الله خان بهمنیست
 خلعت خاصه و باضانه هزاری ذات و هزار سوار بمنصب هفت
 هزاری ذات و هفت هزار سوار و مرحمت اسب عربی از طوقه
 خاصه با زین طه - و خواص خان صوبه دار قندهار باضانه هزاری
 ذات و هزار سوار بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار - و پودخان قلعه
 دار بصت باضانه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب سه هزار
 سه هزار سوار - و عاقلخان باضانه پانصدی ذات بمنصب سه
 هزار سوار و بهرحمت علم - و تقرب خان باضانه
 پانصدی ذات بمنصب سه هزار سوار - و حیات خان
 باضانه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار
 و سید فیروز باضانه پانصدی ذات بمنصب دو هزار
 هزار سوار و بهمنیت علم - و نوازش خان باضانه پانصدی ذات
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار - و از اصل واضانه ارجین
 ولد راجه بیتهداس بمنصب هزار سوار ذات و هفتصد سوار و فراست
 خان بمنصب هزار ذات و دو صد و پنجاه سوار سرافراز گشتند
 و احدی الله ولد شیرخواجه و رای مکنداس دیوان بیوتات و سید
 بهادر و مظفر حسین کوتوال و پیم چند نبیره رای منوهر و سرمرست
 و نذیر بیگ سلدوز و بلندک جمله حاجی بیگ برلاس و محمد
 حسین تیراسی و محمد محمد کرمانی و میر صالح داروغه
 کتابخانه والا باضانه منصب نوازش یافتند - و محمدین رز نهضت
 امروز اعلام خان ناظم صوبه دکن را باضانه هزار سوار ذات و هزار

گشتن حقیقت تقاضا او از عرضه داشه پادشاهزاد: بهیو نیز
منصب او بر طرف ندوده جاگیرش تغیر فرمودند - از تعیناتیان
محمد ابنه سید علیخان بمنصب هزاری ذات و نهصد صواب از اصل
و اضافه صرافراز گشت .

خلع ربیع الاول بماءبخت مختار نزهتگاه کابل بلور ماهیچه اعلام
ظفر انجام ضیا و صدا پذیرفت .

غره ربیع الثانی راجه جگمن جادون را بمرحمت امپ
فوازش فرمودند .

سببوم [ربیع الثانی] بمزار ذایض الانوار حضرت فردوس
مکانی و ضریحه منیع خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که
لختی از حال شریف آن قدوة مطهرات در نخصتین سال دور اول
نگارشی یافته امت رفته بعد از ادای اداب زیارت ده هزار روپیه
بخشید و دیگر اصحاب احتیقات مرحمت فرمودند .

فرخنده جشن گرامی وزن قمری

روز سه شنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و هفتم
موانق بیست و چهارم اردی بهشت در درآخانه خاص دولت
جرامی کابل خجسته بزم وزن مقدس انتهای سال پنجاه و هفتم
و ابتدای سال پنجاه و هشتم قمری از زندگانی جادانی خاتون
زمان ترتیب یافت - و آن ذات پاک بطا و دیگر اجناس مقوره
سجسته آمد - و گروهی از اهل احتیاج دارالملک کابل کمینان
امید گردیدند - و از زر نگار بطراجه طیب پانصد دهن که دو صد و

و از فرط بنده پروری باز ماندگان او را بغایات پادشاهانه برنواخته
سلطان حسین پسر گلان او را که در حضور سزاسر نور سعادت اندوز
بود باضافه منصب - و دو پسر دیگر او را بمنصبی در خور سر بلند
گردانیدند - و چون خلیل الله خان که درگرمی خدمت فہرست
مفاخر و معالی پادشاهزادہ محمد آورانگ زیب بہادر روانہ بلخ
بود در ضحاک این خبر وحشت اثر شنیده از بہپہاری علاقہ
محبت و فزونی رابطہ مودت باوجود چندین خدمتی کہ در انصرام
آن قطع نظر از جان و مال و عرض و ناموس کردہ باید کوشید دل
از اسباب تعلق برگرفته بخانہ نشینی و زاویہ گزینی قرار داید - با
آنکہ اختر برج خلافت خود بتعزیر او رفتہ و مواعظ دلکشا و نصایح
صبر انزا گزارشن نمودہ فرمودند کہ آدمی ہمیشہ مورد نوازل و
موقع دواہی است خصوصاً قضیہ ناگزیر مرگ کہ از دیگران دیدنی
است و بخود رسیدنی طریقہ خردمند آنکہ این زہرابہ را بصبر و
و شکبائی بر خود شیر پیچ گرداند - و نیز گفتند کہ اگرچہ دیگری
بقام بخشی است اما کار لشکر پیروزی بشما کہ در حضور میر بخشی
بودید باز گذاشتہ اند - بیکبار دست از چنبر کار عمدہ باز کشیدن از
عقیدت بغایت دور است - در جواب برگزارد کہ اکنون خود اینمعنی
بر روی کار آمد - و در ضحاک نشست - چہ عقای کہ در مصایب
عظیمہ و نوابج جسیمہ رهنمای شکبائی شود نداشت - والا بایستی
کہ گذشتن برادر را در کار ولی نعمت و خداوند دین و دولت
عمر ثانی بل زندگانی جاودانی می انگاشت - و چنین مرہن
را ولعت دوم می پنداشت - خاقان اہب آموز بہن از ہمرفتن

بعضی و خاشاک باز دارند - و چون از اورژ بکیه ادبار هزوه کاری که
آبی جروی کار شان باز آرد بروی کار نیامد ناگزیر قتلش صحت را
پرداشته نبرد بیگ او غلی بردند *

آنوقت تفصیل بقیه کار نامهائی که در نبرد جنود نامشود

لوز بکیه از اشرافین سال از شهسوار معرکه پیکار پادشاهزاده

والامقدار و علمبرداران خان امیر الامرا جلوه ظهور یافته

بجایش باز گذاشته بنگارش سوانح حضور اقدس می پردازد *

چون کیفیت درگذشتن اصالتخان از عرضیه داشت بهادر

خان بمسامع جهاندارى رحیم خدیو ملک و ملت بر رحلت

این بنده نجیب رکار گزار جدکار مزاج دان آداب شناس که

بکمال جوانی رسیده بود بر چهل مرحله از منازل زندگانی

نور دیده تاحف نموده فرمودند که اگر چه سر کردگی لشکر بلخ

بهادر خان مفوض بود اما او نیز سنجیدگی و فهمیدگی همگی

معاملات دیوانی و بخشیدگری و محترمت قلعه و خزانه و داد

و متد عمارت ملک و خوشنودی رعایا و خرسندی سپاه و غیر

آن به نیکو روشی سرانجام می نمود - درینوقت که پادشاهزاده

صالحتمند نصرت پیوند برای انجام مهام ملک گیری و ملک

داری خصوصاً نبرد آرائی و پیکار گزاری بآنصوب رفته کاش آن

فدوی جانباز زنده می بود تا مصدر خدمات جلیله و مظهر شیون

نهیله که از تربیت بیست حالت اومتوقع بود می گشت - اگر چندی

صحت می یافت بر مدارج علیه ارتقا نموده خدمات حلیه که

از جوهر اصالت و بصالت او چشم داشت بود ازو بفهم می آمد *

وزیرمختار امیرالامرا روضه دانست و برای مقتضای آن که غنیمت را
 هب هنگام بهلولی عسکر فیروزی نباید گذاشت و جزای جرات و
 جسارت این گروه خسارت پروژه بنیجی در گذار شان نهاده آید که
 بعد ازین گرد پیگار نگردند - ناگزیر همگنان باتفاق تیغها آخته
 دولتی دولت پادشاه ممالک ستان گویان و نمره زنان جلوریز
 تاختند - غریوکوس و غلغلہ کرنا و خروش فیلان صف شکن - و جوش
 فلیران شیر اورن - زلزله در خاک - و دلوله در انلاک - افکند - غنیمت
 مررشته صبر و ثبات از دست داده و وزیرمختار را غنیمت پنداشته
 رویگریز نهاد - مبارزان عسکر اقبال تعاقب نمودند - در اندامی تکمیلی
 جمعی از مخالفین اوزبیکه ره گرای نیدستی گشتند - و باز ماندگان
 بروز سیاه تفرق و تبدد نشستند - امیرالامرا با همراهان نزدیک دو
 گروه پشتهای دشوار گذار و زمینهای نا هموار عقب آن پادپه
 نوردان ادبار نور دیده چون اثری و خبری از آن پی گم گردگان
 دشت ناکسمی ندید و نیانیت مظفر و مذکور بر گردید - و از مجاریج
 مقاهیر که در اثناء فرار از اسب افتاده بودند جمعی را فمگیر
 نموده نزد پادشاهزاد کاهگار آورد - چون در اول درآمد پادشاهزاد
 عالی کهر بولایت بلخ نخستین فتحی بود که پتائید آسمانی و
 اقبال حضرت صاحب قران ثانی و تلاشهای مردانه و حملهای
 گردان امیرالامرا نصیب اولاد بی دولت خدا داد ازل بنیاد گردید
 پادشاهزاد مظفر آساده هزاران آفرین و فراوان تحسین بر امیرالامرا
 و دیگر مبارزان نمودند - از دین کوتا و خرد تدا بهر آن بودند که بعد
 کاندرا بهمی یا جویی از پا در آوند - و میل پخته بر انداخته

با صید خان بهادر نظر جنگ عقب اردو بلوچی غایب شده و این
گفتند. این روی آب مردم پیش اردو بهر فوجی از امواج مخدول
که میریدند آن خس مله ترا بباد تیر و آتش تفنگ از راه
باز میدادند. چنانچه مخدولان هیچ جای امن تماشای بدست
نیارفتند و اینست - و آن روی آب بعد از آنکه جنون مسعود اصعب
تنگانی که در پیش بود گذشتند - اوزبیکه نمودار شده بفوج هر اول
در آویختند - در انانی گرمی هنگام نبرد - پ شمس الدین پسر
نظر بهادر خوبشکی بزخم پیکان از پا در آمد - و چندی از تابستان
فوج مقدمه نیز به تیر مجروح گشتند - درین اثنا فریدون و نرهاد
با همراهان با اشاره امیر الامرا بمدد فوج هر اول در رسیدند - بهادران
نبرد کار و مبارزان دیگر گزار بضررب تیغ آبدار - و سنای آتشبار - و زخم
پیکان دل دوز - و تفنگ جان سوز - امواج غلیم را در اثناء آویزه از
پیش برداشته به تیغ آنها رسانیدند - درین هنگام امیر الامرا نیز
رسید - و چون دریافت که اوز بکان سخت تشون شده هرقشونی
به پشت برآمده است و میخواستند که شب در باغی که عقب آن
هشتم است فرود آمده بامدادان بباد شقاق آتش نبرد هر امروزند
صلاح وقت آن دید که در گرمی بایره زد و خورد بتفاق سرداران
فوج هر اول بمحلهای مرد امن و آویزهای صف هکن بنیاد
استقامت این گمراهان راه سلامت چنان بر کند که دیگر هوس
توقف و خیال قلمت دران نواحی در هوس هر روز این گروه
هرزه گرد نماند - اگرچه مصلحت دید دیگران آن بود که بهمان
تلاش و تودلی که آهروز هروی کر آمده خبرند باید بود لیکن چون

از آن گروه ناموس پزوه بودند با تفنگچیان سرکار خود بموسک تبعه آن
 معین گردانیدند - تا رسیدن کوسک هنگامه کشتن و خستین گرم بود
 پس از آن که آخرهای روز صیاهی لشکر کوسک نمایان شد اوزبکیه
 بدسجیه بسوی بنگاه خویش رفتند - و چون بامداد روز بیست و ششم
 ربیع الثانی موانعی یازدهم خرداد هنگام کوچ ظاهر شد که بسیاری
 از اوزبکیه آن روی آب بیکه اولنگ و آب دره ملکان که بهم پیوسته
 و از دره کز گذشته بجانب بلخ میروند و ببلخاب شهرت دارد شناخته
 و تخته آن قشون قشون شده در درها و کربوهای این روی آب که
 گذرگاه عسکر ظفر اثر است جا بجا در کمینگاه ایستاده اند - پادشاهزاده
 جهان بعلمیردان خان امیر الامرا فرمودند که چون جمیع مقامات
 در آن جانب آب پیش ازین طرف نشان میدهند شما از آب بگذرید
 و فوج هراول مبارا همراه گرفته مقدمه خویش کنید - و خود قبول
 گشته همه جا بخدای مقدمه اردو هیرفته باشید - خان برطبق فرموده
 از آب گذشت - و از شیران و بجیر خا و دلیران جوشن قبا - و بهادران
 نبرد پرداز - و تفنگچیان حکم انداز - لشکری که همراه داشت نصف
 را با خود داشته قبول شد - و راجه رایسلکه و راجه سال و نظر پندار و
 دیگر میارزان فوج هراول را پیش کرد - و از نصف دیگر نیمه را
 با فریدون و نیمه را با فرهاد که غلامان معتمد تربیت کرده اند
 معین گردانیده آنها برانغاز و این را جوانفار ساخت - و بنهایی که
 شایسته سرداران کر دیده پیکار گزیده باشد رو برآ نهاد - و پادشاهزاده
 جهانیان تفنگچیان سرکار خود را با چندی بحراست پیش اردو
 معین فرمودند - و انبال صاحب رفتار مریده کار را پیش رو داشته

الاجتماع بقراولی جنود عاقبت محمود معین گشت - پیست و پنجم
 رابع الثانی از موضع کشن ده خرد کوچ نموده از جمعیت و
 تنگی مصلک موضع بونی قرارا که از کشن دو گروه است مرکز
 الیه نصرت گردانیدند - و چون جمعی بر گزارند که برخی از
 لوزبکیه بخیل آنکه در تنگنای دره کز بحماة دین آریز و سدیزی
 نمایند نزد یک رسیده اند و خلیل بیگ برای خبر تحقیق این
 رخصت گرفته پیش رفت - غره ناصیه خلافت قلیچ خان را که
 پذیرفته شده روز گذشته بملازم آن والا قدر رسیده بود با طاهر خان
 که حقیقت دانان این ملک اند و عطاء الله بخشی خود و جمعی
 از ملازمان خویش از عقب خلیل بیگ راهی ساخته بتاکید تمام
 فرمودند که زرد تر خبر مشخص بفرستد. اتفاقا خلیل بیگ با همراهان
 سر و شنه حزم و احتیاط از دست داده بسیار پیش رفت - و لوزبکیه
 از دهنة تنگی دره کز برآمده و لین گروه فیرد پژوه را قایل دیده
 دلیرانه تاختند - بندهای درگاه خوانین پناه که ظفر را از تیسیر
 آسمانی دانند نه تدبیر انسانی تا آنکه زیاده از پانصد سوار نمودند
 بتلاشهایی گردانده جوهر اصالت و نصالت خویش بروی روز امکندند
 و از طرفین برخی رهگرای هلاک گشتند - در اثناء زد و خورد خلیل
 بیگ مصتعل نزد پادشاهزاده بخت بیدار فرستاد - تا حقیقت
 کفر نموده طلب کوسک نماید یکپهر روز مانده بود که این خبر رسید
 پادشاهزاده فیروز مند فوج هر اول را که دران راجه رایسنکه ولد
 مهراجه و راوستر سال و نظر بهادر و راو روپ حنگه چندرات و
 راجه امر حنگه کچهواجه و بلرام هادا و اندر سال و چندی دیگر

و فوق حاصل جاگیر داغ کرده باشد موافق چهارم حصه معصومین
تبدول که سه ماه باشد باو برسم مساعدت و بمنصبداران معصومین و
احدیان تیر انداز و برق اندازان حواری و تفنگچیان پیاده و دیگر
ماهیان داران سه ماه بطریق پیشگی زر از خزانه والا در پیشاور
تربی نمایند - آن کامگار سه روز توقف نگزیده بر طبق امر معلنی
تسخیر نمودند - و بیست و سیوم از پیشاور کوچ کرده هفتم ربیع الاول
داخل دارالملک کابل گشتند - و سه روز در کابل توقف نموده و از
سپاه ظفر دستگاه هر که زر طلب داشت باو زر داده و اگر مهمی
دیگر داشت بانصرام آن پرداخته دو از دهم مقارن تأیید یزدانی و
تیسیر آسمانی رو بمقصد نهادند - و تا بعضی از مبارزان لشکر اقبال
و پس ماندگان متوابع آن در درج جلال باآسانی برآمدند منازل را
بآهستگی پیمودند - در موضع آق رباط که ازان تا کهمرد دو منزل
است خلیل بیگ از کهمرد استقبال نموده آن والا گهر را ملازمت
نمود - و از باجگاه مرخص گشت - تا خاطر از بند و بست قلعه کهمرد
فراهم آورده پانزده لک روپیّه خزانه را که پیش ازین با امر
مقدس ذو القدر خان از قلعه کابل بغلعه کهمرد رسانیده بود
تا بهادر خان جمعی فرستاده از کهمرد بدیخ طلب نماید -
و بهادر خان را برای اشتغال فرو نشانیدن گرد شورش المانان
جمعی را از لشکر جدا ساختن صلاح کار ندیده بآوردن آن لپرداخته
بود همراه برداشته بمبارزان دین و دولت به پیوندن او روزی که
سرکذل بدر حیدر مضرب خیام غزوة نصرت اعتصام بود به خزانه
مذکور بخدمت آن نور حدقه عظمت رسید - و بر طبق امر واجبه

هفت - و از باجگاه تا رباط و نابیک تو لکچی بیست و سه - و از اینجا تا موضع هونی قرا که آغاز دره گز است هفده و نیم - و از اینجا تا بلخ یازده - پنجم راه میدان که بباجگاه سر بر می آرد - درین راه نسبت براه های دیگر برف کمتر است - اگر چه آمد شد لشکر فیروزی ازین راه رافع نشده اما آنچه از حقیقت دانان معلوم شده اینست که هنگام تردد درین راه همان هنگام تردد براه طول امت و آن صد و چارده کرده است - از کابل تا تکانه چارده - و از اینجا تا پای کذل صد و برگ هفده و نیم - و از اینجا تا شهر غلغل که نزدیک ضحاک است هفت - و از اینجا تا باجگاه بیست و چهار - و از باجگاه تا بلخ پنجاه و یک و نیم - چنانچه گزارد آمد - چون بسرعت شتافتن شیر بیشه شجاعت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با اهرار الامرا علی مردان خان و سعید خان بهادر ظفر جنگ و دیگر پندها که با آن اختر برج ایهت و جلال معین گشته بودند ناگزیر بود بذابران هنگام رخصت آن کامکار مقرر گشت که لشکر فیروزی از راه آب دره که نسبت به جمیع طرق آسان گذار است روانه شود - و آن والا گهر که پانزدهم محرم در دار السلطنه لهور مرخص شده بودند چنانچه گزارش یافت - بوزدهم صفر موافق چارم فروردین به پدشاور در آمدند - و چون بنابر ضابطه که در سال نهم این دور در تضاعیف شرح تمین مواجب جهانکشا به تسخیر بلخ و بدخششان بسرکردگی پادشاهزاده و اعتبار مراد بخش نگارش یافته پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر حکم اقدس بحرف صدر پیوسته بود که آن والا گهر و امرا و سایر منصبداران تیولدار هر کس بهر تنجی که بر

و از اینجا تا قندز پنجاه و دو - و از قندز براه گذار جلیجور تا بلخ چهل و هفت - و شرح مراحل این راه در داستان رفتن پادشاهزاده والا تبار مراد بخش به بدخشان و بلخ گذارش یافته - و ازین مبلغ اگر برف کتل طول که آبرا هندو کوه نیز نامند بردارند یا بگویند غره تیر ماه میتوان رفت - و اگر نه تا انجام این ماه هرگاه برف آب شود راه آمد شد میکشاید - دوم راه خواجه زیگ است که از کابل بغوری و از غوری ببلخ میرود - و آن صد و سه کرده است تا غور بند بیست و دو - و از اینجا تا غوری سی و چهار - و از غوری که ازان راهی بقندز نیز سر بر می آرد تا بلخ چهل و هفت کرده - تا ایبک شانزده و نیم - و از اینجا تا بلخ سی و نیم - و این مسلک را بر تقدیری که برف کرویو بر دارند یا بگویند اوایل امرداد میتوان نوردید - و الا او اخر آن - سیوم راه خنجان که آن جاده نیز از کابل بغوری و از غوری ببلخ میرود - و آن نود و هشت کرده است - تا غوری پنجاه و یک - و از اینجا بلخ چهل و هفت - اگر چه نزدیک ترین مسالک است اما از تغلی راه و بصیاری دشمن و فراز بغایت دشوار گذار است - عبور ازان در اواسط امرداد بعد از برداشتن برف میتوان کرد - چهارم راه آب دره و ازین راه در چله بزرگ گذشتن لشکر میسر نیست - اگر بارش و شورش نباشد یکه مواری بصعبوبت میگذرد - و بعد از چله اگر لشکر کمتر هم باشد بجهت زیادتی آب بمحضت میتواند رفت - و آن صد و بیست و سه کرده است - از کابل تا قرا باغ نه - و از اینجا تا چاریکلان چار - و از اینجا تا غور بند ده و نیم و از غور بند تا مسالک بیست و یک و از اینجا تا باجگله بیست و

از متعبران را که پدر همراه کرده بود با اختیار یا اجبار با خود برده
و از آن میان محمد قلی ولد کلباک و محمد بیگ او پرات بزراهر
باقی دیوان بیگی را از سه شنبه نام جانی که نزدیک شهر غالی
است رخصت مراجعت داد - و بعد از آن که به پل خطیب
رسید قریب ده هزار سوار آلمان که با محمد بیگ قشاق
و محمد فرهاد کنکس و کوچک چوره ایتاسی و غیر ایشان از
طرف بیگ اوغلی بقراولی آمده بودند از رسیدن در آگاه گشته
آورا دیدند - و گفتند عبد العزیز خان سبحان قلی را با سی چل
هزار سوار فرستاده که از راه بدخشان آمده در تنگین دره کز سر راه
بر شاهزاده بگیرد - چون او هنوز نرسیده اگر شما این قابو را
غلیمت شمرده دست بردی نه انید هر ایذه پیش برادر
بافتی اعتماد خواهد بود - و آورا برداشته بصوب دره
گزراهی گشتند .

گزارش صبل و مسالک از کابل به بلخ و
و قتر گوهر اکلیل خلافت پادشاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر از راه آب دره بجانب
بلخ و نبرد دره کز

از طرق دارالملک کابل ببلخ یکی راه طول است که در حینه
سابقه مساکر قیووزی از آن بقندوز و از قندوز ببلخ رفته و آن
صدها چل کرده پادشاهی است - از کابل تا بلخ کتل طول چهل

همراهان خود محمد قلی ولد کلبان و محمد بیگ و یادگار
چوق برادران باقی دیوان بیگی را به عبد الله سرای و عاشور
قلی حاجی و قورچی بیگ و الله یار بیگ پسران اوراز بی همراه
صاغت - بعد از رسیدن قتلغ محمد به کرزوان که از هیلچراغ یک
روزه راه است میبک سعید پدر کفش قلماق بخان گفت که
اوزبکان بخاری که به قتلغ محمد همراه کرده اید اعتماد را نشاید
نزدیک است که او را با دسون و افسانه راضی سازند - و وسیله
دولت خواهی، خود ساخته نزد عبد العزیز خان برند - شایسته
آنکه کس فرستاده او را به کرزوان باز دارید - و خود با مردمی
که همراه اند رفته باو برسید - چه این جمعیت کم هزار
تجزیه و تبصیر نیست - تا برخی با شما و پاره با او باشند - اگر
همه یکجا شده رو بکار زار نهد شاید کاری ساخته شود - خان این
کنش بگوش قبول شنفته عابد خواه را که سابقا نقیب قتلغ
محمد بود و نزد همان صانده پیش پسر به کرزوان فرستاده پیغام
داد که در همان جا باشد و پیش نرود - من نیز باو می پیوندم.
باتفاق بصوب مطلبی که وجهت همت است روانه خواهد شد
جماعتی که همراه قتلغ محمد بودند بر گزارند که دولت از خان
روی گردانیده است - بقول او عمل نباید کرد - بهبود کار شما درین
است که نزد برادر گلان رفته انباز دولت او باشد - بعد از پذیرفتن
او این معنی را عابد خواجه برگشته نزد نذر محمد خان آمد
و او بانخواست این گروه شورش پزوه از اطاعت پدر رو بر تافته با آنها
جماعتی ضلالت پیله از کرزوان برسم ایلتار راهی گشت - و چندی

است - و با مصلیاء این دولت بپمثال کمر عداوت بستن در بلا بروی خود کشادن - و نیز صیت ریدن شهنسوار میدان و غا پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با عساکر فیروزی دور و نزدیک را درگرفته بود ناگزیر بهزاران آسینه سری و دل شکستگی کوچ نموده به بیلچراغ نام جانی از مضامین میمنه که سی گروهی آن کوهی که بگوشتان نخرجستان پیوسته است واقع شده رفت - و کفش قلماق با الوش خود نیم گروهی میمنه فرود آمد - تا بعد راه آذوقه و گاه و آمد شد مردم کار بر اهل قلعه تنگ سازد - و بعد از آنکه نذر محمد خان و همراهان او از فتح قلعه میمنه مایوس گشتند فاکرده کران اوزبک و سرداران احشامی که همراه بودند برگزاردند که چون درین هنگام بهادر خان در بلخ نیست اگر با این چار پنج هزار سوار از سپاهی و غیر آن که همراه دارید بیک نگاه بر سر بلخ روید ظن غالب آنست که مردم بلخ چون شما را می خواهند بشهر در آورد حصار را بتصرف شما باز گذارند نذر محمد خان پاسخ داد که گریستن بلخ دشوار است و نگاه داشتن آن از آن دشوار تر - رفتن خود را درین وقت لایق نمی بینم - اگر مصلحت دانید قتل محمد را با جمعی روانه کنم هرگاه مردم بلخ با و در آیند و او را بشهر در آورده قلعه را محافظت کنند من هم طرز کار دیده خواهم آمد - پس ازن که این رای نا صواب همگان پسندیدند خان از بیلچراغ قتل محمد را با قریب پانصد سوار بخاری که از عبد العزیز خان رنجیده هنگام محاصره قلعه میمنه نزد او آمده بودند ببلخ تعیین نمود - و از

قتل محمد بر قلعه درو شدند - و اینکه پیریدن دیوار از اساس
خارج راهی بهم رسیده بود گنداوران نبرد جوی به سبیل
همت مردانه و هماردی عزیمت گردانده ثبات ورزیده به شهید
تیر و تفنگ اصحاب شهادت را بقلعه راه ندادند - و تابک پای
مبارزان طرفین در کشتن و خستنی کمال سعی بتقدیم رسانیدند -
چون تأیید ربانی و تبصیر آسمانی همگان اولیای این دولت روز
افزون است از اهل شقاق جمعی مقتول و اختری متجروح شده
بازماندگان بکام ناکامی بادیه پیمایی فرار گشتند - و از اواب وفاق
هشت کس در ثله دیوار ماندند - و دو کس در انحاء زد و خورد جان
در باختند - و بندهای آستان فلک نشان تا دو بهر روز دیگر بحد
و کد تمام کار جدار را نزدیک بانجام رسانیدند - چون دیوار از
بنیاد تر بر آمده بود فرو غلطید - اوزبکان فرصت بجو افتادن
دیوار را بکام خود دانسته بر قلعه یورش نمودند - از طرفی نذر
محمد خان و از جانبی قتل محمد پسر او سپاه را بر جنگ
تحریر می نمودند - شادخان با بندهای پادشاهی از منصبدار
واحدی و تفنگچی و تابندگان خود پای همت فشرده تا نیم
شب با گروه بدسگال راه قتال - پرده پیش از پیش در جان
مقتولی و سرانسانی کوشش نمود - از جمله معتبران اوزبکیه
که درین کارزار مقتول گشتند خوجم قای دیوان بیگی است
و چون نذر محمد خان جان بهاری جنود این دولت دیر بنیاد
خبر امتحان نموده دریانت که باین اندیشه ای نا استوار
و نهره ای دور از کار بلویانی این اقبال بی همال در افتادن بر افتادن

گذاری شاه خان هارس قلعه میمنه و تلاش و پرخاش مبارزان
 جانباز و گلدوران نبرد پرداز تسخیر حصن صورت پذیر نیست
 کشف قلماق نزد نذر محمد خان که بعد از تعیین ایشان در نواحی
 چپکنو فرکش کرده بود رفته گفت که بی شما این مهم بانصرام
 نخواهد رسید - و او را برداشته بمینه آورد - بعد از رسیدن خان یک
 ماه دیگر محاصره کرد قلعه بصودای تسخیر سرگردان بودند
 در مدت محاصره دو بار بندهای پادشاهی از تغنگچیان سوار
 و پیادهای بندبیل و مردم شاه خان بیای مردمی جسارت
 و جلالت از قلعه بر آمده بر ملچارهای اوزبیکه ریختند -
 نخستین بار جمعی را کشته و خسته منصور و منصور
 مراجعت نمودند - دویمین دفعه که خضرو بیگ و باقی خواهر
 زادهای شاه خان همراه بودند در ملچار یادگار برادر باقی دیوان
 بیگی کارزاری بروی کار آمد - و یادگار و باقی بیگ در او ریختند -
 باقی بیگ به ضرب شمشیر دست چپ او را از بدن جدا ساخت
 و خود مردانه جان در باخت - و دیگر مبارزان کار طلب برخی
 از مناکیب مقتول گردانیدند - و ازین گروه نبرد پزوه نیز چندی
 مجروح گشتند - و از انقب چهار گانه که اوزبیکه در مدت محاصره
 از چهار سوی قلعه به ته دیوار رسانیده بودند سه نقب را بندهای
 پادشاهی از درون بانته برهم زدند - نقب چهارم که در شرقی
 سوی قلعه از ملچار کشف قلماق بصلاصت پیش رفته بود نفقه
 سالان هفتم ربیع الاول بیاروت انباشته آتش دادند - و بیست
 و پنج گز دیوار پرید - مشاهده که در کمینگاه آمده بیکار بودند باهتمام

آید. بسازو خان که روزی چند پادشاه از و بمشهد مقصد رسیده بود گفت که من براه سرو راهی میخوم. این جمعیت را با خود بآن راه که چول کم آب است نمیتوانم برد. شما یا همراهان خوبین براه رفته لشکر خراسان را بنیز در اینجا فراهم آرید. هرگاه کسی بطلب شما فرستاده آید هر جا باشم خود را بفرستائید. و پنج روز در مشهد معالی بوده روز ششم با پسر و نبیره و جمعی که همراهش بودند بنور راهی گشت. و آزان رو که هنگام رفتن از بد ملوکی و درشت خوئی خود از علی قلی خان حاکم سرو رنجیده بود بمرور در نیامد. و در کنار بند خان که چهار فرسخی سرو است فرود آمد. و سه روز در اینجا مقام کرد. درین اثنا کفش قلماق از حوالی چلچکتنو و میمنه رسیده و نمود که اوز بکیه از روی غدر خطوط مشتمل بر ابراز وفات و اتفاق نزد شما ارباب داشته اند و می خواهند که شماره باین طرز بدست آورده هلاک گردانند. مبادا بغصبون و فریب این جماعه عزم بخارا کنید. خان گفت که من نیز اندیشه این قوم دریافته ام لیکن برای دفع حجت و آگاهی بر مکنون بواطن خبیث موطن این قوم درون طیلمت دنی نظرت بدین صورت آمده ام. و با کفش قلماق از کنار بند خان در پنج روز بازار چاق و آزان جا بدر روز بقورماچ آمد. از قورماچ قتلک محمد و کفش را فرستاد تا از الوس قلماق هر قدر جمیعتی که مقدور باشد گرد آورده قلعه میمنه را محاصره نمایند. ایشان با قلماقان و بعضی اقسام دیگر حصار مذکور را مدت دو ماه قبل نمودند. و چون دریافتند که از هریکاری و کار

دیگر از ارکان دولت را بدیدن خان فرستاد - و فرمای آن خود رفت
و از روی مراحم و اشفاق گفت که چون عزیمت رفتن تصمیم یافته
از لشکر و غیره هر چه ناگزیر باشد همراه خواهم نمود - و خان را وداع
کرده از نقد و جنس مبلغی دیگر بوی ارمال داشت - از نوشته
چان نثار خان که بسفارت ایران رفته بود ظاهر شد که تکلیفات شاه
به نذر محمد خان از اول تا آخر از نقد و جنس دوازده هزار تومان
بود که چار لک روپیه باشد - اگر خان بر همتائی بخت بیدار و
پیشوائی دولت کار گزار بدرگاه خواقین پناه که مآب اقبال و مآل
آمال امت ملتجی میگشت هراینه طمن زینهار بمخالف مذهب
بل عار التجا به کسی که پدر خان در جنگ نیاکانش بکشتن رفته
داغ منت چار لک روپیه بر قبیلۀ چنگزیه نمی ماند و شاه سارو
خان تالش را با جمعیتی از سپاه خراسان و عراق همراه او روانه
گردانید - و بایزان امر نمود که از هرگاه پیش نروند - و او روز چهارم از باغ
قوشخانه راهی گشته بشاره خان گفت که چون هوا سرد شده و زمیره
من از فزونی ضعف بیماری تاب سرما ندارد من از راه مازندران
میروم شما لشکرها گرفته بخراسان روید - که در آنجا یکدیگر را خواهیم
دید - و قتل محمد پسر خود را با برخی از مردم خود براه راست
روانۀ مشهد گردانید - و قاصد ولد خسرو را همراه گرفته بسیر فرخ آباد
رفت - و از آنجا با حترابان شناسه از بسطام - سربر آورد و از آنجا براه
متعارف بمشهد متوجه شد - و بعد از رسیدن بآن شهر سعادت بهر
چون حقیقت کار را دریافته دانست که این کرمک نامی بیش
نیست و همعینی نیست که با اظهار و استعانت آن مکرری ساخته

اصداق و امانت شاه از پسر غدار و اوزبکان نابکار که بسپاردن راه بختی و ظلمیان و پیمودن جاده دورنگی و نمک حرامی مرا باین حال تهاه و روز میاه انگذده اند انتقام بکشم - اکنون که شاه از مدد و معونت من چشم باز پوشیده اند من نیز از مطالب و مآربی که توقع داشتم در گذشتم - چون بیماری نعارض گشته و مزاج از قوت افتاده لایق آنست که بدستوری شاه مشتی استخوانها بخدمت اخلاف خود برحانم - شاه در جواب این پیام گفته فرماد که درین نزدیکی داخل صفاهان شده آید - و قدم شما را گرمی میداریم خواهش اینست که بسیر باغات و گشت عمازات این ملک خاطر شما را از انقباض بر آورده چندی باهم بانبساط و نشاط بگذرالیم روزی چند که بتسایش و آرامش بسر برید آنچه پیش نهاد خاطر شما است به نیکو روشی انجام خواهد پذیرفت - خان در پاسخ این سخن بمحمد علی بیگ گفت که زیاده برین طانت بودن ندارم - کام و ناکام ازین ملک برمی آیم - روز دیگر خلیفه سلطان آمده از طرف شاه اصناف مهر بانی ظاهر ساخت - و چون دریانت که خان بهیچ رویی بودی ایران ندارد گفت اختیار بدست شما است - اگر عزم مراجعت فسخ نموده روزی چند توقف گزینید بهتر خواهد بود - و اگر خواهش سفر مصمم است انصب آنکه برخاست شاه روانه شوید - جواب داد که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه میشوم - و روز دیگر که پانزدهم روز از در آمد او بصفاهان بود از شهر برآمده بیرون دروازه طوغچی در همان باغ قوشخانه نرود آمد - دوم روز شاه خلیفه سلطان و تورچی باشی و بعضی

برگشت - پس از یک روز شاه خان را برسم مهمانی خوانده موجب آمدن باز جست - او دوزویی اوزبک و نای و نائی پسر و آنچه پرو رفته بود گزارش نمود - و خواهش کومک ظاهر ساخت - شاه گفت آنچه از سپاه مقدر باشد همراه خواهم کرد - و دیگر مدد نیز بقدر میسر و بفعل خواهد آمد - خلیفه ملطان برگزارد که هرگاه پسر و اوزبک به حکومت و ایالت خان دران ملک بهیچ وجه رضامند نباشند معلوم نیست که از فرستادن کومک فایده بروی کار آید خان پانچ داد که شما لشکر همراه نمائید - و صلاح و فساد معامله بمن باز گذارید - و مجلس آنروز بهمین گفت و شنید بانجام رسید شب ششم از روز در آمد میفاهان خان را بتفرج چراغانی که در میدان میفاهان بر آفرورخته بودند طلبیدند - او بانجا رفته در تالار سردروازه منزل شاهلی با شاه نشسته بخاطر آشفته و دل گرفته بتماشایی چراغان پرداخت - و بعد از آن با هزار مرضی که نزد برخی تمازش بود خانه نشین گشته نزد شاه نرفت - روزی شاه بدیدنش آمد چون خان استقبال نکرد و پسر و پسرزاده را نیز نفرستاد و بعد از ملاقات تواضعی که در خور حال باشد هم بجا نیاررد شاه رنجیده بمخلصان خود گفت که این مرد با من چنان پیش می آید که گویا پدر خانه او در یوزه رفته ام - و از سودای روزنزدن پس از آن نیز بعضی امور خارج از منهج قویم عقل از بروی کار آمد - و ازین رو شاه باحوال او نپرداخت - روز دوازدهم از تاریخ ورود محمد علی بیگ مهماندار را نزد خود خوانده پیغام کرد که آمدن من برای خوردن طعام و دیدن چراغان نبود بل برای آنکه بومیلگی

خان از مرتضی قلی خان زنجیده بی طلب فرمان روانی ایران
از مشهد مکرم روانه صفهان شد - پس از وصول به بسطام محمد
علی بیگ که در سلطنت شاه صفی برسم رسالت بعثت علیه
جهانداری آمده بود چنانچه در وقایع سال پنجم از نور اول
گزارش یافت برای مهمانداری مبانامه و برخی از نقود و
اجناس رسیده خان را دید - و در چهل روز از راه کاشان به صفهان
فرود - روز در آمد بلده مذکور اعیان قزلباش و اکبر شهر بفرموده
شاه پذیره شدند - هر که باو میرسید از امپ فرود آمده برسم
متعارف قزلباشیه تواضعی بجا می آورد - و جز خلیفه سلطان
اعتماد الدوله که لقب وزیر فرمان روی ایران است هیچ یکی
در خانه زین در نیانست - یک فرسخی صفهان که از در خانه تا
آنجا پانصدازی که بیشتر آن پارچه رنگین و باقی قطنی و دانه‌ای
و مخمل و میلک زر بفت بوه گسترده بودند - شاه نیز استقبال
نموده بر پشت امپ دریافت - هر دو دستی بدوش یکدیگر
رسانیدند - و از گرد راه بباغ قوش خانه که بیرون دروازه طوغچی
است رفته بر یک مسند نشستند - و ما حضری که در سرکار شاه
سرانجام یافته بود خورده حواری شدند - و تا میدان صفهان با هم بودند
از آنجا شاه بمنزل خود رفت - و خان را بخانه مار و تقی وزیر پهلبن که
برای بودن او قرار یافته بود فرستاد - و فردای آن صبحده می باز شاه
بدیندنش رفت - او از مسند خود گامی چند پیش آمد - و بدستور روز
گذشته هر دو بر یک مسند نشستند - و بعد از ماعتی شاه بخانه بر
گردیده - روز دیگر خان بی طلب بدین شاه شناس - و طعام خورده

گذارش رفتن نذر محمد خان از اند خود بصفا خان
نزد والی ایران بامید کومک - و از اینجا بخسبت
و خسارت بچپکنو و میمنه آمدن - و محاصره
نمودن حصار میمنه و از آن مایوس برگردیدن

چون نذر محمد خان بعد از عزیمت شبرغان چنانچه گذارده
آمد با قتلای محمد پسر خود و قلیلی از اوزبک و غلام که از
چنگ مرگ رهایی یافته بودند باند خود رسید قام نبیره
او پسر خسرو با اتالیق خود محمد قلی بن کلباد و جوقی دیگر
از اوزبک و ترکمن و قلماق بوی پیوستند - پس از آنکه از اند خود
واهی گشت نزدیک سه صد سوار که سر آمد آنها محمد قلی
مذکور و برادر پامی دیوان بیگی یکی محمد بیگ ایشک
آتاباشی و دیگری یادگار و عاشور قلی حاجی شقار و محمد
امین بیگ کوکلتاش پسر صالح بیگ کوکلتاش و دین محمد
خان و عبد الله بیگ سرامی و قتلای اویتاق ترکمن و قربان
علی میر آخور باشی ترکمن بودند با و همراهی گزیدند - و
باین جماعه از اند خود براه چول در هفت روز بمرورفت - بعد
از توقف هفت روزه در مدت پانزده روز بمشهد مقدس شتافته
پانزده روز در اینجا اقامت کرد - و چون مرتضی قلی خان
ناظم مشهد منور شنید که خان می خواهد که از اینجا
گریخته باز بحوالی میمنه رود از دور بینی و حزم گزینی
سه صد چار صد تفنگچی بر گرد خانه او به کیشک نهادند

مردم و باوروت و بان و دیگر ناگزیر نگاهبانی تهنه جان آید. مراسم
 عبادت و از اینجا کوچ کرده میان دره سز و کوه مال مول که قرارگاه
 لشکر آن حوالی است فرود آمد - مخاذیل بشنیدن این خبر
 فوج عزیمت آن سو نموده بادیه پیمایی گریز گشتند - و از آن رو که
 دشمنی از آن قوم فرست جوی فرار خو بو فرار ظهور بر نیامد بهادر خان
 سرپل امام بکری مقام کرده هر طرف جوامیص فرستاد - درین اثنا
 خبر رسید که اصالت خلن بعارضه که ماده آن در یساق دره گز بهم رسیده
 بود بیست و دوم ربیع الاول بر حمت حق پیوست - پس از شنیدن
 این واقعه رام سنگه راتهور و عجب سنگه کچهواوه را فرستاد که
 مراسم صیانت ارک بلخ باتفاق محکم سنگه میسودیه و پهلوان
 درویش سرخ پدشین حارس آن بتقدیم رسانند - و محافظت
 حصن شهر را باهتمام شیخ فرید ولد قطب الدین غفان کوکه
 مقرر گردانید - و چون از گفتار جاسوسان آگاهی یافت که
 المانان از جیحون گذشتند عبد العزیز خان از قرشی باین صوب
 راهی گشته بیگ اوغلی را با بسیاری از اوزبک و المان پیشتر
 بحاصل جیحون روانه ساخته عنان عزیمت از آن سو برگردانید
 و یک کوره از بلخ گذشته بجانب گذر کلیف منزل گزید - و استعداد
 نبرد نموده قرار داد که اگر بیگ اوغلی با گران حشری که با او
 نشان میدهند از آب گذشته باین صوب بیاید نبردی که در قرون
 آینده از آن باز گویند و حروب گذشته را فراموش کنند بروی کار آرد *

بهاء نصرت دستگاه و جهان فانی بملک جاودانی انتقال نمودند و
 بسیاری از اور بکیه بد مجید علف تیغ گشتند - چون روز نزدیک
 چانجام رسید و نگاهبانی تهاذه ناگزیر بود مجاهدان لشکر فیروزی
 لاری دور بیلی و هزم گزیلی پرخاش کنان خود را به تهاذه
 رسانیدند و مداخل آبرا به نهاندن تفنگچیان حکم انداز محکم
 گردانیدند - مخالفان تهاذه را احاطه نمودند - دوشباروز از درون و
 بیرون بازار جانبازی و سراندازی گرم بود - چون نهم ربیع الاول این
 خبر بهادر خان رسید اصالت خان را چنانچه نکاشته آمد
 با استقبال تمام از دره کز طلبید - دهم که اصالت خان به بلخ آمد
 محافظت شهر را باور گذاشته با دیگر بندهای درگاه
 بدفع اهل خلاف روانه شد - مخاذیل بشنفتن خبر توجه بهادر خان
 از چیرگی هراس دل بای داده روز سوم دست از محاصره باز
 کشیدند - و ذل از پیگار بر گرفته بادیه پیمایی فرار گشتند -
 بهادر خان بخان آباد رسیده ایک روز برای دریافتن خبر بقا هیر
 مقام کرد - و چون از گزارش جواسیس دریافت که آن
 گروه بخدر اندیش از هراس تعاقب لشکر اقبال پراکنده شده
 جمعی زیون اینان پسوی گذر کلیف رفتند تا بگشتن آب جیحون
 از آتش تیغ جانسوز در این باشند - و جماعه بجانب چول
 و ریگستان شتافتند - و گروهی با مرداران که آسای شان گزارده
 آمد مضروب چهمه علی مقل رفته قصد آن دارند که باخوئی
 لب چاک و حق نظر مینک که در دره کز از اصالت خان فرار
 نموده بودند اتفاق کرده باز بتاراج حدود دره کز بروند - بهادر خان

شب اتفاق را در گرفتند در درگاه کز فرود آمد - و از آنجا که همگی روز با عجبیه تردد کرده بود و درین هنگام برای وضوء نماز مغرب و عشا عجبیه بر آورده برهنه شد - بتصرف هوا آن شب اثر تب در خود یافت - بامداد بعد از رسیدن نکاشته بهادر خان مشتمل بر تاکید مراجعت بنابر سببی که نگارش خواهد پذیرفت بشهر معاودت نمود .

واقعه دیگر آنکه

هشتم ربیع الاول قریب پانزده هزار سوار بسرکردگی خنجرالمان و جنت المان و نولاد سرای و امان یسلول و محمد یار و قریق و مراد قرغز و غیر ایشان بر خصمت عبد العزیز خان بر سر تھانه خان آباد رسیدند - و هزار سوار از روی غدر ظاهر گشته بقیه برسم کمپن جابجا پنهان گردیدند - شمشیر خان و مراد قلی سلطان و دیگر یزدیهای پادشاهی که در آن تھانه بودند بر آمده بران گروه غدار که یک تفنگ انداز نزدیک شده بودند تاختند - و جمعیت این حیلہ گران را برگنده گردانیدند - گروه مختال جنگ بگریز کزان اینجا را بصوی خود کشیدند - ناگاه جمعی از کمپن گاه بر آمده ایشان را گرد گرفتند - و آتش پیکار مشاعل گشت - با آنکه جمعیت آن تھانه عشر سپاه مخالف نبود چون نبرد پڑوهان این درگاه جانبازی را جان درازی میدادند عمان تمامک بدست داشته هنگامی مرانسانی و بجان جتانی گرم نمودند - حید سادات پسر سید صدر خان بخاری و بهلول برادر شمشیر خان و چندی از منصبداران با جمعی از

و چندی کشته و لختی زخمی گشتند. و اهلک ظفر پیکر منصور و
 ضرور بر گردیده شب باند خود رمید. و اسپان و شهران بخند وندلان
 آن عاید گشت.

از وقایع حوالی بلخ آنکه

ششم: بیع الاول بهادر خان از گذارش جواسیس و نگاشته شمشیر
 خان نهانه دار خان آباد دریافت که خوشی لب چاک و حق
 نظر مینک با پنج شش هزار سوار المان بدستور عبد العریز خان
 از کلیف گذر گذشته بطرف چشمه علی مغول رفته اند. و آهنگ
 آن دارند که بصوب دره کز و شادیان که دران هنگام مرتع افراس
 سیاه ظفر اساس بود رفته بر اسپان مزبور و مواشی رعایا و احشام
 آن سرزمین دمت تاراج برکشایند. خان مذکور آماده نادیب آن
 گروه غدر پزوه گشته خواست که بدان مو راهی شود. درین میان
 اصالتخان از جد کاری و کارگزاری گفت که این مرتبه شما بحراست
 شهر به پردازید. و تنبیه مقاهیر بعهده من باز گذارید. بهادر خان
 آرزوی او را پذیرا شده راجه پهار سنگه و راجه جیرام و معتمد
 خان و جمالخان نوحانی و محمد حسن ولد منصور حاجی و برخی
 دیگر از بندهای پادشاهی را ب همراه نمود. اصالتخان بسرعت هرچه
 تمامتر او اخر روز بمقاهیر در اثنای آنکه پاره از مواشی آن حدود
 پیش انگذده می بردند رسید. و بعد از کززار بسیار جمعی را به
 تیغ خونریز از هم گذرانید. باز ماندگان مال مسلمانان باز گذاشته
 و پیکرین نهادند. اصالت خان پاره بتعاقب شتافت. و چون ظلمت

و چون نانی که نزد آن تهری دستان تنگ چشم از جان گرامی تر است پیش آن فرومایگان دون همت فرمادند - اتفاقا برخی از پیله‌هایی که بدست آن معاهیر مامور شده بودند گریخته آمدند و کیفیت حال بشاه بیگ‌خان باز نمودند - او هر دو منافق پست فطرت را نزد خود طلبید - و پس ازان که بکمتر تهدید و ترهیب بمکنون خاطر فساد ناظر خود معترف گشتند هر دو را با یک پسر قاضی خواجه کلان درین کار بی هنجار انباز پدر بود بباما رسانید :

صالحه چهارم آنکه

نهم ربیع الاول جمعی از طوایف المانان اسپان و شتران لشکر فیروزی را که در چراگاه میان ده قیچاق و ده قاضی که پنج گروهی اند خود است بودند پیش انداخته و از نوکران مبارزان اقبال که برای نگاهبانی دواب مذکور باز داشته بودند چندی را هلاک و برخی را اسیر گردانیده بقرارگاه خویش بر گشتند - رستم خان برین ماجری آگهی یافته بسیاری از منصبداران و ابدیان را با تابینان خود بتعاقب آن گروه خدلان پرتو فرستاد - اینان چند گروه تاخته بآن مدابیر رسیدند - و مال را با اساری از دست طغاة گرفته قصد مراجعت نمودند - درین هنگام جمعی دیگر از گرد راه بکومک مخادیل رسیده نایره پیکار بر افروختند - غزاة دین پای استقامت فشرده و دست جصارت کشاده جمعی از باطل ستیزان را ره گرای نیستی گردانیده باز ماندگان را پراکنده ساختند - از حماة اسلام بهادر بیک ضرب بعد از چپقلشهای مردانه سه زخم تیر و شمشیر برداشتی

و رسیدند - از مقامیر نیز جوتی مجروح و چندی مقتول گردیدند
 هر اثناء التهاب نایره نبرد خبر رسید که نزدیک دوهزار سوار از
 بجانب دیگر قصد قلعه دارند - خان از بیم آنکه مبادا حصار را
 متصرف شوند پیکار کنان خود را بقلعه رسانید - درین کارزار نیز از
 جالبین لختی کشته و برخی خسته گشتند - و ادبار پیشگان بناکامی
 معاونت نمودند .

واقعه صیوم آنکه

بیست و پنجم ربیع الاول نزدیک دوهزار سوار از امانان نمودار
 شده نیمه بسوی محال طرف راحت غوری و نیمه دیگر بجانب
 کدلمی و مرخاب که از توابع غوریست راهی شدند - و از آن
 رویه مردم آن سرزمین از پیشین غارت مخاذیل متنبه
 گشته اموال و عیال خود را بشعب جبال کشیده بودند
 مناکیب مایوس برگشتند - و فراهم شده بر قصبه غوری که
 بیرون قلعه است تاختند - و انجام کار بجد و جهد مبارزان جسارت
 شعار و تفتنگچیان قدر انداز از آنجا نیز مردود و مطرود پر گردیدند
 چون پیش ازین قاضی خواجه کلان و قاضی تیمور و لختی دیگر
 از شقاوت پیشگان غوری ره گری میخافت اولیای دولت بی توان و
 موافقت از یکدیگر بد سگال گشته نهانی فامه و پیغام با وزیریکه که
 مکتوبی متضمن تحریض بر دو روشی با بندهای درگاه و یگرنگی
 با خوبش و اقسام امید و بیم بایقان نوشته بودند میفرستادند
 درین هنگام آن بد سگال فتنه سرشت نیز دوکس خود را با مکتوبی

توقف نموده لشکر نویس خود را پیش فرستاد که اگر چندی از کمین گاه بر آیند او بکوسک برسد - مخاضیل که مواشی را با اسبها و بون راهی ساخته خود توقف نموده بودند اینان را کم پنداشته هلیرانه تاختند - گند اوران لشکر فیروزی پای ثبات از دست نداده تلاشهای مردانه بروی کار آوردند - و المان راه فرار که برصایه زندگی و پیرایه پایندگی میدانند پیمودند - فوج اقبال روز اینروز تعاتب نموده مال مسلمانان را از تصرف آن قوم بی دین و دولت کشیدند و لختی را مقتول و برخی را مجروح گردانیده مظفر و منصور برگردیدند *

فصل دوم آنکه

هزدهم ربیع الاول پیش از طلوع آفتاب بشاه بیگ خان خبر رسید که مذاکب مواشی حوالی غوری می برند - خان جمعی به نگاهبانی قلعه گذاشته سوار شد - بعد از نور دیدن نیم کوه از غارتگران قریب دویست سوار ظاهر شدند - خان خنجر بیگ خویش خود را با جوتی پیشتر روانه کرد - و خود از عقب بآهستگی راهی گردید چون سپاه نصرت دستگاه که بفتح و پیروزی خوگر شده بودند بی درنگ تاخته مواشی را گرفته آن سراق را پیش انداختند - نزدیک هزار سوار که در کمین جا نشسته بودند برآمده هنگامه پیکار گرم گردانیدند - پس از زلله خورد بسیار خنجر بیگ و نظام بیگ و میر فرخ از بند های منصبدار و برخی از احدیان و جمعی از تابینان خان پتلاشهای گردانده جان مانی در باخته بزندگانی جاردانی

ربیع الاول با هسran روز انزون - و خندان گوناگون - بجانب ساحل آب رفتند - اگر چلد روز دیگر در دور شهر توقف مینمودند از بی آبی کار بر قلعه نهینان تنگ میشد - بعد از خلواطراف شهر ازین قوم فتنه پزوه راجه راجروپ و نور الحسن بقلیج خان برگزاردند که آب طالقان بجماد را بشاید انسب آنکه شما نیز در قندز فروکش کنید - قلیج خان بموجب گفته واقفان حقیقت آن مرزمین قرار داد که بفرخار رود - و راجه از بیم آنکه مبادا در غیبت از اینجماعه حمله پرداز با حفاظ قندز غدیری بروی کار آرند یصوب قندز راهی گشت - و چون اکثر مردم او درین زد و خورد جان در باختة قلیلی مانده بودند نور الحسن فبز برسم بدرقه با او همراهی نمود - و قلیج خان حسین قلی آغرا با جمعی در طالقان گذاشته بفرخار رقت و چون آرا نیز شایسته بودن ندید به اشکمش آمد - و قلعه قدیمه آرا بعد از مرمت و احکام برای اقامت برگزید *

از سوانح غوری اول آنکه

چهارم ربیع الاول در اوایل روز خبر بشاه بیگ خان رسید که برخی از مخالفین امانان به کروهی غوری بموضع قراباغ آمده همگی گله و رمه مردم اویماقات و رعایا را که دران جمع بود رانده می برند - او بشنقتن این واقعه جمعی را بمحافظت قلعه گذاشته بمالش مقابله سوار شد - بعد از آنکه نزدیک رسید لختی از قطان آن سرزمین گزولش نمودند که از کمین این گروه بدآیدن فائل نبوده راه را باجتهایط باید نوردید - شاه بیگ خان

و محمد خواجه و خواجه یادگار و صالح بیگ نیز داد دلاوری داده
 زخمها برداشتنند - و جمشید بیگ برادر کامل بیگ ابراهیم
 متوالیه پیاپی شهادت برآمد - انجام کار از آویزهای سخت پی
 در پی و شدت باران و کثرت غنیمت بهبود کار در رسیدن بمحکم شهر
 دیده نبرد کتان بسوی شهر روان گشتند در اثناء معاودت از بسیاری
 آویزه و آمیزه طرفین جمعی کثیره گرای نداشتی شدند - اتفاقاً
 کوچه باغی پیش آمد از تنگی راه و هجوم مردم مخاذیل قابو
 یافته بسیاری را بشیبه تیر از پا در آوردند - بعد از آنکه کوتوال
 راجه با پیادهای کماندار از پس دیوار باغ برآمده تیراندازی و تفنگ
 اندازی نمود مقاهیر از دور راجه و بوزاچسن پراکنده شدند - اینان
 بشهر درآمدند - و اوز بکیه برگردیده مغرب رویه شهر بر دو کوره فرود
 آمدند - و بتمنی آنکه درجه یافته بشهر در آیند تا بامداد نبرد شهر
 گشتند - از استحکام مداخل و مخارج و گاهی دلاوران ظفر شعار از هیچ سو
 راه در آمد نیافتند - و به ناامیدی که همیشه نصیب بد اندیشان
 این دولت خداداد است از آنجا برخاسته مشرق رویه طالقان بر سر
 بند آبی که از میان شهر میگذشت رفتند - و بند را شکسته آب را
 بطرف دیگر سردادند - چنانچه در شهر آب نماند - و گروهی بتاراج
 نواحی طالقان فرستادند - و باز ماندگان در دو روزی که آبجا بودند
 هر روز گرد شهر دست و پا میزدند - و بندگان درگاه در پا بای
 سبی بلیغ نموده جمعی از باطل ستیزان را به تیر و تفنگ ره گرای
 جهنم میگردانیدند - و از لشکر اقبال نیز چندی مقتول و مجروح
 میگشتند - مخدولان از کهایش شهر نا امید شده بیست و دوم

تغلب بردند - و خرمین زندگانی جمعی بآتش توپ و تفنگ خاکستر گردیدند - بقیة النار فراهم شده با مبارزان اقبال در آمیختند - و کار از مقابلہ بممانقہ و از مقاتلہ بمصارعہ امتداد - و از جانبین ترددات سترگ بروی کار آمد - امواج جسارتہ شعار جمعی از کنداوران خصارت نثار را کشته و برخی را خسته گردانیدند - و از لشکر نیروزی محمد مراد داروغہ و محمد زمان مشرف توپخانه و چندی دیگر بدرجہ شہادت رسیدند - و از آنجا کہ جمعی کثیر از ملاکیب تلف گردیدند محاذی توپخانه صرغہ پیکار ندیدہ ایمن نیز بجماعہ کہ با راجہ و نور الحسن سرگرم نبرد بودند پیوستند - و چون در یافتند کہ کار بہ پیکار پیش نمیدود دست بحیلہ سازی و سحرپردازی کہ پیشہ عجایز بی دست و پا بہت زده شروع دریدہ نمودند (؟) تا آنکہ صحایب مترکمه فراهم آمده آفاق را تیرہ ساخت - و از باران ہم در جمعیت این شیران زنجیر گسل و دلیران سراپا دل فتور انداد و ہم باروت و تبدیلہ بتری و انسردگی از کار باز ماند - و چون سپاہ خذلان دستگاہ را خاطر از بان و تفنگ لشکر منصور فراهم آمد بر سوراہہ و نور الحسن و اعدیان و جمعی کہ بکوسک ایمن آمده بودند ریختند - و کار از تیرو پیمان بشمشیر و خنجر افتاد - و بحملہای صف شکن مرد انگی از ہر دو طرف بسیاری مقتول و مجروح گشتند - و ہراول راجہ ادیا نامی کہ از قوم راجہ بود با جمعی کثیر از مردم راجہ جوہر مردانگی باز نمودہ جان در باہت و راجہ نیز مہ زخم برداشت - و امپش بجراحت پیکان در میدان امتداد - و نور الحسن و اعداد مہمہ و از گرز برادران کامل بیگ و قمر بیگ

هر اعداد میهند افتاد او با مردم خود برینها تاخت - کامل بیگ
 گرز بردار با جمهید بیگ برادر خود و برخی از گرز بر دوان با او
 صرافقت نمود - مقاهیر از حیلہ سازی و غدر پردازی رو بگریز نهادند
 تا این ناصوس پرمندان را دلیر ساخته بمیدان کشند - و چون بمقاب
 پاره راه نور دیده آمد جوتی دیگر ازین گروه غدر پزوه تا ایذان را
 در میدان گیرند جلو ریز رسیدند - راجه را جرور پس از ديه این
 حال از حماست و حمیت بی توقف با مردم خود و نور الحسن
 با احدیان بکومک راجه تاختند - و کومک اعداد و گرز برداران
 نموده جنگ کنان میدان در آمدند - قلیچ خان بر جرأت و جرات
 این فدویان پیگار طلب آگاه گشته پیام نمود که از کنار شهر این همه
 دوری گزیدن مصلحت وقت بر نمی تابد - چه هر طایفه در ملچار
 خود بفرجی از مخازیل به زد و خورد اشتغال دارد - اگر مدد
 فرستاده آید هر جانبی که خالی شود غنیم هجوم آورده از انطرف
 بهمر خواهد در آمد - صلاح آنست که پیش از هجوم مقاهیر آریزه
 کنان بآهستگی برگردیده بملچار برسید - این گفتار در دلهای نبرد
 گرامی ابطال هنگام قتال کار گر نیفتاد - مقاهیر از هر جانب فوج
 فوج برینان تاخته بکار زار می پرداختند - و دلیران جانباز و دلاوران
 نبرد پرداز بتلاشهای مردانه هر بار این فابوچیان جان دوست را
 ده گرامی هزیمت میکردانیدند - و مخازیل بی آرم بخیره روئی و
 شوخ چشمی باز هجوم میکردند - خواجه عبد الرحمن بطنی و
 محمد مراد داروغه توخانه مدز با رفقا بغنیم خود آویزشی نمایان
 نمودند - و حریفان خود را بهدیه تبر و تفنگ یک تفنگ الیاد

بمقداری ترکبانی قطان و شاه مراد کلچنی و محمد کبلسی
 چچاوت و محمد بدای و محمد جان درمان و شاه مراد بابور
 آویزه حاجی بوز و خدا قلی الچین و قرچق مرای و بایم قشقاچ
 آمده بودند شش هفت هزار سوار محبت مجسته شهر را گرد گرفتند -
 و پس ماندگان فوج فوج آمده بانجماعه می پیوستند - نخست آغاز
 پیکار از جانب شرقی شد و نزدیک دوسه هزار سوار بیکبار بدانصوب
 جلو انداختند - ابو البقا و مقصود بیگ با بندگان پادشاهی و طغرل
 ارسلان با تاباندن قلیچ خان که بحراست آن سوار می پرداختند
 جمعی را که بحسارت قصد در آمدن شهر داشتند بشیبه تیر و
 تیغ رگرای نیستی گردانیدند - و از مبارزان اخلاص شعار قاصم
 بیگ معذر خانی جان بمردانگی در باخت - و چون راجه راجروپ
 بیرون قلعه که در آنجا نرو آمده بود فوج خود آراسته ایستاده بود - و
 متصل راجه نور الحسن بخشی احدیان فوج احدیان توزک ساخته
 و پیش روی ایشان میدان بود جوقی گرا با بندگان روبرو شد - و سه
 چهار هزار سوار دیگر با اعداد مهمند و خواجه عبدا الرحمن بخشی
 با بخشی منصبدار و محمد مراد با مردم توپخانه که بیرون
 قلعه دست راست راجه و نور الحسن بودند در آویختند
 و سایر ادبار پیشگان قشون قشون دور تر بر پشتها برآمده ایستادند
 درین هنگام که مردان ناموس پرست دل از جان بر کلمه بکارزار
 می پرداختند جوقی از ان فصاق از جمله فوجی که بر راجه و نور
 الحسن رو برو بود از کنار شهر اسبی چند را که سپاه نامرزی برای
 خوردن علف گذاشته بودند گرفته راه می شدند - و چون گذار اینجماعه

بقلیچ خان رسید که المان بیماری در قبایلیان فراهم آمده قصد
عبور از آب جلگون دارند - قلیچ خان راجه راجروپ را که از قلندر بدیدن
او آمده بود و نور الحسن بخشی احدیان و چندین دیگر از
بندهای آستان خوانین مکان را نزد خود خوانده استخاره نمود
که اگر مقاهیر بسوی طالقان آیند مصلحت برامده جنگ کردن
است یا حراست شهر نمودن - بعد از رد و بدل چندین علاج دیدند
که چون غنیم را بسیار نشان میدهند آنکه در استحکام
حصار شهر و ضبط مداخل و مخارج آن کوشیده بمداغنه طایفه
ضاله باید پرداخت - قلیچ خان بانحاء شهر درون حصار گلین که بر
دوران کشیده بود ملچارها قرار داده ضلع غربی حصن را بر راجه
راجروپ که دران جانب بیرون قلعه دایره داشت و بنور الحسن که
با احدیان پهلوی او فرود آمده بود - پرد - و گفت که مردم خود را گرد
آورده آماده کار باشید - و حراست سمت شرقی بابو البقا ولد قاضی
خان و مقصود بیگ عالی داشمندی و جمعی از بندگان درگاه که
با مشار الیه بودند و طغرل ارملان برادر زاده خود و گروهی از تابینان
کویش مقررنمود - و باحداد مهمند و خواجه عبد الرحمن بخشی پسر
عبدالعزیز خان نقشبندی و محمد مرادگز بردار که داروغه توپخانه
بدخشان بود و دیگر بندهای پادشاهی تدغن کردند هر کدام
از ضلع خود آگاه بوده راه در آمد جماعه بدنگال مسدود دارد -
و هیچ یکی تجارت بی هنگام از ملچار خود بر نیاید .

نوزدهم ربیع الاول بعد از پنج گری روز المان منقول شروع
فر آمدن نمودند - و از لشکر ایقان که قریب ده دوازده هزار سوار

هزار موار دیگر از آب گذشته هنگامه نبرد گرم ساختند - و بعد از خستگی و آویز بهیاری بگوی نیضتی فرورفتند - دیگران جانی بصد جان کردن بدر بردند - از کنداران سپاه تیروزی نیز چندی پروانه دار خود را بر آتش همکار زده جان در باختند - در میان رؤس مقاتیل المافان ضربی از اوزبیکه بدتخته که خون را در سلك بزدگان درگاه خواتین پناه منسلک ساخته و بهمت پست برای غارت مال مسلمانان باجماعه بد سگال پیوسته بکیفر افعال بد مال خود رسیده بودند هویدا گشت - و سر نظر مینگ سردار آن فوج را که در قوم اورلژی و الوس مینگ بنهور و اعتبار شهرت داشت شناختند - و اولیای دولت بلند موالف مظفر و منصور معادت نمودند .

از حوادثی که در حدود بدخشان نبوی

کار آمد نخستین آنکه

ششم صفر گروهی از اوزبک و المان بنواچی رستاق آمده مواشی رعایه و دراب سپاه از چاهگاه گرفته راهی گشتند - خنجر خان حارس رستاق آگاه گشته بصرعت تمام با جمعیت خود بمخازیل رسید - و بعد از تلاشهای گردانه آجماعه بی آرم را مغنم ساخته برخی را مقتول و چندی را مجروح گردانید - و دواهی را که بغارت رفته بود گرفته برستاق آمد .

دیگر

از وقایع ندیه بدخشان جنگ طالقان است

بفصل ربيع الاول مکتوب همین قلی آفر از دشت قلعه

بودند بیلج بر گردیدند - ثانی الحال از نداشتن معانت غلظت ظاهر شد
که این گروه غنمه پزوه را سبحان قلی از موضع بویه که میان قلعه
کلیف و ترمذ است بصوب کتله و کزگان فرستاده بود چون آنجماعه
کاری نداشت بر گشتند از کنار آب بجانب هصار رفت

صانع دیگر آنکه

بیست و پنجم محرم جمعی از المانان بگذر نیلگران که از
کلیف پائین ترامت از جیحون عبور نموده و از نزدیکی شهرخان
گذشته بجانب شبرم و سر بل رفتند - بهادرخان پس از آنکه راجه
دینی سنگه و راجه جیرام و ردپ سنگه راتهور و رامسنگه راتهور و
معتمد خان میر آتش و گوکلداس سید سوید و علول ترین و گوپال
سنگه و مهدیس داس راتهور و جگرم کچهواغه و نیکنام غم خود را
با دو هزار سوار از تابندگان خود به تنبیه مخاذیل فرستاد - و
اواخر روز که لشکر فیروزی به آنچه رسید المانان مذکور که احشام
نواحی شبرم و سر بل را غارت کرده و اسب و شتر و گاو و گوسفند
فرلوان گرفته بجانب جیحون راهی شده بودند از گزارش قراولان
خود حقیقت حال دریافته راه چول پیش گرفتند - مبارزان جد کار
نیم شب برین ماجری آگاه گشته بی مقایه گرفته روانه شدند - و
دو بهر شب و دو نیم بهر روز بر اثر شگفته بآن زیانکاران دین و دنیا
رجیدند - و جمعی را راه گری هلاک گردانیدند - بقیه الصیف راه فرار
پیمودند - داوران عرصه دعا تا پایان روز تعاقب نموده و از اسب و
شتر و گاو و گوسفند آنچه بغارت رفته بود گرفته شب در همان چول
فرود آمدند - اتفاقا پس از گذشتن یک گری از شب پنج شش

برای برسم استعمال بکابل و از آنجا بغور بند شتافته از بند هانگی که در خدمت پادشاهزاده فیروز مند محمد اورنگ زیب بهادر بلخ معین شده اند هر که بآن کامکار نه پیوسته باشد سزاوارتی نموده او را بخدومت آن قرا باصره جهانندایی بزرگی روانه گرداند. اکنون سوانج باخ و بهنجان و مضامین آن که درین دو سه ماه بر روی کار آمده و از عرایض اولیاء دولت ابد بنیاد بکرامت اجتماع جهانبنایی رسیده بر می نگار تا سلسله سخن از هم نگسلد. بعد از نگارش آن بگزارش در آمدن رایات نصرت ایات بدارالملک کابل و دیگر وایع حضور اقدس خواهد پرداخت

از سوانج بلخ نخستین آنکه

.. درازدوم ماه محرم بصیاری از المانان فتنه نشان سه پهر شب گذاشته ناگهان بر سر تهانه کشته آمدند - اگر همین کچهواغه فروکا تهانه دار کشته و کرگان خبر ببلخ فرستاده خود بپشتیاری عبودیت راستی و پامی مردی عقیدت صادق باجمعی از منصبداران و تفنگچیان پادشاهی که برسم کومک همراه او بودند مخافیل از نواحی قلعه کشته واند - و بهادر خان بعد از اطلاع برین ماجری راجه جیرام و روپسنگه راتپور و گولکداس سیمسودیه و برخی دیگر از بندگان درگاه و دوهزار سوار از تابینان خود را بسرکردگی نیکنام عم خود بدفع مغایر روانه ساخت - مبارزان کار طلب بعد از رسیدن کشته بصوی مومن آبان که ملاکیب بدانصوب رفته بودند شتافتند - و از آنروز که بادیه خوزدان ابدبار بشنیدن خبر روانه شدن افواج قاهره از آب جیسون گشته

و خطه و نیل از حلقه خاصه با جاز نقره و ماده نیل برحمت نموده
رخصت دادند که بر سرعت هرچه تمامتر باختر برج جهان پانی
پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر رسیده در خدمت آن بلند
قدر روانه بلخ گردد - و خانه زاد خان را بخلعت و اسب - و دیگر
پسران و برادر زادهای خان ظفر جنگ را بخلعت نوازش فرموده
همراه او مرخص گردانیدند - و حکم شد که لطف الله خان خلیف
او که بحراست قلعه کابل میپردازد نیز با پدر روانه آن صوب شود -
و نگاهبانی قلعه مذکور به سیورام کور تفویض یامت - و او را برحمت
بخلعت همراه از گردانیده روانه کابل ساختند - و بخان ظفر جنگ
و پسران او سه لک روپیه برسم مدد خرچ عنایت شد - راجه بیتل
داس بمنایت اسب از اصطبل خاصه با زمین مطلق نوازش یامت •
• • • • •
• • • • • [ربیع الاول] چون بعرض اقدس رسید که امیر خان
صوبه دار تته • • • • •
• • • • •

• رخت هستی ازین جهان بر بست •

مغل خان پسر زین خان را که از خانه زادان معتمد لایق تربیت است و در دکن بخدمت قلعه داری اود گری می پرداخت ناظم آن صوبه گردانیدند - و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاری ذات و در هزار سوار برنواختند •

بیست و یکم [ربیع الاول] باغ صفا به نزول مقدس صفا
 تازہ یافت - و هر کدام از ماده و سنگه واد رلو رتن هادا ورپ سنگه
 واتهور ورام سنگه واتهور را که در بلنج بودند بارحال ا-پ با ژهن
 نقره مفتخر ساختند - و حکم معلی صادر گشت که شفیع الله

و اقامت پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چارمه شوار
خربلند گردانیدند *

ششم [ربیع الاول] باغ و عمارت حسن ابدال بنزول نبض موصول
نصارت فرزدوسی یافت *

هشتم [ربیع الاول] کوچ فرمودند - و سعید خان بهادر ظفر
جنگ که برای بعض کارهای ناگزیر چندی در دار السلطنه
مانده بود استلام سده منیه جهانداري نمود *

دهم [ربیع الاول] از پل کشتی که بردریایی نواب بسته بودند
بقرخی عبور کردند - ملتفت خان را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
پانصدی ذات و هشت صد سوار نوازش نموده حکم فرمودند که
تا رسیدن پادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع بهادر در اتک باشد -
و ده اسب یکی با زین طلا و بیست استر که پادشاهزاده بخت
بیدار مرحمت شده بود بدو حواله شد - تا بان نور حدیقه
سلطنت برساند - و در ملازمت آن بلند اختر بکابل بیاید *

یازدهم [ربیع الاول] مبلغ مقرر بر باب استحقاق
رسید - و نردای آن ساخت پشاور مرکز الوبه اقبال گشت -
و در باغ ظفر که دران عمارتی از مرکز خاصه بروی کار آمده
نزول اجمال فرمودند *

پانزدهم [ربیع الاول] از انجا نهضت نمودند *

شانزدهم [ربیع الاول] در علی مسجد سعید خان بهادر
ظفر جنگ را خلعت خاصه با نادرین طلا درزی و شمشیر
براق طلای میفاکر و در اسب از طوبیله خاصه با زین طلا

مید خان جهان را با سید علی خورشید از عنایت خلعت میباهی
میافخته بحر است قلعه دار السلطنه معین گردانیدند بملاء علاء الملک
میرمامان که برای سرانجام برخی مهم بودند. او در لاهور مقرر
گشت و بهرام ولد صادق خان که بخدمت بخشیدگرمی و واقعه
نویسی صوبه پنجاب نوازش یافت خلعت مرحمت فرموده
از نخستین منزل رخصت نمودند *

بیست و پنجم [صفر] که موکب اقبال از دریای چناب گذاره
فرموده بود مہدی پور خلافت که صوبه مذکور بدیشان مرحمت شده
دمتوری معارفت دار السلطنه یافتند. و حکم شد که آن غرق ناصیه
خلافت تا مراجعت رایات جلال از دار الملک کابل در دار السلطنه
باشند و هنگام رخصت بآن والا گهر خلعت خاصه با نادری و در اسپ
از طویل خاصه یکی با زین طلایی میناکار دیگری با زین طلایی
ساده عنایت فرمودند. و هر کدام از سلطان سلیمان شکوه و ممتاز
شکوه و سپهر شکوه را فیل عطا نموده با والد ماجد مرخص
گردانیدند. فیل دار خان از جمله هفتاد و سه فیل که در پردر
رہود و نواحی نعل چاندانیر از مضامات صوبه گجرات. مید
نموده بود چل و شش فیل نرو ماده بنظر کمی اثر در آورد *

دوم ربیع الاول که روز شرف آفتاب بود بعلا می شمشیر با یراق
میناکار و اسپ از طویل خاصه با زین طلا مرحمت فرمودند. و حکیم
محمد داود را بخطاب تقرب خان. واللہ قلی ولد یلنگتوش را
بجانی و عنایت اسپ با زین نقره مفتخر ساختند. و معتمد خان
را بفرستادن علم بلند پایگی بخشیدند. فیض اللہ ولد زاهد خان.

جهانداري رسيد كه عبد الميز خان والي توران كه بخود تپاه و عسكر
گرفته در تهيه اسباب زيانكاري بوده ميخواهد كه با لشكر پادشاه
از بركيه از علوفه خوار و علف خوار در اوایل بهار كه خزان روزگار آن
ناكار باد هر سه بلخ بيايد بذايران پانزدهم محرم پادشاهزاده والاگر
محمداورنگ زيب بهادر را با جمعی از بندگان نبرد كلو و مبارزان
جلالت شعار به بلخ رخصت نمودند چنانچه گزارده آمد - و بنفس
نفيس هژدهم ماه صفر بعد از دو پير و چارگري روز * ع *

بساطي كه تواني كند بدو تقويم .

از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملك كابل نهضت فرموده
هائي ملك سا در ركاب اشهب شهاب ركضت برق سرعت درآوردند
تا بقرب اعلام نصرت طراز جهانداري والويه ظفر پيرداز فرمان گزاري
دليمران خون ريز و شيران اجل ستيز مستظهر بوده بتدفع آب دار
و سنان جوشن گذار آب نخورد والي توران بخاك مذلت
پراميزند - و به سم اسيان بادپا گيرد از قعر جيخون بر
انگيزند - و سرگرم تسخيرات تازه و كشايشهاي بي اندازه باشند -
چون مقرر شده بود كه هر سه پسر نذر محمد خان تا مراجعت
مواكب كواكب شمار در دار السلطنه در خدمت مهين پادشاهزاده
والاقتدر باشند اينان را بمرحمت خلعت فاخر نوازش نمودند
رخصت دادند - صدر الصدور سيد جلال را بسبب بيماري
كه درينوا عارض شده بود در دار السلطنه گذاشته سيد علي
دويمين مهر او را در ركاب معادت گرفتند - تا بنيابت پدر هراسم
خدمت صدارت بتقدیم رساند - سيد شير زمان و سيد منصور بهتران

معاونان هزار روپيه مقرر گشت - بمدير فضل الله كرماني كه تازه از
ایران آمده در ملك پندهای درگاه بمنسلک گشته بود شش هزار
روپيه - و بنگارنده این صقيفه دولت چهار هزار روپيه - و بخواجه
قاسم نقشبندی حصاری دو هزار روپيه انعام شد - درین روز
بساعت مختار انجم شناسان پیشخانه رآل بامر معلی بجانب
دار الملك کابل بر افراخته آمد - سید بهادر بمملکت
خلعت و بداروغگی فیلخانه از تغیر مرحمت خان مباحی
گشت - اواخر این روز مسعود باغ فیض بخش و فرح بخش را که
نمونه فردوس برین است بقدم عشرت لزوم طراوت تازه و نصارت
بی اندازه بخشیدند - و بحکم قضا توام برگذار حوضهای کوثر آسا و
جوههای دریا نهی آن چراغان برافراخته شب را فروغ روز دادند
پسران نذر محمد خان و اعیان بلخ و بدخشان که در پیشگاه یوایم
سریر فلک نظایر دولت دین و دینی می اندوزند حاضر شده از
گشت باغ و تماشای چراغان مسرت اندرختند

بر افراختن رایات فیروزی بصوب دار الملك

کابل نوبت صیوم

در سنه ماضیه که بعذایت صمدی و لطف مردمی فتح بلخ
و بدخشان نصیب اولیای دولت قاهره گشت - و این دو ملک وسیع
با مضافات ضمیمه دیگر ممالک محرومه گردید - بهادر خان و اصالت
خان را برای حفظ ولایت و ضبط معاملات گذاشته بودند - چون از
عزایض این دو بنده جداکار پیگار گزار بکرامت اجتماع متابع

مقرر فرمودند هفت طایم رایات اعتدال به بیت الشرف برافراخت
 و چهار نفیس آذار چهار زمین و زمان را بگل‌های رنگ و سبزه‌های
 گولگون بر افروخت - فردای آن که روز نوروز عشرت امروز بود ابر
 انضال بیدمال پادشاه دریا نوال ریاض آلهال جهانی میراب سلامت
 درین روز خجسته هزار سوژ دیگر از منصب پادشاهزاده والا قدر
محمد شاه شجاع بهادر که بفرمان طلب از بنگاله احرام حریم حرم
 احترام جهانبانی بسته روانه شده بودند دو اسبه سه اسبه مقرر
 فرمودند که منصب آن والا گهر پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار
 هشت هزار سوار در اسبه سه اسبه باشد - علامی سعد الله خان
 گزین پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نفایس اتمشه بنظر
 کیمیا اثر در آورد - و متاع یکک روپیه شرف پذیرائی یانت - و
 آن نوین بلند قدر را بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره
 و ماده فیل سر بلند گردانیدند - سعید خان بهادر ظفر جنگ از صوبه
 ملتان آمده باحراز دولت ملازمت فایز گشت - و هزار مهر نذر گردانید
 و باضانه هزاری ذات بوالا منصب هفت هزاری ذات و سوار پنج
 هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز گردید - و از اصل و اضافه الله
 قلی ولد یلنگتوش بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار - و میرزا
 محمد ولد میر بدیع مشهدی بمنصب هزار و پانصدی چار
 صد سوار - و تباد بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار - و سلطان نظر
 بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار - و هر یکی از میر صفی ولد
 اسلام خان و خواجه عبد الوهاب بمنصب هزاری ذات و دو صد
 سوار مفتخر گشتند - و الیانه بالتون پروانچی خسر نذر محمد خان

جوبهار و جهازداري مراسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانید پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و اقسام افشاه بنظر اشرف در آوردند - رای بهاریمیل دیوان آن والاگهر از اصل و اضافه بمنصب وزارت ذات و صد و پنجاه هزار سر افزا گردید - میرصفي پسر اسلام خان از دکن آمده بسعادت ملازمت فایز گشت - و سه نیل با یراق نقی و لختی مرصع آلات و بسیاری از امتعه دکن که خان موسی الیه برسم پیشکش همراه او فرستاده بود از نظر انور گذرانید *

نهم [صفر] پیمانه زندگی مهیس داس ولد دلپت راتهور برادر راجه سورج سنگه برآمده - چون از بندگان معتمد کار دید که پیکار ورزیده بود چنانچه هرگاه در دولخانه خاص عز حضور می اندوخت حسب الحکم پس تخت اقدس پهلوی سندلی که بران شمشیر و ترکش خاصه می باشد و از اورنگ سپهر آهنگ همواره بغاصله ده گز نگاه میدارند می ایستاد - و در وقت سواری اعلی حضرت بغاصله دو برابر این از عقب می آمد - بر زبان مقدس رفت که بایستی در معرکه بکار می آمد که با او بسیاری کشته میشدند - و باز ماندگان او را بمرحمت خلعت برنواخته رتن پسر کلانش را که در جالور است چهار صدی دویست سوار منصب دارد از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش فرمودند - تا جمعیت پدرش رو بتفرقه نهد *

گزارش نوروز

بعد از بازده گری و چهار پل از شب پنجشنبه چهاردهم ماه

هردهم [محرم] بمهدي خواجه اسمعيل اتائي دريست مهر
انعام شد . و چون قوم ترکمن باو ارادتي داشتند و او التماس نمود
که اصيل دارم که عيال و اطفال را درينجا نگاه داشته مرا دستوري
دهند تا در دولتخواهي کوشيده اين الوسي را بجاده غرمان پذيري
در آرم . پس از چندي بعنايت خلعت و خنجر طلا و اسب با
زین نقره بم انعام دوهزار روبيه سر بر امراخته بخدمت پادشاهزاده
کامگار مرخص گرديد . او پس ازان که لشکر ظفر اثر ولايت بلخ
و بدخشان بحکم اتدس بنذر محمد خان باز گذاشته مراجعت
نمود از بد طينتي و بدکهری از اطعال و اموال دل برگرفته
نزد خان ماند .

بيستم [محرم] بشکار گاه تلوندي توجه فرمودند .

بيست و ششم [محرم] دولتخانه والا را فروغ آموذ گردانيدند
و در شش روزه رفتن و آمدن و پیک مقام که در تلوندي واقع شد
مه قلاده شير و هشت نيله گاو و بيست و چفت آهو صيد نمودند .
بيست و هفتم [محرم] ملتفت خان را بخلمت و خدمت
بخشيدگري اهديان سر بلندي بخشيدند . راجه پرتي چند
زميندار چنده را بعنايت خلعت و اسب با زين نقره بر نواخته
بوطن مرخص ساختند . چون حليله جايله مهدين پور خلافت هنگام
انتهاض عساکر جهانکشا بصوب دارالملک کابل در جهانگير آباد
بیمار شده بود چنانچه نگاشته آمد و بعد از اقصاء يازده ماه درون
وقت رو بصحت نهاده بنجم صغراورنگ آراي جهانباني برسم
عيادت بمنزل پادشاهزاده بيدار بخت تشریف فرمودند . آن سر

خاصه یکی یوز فتح نام عربی با زین - مرصع - دیگری هفتی هندو
 قام عراقی با زین طلایی مینا کار - و صد ترکی - و فیل از خلعت
 خاصه با یراق نقره و ماده فیل و انعام پنج لک روبی نقد نوازش
 نموده دستوری دادند که به پشاور شتافته ایام نوروز دران حدود
 بگذرانند - اوایل بهار که هوای کوهستان رو باعث حال نهد و
 علف بروید و طرق شایسته آمد شد عساکر ستاره شما کردند - با
 امیرالامرا علیمردان خان و جمعی از راج پوتیه و غیرهم مانند
 راجه رایسنگه و راو سترمال و نظر بهادر خویشگی و راو روپ سنگه
 چندراوت و راجه امر سنگه راجاوت و غیر اینان که از بی توفیق
 از بلخ و بدخشان به پشاور آمده بودند و هم شده بود که متصدیان
 اتک نگذارند که اینان از دریا بگذرند روانه بلخ شوند - و هر کدام
 از نجوم سماء معالی محمد سلطان و محمد معظم را تسبیح سرواورد
 مرحمت نموده با پدر والا قدر موخص ساختند - و خلیل الله خان
 را بعنایت خلعت و اسب با زین مطا و هر یکی از خواجه عنایت
 الله و غضنفر ولد الله و یرد بخان و آبی محمد تاشکندی و راوت
 دیال داس جهالا و مرشد قلی و میر محمد امین و شرف جان بیگ
 ترکمان و ابراهیم حسین ترکمان و عطاء الله خوانی و آقا علی
 مصطفی را بعنایت اسب سربلند گردانیده با جمعی دیگر از
 بند های درگاه عرش اشتباه در خدمت پادشاهزاده والا گهر رخصت
 فرمودند - و بخشیدگی این لشکر بمرشد قلی - و خدمت توزک
 به خواجه عنایت الله و دیوانی باقا علی تفویض یافت - سلطان
 قلی ستر هزار عرب به انعام دو هزار روبی کامیاب گشت .

غره محرم [سنه ۱۰۵۷] خاقان جود مپ پر حمت خان که
و شمول شفقت و فیض عام و کرم تام سی هزار را و با صبیح قرابت
معتمد حواله فرمودند - تا بجمعی منزوی که از پیده بود در آورد -
و بصورت میگذرانند قسمت نمایند - سبحان لشت روز یکشنبه
باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی پانده عاشورا تا
افتخار الدرخیزت *

سیوم [محرم] سید منصور ولد سید خانبهان را که بسزای اعمال
نکوهیده و اعمال نا پسندیده که تفضیلش در سال نوزدهم رقم
پذیر گشته تا حال محبوس بود به درخواست اختر برج خلافت
پادشاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر از زندان بر آورده بآن غره ناصیه
اقبال سپردند که داخل ملازمان خود نموده ببلخ برسد - طبیب
خواجه را بمنایت خنجر مزع - و فیک میر آخور را بمرحمت
فیل سر بلند گردانیدند - روز عاشورا ده هزار روپیة مقرر این ماه
باصحاب احتیاج بذل فرمودند سید محمود ولد خاندوران بهادر
نصرت جنگ را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب هزار
و پانصدی هزار و پانصد سوار - و محمد صالح ولد میرزا عیسی را
باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مفتخر
ساخند *

پانزدهم [محرم] در ساءت مسعود پادشاهزاده بخت بیدار محمد
ک زیب بهادر را بمنایت خلعت خاصه بانادری و دوتیم
بود که در یکی لعل و در دیگری زمره از ظام یافته بود و عثمیر
و در بخت اسپ و تپتی الزل میان دو اسپ و طویله

هفتم از واقعه دختر بود گذشت گفت نفسم تنگي
 خاصه یکی یوز فک را متغیر می بینم - و از اعتداد آن حال حکیم
 فام عراقی با زیر که قرابت - بیبی داشت طلبید - و پس از احضار
 خاصه با یراق نقره او فرود آورده همین که مربر داشت به پهلوانان
 نموده دستور می داد هنوز حرکت داشت تا دورگی جنیم و رحمت
 بگذرد چون بس هنوز در پی مداوا بودند - بعد از سکون نفوس ظاهر شد
 که ازین جهان در گذشته *

سالم ذی الحجه شش اصپ عراقی پیشکش الله ویرد بخان
 تیلداو ایلیچپور که از انجا بدرگاه معلی فرستاده بود بظنر انور در
 آمد - و در اصپ به پذیرائی رسید - ازان میان کمیت آبی
 لعل فام خوش خرام بان پای جهان پدما برق آسای متناسب
 الاعضا فکو منظر کوه پیکو پسندیده طبع دشوار پسند افتاد - و به
 پادشاه پسند موسوم گردید - و سرآمد اهلان خاصه عراقی مقرر
 گشت - و بر لسان حقیقت بیان گذشت که در رنگ و صورت بفتح
 لشکر که چگونگی آن بتقریب لعل بی به در طی سوانح رمضان
 این سال نگارش یافت مانان اسف - اما فتح لشکر در بلندی
 و پهنائی و تنومندی یک دانگ از چار دانگ بل بیشتر زیاده بود
 و بجابت آن برین رحجان دارد چه آن عربی نژاد بود و این
 عراقی نهاد - اگر چه پیش ازین حکم معلی بصدر پیوسته بود
 هر روز آتش مبالغه در بیعت رویه از سرکار خاصه شریفه در ده
 طبع نموده بمحتاجان میداده باشند چنانچه در تضاعیف
 وقایع محرم نهم سال این دور نگاشته آمد *

دختر او را بفروندی برگرفت - کتان را بقصد ازدواج و اقل خان
و بخرد را بحال نکاح حکام ضیاء الدین مخاطب برحمت خان که
پسر حکیم قطبا برادر دیگر حکیم رکن است و خانم او را بحسب قرابت
حبوبه برخاست بندگان اعلیٰ حضرت از ایران طلبیده بود در آورد -
اتفاقاً دختر کوچک که خانم بار کمال صحبت داشت روز یکشنبه
سیزدهم ذی الحجه بمرضی که در اثناء وضع حمل عارض شده تا
یکسال ممتد گشته بود رخت هستی برمی بنده - خانم با آنکه
بناگهی و فهمیدگی موصوف نبود از افراط صحبت سر رشته شکبائی
از دست و اشته تا یازده روز در مغزی که بیرون ارک دار السلطنه
لاهور داشت بماتم داری و سوگواری اشتغال نمود

روز جمعه بیست و پنجم [ذی الحجه] پادشاه بنده نواز
خانم را به مغزی که درون محل اقدس داشت طلبیده بنفس نفیس
و شخص قدیس با نوب خورشید احتیاج ملک زن و مالک
دوران بیگم صاحب بدان منزل تشریف فرموده خاطر برگزیده و
دل الم آگنده آن تغیفه را بالطف گوناگون و اعطاف روز افزون
از غم و پرداختند - و بزندگانی جاودانی خود که سرمایه کاسرانی
و پیرایه امن و امانی است تسلیم نموده بدو اتخان و الا همراه بردند
صبح روز شنبه بیست و ششم [ذی الحجه] که از خوراندن ماعصر خاصه
بجهت خدمت مفره چینی که از قدیم با او بود فارغ شد - و برآزنده
انسرجهانبانی بشکار توجه فرمودند - او برای بعضی کارهای ضروری
مربوط شده بمنزل بیرون رفت - بعد از خوردن طعام و اندامی نملو
مغرب و عشا بخواندن کتاب مشغول شد - و چون چار پنج گرمی از

او بطریق امانت سپرده آمد - و پس از یک سال و کمتری بدارالخلافت
اکبر آباد برده در مقبره که غربی روضه منوره حضرت مهد علیا
متصل بچوک جلوخانه روضه مذکوره بمبلغ سی هزار روپیه از زرسرکار
والا انجام یافته دفن نمودند - و دهی که حاصلش سه هزار روپیه است
بجهت ماهیان سده و خرچ مقبره مرحمت شد - و از اولاد اهالی
مازندران است - و همشیره طالبای آملي که در صغی طرازی و
سخن پردازی یگانه روزگار بود - و در زمان حضرت جنت مکانی
پدایه ملک الشعرائی مرتقی گشته - چون شوهر او نصیرا برادر حکیم
رگنای کاشی در هندوستان پیمانۀ زندگی برآمود او بقلاوژی بخت
بیدار در سلک خدمتگزاران مشکوی اقدس منتظم گردید و از
کاردانی و شیوا زبانی و شناسائی آداب بندگی و رسوم خانه داری
و آشنائی بفن طب و طرق معالجات در پیشگاه تقرب صدر نشین
فردوس اعلی حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی کار خود از جمیع
خوادم قدیمه گذرانیده بدرجۀ مہر داری رسید - و چون از علم قرائت
آگاه بود و کلام الهی نیکو تلاوت میکرد و مواد فارسی نامهای نظم
و نثر چنانچه باید داشت ادب آموز دبستان الهی تدویر محتاجات
عصمت - اسرار مبتغیات عفت - نور حقیقه سلطنت -
بیگم صاحب نزد او تلمذ نمودند تا چنانچه در کمتر فرصتی مواد
مصحف و کتب فارسی بهم رسانیدند - و بعد از آنکه حضرت مهد
علیا مفر گزین ملک تقدس گشتند چون رسوخ عقیدت و خلوص
ارادت او بروی روز افتاده بود گیتی خدیو مدارت محل مقدس بدو
تفویض فرمودند - و از آن رو که فرزندی نداشت بعد از فوت طالبان

بطلعت و جیفه مرصع و منصب هزارچی ذات و پاهد سوار و خطاب
 یخانی و اسب با زین و نقره - و هریکی از قاضی محمد اسلم و
 صدک شیع بمصوب هزارچی ذات و صد سوار عز افتخار اندوختند
 جمیع این مناصب از امل و اضافه است چون مقرر شد بود که پناه
 لک از پیه یا نور حدقه سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بیلیغ
 بفرستند پوتو براج راتهور را بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره
 نوازش نموده و محافظت مبلغ مسطور بمهد او مفوض ساخته
 دستوری دادند که خزانه همراه گرفته پیشتر راهی گردد - بمیر عهد
 الله صفوی چهار صد مهر انعام شد - مهتر یوسف سرآمد غلامان
 علیمردان خان را حمید التماس او در سلک بندهای درگاه منسلک
 ساخته بمصوب پانصدی ذات و صد سوار بر نواختند - اهل نهاط
 و طوب بانعام مقرر نوازش یافتند

بیست و هفتم [ذي الحجه] در اثنای آنکه اورنگ آرای

جهانبانی در سمت باغ فیض بخش نشاط خندوز نخچیر بودند
 بعرض اقدس رسید که عصمت نصاب عنایت مآب ستمی النصار
 خانم بدفر آخورت رخت هستی بر بست مظهر رحمت الهی و
 ملشاء رافت فامتناهی از استماع این سائحه تاسف نموده حکم
 فرمودند که ملا علاء الملک میر سامان که در شهر بود ده هزار
 روپیه از خزانه عاصره برای تجهیز و تکفین آن مغفوره داده و
 سرانجام کارهای فاگیر این امر نا گذران نیکو نموده همراه چندی
 از پلسهای درگاه با حکیم مسیح الزمان و عاقل خان و رحمت
 خان در راهیدن آن نقاب گزین عدم بمنزل نخستین رفیق باشد

پیشکش گذرانیدند - خدیو آفاق آن کامگار را بعمای ولایت بلخ و
 بلخشان سر عزت برافراختند - و از سواران منصب آن قریب با صد
 جلالت هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده آن رفیع مقدار
 را بمنصب پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار هشت هزار سوار
 دو اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند - صدراعظم سپید جلالت
 باضافه پانصد سوار بمنصب شش هزاری در هزار سوار نوازش
 یافت - پانصد سوار راجه جسونت سنگه دو اسبه سه اسبه گردانیده
 او را بمنصب پنجم هزاری پنج هزار سوار دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه
 اسبه برنواختند - جعفر خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنجم هزاری
 سه هزار و پانصد سوار - و طیب خواجه بمنصب چهار هزاری
 ذات و چار صد سوار و ادهم هزار مهر - و خلیل الله خان بمعنایت
 فیل - و سعادت خان تپانه دار ترمذ که در مدافعت سبجان قلی
 مصدر خدمت شده بود چنانچه گزارش یافت باضافه پانصد سوار
 بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار - و لهراسپ خان و
 راجه راجروپ بمرحمت نقاره - بلند پایه گشتند - و حکیم محمد داود
 بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و سه صد سوار - و هرکه نام از
 ملا علاء الملک میر سامان که بعتاء قلمدان طلائی میداگرد نیز
 سر برافراخت - و حقیقت خان بمنصب دو هزاری ذات و سه صد سوار
 و زای تودومل بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد
 سوار دو اسبه سه اسبه و فیل - و لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر
 جنگ بخلمت و خدمت حراست قلعه کابل و منصب هزار
 و پانصدی ذات و هزار سوار و خطاب خانی و علم - و ظاهر شیخ

مفتخر گشتند - و محمد سلطان و محمد معظم پسران آن کمالگیر
شرف ملازمت اقدس اندوختند - درین تاریخ از عوایض نگارندگان
و نایب توران بمسامع جهان بالی رسید که حسن خواجه جوینباری
پدر طایب خواجه که از بخت بیدار بحضور پیشگاه قوانیم سریر اقبال
کمر وای صورت و معنی است بعلت دبا در بخارا رخت هستی
برنست - و در وصف خواجه پسر کلان اسجاده گزین و جانشین گشت -
پوشیده نساند که پیش از وصول لشکر اسلام به بلخ از کثرت
ظلم اوزبکیه و شیوع مظلومانه و بانی عظیم درانجا شایع
شده بود چنانچه هر روز جمعی تدبیر ره گرای بدستی می شد -
بمیان ورود الویه فیروززی بیکبار منقطع گشت - و این بلای نام
بر سگان بد انجام بخارا مسلط گردید *

گرامی جشن وزن شمسی

روز پنجاه و بیست و چهارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه
و ششم موافق دوازدهم بهمن خجسته مجلس وزن انجام سال
پنجاه و پنجم و آغاز سال پنجاه و ششم شمسی از زندگانی ابد
طراز حضرت خاقانی ترتیب یافت - و آن گرانبار عظمت و جلال
برسم هر سال بطلا و دیگر اجناس مقروءه وزن نموده آمد - پادشاه
با فر و فرهنگ بعد از وزن اقدس در ایوان سپهرمان دولت
خاص بر سریر مرصع جلوس فرموده بزر و میم نثار جهتی
احتیاج برآوردند - درین روز میمنت امروز پادشاهزاده والا گهر محمد
اورنگ زیب بهادر لختی جواهر از لعل و یاقوت و مروارید نمین

اب مذکور مشرف است ترتیب یافته بود مصرت انزای نظارگیان گشت - و پسران نذر محمد خان که چیدن تماشا بخواب ندیده بودند تا به بیداری چه رخد بحیرت افتادند *

چاردهم [ذی الحجه] بلرام وکیل رانا جگت سنگه که به تهذیب گزاری فتوحات جدیده با پیشکش و عریضه بداشت او آمده بود باسلام سده اقبال سرافتخار برافراشته - و اسپ با حاز طلا بابت پیشکش رانا بخسرو مرحمت شد - و بلرام پس از چندی بعنایت خلعت و اسپ مباهی گشته رخصت معاودت یافت - و مصحوب او بهریکی از رانا و راج کتور پسر بزرگ او خلعت فاخر و اسپ با زرین طلا عنایت نموده فرستادند مهدی خواجه اسماعیل اتائی پیر اویماق ترکمن را که بجهت احتمال صدور فتنه ازو علامی سعد الله خان بحکم اقدس در بلخ برسم نظر بند بعید فیروز میفرستاد روانه درگاه والا گردانیده بود و تا حال بهمین طریق نگاهبانی می نمودند - از مراحم پادشاهانه که مطیع و عاصی را شامل است از تنگ نائی قید پرورده بعنایت خلعت و منصب هفت صدی ذات و صد هوار و انعام دو هزار روپیه مرلند گردانیدند - چون اختر برج خلافت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعد از ورود یرلیغ طلب از کار بروهی و رضا جوشی پادشاه ظل الله بکمتر زمانی از گجرات بدار السلطنه رسیده بود علامی بامر اقدس استقبال نموده شب بیست و هیوم در ماعت مسعود بدولت ملازمت رسانید - آن دره التاج خلافت هزار مهر نفر گذرانیدند - و بمرحمت خلعت خاصه

محمّدان قلی و برادر زاده ادراک بی با چندی دیگر ره‌گرای نیستی
گشتند - بقیة السیف های ثبات از دست داده از هر سو به‌زنان
جان کندن بدیوار بر آمده خود را بیرون حصار افکندند و تا دوازده
کروه هیچ جا توقف نگزیده در موضع ذویة فرود آمدند *

انگوشن محمّدان کلگون قلم به‌شاه راه نگارش وقایع حضور برتافته

گزارش معائنات و مواضع بلخ و بدخشان به‌نگام آن باز می‌گذارد

بیست و ششم ذی القعدة محمد حسین برادر همت خان

بخدمت ضبط بگلانه و منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار

هشتصد سوار در اسب سه اسبه از اصل و اضافه سر بر افراخت *

سیوم ذی الحجة بهو یکی از حکیم محمد داود و طاهر شیخ

ماده فیل بجهت سواری عنایت شد - هفت فیل که اعتقاد

خان صوبه دار سابق بهار از مرزبان معصوم گرفته بدرگاه

آسمان جاه فرستاده بود بنظر اشرف درآمد *

هفتم [ذی الحجة] بنفول خواجه پسر سبکتی خواجه دو هزار

روپیه - و به خواجه عبد الرحمن پسر شاه خواجه هزار روپیه -

و بهر یکی از ملا صالح بدخشی از علماء بلخ که درین ایام بادرک

دولت ملازمت فایز گشته بود - و سید محمد عرب - صد مهر

انعام شد *

دهم [ذی الحجة] بمیدگاه رفته نماز به نیاز تمام ادا فرمودند -

و بعد از مراجعت دست قربان پرداختند و در ذهاب و ایاب

نیازمندان بآئین مقرر از زر نثار بکام دل رسید شامگاهان آتش

باز مع که بر کنار دریای زلوی محاضرات دولتی خانه معلی که بر

دولتخواهان بصوب کرزدان و غرجهستان روانه شد - که در مقام محکم
رهن اقامت افکنده او یماق خود را گرد کند - و لختی اهام دیگر را
که با قلماقان مخطور باختیار و بی اختیار متفق شده بودند بالطاف
پادشاهانه امیدوار ساخته مژ همراهی شوریده بختان فتنه اندوز باز
آرد - و هزاره دهنه زنگی را که از میمنه کوچ نموده ضائل بصوب
بلخ منزل گزیده بودند باخود موافق گرداند - و چون حقیقت یکرئی
و یکرنگی امان بیگ و منصوبی که برای او تجویز یافته بود از عرضه
داشت بهادر خان و اصالت خان بمسامع جهانپانی رحید آبرا مقرر
داشته بخطاب قبیچاقخانی سربلند گردانیدند *

سائحه دیگر آنکه

سبحان قلی با پنج شش هزار اوزبک که سابقا در بلخ میبودند
و المانان که نزد او فراهم آمده بودند آخر شب ششم ذی القعدة
بر ترمذ هجوم آوردن - اوزبکیه از اطراف و جوانب حصن بیرونی قلعه
نزد بانها نهاده بدرون ریختند - میرزا کوهاتی با پانصد پیاده افغان
بنگش پایان که برسات او بنگاهبانی حصار سی پرداختند لزهمت
مردانه هنگامه زد و خورد گرم گردادید - و پس از کشش و کوشش
بسیار بزخم سنان پدایه گرانمایه شهادت سید - درین اثنا سعادت
خان مهادبها برانروخته با تفنگچیان سرکار والا و تاپیدن خود از
مارک برآمد - ننداوران طرفین تا پدیده صبح در تلاش و پرخاش
بودند - و چون از مخاذیل های محمدایشک آقا باشی و شاه کوچک
میرای و دین محمد یساول و الله ویردی پسر حاجی محمد اتابلی

سوار - و منصب آتش هرچند از سوخ بندگی بی بهره بود هفت
صدی ذات و چار صد - سوار تجویز کردند - و بالتماس امان بیگ
محال میمنه و رایش قلعه و چیچکتور و غرجستان و کروردان و ناریاب
و خدیاب بجاگیرت مقرر گردانیدند - و چون آتش مناصب بزرگ
برای مینگیب - عید پدر خود و نقش قلماق و دیگر برادران خواهش
نمود و التماس کرد که قلعه میمنه و شهرغان برای گذاشتن عیال
و احوال مرحمت شود تا حاضر فراهم آورده یکان یکان برای مهمسازی
بدلج بیابند - اولیای دولت پاینده که برین گروه اعتماد نداشته
گفتند که بالفعل همه را منصبی در خور حل تجویز نموده غیر
آن دو قلعه هرجا خواهند بجاگیر تن کرده میشود تا الوس خود را
از سرحد آورده در آن محال نگاهدارند - و هر کدام که بدلج آید فراخور
حال ممدن خرج یاتمه مرخص خواهد شد - اگر مبهمی در میان آید
همه با اویماق خود حاضر شوند - و هرگاه با تمام قبایله بصدر خدمات
پسندیده ایلی و یقدهای خود را بروی روز اندازند التماس آن دو
قلعه در پارگاه آسمان جاه شرف پذیرائی خواهد یافت - و مناصب
نیز افزوده خواهد شد - آتش پس از استماع پاسخ رخصت شده رفت
که باستقالت پدر و برادر و احشام برداخته این معنی را باینان
قرار دهد - و از بخت شوریده و خرد رسیده نه خود برگردید - و نه دیگر
شقاوت منشان را به بندگی رهنما داشت - و با پدر نابکار و برادران
بی هنجار بسر انجام مواد شورش و فساد برداخته مصدر بعضی
کارها که بعد ازین گذارده آید گردید - و زر سرکار والا را بر هرام
خواری صرف نمود - و امان بیگ فرزندان را در بلخ گذاشته برخست

میمنه غبار شورش برانگیخته بودند فرستاده بود بعد از رسیدن سپاه
ظفر دستگاه بحوالی بلخ اورا نزد خود طلبید - او که از قوم چغتای است
خیر اندیشی و نیک گویی این دولت روز امروز بخود قرار داده
پیش او نرفت - و در شیرخان نیز نزد او نیامد - و چون پس از روانه
شدن خان به سوی ایران با الوس خود در یورتی که دژ حدود
چیچکتو و میمنه داشت فروکش کرد - و کفش قلماق نیز لختی
از الوسات حدود چیچکتو فراهم آورده و با خود موافق
گردانیده با مینگ سعید پدر خویش و برادران و قلماقان
اویماق خود میان چیچکتو و حدود ماروچاق چراگاهی اختیار نمود
و اولیای دولت آسمان صولت بامر مقدس از بلخ و اندخود
استمالت نامجات به آنها ارسال نموده به بندگی آسمان خواندین
مکان و همنمون گشتند - امان بیگ غاشیه عبودیت بردوش کشیده
روانه بلخ شد - و کفش قلماق که از بخت بیدار بی نصیب بود برادر
خود آتش قلماق را با امان بیگ فرستاد که طرز پرداخت معامله
ملاحظه نموده برخی مقاصد التماس نماید - اگر بانصرام رسد پذیرا
دولت شده در سلک غلامان بارگاه جهانبانی منتظم گردد *

بیست و پنجم شوال امان بیگ و آتش قلماق با برخی از روسای
اویماقات نواحی چیچکتو و میمنه ببلخ رسیده بهادر خان و اصالت خان
را دریافتند - ایشان از سرکار والا بهر یک خلعت - و با امان بیگ شصت
هزار شاهی و آتش قلماق که نامش محمد سعید است می هزار
شاهی برسم انعام دادند - و منصب امان بیگ که مرد فهمیده کار
دیده بود نظر بعقیدت و چغتای بودن او دو هزار بی ذات و هشتصد

از وقایع

رفتن خسرو بیگ ترکمن است از اندخود بخراسان
چون او درین هرج و مرج از احشام حوالی اندخود و چپچکنو و صیغه
و شیرخان اسپ و شتر و گاو و گوسفند فراوان فراهم آورده بود و المانان
از تنگی چشم و فراخی آرز دل بر مال او نهاده چند مرتبه تاخت
آورده بودند چنانچه یکبار بنحیی که گزارده آمد رستم خان باهمراهان
رسیده مواشی او را از دست المانان خلاص کرد - در رمضان که از شیوع
خبر قصد آن مقاهیر بصوب اندخود مردم آن ملک پانزده در
افتاده عزیمت برآمدن داشتند و رستم خان همه را از توزع خاطر و
تشتت باطن بر آورده نگاهداشت ازین توهّم که نخست مال مرا
غارت خواهند کرد به تسلیه رستم خان متسلی نگشته در اراده رفتن
و استیخ ترکشت - و بر رستم خان گفت که علف این سرزمین بمواشی
من کفایت نمیکند - و رخصت گرفته بچراگهی که پنج گروهی
اندخود بود رفت - و روزی چند در آنجا فرودکش نموده از بی سعادت
و بد ذاتی فرصت یافته بصاحب خراسان شتافت .

از سوانح

آمدن امان بیگ شقاول رئیس سفید الوس قباچاق
و آتش ملاقات برادر کفش قلماق است ببلخ نزد
بهادر خان و امالتخان

گزارش این ماجرای آنکه نذر محمد خان امان بیگ را که در
اول امر عهد خود بتأبید جمعی از المانان که در نواحی چپچکنو و

بجنگ گریز تا جائی که جمعی کثیر در کمین نشسته باشند برده
در میان گیرند بیشتر باعث دست انداز و ترکناز این جماعه این
است که مقر این طایفه را سامانی و هرنجاسی در کار اینست یک
خیمه کهنه عسرتگاه ده دولتمند است - و طعام لذیذ و شراب
گوارای ایقان تلقان جو و قمیز ترش است - اگر پارچه گوشت گندیده
بیابند الذ اطعمه انکارند - گیاه اسپان شان درمنه خود ریخت و با
این خورش روزی چل پلجاء کروه راه روند - چنین اسب و آدم از
سخت روانی و سگ جانی بهرجا خواهد برسد - بسیار بوده که از
بلخ و بخارا بخراسان و یزد تاخته مال را بدر برده اند - و قزلباش
برچنان اسپان اصیل بدو بگرد شان نیارستند رسید - و از ژرف
دریائی مانند جبحون اگر خواهند روزی چندین دفعه بسان سگ
آبی با سافی بگذرند - و هنگام عبور زینها را که چوبی چند است بهم
پیوسته بر بسته و جلو سر اسب را بر دم دیگری مضبوط ساخته یکی
چندین اسب از آب میگذراند - بر سواری از نی که بر ساحل دریای
مذکور فراوان می رود پشتواره ساخته و بر آن نشسته از آب می
گذرد - همگی اعمال شان وزر و ضلال است - و زندگانی برین گروه
و بال - با آنکه از مور و مار بیشتر اند و درآمدن و رفتن مانند خلقت
مگس و پشه دفعی هرگاه باران قتال و جدل معرکه آرای گشتند
از دستبرد مبارزان لشکر فیروزی هزیمت را غنیمت دانسته فرار
نمودند - و اگر احیاءا چندی از دید حمیت و هماست این جماعه
بغیرت افتاده پای ثبات نشدند علف تیغ خونخوار مجاهدان
خلاص سرشت گشتند *

قلعه راندند - و تا از شیرخان خاطر فراهم گردد چندی در آنجا توقف نمودند - و چون از مذاویر خبری شنفته نیامد ببلخ راهی گشتند - و همین که بکنار پل خطب رسیدند مقاهیر که کنار پل چمنال را تاخذه معارفت نموده بودند بدلیران برد آرا بر خورده مانند مهر و ملخ هجوم آوردند - مبارزان لشکر منصور قدم استقامت نموده بسیاری جان در باختند - و جمعی از مقاهیر به ندس المصیر شتافتند .

گزارش احوال بد مال المانان

اگرچه دامن این گواهی نامه را که چون آمین سریم وجیب مسمیج از معایب پاک است بذکر گروه بی شکوه المان که آلودگان نقایص و پالودگان ذمایم اند ملوث ساختن شایستگی ندارد - اما از آنجا که درین صحیفه شریفه بتقریبات اسم این طایفه بدسگال نکوهیده مآل مذکور شده نبندی از احوال شقاوت اشتمال این طایفه ضلالت اندوز فتنه پزوه می نگارد - کار این مذاکیب خونریزی - شعار این مخاذیل فتنه انگیزی - راه یزدان سپردن پیشه این ناکسان - اندوخته مردم بردن اندیشه این بد منشان - نبود این مغایب که چون بوم شوم بام جمعیت را شام پریشانی گردانند همه غدر و مکر بیک ناگاه بزجمعی با آگاه بریزند - و هرچه بیدانند برداشته بگریزند برای گرگین خری ده بهادر را بکشتن دهند - و تا بدست نیارند دمت ازان باز ندارند - از غردلی پیرامون جنگ صف نکردند - و اگر اندک قوتی در غنیمت به بینند بگریزند چندی نمایان شده غنیمت را

جماعه که بفتح آباد آمده بودند تاب تغذگ فرج حسین خرماني و همراهم او نیاورده و برخی را بکشتن داده پیاپی ایستادند و فرار نمودند *

سائحه دیگر آنکه

گروهی از مخاذیل المان بقاضی نفاق پدیده شبرغان که پنهانی بانجماعه سازش نموده بود پیغام دادند که بحلیله سازی چنان کند که حصار شبرغان بتصرف ما در آید - او بجبار قلی کهر قلعه دار شبرغان برگزارد که بستن بند آب شبرغان که پیشتر اوزبکان شکسته اند و عمارت ولایت و فزونی زراعت بآن باز بسته است ناگزیر است - و بی آنکه خود بیرون آمده بر انجام این کار همت بگمارد صورت نمی بندد - جبار قلی از حصار بر آمده بدان صوب راهی گردید - معشورانی که در کمین فرست آمده نبرد بودند بقصد پیگار نمودار گشتند - چون جبار قلی بر آهنگ این گروه بی فرهنگ آکنهی یافت باندیشه آن که اگر به نبرد پردازد مبادا طائفه دیگر بر سر قلعه شتافته آنرا متصرف گردند - بجاذب قلعه برگشت - و جمعی کثیر از همراهم او تلف گردیدند - مخاذیل روز دیگر حصار را دایره وار احاطه نمودند - درینوقت از شگرینی اقبال مجدد مال راجه دیبی سنگه و ترکناز خان که بی دستوری رستم خان از اندیشه بدلیخ روانه شده بودند بشبرغان آمده قلعه نشینان را مستظفر گردانیدند - و با محسن قلی برادر جبار قلی که از قلعه برآمده المانان را مالش بستر داده گروهی را از هم گنوا لیدند - و بقیه را از دور

و از گرفتگان نیز اثری پیدا نیست به غل رفته تا رسیدن خزانه
منتظر نشست بیست و چهارم که خزانه رسید ببلخ مراجعت نمود
و برای تفحص احوال ننگه پزرهان چندی در یک گروهی شهر
توقف گزیده یازدهم رمضان ببلخ در آمد *

از سوانچی که درین ایام در دیگر

جوانب بلخ بروی کار آمد آنکه

چهار دهم شعبان هشری از المانان بگذر کلیف از آب
عبه نموده موضع آخته چپ و قروچی و دیگر مواضع را تا پنج
گروهی بلخ تاخته فراوان مواشی رعایا و برخی اسب و شتر
لشکریان را که در چراگاه سر داده بودند بردند - چون شمشیر خان
تهانه دار خان آباد خبر گذشتن طایفه ضاله از آب شفته
آماه پیکار گشته بود بمجرد آگاهی برین ماجری با همرها
سوار شده در دهر خود را بمقاهیر رسانید - و بار خراز تن گروهی
ازین مقاهیر برگرفته و دواب سپاه و رعیت را برگردانیده از آنجا
عود نمود - و در همین ایام سه فوج دیگر از مدابیر بآستانه علویه و
آنچه و فتح آباد تاخت آوردند - جمعی که بآستانه رفته بودند آنها را
نظام میوانی تهانه دار آنجا و اسحق بیگ بخشی صوبه کابل که
بفرمان قضا نفاذ از بلخ روانه شده استان گشته بود و آن روز
بدان مکان رسیده و چندی دیگر از بندهای پادشاهی که از
اتفاقات حسنه بآنجا وارد شده بودند مالش بجزا دادند - و طایفه
که بآچه رونهاده بودند شادمان بکلیوال به نبرد آنها پرداخته
جمعی را از هم گذرانید - و چندی از نوکران هم نیز کشته شدند - و

و شاه نوان بیگ مراد قوش بیگی و فیر هم بودند از لشکر ادیار جدا شده هر سرداری با جمعی بطرفی رفته و نیز اراده آن دارند که هر راه جماعت که از بجهت آوردن خزانه از غوری ببلخ فرستاده بگیرند - بنا بران از رنقایی خود راجه جبرام و گربال منگه را عین تلو کچند و جگرم و چندی دیگر از راجپوتان و خوشحال بیگ قاضیال و قاضی نظاما بخشی بلخ و میر مقتدی را بمدد مردم خزانه روانه ساخت - و خود بعزم آنکه بکزار جیون رسیده امتعه مسلمانان را از دست یغماچیان کشیده بخداوندان آن عاید سازد بایلغار راهی شد - پارا راه نور دیده بود که سواری چند از ینکی ارق رسیده برگزارند که جماعت مخاذیل که مانند روزگار خود پراگنده شده بودند بموضع مذکور آمده اطراف آرا تنگ گرفته اند بنابران روانه آنصوب گردیدند مقاهیر بدیدن افواج قاهره بجای کوه شمر که مشرق رویه ینکی ارق بغاصله شش هفت کروه واقع است غرار نموده بکروه کوه مذکور که آنرا پناه جای خود تصور نموده بودند برآمدند - نیکنام عم بهادر خان که هراول لشکر نصرت پیکر بود با عنایت برادر خان مزبور و دیگر همراهان برق وار خود را رسانیده آتش افروز نبرد گردید - و مخالفان ضلالت انتمارا باوجود غزونی و سختی جا بقلعه و امینا برداشت و بضرب تیر و تفنگ بسیاری را مقتول و مجروح گردانید - مقاهیر از کوه پایان آمده بادیه پیمای فرار گشتند - و درین گیرودار برخی از تابعان بهادر خان نیز نقد جان در باهتشد هاسگاهان بهادر خان مظفر و منصور به ینکی ارق برگشت - و چون دروخت که لمانان اموالی را که بفار بوده بودند از آب گذرانیده اند -

و چون از اخبار جواحیص دریافت که ضلالت پیشکش در حوالی
مومن آباد اند چاشنگاه ششم شعبان راهی شده باستعمال تمام درجه
بهر روز خود را بمومن آباد که شانزده کروهی بلخ است رسانیده
اتفاقاً مسافذیل یک بهر پیش از وصول لشکر فیروزی از اسباب برآمده
بودند. بنابراین بهی گرفته تا آخر روز در بیابان چول و بی آب تعاقب
نمود. و هنگام فرونشستن آفتاب بمقاهیر رحیده جوتی را طعمه نهنگ
خون آشام گردانید. ادبار پروهان از دستبرد شیران بیشه کارزار و
هی هم آمدن مجاهدان ظفرشمار عنان تغیت از دست داده شد! شب
ره سپهر فرار گشتند. بهادر خان با سایر دلیران افواج قاهره برخی دیگر
بدنهای شتافته نصف شب بمومن آباد مراجعت نمود. و اموالی را
که طغاة بد فرجام از محال آن نواهی گرد آورده لژ نهیب دلیران
هرگز و غا باز گذاشته بودند همراه آورده روز دیگر بخداوندان آن
رسانید. و بجهت استخبار اشرار سه روز در مومن آباد توقف نمود
درین اثنا خبر آوردند که قریب ده هزار سوار ضلالت دثار از گذر
قبادیان گذشته به نهیب و غارت خلم و محال انحاء آن که از مواضع
معموره نواهی بلخ است شتافته اند. دهم شعبان از مومن آباد
یلتغار نموده روز دیگر به خلم آمد. و چون از سکان آن مکان آگاهی یافت
که مخفی پروهان شش روز در موضع ینکی آرق بودند و برخی
از محال که در صوب آستانه و سمت ایبک واقع شده تاخته
آنچه فراهم آورده بودند از اجتماع خبر وصول مسکر انبال گروهی
آنها بردند که بسرعت هرچه تمامتر از آب بگذرانند. و فوجی دیگر
که سرآمد آن شاه محمد قطغان و قاسم بای و قل محمد جیبه چی

مستورده منور عصمت و حیا و مخدوره خدر و منور اعتلا
شکر نسا بیگم عمه محترمه خاتان ممالک سدان که بر عصمت والا
جوابی تهنیت گزاری فتح بلیغ و بدخشان از دار الخلافه اکبر آباد
روانه دار السلطنه لاهور شده بود نزدیک دار السلطنه رسید *
نوردهم [ذی القعدة] بفرمان اقدس مهین گوهر بجز عظمت
پادشاهزاده محمد دارا شکوه پذیرفته شده بمشکوی ذوات آورده شد
و آن مخدوره تنقی معالی لعلی که چهل هزار روپیه قیمت داشت
گذراید - خانبان مهر پرور جود گستر قدم میمنت لزوم آن صفای
دودمان جلال را گرامی داشته اصناف اعطاف مبذول فرمودند -
و یک لک روپیه نقد دادند *

بیست و هفتم [ذی القعدة] بهرض ملتزمان پیدها، حضور
رسید که مقرب خان ولد شیخ بهینا که قریب به نود سال عمر
داشت در موطن خویش کیرانه بساط حیات در نورید - او و پدرش
در فن جراحی مهارت تام داشتند *

اکنون سوائی که پس از معاودت مدار المهای علامی
سعد الله خان از بلیخ دران صوبه رو نموده بزمیگزارد *

سوالج صوبه بلیخ

چون بهادر خان آگهی یافت که پنج شش هزار سوار المان
درین روی آب جیکون نزدیک گذر کلیف فراهم آمده در نگر
بزنایکین گزند نصاب اند مالش آن فتنه گرایان ظلم هزوه پیش نهاد
همچو ساخته غره شعبان با گروهی از بندهای پادشاهی از بلیخ همراهی

حیوم شهر ذی القعدة محمد بدیع ولد خمنوز را بمناجات مامور
نیل بازی نقره مباحی گردانیدند .

ششم [ذی القعدة] پادشاهزاده مراد بخش را که بمنصب

دوازده هزاری ده هزار سوار دو هزار سوار در اسبه ده اسبه سرافراز
بود و بسهی که در آغاز این سال گزارده آمد از منصب باز داشته
بودند باز از روی کرم و تفضل بمنصب دوازده هزاری ذات

و نه هزار سوار بر نواختند - و حیات ولد علی خان قرین را
مخطاب شمشیر خانی - و محمد قاسم پسر هاشم خان را که

داروغه تورخانه لشکر صوبه بلخ امت بمعتمد خان مخاطب
گردانیدند - حسین قلی بیگ آغر را که در زمره بندگان

آستان دیوان مکان منخرط گشته بودخشان دستوری یافته
بود بمخدمت تهاه داری امام و دشت قلعه و اضافت منصب سرافراز

ساختند - بخواجه زین الدین نقشبندی دویست مهرانعام شد - خواجه
قاسم نقشبندی حصارى که در اواخر دولت نذر محمد خان رئیس

بلخ بود بدرگاه آسمان جاه آمده شرف اندوز ملازمت اقدس گردید
و بمنابت خلعت و منصب ششصدی ذات و صد سوار و انعام دو

هزار روپیه مرافقار بر افراخت - قندزی بیگ ولد عبدالرحیم بیگ
برادر عبد الرحمن دیوان بیگی نیز از بلخ آمده دولت تقبیل عتبه

اقبال افدوخت - و بمهرمت خلعت و انعام هزار روپیه نوازش یافت .
دوازدهم [ذی القعدة] باقی بیگ را که از قبل مهین روز

خلعت بضبط صوبه اله آباد می پردازد بمنصب هزارى ذات و چار
صد سوار از اصل و اضافت بر نواختند - چون قندوز مطهرات - اسبه

هشتصدی چار صد و چوچک بیگ بمنصب هشتصدی در پست
سوار - و حسن سعید بیگ بمنصب پانصدی صد و پنجاه سوار -
و خواجه نور الله ولد خواجه عبد الغفار بمنصب پانصدی پنجاه
سوار - مفتخر گشتند *

نوزدهم [شوال] پرتیراج راتهور قلعه دار سابق دیار الخلفه
مبلغ صد لک روپیه که از خزانه عامه آنجا طلب شده بود آورده
پیشانی طالع باسلام آستان معلی بر افروخت *

ملخ ماه [شوال] ملتفت خان که بر طبق منشور مقدس ایلچی
نفر محمد خان قریب دو هزار سوار و ماک و امهار خرد و کلان از
بلخ آورده بمتصدیان صوبه کابل حواله نموده بود و خود روی ارادت
بدرگاه آسمان جاه نهاده بشرف اهرار دولت ملازمت رسید - قاضی
محمد اسلم و خواجه ابو الخیر میر عدل بحکم معلی طیب خواجه
ولد خواجه حسن خواجه جویباری را که از بلخ آمده بود استقیال
نموده بسعادت ملازمت اکمیر مرتبت رسانیدند - خواجه دو تفوز
اسپ و پانزده شتر بر سبیل پیشکش گذرانید - و بعزایت خلعت
و انعام هزار مهر سر بلندی یافت - بابراهیم کنس حمزه ملک میدستان
که پیشکس آورده بود چار هزار روپیه مرحمت فرمودند - چون نظم
صوبه پنجاب بعنوان محیفه مفاخر مهین پادشاهزاده بلند قدر
تعلق گرفته بود مبلغ دو کروڑ دام از محال دامن کوه کلکوره در
وجه انعام آن دره التاج خلعت مقرر گردید - و امر معلی بهرف
صدور رسید که جماعه از مهابه خود بسرگردگی یکی از ملازمان
محمود بخیط این محال معین سازند *

بهالتون برانچی سه صد مهره و به چوپک بیک تفویضت مهره انعام شد - هزار سوار دیگر از منصب مکرماخان دو اسبه سه اسبه گردانیده اورا بمنصب چار هزاری چار هزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه بر نواختند - گرد هر داس کور را بعنایت خلعت و منصب هزاری ذات و هشتصد سوار از اصل و اضافه و تفویض خدمت قلعه داری دار الخلافه اکبر آباد بشرکت بقیخان نوازش فرموده سرخص ساختند - آگاه خان فوجدار نواحی دار الخلافه از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار سوار دو اسبه سه اسبه نوازش یافت *

یازدهم [شول] حسن سعید بیک خواهر زاده و داماد عبد الرحمن دیوان بیگی با محمد باقی و چار کس دیگر از خویشان خود از بلخ آمده به تلنیم ساخت جهانداري مهر افراخت - و با اقرباء پنجگانه بعنایت خلعت و انعام پنج هزار رزیه کامروا گردید - بخواجه ماه صد مهر - و بهریگی از خواجه بدخشی و خواجه عبد العزیز هزار روپیه عنایت شد - و تکچیان نذر محمد خان ملا سلطان محمد دیوان و ملا عبد اللطیف مستوفی سابق و ملا عبد الرؤف مستوفی حال و ملا عاشور دیوان بیوتات بتقبیل صد هفتاد و سه متانی ناصیه بخت بر امر وخته بعنایت خلعت و انعام چار هزار روپیه کام اندرز شدند *

پانزدهم [شوال] عبد الرحمن بمرحمت ماده فیل با زمین شقره و خواجه عبد الوهاب بمنصب نهصدی دیوخت سوار - و خواجه عبد الحالی بخلمت و خنجر سرمع و منصب نهصدی صد و پنجاه سوار - و ظاهر شیخ بعنایت صد و بیست و پنج تنگ و منصب

مهم جان (۶۰۹) منجه ۱۴۵۹

به تقیید عتبه اقبال بر انورخت - و بعنايت خلعت و خنجر
صرع و انعام ده هزار روپيه مفتخر گردید - از ساحل چناب
تا دار السلطنت که پست و مه کروه زاده است بنه کوچ نوریدند -
و بخش مقام کردند .

آغاز روز هشتم [شوال] در ساعت مختار قرین بخت پیدار
و دولت کار گزار در دولتخانه سعادت آشیانه نزول اجلال نمودند -
درین روز نرخده بخسرو پنجاه هزار روپيه نقد که دو لک شاهی باشد
و به بهرام بیست و پنج هزار روپيه که یک لک شاهی است - و به
مید الرحمن ده هزار روپيه که چهل هزار شاهی باشد - انعام نمودند -
جملة الملکی علامی سعد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش
هزاری ذات و سوار و راجه بیتهداس را باضافه هزار سوار
بمنصب پنج هزار ذات و سوار - و نوازش خان را بمنصب هزار سوار
ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه - مفتخر ساختند - شفیع الله
برلاس که بحراست قلعه دار السلطنت می پرداخت باز بخدمت
توزک سرانراز شد - خواجه عبد الوهاب پیشین رئیس بلخ و نوال
خواجه پسر سنگی خواجه و خواجه طاهر خواهر زاده هاشم خواجه و
خواجه بغا خواهر زاده محمد صادق خواجه و خواجه نور الله ولد
خواجه عبد الغفار و خواجه ذکریا برادر زاده خواجه عبد الغفار و
دیگر خواجه زاده ها از بلخ آمده باستلام حریم حریم احترام جهالبی
مستسمد گشتند - همه را بعنايت خلعت - و خواجه عبد الوهاب را
پنجم چار صد مهر - و دیگران را بعطای شصت مهر کامیاب
گردانیدند - و بهرام از خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان و

و افتاده بمنصب هزار و پانصدی ذات هزار و چار صد حواری و فوجدارین
هرگزات نواحی اکبر دیگر سواران را گردید.

بیست و - یوم [رمضان] جنود بیروزی از آب چغاب که از کنار
دریای بهت تا ساحل آن چارده و نیم کوه است و یکرز حقیق
نموده به چهار کوچ رسیده بودند برادر جسر سفاین گذاره نمودند -
راجه جیرام باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصد
سوار غوازش یافت *

بیست و پنجم [رمضان] جعفر خان از دار السلطنه لاهور که بضی
آن می پرداخت باعتان کیوان مکان آمده شرف اندوز ملازمت
اقدس بگشت - بخواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان
چار صد مهر - و بهر یکی از خواجه محمد شریف ده بیدی و بالتون
هرواچی دو بیست مهر - و ده یعقوب بیگ توپچی باشی هزار
روپیه انعام شد - و درون ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیه مقرر باریاب
احتیاج بذل فرمودند *

چهارم شوال که کنار آب دیک مضرب خیام گردون احتشام
بود همراه شجره مغاخر و معالی سلطان سلیمان شکوه نختین
خلف مهون پور خلافت از دار السلطنه آمده دولت تلیم توایم
اورنگ جهانبانی اندوخت - و خسرو بهرام پسران نذر محمد خان
که پیشتر روانه شده بودند نیز باستلام حده سیه فایز گشتند -
و هر کدام بمرحمت اسپ از طویل خاصه با ساز طافرق مبادات
هر اثر اراخت - و جای ایستادن هر دو برادر در جناب خلافت بجانب
چپ پهلوی هم معین شد - طاهر علی از بلخ آمده ناصیه پهلوی

خیال پانزدهم نگاشته آمد بوساطت او بدست آورده بنفایران سابقه
 حکم قضا نفاذ ماند گشته بود که در بهمرمالیدن اسپان عربی قایل
 جوارحی خاصه فراوان جد و جهد بتقدیم رساند که بعنایات پادشاهانه
 نوازش خواهد یافت - او بامداد طالع و اسعاد بخت درین سال
 قبول عربی بهم رسانیده بدرگاه آسمان جاه آورد - ازان مبلن کمیت
 اسپانی که علی اکبر بمساعی موفوره و ارسال تسوقات از پاشایی
 مزبور گرفته بود پسندیده طبع دشوار پسند خاتان جهانیان افتاد - و
 بلعل بی بها موم شد - و سر طویل همگی اسپان عربی خاصه
 گردید - و بر زبان مقدس رست که بعد از اورنگ آرائی چلین اسپ
 عربی داخل اصطبل معلی نشده - در ایام سعادت انجام پادشاهزادگی
 هنگامی که برهانپور بورود موکب بگیتی کشا امن و آرامش
 داشت عنبر حبشی اسپانی کمیت فام ابر خرام فتح لشکر نام بر راجه
 بکرماجیت تکلف نموده بود که هر نکوئی مظهر و تناسب اعضا
 و کلانی و پهنائی و تنومندی بهتر ازین بود - پس ازان که راجه از
 نظر اشرف ما بعنوان پیشکش گذرانید آنرا زیاده از ده روز نگاه
 نداشته بخدمت حضرت جنت مکانی فرستادیم - بهای این شش
 اسپ بیست و پنج هزار روپیه مقرر شد - قیمت لعل بی بها پانزده
 هزار - و بلج دیگر ده هزار - و علی اکبر را ازان رو که سوداگر است و
 هر شفاعت جواهر و اسپ و قوف دارد بحتمل که خدمت بندر
 بآئین شایسته بتقدیم رساند بخلعت و منصب پانصدی سه صد سوار
 بر نواخته بضبط بندر صورت و کنایات رخصت فرمودند - درین تاریخ
 منصور خان بزرادر زاده عبد الله خاں بهادر غیور جنگ از اجل

حضرت او بمنصب وزارت ذات و الهامه سوار از اهل و اقامت و غیر
الحق پسر دیومیش باضافه بمنصب سزافراز گشتند - و حکم شد که
میرخلیل پیشتر به پتنه رفته تا رسیدن اعظم خان بصیانت آن
پردازد - و نور الدوله میرحسام الدین داماد خان مزبور نیز
بهمراهی او دستوری یافت - و چون از محال تیول گوهر بحر خلافت
پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر که یرلیغ طلب آن والاگهر
بصورت پیوسته بود هشت کرور دام که دوازده ماهه آن بیعت لک
روپیه باشد بحال شریفه تعلق گرفته بود رای کامیداسی را بدیوانی
یلکاله مفتخر گردانیده خدمت دیوانی دار الخلافه اکبر آباد از تغیر
او بشیخ عبدالکریم تفویض نمودند

نوزدهم [رمضان] مہدی پور خلافت که از اتک بجهت دیدن
بیمار خود بدار السلطنه مرخص گشته بودند باحرار سعادت ملازمت
مصنعم گشتند - بعد الرحمن ولد نذر محمد خان اسپ از طریقه
خاصه با مازلا عنایت شد

بیستم [رمضان] علی اکبر با زرگان به تقبیل آستان عرض
مکان تارک بختمندی بر انراخته شش اسپ عربی از نظر
اکسیر اثر گذرانید - او پسر حاجی کمال صفاهانی امت -
در سال بیست و یکم جلوس حضرت جنت مکانی بعنوان تجارت
بهندوستان آمده در پندر کلبایت اقامت نمود - و جهازی چند
ترتیب داده بتجارت پرداخت - و چون جهازات او به بصره و
دیگر بنادر آمد شد دارد - و او به علی پاشا حاکم بصره راه آشنائی
نمود چنانچه ممر الملک اسپ از نعل غز که حقیقت آن در اول

شش هزار روپيه سراز گريدید - ميرزا نوذر صفوي از بلخ آسبد طير
شكاري نذر محمد خان را كه دول پنج باز طويغون بود از نظر افور
گيرانيد - و باضافه پانصد سوار بمنصت سه هزارى دو هزار و پانصد
سوار نوازش يانت - هاشم بيگ كاشغرى كه در اندخود بود بالتماس
روتم خان از اصل و اضافه بمنصب هزارى پانصد سوار سراز
گريدید - مبلغ بيست لك روپيه كه درينولا از دار الساطنة ظهور رسیده
بود مصحوب ميد بهادر ولد ميد لطف على و جلال برادر بهادر خان
و محمد امين ولد شاه قلى خان روانه كابل ساختند كه بذر القدر
خان قلعه دار آنجا نموده برگردند - در اوده كروه راه كه از كنار نيلاب تا
حسن ابدال است در سه روز نورديده پنجم رمضان باغ بهشت آئين
آبرابنزل مقدمه فيض آسود گردانيدند - و سه روز بعشرت و كمرانى
گذرانیده نهم مقارن دولت پايدار ركعت نمودند - و مصافحت مابين
حسن ابدال و رهناس را كه سي ديگ كروه است به هشت كوچ قطع
نموده شانزدهم در باغ رهناس كه از باغ جزينامى ندارد بفرخى
و فيروزي فرد آمدند *

هفدهم [رمضان] كنار آب بهشت كه از رهناس سه و نيم
كروه است مسقط رايات جهانكشا گرديد *

هزدهم [رمضان] از درينى مذكور عبه فرمودند - درين روز
اعظم خان كه بفرمان والا تابستان در كشمير گذرانیده باستان معلی
روانه شده بود سعادت الدوز ملازمت گشت - و هزار مهر نذر
گيرانيد - و بمرحت خلعت خاصه و جمدهر مرمع با بهولكناره
و مرمه دارين بهار نوازش يامته مرخص شد - مير خليل در پيچين

همچنین راجه مانینگه بود بمرض احتسقا از صراى: غانى بعام
چاودانى شتافت - آن مکتونه رحمت الهى در طاق ايوانى از
ايوانهاى دور گنبد روضه مقدسه حضرت عرش آئينى كه هنگام
درآمد روضه منوره جانب رامت واقع شده و از خديو زمان در زندگى
خوبش براى مدفن خود التماس نموده بود مدفن گشته طاق ايوان
جانب چپ روضه مطهره باستدعاى مستوره تنق زينت مخدوم
هودج عزت شكر نما بگيم براى ضريح آن عصمت قباب مقرر شده •
نوزدهم [شعبان] رايات عالم آرا از باغ صفا نهضت نمود •

بيست و ششم [شعبان] ساحت پشاور را كه از باغ صفا تا
آنجا سيد و يك كروه است و بهشت كوچ طي شد بلمغان ماهچه
آذاب اشراق منور گردانيد •

بيست و هفتم [شعبان] مقام شد - چون يرايغ طلب راجه
چيسنگه از دكن بآستان جهاددارى شرف صدور يافته بود
كنور راسنگه پسر گلان او را خلعت و اسب با زين مطلا داده
بوطن رخصت نمودند - به صالح دستار خوانچي دويست مهر
نهايت كردند - و از پشاور پانزده و نيم كروه راه بچهار كوچ نوردیده
غره رمضان بر ساحل دريائى ليلا ب محاذى قلعه اتك نزول
اجال فرمودند •

سوم [رمضان] اردوي كيهان پو از جسرى كه بسفابن
تريقب داده بودند عبور نمود - درين تاريخ محمد محسن
كرمانى كه ملازم جاني خان قوزجى باشى بود و بعد از قتل او از
ايران آمده در زمرة بندگان بارگاه جهانپناى منخرط گشته بانعام

درگاه را بتقدیرات خویش موافقت بخشید - و بمحض لطف و عنایت
بی غایت و فضل و کرم بی نهایت که شامل حال این رهبر
احسان و انصاف عطا خانه او است - مطلب عظیم و مقصد جسیمی
که پیش نهاد همت عالی نهمت و میکنون خاطر قدسی بر او برپود
صورت انجام و حسن اختتام یافت - و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع
توابع و مضایقات که از ضرر مر فتنه و فساد اوز بکیده خزان بهجت و
نشاط داشت برورد مواکب نصرت قرین گلستان دولت و اقبال - و
بهارستان شوکت و جلال - گشت - راز روز دخول لشکر اقبال بر ولایت
بدخشان در عرض یکماه چنین فتوحات بزرگ و تسخیرات سترگ
که زبان در ادای سپاسش قاصر است و دل از تصور شکرش عاجز
بمانی هرچه تمامتر و خوبی هرچه زیاده تر نصیب این پسر
ستایش سراها نبایش گردید - الله تعالی این فتح نمایان را که
کارنامه روزگار است برین نیازمند درگاه خود مبارک گردانیده
فتح سمرقند و بخارا نصیب گرداند - آمین یارب العالمین - این نامه
مهر عنوان و این صحیفه نشاط بیان که بدانش غرور صبح نبض و
انصاف - و موافقت خال رخسار دولت و اقبال است مصحوب شجاعت
شمار را بنحی الاعتقاد ارسال بیک که از خانه زادان معتمد این
درگاه آسمان جاه است فرستاده آمد و چون مشار الیه بجز ابلاغ این
کتاب مستطاب بامری دیگر مامور نیست یقین که پس از تبلیغ
بی توقف رخصت انصراف خواهد یافت - هدایای آمال و اجانی
بآبشاری جویبار لطف رحمانی مر - جز و شاداب باد .

دوم شعبان که در جلکلی بگرامی دایره بود بمیر اسمعیل پیشروی

جوانب بلخ ره مهر وادی فرار گشته آن روی آب جیحون رفتند
 نذر محمد خان که نه یارای ستیز داشت و نه طاقت تحمل در
 حینی که پادشاهزاده مورد اختیار با عساکر فیروزی شعار بلوچی
 بلخ میرسد بهرام سلطان و سبحان قلی سلطان پسران خود را برسم
 پذیرد آن نوباد بوستان سلطنت با مکتوبی مشتمل بر خواهش
 طواف حرمین شریفین که بآن والا بدر نگاشته بود میفرستد - هرچند
 آن والا گهر بآئین پسندیده و طرز گزیده تلقی نموده برمیگذارد
 که خواهش خان والا دودمان در حضرت خلافت باحسن وجوه
 جلو ظهور خواهد یافت و دلدهی و دلداری کرده آنها
 را رخصت انصراف پیش پدر میدهد اما فردای آن که
 حوالی شهر بلخ مضرب خیام نصرت میگردد خان از استیلا
 وهم و توهمات بی جا تمام عیال و اطفال و مال و مزال اندوخته
 مدته العمر گذاشته - و سبحان قلی سلطان و قتلق سلطان پسران خود
 را که نزد او بودند همراه گرفته - و بهرام سلطان و عبد الرحمن سلطان
 دو پسر دیگر را بجهت عدم حضور اینان در آنجا مانده - سرانیمه وار
 با معدودی از بلخ برآمده بسمت شبرغان میروند - و از آنجا بالند خود
 رمیده از راه چول و بیابان بمرز می شتابد - پیدا است که آن نثار
 اصحاب طبیین - ملایک اسلاف طاهرین - چنانچه مهین برادرش را
 باعزاز رخصت حرمین شریفین - زاهد هما الله شرفا و جلالا - نموده
 بودند خان مشقت دیدد تعب کشیده را نیز که خواهان این
 سعادت است با احترام تمام دستوری طواف اماکن متبرکه خواهند
 داد - و هزاران هزار شکر ساز بندد نواز را که بدیدار این نواز میزد

ظفر بزرگ ببناء دوق بود مثل حوصله خوبش و صیغ انگشتش
 و مهر نکرده و انتظار نبرده برف را بچمدهر و خنجر گنده بدست
 و مهر برداشتنند و در گرامی خدمت آن رفیع قدر عالی نصب الازل
 ماه جمادی الاولی داخل ملک بدخشان گشتند و خسرو سلطان
 خلف نذر محمد خان که در قلعه قندز که حاکم نشین بدخشان
 است بود و التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد
 چنانچه امروز درین حضرت بانواع عنایات و اصناف تلطفات کامیاب
 است پس ازان جوئی از لشکر ظفر اثر اسلام قلعه کهرم را سرمواری
 مفتوح گردانیده قلعه دار آتجا را اسیر ساخته بغوری که در چار
 طرفش خندق است عویض و عمیق و آبش همه از چشمه سار
 همین خندق بر جمجمه شذافت و جبری بران بسته عبور نمود و قلعه
 بیرون را بچستی و چالایی و جلدی و تیز دستی مسخر ساخت
 و چون بتسخیر قلعه درون پرمیخت قباد میر آخور که از جانب
 نذر محمد خان قلعه دار آتجا بود بمزید اعتماد و اعتبار موصوف
 از دیدن نیروی اقبال و یقین خذلان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم
 قلعه بهواخواهان بارگاه جاه و جلال امان طلبیده قلعه را تسلیم
 دولخواهان نمود و در ملک بندکان این آستان فلک نشان منظم
 گشت و بنائید ابدی و عون سرمدی دیگر قلاع و بقاع ممکنات
 مضطوره نیز بتصرف و انانی دولت قاهره و احدای سلطنت باهره
 در آمد و پادشاهزاده عالیقدر بحد فتح ولایت بدخشان با امواج بحر
 امواج نصرت امتزاج بسرعت تمام متوجه بلخ گردید و فرق متفرقه
 اوربکیه قاب خدمات شیران بیشت و غا نیارونه از جمیع اطراف و

لرزانی داشته داد دهی مظلومان و فریاد زسی ستم زمینگران بزرگه
 هست والا و فطرت علیا لازم و محترم است عدان نیست حق طوبیت
 و عزیمت حقیقت سریرت هر دهم شهر صفر - ختم الله بالخیر و الظفر -
 از نوز دهم سال جلوس میمخت مانوس ظفر همعدان و نصرت هم
 زکب از دار السلطنه لاهور بصوب مصر دولت و اقبال - دیار الملک
 مجد و جلال کابل معطوف و مصروف گشت - و بیست و دوم نانی
 ربیعین بمبارکی و بهروزی قرین فتح و فیروزی دار الملک مصطور
 از پرتو ماهیچ اعلام لامعه - و ریات ساطعه - فروغ تازه یافت - از انجا
 لشکری گران بیکران و حشری عظیم بے پایان باسامانی در خور
 این دولت روز افزون خدا داد - و سرانجامی در خورد این شوکت
 ابد پیوند ازل بنیاد - از توپخانه سنگین - و خزائن خارج از قیاس و
 تخمین - بسرداری فرزند سعادت منذ کامگار - مویید منصور بختیار قره
 باصره دولت - غره ناصیه حشمت - نور حدیقه شوکت - ثمره دوخته
 جلالت - پادشاهزاده مران بخش تعیین فرمودیم - با آنکه راه از کثرت
 نهیب و فراز تلال - و قلال معاب جبال - و فزونی وهاد بیمناکی - و
 بسیاری گیوه و مناک - دشوار گذار بود - و بر کذل طول برف پمربته
 که نظرتند در عبور بران کند و گروه انبوه از بیلداران چابک دست
 و کفند زنان چالاک و چست - در تسویه راه و تصفیه آن از برف جد
 تام و کد تمام داشتند - مبارزان نصرت شعار جلالت کیش - و مجاهدان
 فیروزی دثار سبقت اندیش - که جانبازی در راه حدیو حقیقی و
 خداوند مجازی - سرمدیه حصول سعادت نشاتین دانند - و معرکه رزم
 در تقدیم خدمت وای نعمت محفل بزم شناسند - راهی که چون

مکرم خلوت سرای لی مع الله - بیدار دل حقیقت آگاه - حضرت
 وصال پناه - صلی الله علیه و علی آله و صحبه وسلم - نصیب این
 نیاز مند درگاه بی نیاز شده نرحمت انزای خاطر خطیر ثمره شجره
 بخندار ع - شجره ثمره کمکاری - صفوه دودمان صفوی - علاقه خاندان
 مرتضوی - قره العین ابهت - نور حدیقه - لطنت - کوکب مستنیر حمام
 بصالت - هری برج عظمت - فرزند زاده کمکار نامدار بلند مقدار گردیده
 می آید - شرح این مقال - و تفصیل این اجمال - این است که چون
 درین هنگام سعادت انتظام چنین بمسامع حقایق مجامع رحید
 که فرقه طایفه و نیک خاطیه اوز بکده در بلخ و بدخشان سراز گریبانه
 عصیان بر آورده چشم از باز پرس روز میعاد و سطوت رب العباد
 پوشیده دست باطن نرحمت از آستین جور و جفا کشیده پا از جاده
 انقیاد و انحراف خود بیرون نهاده در برور تاگ ساخته مصدر ادا های
 ماهنجر و بی اعتدالیهای دور از کار گشته اند - و ضعفای آن اماکن
 و غربای آن مساکن پامال حوادث و دستخوش قایع گردیده - و عرض
 و ناموس مسلمین بباد فتنه رفته - و امن و امان بالکل مفعدم گشته
 و کار بجائی رسیده که از سادات که اهل بیت نبوت و قره العین
 و صالت اند و بضعه نبی بطحا - و فلذک بتول زهرا - و صحبت ایقان
 اجر تبلیغ اوامرو نواهی و مژد ابلاغ احکام الهی است جمعی کثیر
 و جمعی غفیر بقتل رسیده - تا بدیگران چه رسد - از آنجا که باقتضای
 همیت دین - و حمایت ملت متدین - و ترحم بر حال مسلمین
 و زکوة نصاب مکنت - و شکر نعمت قدرت - که ایزد بی همال و دادار
 بی مثال بفضل کامل و لطف شامل باین مشمول عنایت خود

انتظام، سلسله کثرت، بوهدهت قهری، مربوط ساخت - و جز انجام ناز
الملک، جمعیت بعدالت جبری منوط - تاج خلافت بر سر شاهانست
افسر مقتضای حکمت، فدیق اوست - و خلعت نیابت در بر صاحب
فر موجب مصلحت عمدی او - مالک الملکی که نواختن یکی بکشور
کشائی - و برانداختن دیگری از فرمان زائی طغرای غزائی قدرت
هر کمال اوست - و اعزاز سزاوار عزت و اذلال مستحق مذلت عنوان
صحیفه جمال و جلال او - نه با تدبیرش سهوا کار - و نه در تقدیرش
لغو بار - اگر نواخت است بامتضای فضل است - و اگر بر انداخت
است بتقاضای عدل - اسرار مبادی صفاتش از احاطه عقل بیرون
و رموز آثار و غایاتش از حوصله فحول افزون - خرد از احصای
نعمایش قاصر - فهم در استقامت الایش حاضر - نه همدش مقدور -
نه شکرش میسر - هیئات بدین دید و دریافت کجا طاقت متایش - و
باین قوی و آلات کرا استطاعت نیایش - لاجرم دمت ازان باز داشته
پادای مطلب گزاینده میشود - پوشیده نماند که چون درمیان از
خبر نشاط انگیز انبساط آمیز یکدیگر مسرت آگین و بهجت ترین
گردند - بناء علیه بگزارش عطیه سنیه - و موهبت علیه - و نگارش
انضال نبیل - و احسان جزیل - که درین زمان فرخنده نشان از دهنده
بی منت و بخشنده با منت با صداد روح پرفتوح فاتحه کتاب رجالت -
خاتمه نامه نبوت - نخستین موج دریای قدم - عنایت (غایت) وجود
عالم و آدم - واسطه العقد آمیزش - منتخب مجموعه دانش و بیدش -
کشاف سرایر آسمانی - مفتاح خزاین معانی - مرآة حقایق اشیا -
هدر نهین محفل الهیا - شهسوار عرصه قیام تو سین - رتبه انزانی نشاتین -

فیرنگی اقبال جاردانی - که هم بدقتضای - و اما بقیمت ربک
تجدید - سپاس داری و حق گذاری عنایات ایزد بی همتاست - و هم
نشاط افزای دل دوستان خلوص انما - شیمت کریمت این حضرت
آمان رنجت است - درین هنگام که دادر کار ساز و افریدگار کام پرور از
چنین نغمه ها ت منیده - و عطایات حمیه - که بتفصیل نگاشته آمد
بلوای دولت قاهره کرامت فرمود - نهم شعبان ماه که عیان
یکران فیروزی از کابل بدارالسلطنه منعطف گردید ارسال بیک
والد نزهت بیک بلوچ را بعنایت خلعت و جواهر و شمشیر
یراق طلای میماکار و اضافت منصب و مرحمت اسپ برنواخته
مهر و ب او نامه منبیه از کیفیت تسخیر مملکت موروثی بلخ
و بدخشان که نقل آن بزرگو خامه و قریع نگار گراش می یابد
با یک قبضه شمشیر مرصع گران ارز نا برداشته جواهر نگار ارسال داشتند
و چون از امور نذر محمد خطن که درین فتح سترگ بتصرف
در آمد چیزی که شایسته اتخاف سلاطین باشد نبود چه آلات مرصعه
آن طلایی است تلکتر از حوصله او که بران سنگی چند مانند جواهر
نظیر بی آب و رنگ بکار رفته و همچنین دیگر اشیا ببا بران یک
قبضه خنجر مرصع که مابقا از درگاه والا برسم ارمغانی بار ارسال یافته
بود از جمله اموال او انتخاب نموده ضمیمه شمشیر گردانیدند .

نقل نامه والا که علامی سعد الله خان حسب
الحکم قلمی نموده

سپاس مالی احساس و سنا بهر خارج از تپاس حکیمانی را که

دوهزاروي هزار سوار - و راجه جبرام هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار
از اصل و اضافه - و مراد قلي سلطان گجر باضافه پانصدي ذات
هزار و پانصدي هزار سوار - و گوکل داس سیدودیة باضافه پانصدی
ذات هزار و پانصدي هشت صد سوار - و محمد قاسم ولد هاشم خان
باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی هشتصد سوار
و خوش حال بیگ کاشغری باضافه پانصدي صد سوار هزار و پانصدی
پانصد سوار - و رای تلوکچند هزاروي ذات و پانصد سوار از اصل
و اضافه مقرر شد - و توالک بیگ کاشغری و بهوجراج کهنکهار
و سید چاون و سید شاه علي و بهار نوحانی و هاشم بیگ
کاشغری و نراین داس سیدودیة و حلال الدین محمود دروازي
و پهلوان درویش سرخ و کیصری سنگه سهابت خانی و پرتیمراج
ولد راجه سارنگدیو نیز باضافه منصب سرانراز گشتند *

ارسال فتح نامه بلخ و بدخشان مصحوب ارسلان بیگ بفرمان روی ایران

خاقان کبیر و پادشاه ممالک گجر پیش از انتهای اعلام
جهان کها از دار السلطنة لاهور بصوب کابل برای تثبیت قواعد
مودت - و تجدید مراتب محبت قدیم که میان خواقین این
دودمان ابد بنیان و سلاطین طایفه مشریده تعلق دارند جان نثار
هان را بقهر و قوت شاه صفی و تهفیت جنوس مهین خلف
او برسم صفات فرستاده بودند - از آنجا که گزارش تأییدات بزدانی
و نگارش تدبیرات آعمالی - و ابراز عطایای مصلحانی - و اظهار

معلودت عسکر فیروزی مائراز کابل بدار السلطنه لاهور

فہم شعبان اورنگ نشین ابدال - بہ عظمت و جلال از بلدہ کابل
بدار السلطنہ لاهور رکعت فرمودد - و موضع بگراسی کہ دو کروہی
شہرست گھڑب خیم آسمان رحمت گردید - در القدر خان بخلعت
فلمہ داری کابل و باضافہ پانصدی دویست سوار دو اسپہ -
اسپہ بمذنب دو ہزار و پانصدی دو ہزار سوار پانصد سوار دو اسپہ
سہ اسپہ سرامراز کشت - و چون ضبط بنگش بالا بدو مقوض بود
درینولا ضبط بنگش پایلن نیز بمعہ او مقرر شد - مرحمت خان
باضافہ پانصدی ذات بمذنب ہزار و پانصدی چار صد سوار
نوازش یادت - اکرام خان داد شیخ علاء الدین مخاطب بالام خان
بیدیرہ شیخ سلیم فتح پوری - روح روحہ - کہ پیشتر نزد سالیام یافتہ
بدعای دوام دولت ابد مدت اشتغال داشت بمذنب سابق دو
ہزاری ہزار سوار فرق طالع ہر افراخت - و موطن او فتح پور باطاعش
مقرر شد - درین تاریخ بذات تجویزی کہ تلمیعی سعد اللہ خان در بلخ
بودہ ہون و در آستان حلاوت شرف پذیرائی یافتہ - منصب
عمادت خان باضافہ پانصدی ذات سہ ہزاری دو ہزار سوار - و اخلاص
خان بیدیرہ قطب الدین خان کوکۃ حضرت جنت مکانی باضافہ پانصد
ہزار دو ہزاری ہزار و پانصد سوار - و حیات ولد علی خان ترین باضافہ
پانصدی پانصد سوار دو ہزاری ہزار و پانصد سوار - و ہریکی از روپہ
سنگ بیدیرہ کھن سنگہ راتھور دوام سنگہ راتھور باضافہ پانصدی ذات

مناست په روز پنجشنبه که بجهت جلوس آن حضرت درین روز
 بر سریر سلطنت بمبارک شنبه زیان زد روزگار بود گل مبارک شنبه^{۱۱}
 می فرمودند - و گل زرد صد برگ^{۱۲} و جز آن درین میان ابتدا
 نمود - گل زرد صد برگ اگرچه در بهاتین شهر کابل خوب میشود
 اما در دامن کوه بیک توت^{۱۳} در غایت خوبی و رنگینی و فزون
 می شکفت - چنانچه زیاده از یک کوه عقب جدران ده و دوازده باغات
 و مزارع آنجا این گلها نظر فریب است - ریواس که پیش از همه
 می رسد در حبال نواحی کابل بسیار می شود - درین سال حکیم
 محمد داود بعرض اقدس رسانید که اگر در مذهبش را بعرض
 شهری خالی نموده به برف پر کنند که نشو و نماي آن از آب برف
 باشد ده بدست ترقی میکند - و چون بنمط مسطور پرورده گشت
 مطابق آنچه گزارش نموده بود بظهور پیوست - توت بی هائ
 کابل که بمرتبه نفاحت دارد که در ربع مسکون بهتر از آن چون
 گویم که مثل آن نشان نمیدهند و از دیگر میوها پیش رس است
 بیست و پنجم خرداد آغاز شد - و بعد از یک ماه بانجام رسید شاه
 آلو که آنرا کیلاس نامند درین ملک بصیار است - اما شاه آلو
 کشمیر بهتر از آن است - غره تیر ماه از باغ شهر آرا نو باوه آن بحضور
 اقدس آوردند - و تا نیمه اسرداه در بعضی محال بود - شاه توت
 کابل خوب و دامن است - دوم تیر ماه در باغ شهر آرا آغاز نمود - و یک
 ماه ماند - و آلو بخارا که جز رنگ هیچ ندارد هفتم اسرداه شروع
 شد - انعام زرد آلود کابل بهم می رسد - میرزائی و سفیدچه که
 بهتری آن است پانزدهم تیر ماه سر کرد - و زیاده بر بیست روز نبوده

در آمده تا بیست و پنجم اردی بهشت شگفتی داشت .
 شانزدهم ماه مذکور که خداوند انسر و دینیم بصیر باغات متوجه شدند
 درختی چنانکه در باغ جهان آرا شگفته بود و بقدر رو به پز مردگی نهاده
 بنظر انور درآمد . و چون در یک گروهی بلند کابل پته است و سوم
 بجهان نما مشرف بر جلکائی دلکشای نظر را که کولاب پزگی دارد
 چنانچه اعلیٰ حضرت در بعضی شبهای ماهتاب بکشتی سیر می
 فرمایند . و بر فراز آن پته جوی آبی و ارغوان زاری است . روز دیگر
 هفدهم اردی بهشت بسیر آن سرزمین فیض آگین که از بصیاری
 ارغوان و شگفتگی آن حیرت افزای بینندگان میگردد متوجه گشتند
 و چون تا این زمان گل ارغوان بنظر خورشید اثر در نیامده بود
 تماشای آن باعث انبساط گرامی خاطر گشته . و سوم چهارم
 اردی بهشت و با سمن نبود ششم آن بشگفتن درآمد . و در عین
 شگفتگی فیض نظر خورید اثر یافت . و این بغزونی و رنگینی
 باغات پادشاهی خصوصا جهان آرا جای دیگر نیست . شقایقی که
 در کابل اعلیٰ الخصوص در بساتین سرکار والا بسیار شاداب و بزرگ
 و رنگین میشود هنگام قدوم صیمنت لزوم بشگفتن در آمده تا پنجم
 خرداد در ترقی یود . بعد از آن رو به تنزل نهاد . گل رعنا و زینا
 بیست و پنجم اردی بهشت شگفته پنجم خرداد بانجام رسید .
 پنجم خرداد گل سرخ برآمد . و آخر آن فروریخت . گل عباسی
 پنجم خرداد و گل جعفری بیست و پنجم آن رو باغاز نهاد . و
 بعضی گلهای دیگر مثل زنبق سفید که مخصوص باغهای
 پادشاهی است . و گل مله که آنرا حضرت جنت مکنی بواسطه

برافرازند - و از آنرو که ارک آب نداشت یرلخ رفت که دیواری
بر کشیده بولئی جنوبی سوی ارک را در میان گیرند .

الکون بفکارش حقیقت از عار و ریاچین و نواکه این خطه

میدو نما و ابتدا و اختتام هر یک آن بهیچي که درین حال بروی
کار آمده میبرد از د - در سنین دیگر اگر اقتضای تغیر فصل و اختلاف
هوا تفاوتی باشد پیش از ده پانزده روز نخواهد بود - در باغات

سرکار والا بیست و یکم ماه اسفند از شکوفه باقام آغاز نموده

دوازدهم فروردین بانجام رسید - شکوفه زر دالو دوم فروردین

شروع شده بیست و دوم فروردین رخت - شکوفه آلوچه چهارم

فروردین ابتدا نموده پایان این ماه آخر شد - شکوفه شفتالو نوزدهم

فروردین بر آمده هشتم اردی بهشت به اختتام رسید - الا شکوفه

شفتالوی صد برگ در شانزدهم اردی بهشت که خدیو ملک و

ملت قرین دولت بکابل در آمدند پارچه بر درخت بود - و از نظر

فیض آنر نصارت تازه گرفت - از شکوفه - یب که شایسته ذکر نیست

قسمی که پیش میسرید بیست و دوم فروردین سر کرده پانزدهم اردی

بهشت بخیر رسید - شکوفه - یب پاییزی چون در آغاز اردی بهشت

شگفته بود بامتداد کشید - شکوفه شاه آلو و آلو بالو نیز غره ماه

مذکور بشگفتن در آمده شانزدهم آن که - سر زمین کابل بفروغ ماه چله

رایات جهانکها مدور گردید کمال شگفتگی و شادابی داشت - شکوفه

ناتپتی و به که در اریل اردی بهشت سر کرده بود نیز دران هنگام

پارچه مانده بود - بعد از یک هفته بانتهای رسید - بنفشه در نو روز پیدا شده

تا بیست روز شگفته بود - ارغوان در بیست و ششم فروردین بشگفتن

برف و باران محفوظ باخند - و از انرو کہ در دارالملک کابل دولتخانہ
 شایستہ نزول مقدس نمود و لہذا حضرت جنت مکانی کہ دومرتبہ
 در ایام سلطنت بکابل تشریف فرمودہ بودند در باغ آہو خانہ
 میگذرانیدند در خاطر خورشید مآثر برآزندہ اورنگ جہانبانی
 حضرت خاقانی ہرتوانگندکہ والد دولتخانہ اساس نہادہ آید - و چون
 حضرت جنت مکانی نخستین بار کہ بکابل تشریف بردند باغ
 اورتہ را باعلی حضرت عنایت فرمودہ بودند چنانچہ خافان زمان
 دران ایام عمارتی در باغ مزبور مرتب ساختہ و التماس مقدم آن
 حضرت نمودہ پیشکشی لایق بنظر آن حضرت در آردہ بودند
 بذہران باغ مذکور را با باغ مہتاب کہ متصل آنست برای دولت
 خانہ برگزیندہ و آنرا محل معلی و این را دولتخانہ خاص قرار
 دادہ عمارت عالیہ طرح افکندند - چنانچہ در سال میمنت اتصال
 نوز دہم کہ دارالملک کابل مرتبہ دوم بقصد کشایش بلخ و بدخشان
 مرکز الویہ ظفر طراز گشت منازل مذکورہ باجمیع عماراتی کہ در سال
 دواز دہم حکم شدہ بود بحسن اختتام رسیدہ بود - و دولتخانہ کرامت
 آشیانہ یغزول فیض موصول فروغ تازه یافتہ - پنج لک روپیہ صرف
 جمیع عمارات شدہ است - دو لک و پنجاہ ہزار روپیہ بر دولتخانہ
 مقدس - و دو لک و پنجاہ ہزار روپیہ بر عمارات شہر آرا و جہان آرا
 و چار باغ و دیگر باغات و روضہ مقدسہ حضرت نردوس مکانی - و
 چون حصن بیرون کابل بامر حضرت جنت مکانی بکج و آہک
 مرانجام یافتہ و قلعہ ارک خام بود درین نوبت کہ اعلیٰ حضرت
 بکابل تشریف فرمودند فرمان شد کہ قلعہ ارک نیز بہ کج و آہک

مرتبه پانزدهم از مراتب این مزار خلد آثار واقع شده چپوتر
 هردی از سنگ مرمر بحکم حضرت جنت مکانی ساخته بودند
 فرمان شد که بر دور آن محجری از سنگ مرمر بارتفاع سه گز
 نصب کنند - و بموجب وصیت حضرت فردوس مکانی بآفرختن
 عمارتی بران مرتد غفران موز که در لاجه چهاردهم ست نهوده
 به بناء مختصر مسجدی از سنگ مرمر در مرتبه پائین آن به امر نمودند
 و در سر آغاز سال هزدهم اساس گذاشته آمد - و آخر سال نوزدهم
 بعد فتح بلخ و بدخشان در عرض دو سال بصرف سی هزار روبیه
 در غایت مطبوعیت و نهایت خوش طرحی و کمال لطافت و
 نظافت انجام پذیرفت - و چون جوی آبی که از مرتبه دوازدهم روزه
 بر رسته خیابان جاری است و دروازه آبشار ازان ریزان ازین جهت
 که از سنگ و آهک ساخته بودند مندرس گشته از صفا افتاده
 بود امر معلی صادر گشت که از سرنو بعمارت آن پرداخته و در ته
 هر آبشاری حوضی مختصر ساخته کناره‌های جو و آبشار ها و
 حواشی حوضها را همه از سنگ مرمر کابل سر انجام دهند - و در
 مرتبه نهم حوضی یازده گز در یازده بحاشیه سنگ مرمر - و در مرتبه
 دهم حوضی پانزده در پانزده - و در دوازدهم حوضی دیگر پانزده
 در پانزده بحاشیه سنگ مرمر - و دروازه در خور آن مکان مزین
 بقبابی مظل - و پیش دروازه چوکی مربع که یک ضلع آن دیوار
 باغ باشد و سه جانب دیگر بر حجرهائی که جوی آبی از میان آن
 بگذرد مشتمل بسازند - تا محاور و مساکن که برای خوردن طعام
 و گرفتن دیگر رهوه مبادات گرد آیند در پناه آن حجرات از آسب

آبشار حوضی از سنگ مرمر - و درمیان دیوار پس آبشارها
 صحرایی طاقچه از سنگ مرمر تا روزانه دران کوزه‌های زرین
 مملو بانواع ریاحین بطرح بچینند - و شب هنگام شمعدانهای طلا
 با شمع کافورنی بگذارند - و درته آنه نیز حوضی که حاشیه آن از
 سنگ مرمر باشد بسازند - که از ایوان آبشاری دیگر دران بریزد
 و مقرر ساختند که از آنجا تا نشیمن میدان باغ سه آبشار دیگر
 بروی کار آید که همگی پنج آبشار باشد - و میدان افشار و خیابانها
 و نهر دور نشیمن وسط باغ صد فواره تعبیه نمایند - سیوم میدان باغ
 شهر آرا و جهان آرا عمارتی درکمال زینت که یک ایوان رو بآن
 باغ داشته باشد - و دیگری رو باین - از سنگ مرمر جوئی میدان آن
 جاری - و در باغ جهان آرا برکنار نهری که از مغرب رو می آید
 و شمال سومی رود چنانچه ذکر یافت عمارتی مشتمل بر یک ایوان
 رو به در آمد آب در حیره طوح انداختند - که آبشاری بعرض سی
 و هشت گز مساوی بعرض نهر در برابر داشته باشد - و شمال رویه
 آن نیز عمارتی بطرز عمارت شمال شهر آرا حکم شد - و فرمان رفت
 که در چار باغ در ایوان محاذی هم که میدان هر دو نهری مسقف
 که سقفش در ارتفاع بسقف ایوانها مساوی بود جاری باشد - و
 عقب هر کدام طبقاتی خانه بسازند - و توجه عالم آرای عمارت انرا به
 ترتیب باغ مرتد اقدس حضرت فردوس مکانی که طول آن هالصد
 گز و زمینش پانزده مرتبه است و از ارتفاع مرتبه پختن از مرتبه
 نخستین سی گز مبدول داشتند - و چون بر ضریح منیع حضرت
 مغفرت آیات رضوان مآب خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که در

جہان بانی بحسن تدبیر چار دنگ ہندوستان را کہ از نظم و نسق انتادہ بود و رسمت آباد این بوستان را کہ رو بہ برگ ریز نہادہ بعمارت و مضارت باز آوردہ حرم زندگانی و حریم کمرانی ساختہ اند فرمان دادند کہ ہمگی حیطان این بساطین و تمام فی نشیمنہا کہ لختی کھنہ و برخی درخورد این ریاض نبوت از سر بسازند - و باغ شہر آرا خاصہ گردانیدہ باغ جہان آرا بنوای مالکہ دروان بیگم صاحب عذایت نمودند - درین ہردو باغ دلکشی فردوس نما چنارہا نظر فریب دیدندگان است - علی الخصوص شہر آرا کہ دران چنار بسیاری نشانیدہ حضرت فردوس مکانی است ہمہ در نہایت زیبائی و خوش نمائی و تنومندی بکمال رسیدہ - درین دو حدیقہ انیقہ در ہر مکانی کہ قابل عمارت بود نشیمن دانشین طرح نمودہ جمعی کہ در فن عمارت آگہی داشتند باہتمام آن برگماشتند - در باغ شہر آرا سہ جا عمارت حکم شد - یکی در وسط باغ مربع نشیمنی کشادہ اطراف کہ اہل ہندوستان آنرا چو کھندی گویند تمام از سنگ مرمر نومان مہمان مشتمل بر شانزدہ ستون - چہار در میان - و دوازدہ بر چار طرف آن تا ہر گاہ آن منزل بہشت آئین برورد و معذت امود فروغ تازہ گبورد از چار سو چار جو کہ در وسط چار خبابان باغ جریان دارد با آبشارہا و فوارہا در نظر خورشید اثر باشد - دوم در طرف جنوب بلع عمارتی رو بشمال بر دامن کوهی کہ از زمین وسط باغ ہفت ذراع ارتفاع دارد بنہجی کہ از جوی آبی کہ بوان بلندی جاری است آبشاری درون ایوان عمارت بنی ریختہ باشد - و در تہ

هر زمين بهشت آئين كابل هنگامي كه اين نزهت گاه را بانوار
 عدالت آن پادشاه رضوان بارگاه فرخ تازه بود باغ شهر آرا و چار
 باغ و باغ جلوخانه و اورتۀ باغ و باغ صورت و باغ مهتاب و باغ
 آهو خانه و سه باغچه اطرافش اهدات نموده بودند - و ديوارهاي
 هام گره اين بساطين كشیده حضرت جنت مكاني كه بار اول
 در - آتماز سلطنت بكابل تشریف فرمودند حكم نمودند كه
 بهيوست باغ شهر آرا باغي مهيا سازند - و دران نهری بمرض
 بهيبت و هفت ذراع كه رود كابل از مغرب سو بآن در آمده
 رو بهمال برآيد از گچ و سنگ ترتيب دهند - و چون بانجام
 رسيد آنرا بچهار آرا موصوم گردانيدند - سرير آراي جهانباني
 حضرت صاحب قران ثاني كه بعد از جلوس ابد پيوند نخستين
 بار در دوازدهم سال اورنگ نشيني بكابل تشریف فرمودند باغ
 آهو خانه را كه چهار ها دارد بس بلند برود معلی رشك بهشت
 برين گردانيدند - و چون عمارات اين باغ نواحی آن كه در ايام
 دوليت حضرت جنت مكاني ساخته شده شايسته نزول اقدس
 نبود آنرا به پردگيان مشكوی انبال مرحمت فرموده تا قريب
 يك ماه درخيمه گذرانيدند - پس ازان منزل سعيد خان بهادر
 ظفر جنگ كه متصل باغ مسطور است و بهترين منازل كابل
 و در عرض اين يك ماه برخی جاهاي اصلاح طلبش مرمت يافت
 و لختی ضروري البنا ساخته آمد بنزول ارفع آسمانی پايه شد
 و تا روز نهفت الويه ملك گرا از دار الملك كابل بصوب هندوستان
 بهشت نشان محط دوايت و اقبال بود - و چون فرازنده انيسر

راهی گردند - تا از هجوم لشکر ستاره شمار درگذشتن مضایق جهال و جمود انهار این راه محنت نکشند - و سلطان نظر برادر سیف خان را مصحوب خسرو و لهر اسپ خان - و کرشاسپ برادر اورا هزاره بهرام - و جمشید را که از غلامان متمم درگاه عرش اشتباه است بمحافظت و همراهی توابع نذر محمد خان رخصت نمودند - لهر اسپ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه قزاری دو هزار سوار سر برافراخت - چوپک بیگ بمعنایت اسپ با زین نقره و انعام چارمید مهر نوازش یافت *

ششم [شعبان] عاقل خان که بغوری خزانه رسانیده برگردیده بود احراز دولت ملازمت نمود - نجابت خان و میرزا خان فبیرة عبد الرحیم خان خانان و ذو القدرخان و برخی دیگر از بددگان بازگاہ جاه و جلال که با خیل و جمال و دیگر اشیاء نذر محمد خان از بلخ آمده بودند شرف دندوز ملازمت اقدس گشتند - محمد محسن پسر منصور حاجی را بمرحمت خلعت و انعام پنج هزار روپیه برنواخته مرخص گردانیدند که ببلخ نزد پلورود و مصحوب او بهادرخان و اصالت خان دو اسپ از طویله خاصه با سار طلا ارسال داشتند - سید اسد الله که با سید باقر برادر خود حسب الحکم از قندز آمده بود بمعنایت خلعت و منصب هزاره ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و اسپ و قاعه داری زمین داور و سید باقر باضافه منصب مباهی گشته بدان صوب دستوری یافته - اکنون حقیقت ریاض و منازل از ممالک دارالملک ببلخ می نگرند - حضرت گیتی ستانی فردوسی بکلی انار الله *

سرکار چونپور از تغیر شاه نواز خان بمیرزا حسن صفوی تفویض یافت - و صف شکن پسرش را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار سرلندی بخشیدند - و مصحوب او نقاره 'بمیرزا حسن عنایت نموده فرستادند - خلیل الله خان باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزاری هزار سوار مقتخر گردید چون بموقف عرض اقدس درآمد که علامی سعد الله خان غره شعبان از بلخ براه خنجان که بهمان راه رفته بود روانه آستان خلافت خواهد شد و بایوار و شب گیر بدرگاه معلی می رسد خافان بلده پرور از وفور عاطفت چار اسپ راهوار مصرع از طویل خاصه بقرا باغ فرستادند - اگر در اسپان سواری او بیرو نماند برین اسپان خود را ببارگاه کیوان مکن - برساند *

' پنجم شعبان علامی که در چار روز مراقبی و مصعد صعب المرور این راه طی نموده از بلخ بکابل آمده بود سعادت استلام شده جهانبانی اندوخت و از آنجا که بنظم و نسق صوبه برهم خورده بلخ از قرار واقع پرداخته و باراء مایده و افکار ثانیه سپاه و رعیت آنولایت را از پراگندگی باز داشته بود و همگی خدمات را مطابق حکم اقدس کامیابگی بانصرام رسانیده از پیشگاه نوازش بعنایت خلعت خاصه و باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری پنج هزار سوار صرافراز گردید - از سواران منصب رستم خان هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده ادرا بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه برنواختند - درین تاریخ پسران نذر محمد خان را با والدین و همشیره ها دستوری شد که پیشتر بدار السلطنه قهور

و نه‌ری دارد نه آبشار ازان ریزان بغیض نزول نصارت تازه بخشیدند و نواب کیوان جناب بمرام نثار و پیشکش پذیرداخته شب هنگام چون بامهای عمارات ده را که بر دامن پتّه واقع شده و نشیمنهای مرتبه بمرتبه آن از دور بغایت خوش نما است چراغان کرده بودند حضرت جهالبانی بر کربوه محاذی قریه مذکور که جوئی خوشی و چنار دلکشی دارد و کارگزاران سرکار نواب خورشید احتجاب آنرا ترتیب داده اند و باوای گل و سبزه مملو است و بجهان نما موسرم بر آمده بتماشای آن انبساط فرمودند *

سیوم ماه [شعبان] از استالیف بموضع ماما خاتون که از مواضع مشهوره کابل است تشریف آورده باغ قاضی محمد اسلم را بمنزل مقدس فیض آمود کرانیدند - روز دیگر مقارن دولت و ایال عمان مراجعت بشهر منصف ساختند - و یرلیغ طلب گوهر اقلیل سلطنت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر از بنگاله و اختر برج دولت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از گجرات بآستان خلافت بشرف مدور پیوست - و خدمت صوبه‌داری بنگاله باعتقاد خان فاطم صوبه بهار نغایت نموده فرمان دادند که بتعجیل از پتّه به بنگاله بشتابند - و حکومت صوبه گجرات بشایسته خان که بضبط صوبه مالوه می پرداخت مفاوض فرمودند و هزار سوار از منصب او دو اسبه سه اسبه گردانیده او را بمنصب پنج‌هزاری پنج‌هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز ساختند - و ایالت صوبه مالوه بشاه نواز خان مرحمت گشت - و منصب او باضافه هزاره سوار پنج هزاره سوار مقرر گردید - و نظم

خانهای مردم متواری شده بودند - هنگامی که بندگان این دولت خدا داد ابد بنیاد بجست وجو پرداختند مخفی از بلخ بدر رنت - و از اجتماع آنکه اوزبکان پسر او را بعد از فرار نذر محمد خان نزد عبد العزیز خان برده اند خود را به پسر رسانید - مادر قتل محمد پنجمین پسر - و مادر هر سه دختر از اهمل قلماق اند که با دختران هجدهش بدرگاه معلی آمده اند - والد عبد الرحمن ششمین پسر نیز اوایی بود - و اورخت هستی بر بسته - نذر محمد خان زوجه عبد العزیز خان را که دختر عبد الرحیم خواجه جویداری است از بطن خواهر باقی محمد خان و ولی محمد خان با دو دختر عبد العزیز خان که از همین منکوخه متولد شده اند و کوچ نظر بروتی و دختر او را در بلخ پیش خود نگاه داشته بود آنها دستوری نمی داد همین ده طنطنه وصول افواج قاعره بگوش او رسید سه روز قبل از ورود عسکر منصور بساجت بلخ پیش آنها فرستاد *

غره شعبان ماه پادشاه گیتی پناه بکلیکشت محال دامن کوه کابل که بغزونی ریاض و وفور اشجار و کثرت اثمار و ریانی سبزه و روانی انهار بهشت آثار است توجه فرمودند - و از شکر دره عبور نموده باغ میر یحیی را بنزول اقدس سر سبز و شاداب گردانیدند - روز دیگر در اثناء راه نورددی موضع فرزه را میر فرموده باستالیف که بهر کار ملکه جهان مالکه گهیان نواب بیگم صاحب متعلق است و بهترین اماکن کوه دامن - و اقسام انکور مروان دارد - و بیشتر انکوری که به کابل می آرند از اینجا است - تشریف قدوم ارزانی داشتند - و باغ فردوس آئین آن ثمره شجره خلانت را که چنارهاش سر بفلک کشیده

میتناول داشته هر کدام را در خور مرتبه از لالی مثالی و پیرایه‌های
مرصع باصناف جواهر و نقود و اقمشه عطا کردند - و بتسلیه خاطر
پراگنده همگان پرداخته فرمودند که دیگر تفرقه بخود راه ندهید
که درین درگاه معدلت و جهانبانی بریختن آبرو و هتک حرمت
مردم مرومایه رضا ندهند چه جای دیرین دودمانهای سلطنت - از کرم
عمیم و نقوت جصیم خاقان کرم نزدیکست که به نذر محمد خان
هرجا باشد برمید - و تا اینجا هفتیک بعزت و رزاهیت و جمعیت
تمام خواهید گذرانید - و حضرت خاقانی بنات را باراده آنکه هر که
شایستگی از دواج داشته باشد برای یکی از زررای سماء خلافت
خطبه نمایند بحضور اقدس طلب داشته مشمول اصناف اعطاف
گردانیدند - و بهر یک از جواهر و مرصع آلات و زر نقد و اقسام نفایس
نسیج انعام فرمودند - و هر سه دختر با مادران و سایر پردگیان پدر
بمکانی که برای ایشان مقرر گشته بود دستوری یافتند *

ذکر امهات اولاد نذر محمد خان - والدۀ عبد العزیز خان که
بزرگترین فرزندان ست خانه زاد قاضی تولک اندجانی است -
قاضی سابق بلخ - خواهر نذر محمد خان زوجۀ عبد الکرم سلطان
کاشغری اورا از قاضی ابتدای نموده بود - نذر محمد خان آن را در خانه
خواهر دیده بشغف تمام گرفته متصرف شد - و اکنون قریب
بیست سال از ممات او می‌ری گشته - والدۀ خسرو از اسافل
مردم بلخ است - مادر بهرام سیومین پسر لولی است و او نیز
در گذشته - والدۀ سبحان قلی چارمین پسر هم لولی است - بعد
از گریختن نذر محمد خان او و برخی از محتجبات خان در

سلطان برادر جانی خان پدر دین محمد خان و ازان دوزن یکی
 نخست زن امام قلی خان بود پس از و بنکاح محمد یار در آمد
 در جلگای ما هرو فرود آورده دولت اندیز ملازمت گشتند - روز
 دیگر صدر الصدور سید جلال بحکم والا تا خیابان پذیره شده بهرام
 و عبدالرحمن را با رستم ولد خسرو بآستان سلاطین مکان آورد - خاتان
 دریا نوال بهرام را بمرحمت خلعت خاصه با چارقب زردوزی و جیقۀ
 مرصع و خنجر مرصع با پهلکتاره و منصب پنج هزاره هزار سوار
 و دو اسب از طویلۀ خاصۀ یازین طلا و مطلا و ده تقوز پارچه از اقمشۀ
 نفیسه و یک لك شاهي كه بیست و پنج هزار روپیه باشد نقد
 و عبد الرحمن را بمعزیت خلعت فاخر و جیقۀ مرصع و خنجر مرصع
 و اسب با ساز طلا و پنج تقوز پارچه - و رستم پسر خسرو را بخلعت و
 اسب سرافراز ساختند - و خواجه عبدالخالق داماد نذر محمد خان
 و بالتون پروانچی خسرو خان بتقدیمیل عتبه اقبال ترق طالع برانراخته
 بمرحمت خلعت مباهي گردیدند - و از ونور رانست پادشاه مهر
 گستر عبد الرحمن را که خرد ترین برادرانست بمهرین بادشاهزاد
 بخت بیدار سپردند تا در ظل عاطفت آن والا گهر تربیت یابد و
 روزیانه او صد روپیه مقرر گردانیدند - و مستورات خان که سه منکوحه او
 بودند یکی دختر اورازی - دیگر دختر بالتون پروانچی - میوم
 مادر خسرو - و سه دختر یکی درمن شانزده - دیگری درمن چارده
 میومین یک ساله - و سرربای نذر محمد خان را که همه قلماق اند
 نواب عرش قباب فلک نقاب پرده نشین مرادق عظمت بیگم
 صاحب باعزاز نزد خود طلبیدند - و انواع عواطف و اقسام مهربانی

همراه عاقل خان دستوری یافتند - درین تاریخ میرزا محمد ولد میر بدیع مشهدی بمرحمت فیل بلند پایه گردید - شمس الدین ولد نظر بهادر خوشگمی را بخلعت و فوجداری دامن کوه کانگه از تغیر مرشد قلی عز افتخار بخشیده مرخص گردانیدند .

بیست و دوم [رجب] پادشاهزاده نمراد بخش بموضع آدشرای رسید - کورنش آن والا گهر ممنوع گردید - و از پیشگاه جلال فرمان شد که بشهر در نیاید - و تا انتهای عساکر منصور بدار السلطنه لهور همانجا بوده بعد از روانه شدن رایات عالیات به پشاور رفته اقامت گزیند - بمیر نور الله که از بلخ آمده بود هزار روپیه عنایت شد .
 بیست و پنجم [رجب] سهامپ از طویل، خاصه بایراق طایفه بهادر خان و رستم خان و اصالت خان مصحوب شیر مرد خواجه مید اتائی که بلخ معین شده بود ارسال داشتند - و خواجه بمعنایت خلعت و انعام هزار روپیه نوازش یافت - حسین قلی بیگ آغر را که آق سقال قوم خود و مرد فهمیده روزگار دیده است و با خسرو از بدخشان آمده در ملک بندها منسلک گردید بمعنایت منصب و انعام دو هزار روپیه سرافراز ساختند .

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر ایلة المعراج در حضور مقدس باصحاب احتیاج عطا فرمودند .

و بیست و هشتم راجه بیهتل داس و خلیل الله خان و لهرامپ خان و مهدی داس راتهور پسران و متعلقان نذر محمد خان و سه دختر او را که از بلخ همراه آورده بودند با دوزن محمد یار که دختر زاد دین محمد خان است و پسر پاینده محمد سلطان ولد ترمون

شانزدهم [رجب] براجاه جسونت سنگه اسپ از طویلخانه
 پا پیراق طلا عنایت شد - خلیل الله خان و غضنفر ولد الله ویریدی
 خان و محمد محسن واد منصور حاجی از بلخ آمده کامیاب دولت
 ملازمت گشتند - چون خلیل الله خان مامور بود که با راجه
 بیتل داس و غیره همراه توابع و اسباب نذر محمد خان بدرگاه
 معالی آید و او یلغار کرده پیشتر رسیده بود حکم مقدس صادر شد
 که بسرعت هرچه تمامتر مراجعت نموده بان جماعه ملحق گردند
 و باستان جهانداري همراه آید - و محمد محسن پسر منصور حاجی
 را بعنایت خدمت و کمر خنجر طلا و شمشیر و اسپ با زین نقره
 سرامراز گردانیدند - و بلخی شاعر که تازه از دار السلطانه آمده قصیده
 در تهنیت فتح بلخ و بدخشان بعرض اندس رسانید هزار روپیه
 انعام شد *

یستم [رجب] سادات خان قلعه دار ترمذ باضافه پانصدی
 پانصد موار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و صرحمت نقاره
 برنواخته آمد - عاقل خان را بعنایت اسپ سرور و اراخته حکم نمودند
 که مبلغ پانزده لک روپیه و هفتاد هزار اشرفی که مجموع بیست و پنج
 لک روپیه باشد بشاه بیگ خان قلعه دار غوری رسانیده برگردد - و به
 بهادر خان و اصالت خان فرمان شد که آنرا مصحوب جمعی
 ببلخ طلبد و با بیست و پنج لک روپیه که سابقا سید فیروز برده بود
 و همه پنجاه لک روپیه می شود در وجه علوفه لشکر و دیگر ضروریات
 صرف نمایند - و سید اسجد که بدیخ معین گشته بود با برادران و ابراهیم
 حسین ترکمان و بهادر سنگه ولد راجه جگت سنگه و گروهی دیگر

او پدای سریر جهان بانی رسید حکم اقدس بفرمان پیوست که اگر آن سرگردان بادیه ارباب را نصیب از ملک داری و بهره از کشاوری می بود از دولت وصول این نامه نامی و صحیفه گرامی که دستور العمل سعادت دو جهانی و فهرست برکات جاودانی است محروم نمی شد اکنون در پی آن گم کرده پی رفتن شایستگی ندارند باید که بر میدن منشور مقدس از شاه رخصت شده روانه آستان خواتین پیاده گردند

نهم [رجب] بعین علی که تازه از ایران آمده بود چار هزار روپیه عنایت شد *

پانزدهم [رجب] سعید خان بهادر ظفر جنگ را بعنایت خلعت خاصه و اسب از طویل خاصه با زین طلا سرافراز ساخته بحکومت ملتان رخصت فرمودند - منصب اصالت خان باضافه وزارت ذات پنج هزار ذات و چهار هزار سوار مقرر گردید - خواص خان بحلعت و جمده مرصع و صوبه داری قندهار و باضافه وزارت ذات و هزار سوار بمنصب چار هزار ذات و چهار هزار سوار و بحرمت فیل - و حیات خان بحلعت و خدمت داروغگی مردم جلو از تغیر خواص خان و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار ذات و چهار سوار - و از اصل و اضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار ذات و چهار سوار - و چهار فلی کهر شادمان پهلوال بمنصب هزار ذات و چهار سوار - و چهار فلی کهر بمنصب هزار ذات و چهار سوار - عز افتخار اندوختند - خواجه عبد الرحمن و لد عبد العزیز خان را بخشی پدشاهان گردانیدند - و بعنایت اضافه منصب نوازش یافت *

که در خدمت لازم السعاده مشمول عنايات و اصناف تلطفات اند -
و بهكمال احترام و فراغت و جمعيت خاطر مقررون هستند -
تخصيل مريضات - الهی رنيق طريق باد *

مير عزيز باستعجال تمام راهی گشته، آن سوی فراه بجان نثار خان
پيوسته پوليغ قضايفاذ که از پيشگاه عنايت بخان مزبور ارسال يافته بود
رسانيد - و چون دريافت که نذر محمد خان بصفاهان شاه (؟) ست
از راه تون و طبرس که بصفاهان نزديکتر است پيش از جان نثار خان
روانه شد - پس ازان که مير مزبور بصفاهان رسيد ازان رو که نذر محمد
خان که حقيقت رفتن او ازان خود بجانب ايران و مراجعت نمودن
و آمدن بحوالي ميمنه با ديگر مقدمات در محل خود نگارش خواهد
يافت - از فرط سوز در صفاهان نيز توقف نموده بصوب خراسان
برگشته بود در صدد آن شد که از عقب راهی گشته هر جا دريابد
نامه را برساند - فرمان راي ايوان ادرا ازين حرکت باز داشته پيغام
نمود که درين هنگام که نذر محمد خان از شورش دماغ و آشفتگی
طبيعت سر رشته خرد گزینی و عاقبت بينی از دمت و اهسته
است رفتن او نزد خان مسطور مصلحت نمی بينم - غالبا از و ملوک
هستنده متوقع نيابد - اولی آنکه چون آمدن جان نثار خان نزديک
است چندي توقف نموده روز عيد الضحی که ساعت ملازمت
او مقرر ساخته ايم همراه او مارا به بيند - و اين معنی را باستان
خلانت معروف داشته تا صدر حکم مقدس منتظر باشد - مير عزيز
بموجب آن کاربند شده حقيقت بدرگاه خواتين پناه عرض داشت
نمود - و تا ورود جواب در صفاهان بنشست - بعد ازان که عرضه داشت

ناموس عباد الله اماده جهنم گشته اند - دران چهار بار ندهند - و همواره لشکری گران با کمال توژک در بدخشان مستعد و مهیا باشد - که هرگاه آن صدر نشین محفل اعتلا را در بلخ مهمی رود دهد یا اراده تسخیر ماوراءالنهر مصمم گردد عذالطلب بلا توقف شتافته لوازم خدمت و همراهی چنانچه باید بتقدیم رسانند - چه پیش نهاد همت جزر حصول نام نیک مطلبی دیگر نیست - هرچند بعضی چهره کشایان اصرار سلطنت فرمان روائی و استیلا و صولت را بگو شناسند - اما پیش همت بلند بهمت این دست پرورد ازای عنایت این معنی بمراتب ازان بکوتر است - درینولا معروض افدس گشت که آن برارنده مسند خانی از شبرغان باند خود رفته فاسم بپذیرد خود را که در اینجا بود همراه گرفته دامعدودی براه چول و بیابان بمر و شتامتند - از اینجا که از نیکان بجز نیکمی نیابد - و بر ذمه جبلت سراسر اصالت و فطرت سراپا مرورت ما پاس ناموس و حفظ حرمت عوام الناس لازم و مستحکم است - فکدیب الخواص - علی الخصوص درحینی که اعتماد بر دینداری و حق پرستی و راستی و درستی ما نموده باشند - بعد مقدس آنست که منسوبان و متعلقان آن بقاؤه خویش را به نیکو ترین وجهی و شایسته ترین طرز بی باسامانی لایق و سرالجامی مناسب در هر جا که توقف گزیده باشد فرستاده آید - درین صورت اگر معتمدی بجهت بردن ایدان از انصوب بیاید اولی است والا آگاه سازند تا متدینی ازین طرف بجهت رفاقه اینها معین گردد - تا آن وقت جمیع پردگیان حرم عفت - پیش گراکب سماء رفعت - انوار حقیقه عزت خسرو سلطان و بهرام سلطان و عهد الرحمن سلطان

آن خان و الشان دران که موجب نفرت خاطر و وحشت طبعیست آن
 خان بلند مکان تواند بود و استماع آن بر طبع سرشت نفرت
 دوست گران آمد هرزده باشد - و طایفه کج گرای دور از دور بینی
 آن رفیع القدر را برین میدارند که از بلخ بر آمده بصمت شهرخان
 پرورد - ذات اقدس ما در اینجا می بایست تا داد قدردانی می شد
 قدر خداوندان قدر ارباب قدر شناسند - و فضل اهل فضل اصحاب فضل
 لیکن ازان خان منیع الشان باقتضای عقل معامله فهم و خرد
 صواب اندیش متوقع این بود که بعد تحقیق ادای نامالیم بی
 مقامات پادشاهزاده از بلخ بجانب این نیازمند درگاه بی نیاز متوجه
 میگشتند که هم سلامت در گرو آن بود - و هم بهبود کار دران - اما
 سبقت تقدیر را که بمقتضای آن هنوز بقدر مشقت و تعب باقی
 باید چه تدبیر بر هر تقدیر انشاء ما فی الضمیر ناگزیر نشاء ضرورت
 شناخته برابر ازان پرداخته میشود - مکنون خاطر مهر ناظر آن بود
 که ساحت ولایت بلخ را که از آشوب حوادث نزار فتنه و فساد
 داشت برفت و رب تدبیرات مایده و انکار ثاقبه پاک نموده و بی
 راهه روان کافر ذمت حقوق نشناس را بجرا رسانیده با نقد و جنسیده
 که در قلعه بلخ بود بقبض قدرت آن فاعله خاندان عز و علا در آورده
 مقرر نموده شود که آن علاء مجد و مکارم طوایف باطل کیش
 چها اندیش تباه کار نموده کردار المان را که به انکار دادار جان
 آفرین - و اهانت قران مبین - و جحد رسول امین - صلی الله علیه و
 علی آله و صحبه اجمعین - تا باغمض عین از حقوق ولی نعمت
 خویش چه رسد - و قتل هزاران نفس بی گناه و هتک هر منصف

تقل نامه

تا نظام عالم و قوام بني آدم بوجود تمام سود سلاطین معاندین
آئین - و خواتین نصفت گزین - منوط است - نفاذ اوامر و نواهی
الهی بقدرت و استیلا و تلفیذ و اجرای این برگزیده های پروردگار
و بزرگ کرده های آفریدگار مربوط - ذات خجسته آیات سلاله خوانین
بلند مکان - علاقه خواتین رفیع الشان - نقاره خاندان دولت - عضاده
دودمان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت - بدر آسمان
رفعت - شمع فلک عزت - مورد الطاف یزدان - طراوت چمن چنگیز
خان - باحراز برکت - وادراک معادات - موفیق باد - خامه مشک تمام
پس از نگارش سلام سلامت انجام بگزارش مطلب میگردید که سابقا
بمسامع حقایق مجامع رسیده بود که در حلی که دره التاج سلطنت
کبری خلف الصدیق خلافت عظمی فروغ دودمان دولت و اقبال
نیر برج ابهت و جلال - پادشاهزاده کامکار نامدار بلند مرتبت عالی
نصب و اعتبار مراد بخش بنواهی بلخ میرسد آن صفوه صاهله صفا
درامی صماء ابهت - لالی دریای بسالت - بهرام سلطان و سبحان
قلی سلطان گرامی اخلاف را باستقبال آن والا کهر میفرستند - و آن
موید بختیار بآئین گزیده و طرز پسندیده - پیش آمده رخصت
انصراف صامی خدمت آن خان والا مکان می نماید - و چون آن
قره العین خلافت کنار بلخ منزل میگزیند ظاهرا از قدر نشانی
آن نوباره بوختان سلطنت که مقتضای حدائق سن و علوان
شباب است و از غفلت و مصاهله ریش سفیدان بعضی ادا های
ناهنجار دور از کار مثل در آمدن رستم خان بقلعه باخ باوجود بودن

بیست و نهم [جمادی الثانیه] پادشاهزاده و اعتبار مراد بخش
را بهری بوجود آمد - و سلطان محمد یار منوم گردید •
غیرا رجعت بهید محمود و آن خان دوران بهادر نصرت جنگ
برای سرانجام مواد ازدواج با صبیحه عبد الله خان بیست هزار روپیه
نقد عنایت شد •

دستوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان

• چون نذر محمد خان از شاه راه کعبه مداد رو بر تافته بصوب
ایران شتافت چنانچه گزارش پذیرفت خاقان کرم گستر که شکیمت
والای این برگزیده پروردگار بر اقتناء مفاخر و نشر مآثر مفضول است
بمقتضای موم خیر سگای و شمول صواب بهیجی خواستند که او را
بر آنچه پیش نهاد همت فلکی ارتفاع از انواع رافت و عطوفت
و دیگر مراتب صروت نسبت باو بود آگاه گردانند : بنابراین میر عزیز
ملازم مهین خلف خلعت را که سابق از قبل آن کسکار بخت بیدار
نزد نذر محمد خان ببلخ رفته بود بمعنایت خلعت و انعام چهار
هزار روپیه نوازش فرموده هشتم این ماه او را برسالت پیش روی
فرستادند - و گرامی نامه عاطفت مشحون که حصص الحکم علامی
محمد الله خان انها نموده و نقل آب درین نسخه معالی مرقوم
میگردد با مکتوب پادشاهزاده بلند قدر که بشاره والا نگاشته بودند
مصوب او ارسال داغند •

نصرت شعار گشت - کیفیت حال آنکه جمعی ازین گروه بی شکوه که در لباس کندانوران بدزدی و رهنی کار پیش می برند خود را بدنبال اردو رسانیده یکقطار شتر بار را بردند - راجه بعد از آگاهی تاخته شترانرا خلاص کرد - پس از طی لختی مسافت بقصد تعاقب قریب هزار و پانصد سوار ازان نمدر گزینان که در پهن پشته قیام داشتند بهمدیگر پیوستند - و سه فوج شده راجه را از سه طرف در میان گرفتند - راجه با آنکه از دویست سوار زیاده همراه نداشت دران هنگامه حماسه و حمیت داد تهور داده جمعی را مقتول و برخی را مجروح گردانید - و چندی از راجپوتان که بعضی ازان هویش او بودند بعد از کوششهای مردانه چنان در باختند - و از هجوم مقاهرکار بر راجه تنگ گردید ؛ و او قرار بمردن داد - درین ضمن چاهای لشکر محمد قاسم و همراهان او که در هوای گرم و ریگ بوم تفته نزدیک سه کرده تاخته خود را بسیار بوقت رسانیده بودند نمودار شد - مخادیل پای ثبات از دست داده رو بفرار نهانده اکنون رقاب حضور بر می نگارد

یستم و ششم جمادی الثانیه مهین پور خلانت که بموجب فرمان طلب از جهانگیر آباد معترف به هرن مذاکره بشبگیر و ایوار در شانزده روز قطع مراحل و طی منازل نموده در حوالی کابل رسیدند سعید خان بهادر ظفر جنگ و صدر الصدور سید جمال اسکم اتدس پذیره شده به پیشگاه حضور سراپا نور آوردند آب کامکار پس از اعراز شرف ملازمت سراسر سعادت هزار مهر نذر گذرانیدند - و بمرحمت خلعت خاصه مفتخر گشتند

گرددون جاء بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار مر بلند گردید .
 نهدى از احوال خسرو بيگ آنكه او در من پنج شش
 سالگى باسوى افتاده بود . نذر محمد خان او را خريده در مقام
 تربيت شد . و بهرور ايام خان را از حسن صوري و معنوى
 باو علاقه محبت بهم رسيد . و چون اوركنج چنانچه گزارده آمد
 مسخر نهر محمد خان گرديد و كدخدایان او يماق تركمن كه
 در حدود اوركنج بودند نزد خان آمدند و خسرو بيگ را شلخته
 گفتند كه اين از مبدل مامت و پدرش از معتبران اين قوم بود . خان
 او را سردار او يماق تركمن ساخت .

از جواني آنكه چون رستم خان از دو گروهى خواجه دو كوه
 كه دران جا فرود آمده بود . باند خود راهى گشت خود با لختي
 از همهران قول شد . و راجه بهار . نكه را با مردم او و جمعى
 از تفنگچيان هراول ساخت . و محمد قاسم مير آتش را با مردم
 توپخانه نگاهبانى خزانه كه براى مواجب بندهاى نقدي
 همراه بود گماشت . همين كه ازان بيابان بى آب سه چهار كوه
 نورديده آمد پياده خبر آورد كه المانان اسب صاحب مرا از من
 كشيدند . و يكي از همهران مرا به تير زخمى ساختند . رستم خان
 محمد قاسم را با يرق اندازان و هاشم بيگ كاشغري و چندي ديگر
 بمدانمق قاهير معين گردانيد كه نزد هراول و چنداول فرستاد
 كه پيش ر هس ارد و را نيك پاسباني نموده لختي تونف
 گزينند . درين ميدان سوارى از راجه ديبي . نكه تاخته رسيد كه
 ميدان راجه و المانان جنگ در پيوسته بود . و ميروزي نصيب داورولى

پیشگان فساد کیش که اویمقات این حدود را تاخته مالی و مواشی را بغارت برده اند میخواستند که بریورت من ببرند چون مرا جز بندگی و خدمتگذاری بندگان این درگاه در صورت امیدوارم که کومک نموده از هر این اشرار فجار رستگاری بخشند - و رستم خان که سه گروه نوردیده نبود خود نیز آمده خان را دید - اتفاقاً مخاذیل که آساری و اموال بسیار در پناه رباطی که دران حوالی است فراهم ساخته بودند و خود نزدیک آن بر پشتی ایستاده همین که سپاه ظفر دستگاه نمایان شد بطریقی که دران گروه غدر پژوه متعارف است همه یکبار جلوریز بر فوج هراول تاخت آوردند - کندانوران نبود جوهای غیرت فشرده و دست جرات کشاده بهر دادن بان و تغنک برداشتند - و مبارزان قول نیز در رسیده بضرب تیغ و طعن سنان و زخم تیر و تغنک جمعی را مقتول و لختی را مجروح ساختند - و تنمه را براه فرار انداختند و تارباط غوطی تعاتب آن فجار نموده همگی اشرار با آنچه از اسب و شتر و گاو و گوسفند و جز آن بغارت برده بودند ازان فداق گرفتند و در رباط آنقدر توقف نمودند که تاراج کشیدههای احصاء آگاه شده از اطراف و جوانب رسیدند - و اموال خود را شناخته متصرف گشتند - المانانی که در حدود شهرخان فراهم آمده بودند بهمدین دستبرد غزاة دین رهگرای بادیه ناکسی گردیدند - خسرو بیگ دران روز تلاش گردانه نمود - و بقلاوزی بخت بهدبار در سلک بندگان این دولت خدا داد در آمده با قبیلک خود همراه رستم خان به اندک خود رفت و بالنسب رستم خان از بارگاه

مگر اضعی پادشاه، ممالک ستان خوانده جمعی از المانان را که هرات
نواحی بودند رانند - و میر مذکور با پنج ششی از کدخدایان معتبره
همراه جلال الدین محمود دروازی به بلخ شتافته مدارا مهلتی
علامی را دید - علامی این جماعه را نفوازشهای پادشاهانه و عنایت
مناصب شایسته مطمئن خاطر گردانیده رخصت داد که بموطن
رفته در آنچه دولتخواهی و خیر اندیشی این دولت سرمدی باشد
مساعی جمیله بتقدیم رسانند - و نگذارند که اهل شورش و فساد تا
رحمدین قلیچ خان دست ظلم پرست را بجان و مال زیر دستان
دراز کنند *

از وقایع صوب اندخود آنکه بعد از مرجعت بهادر خان
و اصالت خان حسب الطلب پادشاهزاده مراد بخش گروهی از
المانان فتنه انگیز حوالی اندخود را تاخت نموده بودند - و خواجه
کمال ارباب اندخود که کدخدایی با غیرت آن ملک بود و از سعادت
منشی و بختمندی در دولتخواهی این دیگاه و الا جاء میکوشید
بقصد مدافعه آن جور پرستان با وجود قلت اعوان از حصار برآمده
بدرجه شهادت رسیده بود - درینوا که رحتم خان بآن صوب روانه شد
پانزدهم رجب که از کنار پل خطب کوچ نمود قراولن خبر آوردند
که در پنج گروهی بسیاری از المانان فراهم آمده اند - خان مذکور
بهدفتن این خبر خود بادیکر همرها قول شده محمد قاسم داروغه
توضیحه را با دو هزار سوار تفنگچی هراول کرده راهی گشت - درین
میان کس خسرو بیگ ترکمن قوش بیگی نذر محمد خان که سردار
ترکمنان بود آمده از جانب او ظاهر ساخت که جمعی از ستیم

شهر که بمیان انصاف و احسان اولیای این دولت خدا داد
آباد گشته بود و اکثر رعایای ملک بدخشان از بیم جور المانان بآن
معموره پناه آورده بودند اهم دانسته جوقی از احدیان و تفنگچیان
و پیادهای بندیل را بمحافظت قلعه باز داشت - و از چار طرف
هرجا احتمال در آمد این گروه فرصت بزره بود بچوب و خار و غیر
آن استوار گردانیده تفنگچیان بحراست باز گذاشت - و مجمعی از
راچپوتان را برگماشت که بهر جانبی که مقادیر هجوم کنند بکمک
برسند - و خود شب و روز آماده کارزار می بود *

سیوم رجب مخاذیل قطغان مانند شاه محمد و قل محمد
جیه چي وقاصم بای و محمد بدای و قرچه سرای که سردار اکثر
المانان اند و بمباری دیگر از اهل فساد که قریب پنج شش هزار
سوار بودند سه فوج شده از آنجا شهر در آمدند - تفنگچیان از پنص
بارها و دیوارها بسیاری از اسپ و آدم مداید را بتفنگ میجروح
گردانیدند - قاهلیراز هیچ رو بچنگ روبرو پیش رفت کارندیده جابجا
ایستاده تیر اندازی میکردند - قریب یک مهر کدوران طرنین هرگرم
قتال وجدال بودند - انجام کار مخذولان از استواری بند و بست مهر از
جميع جهات راه در آمد مسدود یافته با هزاران خجالت و ندامت
برگردیدند - و از آب خواجه پاک گذشته باز بطرف آستانه امام
مراجعت نمودند - و از آوازه رسیدن امیر الامرا آنجا نیز ثبات پا
نورزیده با هزاران یاس از جیحون گذشتند - در همین ایام مهرقریش
با میر عبد الله و میر حسن و میر کلان و دیگر اعیان کولاب سلفه
بندگی درگوش جان کشیده در کولاب خطبه با هم سامی و القاب

اکنون بنگارش و قایمی که در بدخشان رو داده بود می بردارد -
از عرصه داشت راجه راجروپ بمسامع حقایق مجامع رسید
که بیست و یکم جمادی الثانیه راجه مذکور در قلندر آگهی
یافت که جمعی از المان از آرد، خواجه پاک که خلیجی است
از دریای جیحون باین سو عبور می نمایند - بمجرد استماع این خبر
جوتی از وادیوتان معتمد را برسم هراول پیشتر فرستاد - و خاطر
از استحکام قلعه فراهم آورده با سید اسدالله و سید باقر و احدیان
و جمعی دیگر متعاقب هراول راهی گشت - المانان زبون کش
فرستادند که چندی از نوکران - پاهیدن را که برای هیمة و گاه
بصحرا می رفتند هلاک گز انیده بودند - بعد از رسیدن لشکر فیروزی
قرار نمودند - راجه با همراهان تعاقب نموده دو کوزه نوردید - درین
اثناء گروهی دیگر ازان مذاکوب که در کوها و تنگناها پنهان بودند
برآمده بکند اوران اقبال در آویختند - بعد از گرمی هنگامه قتال
جمعی ره گرای نیستی گشتند - و بقیه از بیم تبغ خونخوار دلاوران
رو بگریز نهادند - پس از تعاقب ابطال لشکر فیروزی گروهی از آب
خواجه پان گذشتند - و فربقی تاب آتش شمشیر بیارنده دران آب
غرق گشتند - و راجه با همراهان مظفر و منصور برگشت - بعد از دو
سه روز خبر یافت که المانان بخت بر گردیده هزیمت دیده
بآستانه امام رفته اند - و جمعی دیگر بآنها پیوسته اراده دارند که
باز بقلندر بزنند - و چون جواسیس سپاه المانان را قریب پنج شش
هزار حواریان میدانند راجه سر رشته تدبیر بدست داشته از قلت
اعوان خود و کثرت غنیم جنگ صف مصلحت ندید - و بگامهایی

تویخانه با دوهزار سوار تفتنگچی و خوشحال بیگ ولد میرزا شریف
الدین حسین و هاشم بیگ کاشغری و مردان و میدانیان که جمعیت
آنها نیز قریب پنج هزار سوار بود باندخود و مضافات آن راهی
گردانید - و شاه بیگ خان و از تغییر اهتمام خان که ملوک نیک
نداشت بغروری تعیین نمود - و هراست میمنه را با نواحی آن به
شاد خان و قلعه داری اندخود بعهده دولتخان ولد الف خان و
ضبط خان آباد به حیات ترین - و خبر داری رستاق به خنجر خان و
کلات شهرخان بجبار قلی ککهر و مراد قلی سلطان ککهر - و مرغل
و سان چار یک بخوشحال بیگ کاشغری با دیگر کاشغریان - و آقچه
بشادمان پهلوال - و خلم بخواجه عبدالعزیز ولد صفدر خان و درهگز
به بهار نواحانی - و بابا شاهو به محمد شاه قدیمی - و مومن آباد
به شیخ فتح الله خویش مبارز خان - و ابیک و موضع سلطان بایزود
با غلاطون بیگ و ارسلان بیگ ارلات - و رباط ریزگان به پسران همت
خان - و آسمانده تالویه بنظام میواتی - و نارین بشاه محمد کرز بردار -
و خنجان بمیرک بیگ خنجان - و موضع دوشاخ بعبدالغفور بیگ
هکه ارانگی - و فتح آباد بفرخ حسین خراسانی - و کلنه و کرکان
باگرین کچهوا - و قریشک بمحمدزمان ارلات - و اندراب بمقام بیگ
میربرار و کولاب بجلال الدین محمود دروازی مقرر گردانید - و از
خلوص اخلاص و رسوخ عقیدت شب از روز و خواب از بیداری باز
ندانسته در عرض بیست و دو روز همگی خدمات مأموره را بنهایی
که از پیشگاه ارشاد پادشاه مرشدان و مرشد پادشاهان تلقین و تعلیم
یافته بود بروی کار آورد .

ملک داری درکار باشد به‌علامی ارشاد نموده او را به‌نهایت خلعت خاصه و جمدهر مرصع باپهلونگاره و شمشیر خاصه و درو اسب از طویلۀ خاصه با زین طلا و مطلا مر بلند گردانیده شب پنجشنبه بیست و ششم جمادی الثانیه با جمعی از بندگان رخصت فرمودند و بهادرخان را با ارسال شمشیر مرصع مصحوب علامی عز انتخار بخشیدند. و به سید فیروز برادر زاده سید خانجهان حکم شد که با چندنی از سادات منصبدار بیست و پنج لک روپیۀ خزانه برای علونۀ سپاه و مصالح دیگر از راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد. و خان والا مکان بحکم اقدس از راه خنجان که هر چند دشوار گذار است اما از سهل دیگر نزدیکتر است در عرض یازده روز شتافته شب دوشنبه هشتم رجب به‌بلخ رسید. و باختر بوج خلافت برای فتح عزیمت معادلت که موجب ناراضامندی قبلۀ دین و دنیا بود کلمات نصیحت آمیز هوش انگیز پیدام نمود. و چون اثری بران مترتب نشد تمام بندهای پادشاهی را منع کرد که بخانۀ پادشاهزاده نروند. و بهادر خان و اصالتخان را تسلیم صوبه داری بلخ فرمود. و باتفاق ایقان شروع در انجام مهمات و تعین حارمان قلاع و تهانه داران و انجاز مقاصد آنها نمود. و چون سجاوت خان بعد از گفت و شنید فراوان دل به‌صوبه داری بدخشان نیارست نهاد قلیچ خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشی احدیان با دوهزار احدنی و چندنی دیگر که جمعیت شان نزدیک پنج هزار سوار بود به بدخشان. و رستم خان را با راجه بهار سنگه و راجه دینی سنگه و چندرمن بندیل و دولت خان ولد الف خان و محمد قاسم داروغه

الضرب بلخ گذاخته بقدر مسی که دران در آورده اند نقره افزوده
 وزن آنها برابر ربع روبه مقرر گرداند - و بگراسی سکه پادشاهی و
 باسم شاهي مسکوک و موسوم ساخته رواج دهد - اگرچه بندگان این
 درگاه دین پناه ایرانی و غیره آن بمطاعت خلیفه زمان و مطاوعت
 خدیو دوران بر عقاید حق مستقیم اند - و از معتقدات باطله اهل زیچ
 و هوا مکنز - لیکن چون از دیر باز میان اوزبک و قزلباش از تخالف
 مذهب عداوت بجائی رسیده که بهیچوجه موافقت و موافقت
 صورت پذیر نیست خدیو دین و دولت تنظیم و تسبیق صوبه
 بلخ را بامیر الامرا با آنکه بیمن بندگی این درگاه در زمره اهل
 محنت و جماعه در آمده مذاصب ندانسته باو تفویض نه نمودند -
 و چون از حرکت بی موفع پادشاهزاده مراد بخش و چندی
 دیگر از اشکر ظفر طراز جمعی کثیر از طوایف المان بجمارت پر
 خسارت از آب جیحون گذشته در بعضی حدود بدخشان و محال
 دیگر سرشورش نهاده بفساد برداشته بودند چنانچه رقم پذیر خواهد
 گشت حکم مقدسی شد که بعد از رسیدن علامی ببلخ امیر الامرا
 بقندز شتافته به تدبیر آن گروه فتنه پزوه بپردازد - و خرمن حیات
 گروهی به آتش تبغ آبدار خاکسار ساخته بقیة السیف را از آب
 جیحون بگرداند - و از آنرو که ناظم بدخشان را برای سر براهی
 مهمات خود و همراهان چندی در بلخ توب خواهد شد تا رسیدن
 او در قندز باشد بعد از آن که صوبه دار مزدر بدخشان آید بصرب
 بجل که نظم آن بدر تعلق دارد راهی گردد - سخن کوتاه پادشاه دانا
 نیاز دانش پرور همگی مراتب مذکوره و دیگر آنچه در کار گزاردی و

مزمت و استواری هموار بیدرونی و قلعه درونی بلخ از بیلدارو دیگر
 عمله هرچه درکار باشد نوکر و اجوره دار از روی تاکید بکار و بار آورد
 و از خواجها و علما و مشاهیر بلخ هرکه سزاوار حضور قوایم سویر
 خلعت باشد و از نوکوان خان هر کس به بندگان درگاه عرض اشتباه
 رجوع آورده باشد یا بدست امتاده مانند طاهر بکاول که از روی
 اخلاص و اعتقاد داخل در انخواهان گردیده و بالتون پرورانی و
 چوپک بیگ و هردو داماد عبد الرحمن دیوان بیگی که یکی از
 انها برادر زاده ارست قدزنی بیگ نام با دیگر برادر زاده اش
 مهد الله بیگ پسران عبد الرحیم بیگ که در سالک بندها منسلک
 است روانه آستان خوانین مکان گردانیده بدیگران که در انجا
 ولایت اند نوشتجات استمالت بفرستند - و از بندهای پادشاهی سوای
 جمعی که یرایغ طلب آنها صدور یافته که هرکه خواهش آمدن کند
 به بیم و امید و وعد و وعید ازین اراده باز آرند - و هرکه بمنع او
 ازین آرزو در نگذرد یا از خدمتی که دران صوبه بدو تفویض نماید
 سر باز زند او را بتغییر منصب و جاگیر متنبه گرداند و خدمتگزاری
 و اخلاصمندی و جانپاری هرکه برز ظاهر شود در باب او اضافه
 منصب و جزان التماس کند - و چون از روانی رویه در آن ملک و
 بر افتادن خانی که از دیر باز مدار بیع و شرای آن دیار بران
 بود اهل بلخ و بدخشان در سواد معاملات با اهل ماوراء النهر فی
 الجملة هرچ می کشیدند - از انجا که درین درگاه راستان و راحت
 کاران جز راستی و راحت کاری را روز بازار نیست مقرر شد که
 خانی را که خوانین توران به محس آغشته مک زبده بودند در دیار

بهادر خان و امالتخان و بجهت ضبط هر کدام از حصون و مواضع
حدود بدخشان باتفاق صوبه دار آنجا یکی از معتمدان را با هر قدر
منصبدار و احدی و برق انداز و پیداد تغذگی که لایق داند تعیین
کند - و باهتمام کان اعل بدخشان نیز یکی از بندگان جد کار دیانت
دار امنات گزار بفرستد - و باحوال سکنت آن دیار پرداخته و تحقیق
جمع و حاصل آن ولایت نموده هر جا در جمع پیشین آن تخفیف
ناگزیران داند بدهد - و برای تلافی نقصانی که بزرگران و باغبانان
و فالیزبانان در زراعت و بساتین و نالیزها از عساکر ظفر متأثر کشیده
باشند زر نقد از خزانه عامره برساند - و بمنصبداران نقدی که در آنجا
خواهند بود سه ماهه پیشگی - و بمنصبداران جایگزین باندازه جمعیت
هر قدر مناسب داند از خزانه عامره برسم مساعدت تن کند - و
برخی بندگان جاگیر پزیره را برطبق دستوری که در حضور اقدس
قرار یافته از امکنه مفتوحه قبول تنخواه نماید - و بهرام و عبدالرحمن
پسران نذر محمد خان را با رستم محمد ولد خسرو که در بلخ می
بود و همگی وابستگان درونی و بیرونی خان مذکور همراه راجه
بیتهداس و خلیل الله خان و لهراسپ خان که پادشاهزاده مراد
بخش پسران و نبیره نذر محمد خان را با و - پرده بود و مهیص
داس را تهوور باستان جهانبانی روانه گردانند - و از اسباب و اسبان و
شتران نذر محمد خان آنچه شایسته فرستادن باشد مصحوب بندهای
معتمد که بحکم اقدس روانه درگاه فلک بارگاه باشند بدعوات احوال
دارد - و ضبط جانوران شکاری از شفقار و باز طویغون و غیرهما و
آوردن آن بمعد میرزا نوذر صفوی قوش بیگی مقرر سازد - و برای

یکی از بندگان معتبر معتمد مزاج شناس کردان که همگان از
گفتار و کردار او اعتبار برگرفته از رضا و شکایت او راجی و خایف
باشند منحصر دیدند مدار المهای علامی سعد الله خان را با آنکه
از وفور رازدانی و شیوا زبانی و کثرت عواطف و عنایات درری او
از پیشگاه حضور روا نمیداشتند قرار دادند که بلخ بفرستند و حکم
فرمودند که اگر پاشاهزاده ازین اراده بی جا متقدم نگشته باشد او را
ببند - و حکومت صوبه بلخ را به بهادر خان و امالت خان باز
گذاشته استیصال اهل تمر و فساد به بهادر خان که بحماست و
همیت اتصاف دارد و سردار جمعیت دُر است - و کارسپاه و خزانه
و داد و ستد و پرداخت احوال رعایا و سکن آن دیار باصالتخان که
بمزاج آزمای و فهمیدگی و بحس ساوک موصوف است مقرر
سازد - تا برهنمائی پادشاه دور بین و شهنشاه صواب بگزین در امضای
امور ملک داری هرچه باید کرد بموافقت و موافقت یکدیگر
برروی کار می آورده باشند - و اگر نجابت خان ولد میرزا شاهرخ که
اعلاف او بوسیله نیکو خدمتی این دردمان تاج بخش تخت ستان
بحکومت بدخشان کامروا بودند صوبه داری آن ملک را از عنایات
عظیمه دانسته بخواهش تمام مستقبل شود این خدمت را بدو
تفویض نماید - و اگر از سمت فطرتی و بیداری در رفتن بجای آبا
و اجداد خود که قابلیت آن ندارد استادگی کند قلیچ خان را با
مپاهی که درکار داشته باشد بنظم بدخشان و توابع آن و رستم خان
را با جمعیت شایسته بحفظ اندخود و مضافات آن معین گرداند
و برای نگاهبانی هر یکی از قلاع و محال توابع بلخ بصوابدید

هراس قلاع محال مذکوره و استحکام آن توقف مینمودند و خاطر
از ضبط احشام آنجا فراهم می آوردند با خنیلل اله خان که بعد
از شنیدن فزونی سپاه نذر محمد خان از بلخ بکوسک این دو سردار
معین گشته بود و پس از گلزار در موضع چارباغ که میان
اندخود شبرغان است باینان پیوسته از چارباغ مذکور باز گردانیده
نزد خود طلبید - که بلخ را بآنها سپرده خود متوجه درگاه عرش اشتباه
کرد - و ازین خواهش بی موقع پادشاهزاده اکثر امرا و منصبداران
همراه نیز از محبت عزیز می موطن و استیضاس طبائع و خواطر
باضاع مواد اعظم هندوستان و استیضاش بواطن و ضمائر از اطوار
مردم بلخ و بدخشان و مضرت آب و هوای آن ولایت اراده
مراجعت نمودند - و ایند معنی - سبب شکستگی دلهای رعایا و پربشانی
احوال سپاه و توقف احشامی که از اطراف و جوامع رو بدلیج نهاده
بودند گشت - و مردم لشکر از دید این تذبذب دست تطاول بمال
رعایا دراز نمودند - و چون ایند معنی مکرر بعرض مقدس رسید
انحراف خاطر اقدس رو باز دیان نهاد - و پادشاهزاده را از امرار
برین اندیشه ناسزا نخست به تغییر منصب و تیول صوبه ملتان
تادیب فرمودند *

ارسال نوئین والا تمکین معبد الله خان از پیشگاه

حضور برای تنسيق ملک بلخ و تنظیم احوال

سپاه و رعایا

چون خدیو دور بدین چاره اصلاح احوال شوریده بلخ در نرستان

حال بدترین آرزوی خویش که فرمان روائی صاحب و ولی نعمت
 قدیم دران دیار باشد رسیده اند و صاحب زاده گویان بهزاران شادمانی
 بتمنی دریانت ملازمت او روی امید بصاحت بلخ آورده بدینند
 و عرصه آن مملکت از وجود بی سوه اشرار نابکار و فجار تیره روزگار
 . اوزبکانه تنگ چشم ظاهر و باطن و المانان بی ایمان را پرورخته اید
 و رعایا و گشادوزان احتمالت یا بند بص ناپسندیده است - اگر
 طاقت بی التفاتی ما که کوه را از جا درآورد و آسمان را از گردش
 باز دارد در خود می یابد دیگر بار بابر از این ملتمنس پردازد - و الا
 پیرامون این التماس که سرمایه زیانکاری دین و دینی اوست و
 باعث برهم خوردگی نگری که بمحض عنایت الهی صورت یافته
 نگردد و بودن بلخ بخود قرار دهد - و باستصواب امیرالامرا در نظام
 و تشق آن دیار - و نگاهبانی سکن آن از اهل تمدن و فساد بلجی
 که در جمیع امور طریقه ابقه عدالت و احسان سرعی
 و منظور باشد مصلحتی جمیده بتقدیم رساند - با وجود گزارش
 چنین مقدمات هوش انرا پادشاه زاده از خواب غفلت در
 نیامده بار دیگر عرضه داشت نمود که تا یک مرتبه باستلام
 صدقه حنیفه کاسرانی و عتبه علیقه جهانبانی نرود و مطالب و
 مقاصد خود را بحضور معروض ندارد بهجوجه درین ملک
 نخواهد ماند - و بهلار خان و اصالت خان را که بعد از هزیمت
 نذر محمد خان و آواره شدن اوزبکبه از شبرغان باند خود راهی
 گشته بودند و بایستی یکماه بلکه بیشتر دران سرزمین برای
 بند و بست مهمات شبرغان و چشپکتو و میمنه و اند خود و تعیین

چنانچه تاريخ نامهای باستانی ازان بازگويد بمحض تدبیرات
 صایده و آرای ذابته خدیو دور بین و خداوند صواب گزین نصیب
 گشته بود بنام آن عالی نسب که جز نام سرداری و پادشاهزادگی
 که آن هم بدولت انتساب باین ذات مقدس است باوی چیزی
 نبود شد. از عدم تثبیت و تانی که از لوازم نا آزمونی و معوانی
 است و هجوم ملازمان خوش آمد گو که در لباس خیر اندیشان کار
 بدخواهان بتقدیم میرسانیدند این نکو نامی ببدنامی مبدل
 ساخت. و بعد از در آمدن بلخ نخست مقصدی که بملازمان بساط
 حضور معروف داشت این بود که یکی از بلندگان معتمد بنظم صوبه
 بلخ معین گردد تا این ملک را بدو باز گذاشته بسعادت تقبیل
 آستان خواتین پناه مستعد گردد - این التماس دور از کار بی جای
 بی وقت بر خاطر خورشید مآثر بسیار گران آمد - و در جواب آن
 فرمان مقدس صادر گشت که هرگاه مکرر در محفل اقدس مذکور
 شده باشد که پس ازان که این ملک که فتح آن مفتاح تسخیر
 توران است بعنایت بیفایت دادار کار ساز داخل ممالک محروسه
 شود باز عطا خواهیم فرمود و اشکری که برای انجام این مرام باو
 همراه است امسال نیز با اودران ملک خواهد بود اظهار این
 خواهش ناروا و امنیت فاسز با این زردی پیش ازان که این ملک نو
 کشوده بضبط در آید و حصون و ثغور آن استحکام و انسداد یابد و
 تهنات جا بجا بنشینند و خاطر از حصول انتظام و اتصاف بجمعیست
 گراید و معامله نذر محمد خان منقح گردد و اشکری که بتعاقبش
 رفته معارفت نماید و الوسات و اویمقات چغنا تپه که پس از نرلوان

مراتراز گشتند - و به عبدالله بیگ پسر دیگر او نیز منصبی در خوز
عنايت شد *

گذارش التماس بادشاهزاده عالی نسب مراد بخش رخصت مراجعت بدرگاه کابلطین بنه و آنچه بران مترتب شده

هر که بحلیه رای ثاقب و رویت صائب و تثبیت در امور
ملک و ملت و تانی درشؤون دین و دولت متحلی طمت همگی
افعال او بر نهج سلیم استقامت و طرز تویم سلامت بروی کار می
آید - و هرکه ازین نوع جلدی بی نصیب افتد هر چند برای
انصراف مهمات و انجام معاملات محسن و آلام بنشد روی سود و
بهبود نه بیند - و نتیجه جز ندامت و خجالت بران ترتیب نپذیرد
مصدق این مقال احوال پادشاهزاده مراد بخش است - آن
والا تبار پس ازان که بدائید ایزدی که همواره پیشکار این دولت
ازل بنیاد است - و تیسیر مردمی که همیشه کار گزار این سلطنت
ابد میعاد - چنین ملک دشوار کشا بکمتر ستیز و آریز بتصرف
اولیای دولت قاهره در آمد - و بمیان نیت داد طوبی پادشاه
فلک شاه مکنه آن دیار که پیوسته دستخوش حور اوزبکده و پامال
ستم المانیه بودند برفاهیت و جمعیت گرائیدند - و چنین فتح بزرگ
و کهایش سترگ که تا امروز بهیچ یکی از سلاطین هندوستان
بهشت نشان میسر نشده بل تا حال اصلا لشکری ازین طرف بآن - و
نرفته تا به جنگ و جدال و حرب و نزال و فتح و کهایش چه رسد

خلیل الله خان بعد از کشایش غوری او را مصحوب ابراهیم حسین ترکمان بدرگاه خلیق پناه روانه ساخته بودند با دو پسر شرف استلام مدد سفیه دریافت - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری پانصد حواری و مرحمت امپ و انعام بیست هزار روپیه کامیاب گشت *

هفدهم [جمادی الثانیه] سید خان بهادر ظفر جنگ که بحکم معلی از قندهار روانه آستان گردون مکان شده بود سعادت کورنش دریافتن هزار مهر نذر و هژده امپ پیشکش گذرانید * نوزدهم [جمادی الثانیه] بعرض مقدس رسید که فیلدار خان که باصر اقدس با ملازمان غرق ناصیه خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای صید فیل به دهود و چانپانیر رفته بود هفتاد و سه فیل از فروماده مید نمود *

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] صدرالصدور سید جلال را بعطای دو اسب از طویل و خاصه با زین طلا و مطا و راجه راجوپ را بعنایت جمدهر مرصع و گوشواره مروارید و باضافه پانصدی ذات و پانصد حواری بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - و قباد مذکور را بمرحمت اسب با زین نقره - و شمس الدین ولد مختار خان را بعنایت و بخشیدگری اهدیان - و میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم را بانعام دویست مهر مباحی گردانیدند - منصور حاجی که قلعه ترمذ را بسعادت خان مپرده ببلخ آمده بود بصدارت بلخ که در زمان نذر محمد خان نیز بدو مفوض بود و منصب دو هزاری هزار حواری - و محمد محمد پسر گلان او بمنصب پانصدی دویست سوار

و کیفیت فیروزی اولیاد این دولت بلند مولت از عرصه داشت
 بهادر خان وصال خان بکرامت امضاء و اتفاق پیشگاه سریر جهانبانی
 رسید - بهادر خان بخلعت خاصه و باضافه هزار سوار دو اسبه سه
 اسبه بمنصب پنجہزاری پنجہزار سوار دو اسبه سه اسبه و بانعام
 دولک روپیہ نقد از خزائن بلخ - و وصال خان بخلعت خاصه
 باضافه هزار سوار بمنصب چار ہزاری چار هزار سوار - و مہیس
 داس راتھور بخلعت و بہ اضافہ پانصد سوار بمنصب سه ہزاری
 دو هزار و پانصد سوار - و راجہ جیرام بخلعت و منصب هزار و
 پانصدی ذات و هزار و دویست سوار از اصل و اضافہ - و ہرکدام
 از روپ سنگہ راتھور و وام سنگہ راتھور و رام روپ سنگہ چندراوت و
 حیات ولد علی خان ترین بخلعت و از اصل و اضافہ بمنصب
 ہزار و پانصدی ہزار سوار - و علاول ترین بخلعت و باضافہ پانصدی
 ذات بمنصب ہزار و پانصدی ششصد سوار - و ہر یکی از سید محمد
 ولد سید افضل و مہیس داس نایب راجہ گچ سنگہ بخلعت و از
 اصل و اضافہ بمنصب ہزاری ششصد سوار - و سید مقبول عالم
 بخلعت و منصب ہزاری چار صد سوار سرافراز گشتند - و
 عجب سنگہ ولد ستر سال و چند بہوج چوہان و چند بہان نروکا و
 منگرام سنگہ نبیرہ راجہ مانمگہ و نیکنام عم بہادر خان و سید
 چاون و بلوی چوہان و مقصود بیگ علی داسمندی و سید محمد
 ولد سید غلام محمد مہدی و گوہند داس خاندورانی و عنایت
 برادر بہادر خان و نذر بیگ ملدوز باضافہ منصب صرافتخار
 برادر اہتند - و ہم قلعه دار غوری تباہ میر آخر کہ قلیچ خان و

پوشیده نماند که اگرچه اموالی که اوزبک و المان از رعایا و احشام بذهب و تاراج فراهم آورده بودند غارت زده لشکر اقبال شد لیکن اگر بهادر خان و اصالت خان بفتح قناعت نکرده با انواع قاهره تعاقب می نمودند همانا هم نذر محمد خان با سبحان قلی و قتلغ اسیر می شد - و هم تمامی مال و مبراشی گرد آورده المانان غارت گر با همگی عیال و اطفال ایذان بدست مسجدها آن لشکر فیروزی می افتاد - بعد از دو سه روز ظاهر بکاول که از قبل نذر محمد خان بر چیچکتو و میمنه بود - و خواجه کمال ارباب اند خود و میرم جان میرشکار با گروهی که همراه ار نگاهبانی گذر کلیف می نمودند به شبرغان آمده این دو سردار جدکار را دیدند - و از گفتار خواجه کمال محقق شد که نذر محمد خان بعد از رسیدن اند خود قاسم پسر خسرو را که آسجا بود با اتالیق او محمد قلی ولد کلباد بهادر که در خدمت حضرت عرش آشیانی آمده بود و جمعی دیگر با خود برداشته برنقاء پیشین و پسین بی توقف و درنگ از اند خود بصوب مر و راهی گشت - بقیه احوال خان در مکشش بتفصیل گزارش خواهد یافت - مجملش این است که ازان باز که خان برفاقت جمعی که در لباس دوستی و یکرنگی همه اصباب دشمنی و دو روئی سرانجام می نمودند روی امل از متبه علیا و مداه والا بر ناست - جز نکبت و مذلت دو چار روز کار او نگشت •

• بیت •

چو واژن شود مرد را روز کار • همه آن کندکش نباید بکار

و چون هشتم جمادی الثانیه حقیقت جدکاری و جان سپاری

تعلق تمام داشت - و هر دو با خان از بلخ برآمده بودند - و خان
 یا پسر خود قتلوق محمد و چندی از اوزبکان و غلامان و خدمتگاران
 که با او همراهی کردند با مراوان پریشانی بجانب اندخود
 شتافت - و تردیعلی قطغان و اسد بیگ درمان و جمعی از
 اوزبکان پسخان قلی را با خود گرفته بجانب چارجو و بخارا گریختند
 مجاهدان لشکر اقبال تا نگاه اوزبکان که قریب چار کوه بود رفته
 چون دریافتند که مذاکب از هراس جان در هیچ جا عنان باز
 کشیده توقف نگزیدند در شیرغان فرود آمدند - که تا رسیدن خبر
 منقح نذر محمد خان و اوزبکان بضبط آن حدود پردازند - و همین
 که خبر توقف ایشان دریافتند باز به سرعت شتافته کار این بد
 خاتمت چند را با ختتام رسانند - چون اوزبک و المان اموالی را
 که ماز رعایا و احشام بترکناز و دست انداز گرد آورده بودند - و
 باستماع خبر وصول افواج قاهره آنها پیش انداخته راهی شده بعد
 از هزیمت نیارستند بدر برد - و بدست و پا گردن بسیار عیال
 گریزانیده مال بجا باز گذاشتند - همگی آن اموال بدست مبارزان
 لشکر منصور افتاد - و حاجی بی برادر اوراز بی و جمعی اوزبکیه
 که در جلبچکتو و میمنه بودند خبر هزیمت و فرار نذر محمد خان
 شنیده نذر علان شکیبائی از دست دادند - و بیشتر اندوخته های
 خود را گذاشته بجانب چارجو گریختند - و از برکت عدالت و
 میامن نصفت پادشاه دین پناه بسیاری از رعایای بلخ و بدخشان
 و هزار جاتی که درین مدت اسیر ستم و کسیر جور این گروه ظلم
 پزوه بودند از گرفتاری برهانگاری رحیدند •

افواج میرزوی بغوطی که هنگام رخصت ده هزار سوار بودند و درینوقت با هر دو سردار زیاده بر چار هزار نرسیده از شهرغان چار گروه پیش آمده سه فوج ترتیب داد - از انجمله یک فوج را که اعیان آن محمد بیگ برادر بانوی دیوان بیگی و عاشورقلی حاجی و عبد الله سرا و محمد بانوی یابو و حاجی بیگ میرزا باشی و دوستم حاجی تَبای و یعقوب چوره باشی تَبای بودند در غول با خود نگهداشت - و فوج دوم را با فتاحی محمد و حاجم دراز اتالیقی او و خوشم درمان دیوان بیگی او و شاه محمد بی قرعز و داوچه بی و چنددی دیگر برانغار - و فوج سیوم را با سبحان قلی و تردیعلی قطغان و یادگار دیوان بیگی خودش برادر دیگر بانوی دیوان بیگی و احمد بیگ درمان که پیشتر قراول بود و بای محمد ایشک آقا باشی و دین محمد فولادچی و غیر اینان جوانغار ساخت - بعد از رده ارائی مبارزان طرفین همین که بان اندازان و تغنگچیلن عسکر منصور یک مرتبه بان و تغنگ سردادند و چندی از فوج غنیم بضرب بان ره گرای نیستی گشتند فوج برانغار و جوانغار از شنیدن این صدای مهیب و آوای غریب که زهره شیر را آب کند پای ثبات از دست داده رهگرای فرار که پیشه این گروه بی صبر و قرار است گشتند - نذر محمد خان نیر از دیدن این گریز بی ستیز و پرتامنه عذاب گردانید - جوقی از خون گریختگان فوج او که به یکه تازی میان افواج نصرت امتزاج در آمده لختی را مجروح و چندی را مقتول ساختند روی رستگاری ندیده ره سپر نیستی گردیدند - و از انجمله است ابراهیم بکول و محمد امین کتابدار که خان بدو

کچھ سنگھ می ہون و رای تلو کچھند سیکھاوت و حکمران سنگھ راجاوت
و گویند داس خان دو رانی و بلوی چوہان و چندی دیگر را کہ
بی رخصت پادشاہزادہ و امیر الامرا برای اظہار جوہر حماسہ
و حمیت ہمراہی گزیدہ بودند - و از سادات حید محمد ولد
سید افضل و سید نور العیان پسر سید سیف خان و سید شہاب بن
سید غیرت خان و سید مقبول عالم و غیر اینان و جمعی از
تائیدان خویش را با نیک نام عم خود ہر اول گردانید - و قرار داد
کہ نیک نام با ہمراہان پیش روی او و راجپوتان در دست راست
و سادات در طرف چپ نیک نام صف کشیدہ می رفتہ باشند -
و حیات ترین و عادل ترین و جمال خان نوحانی و بہار نوحانی و
جمعی دیگر را بطرک یمین خویش مقرر گردانید - و اصالت خان
نیریز راجا چپ بہادر خان با احدى دیگر از ہمراہان فون شدہ
راجہ جیرام و جگرم ولد ہردیرام کچھواہہ و عجب سنگھ ولد سرمال
و چتر بہوج نبیرہ لکمین سیرن چوہان و چند بہان فروکہ و سید
چاون و سید محمد ولد سید غلام محمد مہدی و مقصود بیگ
علی ہاشمی و نذیر بیگ سلسوز را کہ در فوج او بودند ہر اول
ساخت - و ہر در سردار انواج را توزک نمودہ برابر یک دیگر
راہی گشتند - و اوزنگ و المان کہ مریب دہ ہزار کس در شہرغان
فراہم آمدہ بودند پس از آگہی برسیدن انواج نیروزی بیشتر
از بیم امہر شدن عیال و بغارت رفتن اموال بہامبانی پرداختہ و
عیال و اموال پیش انداختہ بہ اند خود سو راہی گشتند - و کمتری
وفاق خان نمودہ آمادہ پیگار شدند - خان از شخص خبر وصول

قطغان دیوان بیگی خان مذکور پسران اوزابی و اسد بیگ در مان
و دیگر نوکران خان و اوزبکائی که در بلخ و نواحی آن بودند و از
اصغاء صوت قرب و وصول عساکر ظفر مآثر خان را گذاشته رفته با هشام
آلچین و قطغان و درمان و میمنگ و قلماق و غیر ایقان که این روزی
دریای آمویه توقف داشتند در شبرغان فراهم آمده آند - و همان دران
گروه بی شکوه در آمده با اتفاق این جماعه خواهش نمود دارند - و باین
انداز سپاه چپختو و میمنه را نیز طلبیده - بهادر خان و اصالت خان
صلاح کار درین دیدند که بهر سمت تمامتر رسیده جمعیت این
جماعه بی همیت را پراکنده سازند - و رده آراسته نگذارند که بخان
کوسک رسد - و در شبرغان پای قرار استوار کردند - بذا بران یک
پهر روز مانده سوار شدند - و تا دو نیم پهر روز دیگر هیچ جا عنان باز
نکشیدند - و چون افراس مبارزان جدکار از نور دیدن راه دراز و
و مصاعد دشوار گذار و منازل ریگ بوم بی آب و ندیدن آسودگی
بعد از رسیدن بلخ آن روز زیاده بران یارای حرکت نداشتند در موضع
غوطی که شش گروهی شبرغان امت فرود آمدند - و از گفتاریکی
از قراولان اوزبک که هنگام نزدیک رسیدن کتابت اقبال بغوطی
گرفتار گشته بود حقیقت لشکر مخالف و خواهش رزم بتازگی
دریافته فردای آن در شنبه درم جمادی الثانیه بعزم رزم این
مخالفان عنان بدست فیروزی و پا برکاب بهروزی درآورده راهی
گشتند - بهادر خان قول شده از راجپوتان مهیج داس راتهور
و روپ سنگه راتهور و رام سنگه راتهور و راو روپ سنگه چندراوت
و راجه امر سنگه راجاوت و مهیج داس دیگر که بیشتر با راجه

بود باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزارى دريشت سوار
مربوط گردانيدند . ميرزا محمد ارباب سمرقند را بمرحمت
خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه برنواخته براى قصيدۀ بعضى
رعابا و مكال بلخ بدان جانب رخصت فرمودند . بنغمه پردازان
پنج هزار روپيه انعام شد . بقرض بيگ برادر الله دوست كاشغرى
دو هزار روپيه مرحمت نمودند .

نبرد نمودن بهادر خان و امالت خان به نذر محمد خان و شكست يافته گريختن او بصوب خراسان

چون نذر محمد خان از بخت خفته و خرد آشفته و ديگر
بواعث وحشت و سواس روى اميد از قبلۀ اقبال و وجهۀ اعمال كه
ملچاء سلاطين جهان است و مجمع خواقين دوران بر تافته قريب
در بهر روز پنجشنبه بيست و هشتم جمادى الاولى او اخر سال
گذشته عازف رار برخود پسنديده از بلخ برآمد . و سه بهر روز
مذكور پادشاهزادۀ والاتباع و امير الامرا آگاه گشته بهادر خان و
امالت خان را بهمرهان بتعاقب او روانه گردانيدند . اين كار
طلبان اخلاص منشى بسرعت هرچه تمامتر جريده رو بمقصد نهادند
و از شدت گرمى هوا هر روز بهر آخر سوار شده و بهى را ديده
تا پير اول روز ديگر بهى انفصال راه مى نورديدند . در هر منزل
لحني از همريان او گرفتار مى گشتند . ميوه روز از گذارش
يكى از غلامان خان كه اسير گشته بود در يافۀ آمد كه ترويعلى

مال این تاریخ جهت از عقل دانشور نصیر
گفت باطبعش ز راه تعمیه کلی نکته یاب
والی توران برار از ملک توران و انگهبی
ثانی صاحب قراره بنشان بجایش کن حساب

روز دوم این بزم خجسته پادشاهزاده گم امی نزار خلعت
خاصه با نادرلی طلا دوزی مصحوب عمر بیگ گرزبردار و با میرالامرا
خلعت خاصه با نادرلی طلا دوزی بدست نجف قلی نوکرا و
عنایت نموده فرستادند - و نجف قلی بمرحمت خلعت و امپ
و انعام هزار روپیه سر بر افراخت - درین روز میمنت افروز سلامی
معد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری چار
هزار سوار توازش فرمودند - و خسرو محمد بدیع پسر خود را
شرف اندوز ملازمت سراسر معادت گردانید - مظهر الطاف الهی
او را بمعنایت خلعت و جیق مرصع و خنجر مرصع و امپ با زمین
مطلأ بلند پایگی بخشیدند *

پنجم جمادی الثانیه شمس الدین ولد مختار خان از بلخ آمده
تقبیل آستان معلی نمود - و عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار با
مفتاح قلعه بلخ بدطر خورشید اثر درآورد *

هشتم [جمادی الثانیه] خسرو صد امپ و دیوسی
مادیان و پانزده احتر بطریق پیشکش گذرانید - ازان میان نه امپ
و صد مادیان بهرف پذیرائی رسید - حیات خان را بمنصب در
هزاره هشت صد سوار از اصل و اضافه - و ملا علاء الملک را که از
قواعد بجمعی استخراج این فتوحات نموده بعرض مقصد رسانیده

اساس کہ برخلاف ماطین دیگر مواد غفلت و غرور را اسباب آگہی حضور ساختہ لحظہ از درگاہ بی نیاز حقیقی غافل نیستند در برابر این عنایت الہی سجدات شکر بجا آور دند - و باریافتگان بارگاہ خلافت مراسم مبارکباد بتقدیم رسانیدند - صدای تہنیت این تائید پندانی و آوای کوس این تیسیر آسمانی از خاک با فلاک رسیدہ گوش افروز ادانی و اقامی گشت - و باضر معلی گرامی جہن این فتح نامی تا ہشت روز آرایش داشت - و درین ایام ہشتگاہ امباب عشرت و شادمانی و ابواب کام بخشی و کامرانی آمادہ و کشادہ بود - اولیاء دولت والا و بندگان اخلاص گرا بعنایت خلعتہا و اضافہ مناصب کامیاب گشتند - سخن پردازان معنی طراز تصاید غرا در گزارش تہنیت و تاریخ بکرامت استماع مصامع جہانداری کہ ہموارہ شاہ راہ بشایر باد رسانیدہ - بجوایز گرامند دامن امید برآمدند - از انجملہ این تاریخ نصیرای شیرازیست بطریق تعمیہ

• بیت •

شکر للہ کز عنایات خداوند جہان
کرد فتح ملک توران سرور مالک رقاب
پادشاہ غازی عادل شہنشاہ جہان
آنکہ کرد او را جہان از جملہ شاہان انتخاب
گشت در تسخیر عالم ثانی صاحب قران
ایزہ او را کرد در کشور ستانی کامیاب
در دلش فزم جہانگیری شبی گر بگذرد
گیرد اقبالش جہان را صبح پیش از آفتاب

پانجم سالی و القاب گرامی پادشاه دین پرور آسمانی پایه گردانیدند - و وجوه دراهم و دنانیر را بفروغ نقوش نام نامی شهنشاه عدل گستر برانروخته لختی ازان نقود میمنت آمود بآمتان اقبال فرستادند - در همین تاریخ فرخنده محمد محسن و عبد الله بیگ پسران منصور حاجی چغتای قلعه دار ترمذ که سال دوازدهم خلوس مقدس از قبل نذر محمد خان برسم حجابیت بکابل آمده از انعام پادشاه منعم دامن امید برآمده مراجعت نموده بود بملازمت پادشاهزاده والا تبار رسیده عرضه داشت پدر را که منبری از فرمان برداری و خدمت گزاری اولیاء این دولت بلند صولت بود گذرانیدند - آن والا گهر پارسال خلعت و نشان عطونت با پسر خرد او و ملازم خود مطبئن و مستمال ساخته قرار داد که تا حارس قلعه ازین طرف برسد او بمحافظت حصار ترمذ که آن روی آب آمویه است بپردازد - و متعاقب اینان باستصواب امیرالامرا سعادت خان بن ظفر خان بن زین خان گوگلتاش را که از اخلاصمندی و کار پژوهی پذیرای تعهد این خدمت گشت با تابینان او و پانصد پیاده تفکینچی از سرکار والا - و میرزا کوهانی با پانصد سوار و پیاده افغان که همراه او مقرر بودند بحراست آن قلعه راهی ساخت - و منصور حاجی را بمراحم ملکانه امیدوار گردانیده ببلخ طلبید - و چون روز مبارک در شنبه دوم این ماه مرده تسخیر بلخ از عرضه داشت علیمردان خان امیرالامرا که مصحوب نجف قلی نوکر خود بدرگاه خلیق پناه ارسل داشته بود بمصامع بشایر مجامع رسید - خدیو خداشناس و خداوند حق

آغاز میمنت طراز سال دهم از دوم دور جلوس اقدس

ستایش گوناگور و نیایش از شمار افزون دادار جهان بردار
گریب کارساز را که نهم سال دوم دور جلوس اقبال مانوس بفروان
خجستگی انجام یافت - و روز یکشنبه غرة جمادی الثانیة سنه
هزار و پنجاه و شش مطابق بیست و چهارم تیر دهم سال این
دور اقبال بفرخندگی آغاز شد *

سیوم این ماه درون شهر بلخ مرکز ایالت ظفر گردید - اولیاء
دولت قاهره بوقت خجسته و هنگام مسعود ده مسجدی که
نذر محمد خان خارج دروزة خانة خود بنا نموده است و دران
همگی اشراف و اهالی مانند طیب خواجه - که پسر حسن خواجه
مهیمن برادر عبد الوحید خواجه بن خواجه کلان خواجه جویباری
است - و همه نذر محمد خان خواهر دین محمد خان حلایه او
است - و والد مشارالیه با پسر کلان خود یوسف خواجه درین هنگام
در بخارا بوده - و مثل سنگی خواجه ده بیدی و محمد صادق
خواجه ده بیدی که هر دو بکبر سن از دیگر خواجهان در عزت و
اعتبار امتیاز دارند - و خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه برادر
هاشم خواجه ده بیدی - و خواجه عبد الوالی معروف بخواجه پارما
که از اولاد خواجه محمد پارما است - فراهم بودند - قوایم منبر را

فهم سال

(۵۳۳)

سنه ۱۰۵۹

نیارود - بلکه از آنچه بود فی الجمله کم شد - و لله الحمد - که درین دولت خداداد ابد مدت ازل بنیاد بندهائی که بمنصب پنج هزاری ذات و پنجهزار سوار در اسبه سه اسبه سرافراز اذن هر کدام بیست و پنج اک روپیه می یابد - تا بمحمد الله خان و علی مردان خان اصیرالامرا و دیگر بیدش منصبان چه رسد - نوکر علوفه خوار این در برادر هفت هزار سوار بود - چهار هزار سوار از مهین برادر و سه هزار از کپین - یافت مراد نوکران ایمان بدین تفصیل بوده - عبد الرحمن دیوان بیگم هشتاد هزار روپیه - یلنگتوش اتالیق هفتاد هزار - اتالیق بخارا همین قدر بل کمتر ازان - اوراز بی پنجاه هزار - بیگ اوغلی چل هزار - یافت دیگر نوکران ایمان قابل ذکر نیست - چون از نگارش حوادث و وقایع بلخ و بدخشان و چگونگی احوال کثیر الاختلال نذر محمد خان تا احرماه جهادی الاولی که خاتمه نوزدهم سال جاوس عالم آرای خاقان گیتی پیرا است خامه حقایق نگار و پیرداخت - گزارش تتمه سوانح را که بعد ازین بروی کار آمده به خجسته سال بیستم که بفرخي و فیروزی انعام پذیرد باز گذاشت - ایند کار ساز و دادار بی انداز صیت جه نکشائی و صوت کشور گیرمی اولیاء این برگزیده خرد را رعیب افزای سلاطین روز کار گرداناد .

و جوارق او مقرر ساخته شکر الله عرب را بکوتوالی شهر و ضبط
مملکت و احواق معین گردانیدند - حاصل کل ولایتی که سابقا به
نذر محمد خان تعلق داشت و الحال بتصرف اولیای دولت آید
پیوند درآمده در حین استقلال خان و آبلهائی ملک و دمت کوتاهی
ایمان از طهر و غارت با موافقت سال بجمع وجوه نزدیک بیک
کردار شاهی که پیش ازین اهل آن دیار بخانی و تنگه گذارش
می نمودند بود - که قریب بیست و پنج یک روپیه باشد - از انجمه
قریب شصت یک شاهنی که نزدیک پانزده یک روپیه است حاصل
بلخ و مضافات آن - و قریب چهل یک شاهی که نزدیک ده یک
روپیه است محصول بدخشان - و توابع آن بر تقدیر عدم موافقت
فصول بیست یک روپیه یا چوڑی زاده - و پس از او که نذر محمد
خان در قرشی غارت زده اوزبک و ایمان گشته از انجا سرمایه بدلیخ آمد
و از استبدادی این کفر نعمتان قلعه نشین شد - و بارای بر آمدنش
از قلعه بلخ نماند - تا بضبط چه رسد - مملکت از دراز دستی این
کوتاه اندیشان جفا پیشه رو بویزانی نهاد - و رفته رفته کار بجائی
کشید که بعد از در آمدن ولایت بتصرف اولیای دولت بلند صوات
حاصل آن در نخستین سال بنصف سابق و در دو یمین برقع رسید
و محصول ماروا الفهر که با امام قلی خان متعلق بود بهمین قدر -
هر چند هنگام قسمت ملک حصه برادر بزرگ با اعتبار وسعت و
حاصل بدیش بود اما حاصل بلخ و بدخشان از پرداخت نذر محمد
خان و سعی او در تکثیر زراعت و توفیر عمارت افزون گردید - و
محصول ماروا الفهر از نارحائی و بی پروائی و آن رو بغزونی

صنادیق می نهاد و تفصیل عدد و وزن آن بر قرطاسی بخط خود
فوشته در آنجا می گذاشت - تا هیچ یکی از تحویلداران بران آگاه
نگردد - و نشود که در دفاتر نگارش یابد - مقالید آن در صندوقچه
کرده کلیدش را پیش خود نگاه میداشت - لیکن آنچه از متصدیان
محاسن و تحویلداران که امروز بیدمن بندگی درگاه والا کمال اقدوس الله -
از روی تخمین ظاهر شده اینست - که همگی اندوخته‌هایی او
از نقد و جنس نزدیک به هفتاد لک روپیه بود - از انجمله افزون از
دوازده لک روپیه بسرکار اقدس آمد - و قریب پانزده لک روپیه
در بخارا هنگام فرار او از قرشی به بلخ بتاراج رفت - قلیلی عبد العزیز
خان متصرف گشت - و بیشتری لشکریان و المانان و دیگر غارت
گران بردند - چنانچه گزارده شد - از چل و سه لک روپیه باقی‌پاره وقت
اضطرار در مواجب سپاه خود صرف نمود - و اکثری پیش از داخل
شدن عساکر قاهره در بلخ به ده پانزده روز اوزبکده و المانیه و قلماق
و اروسان بحضور او که در دمع ایشان در مانده بود غارت نمودند - اگر
تیر و کمان گرفته بمحافظت ابواب حبیبرهای خزانه پرداختی
یغماچیان پشت آنرا شکافته بردندی - و اگر بمقرب رفتی دزد شکسته
گرفتندی - و پادشاهزاده والا گهر و امیر الاسرا بهرام را که در ارتکاب
مغیبات قریب برادر گلان خود خسرو ارشد اولاد نذر محمد خان است -
و ازین رهگذر بر رفتن پدر واقف نگشته - با او همپائی نداشت نمود
و عبد الرحمن پسر دیگر خان را ببا رستم ولد خسرو که هر دو در ارک
نزد عیال او بودند طلبیده هر سه را بلهرا سپ خان و گرشاسپ
برادر او حواله نمودند - و مردم معتمد بمحافظت از وراج و بنات

که همراه ایلان مقرر بودند به استعجال تمام روانه گردانید. و راجه
 یلتهلداس را با سایر راجپوتان از جمله فوج هراول پیش
 خود نگاهداشت. و مهیس داس و روپ سنگه و رام سنگه و الهوران
 و جوقی دیگر از راجپوتان بغزونی کار پژوهی و پیگار طلبی بی رخصت
 همراه این فوج راهی گشتند. و چون پادشاهزاده عالی نصب و
 امیرالامرا از جهت اشتغال بتعمیدن لشکر بقصد تعاقب فرصت گرد
 آوردن اموال نذر محمد خان نداشتند و رستم خان و محمد قاسم
 میرآتش که درون قلعه بودند از آنرو که تافوسندان خیر پادشاهزاده
 و رسیدن جواب روز آخر شده بود. از بیم آنکه مبادا ضبط از قرار
 واقع بغفل نیاید و موجب بازخواست گردد بآن مقید نشدند.
 لختی اموالش بتاراج اوزبکان فرصت جو و سکنه شهر رفت. روز
 دیگر پادشاهزاده والا تبار و امیرالامرا خلیل الله خان را که همان
 روز از غوری آمده بود با سلتفت خان و شیخ موسی گیلانی و
 محمد مقیم و قاضی نظامی کیریودی برای گرد آوری اموال
 او فرستادند. دوازده لک روپیه از مرصع آلات و طلا آلات و نقره آلات
 و جزآن و قریب دو هزار و پانصد اسپ و مادیان و ست و صد شتر
 نر و ماده بضبط در آمد. او از فزونی اسبک و دانات. و
 فرادانی تنگی و خست. و فرط آز و شره. و کثرت حرص و لوم
 دبی بهرگی از داد و دهش که لازمه سلطنت است. و اخذ
 هرچه هرجا بهر روش یافت. چندان اندوخته بود که هیچ
 یکی از نیاکن و امانش را میسر نگشته. اگرچه قلیق فراهم آورد
 او از قرار واقع معلوم نشده. چه اکثر مدخرات را خود در

تا بزم مکنون ضمیر از آگهی نیابند رفتن خرد بباغ مراد برای تهیه
 مواد ضیافت پادشاهزاده و والدودمان شهرت داده پیشتر خیمه بدانجا
 روانه ساخت - و مرصع کمری که دران لعلی چند انداخته خویش
 نصب نموده بود از کمال دل به بستگی بر کمر بسته بالای آن زره
 و بر روی زره جامه پوشیده و برخی دیگر اشیای نقد از اهری و
 طلا و جنس از قسم لعل و غیره نیز همراه گرفته با دو پسر خود
 سبحان قلی و قتلوق محمد و چندی از اوزبکان و غلامان بوقت
 ظهر به بباغ مراد نهاده ازانجا راه فرار پیش گرفت - و چون حصار
 شهر بلخ بمس وسیع است و پنج و نیم کره دور آن - و رستم خان
 و محمد قاسم میر آتش که بجهت محافظت بقلعه درآمده بودند
 دروازه‌های هشتگانه آنرا چنانچه باید ضبط نکرده بودند - و مردم
 بحراست بعض ایواب نگاهداشته - و برای محافظت برخی در پی
 فرستادن بودند - و سوارچی خان در حالت امن و رفاهیت از دیگران
 امتیاز نداشت - تا بایی هنگام که هنگام هرج و مرج گرم بود و او
 دل نهاد فرار گشته چه رسد - دولتخواهان درون و بیرون برگریختنش
 آگاه نماند - تا آنکه بعد از نماز پیشین مقصود بیک غلی
 دانشمندی بر کیفیت حال مطلع گشته این ماجری بامیر الامرا
 رسانید - و امیر الامرا بخدمت پادشاهزاده جهانیان رسیده حقیقت
 معروف داشت - ازانجا که تنظیم و تنسیق بلخ چنانچه باید نشده
 بود - و درون و بیرون آن از اوزبکیه و دیگر نژده سالان خالی نگشته
 پادشاهزاده و والد تبار رفتن خود را با امیر الامرا و تمامی لشکر
 بتعاقب مصلحت ندیده - بهادر خان و اصالت خان را با گروهی

چراشم ضیانت بتقدیم رساند - و اگر بی تکلفانه همان روز بمنزل
ما تشریف آرند روز دیگر مارا مهمان خود سازند - اگرچه در ظاهر
از هر دو جانب سوای آنچه نگاشته آمد مذکور نشد - اما برخی
نزدیکان نذر محمد خان بعد از احراز سعادت آستان بوس در محفل
معلی برگزاردند - که چون اسحق بیگ نوبت دیگر بخان پیام
رسانید در اثناء مجلس متغیر گشته از فرط انقباض خاطر بطعامی
که فرموده بود حصار محفل را مشغول داشته خود بخوردن آن
نپرداخت - و مردم او هر چند دور تر بودند و آنچه بر می گزارد
اصغاری نمودند - لیکن از دیگر گونئی احوال او دریافته اند که غالباً
از کبر سن متوقع بود که پادشاهزاده والا تبار بمجرد رسیدن یکسر
بمنزل او رفته همان روز مهمان میشدند - و از آنرو که این معنی بفعل
نیامد چه بودن خان در بلخ بدین آئین معلوم دلخواهان نبود -
و حکمی از پشگاه خلافت حاصل نکرده بودند - و چندان رفتن را
در شهر تازه فتح شده از حزم و احتیاط دور دیدند - مخان آزرده خاطر
گردید - بهر حال چون هنگام زوال دولت و زمان انتقال حکومت او
رسیده بود سر رشته عاقبت بینی و مواب گزینی از دست واهشته
دل نهاد فرار گشت - و عار گذاشتن زن و فرزند بر خود پسندیده
از سرزنش و نگویش جهانبان تیغدیشید - و خود را مصداق
مضمون این منظوم *

* شعر *

بدین آن بی حمیت را که هرگز نخواهد دید روی نیک بختی
تن آسانی گزیند خوشتن را * زن و فرزند بگذارد بسختی
که بسان مثل مشهور و سمر مذکور زبان زد روزگار است گردانید - و

روز پنجشنبه پادشاهزاده عالی نصب و امیرالامرا و دیگر سران لشکر نیردزی با عساکر اقبال و افیال کوه تمثال در کمال شوکت و عظمت بدلیخ راهی گشتند - سکان آن سرزمین که هرگز چنین لشکر گران را بدین گونه آرايشی و نمایش ندیده بل شنیده بودند از مشاهده فیلان صاحب صولت برق سرعت با جلال مخمل پزر بخت و برگستوانها و پیرایه های سیمین و انواع دلادوان زره در نبرد گستر با یراقهای مرصع و طلا و خنول باد حرکت با ستام زرین و میمین - و انواع نشانهای زر نگار و نور پیداهای تفتنگچی و بانداز و بسیاری کوس و علم و اینوهای خیل و حشم بشکفت در ماندند - و پادشاه زاده گرامی نژاد رستم خان را با محمد قاسم میر آتش و مردم توخانه تعیین نمود که بقلعه بلخ در شده و بضبط مداخل و مخارج و حراست زیر دستان پرداخته شهر را بتصرف در آورند - و آوای کورگه معدیات و نوای نای درات خاقان جهان پرور و پادشاه عدالت گستر دران بلده که دستخوش جور و طغیان اوزبکان گشته بلندپا گرا سازند - و خود بجلای چار طاق که پدش دروازه شتر خوار حصار واقع است نزول نموده حکم فرمود - که انواع قاهره بآئینی که در هوايي مقرر بود هر کدام بمحل خود فرود آید - و دیگر باره اسحق بیگ را نزد نذر محمد خان فرستاد که چون خاطر مشتاق نگران صحبت سامی است هرگاه از شهر برآیند آگاهی دهند تا پذیره شده گرامی ملاقات دریابد - بعد ازان اگر خواهند آن روز بمنزلی که جهت نزول ایشان معین شده باشد همراه وخته صحبت دارد - و روز دیگر ایشان را بمنزل خود تکلیف نمود -

محمد خان باسقةبال فرستاده بود بی آنکه دواخواهان را پیرآمدن خویش آگاه سازند سرزده داخل معسکر شدند - و متصل دایره اصالت خان رسیده خواجه عبد الولي و خواجه عبد الوهاب و قاضی را نزد مشار الیه فرستادند - خان مزبور گزارش نمود که چنین آمدن لایق نبود بایستی بیرون معسکر توقف گزیده آگهی داد تا پذیره شده بآئین نیکو نزد پادشاهزاده عالیشان آورده می شد - و اصالت خان بخدمت پادشاهزاده والاتبار رفته حقیقت بر گزارد - چون راه دراز نور دیده شده بود و از خیمه هرچه رسیده تمام برپا نشده زمانی در طلب ایشان که در منزل اصالت خان نشسته بودند توقف رفت - پس باز آمده شدن جا اصالتخان بآوردن مأمور گردید - و امیرالامرا باشاره آن والاگهر تا در دیوانخانه پذیره شد - و پادشاهزاده گرامی نژاد اعزاز نموده بر سوزنی که دست راست مسند گسترده شده بود نشاند - و مراسم مهربانی بجا آورده بجهت اطمینان خاطر نذر محمد خان و فرزندی اعتماد او بافضال بی اسهال خدیو دوران عنایات و عواطف خاقانی و پایه سنجی و قدر دانج حضرت جهانبانی مدین ساخته بر گزارد - که بخان بگوئید که از پیشگاه خلافت لشکر اقبال بامداد و اعانت آن والا شان رسیده هر نوع مددی که مطلوب است از قوت بفعل خواهد آمد - و بعد فراغ ازین کلمات خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا به بهرام و خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا به سبحان قلی و بهمرهان خلعتها داده رخصت نمود *

بیست و هشتم [جمادی الاولی] مطابق بیست و یکم تیر ماه

اطراف و جوانب او بودند دیده باندیشه آن که مبادا فرصت یافته
خان را از هم بگفرانند - و اندوخته‌های او را غارت نمایند - حقیقت
بگزامی خدمت پادشاهزاده عالی نسب نگاشته معروف داشت که
بایلغار خود را برسانند *

روز چهارشنبه بیست و هفتم [جمادی الاولی] چون آن‌والا تبار
از موضع قوش رباط کوچ نموده بآستانه امام نزدیک رسید چوچک
بیدگ اوزبک که معتمد و ندیم نذر محمد خان بود خان او را پیش
از آمدن اسحق بیگ بملازمت پادشاهزاده والا گهر فرستاده بامهدی
خواجه و محمد امین خواجه و شیخ مراد آمده مکتوب نذر محمد
خان رسانید - مشتمل بر آنکه مملکت و اموال از ملتزمان آستان
خلافت است در روزی مرا فرصت دهید تا بذاکیر سفر حجاز
پرداخته از شهر برآیم - پادشاهزاده جهانیان و امیرالامرا آنرا خدعه
پنداشته در آستانه امام که اراده نزول آن داشتند فرود نیامدند
و چون عریضه اسحق بیگ نیز منبئی از آنچه نگاشته شد رسید در آن روز
یازده گروه نور دیده موضع پلاس پوش را که دو گروهی بلخ است معسکر
فیروزی گردانیدند - و اسحق بیگ آمده دیده و شنیده خود را مفصل
معروض داشت - بعد از نماز مغرب بهرام و سبحان قلبي پسران نذر
محمد خان که خان ایمان را با گروهی از اکابر و اعیان بلخ مثل
خواجه عبد الولي شیخ الاسلام و خواجه عبد الوهاب که سابقا رئیس
بود و خواجه محمد یوسف برادرزاده هاشم خواجه ده بدی و
قاضي احمد پسر میر مومن و بالتوی نیمان پروانچی و یاده‌گر
ابیرت دیوان بیگی سبحان قلبي برادر باتی بیگ دیوان بیگی نذر

شدند - و بدست و پنجم پس از انقضای یک و نیم مهر روز بخلم آمدند - دراب حیاة چون از کابل تا این منزل بیشتر در کوه و کتل و سنگلاخ و طرق عسیر العبور ره نوریدی نموده بود - و در برخی منازل که قضیم و علیق دران نایاب بود خوراک نیافته لختی از زبونی و لغوی سقط گشت - مسافت منازلی که نگاشته شد وسی نگارد بکروه پادشاهی است که هر گروهی پنجهزار ذراع پادشاهی و هر ذراعی بعرض انگشت شخص مستوی الخلقه چهل و دو انگشت است - از خلم که سه منزلی بلخ است پادشاهزاده جهانیان و امیرالامرا عطونت نامه خاقان دران مصحوب اسحق بیگ بخشی موبه کابل به نذر محمد خان ارسال داشتند - و بدست و ششم پنج کروه قطع نموده بقوش رباط که راه آن نیز چول و بی آب است - و آب منزل مذکور با کمال قلت گل آلود بود رسیدند - و لشکریان شدت تمام گذرانیدند - و چون اسحق بیگ بسرعت هرچه تمامتر ببلخ شتافته نامه را به نذر محمد خان رسانید او با احترام تمام آنرا گرفته مطالعه نمود - و از فرط نشاط بر زمین راند که اکنون بمیامن عواطف علیا از بیم فتنه این جور سالان نا محاسن حق نشناس رهائی یافته زندگانی تازه اندوختند - تمامی مملکت با رخیص و ثمین ملک الیمین به بندگان عتبه خلافت تعلق دارد - هرگاه پادشاهزاده نصرتمند تشریف آرند قلعه را محصوره روانه کابل میشوم - پس از ادراک دولت حضور دستوری گرفته بکرمین مکرمین راهی خواهم شد - اسحق بیگ تشمت احوال نذر محمد خان و شورش ملک و شوخی اوزبکانی که در

گزار است - ہر گاہ سلاطین دودمان مجدد و علا - نقار خانہاں عز و اعتلا
شجرہ شجرہ بخدیاری - شجرہ نمرہ کامگاری - خسرو گرامی خلیف
آن دو درج دولت - شایستہ فرزند آن کوکب مستنیر جمای
پہالت - بمقتضای مآل سگالی و عاقبت اندیشی بر یکتادلی
کہ نیمابین است اعتماد نماید - و از پیشگاہ حقیقت انولع رافت
و اصناف عطوفت جلوہ ظهور دہد - در اعانت آن صدر نشین محفل
اعتلا کہ عقل دور بین و خرد صوابگزین دارند و سزاوار تر اند با اعتماد
چہ منشاء این عاطفت و سبب این شفقت اند چون صورت بلند
کہ دنیقہ از دقایق رفاقت و صدانت غیر مرعی شود - پیدوستہ
گلشن دوستی و لا بآبیاری وفا سر سبز و شاداب باد •

اکنون عذاب گلگون خامہ بشاہ راہ وقایع مدعطف میگرداند

پادشاہزادہ گرامی نژاد مراد بخش و علیمردان خان امیرالامرا
کہ با انواع قاعرہ بیست و یکم جمادی الاولی از قندز بدلیخ راہی
گشتہ بودند روز اہل چہار کروی قندز در آقسرائی - و روز دوم ۷۵
کروی آقسرائی بر ساحل دریای قندز کہ از جانب غوری آمدہ
بجسکون می پیوندند در باغ جیش منزل نمودند - و بیست و سیوم
موضع تفرغان کہ آن نیز بر ساحل دریای قندز واقع شدہ و مسافتش
بہ پنج کمرہ است ہمہ چول و بی آب فرود آمدند •

بیست و چہارم [جمادی الاولی] بجکدک کہ بکنار جسکون
نزدیک است و راعش شش و نیم کمرہ کہ آب دران نایاب است
رسیدند - و چون از جکدک تا خلم کہ دوازده کمرہ است ریگ بومی
است بی آب و آبادانی بعد از یک و نیم ہر شب از انجا روانہ

و لطف کامل باین نیازمند درگاه خویش گرامت فرموده و از
 حواظین روزگار بمزید مکنت و شوکت امتیاز بخشیده - از دارالسلطنه
 لاهور بدارالملک کابل نهضت فرمودیم - چنانچه این بلد طیفه
 بیست و دوم ربیع الثانی مطابق هجدهم خرداد ماه مورد اعلام
 ظفر انجام و مستقر الوی نصرت آیه گشت - و درة الناج سلطنت
 گبرنی - خلف الصدق خلافت عظمی - فروغ دودمان حشمت و
 نامداری - چراغ خاندان شوکت و بختیاری - موید کامکار - مظفر
 بختیار - منصور نامدار - شاهزاده مراد بخش را با لشکر بی کران -
 و هشر بی پایان - و سامان بسدار - و سرانجام انزون از شمار - که
 لایق این دولت خداهاد ازل بنیاد است رخصت نمودیم - که
 به بدخشان در آمده اگر ازون گروه بی راهه رو جمعی را در یابد
 بسوا و باسا رساند - و جزای نكوهیده کردار و ناپسندیده اطوار ایشان
 در کنار نهد - والا متوجه پیش شده به تنبیه جماعه فساد کدش
 و تادیب طبقه تباه اندیش چه از المانان بلخ و بدخشان - و چه از
 گروه کانر نعمتان - که بر مهین پور آن ساله دودمان چنگیزی
 فراهم آمده - و تیشه بر پایی خود زده - غارتگر دین و ملت خود
 گشته اند پیردازد - و هرگونه امدادی که آن در درج دولت
 خواهش کند بانجام آن کماینقی قیام نماید - آن اختر برج کامکاری
 و داد را در مرتبه قصوی - و اتحاد را در درجه علیا - تصور نموده
 بی حجابانه بارجاع مطلب هنگامه آرای یکجتهی - و باطلاع بر
 ضارب رونق افزای یکرنگی - کردند - که پادشاهزاده کامکار بهر نحو
 که در امداد اشاره رود به موجب حکم اندس و ارشاد مقدس کار

مال واقعی نمی داد - بفرستادن نامه و نانوشتن حقایق و اوضاع
و اطوار آن دیار و بی راه شتابی فرقه نامهای حق نشانی
یگانگی و بیگانگی فراهم آمده بود - چه بنای اولین بر اتفاق
است و اساس دریمین بر عدم اتفاق - و حال آنکه امروز وقت
مصادقات است نه هنگام محاببت - بهر کیف چون محقق شده که
فرقه طاعیه و نیه خاطیه از باز پرس روز جزا و سطوت دهر گیر محض
گیر فی الکبریا انعام که شیمه قدیمه اینان است نموده - و از
حقوق ولی نعمت خویش چشم پوشیده - سر بعضیان بر آورده اند
و نصبت بآن جناب از بی راه روی بمساک بی ادبی شتافته
مصدر اداهای ناهنجار روی اعتدالیهای دور از کار شده - و کار بر
ولی نعمت خود بمرتبه تنگ ساخته اند که جز قلعه بلج مملکتی
در تصرف نمانده - و وضعای آن اماکن و غربای آن مساکن
با مال حوادث و دستخوش وقایع گردیده - و عرض و ناموس آنها
بیاد فتنه رفته - و امن و امان بالکل منعدم گشته - و کار بجائی
رسیده که از سادات که اهل بیت نبوت و قره العین رسالت اند و
بجزیت نبی بطحا و عصیبت بتول زهرا متصف - و محبت اینان
اجرت تبلیغ اوامر و نواهی - و مزد ابلاغ احکام الهی است - جمعی
کثیر و جمعی غفیر بقتل رسیده - تا بدیگران چه رسد - بنابراین چه
باقضای مروت و خلعت جانبین - و فتوت و انعدام شائبه مغایرت
فیما بین - و چه بمقتضای حمیت دین - و رعایت ملت مبین -
و ترحم بر حال مسلمین - و چه از راه ادای شکر نعمت قدرت و
استقلالی که ایزد بی همال و دادار بی مثال بمحیی فضل شامل

غم آگنده اورا از وصومهای بی حاصل و اندیشههای لطایل و اپرداخته با فضائل پادشاهانه که دور و نزدیک را در گرفته است مطمئن گردانده و پس از تحریر نامه که نقلش درین نگارین نامه مثبت گشت از تنگی وقت بار سال سفیر معتمد توجه نفرموده آنرا بر صبیل تعجیل نزد پادشاهزاده عالی نسب والا تبار فرستادند که با منصوبات امیرالامرا مصحوب یکی از یندهای پادشاهی که سزادار این کار باشد از عسکر فیروزی ببلخ نزد نذر محمد خان روانه سازد .

نقل نامه

تا سحاب قلم از فیض جزوبار عنایت ازلی بابر از مطالب و اظهار مارب مترشح امت - و لوح قرطاس به نگار مقدمات صحبت بار و کلمات صداقت آثار متوشح - ذات فرخنده صفات سلاله خوانین بلند مکان - علاله خوانین رفیع الشان - نقاره خاندان دولت - عضاده دودمان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت بدر همای رفعت - شمس فلک عزت - مورد الطاف یزدان - ثمره شجر گلشن چنگیزخان نذر محمد خان - دامت ایام سلامته و عزته - از ناشایست زمان محفوظ - و از بایست دوران محفوظ باد و قیمه الوداد و صحیفه الاتحادیکه مصحوب نذربی ارمال یافته بود هر چینی که دار السلطنه لاهور از پرتو ماهچه ریابت ظفر آیات نروغ تازه تاشف - رمید - و بر مضمون خات مشحون آن آگهی پدید آمده اما از مطلب خالی بود - زیرا که خبر از کیفیت جریان حال خجسته

حضرت زبیده بود و او پس از چندی پسران خود امانت خان و خلیل الله خان را که در آن ایام خردسال بودند در ایران گذاشته و از شاه عباس گریخته به هندوستان بهشت نشان آمد در باب فرستادن پسران او مصحوب خان عالم هنگام روان شدنش بسفارت ایران پیغام دادند - بی چین پیشانی آنها را با خان مرزبوی فرستاد باوجود چنین دواعی انحراف از وفور ثروت مرکوز خاطر ملکوت فاطر بود که اگر درینولا نذر محمد خان بعروہ و ثقای این دولت آسمان صولت اعتصام نماید - بلخ را باو باز گذارند - و گران لشکری با سردار نامدار در بدخشان نگاهدارند - تا دست تظاول نوکران نفاق کیش غدر اندیش و المانان ظلم نشان را که از فروزی بآس آن کین توزان جور پیروزه جان و مال خود را در معرض تلف دانسته از یورت خود نیارستی برآمد - ازو از سایر اهل اسلام آن دیار که دستخوش ستم و تعدی بودند چنانچه گذارش یافت باز دارند - و نیز اگر قصد انتزاع سمرقند و بخارا و انتصار از پسر و اوزبیکه ماوراءالنهر نماید بخزانہ و لشکرو دیگر اسباب استیلا مستظهر گردانند - و زیاده بر آنچه در مکیال خیال و مقیاس قیاس او گنجد از اصناف اعطاف بروی کار آرند - و چون از صلاح پستیچی و سداد مگالی بر پیشگاه ضمیر حق پذیر پرتو انگنده بود که خان بغزونی ارتکاب مفترات عقل و مغیرات دماغ مغلوب راهمه گشته است - پس از نزول اعلام جهانکشا بدار الملک کابل بعاصی سعد الله خان حکم اندس شد که گرامی نامه عاطفت آسود که نصیحت بر الصاعه امراض سودا است بر نگارد تا خاطر پراگنده

نزد بادشاه زادۀ جهالیان ارسال داشته بودند در قندز بآن والا اقبال رسید - مخفی نماند که هرچند نذر محمد خان که در نخستین سال جلوس عالم آرا بارادهای بلجیا و اندیشهای فاسزا که صورت بدنایمی و ناکامی او بود بکابل آمده مصدر شوون ناپسندیده گردید : از افعال نامرضیه خود پدشمان گشته باظهار اعداز و ارسال صفرا و افسار می خواست که مبالغی مودت و موالات را استحکام دهد - لیکن در برخی امور که سبب رضامندی خاطر اقدس بود تغافل می ورزید - چنانچه در دوازدهم سال جلوس مقدس که دارالملک کابل محط موکب اقبال بود اعلی حضرت مصحوب منصور حاجی که نذر محمد خان اورا بعنوان سفارت فرستاده بود پیام نمودند که چون وقاص حاجی بآستان معلی پناه آورده در زمره زندگان بارگاه عظمت و جهانبانی منخرط گشته است - عیال اورا بفرستند - از آنجا که از خرد دور بدن بی بهره بود توفیق فرستادن نیانت بل کار بران گرفتاران چنگ بیداد چنان دشوار ساخت که زن وقاص حاجی از فرط غیبت خود را و دختر را بزهرا هلاک گردانید - و حاجی از شفقتهن این واقعه مرگ انگیز بیمار گردید - و بهمان بیماری رخت هستی بریست و پس از اجتماع این ماجرای جور انتها بر زبان اندس رفت که اگر آن نا مهربان اندک نصیبه از مردمی داشتی در فرستادن آنها مضایقه نمودی - چنانچه شاه عباس که از مراتب مروت آگاه بود چون حضرت جنت مکنی بموجب التماس میر میران یزدی که لولا پدرش میر خلیل الله بسعادت آستان بوس آن

و تکمیل بدست آوردند - و مسجد جامع و منازل درون قلعه را سوخته تا چهاردهم جمادی الاولی نایره فساد و آتش بیداد برانروختند - پس از آن که آوازه درود افواج قاهره بگوش این سیفاکان بی باک رسید راه فرار - پدیده از دریای قندز گذشتند - و بصمت آستانه امام متفرق گشتند - و بتائیدات انبیا چندو مال هزاران نفوس چه از بقية القتل متمگران ظلم اندیش که در زیر زمینهای شهر و درخت زار انحاء آن متواری گشته بودند و چه از سکنه مضامات قندز که بدرهائی کوهسار در شده از خوف و خشیت مانند بید بر خود می لرزیدند - از چنگ نکل آن گروه پرورز و وبال رهایی یافتند - و از آن رو که بغزونی قتل و غارت امانان قنده آئین در شهر و ولایت قندز جمعی کثیر از پناهی و ارامش و دیگر جور کشندگان بسجی متشتت الاحوال گشته بودند که از فقدان قوت یومی حبه غله راحه القلب می پنداشتند - پادشاهزاده والا تبار و عالی مردان خان امیر الامرا بفرمان اعلی لزال عالیا مبلغ بیست و پنج هزار روپیه که یک لک خدای ریح ماروا النهر اجست از خزانه عاصره که با افواج قاهره بود بمردم دیانت دار امانت گزار - پردند - تا در حور - تحقیق قسمت نمایند - و راجه راجروپ را با سید اسدالله و برادران او و گروهی از برق اندازان بجهت صیالت قندز گذاشته و دو لک روپیه برای سرانجام ناگزیر قیبه راجه حواله نموده بدست و یکم جمادی الاولی با لشکر ظفر طراز به بلخ راهی گشتند - درین تاریخ نامه که اعلی حضرت از روی قدردانی و مهربانی از کابل به یذر محمد خان نگاشته

الغنائت خان را با نوج او دستوری داد که پیشتر راهی گشته
 بقندز درآید - و خود با سایر لشکر پانزدهم جمادی الاولی از
 فارین به نبلیر آمد - روز دیگر - در ده خواجه لقمان منزل شد -
 هفدهم [جمادی الاولی] بشورابه که نه گروهی قندز است
 رسیده - روز - در شنبه هزدهم مطابق یازدهم تیر ماه ظاهر
 قندز را محط اعلام نصرت اتسام گردانید - و فضای آن بلدة
 که از فزونی ظیم و اعتساف اوزبکان ظلم آئین و المانان
 بی دین بر سکان جور دیده ستم رسیده تذکتر از دل شور و تیره
 تر از دیدار کور گشته بود بمیامن ورود عساکر جهانکشا و ماهچه
 اعلام عالم آرا منفسح و مذور گردید - و دود دل مظلومان
 که در هر طرف تلقی بسته بود و آتش سینۀ مهمومان که در هر
 کفاز مشتعل گشته بایباری سحاب هیجا یعنی غبار عساکر نصرت
 هبرا تسکین یافت - و ارباب ظلم و فساد و اصحاب بغی و عناد
 باصفاء اوای لشکر فیروزی آواره دشت اربار گشتند - شرح
 این مقال آنکه چون خسرو دریافت که شاه محمد طفلان و دیگر
 فتنه گران با گروه المافان از دریای آمویه گذشته بارادۀ تراج
 قندز روانه شده اند - از انجا پیرون آمده بآستان معلی که ملجاء
 خواقین روزگار است راهی گردید - و شاه محمد و سایر مقهوران
 بقندز رسیده دست مجور و طفیان به نهب و غارت کشادند - و بسفکت
 همداء بصیاری از رعایا و دیگر بی گناهان آن مکان پرداخته
 خیال و اطفال ایمان را ماسور گردانیدند - و الواسمه و اموال
 هرچه ظاهر بود غارت نموده مخبئات را با اقسام تعقیب و

مستصل حصار است. فرود آمد - و مشاهیر غوری که پیشتر چمتا بودند سر بر بقیه اطاعت در آوردند - قلیچ خان و خلیل الله خان حقیقت بر کاشدن این قلعه نیز بدرگاه گردون جاه معروض داشتند. بصرا انجام ناگزیر قلعه پرداختند - و بفرمان والا نظم غوری و حراسه قلعه آن باهتمام خان مغوض ساختند - و قباد را اسیدوار عنایت پادشاهی گردانیده با چهار پسر و سایر اهل و عیال و دیگر همراهان مصحوب ابراهیم حسین ترکمان روانه آستان معلی نموده بیست و پنجم از غوری برای ایدک بملازمت اختر برج دولت راهی گشتند - و از پیشگاه عواطف خاقانی منصب خلیل الله خان باضافه پانصد سوار سه هزاری ذات و سه هزار سوار مقرر شد. *

تسخیر پذیرفتن قندز و بلخ باقبال جهانکشی خاقان ممالکستان و فرار نمودن نذر محمدخان

چون پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش هفتم جمادی الاولی با افواج قاهره از کتل طول گذشته روز دیگر جلکای سراب معبر فیروزی گردانید - و یک روز برای رسیدن و دریافتن خسرو درانجا مقام نموده او را بدرگاه معلی روانه ساخت چنانچه نگاشته آمد - دهم ماه مزبور موافق سیوم تیر ماه بامیر الامرا از جلکای سراب نهضت نموده بقندز رو نهاد - و در سه روز از قریه تاجیکان و ده میزریان و ده خواجه اولیا گذشته بذارین رسید - چهاردهم ماه مذکور مطابق هفتم تیر در نازین مقام شد - و چون برگزختن المانان از قندز چنانچه نگارش خواهد پذیرفت آگهی یافته بود بصواب دید امیر الامرا

غضنفر با رفقا بغوری نزدیک رسید - حارس حصن غوری قباد
میر آخور که بر وصول عسکر فیروزی آگهی نداشت این جماعه
را فوج هزارجات که مکررا به نهب و غارت اطراف غوری پرداخته
بودند انگاشته با سه صد سوار از قلعه برآمد - دلوران لشکر منصور
یک گروهی قلعه او را دیده تاختند - و بکمر آویز و ستیزه سپر گیر
ساختند - اگر چه اوزبکده در انحاء گریز دوسه گروه برگشته بر مبارزان
ظفر آئین تیر باران کردند - اما از آنجا که نصرت و فیروزی طلیعه
افواج جهانکشا است و فتح و اقبال مقدمه جنود ظفر انکما رهایی
خود از چنگ هزیران پیشه هیجا جز در فرار ندیده بحصار درآمدند
دلبران عرصه کارزار پاشنه کوب در رسیدند - و پیاده شده بدروازه
قلعه ریختند - و با آنکه آتش پیکار بریزش تیر و تفنگ هردو جانب
زبان بر کشیده بود - شیران خون خوار پیاپی مردی جلالت و
دستیاری شہامت دروازه را شکسته بحصار در شدند - قباد و
انصار او بقدم فرار خود را بارک رسانیدند - و چون جنگ اوران
نصرت مند بعد از گرفتن حصار بیرون بدروازه ارک آمده تختهای
آنها به نجق و تبرزین منظم گردانیدند - قباد بحولی که درون
قلعه ارک داشت پناه برد - دلوران فیروزی نشان پس از درآمدن
بارک بکشایش دروازه حولی مقید گشتند - قباد که با او همگی
قریب پانصدکس مانده بود از دید جلالت و شجاعت بباس و یاس
امداد ناچار امان خواست - و با همراهان بندهای پادشاهی را
در یافت - غضنفر او را پیش خلیل الله خان که نزدیک رسیده بود
برد - درینوقت قلیچ خان نیز نصف النهار آمده در چارباغ غوری که

و انصافى بهادران ظفر اندام خليل الله خان نكاحات و
 اينمظنى بدرگاه خواتين بنده معروض داشته دوازدهم جمادى الاولى
 كهمره شتافت - و قليج خان كه از راه باجگاه بموضع
 ميدان رسیده اردو و لشكر درانجا گذاشته جريده كهمره
 راهي گشته بود - خليل الله خان پيوست - و چون خبر تصخير
 كهمره بمسامع جلال رسيد خليل بيگ بخدمت قلعه دارى كهمره
 وضبط احشام آن نواحي و هزارجاتي كه پيشتر به يلگتوش متعلق
 بود مرازاگرديد - و قليج خان و خليل الله خان دو روز در كهمره
 بوده و از قلعه خاطر فراهم ساخته خليل بيگ را با ناگزير قلعه
 دارى از تفنگچي و سرب و باروت و بان و غله در كهمره گذاشتند -
 و چهاردهم از انجا بغوري روانه گشتند - و ازان رو كه دربن راه نيز
 مضايق و مراقب عسير العبور بود بموضع ميدان آمده خليل الله
 خان با ميرزا نوذر و راجه پهاژ مدكه و لهراسپ خان و ساير
 همراهان بطريق راه كهمره يك منزل از قليج خان پيش افتاد - و از
 ميدان راهى شده بدو كوچ از كتل صمتو كه بلندي آن قريب
 سه كروه است گذشت - و از انجا در دو روز به اهل آب غوري كه
 سرخاب اشهار دارد و دوازده كروهى غوري است - رسیده
 فضلغروالد الله وردىخان را با اهديان و برق اندازان و مراد قلي
 سلطان كهمره با ساير كهمران بطريق منفلى پيشتر فرستاد - قره
 آن قليج خان كه بفاصله سه كروه از عقب مي آمد نيز راجه
 هيجي سنگه و اهتمام خان و خنجر خان را بر مجيل تمثيل
 غوري روانه گردانيد - روز ديگر چهار شنبه بيستم ماه مذكور چو

و خود با میرزا نوذر بسرای سوخته چنار شتافت - و چون یک
 گروهی سوخته چنار در سرزمین متعلق بالویس سیقان در راه
 است که یکی از کتل دندان شکن گذشته بکمرد میرسد - و دیگری
 که مسلک کاروان است بداجگاه و از اینجا بدلیج می پیوندند - آردو
 و زواید سپاه را بطریق باجگاه روانه نموده خود با جوتی براه کتل
 دندان شکن که بضیق ممر و ملسائی احجار دشوار گذار یکن یکن
 پیاده و سوار بصعوبت تمام آنرا تواند نوردید راعی گشت - بامداد
 روز یکشنبه عاشر جمادی الاولی مطابق سیوم تیر خلیل بیگ با
 فوج همراه بکتل مذکور برآمد - حراس قلعه را از وصول مجاهدان
 نصرت طراز پای ثبات از دست رفت - و بهانه گرفتن مضایق کتل
 بر دلوران نبرد آرا از خوجم شکور خویش تردید علی قطعان که سر
 کرد هارسان حصار بود دستوری خواسته برآمدند - و از هر جانبی
 بدر رفتند - و با خوجم شکور معدودی ماندند - مبارزان قلعه کشا
 از کتل پائین آمده مانند برق و باد بدروازه حصار رسیدند - و از
 مدد آگهی بر کمیت قلعه نشینان باستعمال آلات قلعه کشائی
 پرداختند - حصن گزینان لختی ثبات ورزیده تعدی چند سر
 دادند - یک سوار و یک اسب از همراهان خلیل بیگ کشته شد - و
 چندی مجروح گردیدند - آخر کار از درون حصار فریاد برآمد که
 اگر اسان دهید و جانب بخشی نمائید قلعه را می مهاریم - خلیل
 بیگ تسلیم زینهار پوزهان نمود - و بحسب تقدیر هنگام افتتاح در
 قلعه تفنگی زیر بغل خوجم شکور رسید و او را با همراهان نزد خلیل
 بیگ آوردند - خلیل بیگ قلعه را بتصرف در آورد و حلیقه

دست چپ و الشمس چنانچه گزارش یافت از چاریکاران برآه آب دره
 بتسخیر کهمرد و غوری رخصت دادند - بجهت ضیق منزل و
 صعوبت طرق از همانجا خلیل الله خان و میرزا نوذر با همراهان
 یک منزل پیش امتدادند - و قلیچ خان و دیگران متعاقب راهی
 گشتند - و خان مذکور از چاریکاران کوچ بر کوچ منازل توتم دره و
 سوخته چنار و سرخ گنبد نور دیده بغور بند رسید - و از اینجا بدو آب
 و ازان بدو کوچ آنطرف کتل شمر که دشوار گذار است شتافت
 و ازان بضحاک کوچ نمود - و چون راهی که از شبر بضحاک
 میان دره میروند دو تنگی سخت دارد که نخستین به بللی
 و دومین به تنگی عراق مشهور است و از تنگی ثانی
 آب تند میگذرد - و راهی دیگر که جانب چپ راه دره واقع شده
 اگرچه کتل دارد و بعید است چنانچه بدو کوچ بضحاک میروند
 اما تنگی ندارد - و شتر بآسانی میگذرد - اردو را برآه کتل روانه
 ساخت - و خود با جمعی از همراهان و سپاه جریده از راه تنگی
 بضحاک رفت - و پس از آمدن اردو از ضحاک بیامیان و ازان
 بآق رباط رسیده نهم جمادی الاولی از کتل گنبدک که سرحد صوبه
 کابل و ولایت کهمرد است عبور نمود - پس از عبور از گزارش
 لختی بارزگانان که از بلخ می آمدند دریافت که اوزبکان هنوز از
 رسیدن عسکر نصرت پیکر آگهی ندارند - بنابراین خلیل بیگ را
 با اهدیان و تغلچیان که دران فوج بودند و گروهی دیگر فرستاد
 که بصورت هرچه تمامتر شباشب از راه کتل دندان شکن بکهمرد
 رسیده اگر دست دهد حصار را از اوزبکان ادبار مرشت بدست آرند

کامیاب گردانیدند - و بحکم والا در منزل خاندوران بهادر نصرت جنگ که با فروش و اوانی سیمین و دیگر اشیا آرایش داده برای او آماده ساخته بودند فرود آوردند - آنچه تا ادراک دولت ملازمت سراسر میمنت بار مرحمت شد یک لک روپیه نقد بود و همین قدر جنس از ادوات و آلات مذکوره و اسب و فیل و اقمشه و جز آن - او در همین پسر نذر محمد خان است از ابناء ششگانه او که بالفعل زنده اند - بر نائی است بلند بالا ضعیف بنده گندم گون کوسج سی و سه ساله مدمن افیون و دیگر مخدرات *

کشایش قلعه کهمرد و حصار غوری بتائید ربانی و تبسیر اسمانی که همواره دستیار این دولت اقبال مال است و پیشکار این سلطنت ابد اتصال

هزاران میاس والا اساس ایزد کار ساز را که ازان باز که بجلوس سعادت مانوس جهان را فروغ تازه و جهانیان را فراغ بی اندازه روی نموده - مبارزان نبرد آزما و کنداوران پیکار گرا بهر جانبی که روی توجه نهاده اند بهروزی در استقبال است و نیروزی در دنبال فتح کهمرد و غوری و قندز و کشایش بلخ با مضامین و بلوکات در کمتر فرصتی و مختصر مدتی چنانچه نگارش می یابد شاهد صدق این مقال است - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاهزاده والا تبار مراد بخش و امیر الامرا بروفق حکم مقدس قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوذر مغوی را با فوج برانگار و طرح

و هتتر ندارند - و در دست پیشخانه مکمل مصحوب او ارسال نمودند - مرحمت خان در موضع گلپهار باو رسیده مثال عنایت تمثال با آنچه از پیشگاه نوازش باو ارسال یافته بود رسانید - او در برابرین عواطف جلیه و عنایات سنده بکمال انکسار و استکانت تسلیمات بجا آورد - و از دید این مزاحم علیه خاطر از تفرقه و پرداخت - و چون بحوالی کابل رسید مرحمت خان او را در قریه پای منار فرود آورده بدولت تقبیل عتابه سپهر مرتبه فایز گشت - و روز دیگر بیست و پنجم ماه مذکور رفته او را بجلکاری ماهر و آورد - پایان آن روز که ساعت ادراک سعادت جاردانی و دولت دوجہانی او بود بحکم والا مدار المہاسی علامی سعدالہ خان و صدر الصدور سید جلال تا آن سر خیابان پذیرہ شدہ بآستان خواقین پناه آوردند - و در خوابگاه مقدس دولتخانہ میمنت آشیانہ کابل کہ دران مجالس فردوسی ترتیب یافته بود بشرف ملازمت پادشاہ سلیمان جاہ رسانیدند - او اداب ملازمت از کورنش و تسلیمات و پابوس بجا آورد - خدیو قدر دان دست حق پرست را بر سرش گذاشتہ چون گویم سرش را بآسمان برداشتہ باقسام عواطف پادشاہانہ دل غم دیدہ و خاطر محنت رسیدہ او را تسلیم فرمود - و چون مجلس خاص بود نہ عام حکم شد کہ بنشیند - و بعدایات خلعت خاصہ با چارقب طلا دوزی بتکلف و جبقہ مرصع و خنجر مرصع باہولکنارہ و شمشیر مرصع و سپر بند و بار مرصع و منصب شش ہزاری در ہزار سوار و فیل از حلقہ خاصہ بایراق نقرہ و جل مخمل زر بفت مادہ فیل با حوزہ نقرہ و انعام پنجاہ ہزار روپیہ نقد

خلاصت آورد - پاشاهزاده عالی نژاد بر وفق هدایت شهنشاه پایه
تقاضای قدردان بعد ازان که او درون خیمه آمد تا کنار بساط رفته
معانقه نمود - و دست او را گرفته آورد - و پهلوی مسند خویش
نشانید - و باصناف شفقت و دلجوئی و انعام مهربانی و خوشخوئی
باعث چمعیت خاطر پراگنده او گشت - و چون خسرو بعد از
انقضای مجلس بمنزل برگزید از طرف خود یک قبضه جمدهر
مرمع و نه تقو ز پارچه نفیس و نه اسب و یک فیل و ماده فیل با حوضه
نقره و از خزانه والا نه با لشکر ظفر اثر بود بموجب امر اقدس پنجاه
هزار روپیه برای او فرستاد - و امیر الامرا نیز هفت اسب و هفت
تقو ز پارچه ارسال نمود - و بعد از تقدیم لوازم بهمانداری قباد پسر
اسد خان کابلی را همراه او ساخته روانه درگاه معلی گردانیدند - و چون
ایح ماجری از عرایض پادشاهزاده والا گوهر و امیر الامرا بعرض حجاب
بارگاه گردون اشتباه رسید - و نیز در یابده آمد که خسرو از هندو
کوه عبور نموده بیابوری بخت بهزاران آرزومندی مرحله پیمای قبله
مرادات و ره گرای وجهه حاجات است -

چهاردهم [جمادی الاولی] مرحمت خان را بهمانداری
و آوردن او بدرگاه عالم پناه - و تعلیم آداب ملازمت و تلقین لوازم
خدمت - و تدبیر مراسم معیشت - رخصت فرمودند - و
بخسرو فرمان عنایت عنوان و چهار اسب مسرج ازان میان یکی
عربی با زین طلا و بست تقو ز پارچه از نوادر اقمشه هندوستان
و یک پالکی و چهار تلوی با چوئهایی نقره و غلافهایی مخمل برای
سواری عورات چه بعرض مقدس رسیده بود که مرکبی جز اسب

روانۀ آستان خواقین مکان گردانند - و بهر یک از پادشاهزادۀ والا
 نژاد و امیرالامرا و اصالخان فرمانی جداگانہ صادر فرمودہ آنچہ
 لایق منزلت و فراخور مرتبت او در ملاقات و اعزاز در سرآہ خاطر
 قدیمی مآثر منطبع گشت بایمان ارشاد نمودند - درین میان عرضہ
 داشت خسرو مصحوب صدیق بیگ نوثر معتبر او نیز بدرگاہ اخلاقی
 پناه رسید - در پاسخ آن منہور سعادت گنجور مشتمل بر اقسام
 عنایات پادشاهانہ بشرف صدور پیوست - و صدیق بمرحمت خلعت
 و اسب و انعام ہزار روپیہ مربر انراختہ رخصت سعادت یافت *
 سیوم جمادی الاولی اصالخان کہ در گذشتن کتل طول
 سبقت کردہ بود بر طبق یرلیغ قضا نفاذ خسرو را دیدہ بہ تسلیت
 خاطر شوریدہ و تسکین دل رسیدہ او پرداخت - و ہمدہ عواطف و
 نوید الطاف پادشاہ عرب پرور عالم پناہ مطمئن و مستمال ساختہ
 از نگرانی و پریشانی برآورد - و با خسرو دیگر متعلقان و نوکران
 مصحوب دوات بیگ قاقشال نزد پادشاهزادہ عالی نسب و امیرالامرا
 کہ متعاقب می آمدند راہی گردانید - و اکثر احشام و رعایا و اہالی
 قندز را کہ با خسرو ہمراہ بودند بحکم معلی پش خود نگاہداشت -
 کہ ہمد از تشخیص احوال و تغذیش اوضاع ہرکرا شایستہ عبودیت
 داند در سبط بندگان درگاہ آمان جاہ انتظام دہد *

نہم جمادی الاولی پادشاهزادہ والاگہر بموضع سراب رسید و خسرو
 کہ نیم کردہ آن طرف سراب فرود آمدہ بود بدیدن آن اختر برج خلانت
 آمد - امیرالامرا بموجب ارشاد معلی پذیرہ شدہ در میان راہ بر پشت
 اسب ملاقات کرد - و آن امین وار مراہم پادشاہی را نزد گوہر بحر

بهروز نیز از رسیدن موسم زمستان و انسداد طرق از کثرت برف
 مقاصد خود را بروی روز نیارست انگذد - و چشم انتظار در راه وصول
 بهار داشت - و مکنون ضمیرش آن بود که چون اعلام ظفر اتسام از کابل
 بصوب بدخشان منتهی گشته بنواجوی قندز رسد بذریعہ ملاقات
 پادشاهان و گرامی خاندان مراد بخش و سپردن قلعه قندز به بندگان
 این درگاه گردون جاه یگرونی و یگری باز نموده و احرام حریم
 حرم احترام جهانبانی بسته رو بقبله اقبال و کعبه آمال نهد -
 لیکن چون پیش از آن که عساکر ظفر مآثر از هندو کوه بگذرند شنید
 که شاه محمد قطغان و قل محمد جیبہ جی قطغان و قاسم بای
 قطغان با بسیاری از ایمانان از آب آموده گذشته بر سر قندز می
 آیند - و در خود رای ستیز و روی آمیز با این طایفه خیره چشم
 تیره دل نیافت - تا رسیدن لشکر دشمن بند قلعه کشا ثبات پا
 نتوانست ورزید - و با محمد بدیع پسر خود که با او بود و در سه
 هزار خانه دار از احشام و اهل قندز که بیشتر رعایای غارت دیده
 جور کشیده بودند - از قندز بر امده باینجانب اندراب آمد - و مردم
 راجه راجروپ را که در قلعه چوبین بودند از کیفیت حال آگاه
 ساخته آرزوی تلذیم عتبہ عرش مرتبه باز نمود - و چون عرایض
 اصالحان مشعر بر اراده او پیهم بایستادگان پیشگاه قوایم سرور
 عرش نظیر رسید - از جناب خلافت یرلیغ والا شرف صدور یافت
 که خاطر متفرق و ضمیر منبذد آن ستم رسیده محنت دیده را
 بمراهم پادشاهانه که چون طوبی دور و نزدیک سایه نشین او است
 و چون آفتاب خراب و آباد نور آگین او از قفر و تبذد بر آورده

رسیدن خسرو پسر دروم نذر محمد خان از بدخشان بسعادت استلام ساحت جهانبانی و اندوختن اسباب دولت و کامرانی

چون احشام بی احتشام المان که همت پست این گزیده نغفه
پژوه از جوان مردی و مردمی بیگانه است فرصت شورش و فساد
یافته حدود بلخ و بدخشان را بتاخت و تاراج بسان خانۀ دین و
دولت خود و بران گردانیدند - چنانچه نکشته آمد - خسرو در قندز
تا قوت مقاومت و مکتب مدافعت آن بد صورتان دد سیرت داشت
بهر است جان و مال پرداخت - بعد ازان که از ینمای گاه و بیگاه
و دست انداز راه و بی راه اندوخته های او خصوصاً انسپ و
شتر و گوسفند که گزین ترین امتعه آن دیار است بغارت بردند
و مکان قندز و آن نواحی از دخول و خروج معاقل و دواب از خوردن
آب و علف باز ماندند - و خسرو را از هیچ طرف حتی پدر که او
نیز گرفتار تطاول و تعدی این جماعه سفاک بی باک بود
امید دستگیری نه اند - راه سلامت و جاده عنایت جز آنکه باین
درگاه خلائق پناه ملتجی شود ندیده حال گذشته عرضه داشتی
منهبی از حقیقت در ماندگی و پریشانی خود - و منهبی از کیفیت
ستمکاری و مردم آزاری این گروه ظلم پژوه بملکزمان قوایم هریر
جهانبانی - و مکتوبی به امیرالامرا مصحوب مجهولی پنهانی
بکابل فرستاد - او بحجاب عنجه فلک رتبه ارسال نمود - چون آرند
عریضه و مکتوب شایسته اعتماد نبود - چندان التفات ننمودند - و

کوشش و تلاش کردند - و تا آخر روز بجد و کد تمام و اهنم نام تام تا يك كروه كه برف البوه بود بعرض دو گز راه ساختند - و شب بدواير خویش باز گشته روز دیگر كه غره جمادی الاولی مطابق بیعت و ششم خرداد بود نیز تا سه مهر بکودن بقیه برف اشتغال نمودند - پایان این روز اصامت خان با همرهاں خود ازان کتل كه مفضل قلم رو بادشاهی و ملک بدخشان است گذشته آن جانب کتل كه داخل سراب است فرود آمد *

دوم [جمادی اولی] بهادرخان و راجه بیتلداش با کنداوران هر اول از کتل گذشته باو پیوستند - و پادشاهزاده والا گهر و امیرالامرا بیعت و نهم ربیع الثانی از گلپهار روانه گشته از کتل آن كه هر آغاز دشواری و فاهمواری راه است گذاره نمودند - و پادشاه زاده عالی نسب تا لشکر از مصاعد و مهابط بدشواری نگذرد و هر نور دیدن را درنگ نرود امیرالامرا را با مردم او پیش فرستاده از عقب کوچ بر کوچ منازل رخنه و بازارک و پرنور و سفید چي و جاهي كه به مسجد دولت خان مشهور است در نور دید *

هفتم جمادی الاولی مطابق سی و دوم خرداد پدای کتل طول رسید - همان روز امیرالامرا كه يك منزل پیش بود و روز دیگر هشتم ماه مزبور مطابق غره تیر پادشاهزاده والا دودمان از کتل عبور نمودند *

جوانغاريک منزل از عقب مي آمده باشد تا لشکر از جسر
انهار و مضایق جبال بآساني بگذرد - و آن روز کنار پل
در بند را مضروب خيام ساختند - و فردای آن برای عبور عسکر
مقام نمودند *

بیست و ششم [ربیع الثاني] در موضع پرولن و بیست و
هفتم در گلبهار که تا اینجا راهها هموار بود دایره شد - روز دیگر تا
مردم به سهولت از پل گذاره شوند در گلبهار توقف نمودند - درین روز
فوج هراول و فوج طرح دست راست که باستعجال راهی شده بودند
پائین کتل طول رسیدند - و اصالت خان بالاي کتل برآمده
دریافت که فراز کتل مقدار یک کوره بارتفاع دو گز پادشاهی و نشیب
آنکه بدخشان رویه است تا نیم کوره بعضی جا نیم گز و برخی جا
کما بیش برف دارد - و بسرعت تمام بیلداران سرکار پادشاهی را
با چندین هزار مزدور که مردم امیرالامرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند
تعیین نمود - که برف را از سر راه برداشته باطراف بپندازند -
و کوچه که شتر با بار به آسانی بگذرد بسازند - و باقی را چنان بکوبند
که اسب و شتر بروی تواند گذشت - و چون انجام این کار از بیلداران
و مزدوران زود تر صورت پذیر نبود فردای آن بهادر خان و راجه
بیتهلداس و اصالت خان بکتل بر شده و همگی مردم خود را از سوار
و پیاده برپاک کرد راه و کشودن گذرگاه داشته خود باهتمام آن
پرداختند - و مردم لشکر بهر دست افزاری که یافتند برف را
برکنده بدامن و دست بر کنار راه می ریختند - و سرداران اخلاص
شعار و سپاهیان جداکار خصوصاً بهادر خان و تابینان او نهایت

روانه شدن پادشاه زاده عالی نسب مراد بخش
از چاریکاران بتسخیر بدخشان و راهی ساختن
سه فوج از افواج هفتگانه از راه آب دره بر که مرد
و غوری و عبره نمودن آن گرامی نژاد و امیرالامرا
با چار فوج دیگر از کتل طول و در آمدن بحدود
بدخشان بحراست ذی الجلال بیهمال و کلاآت
اقبال پادشاه والا اقبال

درین منزل پادشاه زاده والا تبار بر طبق ارشاد معلی قلیچ
خان را سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست
چپ و میرزا نودر صفوی سرکرده التمش را با افواج سه گانه
براه آب دره بجانب کهمرد و غوری راهی گردانید - و چون راه آب
دره در شدت زمستان زیاده از یک ماه برف ندارد تا باین موسم
همه رسد - و راه کتل طول که خدیو دوربین بعد از تحقیق آنرا از
دیگر مهمل بدخشان به جمیع جهات بهتر دانسته مقرر فرموده بودند
که عساکر چهارگشا به تسخیر بدخشان ازین طریق در آیند - از
کثرت برف کتل مزبور و انبوهی لشکر دشوار گذار بود - مراد قلی
سلطان کهمربا دیگر کههران که در جوانغار بودند و چندی دیگر
نیز از راه آب دره روانه گشتند *

بیسیم و چهارم ربیع الثانی پادشاه زاده والا تبار و امیرالامرا
از چاریکاران کوچ نمودند - و مقرر ساختند که رستم خان با فوج

پانزده هزار و نه هزار سوار هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه
مقرر فرمودند *

یازدهم [جمادی الاولی] صدر الصدور سید جلال باضافه
پانصد سوار بمنصب شش هزار و هزار و پانصد سوار بلند
پایه گردید - میرخلیل ولد اعظم خان را بمنایت خلعت و
منصب هزار و سه صد سوار از اصل و اضافه و خدمت توزک
سرانرا ساختند - چون عمارات دولت خانه سعادت آشیانه صورت
انجام گرفت و منازل آن بکار پردازن نقاشان چیره دست
باقصام نقش و نگار مزین گردید - از منزل علی مردان خان بآن
مغانی رفیعہ تشریف فرمودند *

هزدهم [جمادی الاولی] میرشمس باضافه پانصدی پانصد
سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و فوجداري و تیولداري
بیر - و از اصل و اضافه نوازش خان بمنصب هزار و چار صد سوار
سرانرا گشتند *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] اندلیخان بساط حیات در نور دیده *

امیرالامرا شهریار بردند که تا اتمام همگی صفای دولت خانۀ
والا در آنجا بگذرانند - از تعیناتیان دکن سادات خان بقلعه دارق
دولتآباد از تغیر پرهیتراج راتهور معین گردید - و حکم معلی
صادر شد که پرهیتراج بدارالخلافت لکبرآباد آمده باتفاق باقی
خان بصیدانبت قلعه آن بپردازد - کنور رامسنگه ولد راجه جیسنگه
بعطاء مالی مروراید نوازش یافت *

غره جمادی الاولی پادشاه حق آگلا به ضریح مقدس
حضرت گیتی ستانی فردوس مکانی انارالله برهانه و مرقد مذکور
ثانی رابعه رقیه سلطان بیگم برد الله مضجعها رفته بعد از ادای
آداب زیارت ده هزار روپیه باهل احتیاج و استحقاق عطا فرمودند -
لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ بعنایت خلعت و امپ
مباهی گشته رخصت قندهار یافت - تا خان مذکور آردا نیایه
در حصار قندهار گذاشته باستلام سده سدره مقام سعادت اندرزه
و مصحوب او خلعت خاصه بخان عنایت نموده فرستادند *

دوم [جمادی الاولی] بعرض مقدس رسید که روشن قلم فرمان نویس
که از بیماری و ناتوانمندی در حسن ابدال مانده بود بسفر آخرت
رخت هستی بریست - خدمت او پمیر صالح برادر او مقروض شد -
چون بموقف عرض اقدس درآمد که کوکب برج خلافت پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر برای تنظیم صوبه گجرات و تنبیه متمردان
آنجا جمعی کثیر نوکر گرفته و خرجش زیاده بر دخل امت *

چهارم [جمادی الاولی] از جمله سواران منصب آن گرامی
گوهر هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده منصب آن والا تبار

و اصالت خان را که از چگونگی راه طول آگاه شده بود با جوتی که همراه داشت برای پاک کردن برف راه مذکور رخصت نمود و خود با دیگر مران افواج نصرت امتزاج بیست و یکم [ربیع الثانی] از پای منار روان شد - و بدو کوچ به قرا باغ و از آنجا بیک کوچ بچاریکاران رسید *

بیست و دوم [ربیع الثانی] علامی و راجه جسرولت سنگه و چندی دیگر که پیشتر بکابل آمده بودند و جمعی از منصبداران تعینات آنجا پذیره شده سعادت اندوز ملازمت گشتند - درین روز میمنت افروز پادشاه دین و دنیا در دولت خانه که سال دوازدهم جلوس اقدس هنگامی که کابل بفروغ ماهیچه رایات نصرت سمات منور بود امر جهان مضاع به بنای آن در آورته باغ و باغ مهتاب بصدر پیوسته و از آن باز تا حال کارگذاران آن صوبه درانجام آن میکوشیدند نزول اجلال فرمودند - بحیات خان داروغگی گرز برداران منصب دار و احدی مغضوب شد - میرزا محمد پسر کلان میریدیع مشهدی مهر دار شمع ملت شمس حقیقت بضغه الرسول فلهذا المنول امام رضا از مشهد آمده بتقبیل عتبه مهیه فایز گردید - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزارری ذات و چار صد سوار و انعام ده هزار روبیه سرعزت بر امراخت - چون لختی منازل دولت خانه معلی تمام نشده بود و بخوشی چنانچه باید صفا نیافته - خدمت داروغگی عمارت بغازی بیک مقرر نمودند *

و بیست و ششم [ربیع الثانی] بمنزل علی مردان خان

رفتن توتف داشت - و انتظار تخفیف برف می کشید - پادشاه
حقیقت آگاه پانزدهم این ماه علامی سعدالله خان را از باغ صفا که بورود
میثلت آمدود خدیو عالم آرا نمودار بهشت برین بود برسم استعجال پیشتر
روانه کابل گردانیدند - و لختی مقالات بزبان وحی ترجمان تلقین
فرمودند - تا آن زواهر جواهر دین و دولت را آویز گوش هوش پادشاه
زاده والا بهار گرداند - و فرمان دادند که بجمعی که سه ماه پیشگی
و مساعدت نیانته باشند زر داده و بانجام دیگر مهمام مبارزان لشکر
اسلام پرداخته چنان کند که هیچ کس را عذری در روانه شدن
نماند - و همه را پیش ازان که کابل بورود اعلام ظفر اتسام محط
جلال و مورد انضال شود راهی سازد - و در حین رخصت علامی
را بمرحمت خلعت خاصه و اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا نوازش
نموده مصحوب او برای پادشاه زاده گرامی نژاد بک لعل کلان
منتظم با دو سرورید که بر سر می بندند و پنج اسپ از طویلۀ خاصه
از انجمله یکی با زین طلای میثاکر - و بامیر الامرا علیمردان خان
دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا و طلا عنایت نموده فرستادند علامی
از باغ مصطور در دو روز بکابل شتافت - و فراوان جد و جد بکار داشته در
عرض پنج روز که از وصول او بکابل تا نزول اقدس بساحت آن فاصله
بود - همگی مهمات را رو براه کرد - و چون موکب جلال منزل بمنزل
و نور دیده بدوا می نایل رسید همگی کذا و روان عسکر را فرصت نداده
با اهتمام روانه ساخت - چنانچه پادشاه زاده والا تبار با توفیق امیر الامرا
بر طبق حکم معلی هژدهم این ماه [ربیع الثانی] بهادر خان
و راجه بیتلنداس را که بادلیران فوج هر اول پیشتر راهی گردانید -

پنج هزار سوار هزار حوار بداع برساند - اگر حاصل جاگیرش دوازده ماه است سه صد حوار سه اسبه و ششصد دو اسبه و صد یک اسبه - و اگر یازده ماه است دو صد و پنجاه سه اسبه و پانصد دو اسبه و دو صد و پنجاه یک اسبه - و اگر ده ماهه است هشتصد دو اسبه و دو صد یک اسبه - و اگر نه ماهه است ششصد دو اسبه و چار صد یک اسبه - و اگر هشت ماهه است چار صد و پنجاه دو اسبه و پانصد و پنجاه یک اسبه - و اگر هفت ماه است دو صد و پنجاه دو اسبه و هفتصد و پنجاه یک اسبه - و اگر شش ماه است صد دو اسبه و نهصد یک اسبه - و اگر پنج ماه است تمام یک اسبه - و هر که سواران منصب او دو اسبه سه اسبه مقرر شده باشد بقدر سواران دو اسبه سه اسبه ضعف سواران برار دین داغ کند - مثلاً پنج هزاری پنج هزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه که حاصل تیولش دوازده ماه باشد ششصد سوار سه اسبه داغ نماید - و هزار و دویست سوار دو اسبه و دو صد حوار یک اسبه و علمی هذا القیاس - و چون هنگام تعیین مواجب جهانکشا حکم معلی صادر شده بود که بمنصبداران نقدی و احدیان تیر انداز و برق اندازان سوار و تفنگچیان پیاده و دیگر شاگرد پیشه سه ماه پیشگی و بجایگزین داران که داغ آنها موافق حاصل جاگیر مقرر است بروفق چارم حصه حاصل تیول که آن نیز سه ماهه می شود برسم مساعدت زر از خزانه والا تلخواه دهند - تا از مخرج عسرت نکشند - و بعضی وجه مذکور در دارالسلطنه نیافته بودند - و لشکر فیروزی چه ازین رهگذر چه بجهت استماع بسیاری برف برگزل طول دشواری عبور ازان در پیش

نهم [ربیع الثانی] از باغ مذکور نهضت فرمودند - و فرمودند
شد که راجه جسونت سنگه و کنور رام سنگه ولد راجه جی سنگه و
گروهی دیگر از بندگان بارگاه خلانت از عسکر فیروزی یک منزل
پیش می‌رفته باشند - تالشکر بآسانی از کتل خیبر و دیگر مضایق آن
کهصار عبور نماید - درین تاریخ چون بعرض مقدس رسید - که ایام
زندگی سرانداز خان قلماق حارس حصن دارالسلطنه لاهور پیری
گردید - شفیع الله برلاس را بعنایت خلعت و منصب هزاری
ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه بر نواخته بحراست قلعه
دارالسلطنه رخصت فرمودند - امام ویردی پسر جمشید بیگ از
ایران آمده بتأذیم سده سنیه دولت اندوز گشت - و بشرف بندگی
درگاه عرش اشتباه فایز شده بمرحمت خلعت و انعام پنجهزار روپیه
مفتخر گردید - بخواجه ظریف هزار روپیه مرحمت شد . . .

از ضوابط این دولت والا آنست که از بندگان منصبدار هرکه
در یکی از صوبجات هندوستان بهشت نشان جاگیرد داشته باشد اگر
او از تعیینات همان صوبه باشد تابندگان خود را مطابق سیوم حصه
دافع رساند - چنانچه سه هزار ذات و سه هزار سوار هزار سوار
دافع کند - و اگر در صوبه دیگر از صوبجات هندوستان بمهمی مامور
شود موافق چارم حصه چنانچه چار هزار ذات و چار هزار سوار
دافع نماید - در حدیثی که مبارک قاهره از پیشگاه خلافت به تسخیر
بلخ و بدخشان معین گشت از انرو که این مملکت از هندوستان
دور است حدیو دانا مقرر فرمودند که تا این ساق در میان
است بندها پنجم حصه تابندگان دافع کند - چنانچه پنجهزاری

جشن قمری وزن

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و ششم موافق
چهارم خرداد در باغ مذکور پیشکاران دولت عظمی به ترتیب مواد
جشن قمری وزن انجام سال پنجاه و ششم و آغاز سال پنجاه و هفتم
از سنین عمر جاوید طراز خدیو هفت اقلیم پرداختند - آن عنصر
مقدس را بطلا و دیگر اشیاء معهوده بر سخته آمد - بر از وجوه آن
جهانی کامیاب خواش گردید - درین روز نشاط افزای علامی سعد الله
خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار بلند
پایه گردانیدند - و هزار سوار دیگر از منصب راجه جهوش سنگه
در اسب سه اسب مقرر فرموده او را بمنصب پنجهزاری پنج هزار
سوار دو هزار سوار دو اسب سه اسب سرانرازی بخشیدند -
و خواص خان را باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار
سوار - و مهیس داس راتهور را باضافه پانصدی ذات بمنصب سه
هزاری دو هزار سوار و بعنایت نقاره - و حکیم محمد داؤد را باضافه
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دویست سوار هر بر
افراشتند - بحکیم مسیح الزمان ده هزار روپیه - و بقاضی محمد
اسلم چهار هزار روپیه - و بهریکی از میرک شیخ و خواجه ابوالخیر
سه هزار روپیه - و بخواجه عبد الرزق صد مهر عنایت شد - میر صالح
ولد میر عبد الله مشکین قلم بمرحمت خلعت و از تغیر رشیدی
خوشنویس بخدمت داروغگی کتابخانه معلی سرانرازی گردید - لعلخان
گن محمد و سایر نغمه طرازان سرکار و لا بانعام مقرر نوازش یافتند .

عرض اخبار هرج و مرج توران و اختلال احوال نذر محمد خان از ماوراء النهر بهرات و از انجا بقندهار و از قندهار براه کابل بایلغار آمده بود سعادت اندوز ملازمت گشت - و بعنایت خلعت واسپ و در هزار روپیة نقد مباحی گردید - درین تاریخ بعرض اقدس رسید که حاجتی محمد جان قدسی مشهدی را که بمفاخر گزاری خدیو اورنگ آرای فرهنگ آما عز امتیاز داشت بعارضه امهال در دار السلطنه لاهور پیمانہ عمر برآمود *

پنجم [ربيع الثاني] ظلال چتر گردون ما بر بلده پشاور گسترده منزل امیر الامرا را که در ارک خطه مذکور بنا نهاده است شرف نزول بخشیدند - و چون مکانی که شایسته دولتخانه خاص و عام و دولتخانه خاص باشد نبود - و نیز عمارت مذکور از آن رو که بطرز ایران بروی کار آمده پسندیدند طبع دشوار پسند نیفتاد *

ششم [ربيع الثاني] از انجا بباغ ظفر خان تشریف فرمودند - و طرح رسته بازار مسقف پشاور را که امیر الامرا آنرا بکج بر آورده با در چار سوی سرباز بطرح مئمن بغدادی ساخته - و هنگام عبور موکب معلی بنظر فیض گستر در آمد - و شرف تحمیل یافت - نزد مکرمتخان ناظم دارالملک دهلی که اهتمام عمارت قلعه مبارک که از محدثات حضرت خاقانی است و ابیة فیض امکنه که در آن قلعه طرح فرموده اند بدو مفوض است فرستادند - تا مطابق آن درون قلعه بازاری از در جلو خانه دولتخانه خاص و عام تا دروازه که جانب دار السلطنه را شده مرتب گردانند *

والا که بقدر غن تمام بصدر پیوسته بود - بیست و ششم [ربیع الاول]
 موافق بیست و چهارم اردی بهشت با امیر الامرا از پشاور کوچ
 نمود - امیر الامرا از نخستین منزل برای انجام بعضی مهم
 ضروریه خصوصاً فرستادن جمعی سربراه جدکار برای ساختن طرق
 و بستن جسور از کابل تا کتل طول و بر گرفتن برف کتل
 مسطور از خدمت پادشاهزاده والا فزاد رخصت شده در پنجم
 روز بکابل رسید و ابدال بیگ و عبد الغنی بیگ را با عمله
 و فعله تعیین نمود که بر سر آب دشوار گذار استوار پلی بر بندند -
 و جمعی کثیر از محال آن حدود برای برداشتن برف کتل
 میزور گرد آورند - و پادشاهزاده عالی تبار نیز کوچ بر کوچ راه
 نور دیده نهم ربیع الثانی بکابل در آمد - پس ازان که بهادر خان و
 راجه بیتهداس با بسیاری از راجپوتیه و قلیچ خان و رستم خان
 و خلیل الله خان و غیر ایدان که برای جنگش شتافته بودند در کابل
 پیادشاهزاده گرامی دودمان پیوستند - آن عالی نسب از کابل
 کوچ نموده موضع پای منار مضرب خیام گردانید *

بیست و ششم [ربیع الاول] رایت اقبال از حسن ابدال
 نهضت نمود *

غره ربیع الثانی از آب نیلاب برای پل عبور فرمودند - میرزا
 محمد ارباب سمرقند که در هفدهم سال اورنگ آرایی از مکه
 مکرمه برای سورت آمده در دارالخلافه اکبر اباد شرف استلام عتبه
 گردون مرتبه اندرخته بود - و مشمول عواطف گشته بموطن خود
 مراجعت نمود - و از هوا پژوهی اولیاء این دولت خدا داد برای

نهم [ربیع الاول] کنار دریای بهت معسکر دولت و عظمت گشت - شیخ یحیی گیلانی را بانعام چهار هزار روبیه کامیاب گردانیدند *

یازدهم [ربیع الاول] موکب گیهان نورده براه پل کشتی از آب بهت عبور نمود - چون محاذی دولت خانه والا که بر کنار آب برها شده بود گلپای پلاس بر ساحل دریا در کمال رنگینی و ابنوهی بنظر انور در آمد - طبیعت اقدس بتمشای آن نشاط اندرخت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مبلغ دوازده هزار روبیه مقرر بفضلاء و صلحا عطا گردید *

پانزدهم [ربیع الاول] حکیم محمد داؤد و کنور رام سنگه بعدایت اسپ با زین مطلا بلند پایگی یافتند - میر صالح داروغه قزاولان باضانه منصب و مرحمت اسپ نوازش یافت *

بیست و سیوم [ربیع الاول] دولت خانه باغ حسن ابدال بوررد اقدس فروغ آمود گردید - و در روز درین منزل خلد آئین مقام شد - پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش خلعت خاصه ارحال فرموده فرمان دادند که با عهاکر نصرت متأثر از پشاور بسرعت هرچه تمامتر جانب کابل و از انجا بصوب مطلبی که وجهه همت علیا است بشنابد - پادشاهزاده والاتبار که پس از دستور ی یافتن از پیشگاه خلانت برای آمودگی لشکر نیروزی بیست روز در مرزمین ککهران و پنج روز در حسن ابدال و بیست روز در پشاور توقف نموده بود - بعد از ورود یرلیغ

هزاری ذات و هزار سوار فرق طالع برانراخت - ملا عبد الحکیم
را خلعت و دريست مهر عنایت نموده بسیالکوٹ موطن او
رخصت فرمودند *

بیست و هفتم [صفر] اعلام ظفر طراز از جهانگیر آباد بمنزل
پیش بلندی گرا شد - و چون حرم محترم فروغ انزایی دیدمان
خلافت مهین بادشاهزاده بلند قدر را عارضه شدیده طاری گشته
بود حکم مقدس بصدر پیوست - که آن دره التاج جهانبانی
تا حصول صحت بیمار و وصول یرلیغ طلب در جهانگیر آباد توقف
نماید - و حکیم مومنا بمعالجه دستوری یافت - و سلطان نظر
را بجهت وقایع نگاری با مهین پور خلافت گذاشته داروغگی داغ
از تغییرار بمیر محمود صفاهانی مفوض ساختند *

بیست و نهم [صفر] دولت خانه حافظ آباد محط
جلال گردید *

سیوم ربیع الاول از دریای چناب براه پل کشتی عبور فرمودند -
درین تاریخ میرک شیخ را بمنصب هزاری ذات و پنجاه سوار از
اصل و اضافه برنواختند *

چهارم این ماه [ربیع الاول] که بر ساحل آب چناب دایره
بود چهار شیر یکی نر و سه ماده در بیشه نواحی دریا شکار خاصه
شد - درین روز راجه جسونت مانگه بمرحمت جمدهر مرصع با
پهنلختاره و امپ عربی با یراق طلا تارک عزت برانراخت -
و نورالحسن از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارم سوار
نوازش یافت *

از هزار حدایق آمل و آملانی بنمایم یزدانی شگفته و خندان باد *

انتهاض رایات جهان کشا از دار السلطنه

لاهور بدار الملک کابل

روز پنجشنبه هزدهم ماه صفر مطابق شانزدهم فروردین بعد از سپری شدن یازده و نیم گری خاقان ممالک گیر مقارن دولت و اقبال و مقتدرن هشت و جلال برگلگون نلک خرام فزیا ستام از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملک کابل توجه فرمودند *

نوزدهم ماه مذکور از نواحی دار السلطنه جعفرخان بصوبه داری پنجاب و بهرام برادر برادر بخدمت بخشیدگری و واقعه نویسی آنجا و نامدار ولد خان مومنی الیه بمنصب پانصدی ذات و صد سوار سر برافراخته - و هر کدام بمرحمت خاعت نوازش یافته و مرخص گشتند - و قلعه داری ارک لاهور بسر انداز خان تفویض یافت *

بیستم [صفر] جهانگیر آباد بنزول اندس منزل سعادت گردید - فردای آن که روز شرف نیر اعظم بود اعظم خان را که پانصد سوار از تابیدنان خویش با پسر خود ملتفت خان بهمم بلخ و بدخشان روانه نموده بود بسبب کبرسن از سفر کابل باز داشته حکم فرمودند که بکشمیر رفته تا معادرت رایات فیروزی دران نزهت کده اقامت گیرند *

یستم و چهارم [صفر] کنور رامسنگه ولد راجه جی سنگه با پانصد سوار از وطن آمده دولت تلذیم آستان کیوان مکن اندوخت - و یک نیل پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و منصب

و جهات و نصب سابقه را تاکیدى و تشديدى - و موالات و موافقت
 لاحق را تأييدى و تمهيدى - شود - از انجا که خاطر قدسى
 مظاهر بمبب تحقق ابوت عليا - نسبت بآن فرزند زاده مالي
 وساده تعلق تمامى باطلاع بر حال خير مآل دارد - شجاعت نشان
 جان نثار خان را که از خانه زادان معتمد ندوى است - و پهلوى
 بر رجوع خدمات اعتماد طلب هر بلند - و در اکثر اوقات شرف اندوز
 حضور سرامر نور رخصت آن صوب با صواب فرموده شد -
 که اين نامه که سر نامه حکمت و موعظت و هدايت
 و نصيحت - و متضمن مقدمات محبت بار و کلمات صداقت
 آثار است برساند - مترقب اين است که از بعد از گذارش آنچه
 باداى آن ماموز گشته مقضى المرام بسرعت تشریف رخصت
 انصراف بيابد - که ضمير مهر آئين محبت آگين را شوق تمامى و
 اشتياق تمامى بسوى آنست - که بزودى هرچه زياده تر و سرعت
 هرچه تمامتر کيفيت احوال خجسته مال و اوضاع و اطوار آن بر
 خوردار نامدار انکشاف يابد - هرگونه امرى که باعث زيادتى
 استقرار آن کمکار بخديار بر سرير سلطنت آن ديار باغد
 بى حجابانه بدان اشارت رود - و هر نوع معاونت لازم نشاء دوستى
 که بخاطر گرامى رسد بى تکلفانه اظهار آن جلو استحضار دهد
 که انشاء الله تعالى در انجام آن مساعى مشکوره چنان پرتو ظهور
 خواهد بخشيد - که معنى دوستى و حقيقت دوستى دوستى بر
 جهانيان واضح گردد - و سپس مسلك انهاى وقاع يوسى و منهج
 احوال رسن و رسايل برسبيل تدافع و توالى مسلوک باشد -

معلوم هر قاضی و دانی است که اتجاء یار وفادار علیمردان بکمال
امیر الامرا بدین درگاه آسمان جاه فطرازی بوده نه اختیاری - چه
از در برابر جمیع احکام صادره ازان مدتی که از فرستادن پسر و
غیر آن جز جمع و طاعت و انقیاد و اطاعت امری سر بر نزد - جایی
آن بود که بدیدبانی شناسائی و رهنمائی رسائی آفرین رفتی - و
تجسین جلوه دادی - چون برخلاف آن از یافه دریائی و هرزه
سرائی و گوناگون تزویرات - و رنگارنگ تسویلات - نو دولتان همد
صرشت - غرض پرست بر که رواج خود در کساد عزت یافتها و
بر گشیدهای قدیم شناسند - خاصه چنین کسی که جد امجد آن
قره العین که نقاره سلسله صفویه - وزیده و خلاصه این طبقه علیه

بودند - اورا بآبای ثانی ~~منشست~~ بجای تجسین ~~تجسین~~
و در مکان هستی ~~جرا شکاش~~ یا - قرار گرفت - او اضطرارا بامتصاص
عروقه از دور ~~یعنی این فکر صواب که این سلطنت را ازان دولت هیچگونه~~
جدائی نیست پناه باین بارگاه که مامن عالمیان و ملجاء جهانیان
است آورد - و این امور اسباب ظهور عنایات نمایان و مراحم بی پایان
در پاره مشار الیه گشت - اگرچه چار پسر خان موسی الیه از خدمت
گزاران این والا درگاه اند - اما چون خواهش خاص قدسی سرائر
این امت که حقیقت یگانگی و محبت فیما بین معلوم جهانیان
گردد - و کالشمس فی رابعة النهار وضوح یابد - متوقع آن امت
اینمعمنی برخاست فرزندی که دوان امتان دارد بروی روز افتاد
و اهلیت و یگانگی را روز بازار دیگر گردد - و مبنای یکجهت
یکنم - و استحکام - و قوایم یکدائی و یکتا دلی و انتظام بدیدبانی

زادہ برخوردار کامگار نامدار بلند مقدار بہترین گوہر درج ہوا
عظمت - مہین اختر برج شوکت و عظمت - نقادہ اصلاط طیبہ
سلامت اصلاط طاہرین - پرداختہ می شود - مہینہ بہتعال و قادر
ذوالجلال این جلوس میمون را بران صفوہ دودمان صفوی - علامہ
خاندان مرتضوی - مبارک و فرخندہ گرداند - و از شناخت مقدار
و ادای حقوق فریق سپاس گزار - وترحم و عفوزلات بارشاد بیان عظیم الشان
الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ
و ترک تعصبات و اغماض عین از مآثم بر حسب اقتضاء حکمت
و اعراض و صفح از جرایم بر طبق تقاضای مصلحت - مجملہ ایتدار
بماہمورات ہدایت اوامر الہی - و انزجار از منہیات بدالای کلمات
نواہی - حظی دانی و نصیبی کافی کرامت فرماید - و از تقدیم
مرام شبانی - و اقدام بر لوازم پاسبانی * کہ مکتوبہ از ملاطفت
و فرمان فرمائی - و معنی اہت و کشور کشائی - امت - بہرہ کامل
عنایت ہند - و چون بموجب کلام با نظام صحیح اللفظ حسن المعنی
منطوق سر دنتر اہل بیان - اشرف بنی عدنان - کُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ
مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ - روز پاداش حوال بقدر مکنت ہر فرد - و ہر ش
باندازہ قدرت رود - و نگارنی از سخط باری ہر اہل بتوفیق حق
آن مربوط باید دانست - و رسیدن بہ برخوردارنی با تقاضای مصدقہ
أَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَنَبُذْهُ فِي الْأَرْضِ - بتادیہ آن - موط باید شلخص
حمیدہ نماند کہ چون از کمال و داد و اتحاد آن ملک و منصوبان
اندولت را از خود میدانیم - و یقین کہ تحقق این معنی از ان
انہ بطریق اولی خواہد بود - بذہران نگارش باید کہ

شد - درین ایام مرشد قلی فوجدار داسی کوه کلکوه قلعۀ تاراگده را
 حسب الحکم از تصرف منصوبان راجه جگت سنگه برآورده متصرف
 شد ، تفصیل این اجمال آنکه بعد از درخواست هواخواهان دولت
 روز افزون اگر چه معاصی و اجرام راجه مزبور که از ضلالت و
 جهالت چندی سر از طاعت اولیای سلطنت بلند صولت برتافته
 بود ، بقو مقرور ساخته قلعہ را بعد از انهدام جدران بوی
 محرمیت فرموده بودند - و بالتماس او عمارات درون حصار باز گذاشته
 چنانچه در اندای وقایع حال پانزدهم نگارش یافت - اما چون
 گذاشتن چنین معقل حصین و مویل متین که از ارتفاع کوه
 و صعوبت راه تسخیر آن متعذر است بدست مرزبانان فرصت
 جوی هوش خو از دور بینی و حزم گزینی بعید بود بعد از فوت
 راجه فرمان معلی بنام مرشد قلی عز صدور یافت که پیش از
 آگهی متعلقان راجه بقاراگده رسیده آنرا از تصرف منصوبان او
 برآورد - و هفدهم فدائی خان نیز از پیشگاه توایم سریر جهانبنانی
 پایلغار رخصت یافت که در انصرام این مهم کوشیده مردم را از انجا
 گسیل سازد - و حقیقت بایستادگان صدق سلیقه معروف دارد تا یکی
 از پندگان معتمد بنگابانی آن فرستاده آید - مرشد قلی پیش از
 وصول فدائی خان بدوازده روز قلعہ را متصرف گردید و پس از
 پیروختن فدائی خان حصار را با برخی اشیاء بدو سپرده روانه داد
 کوه کلکوه شد و چون اینمعنی از عرضه داشت فدائی خان بمه

پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و پانصد
جان نثار خان بلند پایگی یافت *

هفتم [محرم] فدائی خان از گورکپور آمده باسلام
منیه سعادت اندرز گردید - و یک فیل پیشکش گذرانید
عنایت الله ولد ظفر خان بعنایت فیل مربر افراخت - بخواجه
خیض الله برادر خواجه حسن ده بیدی دو هزار روپیه - و بمیر
هاشم و خال محمد و صادق بیگ و فولاد بیگ چار هزار روپیه
عنایت شد - و ده هزار روپیه مقرر این ماه به محتاجان عطا
فرمودند - چون بغرض مقدس رسید که بعضی تھی دستبان
صوبه پنجاب از گرانی غله اولاد می فروشند مظهر اتم رحمت
الهی فرمان داد که هر که فرزند بفروشد بهارا از سرکار خاصه
شریفه بوداده فرزند را نیز با و گذارند - و بشمول این مرحمت
جمعی کثیر از اندیشه قوت و شدت جوع و محنت جدائی
فرزندان که درین نشاء اصعب مصایب امت رها می یابند - و
حکم جهان مطاع بصدور پیوست که هر روز در ده جا لنگر ساخته آش
مبلغ در دست روپیه بفقرا قسمت نمایند *

پانزدهم [محرم] منزل مهین پور خلافت بورود میمنت
آمود نمودار بهشت برین گردید - آن والا گهر مراسم پا انداز و نثار
مقدم رسانیده جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه برسم پیشکش
انداختند - ازین میان متاع قریب یک لک روپیه شریف
انتهی یافت *

سید عالم و شیخ الهدیه و میوزام کور و زوپ سنگه و رام سنگه راتهورا
وصف شکن ولد میرزا حسن صفوی و سید محمد ولد خاندورا
بهادر نصرت جنگ و گولکداس سیدسودیه و گردهر داس و راجه ام
سنگه نوروی و رای سنگه جهالا و سید شهاب و سید محمد و حید
نورالعیان سادات باره و ارچن و خوشحال بیگ کاشغری و شانمان
پهکلیوال بمرحمت خلعت و اسپ - و دیگران بعضی بمرحمت
خلعت - و لختی بعدایت اسپ - عزافخار اندوختند - و شیخ الهدیه
باضافه پانصدی ذات بم منصب دوهزاری هزار سوار و بخطاب
اخلاص خان بامرور گردید - و خدمت دیوانی لشکر نصرت اثر
بکفایت خان - و خدمت بخشیکری به ملتفت خان - و داروغگی داغ
و تصحیح به شمس الدین ولد مختار خان مفوض گردید - بهادر
خان را که در پشاور بود خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلونکاره
و اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا و فیل از خلعت خاصه مصحوب
اصالت خان فرستاده سر بلند گردانیدند - و دوهزار اسپ از سرکار
خاصه همراه لشکر کردند - که برخی به احدیان و تغلچیان اسپ
طلب و تنمه باصرا و منصب دارانی که اسپان درکار داشته باشند
برسم مساعدیت بدهند - تا از تا بینان اینان اسپ هرکه سقط شود
موض بیاورد - و از اصل و اضافه منصب را و روپسنگه چندراوت
هزاری ذات و هزار سوار - و منصب رای سنگه جهالا هزار
ذات و هفت صد سوار مقرر گشت - بیده احوال در مجلس گزارش
خواهد یافت *

غرم محرم ۱۰۵۶ یادگار بیگ ولد زبردست خان باضافه

حصار آنرا و بعد ازان حصن غوری را بتصرف در آورند - و بعد از کشایش این دو قلعه بملازمت پادشاهزادہ گرامی نژاد برسند . و پادشاهزادہ والا تبار و امیر الامرا بانواج چارگاہ از راه طول راہی گشتہ بتسخیر قندز و تواج آن پیروزند - و چون ولایت بدخشان بتصرف اولیاء دولت درآید تسخیر بلخ و حہۃ ہمت گردانند - هنگام رخصت پادشاهزادہ عالی نسب را بعنایت خلعت خاصہ با نادری طلادوزی و یک لعل بیدش بہا بادو مروارید کہ بر سر می بندند و طرہ مرصع الماس گران ارز و جمدھر مرصع با پھولکثارہ و شمشیر مرصع و باضادہ ہزار سوار بمنصب دو ازادہ ہزاری دہ ہزار سوار دو ہزار سوار دو امپہ سہ اسپہ و بمرحمت ہمد اسپ ازان میان دوامپ از طویلۃ خاصہ یکی با زین مرصع دیگری با زین طلائی میناکار و فیل از حلقۃ خاصہ با یراق نقرہ و جل مخمل زربفت و مادہ فیل و ہفت لک روپیہ نقد بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - و امیر الامرا علی مرادن خان بعنایت خلعت خاصہ و جیقۃ الماس تہین و خنجر مرصع با پھولکثارہ و شمشیر مرصع و دوامپ از طویلۃ خاصہ با زین طلا و مضلا و فیل از حلقۃ خاصہ با یراق نقرہ و جل مخمل زربفت و مادہ فیل متاخر گشت - و بہ اسمعیل بیگ پسر او خلعت و جیقۃ مرصع و فیل - و بہ نہ کس از ہمراہانش خلعت عنایت مرمودند - و بلج خان و رستم خان و نجاب خان و امالت خان و روسترسال بمرحمت خلعت خاصہ و جمدھر مرصع و اسپ و نظر بہادر بخلمت و اسپ و فیل - و میرزا نذر بعنایت خلعت و اسپ و بقارہ - و شاہ بیگ خان و میرزا خان و لہر اسپ خان و

خوشحال بیگ کاشغری و جبار قلی کهر و غضنفر ولد الله و بریدی
 خان و خواجه عنایت الله و خواجه عبدالعزیز ولد صفدر خان و هاشم
 بیگ کاشغری و تولاک بیگ کاشغری و رستم بیگ کولابی و بهو جراج
 و محمد زمان ارلات و میر مقتدی و الله دوست کاشغری و ابراهیم
 حسین ترکمان و هفت صد سوار احدی و تفنگچی مستقیم گشت
 و الشمس به میرزا نوذر ولد میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی
 و لهر اسپ خان واد سہابت خان و سید محمد ولد خان دوران
 بہادر نصرت جنگ و صفی قلی ترکمان و کرشاسپ و خدا دوست
 ولد سردار خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم گردید *
 و روز شنبہ سلخ [شہر ذی الحجہ] مطابق بیست و نهم
 بہمن پادشاہزادہ و التاج و امیر الامرا را با اکثر امرائی کہ دولت
 اندوز حضور بودند رخصت نموده مقرر فرمودند کہ در ملک کبکھران و
 حسن ابدال و اتمک و آن حدود ہرجا علیہ و قضیم و فر باشد
 فروکش کنند - و بعد ازان کہ نوروز عالم امروز کوہ و سحر سبز گردان
 و ہوامی بابل و کوہستان آن نواحی بانبدال گراید برخی از لشکر
 نصرت پیکر در خدمت پادشاہزادہ جہادیان براہ پشاور و لختی
 براہ بلخش بالا و پایان روانہ شدہ در کابل بیک دیگر بہ پیوفدند
 تا ہم گاہ و غلہ بفرارانی می رسدہ باشد و همچنین حشری گران
 و لشکری بہ پایان از مضایق و مزائق مصاد و مہابط شوامخ
 جبال باسانی گذارہ شود - و پسر ازان کہ مواکب کواکب شمار در کابل
 فراہم آیند قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوذر با افواج سہ گانہ
 کہ بصر کردگی اینان متعلق است از راہ آب درہ بہمرد رفتہ نخست

گویند اس خاندورانی رسید اجمیری و باوی چوہان و راوت فراین
 داس - یسودیہ و ہزار سوار تغنگچی انتظام یافت - و سرداری مسلمانان
 بہ بہادر خان و پیشوائی راجپوتان بر اجہ بیتہلداس مقرر گردید -
 بر لغار بچار صد و شست کس از امرا و منصبداران کہ از انجملہ اسحق قلیچ
 خان و شاہ بیگ خان و راجہ دیوی سنگہ بندیلہ و اہتمام خان و خنجر
 خان و ترکناز خان و مقصود بیگ علی داسمندی با سایر داسمندیان
 و ہفتصد سوار احدی و تغنگچی منتظم گشت - و باشلیقی این فوج
 بقلیچ خان تفویض یافت - و جوانغار بدو صد و پنجاہ کس از امرا
 و منصبداران کہ از انجملہ است رستم خان و دولت خان و الدلف
 خان و مراد قلی سلطان ککھر با اکثر ککھران و نور الحسن بخشی
 احدیان و دو ہزار سوار احدی و تغنگچی انضباط گرفت - و طرح
 دست راست بہ اصالت خان و صد و ہفتاد و نہ تن از امرا و
 منصبداران کہ از انجملہ است راجہ رای سنگہ ولد مہاراجہ و راجہ
 راجرپ و راجہ چیرام ولد راجہ انوپ سنگہ و سید اسد اللہ و شادمان
 پکھلی وال و جگرام و راجہ بہروز و عجب سنگہ ولد مہتر سال و
 سید چاند و چتر بہوج چوہان و کشن سنگہ کچواہہ و نذیر بیگ
 عبد اللہ خاکی و جلال الدین محمود دررازی و خوشحال بیگ
 ولد عوض خان قاشال و سید محمد مہدی و ہفت صد سوار احدی
 تغنگچی منضبط گردید - و طرح دست چپ بخلیل اللہ خان
 و دو دست و پنج کس از امرا و منصبداران کہ از انجملہ است
 راجہ پہار سنگہ بندیلہ و سعادت خان ندیرہ زن خان و چند مر
 بندیلہ و صف شکن ولد میرزا حسین صفوی و خلیل بیگ و

نواز خان بن عبدالرحیم خانخانان و شیخ فرید ولد قطب الدین
خان کوکه حضرت جنت مکانی و شاه خان و ذوالقدر خان و شیخ
الهدیه ولد کشور خان بن قطب الدین خان کوکه و ملتفت خان
ولد اعظم خان که با پانصد سوار از تابندگان پدر معین گشته بود و
هزار اهدی استقامت گزمت - و قرار یافت که هنگام آرایش
صفوف مبارزت امیر الامرا در یمین و نجابت خان در شمال قیام
نموده نبرد آراگردند - و فوج هرارل به چار صد و هفتاد کس از
امرا و متصداران که از اسبجمله است بهادر خان و راجه بیتلپلاس
و راول ستر سال هاداو مادهوسنگه هاداو و نظر بهادر خویشگی و مهیس
داس ولد دلپت را تهور و سید عالم برادر سید هنر خان و سیورام
کور و روپ سنگه نبیره کشن سنگه را تهور و رامسنگه راتهور و هیات
ولد علی خان ترین و جمال خان نوحایی و محکم سنگه و گوپال
سنگه و گوکلداس سیدسودی و علاول ترین و گردهر داس کور و راجه
امر سنگه نروزی و سید شهاب ولد سید غیرت خان و رایسنگه جهالا
و ارجن کور و سید نورالعیان ولد سید سیف خان و سید محمد
نبیره سید محاسم و مهیس داس دیگر که او نیز را تهور است و محمد
قاسم ولد هاشم خان بن قاسم خان میربحر که بخدست میرآتشی
مقتدر است و احداک مهند و سچان سنگه سیدسودی و کشن سنگه
توفور و راول روپ سنگه چندزوت و کرپا رام کور و اوگر سین و اندر سال
و تلوگچند و چندر بهان نروکا و سنگرام کچهوا و سید شاه علی و
سید مقبول عالم و همیر سنگه سیدسودی و پهاژ نوحانی و پرتی
سنگه کچهوا و پدم چند نبیره رای منوهر و دانیلداس میرتیه و

حق ناظر از نظم و نسق سواد اعظم هندوستان بهشت نشان و ضبط
و ربط ممالک و مسالک این چار دلهنگ عالم بجمعیّت گرائید - و
اوکل امارت نذر محمدخان متزلزل شد - و بنیان حکومتش متذبذب
و در بلخ هرچ و مرج پدید آمد - و از قلت استقلال آقا و کثرت
استبداد اینی هر دری در باری و هر سری سرداری گشت - و گروه
ظلم پروره اوز بکده و المان بی ایمان بسفک دماء ابرار و هلاک استدار
اخیار و کسر ناموس و اسرار احرار آن دیار دست تطاول و تعدی کشوده
آنچه یهود و نصاری بر اهل اسلام نه بسزدند بروی کار آورند -
چنانچه قبل ازین بتفصیل گزارش یاوت - و اینمعنی بر پیشگاه
عدالت خدیو اسلام و خداوند انام بشهادت ثقات بثبوت پیوست
باغاثت مغمومان ستم کشیده و اعانت مهمومان جور دیده که بر
ذمت همت پادشاهان والا جاه لازم و مستحکم ست پرداخته پادشاه
زاده والا گهر مراد بخشش را با پنجاه هزار سوار نبرد جوی هنر
خو و ده هزار پیاده از تنگچی و باندار و قوب انداز بتسخیر آن
دیار و تنبیه گروه بی هنجار تعیین فرمودند - و تقسیم ابواج فیروزی
در صفوف هفتگانه بحضور اقدس چندین قرار یافت - در هر کدام از
قول و هراول دوازده هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هرک از
برانغار و جوانغار شش هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هر کدام از
طرح جانب راحت و چپ شش هزار سوار و هزار پیاده - و در
التمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود پادشاهزاده والا گوهر و چار
صد کس از امرا و منصبداران که از انجمله است امیر الامرا علی
مردان خان و نجابت خان ولد مهرزا شاهرخ و میرزا خان پسر شاه

و مرحمت اسب مرلند ساختند و ضبط چوبین قلعه که پدر او صد
 سراب و اندراب ساخته بود بپهد او باز گذاشته حکم فرمودند
 از جمله هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که بکمک پدر
 مرحمت شده بود موجب پانصد سوار و دو هزار پیاده از خ
 کابل تن شده باشد .

نهمت و ساکرفیروزی بفتح بلخ و بدخشان

همت جهانکشی خدیو دین و دیات و نهمت عالم آرای
 خداوند ملک و ملت از سر آغاز جلوس اندس خصوصا ازان باز
 که نذر محمد خان پای خسران پدما از اندازه بیرون گذاشته بقصد
 تاخت کابل آمد - و بهزاران بدنامی و ناکامی برگردید - بر تسخیر
 بلخ و بدخشان که هم ملک موروثی این دردمان خود قین نشان
 است و هم مفتاح کشایش سمرقند که مستقر سریر عرش نظیر قطب
 الدنیا و الدین حضرت صاحب قرآن امار الله پرهانه بوده مصروف
 بود - و همواره در فکر ترتیب مواد این مهم و سرانجام اسباب این یساق
 می بودند لیکن از آنجا که زمان امضای این امنیت در مشیت
 الهی که هر شانی را بزمانی و هر زمانی را بشانی باز بسته است
 نرسیده بود بسبب سنج بعضی عوایق در حجاب توقف مانده
 بود - و نیز ازین رو که تیغ جهاد این دولت دیر بنیاد بی باعثی
 از بواعث شرعیة بر ارباب اسلام از نیام بر نیامده است بتاخت و
 تاراج اوزبکیه که در زی اسلام بودند - و هنوز افعال شنیعه و اعمال
 قبیحۀ ایشان بر روی روز نیفتاده بود نمی پرداختند و درینو که خاطر

نمود. پیشکش ندر شوايت بیدست و هفت اسب و هزده شتر
و اقدس در آمد - و او بعنايت خنجر مرصع و همرهان او پانعام
بزار روپيه کامياب گشتند *

پانزدهم [ذی الحجه] شاه ييگ خان بحکم معلى از
يوات آمده دولت استلام سده سنه دريافت - بیدست و هفت
اسب پیشکش پسر دل خان از نظر اشرف گذشت - چون محمد
حسين ولد مير فتاح صفاهاني تيولدار پنج تومر پيشگان کاشيال
را که پا از دايره اطاعت بيرون گذاشته خراج گزاري نمي نمودند
با جمعی از تعيناتيان صوبه کشمير مالش به سزا داده بود کاشيال
به جاگير او مرحمت شد - و بمير فتاح که پدر و برادر او در دولت
مغويه باین اسم موسوم و مشهور بودند ملقب گشت - و بعنايت
خلعت و اسب نوازش يافته بکاشيال مرخص گردید - بخواجه ونا
که با ندر شوايت باراده بندگان درگاه خلایق پناه آمده بود دو هزار
و پانصد روپيه انعام شد *

بیدست و چهارم [ذی الحجه] بمنزل امير الامرا علي مردان
خان تشریف گرامی ارزاني داشتند - او بلوازم پانداژ و نثار و سپاس
این نوازش والا پرداخته مرصع آلات و اداس نجيبه و اتمشه
نفيسه برسم پیشکش گذرانید - و متاع يك لک روپيه بعز پذيرائي
رسید - چون بعرض مقدس رسید که راجه جگت سنگه در پشاور
درخت هستي بربست راجروپ پسر کلان او را بارمال خلعت و
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و
خطاب راجگی و انعام محال وطن که به پدرش نیز عزنايت شده بود

بافانگ پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد
و ميرزا نوذر صفوى بافانگ پانصدى ذات بمنصب سه هزار
دو هزار سوار - و مهيس داس راتهور بافانگ پانصدى
بمنصب دو هزار و پانصدى پوه هزار سوار - و عاقل خان بافانگ
پانصدى صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدى هشت صد سوار
و حديث خان بافانگ پانصدى صد سوار بمنصب دو هزارى
شش صد سوار - و انروده ولد راجه بيتهداس بافانگ پانصدى دوازده
بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار - و از اصل و اضافه گرده داس
كور بمنصب هزارى هفت صد سوار - و خوشحال بيدگ كاشفري
بمنصب هزارى چهل صد سوار - و هريكى از شفيق الله برلاس و رحمت
خان بمنصب هزارى دويست سوار مباهاى شدند - پيشكش
شاينده خان الماس بزرگى بوزن صد و شانزده سهرخ بتظرف افسر
در آمد - از اين الماس شانزده رتبه سائیده آمد - و وزنش صدرتى
ماند - و قيمت صد هزار روپيه مقرر گرديد - و خان مذكور بالرسال
خلعت خاصه و اسب از طويله خاصه با يراق طلا و ميل از حلقه
خاصه نوازش يافت - و نگارنده مكارم و معالي اين دولت سام
را بعنايت ماده فيل سر عزت بر ابراختند - باصواب غذا و ارباب
طرب مبلغ مقرر انعام شد *

هشتم [ذي الحجه] زير دست خان بخلعت و فدا
سيوستان سر بلند گرديد - روز عيد اضحى بعيدگاه تشريف
فرموده باداى نماز پرداختند - و بعد از مراجعت بدولت خان
والا رسم قربانى بتقديم رسيد - و در نهايت و ايام دامان روزگار بزرگان

طبق سیوم یمن جشن فرخنده شمسی وزن انتهای سل
 آجاء و چارم و ابتداء سال پنجاه و پنجم از زندگانی جوادانی
 حضرت خاقانی منعقد گردید - و آن ذات مقدس بطلا و دیگر اجناس
 معهوده منجیده آمد - و بوجوه آن اهل استحقاق و احتیاج کامیاب
 گشتند - درین روز نشاط افروز امیرالامرا علی مردان خان بحکم ارفع
 از پشاور آمده به تائیم عتبه ملک رتبه وایز گشت - و هزار مهر نذر
 گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه با بیم آستین سر عزت برافراخت
 چون نذر شوائت ایلچی نذر محمد خان نواحی دارالسلطنه رسیده
 بود حسین بیگ و شفیع الله که بخدمت توژک قیام دارند بحکم
 اشرف اقدس رفته او را بدرگاه معلی آوردند - او بعد از استلام سده
 سینه نامه خان را با سه قطعه لعل و سی و سه اسپ و بیست و
 یک شتر و دیگر اشیا که برسم ارمغانی رسانده بود و قیمت مجموع
 آن سی هزار روپیه شد بظرف اقدس در آورد - و بعنایت خلعت و
 بکده مرصع و بیست هزار روپیه نقد و مبلغ چار هزار روپیه دیگر
 از زر سرخ و سفید نثار وزن مقدس کامروا گشت - درین گرامی جشن
 علامی سعد الدخان باضافه هزاری ذات بمنصب شش هزاری
 دو هزار سوار و بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده
 بیل - و صدر الصبور سید جلال باضافه هزاری ذات بمنصب
 شش هزاری هزار سوار - و راجه بیتهداس باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاری چار هزار سوار سر بلندی یافتند - راجه چهار سنگه
 نه بمنصب سه هزاری سه هزار سوار هزار سوار در اسب چهار هزار
 سوار دیگر و نیز دو اسب سه اسب مقرر گشت - نظر بهادر

و ا-پای را بصکرا باز گذاشته زینها را در چاه انداخت - و خود بزی فقر در باغ حافظ رخنه پنهان شد - و آن دو همراه گمراه نیز تغییر لباس نموده بگوشه خریدند - پیر کمان چون از پس رسیده آن بی گم کردهای دین و دولت را ندید به یادگار بیگ که تا سپهرند هیچ جا خبر در نیافته کفایت واقعه معروض داشته بود - و احتیاطا برای تفحص آن شوریده حال صافه - خبر کرد - بعد ازان که باتفاق جست و جوی نمودند مردم یادگار بیگ افغانی را که رفیق آن بی توفیق بود گرفته نزد او آوردند - او بعد از تهدید آن بخت برگشته را در باغ حافظ رخنه نشان داد - یادگار بیگ او را گرفته با افغان مقید و مسلسل بدرگاه عالم پناه آورد - و مغلی که با او همراه بود بدر رفت - از روی سیاست پادشاهانه که قوام جهان و نظام جهانیان بآن باز بسته است او را محبوس گردانند - و یادگار بیگ از اصل و اضافه بمنصب وزارت ذات و چار صد سوار سر بلند گشت *

دوم [ذی القعدة] حیات خان را بقعة بیت اسب با زین نقره بر نواختند - و هر کدام از خواجه عبدالرحیم و خواجه محمد رضا و خواجه محمد نازل و جمعی دیگر از خواجه زادهای اسمعیل اتائی را که با اصالحان از بدخشان آمده بودند داخل بندها گردانیده بخلعت و منصبی مناصب حال سر برافراختند - و همه اینان چارده هزار روبه مرحمت شد *

جشن شمسی وزن

روز مبارک دوشنبه چارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه و پنجم

چهارم [ذی القعدة] یادگار بیگ منصور مقهور را که در سهرورد دستگیر نموده بود بدرگاه والا آورد - گزارش این ماجری آنکه بعد از فرستادن یادگار بیگ بتعاقب آن مکرورم العافیت پس از چندی بعرض مقدس رسید که او بسوی لکهی جنگل گریخته - و بدست کروری آنجا گرفتار آمده - بذابراں فرمان شد که شفیع الله برلاس که بخدمت توزک می پردازد با جمعی از یساولان رفته او را بیارد - و از انرو که کروری مذکور از نسبت بغوت خانجهان که رکن رکین این دولت بلند صولت بود بران بی هنجار آشفته کار که از دولت در گریز بود و با بخت در ستیز در نگاهبانی چنانچه باید تدبیر نگرفته بود - پیش رسیدن شفیع الله از آنجا نیز فرار نمود - پس ازان که شفیع الله بآنجا شتافته کروری مزبور را بجهت غفلتی که ازو بروی کار آمد بغضب پادشاهی که نمونه قهر الهی است تهدید نمود او به پیر کمال عم خود کروری پرگنه تهاره مکتوبی باستعجال تمام فرستاده که درین حادثه جان و مال و عرض و ناموس در مقام تلف است اگر بعد از تجسس و تفحص ظاهر شود که بآنجانب آمده است مراسم جد و جهد بتقدیم رسانیده بهر روشی که داند او را بدست آرند - و خود با شفیع الله بصوب سیوهان که دران مو نیز گمان گریختن بود رفت - اتفاقا پیر کمال بعد از تگاور بسیار بویله پی شناسان دریافت - که آن رهگرای ضلالت از نواهی تهاره بجانب مهرند شتافته است - بذابراں بسرعت تمام باجمعی که داشت از پی او روان شد - و منصور بی شعور با مقلی و افغانی که همراه داشت بمحلت بسیار حوالی مهرند رسید

آن جانب درون هشت نهمین خوشنمای زیب آگین ساخته اند و جانب بیرون هشت پیهطاق هریکی بطول هفت گز و عرض چار و ارتفاع یاز ده بطرح نیم منمن - ازاره این عمارت جانب درون از سنگ مرمر است - و جانب بیرون از سنگ ابری - و روی کارش اندری - از سنگ مرمر است و تختی از سنگ ابری و سنگ زرد و دیگر سنگهای گوناگون - در چبوتره و صورت قبر که بر فراز آن است انواع احجار رنگین پر چین نموده اند - و آیات قرآنی و اسماء الهی بطریق پرچینکاری دران ارتسام یافته - فرش عمارت منبرور باحجار منلوئه بآئین گره بندی انجام پذیرفته - بر در کذب چبوتره است منمن بقطرشصت ذراع که سراسر از سنگ سرخ است - و در جهات اربعه آن چهار حوض - هر کدام بطول نه ذراع و عرض هفت و نیم - و این عمارت در وسط چار چمنی مرتب گشته که طول و عرض آن سه صد ذراع است - از جدران اربعه محیط این چار چمن دیوار شرقی همان دیوار غربی چوک جلوخانه روضه حضرت جنت مکنی است - در ضلع غربی این مقبره مسجدیست نزه - و شرقی آن عمارتی قرینه مسجد - در وسط ضلع جنوبی دروازه است رفیع تماشایی این عمارت بصرف سه لک روپیه در عرض چار سال مهیا گشته • در شهر ذی القعدة عرضه داشت سرو جویبار - ملطنت پادشزاده محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر نوید تولد پسر خجسته اختر از دختر اعظم خان و التماس نام با هزار مهر نذر بدرگاه خواقین پناه رسیده نشاط انزای خاطر خورشید مآثر گشت - آن فلذة الکبد را به زمین المایهین موصوم گردانیدند •

گردید - قاضی طاهر آصف خانی بخدمت بخشیدگویی واقعه نویسی صوبه احمد آباد مباحی گشته دستوری یافت - یوسف آقای علیمردان خانی بعزایت فیل مباحات اندوخت - بمیر عبد الله ولد میر عارف صفوی سه صد اشرفی و بخواجه زین الدین علی دویست اشرفی و به شاه محمد ولد شاه بیگ خان کابللی صد اشرفی انعام فرمودند - به لعل خان گن سمندر هزار روپیه مرحمت شد *

بدست و نهم [شوال] لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ باضافه پانصدی دویست سوار بنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار سر بر افراخت - درین تاریخ نور محل زندگانی فانی پدرود نمود - او دختر اعتماد الدوله و همشیره حقیقی آصف خان خانانان سپه الار بود - بعد ازان که بعقد نکاح حضرت جنت مکانی در آمد تصرف مفرط در مزاج آنحضرت کرد - و زمام حل و عقد مهمان ملکی و مالی آنچنان بدست اختیار و قبضه افتادار او در آمد که گزارش تفصیل آن سزاوار این صحیفه مکارم و معالی نیست - و چون خانان ملک طیفنت اورنگ خلافت را بجلوس اقدس زینت بخشیدند بمقتضای شیده کبریه سالیانه او دولک روپیه مقرر گردانیدند - او پهلوی مرقد یمین الدوله آصفخان در مقبره که در زندگانی برای خود بنا نموده بود مدفون گشته - مرقد خان مرزبور که غربی روضه حضرت جنت مکانی متصل جلوهخانه که پیش دروازه روضه منوره است واقع شده - گنبدیست که از سطح تا پایکار مذموم است بقطر پانزده ذراع - و از آنجا فاشقه قلاب کاری - دراضلاع هشتگانه

گستر بعد از آگهی برین واقعه یادگار بیدگ ولد زبردست خان را
با جمعی از گرز برداران بر اثر او سپهرند رویه فرستادند . چه ظن
غالب آن بود که بجانب وطن گریخته باشد و حکم شد که بسرعت
هرچه تمامتر شناتده هرجا آن گمراه خرد تپاه را بیابد مقید ساخته
پیاپی اورنگ خلافت بیاورد . و چون ازان بی هنجار چنین حرکت
بی جا پروی کار آمد هر کدام از دو پسر خرد خان مزبور سید شیر
زمان و سید تمور را باوجود صغر سن نظر بر خدمات پدر و عنایت
خاصی که بران خان مرحوم مغفور داشتند بمنصب هزارای ذات
و در صد و پنجاه سوار سرافرازی بخشیدند . و سید فیروز برادر زاده
اورا باضابطه پانصدی ششصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
سوار سر بلند گردانیدند . و از تابندگان آن قدیم الخدمت سی کس در
زمرو بندگان درگاه کیوان جلا مختلط گشتند . ازان میان پهلوانحانی
بمنصب پانصدی ذات و سه صد سوار . و دیگران بمنصب درخور
سرافرازی یانتند .

درین تاریخ سید سالار سید خان جهانی را بفوحدزی برخی
هرگزات خالصه گوالیار که در تیول سید خان جهان مرحوم بود . و سید
عالم برادر اورا بحراست ولعه گوالیار و اضافه منصب افتخار بخشیدند .
بیس و دوم [شوال] بمهین پادشاهزاده بخت بیدار برای خرچ
عمارتی که در دارالملک دهلی نزدیک قلعه مبارک مشرف بزدربای
چون اساس نهاده بودند درلک روپیه انعام شد . و بدراری سماء عظمت
نویغان اخلاص آئین زمستانی عنایت فرمودند . مهیداس
راتهور بمنصب هزارای ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه مختصر

نهم سال (۴۷۳) حقه ۱۰۵۵

فرمودند که باهل احتکقات و احتیاج خصوصا زاویه گزینان
برساند - از اصل و اضافه حیات ولد علیخان ترین بمنصب
هزاری ذات و هزار سوار - و رایسگنه جهالا بمنصب هزار
ششصد سوار سر بلندی یافتند •

دوازدهم [شوال] معقده خان بخلمعت و صوبه داری اوردیمه
از تغیر محمد زمان طهرانی سر برافراخت •

چهاردهم [شوال] رای تودرمل بضافه پانصدی دویست سوار
دو اسبه سه اسبه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست سوار دو
اسبه سه اسبه مباحی گردید - و بسهند مرخص گشت - کشن سنگه
نبیره راجه مانهنگه بمنصب پانصدی در صد و پنجاه سوار
سرافراز شد •

هزدهم [شوال] از اصل و اضافه ذوالقادر خان بمنصب دو هزار
ذات و هزار و هشتصد سوار - و راجه جیرام بمنصب هزار و پانصدی
ذات و هزار سوار - و ردپ سنگه را تهوور بمنصب هزار ذات و هزار
سوار و گوکلداس مسعودیه بمنصب هزار ذات و هشتصد سوار
سر باند گشتند •

شب بیست و دوم [شوال] سید خان جهان که بعازمه مالچ تا دو
ماه صاحب فراش بود بسفر واپسین رخت هسنی بریست - پادشاه
قدردان بر رحلت آن بنده تمام اخلاص راسخ الارادت تاسف فرموده
از جناب اهدیت آموزش مسألت نمودند - چون سید منصور پسر
تیره اختر آن مرحوم بی ظهور باعفی بتخیلات باطله و توهمات
لطایفه مقارن فوت پدر از درگاه عرض اشتباه فرزند نمود خدیو عدالت

درین ماه [رمضان] سی هزار روپیه برسم هر سال بمقتدا
و مستحقان مطا شده .

فرقه شوال خدایو حق . پوست بر فیل آسمان هیکل به نماز گاه
تشریف برده بعد از ادای آن بدولتخانه مقدس مراجعت
فرمودند . و در نهاک و مجی بزر نثار جهانی کامیاب
گردید . درین روز گوهر بحر خلافت پادشاهزاده والا مقدار
محمد شاه شجاع بهادر را بار سال چهار اسپ از طوبیله خاصه
یکی با زین طلای مینا کار سر بلند ساختند . شصت اسپ
پیشکش پردلخان قلعه دار بعت بظرف اقدس در آمد . حق نظر
بدلخشی و قاسم بیگ میر هزار اندراب و میرک بیگ خنجانی و
دولت بیگ اندرابی و همه کس دیگر از کدخدایان احشام حدود
بدلخشان که با اصالخان باستان عرش مکان آمده بودند هر یک
بخلعت و منصب در خور مراتب گشت . و پنج هزار روپیه بهم
اینان مرحمت شد .

ششم [شوال] محمد جعفر خویش سارو تقی وزیر فرمانروایی
ایران که باران عبودت بدرگاه گردون اشتباه آمده بود دولت کوروش
دریافت . و پانعام دو هزار روپیه سر بر امراخت .

هشتم [شوال] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش چهل اسپ
و چهار صد شتر پیشکش نمود . بمیر ابو الحسن ملازم عادلخان
پانزده هزار روپیه و بهمرهان او دو هزار روپیه انعام شد . چون
هر پلجلب غله از خشک خالی رو بگرانی نهاده بود مبلغ
دو هزار روپیه از خزانه خیرات بصدر الصدور مید جلی حواله

پنیر گردانیدند - درین روز بادشاهزاده عالی منصب سوار بخشن
بحکم والا از ملتان آمده شرف ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر
گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه سربلند گردید - سید خانچیان نیز
استلام عتبه خلعت نموده هزار مهر نذر بنظر اشرف در آورد - راجه
جهولت سنگه که از وطن آمده بود بدولت زمین بوس رسید -
علامی سعد الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنجزاری ذات
و دو هزار سوار و بعنایت علم و نقاره - و اصالتخان باضافه هزار
پانصد سوار بمنصب چار هزار سه هزار سوار سربر افراختند -
بمیرزا نونر صفوی و حکیم محمد داؤد اسپ مرحمت شد - مهیس
داس را تهوور قلعه دار ارک لاهور دولت ملازمت اندوخت - عبدالکافی
برادر اصالت خان بخطاب نوازش خان برنواخته آمد *

بیست و یکم [رمضان] مرشد قلی علیمردان خانی بعنایت
خلعت و اسپ و خدمت فوجدار می دامن کوه کانکره از تغیر خنجر
خان سرافراز گردید - خواجه رحمت الله ده بیدی که برهنائی
بخت بیدار از نزد عبدالعزیز خان بعزیمت بندگان درگاه آمده بود
معادت کورنش دریافت - و حقیقت ریختن اوزبکان بر عبدالعزیزخان و
تاراج نمودنش که پیش ازین نوشته شد با مقدمات دیگر چون دران
مجلس حاضر بود بتفصیل بعرض معالی رسانید - و بعنایت
خلعت و منصب شصدهی ذات و صد و پنجاه سوار و انعام چار
هزار روپیه مفتخر و مباهی گشت - خواجه فتح الله بنقشبندی از
ماوراء النهر آمده در ملک بندهای درگاه خواتین پناه منسلک
گردید - و بانعام دو هزار روپیه نوازش یافت *

از غمیر بدانجا آمده بودند و برخی از تیول و موطن باقی‌مانده علیّه رسیدند. میرزا نادر پسر میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرعزت برافراخته قوش بیگی گردانیدند و لهراسپ خان را باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - ریادگار بیگ ولد زبردستان خان را بمعنایت اسپ مر بلند ساختند *

بیست و ششم [شعبان] از بهنر داد دهان و صید کنان بدار السلطنه توجه فرمودند *

غره رمضان و حتم خان که حکم شده بود که در رعناص توقف نماید بفرمان اقدس آمده دولت ملازمت اندوخت *

پنجم [رمضان] از دریای چناب برای پل عبور واقع شد - درین روز نجابت خان و اصالتخان و چندی دیگر از بندهای درگاه که همراه ایشان رفته بودند از کابل رسیده دولت ملازمت فایز گردیدند و اصالتخان صد اسپ ترکی پیشکش نمود - و چون ساعت سعادت اشاعت دخول بدار السلطنه لاهور نزدیک نبود سید جلال جعفر خان و دیگر بندها را از راه راست بدار السلطنه رخصت نمودند و بذات اقدس با برخی از ملزمان بساط حضور و جماعه که ناگزیر صید و شکار بودند روزی چند در نواحی حافظ آباد بهکار پرداخته ازان راه متوجه شهر گشتند *

پانزدهم [رمضان] هایه چتر آسمان را بر بدار السلطنه گسترده دیده آرزو مندان قدم مقدس را بتوتیاء غبار مویک معانی

و جمیع ایزدی در هیره پور ابر شروع آغاز فهاده ترشح نمود - شب
 هنگام بارش در گرفت فردا در عین باران کوچ شدو تا وصول بسرای
 سوخته که در آنجا رباط پخته موسوم بخیر مرا از سر کار گردون قیاب
 محفونه الطاب الهی نواب بیگم صاحب بنایامنه باران تند بارید
 بعد از آن برف آغاز باریدن نمود - پس از رسیدن به پای کتل
 پیر پنچال تخفیف یافت - در حین نزول به لدهی که ظفر خان بیگم
 اقدس در وسط بلدتی کتل مذکور بتمازگی ساخته است برف
 در بعضی جاها یک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم
 داشت - جمعی که یک روز پیشتر تا پیشخانه آمده بودند بعضی
 ارفع رسانیدند که از نصف شب تا دو پاس روز پیوسته بالای
 کتل برف یارید - و در آن شب و روز فردای آن که کوچ شه تا فرود
 آمدن از کتل سرمای شدید بود - درین منزل ظفر خان را خلعت
 و اسب با زین فقره مرحمت نموده بکشیر مرخص ساختند *
 . . نوردیم [شعبان] از پوشانه گذشته در بدرم کله فرود آمدند *
 بیست و چهارم [شعبان] لدهی که اسلام خان مایین نوشهر
 و بهنبر حسب الحکم ساخته بود منزل اقبال گشت - در آنجا
 مهین پور خلافت که از بهنبر برسم پذیره آمده بودند با دراک
 کواک ملازمت کامیاب گردیدند - علامی سعد الله خان بهفایت
 اسب از طویلخانه خاصه با ساز طلا نوازش یافت - روز دیگر بهنبر
 مضرب خیام فلک رفعت گشت - اعظم خان که از منهر آمده بود
 و هوب تلیم سده منیه رسید هزار مهر نذر گذرانید - و صدر الصدور
 پند چال و جعفر خان و جمعی دیگر که بعضی بحکم اقدس پیشتر

«را با صهرالهندوز مید جلال و چندینی دیگر براه راحت پیشتر به
به غیر راهی گردانیده با دولت جاردانی و سعادت دو جهانی از راه
شاه آباد نهضت فرمودند تا تماشای یغابیع آن سرزمین بهشت
آگین پرداخته از شاه آباد به هیله پور و از آنجا به بهنیر متوجه
گردند. مید فیروز از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد موار
ضر بر اراخت - بطالب کلیم که در ستایش پادشاه دوران قصیده
گفته بود در ریخت مهر انعام فرمودند.»

نهم [شعبان] بصاحب آباد نزول فیض موصول فرموده سه
روز بعشرت کمرانی گذرانیدند - و از آنجا رکضت نموده شاه آباد را
بقدم مینیت لزوم نمودار خلد برین گردانیدند.»

چهاردهم [شعبان] صقام شد - شب هنگام تماشایی چراغان کنار
هدهد و انهار آن مکان نزه مسرت و نشاط امزود - و ده هزار روپیة مقرر
به نیازمندان رسید.»

پانزدهم [شعبان] از آنجا کوچ کردند.»

هفدهم [شعبان] هیله پور مرکز اعلام نصرت طراز گردید -
و در اثناء راه قماشای آبشار اوهر فرج بخش خاطر اقدس
گشت - چون بعرض ایستادگان پیشگاه حضور رسید که دیندار
خان حارس قلعه کابل را ایام زندگی بسر آمد قلعه داری
آن بامد الله برادر او تفویض نموده او را از اصل و اضافه
بمنصب هزاری ذات و هفت صد سوار نوازش فرمودند - راجه کورسین
که هزاری را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار بر نواخته
استغنی و مراجعت وطن دادند - درین روز بعد از ظهر و عصر

فریدون پیش از کومکبان دیگر با جمعی از تابینان امیرالامرا
 به راجه پیوست - و اوز بکان قابو جو از شنیدن انعداد راه و برگشتن
 راجه بقصد جدال و عزم قتال هجوم نمودند - راجه خود در قول
 جا گرفته راجروپ پھر گلان خود و فریدون را با جمعی دیگر هراول
 ساخت - بعد از گرمی هنگام زد و خورد بسیاری از اوزبیکہ بی
 حمیت به تیغ خونریز و سفان مرگ انگیز مبارزان سپاہ نصرت
 دھنگاہ راه گرای نیستی گشتند - و جمعی از کنداوران دولت ظفر
 طراز خصوصا چندی از راجپوتان راجہ مردانہ جان نشانی نمودند
 ادبار پڑوہان تاب نیادہ قدم در رادی فرار گذاشتند - و دلاوران
 عسکر اقبال بچسارت و جلالت در پی تاختہ قریب دو کرورہ تعاقب
 کردند - اوزبیکہ از ہراس آنگہ مبادا مردم قلعہ سر راہ بگیرند و
 جمعی از عقب شتافتہ راہ سپر ہلال گردانند - فراز کوہ بر آمدہ راہ
 سلامت بل نہامت پیمودند - و بخواری و زیانکاری رو بامن
 نہادند - و راجہ آن روز دریای قلعہ منزل نمودہ روز دیگر براہ طول
 راہی گشتہ پائین کتل ڈایرہ کرد - و بامداد از کوہ برف کہ دران
 دو سہ روز برف آن فی الجملہ رو بکمی نہادہ بود گذشتہ بخدود
 پنج شیر درآمد *

مراجعت موکب معلی از نہت گاہ کشمیر بدار السلطنہ لاہور

چارم شعبان رایات اقبال از نہت اباد کشمیر بصوب دارالسلطنہ
 لاہور ارتفاع یافت - خدیو ہفت اقلیم مہدین پادشاہ زادہ والمقدار

جمعی از غنیمت منقول و لختی مجروح گشتند - ازین طرف نیز چندی زندگانی فانی در کار خدیو دین و دنیا کردند - اوزبیکه از دید حمایت و حمیت این ناموس پرستان سود این تجارت جز خسارت ندانسته بمساکن خویش برگردیدند - و چون راجه حقیقت این ماجری بامیر الامرا فکاشته کومک و صرب و باروت بجهت ذخیره قلعه طلبیده بود امیر الامرا حرب و باروت همراه راجروپ پسر او فرستاده سه چهار هزار سوار از کومکیان کابل و تایلینان خود مصحوب ذوالقدر خان دلی بیگ و اسبق بیگ و فریدون غلام خود بکومک تعین نمود .

بیست و سوم رمضان شب هنگام نزدیک دو هزار سوار اوزبک و پیاده های هزاره با کفش قلماق بر جمعی که راجه بنگاهبانی راه بردهنه دره باز داشته بود ریختند - و چندی از ابطال طرفین بعد از کشتن و کوشش هلاک گشتند - و اوزبیکه درین مرتبه نیز بهزاران خواری و خان ساری راه فرار سپردند - راجه از استواری قلعه چوبین و آذوقه و دیگر لوازم قلعه داری خاطر فراهم آورده چندی از راجپوتان معتمد خود را با پانصد تفکنجه و چار صد راج پوت بمحافظت حصار گذاشته بیست و پنجم رمضان از راه کذل پرنده بصوب پنجشیر مراجعت نمود - و از آن رو که در اثنای راه نوردی برف و باد و دمه باعث اتلاف و اهلاک بسیاری از اصحاب و آدم شد - و از کثرت برف لشکر از کذل نیارفت گذشت - ناگزیر در میان راه آن شب بتعب تمام گذرانید - و بامداد بجائی که هیمه وافر بود برگردیده منزل کرد - درین هنگام

بکرده اظهار فرمان پفیري و دولتخواهي نمودند پرناخته بواسطه
 بارش برب درانجامه روز توقف کرد - و چارم روز رو باندراب نهاد -
 و در وسط صراب و اندراب قلعه محکمي از چوب که دران سرزمين
 فراوان است برافراخت - و بروج آن را از سنگ ساخته دو چاه
 کلان میان آن کند - درین اثنا کفش قلماق و جمعی از اوزبکن که
 نذر محمد خان بمحاربه راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه
 فوج گردانیدند - دو فوج از سواران و یکی از پیادها - و چون قراولان
 این خبر بر راجه رسانیدند از قلعه برآمده و نیز لشکر خود را سه
 فوج ساخت - و دو طرف دهنة دره که راه دخول غنیم بود گران
 چوبها بعرض راه بنهجي که سواران بدان بگذرن افکنده محکم
 گردانید - و پیادهای تفنگچی و تیرانداز در پس آن باز گذاشته
 از یکسو خود با فوجی و از طرف دیگر بهاء سنگه پسر او با جوقی
 بقصد نبرد قیام نمودند - و جمعی را از تفنگچیان بمداغه پیادهای
 هزاره که بکوه بر شده بودند فرستاد - و چون لشکر اوزبک از سه
 جانب رسیده راجه و پسرش از دو سو دست جرأت و جسارت به
 انداختن تیر و تفنگ کشودند - سپاه اوزبک سدید و آویز جان
 بازان هندوستان را قاب نیارده ره گرای فرار گشتند - و تفنگچیان
 فراز کوه نیز بضرب بندق سرکوب قلعه را از دست پیادهای هزاره
 گرفتند - و تعاقب نموده از کوه فرود آوردند - اوزبکیه در جایی که
 تفنگ فرسیدی رو بروی راجه فراهم آمده از خیزه چهمی ایستادند
 راجه آن دو فوج سوار و پیاده نزد خود طلبیده با همگی سپاه
 یکبار بولی گره فرصت هزاره حمله آورد - بعد از التهاب نایره جدال

جنسیت بسیار از سوار و پیاده از وطن طلبیده - و امیدوار است که علونۀ جمعیتی که برضابطۀ منصب بنده زیاده باشد از سرکار پادشاهی مرحمت شود - و ملتئم او حسب الا تماس امیرالامرا بشرف پذیرائی رسیده بود - و تنخواه طلب یکہزار و پانصد سوار و دو ہزار پیاده کہ زیان آورده بود از خزائن کابل مقرر گشته - بنا بران راجہ بصرانجام - پیادہ و دیگر ضروریات این مطلب پرداختہ پنجم رمضان از امیرالامرا مرخص شدہ بکاری کہ مامور بود رو نہاد و از کتل طول گذشتہ لشکر ہمراہ را دو جوق ساخت - یکی را با بہاو سنگہ پسر خود برسم منفلاہی پیشتر فرستاد - و دیگری را با خود گرفته بارادۀ تاحت خوست متعاقب روان شد - و چون ارباب و کلانتران و کدخدایان خوست برین عزیمت مطلع گشتہ سہ چہار کرورہ پذیرہ شدند - و راجہ را دبدہ بزبان استلاست و استکات اظہار ایلہی و ابراز یکدلی کردہ گزارش نمودند کہ اگر یکی از بندگان خدیو داد گردین حدود استوار حصاری ساختہ از روی استقامت اقامت گیرند و از ما جز خدمتگزاری و جان سپاری اصری دیگر بروی کار آید نہب و غارت گنجائی دارد - از انجا کہ راجہ را مقصدی جز اطاعت و انقیاد این جماعہ و ضبط آن حدود نہود - همانجا دابرہ کرد - و ایقان را بعنایت پادشاهی امیدوار ساختہ برای بناء قلعہ مکانی استفسار نمود - برگزاردند کہ اگر میدان صراب و اندراب قلعہ ساختہ شود این ہر دو جا با خوست منضبط خواہد شد - فردای آن راجہ کوچ نمودہ و این جماعہ را ہمراہ گرفته بصراب رفت - و با تمنا ملت ارباب و اہالی آن کہ استقبال

به علیمردان خان امیر الامرا منصور لامع النور شرف صدور یافت که شایسته آن بود که خود با تمام لشکر ظفر پیکر به بدخشان میرفت. و به تسخیر آن می پرداخت. که درین وقت که نذر محمد خان بخود در مانده بود فتح بدخشان بعون آسمانی بکمال آسانی میسر می شد. و فرمان شد که امیر الامرا از سنگ تراش و درود گرو بیلدار و غیر اینان هر قدر در کار باشد برای ساختن راه طول که بهتر نشان داده بودند روانه سازد. نجات خان و اصالت خان با همرها به تلثیم مدفئ منیه فایز گردند. و بهادر خان با امیر الامرا در پشاور تشاق کند. و راجه رایسنگه با سایر راجدوتان در انک و رستم خان در رهناس و قلیچ خان با همرها در بهیهره که تیول اوست زمستان بگذرانند. و لشکر را آسوده گردانیده آماده کار باشند که هرگاه وقت سواری باشد انواع جهان کشا به تسخیر بلخ و بدخشان تعیین خواهیم نمود.

شتافتن راجه جکت منگه بحدود سراب و اندراب و ساختن چوبین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک

چون راجه از کار طلبی و خدمت پژوهی بعرض مقدس رسانیده بود که کمترین آرزو دارد که مصدر خدمتی شود. و می خواهد که از راه طول که بهترین طرق بدخشان است بآن ولایت در آمده بضبط خواست و سراب و اندراب بپردازد. و الوسات و اریماقت آن سرزمین را باطاعت و انقیاد در آورد. و اگر از گمراهی و نا بخردی از ابله و فرمان پذیر می برتابند مالش بسزا دهد. و بدین سبب

مداخل و مخارج و مضایق و مزایق آگهی پدید آید - و هم بر
 حقیقت ملک و غنیم اطلاع حاصل کردند - و هم از الوسات آنجا
 هر که اختیار دولتخواهی نماید او را یکابل راهی ساخته شود - و
 هر که بمخالفت پیش آید او را بقتل و نهب و غارت تنبیه داده
 آید - و باین رای ضائب امیر الامرا باستصواب هواخواهان دولت
 ابد میعاد قریب ده هزار سوار از بلدهای پادشاهی و تائیدان
 خویش و بهادر خان همراه اصالت خان تعیین نمود - این گروه کار
 پرده جریده با آذوقه هشت روزه در کمال استعجال از راه هندوکوه
 راهی گشتند - و از پروان بآهنگران و از آنجا بسال اولنگ و صباح آن
 از کتل هندوکوه گذشته به دوشاخ و ازان منزل پنجم رجب به
 خنجان در آمده ازان قصبه بچهار باغ و روز دیگر باندرباب و فردای
 آن بقریه خانقاه و از آنجا بنوبهار و ازان مکان بسراب و از آنجا پای
 کتل طول و از آنجا از کتل مسطور گذشته در جلگای پایان کتل و
 از آنجا باشوین و ازان مقام بامرر و از آنجا به رخه که حاکم نشین
 پنجشیر استر از آنجا بکلبهار رسیدند - و هر ذهاب و ایاب بسیاری
 از اسب و شتر و گاو و گوسفند غنیمت گرفتند - و احشام علی
 دانه مندی و ایلانچوق و کورمکی را با خواجه زادهای اسماعیل
 اتائی و مودودی و قائم بیگ میر هزار اندراب همراه گرفته
 مراجعت نمودند - چون کیفیت و قایع مزبور و حقیقت جبل از
 عرایض امیر الامرا و اصالت خان بشرف اصفاء خدیو دین و دولت
 رسید گرفتار قلعه کهمرد و مرانجام نا کرده برگشتن و رفتن
 اصالتخان باین طرز برگشته آمدنش بهی نا پندیده افتاد - و

دادند که از راه پنجشیر به بدخشان روانه شوند - درین میان بهادر خان و چندین دیگر از بندگان درگاه معلی که بکومک امیرالامرا مقرر شده بودند بدو پیوستند - در حین که موضع گلپهار مرکز اعلام ظفر اتسام گشت دوامت بیک تپانه دار پنجشیر باجماعه که از حقیقت آن راه آگاه بودند از پنجشیر رسیده بر گزارد که این راه صعب المرور است اگرچه شترسبک بار می تواند گذشت اما گذار چنین سپاه گران از عقبات و مضایق و رسیدن بسرحه بدخشان بغایت دشوار است - و یازده جا از آب پنجشیر که بی بل گذشتن ازان متعذر است باید گذشت - و در ذهاب و ایاب آذوقه باید برداشت - و نیز از لاغرئی ستوران سپاه بواسطه ترده در کوهسار و سبل ناهموار و قرب ایام بارش برف و سختی سرما هنگام این یساق نیست - بنابراین دولت خواهان نزد امیرالامرا فراهم آمده برگرداروند که اگر درین وقت همگی لشکر ازین راه بملک بدخشان در آید - هرینه از قلت غله و کاه و شدت راه اکثر دواب از کار خواهد رفت - و وقت آن قدر نمانده که کار چنانچه باید بانجام رسد - اگر در آغاز بر آمدن از کابل که امپان سپاه تاب نردن و توانائی حرکت داشتند بقصد کشایشی که مرد راه نور دیده نمی شد و همت بر انجام این یساق گماشته می آمد نقش مراد بروفق آرزو صورت میگرفت - اکنون مصلحت وقت این است که از لشکر جمعی که اسبان تازه زور داشته باشند بر چیده بسر کردگی یکی از بندگان کار طالب باید فرمندان که سبکبار گشته و آذوقه چند روزه بر اسبان خود برداشته به ایوار و شبگیر بسرحه بدخشان در آیند تا هم بر

کندر حق ماش فکر بر اصلی هست

عبد الرحمن دیوان بیگی و تردیعلی با جمعی از اوزبکینه برمر
 کهمرد می آیند - قلعه نشینان بی آنکه کار بر ایشان تنگ شود
 امان گرفته چون گویم نیل بدنامی و شرمساری بر رو کشیده از قلعه
 بر می آیند - از آنجا که پیمان و ایمان این ناخق شناسان چون ایمان
 شان نادرست است الوسات و اویماقات سر راه باشاره این نادرستان
 دست قتل و نهب و غارت بر می کشایند - و جمعی مقتول و
 برخی مجروح می گردند - و سرمست و چندی دیگر زخمی بضاک
 می رسند - بعد از سنج این مقدمه چون خلیل بیگ نزد اصالت
 خان رفته گزارش نمود که مصلحت مقتضی نیست که چنین
 لشکر گران درین کوهستان در آید - چه طریق از تنگی چنان دشوار
 گذار است که اکثر جاها بیش از یک شتر و یک سوار نتواند
 گذشت و شش هفت روزه راه از آمد شد افواج منصوبه گاه نمافده
 و از ضحاک تا کهمرد آذوقه نیست مگر آنکه بردارند - و تا تهانه
 جا بجا نگذارند آمدن غله و مترو دین بعسکر نصرت پیکر صورت
 نخواهد بخت - و نذر محمد خان بواسطه قرب کهمرد به بلخ همگی
 سپاه بلخ را بکهمرد فرستاده اگر برای محافظت مسلک در هر
 تهانه جمعیت کم نگهدارند فایده مترتب نخواهد گشت - و
 مردم بسیار از لشکر جدا کردن لایق نمی نمایند - اصالت خان نزد
 امیرالامرا آمده این مقدمات معقوله را باز نمود - صلاح دران
 دیدند که چون بالشکر عظیم از کابل برآمده ایم پس هیچ تسخیر
 کهمرد بهنگامش باز گذاشته رو بکشایش بدخشا باید نهاد - و قرار

بیست و ششم این ماه [جمادی الاولی] امیرالامرا باندیشه آنکه
عسکری که بکوسک او مقرر شده دیر خواهد رسید و قابو از دست
خواهد رفت باتعمیناتبان صوبه و تابینان خود به زیست تسخیر بدخشان
از کابل برآمده باصالت خان پیوست - پس از نوریدن دو منزل
نکاشته خلیل بیگ و اسحق بیگ از ضحاک رسید - که صد سوار احمدي
باشست افغان از مردم سرمست که با دولت خویش او را و همراهان
او را بالختی ناگزیر قلعه به کهمرد می بردند - سه گروه از بامیان
نوریده زمام دور بدینی و حزم گزینی از دست دادند - و بخاطر
فراهم غافل خوابیدند - ناگاه پاس اخیر شب قریب چارصد سوار
اوزبک بر اینان تاختند - از طرفین برخی مقتول و چندی مجروح
گشتند - لشکر ضحاک به شنیدن این واقعه بر اوزبک تاخت آورده
ازان رو که هنگام گریز باد بگرد اوزبکده نرسد اثری از ینان در نیامده
بضحاک برگردید - امیرالامرا بعد از اطلاع بریدن ماجری اصالت خان
را بسرعت هرچه تمامتر با پنج شش هزار سوار پیش از خود فرستاد
و خود نیز کوچ بر کوچ از عقب راهی شد - و در غور بند همه عساکر
با هم پیوسته روانه پیش شدند - پس از نوریدن چهار منزل خبر
رسید که قلعه کهمرد را باز اوزبکان متصرف گشتند *

گزارش این واقعه برسم اجمال آنکه چون تقدیر ایزدی
و قضاء سرمدی بران رفته بود که در سال آینده همگی ولایت
بلخ و بدخشان داخل ممالک محروسه گردد و بالفعل وقت روانی
این امنیت نرسیده بود - و بحکم *

* بیت *

نادادن کلمهای فرع است دلیل

اطراف کهمرد اشتغال نماید - چون خلیل بیگ بعد از رسیدن
 ضحاک دریانت که گزارده فروغ راستی دارد بکشودن قلعه مقید
 گشت - چندی که دران حصار بودند بمجرد رسیدن این سه
 هزار سوار هزیمت را غنیمت دالسته راه ادبار پیش گرفتند - و
 قلعه کهمرد را بی آفکه شمشیر از نیام بر آید یا تیر بخانه کمان
 در آید بندهای درگاه جهان پناه متصرف گشتند - و از آنجا که
 که خلیل بیگ و همراهانش کار دیده و پیکار ورزیده نبودند از
 آمیخته سرخی اوزبیکه و در ماندگی نذر محمد خان به پسر و نوکران
 خود بغرور افتاده قلعه را بی آنکه چنانچه باید استحکام دهند و
 لختی احتیاطا توقف نمایند سرمست ندیده مبارز خان و دولت
 و چندی دیگر از خویشان او را با پنجاه سوار تغلجی باز گذاشته
 بضحاک برگردیدند - که از آنجا آذوقه و دیگر ناگزیر قلعه داری سرانجام
 نموده روانه هالند - اسیر الامرا بعد از آگاهی بر کیفیت حال روانه
 شدن خود را تا وصول اسرائی که بکوسک او معین شده بودند
 موقوف داشته مقرر گردانید که اصالت خان با همراهان پیشتر
 بصوب غور بند برآمده در نواحی کابل فروکش کند اگر اعیانا اوزبیکه
 بصوبی کهمرد بیایند به غور بند و ضحاک رفته و خلیل بیگ و
 اسحاق بیگ را همراه گرفته آن گروه شورش پزوه را مالش دهد
 و الا تا آمدن من دران نواحی درنگ نماید *

نوزدهم جمادی الاولی سال گذشته اصالت خان از کابل
 برآمده در جلگای میان قریه ما هرو پای میفار تا رسیدن خبر
 ارزنگ توقف نمود *

نهم سال (۴۵۷) سنه ۱۰۵۵

آن صوبه به استصواب امیر الامرا و تسویه مسالک و امداد ادوات
یساق بلخ و بدخشان در سنه آتیه که پیش نهاد خاطر خورشید مآثر
پادشاه گیتی کشا بود و تعیین بهادر خان و رستم خان و قلیچ خان
و نجابت خان و راجه رایسنگه و نظر بهادر و جمعی دیگر نزد امیر
الامرا تا در کمین فرصت بوده هر گاه وقت مقتضی باشد بدخشان
را تسخیر نمایند نگاشته آمد - اکنون بگزارش مقصود می پردازد
چون اصالخان بکابل رسیده بصوابدید امیر الامرا بسر انجام سپاه و
ساختن راه و دیگر مهمات پرداخت .

سلج ربيع الثاني سال گذشته خلیل بیگ تهنه دار
غوربند نزد امیر الامرا و خان مزبور آمده برگزارد که چنین
استماع افتاده که تردیملی قطعان و هارسان قلعه کهمرد درینوا
با سبحان قلی پسر نذر محمد خان بکومک بهرام خان و
محمارب محمد بیگ که از قبل عبد العزیز خان بتسخیر محاصر
شادمان آمده بود رفته اند - و در قلعه قلیلی مانده اگر لشکری
با بنده همراه گذند قلعه بزودی و آسانی مستخر می گرداند
امیر الامرا از کمی غله و کاه در اطراف ضحاک و کهمرد فرستادن
لشکر گران بدانسو مصلحت ندیده هزار سوار از منصبداران و
هزار دیگر از اعدیان صوبه کابل با اسحاق بیگ بخشی آنصوبه
و هزار دیگر از تابینان خود با فرهاد غلام خورشید مصحوب خلیل
بیگ بکشدن قلعه کهمرد روانه ساخت - و قرار داد که بضحاک
شتافته صدق و کذب این خبر باز جوید - اگر بصحت پیوندد
به تسخیر قلعه پردازد - والا درانجا توقف گزیده بتاراج احشام

که پسر صالح خواجه برادر هاشم خواجه است و پدرو زاده عبد العزیز خان و مانند سنگی خواجه و محمد صادق خواجه باشا را نذر محمد خان از بلخ نزد عبد العزیز خان و نظربی و بیگ ارغلی رفته برسم صلح مقرر ساختند که بعد ازین بدستور زمان امام قلی خان خافعی ماروا الفهر بعد العزیز خان باشد - و خطبه در آنجا بنام او بخوانند - و بلخ و بدخشان را با مضافات به پدر باز گذارد - عبد العزیز خان از ترمذ بقرشی رفت - و از آنجا که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران و لشکر بی آنکه تلاشی و پرخاشی در میان آید منصرف گشته بود - پسران برات حافظ را که اوراز بی کشته بود بران داشت تا او را بخون پدر از هم بگذرانند - ایقان او را هنگامی که با چار پسر از مجلس خان برخاسته متوجه خانه بود بکشتند - و او و پسران او از غردای یا بی توفیق نداشتند بر یکی از آنها زخم برسانند - اگرچه خان بعد از آشنی برخی از آزار و پیگار پسر و مردم او آسوده بود لیکن چون روز بروز امارات دورویی و دورنگی ایزیکان و هراس جان و مال و عرض و ناموس در از دیار بود ترک صید و شکار نموده چندی درون حصار بلخ خافه نشین گشته - انجام کار بسببی که گزارده آید از بلخ بسوی ایران گریخت *

گذارش واقعه گهمرد و تاخت اصالت خان و

دیگر مواعظ

مابقا فرمندان اصالت خان بکابل برای پره غت احوال لشکر

گشته به نبرد پرداختند - و چون از هیچ جانب اثر غلبه بروی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرارگاه خود برگردیدند - روز دیگر بمردم بلخ رسید که نظر بی عبد العزیز خان را طلبیده - اورا ز بی به کهن سالان عسکر بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان ناگزیر است - یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید کرد تا خان را بر کیفیت این واقعه آگاه ساخته گزارش دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد - هر کدام از پدر و پسر که در رسیدن هبقت نماید در نیل مقصود پیش دهتی خواهد نمود - همگنان این رای را پسندیده طاهر بکارل را نزد خان فرستادند - پس از آنکه طاهر به بلخ رسیده این پیام را بخان برگزارد خان گفت که مثل تو خیر خواه کردانی خالی گذاشتن بلخ چگوفه تجویز نماید - درین هنگام که همگی اوزبیکه با هم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت پژوه احشام المان را از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر نیست - و چون خان در رفتن بایسون مصلحت وقت ندید - و عبد العزیز خان به سپاه خود پیوست اورا ز بی آبنه جنگ نماید تا بظهور چیرگی ازان طرف چه رسد - بهرام و سبحان قلی و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را با لشکری که همراه داشتند برداشته به بلخ آورد - و عبد العزیز خان باراده کشایش ترمذ بانجا رفت - جمعی که از لشکر بلخ فرار نموده بحصار ترمذ که دران هنگام نگاهبانی فداشت در آمده بودند در بروی عبد العزیز خان بر بستند - او تسخیر قلعه را پیش نهاد همت ساخت - درین میان چندی از اعیان خواجها مثل عبد الغفار خواجه

سرا حاکم حصار بعبد العزیز خان نکاشت که عنقریب لشکر بلخ بر سر حصار می آید اگر فوجی بمدد معین شود خاطر بجمعیت می گراید - او شفیع درمان حاکم قرشی را با گروهی بطریق یلغار روانه نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی سبحانقلی پسر خود را با تردیعلی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگی خود گردانیده بود به نبرد شفیع درمان فرستاد - او از آب آمویه عبور نموده در پای حصاره بایسون آتش هیجا برافروخت - شفیع درمان دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون تحصن گزید - لشکر بلخ قلعه را احاطه نموده به تسخیر آن پرداخت - شفیع درمان تاب مقاومت در خود نیافته بسبحان قلی و تردیعلی پیغام داد که اگر سرا امان دهید از قلعه برآمده نزد عبد العزیز خان بروم - و آق سقالن را با خود همدستان ساخته در اصلاح جانبدن بگویم - و بعد ازان که امان یافته نزد عبد العزیز خان شتافت - سیونج بی دیوان بیگی او را با جمعیت بسیار از عسکر بخارا همراه گرفته دیگر بار بسرعت تمام به بایسون آمد - نذر محمد خان لاین معنی دریافته امام قبیچاق چوره اقای و طاهر بکاول که از سفارت ایران برگشته آمده بود و نظر بساؤل و جمعی دیگر را از بلخ برسم کومک تعین نمود و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فرود آمدند - و هر دو در معسر بآئین اوزبکیه خندتقا هفر نموده از خاک آن حصاری برکشیدند - درین اثنا عبد العزیز خان نظر بی بروتی اتالیق خود را بکومک لشکر خویش راهی گردانید - و نذر محمد خان نیز بهرام را با اورلژی بکومک مردم خود روانه کرد - و در دو چاه رده آرا

هرچه بدست می افتاد گزفته برمی گشتند - این کافران کلمه گو
و مسلمانان کافر خواز سفک دما و هتك استار و قتل سادات و علما
و زهاد و تحریق مصاحف و تخریب مساجد و تعطیل بقاع
بخیر و ضیاع برو اسر حرایر و ذراری و کسرا عراض و ثوامیدس و
دیگر اقسام تطاول و تعدی و انواع ایذا و اهانت بر اهل اسلام
چندان بروی کار آوردند که

* بیت *

شاد الا به در مرگ نه بیغی مردم * بگر جز در شکم هم نیابی دختر
بی رحمی و مردم از ارجی این ظلم پیسچان جور سگال نبذی از واقعه
جوز جانان که در صمت عربی بلخ بمسافت یک روزه راه واقع است و ساخته
حصار که حشری از شقاوت گزینان بتاخت آن دو مکان رفته به نهب
و قتل و احراق پرداخته اند بوضوح می پیوندند - چون این طائفه
فاله بر جو چنان مستولی گشتند درویشی سید ابراهیم نام که دران
موضع منزوری بوده بایزد پرستی اشتغال داشت و قطان آن حدود اورا
از اصحاب وجد و حال دانسته کمال ارادت و عقیدت بار داشتند
قریب چار صد کودک از دبستانهای آن نواهی فراهم ساخته و هر
کدام را مصحفی در گردن انداخته مصحوب خود نزد آن گروه مفاک
بی باک برسبیل شفاعت برد - باشد که باستعفاء این بی گناهان دست
از اضرار مسلمانان آن دیار باز دارند - و زراندوزان ظلم پرست اورا با
اطفال و مصاحف بمسجد در آورده در اطراف آن هیمة بسیار چیدند
و از هر جانب آتش زده جمله را سوختند - و در حصار اصفاف افعال
نکوهیده از سوختن مصاحف و کشتن سادات و هلاک ساختن اطفال در
زیر مه متوران مکرر ازین فتنه سگال بروی کار آمده - درینوا محمد یار

از بواعث عظیمه اختلال ملک و دولت نذر محمد خان سربرکشیدن گروه المان است از گریبان بغی و طغیان - چون ایالت ماروا، النهر بعدد العزیز خان قرار یافت - آن بد نهادان ده نژاد بتحریرک اعیان اشکر بخارا که در استیصال نذر محمد خان می کوشیدند - و بحرص اندوختن حطام ناپایدار روزگار بتاخت بلاد و امصار و محالی که نذر محمد خان و فرزندانش و منتصبان او در تصرف داشتند پرداختند در ماه جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنج جنت المان که سابق نوکر نذر محمد خان بود با بصیاری المانان از آب آمویه عبور نموده بر اند خود که قاسم پسر خسرو با محمد قلی اتالیق خود از قبل نذر محمد خان صیانت آن به تقدیم می رساند - رفته دست غارت بشکاه - و در شعبان این سال دیگر باره با قریب ده هزار سوار بر آنچه و توابع آن که میان بلخ و شبرغان واقع است تاخت - نذر محمد خان از اصغاء این ماجری تردید علی قطفان را با لشکری که در بلخ حاضر بود بمدافعه او فرستاد - چون المانان از نهب خاطر را پرداخته بودند و بمجرد آگهی از اینجا باقامت گاه خود برگشتند نذر محمد خان بقداد میرآخور که باجمعی در ترمذ بود بر نکاشت که بکلیف بشتابد و سر راه این جماعه بگیرد - او ببال استعجال شتافته هنگام عبور فساد کیشان از آب جیحون هنگامه ستیز و آرز گرم گردانید - از نیه طایفه لختی مقتول و برخی مجروح گشتند - و بقیه السیف راه فرار سپردند - و قباد به ترمذ معاودت نمود - و همچنین جوق جوق دیگر و زر اندوزان این طایفه از آب مذکور می گذشتند - و از مال زیرستان بطرف بلخ و بدخشان

باز نموده بود درینوقت عبد العزیز خان بیگ اوغلی و محمد یار
 سرارا با فوجی به تسخیر حصار فرستاد - بیگ اوغلی بمحاصره پیراخته
 از استواری و استحکام قلعه چون دریافت که بجنگ و پیکار کشایش
 پذیر نیست براه خدعه در آمد - و بوعده گرفتن قلعه خانی و
 حکومت همرفت از عبد العزیز خان بهرام را از قلعه برآورده یا باقی
 او برات دستگیر نمود - و قلعه به محمد یار حواله نموده هر دو را مقید
 بهمرفتند برد - و تمامی امتعه بهرام را بتصرف در آورده اورا
 با اسب و قمچی به بلخ روانه گردانید - درین میان عبد الرحمن
 که بعد از گرفتن قلعه کهمر آوازه وصول اصالت خان به خنجان
 بقصد نهب و غارت شنفته از کهمر بغوری شتافته بود - و درانجا
 عارضه بروی طاری گشته باعتقاد جمعی باجل موعود و بگمان
 برخی بقمه مبهموم که با لتوی جیبه چی حاکم غوری بخورد اوداد
 رخت هستی بریست - قرین این حال نذر محمد خان خبر رسیدن
 راجه جگت سنگه بخدود سراب و اندراب و مرتب ساختن حصار
 چوین بنهجی که پیشتر گزارده خواهد شد یافته کفش قلماق
 را با گروهی دیگر بدان صوب فرستاد - و بعد از آنکه او کاری نتوانست
 ساخت اورا زبی را برفتن آنجانب و سرداری لشکر تحریض نمود
 او در ابتدا ازین مهم سربر تافته آخر بگفت وگویی بسیدار راضی
 گشت - درین اثنا خبر آوردند که راجه جگت سنگه قلمه
 مزبور را استحکام داده بجانب پنجشیر که در عهده ضبط او
 مقرر بود معاونت نمود - و کفش قلماق با همرهاں خائب و
 خاسر بصوب بلخ برگشت - ناگزیر رفتن اورا زبی بدرنگ افتاد -

نذر محمد خان برین معنی آگاهی یافته سبحانه و تعالی بصر خود را با اوراز بی که بخان نسبت مصاهرت داشت و او را بعد از یلنگتوش اتالیق خود ساخته بود - و تردیعلی قطغان - بکومک بهرام فرستاد - این جماعه به نبرد محمد بیگ شتافته او را منهنم گردانیدند - و او مجروح از میدان گریخته خود را بسمرقند رسانید - و سبحان قلی و اوراز بی و تردیعلی با همریان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خولجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزیز خان فرهاد بیگ را بحکومت چارجو معین ساخته از سمرقند بدانصوب دستوری داد - اسد بیگ اندجانی که از دبل نذر محمد خان بحراست آن می پرداخت قلعه بر روی او کشید - فرهاد بیگ آنرا محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافتند عبد الرحمن دیوان بیگی را باطایفه بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقاً همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت به نذر محمد خان خبر آورد - که افواج پادشاهی بقلعه کهرم در آمدند - چنانچه گزارش خواهد پذیرفت - ناگزیر خان عبد الرحمن را برگردانیده به گروتن حصن کهرم تعیین نمود - و بسبحان قلی و اوراز بی برنکاشت - که افتزاع کهرم ناگزیرتر از مهم حصار دانسته ببلخ مراجعت نمایند - و بعد از برگشته آمدن ایشان تردیعلی را که ضبط کهرم بدو مفوض بود نیز روانه آنصوب ساخت - اسد بیگ از نارسیدن کومک و شدت محاصره متوجه آمده ناچار قلعه چار جو را بفرهاد بیگ سپرد - و خود به بلخ آمد - و از آنرو که محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت رانعه بعبد العزیز خان

دیگر اموال قرشی را گرد گرفته اند - اور از بی و تردی علی
قطنان را با جمعی بمداغہ اینان تعیین نمود - و پس از آن
کہ این طایفہ و خیم العاقبہ بسعی اینان متفرق گشتند خان
فرست غنیمت دانستہ و رہائی از چنگ فتنہ پڑھان مفتنم
شمرده ببلخ شنامت - و در سه روز بآنجا رسید - و قریب پانزدہ
لک روپیہ از نقد و جنس کہ در بخارا گذاشته آمده بود بتارا چ
رفت - قلیلی عبد العزیز خان متصرف شد و اکثری لشکریان
و المانان پیغما بردند - و نظر بی در حدود اند خود واقع
خجند و خانقہ عبد العزیز را کہ ہمہ بصواب دید او بود شنفندہ
از آنجا بہ بخارا و از بخارا بسمرقند آمد - عبد العزیز خان کہ قبل
از رسیدن او در تفویض خدمت اذالیقی مذبذب بودہ گاهی
یلنگتوش را تکلیف می نمود - و او پاسخ میداد کہ من دل از
نوکری برگرفته ام دیگر گرد سپاہی گری نمیگردم - و گاهی بیگ
اوغلی را درینولا کہ نظر بی در رسید او را اتالیق و سیونج بی را
دیوان بیگی گردانید - و بہرام کہ در حصار بود از انرو کہ بدولت بی
اتالیق خود اتفاق نہاشت راہ سازش با اعیان حصار کشودہ
بمدد اینان دولت بی را برآورد - و اوناچار از حصار بسمرقند
رونہاد - عبد العزیز خان از شنیدن این خبر محمد بیگ
قہقہاق را دستوری داد کہ بصرعت ہرچہ تمام تر رفته دہ نورا
کہ از مضافات حصار است بتصرف درآورد - و چون محمد بیگ
بہ دہ نو رسید و خواجہای حصار نگذاشتند کہ آنرا متصرف
گردن ناگزیر معادلت نمودہ بشہر صفا کہ در تبول او بود رفت -

بدونک انتاد و لشکری که باستظهار آن این کار پیش توان برد
 دست بهم ندان - و نذر محمد خان سزاولن سخت روی تند خو
 تعیین نموده بود که او را باورکلیج روانه سازند - ناگزیر بدان صوب
 راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان به بلخ نزدیک
 آمد نذر محمد خان به نذر شوابت که در بلخ بود بر نکاشت که او
 را بمجروح رسیدن دستگیر نماید - صوفی سلطان برین ماجرا آگاهی
 یافته همگی مردم و بنه و بار خود را گذاشته تنها بمسمرقند گریخته
 نزد عبد العزیز خان رفت - گروهی از لشکر بخارا که در ظاهر
 بعبد العزیز خان راه رفاق نور دیده در باطن از عدم اعتماد نفاق
 می ورزیدند آمدن او را نوز عظیم دانسته خواستند که اگر
 فرصت یابند در مسمرقند بخانی بردارند - والا از انجا بر آورده بیرونها
 این مطلب بانصرام رسانند - و به بخارا رفته آنرا بتصرف در
 آورند - درین میان یکی از هوا خواهان عبد العزیز خان اینمغنی را
 دریافته باو میگوید - او در باب قتل صوفی سلطان با بیگ اوغلی
 و سیونج بی مشورت نموده باصدادان همین که مشار الیه آمد خود
 را در باره او بیشتر مهربان و نموده تنها از مجلس برخواست -
 و باشاره او چند غلام قلماق او را بحجره در آورده کشتند - پس از
 دو روز غازی بیگ پسر بانی یوز خون گرفته را که مدجری سلطان
 ولد سکندر سلطان پسر امام قلی خان و نموده بودند نزد عبد العزیز
 خان آورد - خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر ازان تنده و پرداخت -
 و نذر محمد خان که در قرشی بود چون دید که امانان دست
 غارت بشوده کلهائی که در انجا داشت بتاراج بردند و بارانده نهب

خان خوانده نشود میان ما و شما کار بمخالفت خواهد انجامید -
و از آنرو که درین باب مبالغه بسیار نمودند، همان روز که جمعه غره
ربیع الاول سال هزار و پنجاه و پنجم هجری بود خطبه خانی
ماوراء النهر بنام او بر خواندند - پس از ادای نماز جمعه باقی یوز
با پسران نزد او آمد - و خجند و اورا تپه و برخی دیگر محال که
پنج لک خانی حاصل داشت تیول او قرار یافت - و او را به خجند
رخصت کرد که سنجر را که بر انگیزند دست فتنه پرست او بود
بحضور بفرستد - و عبد العزیز خان ازان مکان راهی گشته دهم
ربیع الاول بسمرقند در آمد - هنوز روزی چند برین نگذشته بود
که سانحه صوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر جانی خان بروی
کار آمد - تبیین این مقال آنکه - سابقا نذر محمد خان بصوفی
سلطان یرلیغ فرستاده بود که از طالقان، باورکنج بشتابد - و مقرر
گشته بود که نظری نیز از بلخ باورکنج رفته باتفاق صوفی سلطان
در صیانت آن بکوشد - و چون نظری در رفتن آنصوب تغافل می
ورزید نذر محمد خان از قرشی پیغامهای درشت میفرستاد -
چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش دو رؤیایی و بی اخلاصی
او شد - و بخود مقرر نمود که هرگاه صوفی سلطان بیاید او را
بدست آورده و موجی از اعوان و انصار خود فراهم ساخته لشکر بخارا
را آگاه سازد که در روزی که آنها بر طبق قرار داد بر عبد العزیز
خان ریخته او را از میان بگیرند - او در همان تاریخ به نذر محمد
خان رمیده کار او نیز بانجام رساند - و صوفی سلطان را بر مصند
حکومت ماوراء النهر بنشانند - اما از آنجا که آمدن صوفی سلطان

امام قلی خان بمعد الرحمن در آویخته گفتند که باعث فساد و سبب عذاب توئی ما ترا از میان بر گرفته گرد فتنه فرو می نشانیم عبد العزیز خان او را بخود گرفته گفت که نخست مرا بقتل آرید - بعد ازان او را - و خسرو بیگ و فرهاد بیگ باندیشه آنکه اگر عبد الرحمن بکشتن رود نذر محمد خان پدر ایقان را که در بلخ بود عوض او خواهد کشت - بدو پیوسته گفتند که شما اولجۀ بسیاری بدست آورده اید عبد الرحمن اولجۀ ما باشد او را بما واگذارید - درین اثنا بیگ اوغلی آمده آن گروه را بزجر تمام از کشتن عبد الرحمن باز داشت - و خواه نا خواه او را از دست تسلط ایقان بر آورد - عبد العزیز خان آن روز به آفسو که یک منزلی خجند بسمت سمرقند واقع است شتافته دایره کرد - و چون از یغماء المان با او و همراهان او جز اسپ و قمچی نمانده بود محمد حکیم ولد نذر طغائی دیوان بیگی امام قلی خان پنج اسپ سواری با زین و دو قطار شتر و همین مقدار استر که بران خیمه و فرش و دیگر ناگزیر سفر بار بود گذرانید - درین وقت اعیان لشکر بخارا بعد العزیز خان گفتند که بیشتر یک جوانان امام قلی خانی با عبد الرحمن کمال عداوت دارند مصلحت آنست که او را مصحوب فرهاد بیگ بیشتر بممرقند بفرستید - که اگر در لشکر باشد مبادا تسبی بدو رسد - خان او را با فرهاد بیگ بممرقند رخصت داده بفرهاد بیگ گفت که از سمرقند بلخ روانه سازد - و خود روز دیگر از آفسو بسرای نام منزلی که از توابع اوراتپه امت شتانت - درانجا یک جوانان امام قلی خانی فراهم آمده بکهن سالان برگزاردند که اگر امروز خطبه بنام عبد العزیز

این مردم از عهدی که پنازگی بسته بودند ندامت دارند اکنون به گیمبائی
 باید در ساخت - و اگر به نبرد گرایند نباید رو بر تافت - شب
 هنگام محمد علی بیگ نیمان خزانچی ازان مجلس بیرون آمده
 بلخیان را بر حقیقت حال آگاه گردانید - و برگزارد - که بهبود
 کار شما درین است که امشب هر کدام باورق خود برسید - تا از
 شرفتنه پزوهان بجان و مال امان یابید - که فردا مفسدان با
 عبد العزیز خان معرکه آرای پیگار خواهند گشت - دران وقت
 رهائی شما صورت نخواهد بست - مردم بلخ همان شب از اینجا
 روانه گشته باورقهای خرد که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز
 یلنگتوش و عبدالرحمن و چارصد پانصد کس دیگر از وشاقان و غیر ایشان
 با عبد العزیز خان نماند - بامدادان بخاریان متفق شده بتاخت
 پرداختند - وارد و را نهب و غارت نموده بر عبد العزیز خان که با
 رخی از خواجگان و آنستالان در یک جادب ایستاده بود به
 بی آرمی از هر طرف تیر می انداختند - چنانچه از عقب تیری
 به پشت خان رسید - چون زره پوشیده بود کار گر نیامد - درین
 هنگام نظر ایشک آقا باشی امام قلی خان جلو زیر رسید - و از آسیب
 پائین آمده برگزارد که بخاریان همه بنده و هوا خواه شما اند
 کرده امان که * مصرع * بهر یغما بهانه میجویند *
 با خواسته بحرص خواسته آمده دست غارت گشوده اند بالفعل در توقف
 مصلحت نیست باید از اینجا راهی شد - و فرهاد بیگ پسر نظر برونی
 نیز رسیده مطابق او برگزارد - عبد العزیز خان با همریان بصوب آمو
 روان گردید - لختی از مسافت نور دیده بود که جوتی از یکه جوانان

پیشگی می خواهند که مارا از خدمت شما محروم گردانند. - و اگر
 بوقوع نیاید بحتمل که دل نهاد فساد گشته مضرتی بهما برسانند -
 انصب آنکه مارا زود مرخص سازید - چون عبد العزیز خان به جواب
 دید هوا خواهان این معنی در پذیرفت و روز دیگر رسولان مزبور
 باز آمده بعد از گذارش مقدمات مذکوره دریافتند که خان بجدا ئی
 بلخیان راضی است - بر ققاء خود خبر برده نیم روز مراجعت نمودند -
 و برگزاردند که همه ایشان از مخالفت به موافقت گرائیده اند و باقی
 یوز نیز بملازمت می رسد - یلنگتوش ما کنار ارد و رفته او را استمالت
 نموده بحضور آورد - یلنگتوش تا بیرون معسکر شتافت و بافی یوز
 از پورت خویش آمد - و هردو بر پشت اسب بکمتر فاصله باهم سخن
 کردند - و از همانجا به مقر خود برگشتند - و عبد العزیز خان سبب
 نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز ساعت
 نبود فردا ملازمت خواهد نمود - و چون او آخر همان روز گروهی
 از عسکر بخارا از لشکرگاه خود برآمده یردهنه تنگی فرزد آمدند -
 عبد العزیز خان گفته فرستاد که باعث این محرکت چیست - گزارش
 نمودند که ظریف بیگ دیوان بیگی تاشکند با فوجی از
 تاشکند بدد شما آمده در شاهرخیه نهشته است - و سیونج بی و
 اوزبک خواهه و طایفه دیگر که سر راه بدست دارند نکاشته یلنگتوش
 که باو ارسال داشته بود مشتمل بر آنکه اگر بساحل آب خجند
 برسی بهم پیوسته در علاج این کار بکوشیم - گرفته اند ناگزیر مد
 راه نموده آمد - مبادا بتحریک یلنگتوش رفتن شما نزد او یروی
 کار آید - یلنگتوش پس از آگاهی بعبد العزیز خان گفت که غالبا

گروهی از مشاهیر و لشکر بخارا با و برگزیدند که رایها برین قرار یافته
 که از پای حصار بر خاسته بیرون تنگی بر کنار آب توقف نمایند -
 ما عنقریب اورا بخدمت می رسانیم - و عبد العزیز خان را از آنها
 برداشته عقب آوردند - و همگی لشکر مارواء النهر یکدل گشته
 پیش روی او فرود آمد تا راه برو گرفته شود - و از پیش فوج مذکور
 و از پس باقی یوز اورا دایره وار احاطه نمودند - و دو کس معتمد
 مومن بی و قریق بی نام را فرستاده پیغام دادند که ما بنده
 و فرمان پذیر نذر محمد خان و ایشانیم - اما تاب تفوق مردم بلخ
 نداریم - صلاح کردار نیست که چندی از خواجگان و رشاقان نزدیک
 با خود داشته سایر لشکر بلخ را مصحوب عبد الرحمن نزد خان روانه
 سازند - تا خان بآئین سابق با این مردم در بلخ باشند - و ایشان
 بایالت مارواء النهر برداخته مانند امام قلنی خان در بخارا بگذرانند -
 باقی یوز را نیز بحضور می آریم بشرطی که از زلات او درگذرند -
 که هرچه تا حال از و بروی کر آمده همه بتحریک ما بود - و الا کار
 به پیگار خواهد کشید - عبد العزیز خان از اصغای این کلمات
 برآشفته گفت که جمعی را که روزگار دراز راه سپر مسلک جان فشانی
 گشته اند راندن و از ندای خدمت گذاری مایوس ساختن خلاف
 طریقه اصحاب گزینان حقیقت آئین است - من درین باب هرگز
 با شما موافقت نخواهم نمود - و رسولان را رخصت نموده تا یک
 مهر هب با یلنگنوش و عبد الرحمن بکنکاش و مشورت پرداخت -
 درین اثنا بلخیان برین ماجری آگاهی یافته نزد او در رسیدند -
 و معروض داشتند که چون این جماعه از فرط ناتوان بینی و جهل

و ہفت لک بچہ اشکریان باستعمال تمام آورد - عبد العزیز خان یلنگتوش را پیشتر بخجند راہی ساخت - کہ باندروز و موعظت باقی یوز را از طریق نافرمانی باز داشتہ رہ سپر انقیاد گرداند - پس ازان کہ یلنگتوش بہ نواحی خجند آمدہ بہ باقی یوز پیغامها فرستاد او بظاہر مصانعتی کہ پنهانی میدان او و یلنگتوش بود پاسخ داد کہ آرزو داشت کہ همچو اتالیق مردی در میان آمدہ در اصلاح حال جالبین گوشت - اکنون کہ این خواہش سمیت روانی گرفته اگر تادہنہ تنگی لب آب خجند برسند ازین جاف پذیرہ شدہ درمی یابم - یلنگتوش اگرچہ برگزارد کہ من با وجود کبر سن ہرگاہ این ہمہ رہ نوردیدہ باشم او کہ حکم فرزند دارد بایستی این قدر راہ پیش آمدہ مراد می یافت - اما با بیگ اوغلی تا دہنہ تنگی لب آب مزبور کہ سرحد ولایت خجند و شاہرخیدہ است شادانہ منتظر نشست - و کفش فلماق را کہ ہوا جوی بدر محمد خان میدانست و در صد دفع او بود بہ پیغام گذاری نزد بافی یوز روانہ نمود - بافی یوز اورا بمجرد رسیدن دو زخم شمشیر برگردن زدہ از زمین بزمین انداخت - و با فوج خود ازان تدکی بیرن آوردہ بر یلنگتوش و بیگ اوغلی تاخت - اینان حال بدین منوان دیدہ خود را بمراکب رسانیدند - و برو حملہ آوردہ اورا بستیز و آویز ساختگی از تنگی گذرانیدند - پس از شادتن بافی یوز بہ فلحہ کفش فلماق بتعب تمام خود را بہ یلنگتوش رسانید - عبد العزیز خان این خبر شنفتہ از اقامتگاہ خود کوچ نمود و بلشکر پیش پیوست و حصن خجند را پانزدہ روز قبل کردہ از ہر جانب ملچارہا ترتیب داد - درین هنگام

او تاشکند فرستاد - باقی یوز از شنیدن خبر آمدن دیوان بیگی
 بتوهم انتاده با اقارب و انصار در ارک تاشکند متحصن گشت -
 بعد الرحمن تاشکند رسیده بوساطت بعضی مردم معتبر بنامه
 و پیغام خاطر او را مطمئن گردانیده قرار داد که باقی یوز با متعلقان
 و منتسبان نزد خان برود - و خود در تاشکند باشد - باقی یوز باین
 اراده از تاشکند بر آمد - در اثناء راه بهر قلعه که میرسید جاسان آن
 او را بدرون راه نمیدادند - و نوشته عبد الرحمن برونی آن میلمودند
 باقی یوز از دید این حال چون بیقین دانست که گفت و گوی او
 همه حيله سازي و مکرپردازی است در ابراز مخالفت کوشیده
 بحصن خجند در شد - و سفیر نامی را نبیره امام قلی خان گویان
 بخانی برگرفت - نذر محمد خان برین معنی آگهی یافت که بعد العزیز
 خان و بیگ اوغلی کنکس نوشت - که از سمرقند با جمعیت خود
 بقصد استیصال او روانه خجند شوند - عبد العزیز خان بیگ اوغلی
 را پیشتر روانه ساخته از عقب بره نور دی در آمد - درین اثنا
 یلنگتوش و سیونچ بی که با کنداوران بلخ و بخارا بکومک او معین شده
 بودند بدو ملحق گشتند - عبد العزیز خان عبد الرحمن را بصواب دید
 یلنگتوش و جمعی دیگر که او را هواخواه نذر محمد خان دانسته
 در انجام مطلب مغل می پنداشتند از تاشکند طلب نموده در ظاهر
 برای آوردن خزانه بواسطه خرچ خود و لشکریان نزد پدر به بخارا
 فرستاد - و در حقیقت مطمح نظرش دور ساختن او بود که شاید
 دور رفتن بخارا و آوردن زر درنگی واقع شود - اتفاقا او بسرعت هرچه
 بخواسته به بخارا رسید - و شش لک خانی برای عبد العزیز خان

بچان رنجیدند - و چون از گذشت بلخی و مواشی هرجا چرا گله می بود
برای دراب خود قورق نمود - بصیاری از احشام رمیده دل و شوریده
خاطر گشتند - و هر چند عبد العزیز خان بذریعه جمعی از معتبران
خواجگان و کهن سالان اوزبکیه التماس نمود که چنانچه امام قلی
خان بلخ را بشما وا گذاشته خود در بخارا می بود شما بنز بلخ را
بمن داده در بخارا اقامت گزینید در معرض قبول نیفتاد - چه مدت
چهل سال در بلخ فروکش کرده بود و طبیعتش آب و هوایی
آن خوگر شده - و نیز بردن فراهم آورد چندین ساله از قلعه بلخ
و بخارا بر دشوار بود - و برعایت سرداران لشکر بلخ که سبب قدم
خدمت و ارتکاب محن و مشاق امید نتایج داشتند - درخور
توقع نپرداخت - و هر که از روی خیرخواهی و نیک اندیشی
هر فی پنهانی از بداندیشان می رسانید بانهای آن در میان مردم
اورا خوار و شرمسار می گردانید - و نسبت بهره گمان بد در خاطرش
راه می یافت هر چند مصلحت ملکی مقتضی اخفاء آن بود از
تنگی ظرف بروی همگان باو تشریت و تهریب می نمود -
تا آنکه همگی تورانیان از گفتار و کردار او به تذک آمده کمر
عداوت بر میان جان بستند - و عبد العزیز خان را که دلش از پدر
بواسطه ندادن بلخ رمیده بود با خان مخالف و با خود موافق
ساخته تمامی همت بر فکر آباب رونق کار و رواج روز بازار پسر و
شکست هنگامه پدر و خرابی روزگار او گماشتند - و بانی یوز را که
در تاشکند بود بران داشتند که سر از اطاعت او برتابد - نذر محمد
خان برین معنی آمده یافتند عبد الرحمن دیوان بیگی را باستمال

نام زده شده بود بقید نکاح او درآورده - از آنجا که نظر محمد خان بر هیچ یکی از اوزبکان مثل عبد الرحمن دیوان بیگی که باستقلال تمام باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت - اوزبکیه از تنگ چشمی و آزمندی و ناتوان بینی زبان پیغاره بر نذر محمد خان دراز کردند که نفع دولت او بر عبد الرحمن مقصور است - و دیگری را ازان بهره نیست - و سلوک تکبر آمیز عبد الرحمن علاوه آزرده گی اینان گشت - و چون هنگام اقبال نذر محمد خان بانجام رسیده بود و هنگام دولتش باختتام - کارهای برخلاف قوانین خرد دوربین و ضوابط رای رزین و مخالف مراسم ایالت و امارت ظهور می پیوست - چنانچه کهمرد و توابع آنرا که از قدیم باز در تیول یلنگتوش بود و از بمواضع مذکوره فراوان شیفتگی و دلبستگی داشت - بی باعفی ازو که اتالیق و سرآمد نوکرانش بود تغیر نموده او را بخون بیی خلاص گردانید - و اکثر اموری که بعد ازین نگاشته خواهد شد باغوا و اغراء او بفعل آمد - و اقطاعات بیشتر از زبکیه خود متصرف شده این جماعه را ممنون می ساخت - که چرا شمارا تعب ضبط و محنت ته صیل باید کشید - زر نقد از خزانه بگیرد - اینان اگرچه بحسب ظاهر اظهار رضا گونه می کردند اما در باطن کمال آزرده گی و آشفتگی داشتند - و برخی ارباب سیورغالات قدیمه را بلباس امثال متهم ساخته از وجوه معایش و اسباب روز گذار محروم گردانید - و بعضی را تنخواه کم کرده قوت مایه باز گذاشت - و ازین رو همگی خواجگان که تورانیان از خوانین تا محترفه حلقه اعتقادشان در گوش غاشیه انقیاد بر دوش دارند

معاذت داد - و قتل محمد پسر پنجم را در بخارا گذاشته در
ابتدای بهار سال هزار و پنجاه و سیوم باز بقصد شکار و بقرشی
نهاد - و در سه ماه دران سرزمین به نخچیر پرداخت - درین اثنا
جهانگیر قزاق نوشت که لشکر قلماق بر من تاخست آورده دست
بقتل و نهب ترکستان دراز کرده است - و جماعت ازان طایفه بر
تاشکند نیز رفته اند - نذر محمد خان بعد از آگاهی یلنگتوش را
از بخارا طلب نموده با فوجی بمحاربه قلماق فرستاد - اتفاقا پیش
از رسیدن یلنگتوش عبد العزیز خان بقصد نبرد قلماق از سمرقند
بدانجا رفته بود - اعیان قلماق بر قتل همراهان عبد العزیز خان
و افس گشته خواستند که هر گاه بتاشکند در اید دستگیر کنند -
از انجا که تدبیر موافق تقدیر نبود آرزوی اینان بفرار رانی بر نیامد
و یلنگتوش لختی از قلماق را که در آمدن سبققت نموده بودند از
هم گذرانید - در خلال این حال عبد الرحمن که از مهم قرغز
و ا پرداخته بود به یلنگتوش پیوست - لشکر قلماق بعد از اطلاع بر
اجتماع و اتفاق اوزبکیه نیروی محاربه درخون نیانته ره گرای فرار گردید
پس ازان که لشکر از تاشکند برگشت - نذر محمد خان از قرشی به بلخ
رمیده عبد الرحمن دیوان بیگی را پیش خود طلبید - و برسم سال
رفته گورمارا در بلخ گذرانیده اوامط خزان باز به بخارا رفت - و چون
پیش از رفتن بلخ شغفته بود که میان بهرام و باقی یوز اتالیق
سازگاری نیست و بروعد و وعید و لطف و تهدیدی که از قرشی
تکاشته فرستاده بود فایده مترتب نگشت - بهرام را نزد خود
طلبید - و خواست که دختر امام قلیخان را که در عهد خان مذکور بود

بلخ منصور گردانیده از میان لشکر بخارا بر آورده و عبد الرحمن
اتالیق را دیوان بیگی گردانید - درین هنگام بعضی از اهالی اند جان
از قتل و لاشکر قرغر بتظلم آمدند - و حاکمی که هم بنظم ملک
چنانچه باید به پردازد و هم سر پنجه ظالم ستمکار از گریبان مظلوم
مستمند باز دارد طلب نمودند - چون از ملک اند جان منفعتی
نبرد مقرر ساخت که مردم اند جان هر کرا خواهند حکومت
برگزینند - و عبد الرحمن دیوان بیگی را با لشکری بدفع سپاه قرغر
فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شتافته جهانگیر
قزاق رابه بیند - و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید -
و ازو کوسک گرفته و پاره از لشکر تاشکند نیز همراه برداشته
بمالش گروه قرغر بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و
خواستگاری دختر او با جوتی از قزاق و جمعی از تاشکند بمداغه قرغر
پرداخته قتل سید را که سر کرده قرغر بود با ده نفر سردار بفریب
کاری و حیلله پردازی بدست آورده کشت - و نذر محمد خان در
آغاز فصل میوه به بلخ شتافته تمام تابستان و برخی از موسم خزان
درانجا بسر برد - و در اثنای بر آمدن از بلخ قندز را که حاکم نشین
بدخشان است بخسرو پسر دوم که حکومت طالقان بدو تعلق داشت
داد - و که مرد را با لواحق و هزار جانی که از دیر باز به یلنگتوش
متعلق بود از بی وجه و بی وقت تغییر نموده بسبحان قلی پسر
چارم داده تردی علی قطنان را اتالیق گردانید - و خود به بخارا
شتافته زمستان بسان سال رفته درانجا بسر برد - و در رمضان عبد
العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عهد دستوری

بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده و لختی
تجف و تلصقات برسم ارمغان ارسال نموده حاکم طلبیدند - او طاهر
یکول را با جمعی بکلات اورکنج تعیین نمود - و بر طبق وصیت
یاسفندیار خان ابو الغازی را دران ملک داخل نداده آن ولایت را
بتصرف درآورد - از آنجا که امام قلی خان در اثنای حکومت خود
یا اوزبکیه ملوک شایسته نموده قبض و بسط امور ملکی و رتق و
فتق شوون مالی به سران این طایفه باز گذاشته خود بامم خانی
قانع بود - و نذر محمد خان برخلاف آن باعتداده تمام همگی
کارهای حکومت را پیش گرفته دست تصرف دیگران باز بست -
و خواست که در خالی ماوراء النهر نیز استقلال که در ایالت بلخ
و بدخشان داشت داشته باشد - و شروع در باز خواست اعمال روزگار
امام قلی خان نمود - اوزبکیه بتنفیر و توحش افتاده بران همدند که
او را با پسر کلانش عبد العزیز خان از میدان برگرفته یکی از خویشان
او را بجائی برگزیدند چه * ع * پدر کش از پسر ایمن نباشد *
و برای پیش بردن این مطلب همواره فرصت طلب و بهانه جو
بودند - خان مذکور برین اراده مطلع گشته از جمعی که ماده فساد
می دانست هر یکی را بجائی تعیین کرد - همرفتند و توابع آنها را بعد
العزیز خان داده بیگ ارغلی کنکس را اتالیق و خسر بیگ پسر
کلان نظربی را دیوای بیگی او ساخت - و تا شکند و مضافات آنها
به بهرام پسر بیوم داده اتالیقی او را به باقی یوز مقرر گردانید - و
نظربی را که اتالیق امام قلی خان بود و در لشکر بخارا اعتبار تمام
داشت و او را باعث شورش میدانست و ازو ایمن نبود بحکومت

گزاشته شده بود و التماس نام باستان ملایک مکان رسید - خدا یگان
جهان آن فرخنده طالع را به بلند اختر نامور گردانیدند - جلال برادر
بهادر خان بعنایت اسمپ سر بامد گشت - چون نگارش نبندی از
احوال توران و والی آن در وقایع هنده آتیه ناگزیر است - لاجرم به
تحریر احوال مذکور و ترقیم لختی از سوانح صوبه کابل و لشکر آن
پرداخته بر سر تنظیم وقایع این دولت ابد میعاد که وظیفه این
نگارنده مکارم و معالی است می رود •

گزارش مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانحی

که بعد از حکومت او دران ملک رونمود

برخی از حقیقت نابیدائی امام قلی خان و نامیانی نذر
محمد خان با امام قلی خان برادر کلان و اندوختن امام قلی خان
سعادت مفر حجاز نگاشته آمد - اکنون بگزارش آنچه بعد ازین
بروی کار آمده برسم اجمال می پردازد - نذر محمد خان پس از
روانه شدن امام قلی خان بحر مین شریفین پایالت توران پرداخته
در بخارا اقامت گزید - و عبد العزیز خان پسر کلان خود را از
سمرقند طلبیده زمستان در بخارا با هم گذرانیدند - و در آغاز بهار
سه هزار و پنجاه و دو هجری هر دو با مران لشکر بلخ و بخارا بقصد
صید و نخچیر بقرشی رفته تا اواخر بهار دران نواهی بشکار مشغول
بودند - و چون امقندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان
متفق بود به ابوالغازی برادر خود عداوت داشت رهگرای آخرت
شد - و پسران او که بعد از شش ماه خان مزبور را آمده دریافته

برافراخت - پادگار بیگ ولد زبردست خان بمنصب هزارگی ذات و در صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه و داروغی گرز برداران منصبدار و احدی ممانع از شد - و چون لختی تصرفات که سابقا در منازل شاه آباد بخاطر صواب گزار رمیده بود از عمل آن مکان هنوز بروی کار نیامده بود - اهل حضرت بادولت روز افزون بصوب شهر مراجعت فرموده بیعت و سیم دولت خانة کشمیر را به تشریف معلی بیت الشرف گردانیدند *

بیست و چارم [رجب] زاهد خان که بیماری صعبی داشت و هر چند حکیم محمد داود بقصد تحریر نمود او را فی نشد رخت زندگانی بر بهت - چون والد او حوری جان انکه نواب نلک قباب خورشید احتجاب بیگم صاحب امت و او کوکب آن ثریا جذاب بود - پادشاه بنده نواز ظلال عاطفت بر مفارق باز ماندهای او از ذکور و اناث افکنده همه را از زی رزیت بر آوردند - و فیض الله پسر کلان او را که ده ساله امت بمنصب هزارگی ذات و چار صد سوار - و سه پسر خرد او را بمنصب در خور نوازش فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیة مقرر لیلۃ المعراج باصحاب احتیاج رسید *

بیست و هشتم [رجب] که در باغ فیض بخش و فرج بخش نقاط اندوز بودند بلعل خان گن ممند رچار هزار روپیة انعام شد سیوم شعبان عروسة داشت پادشاهزاده کامگار محمد شاه شجاع بهادر محتوی پروالت پسر می که از دختر راجه گورمین کشتواری

و حاجی صادق که تازه از مادراء النهر آمده بودند هزار روپیه عفايت شد *

نهم رجب بمير ابوالحسن ملازم عادل خان خلعت و صد پارچه از نفايس پشمينه کشمير مرحمت نموده اورا بدار السلطنه رخصت فرمودند *

شانزدهم [رجب] بار ديگر بتماشای يفايع کوثر مثال نهضت نمودند *

هفدهم [رجب] باغ و عمارت بيچ براره بورود فيض آمود ضيای ديگر يافت *

هزدهم [رجب] چشمه اينچه و نوزدهم مچهي بهون را به نزول سعادت موصول زينت افزودند *

بيستم [رجب] صاحب آباد بقدم مقدس سعادت آگيدن گردید - و از تماشای عمارات دامشايش که چون تصور خلد برين بي تصور است - و بساطين روح افزايش که غبرت افروز هفت طاق ميذانه طارم خضراست - و زلال حياض و انهارش که آبروی اين سرزمين فردوس آئين است - مسرت اندوختند - و شب چراغانی بروی کار آمد که شعله حسرت در دل روز افروخت - روز ديگر دران سرزمين نشاط افزا مقام شد - و علامي سعد الله خان که از کارداني و رسوخ عقيدت به نوازشهای روز افرون خديو بنده واز مخصص است - بدرجه والای وزارت کل و عفايت خدمت نامه و جمدهر مرمع با پهلوکناره و باضافه هزارين ذات و پانصد سوار بمنصب پنج هزارين ذات و هزار و پانصد سوار سرافشخار

مارنگ پور - رافراز شد - محمد حسین پسر میر فتح صفاهانی را به تیوادیاری پنج و خلعت سر بلندی بخشیدند - میر فتح مردار تفنگچیان فرمان روی ایران بود - و در آن دولت اعتبار بسیار یافته - بعد از آن که ره گرامی آخرت گشت - پسرش که برادر کلان محمد حسین مذکور باشد نجانشینی پدر اختصاص یافت - و بمیر فتح صوموم گردید - و در واقعه بغداد بقید سلطان مراد خان قیصر روم گرفتار آمده با دیگر سران بقتل رسید - چنانچه در وقایع سال سیوم ازین دور نگارش یافت *

نهم [جمادی الثانیه] اورنگ آرای جهانبانی بمیر ثبالی کودی مرگ توجه فرمودند *

یازدهم [جمادی الثانیه] تماشای آن مکان نزه باعفی نشاط خاطر افدس گشت - با آنکه ریلحمن آن سرزمین چنانچه باید نشگفته بود چهل قسم گل شمرده آمد - و باین حال بر زبان حقیقت بیان رفت - که در ایام سعادت انتظام پادشاهزادگی گلزار این سیرگاه بمراتب به ازین بنظر درآمده بود *

دوازدهم [جمادی الثانیه] مقارن دولت و اقبال عذرا سعادت بشهر کشمیر منعطف گردانیدند *

شب بیستم [جمادی الثانیه] پادشاه فلک بارگاه کشتی - سوار تماشای چراغان دمات وسط تلاب قل و بستیدن نواحی که دوام بار بروی کار آمده بود تماشا فرمودند - از وقایع عوین بنگاه بمعرض اشرف رسید که الله یار خان بفرجه و شش فیل سی نیرو بیست و شش ماده برای - رکاب والا صید نمود - بهر یکی از باقی بیک

دیگر پسرانش را باضافه بر نواختند علامی سعد الله خان بعنايت خلعت خامه و بخدمت دیوانی خالصه شریفه و تسوید مضامین مشاییر مطاعه و تبلیغ آن بدبیران عطار د نشان و ترقیم معرفت خویش در تحت رساله مهین پادشاهزاده بیدار طالع که در ظهر فرامین والا بخط خود می نگارند از تغیر اسلام خان و باضافه پانصدی دو یست سوار بمنصب چار هزاری هزار سوار و بعطای قلمدان مربع سر بلند گردید - و عاقل خان بخلعت و خدمت میرسامانی سرافراز گشت - و عرض وقایع صوابعات از تغیر عاقل خان بملا علاء الملک مقرر گردید - حسین بیگ خویش امیر الامرا که خدمت توژک بدو مفوض است بمنصب هزاری چار صد سوار از اصل و اضافه سر برافراخت - سید مظفر ولد سید شجاعت خان پاره را بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه نوازش فرمودند *

هشتم [جمادی الثانیه] میرزا حسن صفوی باضافه پانصد

سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و بقوچداری و جاگیرداری فتح پور و بیافه که در تیمول اسلام خان بود - و بهمذیار باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری دو یست سوار - و گویند داس واقهور ملازم خان دوران بهادر نصرت جذک بمنصب پانصدی دو یست سوار - مدیهی گشتند - میرکلان خاندورانی که سابقا بمنصب سرافرازی یامته همراه خان مذکور معین گشته بود - بعد از رحلت او از دار السلطنه آمده احرار دولت ملازمت نمود - و بخلعت و اضافه منصب بر خدمت نوبعداری مرکز

آغاز نهم سال

فرخ نال از دور دوم جلوس اقدس

لله الحمد که بهزاران فرخی و فیروزی هشتم سال دور دوم بانجام رسید - و روز سه شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنجم موافق سوم امرداد آغاز نهم سال سیمذت اشتمال این دور نوید فتوحات و مزده مسرات رسانید - درین تاریخ اورنگ آرای جهانبانی بدولتخانه والای کشمیر نزول اجلال نمودند -

سوم [جمادی الثانیه] اسلام خان را بخلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلونکته و شمشیر مرصع و نظم هر چهار صوبه دکن و باضافه هزاره هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب شش هزاره شش هزار سوار یکجهزار سوار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت دو اسب از طویلک خاصه بازمین طلا و مطلا و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده نیل سر بلند ساخته بدان صوب رخصت نمودند - و سیادت خان برادر خان مزبور را که در دارالسلطنه لاهور بود باضافه پانصدی صد سوار بمنصب دو هزاره پانصد سوار نوازش نموده مقرر گردانیدند - که با او بدکن رود - و از اصل و اضافه میرزا سلطان نبیره میرزا مظفر صفوی را که داماد اسلام خان است بمنصب هزاره چار صد سوار - و میر اشرف نخستین پسر خان مزبور را بمنصب هزاره و بیست سوار - و مرانرازی بخشدند - و میر شریف و میر صفی

بیست و ششم [جمادی الاولی] شاه آباد معروف بویرناک
را که در مضماری توصیف نزاهت آن و تعریف چگونگی عمارات و
و تصرفاتی که درین دولت خداداد ابد میعاد در آن فرزت کده
بروی کار آمده گلگون خامه لنگ است - بمقدم فیض توام رونق
و بهار امزدند - از لطامت آب و فروئی ماهی و شادابی بصاتین و
وتازه آئینی منازل و غزارت هیاض و افهار و فواره و آبشار که بتازگی
انجام یافته بود طبیعت والا نشاط آگین گردید *

بیست و هفتم [جمادی الاولی] در انجا توقف فرموده
بیست و هشتم رایات انصراف بشهر کشمیر بلندی گرا ساختند *

گردون آگار باز گردید - از پسران آن نوین بلند مکان هر یکی از
سید محمد و سید محمود را بمنصب هزاری ذات و هزار سوار از
اصل و اضافه - و عبد البی پسر خردش را که دوازده ساله است
بمنصب پانصدی دویست سوار سرافراز ساختند - و بر اجه جیستگه
که هنگام طلب خان نصرت جنگ بحضور اقدس بحفظ و حراست
دکن مامور گشته بود چنانچه گذارش یافت خلعت خاصه فرستادند
بیستم [جمادی الاولی] قرین عشرت و کامرانی بسیرینابیع
توجه فرموده بیست و دوم باغ و عمارت بیج براره را که در تپول
دیباچه صحیفه مفاخر مهین پادشاهزاده عالیقدر مقرر است برورد
مقدس فیض آمود گردانیدند - آن اختر سماء عظمت شب هنگام
هر دو ماحل دریای بهت را چراغان نمودند - روز دیگر سرچشمه
اینچیه بقدم گیتی آرا منبع صفا گردید .

بیست و چهارم [جمادی الاولی] آصف آباد معروف به
مچھی بهون که آن نیز بعد از درگذشتن آصف خان خانانان
سپه سالار مرحوم مغفور به مهین پور خلافت مرحمت شده - و
بیست و پنجم صاحب آباد معروف باچهول که بسرکار نواب ثریا
جذاب بیگم صاحب تعلق دارد - و بغزونی آب و کثرت طراوت و
ونضارت باغ تازه آئینی عمارات و بزرگی آبشار و بسیاری حیاض و
انهار و مرادانی ریاحین و اشجار هیبت افزای نورندگان دشت و
کهسار است - و جز شاه آباد مکانی ازان دلکش تر نهان نتوان
داد - بنزول اقدس فروغ تازه پذیرفت - شامگاهان از مرکز آن ملکه
جهان چراءانی ترتیب یافت که چشم کواکب ازان خبره گشتی .

بکفر این جوارت بقتل رسانیدند - و او تمام روز با گهی گذرانیده از نقود و اجناس و عقاراتی که در دار الخلافه اکبر آباد و دار السلطنه لاهور و دکن و مالوه داشت بهریک از فرزندان خویش از دکن و وراثت حصه معین ساخت - و بر طبق آن وصیت نامه بخط خود نکشت - و التماس نمود که از اموال این دیرین خدمت که همه بیمن بندگی درگاه سلاطین سجده گاه فراهم آمده مطابق وصیت بهریک از خانه زادان عنایت شود - و تدمه بسرکار والا باز گردد - و شب هنگام زخم هستی بر بست - چون در خلوص اخلاص و رسوخ اعتقاد و فروزنی صاحب پرستی و سرداری لشکر و معرکه آرائی و مهارت مراتب فلعه کشائی از کندن نقب و ساختن ساباط و انراختن دمدمه و غیر آن بی عدیل بود چنانچه آثار آن در مطاری سوانج سنین مضیه کُزارده آمد - و به قدم عبودیت و غرض خدمت گذاری موصوف و به ترددات گزیده و خدمات نمایان بمنصب هفت هزاری ذات و هفت هزار سوار پنج هزار سوار و اسبه سه اسبه و انعام یک کرور دام که مجموع طلبش دوازده کرور دام باند که دوازده ماهه آن سی لک روپیه میشود و بنظم هر چار صوبه دکن سرانز گشته بود - پادشاه بنده پرور بر چری گشتن او بدین منوال تاسع نموده فرمودند - که چنین بنده جدکار اخلاص شعار و سردار کارگذار بایستی در معرکه بزرگ مصدر کارترک گشته به پایه شهادت میرسید - و فرزندان او را مشمول نوازش گردانیده بهر کدام از ره از اسبه و صید کرده بود از اموال او عنایت نمودند - و مبلغ شصت لک روپیه بفرستادند و التماس او بسرکار

دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردانیدند - و با عظم غل
فرمان شد که با پسران به پیشگاه حضور سرامر نور بشنابند
میرزا نودر نیدرگ میرزا مظفر صفوی باضافه ششصد سوار بمقتضای
دو هزاری دو هزار سوار سر بلند گشت - همیر مکه واد ایسر داس
بن دودای میسودی که از راجپوتان رانا جکت مکه بود باران
عبدیت درگاه کیوان جاه از نزد رانا آمده باستلام سده سینه چهره
بختمندي بر انروخت - و بعنايت خلعت و منصب پانصدی
ذات و سه صد سوار تارک افتخار بر ادراخت *

شانزدهم [جمادی الاولی] پیشش دره التاج سلطنت پادشاه
زاده محمد شاه شجاع بهادر سه فیل و لختی از امتعه نفیسه بنگاله
و تمسوقات بنادر آن ولایت از نظر اکسیر اثر گذشت - شب هنگام
همارت وسط تالاب دل و بساتین اسقاء آن و کوه تخت سلیمان را
بحکم والا چراغان نمودند - خافان جهان با ملتزمان بساط تقرب
بر حقیقه دوات نهشته بتماشای آن نشاط تازه اندوختند - درین
تاریخ از وقایع دار السلطنه لاهور بعرض اقدس رسید که بعد از نقض
یک و نیم بهر از شب هشتم این ماه خان دوران بهادر نصرت جنگ
بساط حیات در نورید - صورت این واقعه آنکه خان صبور روز شنبه
ششم ماه مذکور از دار السلطنه بدکن راهی گشته دو کروهی شهر
نمود آمد - آخر شب که در جامه خواب بود از نیرنگی تقیر
برهمن مصری کشمیری که خان نصرت جنگ او را بشرف اسلام
بشرف گردانیده در زمره خدمتگاران خود منخرط ساخته بود
جمدهر کلری بر شکم خان زد - آن پسر شوریده سرشوریده منفرد

اسپ عز افتخار بخشیده بدان صوبه رخصت کردند - شایسته خان

صوبه دار الهیاد بضبط صوبه مالوه از تغیر سردار خان و کلات قلعه

کنور که بمعی خان نصرت جنگ کشایش یافته بود مامور گردید -

و بهار سال خلعت خاصه بر نواخته آمد - و حکم شد که بعد از رسیدن

باقی بیگ بالهباد از انجا بمالوه راهی گردد - و سردار خان به تولداری

دهامونی و چورگده نوازش یافت - پنجم علامی سعد الله خان

بعنایت فیل سر بر افراخت *

هفتم [جمادی الاولی] بمید خان جهان و راجه جسونت سنگه

و بسیاری از منصبداران یرلیغ شد که از اقطاع و اوطان خود راهی

گشته تا هنگام مراجعت اعلام جهانگشاز کشمیر جلت نظیر خود را

بدار السلطنه برسانند *

دوازدهم [جمادی الاولی] خاقان جهانبان دیگر باز کشتی

سوار بسیم صفا پور که حقیقت آن گذارش یامت تشریف فرمودند

شامگاهان کوهچه آن روی آب بچراغان بر افروخته آمد - اورنگ

نشین اقبال روز دیگر نیز در آن مکان نزه بنشاط و انبساط گذرایید -

و چهاردهم علان معاودت براه خشکی منعطف ساختند - چون

اعظم خان بجهت کبرسن ضبط متمردان مهترا و مهابن و نواحی

آن که در تیولش بود چنانچه باید نکرد - و مکر مدخان صوبه دار

دار الملک دهلی به نظم صوبه مزبور چنانچه باید پیرداخته بود

فوجداری و تیولداری مهترا و مهابن و ضبط منساک و نگاهبانی

حدود آن نیز بمکرمات خان تفویض نموده منصب او را باضافه

هزار و هشتاد و دو اسبه سه اسبه چار هزار و چار هزار سوار

تهان جشنی ترتیب یافت و چراغانی بروی کرآمد که دیدگاه
افلاک را بحیرت انداخت - درینوقت چون عروسه داشت امیرالامرا
مشعر بر التماس کومک برای تسخیر ملک بدخشان از کابل بدرگاه
خواتین مکان رمید - بدست و فهم راجه جگت سنگه را بعنایت
خلعت و شمشیر براق طلاء میدناکر و اسب بازرین نقره برنواخته
بدانصوب مرخص ساختند - و یرایغ شد که بهادر خان از اقطاع
خود و قلیچ خان و نجابت خان و راجه رایسنگه و راجه بهار سنگه
و مادهو سنگه هادا و میرزو خان نبیر و عبد الرحیم خانخانان
و نظر بهادر خویشگی و سرانداز خان شمس الدین ولد مختار خان
و گروهی دیگر از منصبداران و هزار سوار برق انداز و در هزار پیاده
نفتکچی از دار السلطنه لاهور بکابل نزد امیرالامرا بشتابند - و حکم
افندس بصدر پیوست که راجه رایسنگه مبلغ بدست لک روپیه برای
مواجب بندهای نقدی از خزانه عامره دار السلطنه همراه خود
بکابل برد *

غره جمادی الاولی صوبه الهاباد و حصن رهناس و حصار
چنانچه به نیر فلک جهانبانی مهین پادشاهزاده بدار بخت عنایت
فومودند - و از تابیدان آن والا گهر پنجم هزار سوار دیگر دو اسبه سه
اسبه گردانیده منصب آن غره ناصیه خلافت را از اصل و اضافه
بیست هزار ذاتی و بیست هزار سوار ده هزار سوار دو اسبه سه
اسبه مقرر نمودند - و باقی بیک ملازم سرگ آن کامکار را از قبل آن
* بلند اختر به نظم صوبه الهاباد و صیانت قلعه آن تعیین نموده
بمرحمت خلعت و منصب هزار ذاتی و بیست سوار و عنایت

بواز دهم [ربیع الثانی] میر ابوالحسن فقیر عامل خان
بسعادت کورنش فایز گشته عرضه داشت او را با پیشکش از جواهر
و مرصع آلات و نه اسپ عربی که یکی ازان طرق ایتی بود سره
با زین مرصع و فیل با ساز طلا و ماده فیل بنظر انور در آورد - و
طرق مرصع با دو اسپ و یک فیل از خود پیشکش نمود - و بعنایت
خلعت و انعام پانزده هزار روپیه مدهای گشت - سید حسن ملازم
قطب الملک نیز دولت تلذیم عتبه عرش مرتبه اندوخته عرضه
داشت و پیشکش او را که مشتمل بود بر جواهر و مرصع آلات از
نظر اکسیر اثر گذرانید - و بمرحمت خلعت و انعام چهار هزار روپیه
نوازش یافت - خان دوران بهادر نصرت جنگ دو میل بایراق نقره
و یک ماده میل که قطب الملک مصحوب سید حسن باو
مفرستاده بود یا چهار هزار پارچه از نفایش نسایج دکن و سالوه
بمفوان پیشکش گذرانید - مغلخان واد زین خان یک فیل
پیشکش نمود *

پانزدهم [ربیع الثانی] خان دوران بهادر نصرت جنگ را
بمرحمت خلعت خمره و جمدهر خاصه با پهلوانه و دو اسپ از
طوبانه خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا برنواخته بدکن
دستوری دادند - و مغلخان را بعنایت خلعت و نقره سرافراز
ماخته همراه خان نصرت جنگ مرخص گردانیدند *

یستم [ربیع الثانی] زاهد خان بمرحمت خلعت و خدمت
قوش بیگی عز افتخار اندوخت - درین تاریخ باغ فیض بخش و مرج
بخش بدرکت قدوم میمنت افزا می نمودند - درین مکان نزاهت

کتاب احوالش در خاتمه جلد نخستین گزارده آمد درین وزن مقدس

بعین رباعی ملهم گشته

• رباعی •

ای افضل بنده فضل فضل تو بود

فضلت خوش باد فضل فضل تو بود

چیزی که برابری تواند کردن

• در پله میزان تو عدل تو بود •

درین روز خجسته از سواران منصب شاهزاده مراد بخش دو

هزار سوار دو اسپه سه اسپه گردانیده آن عالی نسب را بمنصب

دوازده هزار ذات و نه هزار سوار پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه

برنواختند - و صدر الصدور سید جلال باضافه هزار ذات بمنصب

پنج هزار سوار - و علامی سعد الله خان باضافه پانصدی

دویست سوار بمنصب سه هزار و پانصدی هشتصد سوار - و

خلیل الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار

و پانصد سوار - و جلال کاکر باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب

دو هزار و پانصد سوار - و کاکر خان باضافه پانصدی ذات

بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و از اصل و اضافه عاقل خان

بمنصب دو هزار و هفتصد سوار - و مبارک زر بمنصب هزار و

دو صد سوار - و عبد الکافی پسر میر میران یزدی بمنصب هزار و

دویست سوار - و ملا علاء الملک بمنصب هزار و صد سوار -

سرافراز گشتند - حکیم فتح الله که پنجاه روپیه یومیه داشت

بمنصب نهصدی ذات و پنجاه سوار مفتخر گردید و پنجمه طرازان

انعام مقرر عنایت شد •

و مرور کشتی سوار بسیر صفاپور که باغ و تالاب آن در نزہت و صفا
 قنوجی است از فردوس اعلیٰ تشریف فرمودند - چون صفاپور
 در قبول مالکۃ کہیان مقرر است و عمارتش از سرکار ایشان سرانجام
 یافتہ آن درۃ دریای خلانت بلوازم نثار و پیشکش پرداختند -
 شامگاہان کوہچۃ آنروی آب بامروزش چراغان نمود از آسمان گشت -
 روز دیگر براہ خشکی معاودت فرمودند *

هفتم ربیع الثانی اسلام خان با ہمرہان از ڈار السلطنۃ لاہور
 بدرگاہ کیوان جاہ آمدہ امر از دولت ملازمت نمود - میر کلان ملازم
 سرۃ خان نصرت جنگ از نظر اقدس گذشت - و حسب الالتماس
 خان مشار الیہ در سلک بندگان بارگاہ عظمت و جلال منخرط گشتہ
 بمنصب پانصدی دویست سوار سرفراز گردید *

جشن قمری وزن

روز يك شنبہ نہم ربیع الثانی سال ہزار و پنجاہ و پنجم
 • وافی پانزدہم خرداد تلگزاران سلطنت عظمیٰ و پیشکاران دولت
 ابد انتما بزم قمری وزن خاتمۃ مال پنجاہ و پنجم و فاتحۃ سال
 پنجاہ و ششم از سنین عمر دوام قرین خاقان داد گستر و خدایگان
 عدل پرور بر آراستند - جهان را نشاط در گرفت - عنصر اطہر بطلا
 و دیگر اشیاء مقرر بر سخنے آمد - پادشاہ ملیمان جاہ بیچلوس
 مقدس پایۃ رفعت و اعتلاء اورنگ خلانت بصدرۃ المنتہی
 رمانیدہ بریزش زر نثار جہانی از فضلا و شعرا و ندما و ارباب
 تہجیم را کامیاب گردانیدند - مفروض لجنۃ حقیقت ملا شاہ بدخشی

چهارم ربیع الاول بدمشای ارغوان باغچه؛ منزل نوین مغفور
آصف خان خانان سپهسالار که بخان دوزان بهادر نصرت جنگ
برای بودن عنایت شده بود تشریف فرمودند - خان نصرت جنگ
یک قطعه لعل گران بها با دو مروارید ثمین که قیمت مجموع یک
لک و بیست هزار روپیه شد بعنوان پیشکش از نظر انور گذرانید -
طالب کلیم که در کشمیری نظر بنظم مآثر و مفاخر این دولت
خداداد ابد معیاد میپردازد قصیده در تهنیت مقدم مقدس
بعرض اقدس رسانید - و بمرحمت خلعت و انعام دویست مهر
مبایع گردید - چون رضامندی رعایا و سایر اهل کشمیر از سلوک
پسندیده ظفرخان ناظم آنجا معروض اقدس گشت - خدیو معدلت
اساس یک لک روپیه از جمله مبایع که از سرکار مملی برنده او بود
باو انعام فرمودند *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد افضل موجودات
و اطهر کائنات علیه اکمل الصلوات بآئین هر سال انعقاد پذیرفت
و گروهی از فضلا و مشایخ و حفاظ و دیگر ارباب تقی و اصحاب
استحقاق چه از مردمی که در رکاب ظفر نصاب آمده بودند و چه از
مکان آن مکان فیض نشان بالوان اطعمه و حیویات و مبلغ دوازده
هزار روپیه مقرر کامیاب گردیدند *

هفدهم [ربیع الاول] افتخار خان به عنایت خلعت و باضافه
پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار هزار
سرور افراخت *

بیست و دوم [ربیع الاول] خدیو روزگار باغراوان بهجت

بروی برف کنار راه که آنرا کوفته بودند بر تخت روان گذاره فرمودند - و اکثر ملتزمان رکاب فیروزی در خدمت همراه برکت آن مشافت را پیاده نور دیدند - پس از خدیو اقبال پردگیان مشکوی سلطنت نیز بروی برف عبور نمودند - و دواب و احوال و انتقال بمسکن تمام ازان کوچه گذشت - درین تاریخ ظفرخان ناظم کشمیر با عنایت الله پسر خود که اورا پیشتر ناهتمام برداشتن برف از سر کتل مرزبور فرستاده بود و دیگر تعیناتیان کشمیر و حسین بیگ که از پیشگاه حضور مقدس بتسویه و تصفیة راه معین شده بود - بمساعت ملازمت فایز گردیدند *

بیست و هشتم [صفر] صبة باره ماه بماهچه لواهی ظفر انما بر انروخته آمد - روزیگر خدیو هفت املیم باپردگیان مشکوی دولت بر سهانیه که متکفلان نوارا کشمیر آورده بودند با جهان جهان شوکت و جلال و هزاران ابهت و اقبال بشهر توجه فرمودند - و چون صبح غره ماه ربیع الاول مطابق نهم اردی بهشت ساعت دخول دولت خانه و الابد شامگاه محاذی خانة قاضی محمد قاسم بخش کشمیر که برگزار بغداد پوره بغا فهاة است توقف گزیدند - و شب در کشتی گذرانیده بامدادان قرین فرخی و بهروزی دولت خانه را باشمة آفتاب خلافت فروغ آمود گردانیدند - شگوه بادام و زرد آلو و غیر آن در باغات اصلا نبود - چه موسمشر باخر رسیده بود - در نواحی باره ماه لختی شگوفه صحرانی شغالو و شیب و به و اشکن بدظر اکسیر اثر در آمد - در همین روز گوهر اکیل جهانبانی مهین پادشاهزاده بلند تدر از عقب آمده احرار بمساعت ملازمت نمودند *

و از هوا که و ائماران دیار - منتفع و متمتع گشته بدکن مرخص گردید
و فرمان شد که همین پادشاهزاده بخت بیدار از عقب عسکر جلال
راهی گردند - و امرا و اعیان دولت و دیگر بندگان بعد آن اختر
برج فرمان روائی بدفعات به ترتیبی که مقرر گردید بره نورددی
در آیند تا مردم از ضیق طریق و دشوار گذاری عقبات محنت
نکشند - درین تاریخ شیخ فرید الدین قطب الدین خان را بعزایت
خلعت و باضافه پانصدی ذات بمناصب سه هزارى ذات و هزار و
پانصد سوار و بمحافظت دارالخلافت اکبر آباد بلند پایگی بخشیده
رخصت فرمودند - چون از رقایع دارالسلطنه لاهور بمسامع حقایق
مجامع رسید که صفدر خان بمرضى که درندهار بروی طاری گشته
بود رخت هستی برپست - پادشاه بنده نواز پسران او را مشمول
عواطف گردانیده باضافه مناصب سر امر از ساختند *

بیدست [صفر] لدهی تهفه بغزول اقدس رونق و بها یامت -
و حکیم محمد داود بعزایت اسپ از طویلخانه خاصه با زین مطلا
سر برانداخت *

بیدست و یکم [صفر] نواحی شهرن کوت منزل شد - گل
برخی که مخصوص این راه است و مابین تهفه و شهرن کوت بغایت
خوب شکفته بود نشاط انزایی خاطر انور گشت - روز دیگر قصبه پنوچ
مضرب خیام گردون احتشام گردید *

بیدست و پنجم [صفر] از کتل حیدر آباد که جانب انحطاط
آن ندیم کرد راه برف آمود بود عبور نمودند - اگرچه برف میان راه
برداشتنه بچوخته ساخته بودند امرا از فزونی لای خلعان سلیمان مکی

از سواران منصب قزلباش خان حارس احمدنکر که سه هزار
 سه هزار سوار بود پانصد سوار در اسب سه اسب مقرر شد - و منیل
 خان باضافه پانصد پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی در
 هزار سوار هر برافراخت - و اوزبک خان نگهبان قلعه اوسه که بمنصب
 دو هزار سوار دو هزار سوار سرفراز بود پانصد سوار او در اسب سه
 اسب مقرر نمودند - و عرب خان قلعه دار فتح آباد معروف بدهارور
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار سوار پانصد سوار
 دو اسب سه اسب و از اصل و اضافه پرتیپراج محافظ حصار
 دولتآباد بمنصب دو هزار سوار - و دیانت خان دیوان
 دکن بمنصب دو هزار سوار هفت صد سوار - و امان بیگ حارس
 قلعه قندهار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام
 الدین حسن بخشی دکن بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار
 نوازش یافتند - و حسام الدین حسن بختاب حسام الدین خان عز
 انتخاب اندرخت *

پانزدهم [صفر] ساخت بهنبر معسکر گشت - بخان نصرت
 جنگ چهار اسب از طویل خاصه - و علامی سعد الله خان
 یک اسب از طویل خاصه با یراق طلا - و بحکیم محمد داود سپر
 و شمشیر یراق طلا و میفکار عذایت شد *

شانزدهم [صفر] از بهنبر نهفت نمودند - و چون خان نصرت
 جنگ که میر جنت نظیر ندیده بود و التماس نمود که در رکاب
 دولت باشد او را در خدمت سراسر سعادت گرفتند - و مقرر شد که
 سواران و ازهار و سبزه زار و انهار آن هر زمین فردوس آئین دیده

تاریخ اصالت خان میر بخشی را بمنایت خلعت و شمشیر براق
طلای میلاکار و اسب از طویله خامه با زین مطلا سرافراز گردانیده
با گروهی از منصب دار و احدی و برق انداز بکابل رخصت
فرمودند - که در انجام مهم مذکور بصواب دید امیرالامرا بکوشد - و از
اویمقات چغتو و دیگر الوسات که در حوالی کابل و ثغور بدخشان
متوطن اند جوانان کار طلب پیکار گزین فراهم آورده هرکرا سزاوار
منصب داند باتفاق امیرالامرا منصبی برای او تجویز نماید - و
باقی را درسلک بلدهای احدی منسلک سازد - و باستصواب یک
دیگر از طرق کابل به بدخشان راهی که برای گذار لشکر منصور میحور
العبور باشد اختیار نموده جمعی برگمارند - که در توسیع مضایق
و تصفیة مزالق و هموار ساختن آن و بستن جسر سعی بلیغ بنقدیم
و مابند - و فرمان قضا جریان بامیرالامرا صادر شد که اگر امسال وقت
یافته به بدخشان لشکر بکشد این معنی را بدرگاه آسمان جاه
معروض دارد تا جمعی دیگر از تعیناتیان صوبه پنجاب و بهادر
خان از جاگیر بکمک او معین گردند •

یازدهم [صفر] حسین بیگ بجهت تسویه راه پلوج و بردانقرن
برف کتل چیدر آباد دستوری یافت - صف شکن باضافه پانصدی
صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل و اضافه
فراست خان بمنصب هزار و دو یست سوار مریدند گشتند -
ملا عبد الحکیم هیالکوتی بمرحمت خلعت شال و انعام دو یست
مهر سرافراز گشته بوطن مرخص گردید •

دوازدهم [صفر] بالتماس خان دوران بهادر نصره جنگ

پیرگفتہ افسانہ یاد خان دوران بہادر نصرت جنگ کہ بفرمان قدر توان
 از دکن بدرگاہ سلاطین مطاب آمدہ بود ناصیۃ طالع باسلام حلال
 صنیۃ بزرگوار خدہ ہزار مہر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصہ
 قابض اعتبار برآراست - باسلام خان خلعت عنایت فرمودہ
 دستوروی دار السلطنہ دادند - و حکم شد کہ بیست روز بمہمات
 خالصات آنجا پرداختہ بکشمیر راہی گردد - تلجیح خان نیز بمرحمت
 خلعت سر برافراختہ رخصت انصراف بدار السلطنہ یافتہ -
 پیشکش روز جمعہ بحکیم محمد داود مرحمت فرمودند و بمتکفلان
 مہمات بیوتات فرمان شد کہ ہرچہ تا یک مال درین روز
 بصیغۃ پیشکش بدرگاہ معلی برسد آنرا بمشار الیہ می رسانیدہ
 باشند - ہاشم خواجہ خویش صفدر خان از ماوراء النہر بعتبۃ
 جلال آمدہ ہودہ اسپ پیشکش نمود - و بخلعت و انعام
 پنجہزار روپیہ کام اندوز گردید - کلاوندان سرکار گردون آثار و
 دیگر اصحاب نشاط بہ انعام مقرر کامیاب شدند * چون هنگام انتہای
 موکب منصور از دارالخلافۃ اکبر آباد بامیر الامرا کہ حسب الحکم
 از صوبۃ کابل آمدہ شرف تقبیل عتبۃ اقبال دربانہ بود برای
 تسخیر بدخشان لختی مقدمات تلقین فرمودہ مقرر ساختہ بودند
 کہ درین سال بتہیۃ مواد مہم مذکور چنانچہ باید پرداختہ باقتضای
 وقت از مضادات بدخشان ہرچہ تواند مسخر گرداند و الا سال
 آیلکہ کہ موکب اقبال بصوبۃ کابل نہضت فرماید یکی از بادشاہ
 زادہای کامگار و آن عضد الخلافہ را با لشکری گران و سامانی بی ہایان
 بدستخیز بدخشان و بلخ تعین فرمودہ خواهد شد بمابراں درین

دوم ماه مذکور باغ فیض بخش و طرح بخش بقدری تهریف و طراوت و نصارت تازه یافت - روز دیگر بسیر منازل دولخانه و تالار و تماهای عمارتی که حراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریا بنازگی اساس یافته بود و بنظر میمنت اثر در نبامده پرداخته - و از دشوار پهلوی و دقیقه بابی اختی تصرفات نموده - عیان مرجمت بباغ مذکور منعطف گردانیدند - چون صوبه داری پنجاب بقلیج خان متعلق بود خنجرخان همشیره زاده او را بمعنایت خلعت و فوج داری دامن کوه کانکره بلند پایگی بخشیدند - سپس داس راتهور بقلمه داری دار السلطنه و مرحمت خلعت سرافراز گردید - محمد قلم ولد هاشم خان بن قاسم خان میر بحر را بمنصب هزارگی ذات و هاشم حواری اصل و اصافه و خدمت میر آتشی و کوتوالی عسکر ظفر لوا که بمیر آتش تعلق دارد مباحی ساختند •

پنجم [صفر] عاقلخان بمرحمت فیل مر بلند گردید - مصطفی نایب کس جانی خان تورچی باشی ایران که نزد صفدر خان بقیدرها آمده بود و با او بدار السلطنه رسیده بعد از ادراک دولت زمین بوس نه اسپ بعنوان پیشکش گذرانید - و بمعنایت خلعت و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گردید - بمیر محمود صفاهانی دو هزار روپیه و بهریکی از میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم و محمد تقی صفوی، هزار روپیه عنایت شد •

ششم [صفر] الیه انبال از فیض بخش و طرح بخش بصوب کشمیر برانراخته آمد •

هفتم [صفر] که روز شرب بود در موضع تلوندی از مهاباد

روز امزون می رسانید - و از هر گوشه گلبانگ تهنیت دلنهایی امتز شده
نوا مانند گلنایی بهاری بشگفتگی آورده بود - روز دوشنبه بیست
و یکم محرم سنه هزار و پنجاه و پنج بعد از سپری شدن دو بهر
و دو گری از روز افتاب گیتی افروز فروغ افزای برج حمل گردید -
درین روز فرخنده پیشکش صفدر خان که از قندهار آمده بود -
و از شدت بیماری ادراک دولت آستان بوس نیارمت نمود سی
و چار اسپ و اقمشه ایران بنظر اکسیر اثر در آمد - جمفر ولد الله
ویردی خان به بنگاله معین گشت - و مصحوب او پادشاه زاده
بخت بیدار محمد شاه شجاع بهادر و در اسپ از طویل خامه
یکی عربی موموم بمحبوب جهان با زین طلای مینا کار دیگری
مراقی با زین طلای ساده عنایت نموده ارسال داشتند - رای تو در مل
بمرحمت خلعت و ماده فیل نوازش یافت *

بیست و دوم [محرم] از سهند نهضت فرمودند *

بیست و پنجم [محرم] از دریای ستلج - و بیست و نهم از

آب بده بجهر سفاین عبور نمودند *

سلخ ماه [محرم] قلیچ خان و دیگر بندها از دار السلطنه
هور آمده شرف اندوز ملازمت گشتند - به حاجی سلطان حسین
بخاری که تازه از توران آمده بود هزار و پانصد روپیه مرحمت شد *

غره صفر ظاهر سرای امانت خان معسکر اقبال گردید - و از
انرو که ساعت ورود اعلام فیروزی بکشید فردوس نظیر نزدیک بود
و خاطر قدسی متأثر بتماشای گل راه پنوج و دیگر رباعین و سبزه
آنضوب راغب - مقرر شد که بدولتخانه دار السلطنه نرزد نفرمایند *

سنه ۱۹۵۵

(۱۴۱۴)

هشتم خانی

مکملی بحرامت قلعہ کالنجرو عنایت خلعت مقتدر گشته بدلی
طرف دستوری یافت - صباغ ده هزار روپیه مقرر این ماه بنزباب
احتیاج رسید *

پازدهم [محرم] حسین بیگ خویش امیر الامرا بخدمت تونک
و عطای خلعت و عصای مرمع و فزونی منصب سرانراز گردیده
دوازدهم [محرم] چون بعرض اقدس رسید که جان سپار
خان برادرزاده نقیب خان مورخ فوجدار سرکار مندسور بساط حیات
در نوردید جان باز خان را بفوجداری سرکار مزبور و عنایت خلعت
و باضافه پانصدی دو یست سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
سوار برنواخته رخصت فرمودند *

شانزدهم [محرم] باغ انباله بقدم منیت لزوم نصارت
فردوسی یاس *

هزدهم [محرم] دولت خانہ والی سهند بنزول اشرف
فروغ آگین گردید - و سه روز مقام شد *

نوزدهم [محرم] مطابق بیست و هشتم اسفندار ملکه روزگار
دوم بار غسل صحت کامل نمودند - خانان دریا نوال بشکر عواطف
وهاب ذی الجلال پرداخته هزار مهر و پنجهزار روپیه بار دیگر به بی
نویان و محتاجان عطا فرمودند - بهیرزا بیگ مشهدی که تازه از
ایران آمده بود هزار روپیه عنایت شد *

نگارش نو روز

فریلوا که زمانه مرده نشاط و روزگار نوید عشرت باولیا می دولت

... بهیشت و نیم [فی الحقیقه] درین موقع گوهر الکلیل سلطنت
جهانطری پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را به تفویض
صوبه گجرات و بمرحمت خلعت خاصه با نادری و دواسپ از
طوبه خاصه با زین طلای میناکار و زین طلای ساده و نیل از
حلقه خاصه با یراق نقره و محمد سلطان و محمد معظم پسران
آن والا گوهر را بمعزیت دو نیل خرد سرانرا ساخته بدای صوب
مرخص گردانیدند - پیشکش امیرالامرا اقسام جواهر نمید و مرصع
آلات و اتمه نفیسه و احیان ترکی بنظر اکسیر اندر آمد - از انجمله
متاع یک لک روپیه بیایه قبول رسید - و اورا بمرحمت خلعت
خاصه با نادری طلا دوزی و شمشیر مرصع و دواسپ از طوبه
خاصه با زین طلا و مطا بلند پایگی بخشیده دستوری کابل دادند -
ذوالقدر خان تیودار و قلعه دار غزنین بمعزیت علم مبهای گشت
از تعیناتیان دکن عبد الرحمن پسر شیخ رکن الدین روهیله از اصل
و اصاده بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار نوازش یامت
عمره محرم [سنه ۱۰۵۵] زایات جهان پیما از پالم برهه راست
بر افراشته آمد -

هفتم ماه مذکور ظاهر پانی پت معسکر فیروزی گردید -
دوین چند روز که صید و شکار پالم و آن نواهی مسرت افزای
طبیعت والا بود سه قلاده شیر و پنجاه و دو نیله کلو و فروان آهوی فر
و ماده بتفنگ نهنگ آساکار خاصه شد - درین منزل اسلام خان و
دیگر پندها با اردوی معلی آمده پلهکر منصور ملحق گشتند -
شیخ الهدیه و له کشور خان بن قطب الدین خان کوکه حضرت جنبه

خان بختیاری خاچه در بر افراخته رخصت معاودت متبر بختیاری -
 به پسران فتح خان واد عنبر حبشی سه هزار روپیه انعام شد و
 بیست و یکم [ذی الحجه] در آن منزل بفرادران بیست و
 سرور گذرانیده بیست و دوم حوالی قلعه معلی که از مستحدثات
 اعلی حضرت است بنزول اقدس مورد برکت گشت - و در اقلای
 ره نوردی بزیارت مضجع فیض منبع حضرت جلالت آید بانی که
 در رفعت با عرش همراز است - و در نزاهت با خلد برین انوار
 رفته - بعد از ادای آداب زیارت مبلغ پنج هزار روپیه بدهنده و دیگر
 ارباب استحقاق انعام فرمودند - مراد قلی واد اکبر قلی سلطان
 کبیر را بتفویض جای پدر که رخت هستی بر بسته بود و منصب
 هزارگی ذات و هزارهوار از اصل و اصفه مفتخر خاچه - کومک
 صوبه کابل گردانیدند *

بیست و هیوم [ذی الحجه] خاقان جهانیا بتماشای قلعه
 مذکور و مغانی آسمانی که در آن قلعه اساس یافته پرداختند -
 و مبلغ پنج هزار روپیه بعمله و فعله آن انعام نمودند - و تصرفی
 چند که بخاطر دور بین رسید بمکرمات خان تلقین کردند *

بیست و پنجم [ذی الحجه] اردوی گیهان نور را با اسلام
 خان درین منزل گذاشته - و پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار
 و چندی از مخصوصان بساط قرب را در رکب سعادت گرفته - بهر
 عالم نهضت فرمودند *

بیست و هفتم [ذی الحجه] حیرکشان و حیدر انگلستان برتو
 نزول بر مملکت پالم انگلند *

نفع کلی دارد و باوردن او مأمور گشته او را بهر فرب امتلای فلک نشان رسانید - از آنجا که ایزد کار ساز بنده نواز را از جمله مصالح این نازله هائله کامگاری جمعی ناکام بود مرهم او بمجرد بستن مودمند آمد - و پس از سه روز اکثر جراحات ملتئم گشت - و بعد از بیست روز در نواحی دار الملک دهلی صحت تام جهانیان را عشرت آورد ساخت - و این گدای بی نوا را که برای قوت روز غم اندرز بود و نان شکسته را بسان جان می انگاشت بزر وزن نموده ببلخ همسنگش و خلعت و امپ و قیل و دهی در وطن به ال تمنا مرحمت فرمودند - و نقود و مرصع آلات بجهت تحلیف سرو گردن و دست از مرکز والار و از سرکار نواب فلک جناب ملکه گیهار و پادشاهزادهای کامگار غیر اینان آنقدر عطا شد که تا از اولاد او اثری باشد روی احتیاج نخواهند دید - اگرچه جراحان مشهور از مسلمان و فرنگی و هندو که ناز مایه شان مهارت و حفاظت این فن بود در ساختن گوناگون مرهم بومع و امکان کوشیدند - اما اثری بر آن مترتب نگشت چون طالع هامون و عارف که احوال او گزارش یافت ربه بیداری نهاده بود کوس کامروائی بنام این دو گمنام نواخته آمد - و ذکر این دو خاصل الذکر در متون صحایف تواریخ و بطون اوراق دفاتر منتهت و مخلد گردید - و محمد علی مذکور بخطاب خانیه سربر ابراخت *

بیستم [ذی الحجه] کهات خواجه خضر منزل اقبال گشت - و در راه سه قناده شیردو نرد یکی ماده بتفتنگ شکار خاصه شد - اعظم

به منصب هزارری ذات و هزار سوار هشت صد سوار دو اصد مه اسبه و
 بعنايت امپ - و رای کسیداس بهر حمت خلعت و خدمت دیوانی
 دار الخلافه مباهي گشته مرخص شدند - پنج فیل پیشکش اعتقاد
 خان ناظم صوبه بهار - و یک فیل که بینی داس دیوان آن صوبه
 بعنوان پیشکش ارسال داشته بود از نظر اقدس نداشت - رشید خان
 انصاری بهر حمت خلعت و امپ با زین مطلا مفتخر گشته بصوبه
 دکن و خدمت یافت - پوشیده نماند که بعد از حصول محبت ملکه
 دوران وجهه همت علیا آن بود که زیارت مرقد مظهر و ضریح منور
 خواجه مهین الحق والدین نموده عنان یکران دولت بصوب پنجاب
 و کشمیر منطف سازند - چون ازین حرکت و رکوب جراحات ملتئم
 شده ملکه زمان شروع در جوشش نمود - شهنشاه دوربین باندیشه
 آنکه مبادا از شدت حرارت هوا نکسی شود - و جراحات بیشتر
 بچوشد - رفتن اجمیر بروقت دیگر موقوف داشته از رویداس بسمت
 دریای جون توجه فرمودند - تا بر کشتی طی مراحل و قطع منازل
 به آسایش و آرامش نموده آید - و ملکه زمان از رهگذر حرکت و
 حرارت آزار نیابند - و الویه اقبال بچار کوچ سایه بر ساحت متنها
 گسترند - درون منزل مکرمت خان که برسم پذیره از دار الملک
 دهلی آمده بود شرف اندوز ملازمت گشت - از انجا دهم ماه
 که عید اضحی بود با محتجبات مشکوی عظمت بر سفاین
 دولت سوار شدند - درین هنگام محمد علی فوجدار سرکار حصار
 که پیش ازین بعرض اقدس رسانیده بود که در سرکار مذکور هارون
 نام فقیری امت بی لوا که مرهم او برای چنین جراحات

بر افراختن اعلام طغراتسام از دار الخلافه
اکبر اباد بدار السلطنه لاهور و از انجا بکشمیر

بعد از ده گری از روز چهار شنبه بیست و ششم [شهر ذی القعدة]
بصاعتی که منتخب مهره من نجوم بود اورنگ آرای جهانبانی
با دولت جاودانی از دار الخلافه اکبر آباد بباغ نور باری نهضت
فرمودند و باقی خان را بخدمت حراست قلعه دار الخلافه مباحی
گروانیدند .

صف بیست و هشتم [ذی القعدة] به بستان سرا و روز دیگر بفتح پور
ورود سعادت آمود نموده یک روز مقام کردند - و بروضة مطهره شیخ سلیم
چشتی تشریف فرموده بعد از زیارت چار هزار روپیه باکرام خان
نبیره شیخ و جانشین او دادند - که بخدام آن مکان منیف و دیگر
مستحقان برساند - بمحمد هادی که درینولا از ایران آمده در ملک
بلدگان درگاه آسمان جاه منتظم گشته بود - دو هزار روپیه
انعام شد *

غمره فی الحجه عرصه رو بداس به نزول اقدس مهبط معاد
گشت - حید خان جهان را بخلاعت خاصه برنواخته بگوایار که

بجایگیر او مقرر است دستوری دادند - و راجه

بمهرحمت خلعت خاصه سر برافراشته
 شیخ فرید ولد قطب الدین خان که نظم و
 یافته بحر است دار الخلافه پیروز از - بعد از آن روانه در
 گردد - آگاه خان فوجدار نواحی دار الخلافه به خلعت

پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزارسوار - و از اصل و اضافه بهرام خان پسر جهانگیر قلی خان بن خان اعظم گوگلتاش بمنصب هزاری نه صد سوار و حسب التماس امیر الامرا خلیل بیگ تهنه دار ضحاک و بامیان که در جنگ تردی علی تردد نموده بود بمنصب هزاری هشت صد سوار - و شافی * ولد سیف خان بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار سر برافراختند *

بیست و پنج [ذي القعدة] راجه چهار سنگه یک نیل برصم پیشکش گذرانید - خلیل الله خان بغایت بیدل سرافراز گشت - میر محمود از سادات صفاهان که بتازگی از ایران آمده احرار دولت ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و منصب پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چهار هزار روپیه مفتخر گردید - سید احمد سعید مفتی عسکر را بحرمین مکرمین رخصت فرموده بانعام چهار هزار روپیه کمره گردانیدند - و از جمله پنج لک روپیه که پادشاه دریا نوال برای تندرستی نواب قدسی شایل بیگم صاحب نذر نموده بودند متاع یک لک روپیه بمکه معظمه - از انجمله نصف برای شریف زید و نیم دیگر بجهت نیازمندان آنجا - و اسباب پنجاه هزار روپیه بواسطه منزویان مدینه مکرمه با مرصع تقدیلی که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول صحت کامل مهیا گشته بود تا در روضه منوره مدینه نبویه - طی صاحبها از کی الصلوات و انماها در روضه آید همراه او ارسال فرمودند *

جماعه را بسید خالجهان حواله نمودند - تا در قلعه گوالیار محبوس دارد - و امیر الامرا را بخلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلکتاره و اسب عربی از طویلۀ خاصه با زین مرصع سر بلند گردانیدند .

گرامی جشن شمسین وزن

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی القعدة سنه هزار و پنجاه و چهار مطابق چهارم بهمن بزم نشاط افزای شمسی وزن انتهاء سال پنجاه و سیوم و ابتدای سال پنجاه و چهارم از عمر آید قرین انعقاد یافت - و آن ذات مقدس بطرز معهود بطلا و دیگر اشیا سنجیده آمد - و دامن امید جهانی از رجوة آن برآمد - چون ملکه زمان مالکۀ دوران بیگم صاحب بشکر و الطاف جلیله و اعطاف نبده که در عارضۀ مذکورۀ از پادشاه مهربان بر فراز ظهور آمده بود متصدی سرانجام این جشن فرخنده گشته بودند با وجود فراوان نثار از اقسام جواهر و زر و مرخ و سفید و خوانهای عطر و بان و انواع تنقلات و حلویات پیشکشی لایق از جواهر و مرصع آلات و اقسام اتمشۀ نفیسه که قیمت آن قریب یک لک روپیه بود گذرانیدند - و به صد کس از نوئیذان نامدار و ارکان دولت پایدار خلعت های فاخر دادند - از ان میان بامیر الامرا علی مردان خان خلعت با چارقب مخمل طلا دوزی - و باعظم خان و اسلم خان و مید جلال و جعفر خان و راجه بیتهل داس خلعت با فرجی - درین روز میلادت امروز علامی معد الله خان باضافۀ پانصدی ذات بمنصب سه هزاری شصت سوار و وزیر دولت خان باضافۀ

جعفر خان و راجه بیتله داس خلعت با فرجی - و بچهل کس دیگر از اعیان دولت خلعت دادند - بندها نخست در پیشگاه اقدس پس از آن در خدمت پادشاهزاده نامدار آداب بجا آوردند *

شانزدهم [ذي القعدة] بمحمد عرب خویش حکیم فتح الله دو هزار روپيه عنايت فرمودند *

هفدهم [ذي القعدة] که تاریخ ارتحال حضرت مهدي عليا ممتاز الزماني است بآئين مقرر در روضه مقدسه آن سفر گزين ملك تقدس مجلس عرس آراسته گشت - و خديو حقيقت اسس بآن مكان نزاهت نشان تشريف فرموده بفاتحه فايحه پرداختند - و اكبر سادات و اعظم فضلا و صلحا و حفاظ كه در آن محفل فيض منزل فراهم آمده بودند بمرحمت بيصت و پنجهزار روپيه نصف پنجاه هزار روپيه مقرر و تشريفات خلعت و شال كام اندوز گشتند - و از الوان اطعمه و حلويات و اقمام عطريات بهره بر گرفتند - فردای آن گيتي خديو بار ديگر تشريف برده بيصت و پنج هزار روپيه باقي را بمعفايف ارامل و ديگر مستحقات بذل نمودند *

بيست و دوم [ذي القعدة] امير الامرا علي مردان خان بحكم ارفع از كابل آمده ملازمت نمود - و هزار مهر نذر گذرانيد - و نوزده كس از خویشان و همهران تردي علي قطغان را كه بقيد امر دو آمده بودند بنظر اقدس در آورد - پادشاه مراهر رحمت مرا با شفقت كه بخلاف سلاطين ديگر بر ميالامات خاصه كشتيج كه هدم بنيان والا شان الهي است تا عفو ممكن باشد اقدام نمي فرمايند - اين

نمودند - و از راه شکار پور به پنج کوچ داد دهان و مید انگنان منازل
باری را پرورد سعادت آمود خلد مشاغل گردانیدند - و سه روز دران
نزهتگاه مقام فرموده روز چهارم الویه نصرت طراز بصوب دار الخلافه
بر افراختند - در آن چند روز که نشاط اندوز سیر و شکار آن حدود
بودند - پنججاه و پنج نیله گاو و آهوی بسیار و دیگر جانداران شکار
خاصه شد - بزاهد خان پوستین سمور ابرو زر بفت - و بمیر محمد
امین اسپ عنایت فرمودند *

دهم ذی القعدة دولخانه دار الخلافه بنزول فیض موصول
سعادت آمود گشت *

دوازدهم [ذی القعدة] رایسنگه پسر امر سزگه از موطن آمده
به تلذیم سده سنیله سر افتخار بر افراخت - و چهار فیل برسم پیشکش
گذرانید - از انجا که در جناب احدیت پسر بگناه پدر مایه خود
نمیگردد پادشاه ظل الله عادل باقتضای مرتبه خلافت الهی و
ظل الهی جرم پدرش بنظر در نیاورده از را بخلعت و منصب
هزاری ذات و هفتصد سوار سر افراز ساختند *

چهاردهم [ذی القعدة] منزل مهن اختر برج جلال پرورد
اندس آسمانی پایه گردید - آن والا کهر بمراسم نثار و پا انداز پرداخته
گزین پیشکشی مشتمل بر نفایس جواهر و مرصع آلات واقمشه بنظر
انور در آوردند - مداع يك لک رویه پذیرفته آمد - و در وجه رونمایی
نور حدیقه سلطنت سلطان مظهر شکوه یک تاجیه مروارید نمین که
پنج قطعه لعل بزر داشت مرحمت شد - و پادشاهزاده کامگار بحکم
والا بامام خان خلعت با چارقب - و بصدر الصدور سید جلال و

و هر خاش عذراں اصطبار و اختیار از دست داده بر اسب بی زین
با اعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود بیخت - و از همراهان
او صد و شصت کس مقتول و نوزده کس که ازان چندی خودشان
اد بودند مأمور گشتند - و زنش با تمامی اسباب بدست آمد - و
فرزادان اسب و شتر و گوسفند غنیمت شیران بیشه هلیجا شد - و
سپاه ظفر پناه دوستکام و مقضی المرام بکابل برگردیدند - رسیدن
نوبت این فتح که مقدمه فتوحاتی بود نه در حال آینده با حصن
وجوه و ایمن طرق نصیب اولیاء این دولت دیر بنیاد و اصفیاء این
سلطنت خدا داد گشته - در اثناء این جشن فرخنده که سرمایه
شادمانی بی پایان و پیرایه کامرانی بیکران است - باعث ارتیاج خاطر
خیرخواهان و انشراح صدر هواجویان گردید - این عطا بخش رایات
قوام این سلطنت دیر پا بر سطح سما منصوب دارد - و آیات
انتظام این دولت اقبال اندها بر لوح بقا مکتوب *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که منشن قریب
هفتاد سال رحیده بود رخت هستی بر دست - چون خدیو زمان و
خدایگان دوران بواسطه عارضه نواب ملک قباب خورشید احتیاج
بیکم صاحب مدت نه ماه نشاء سیر و شکار که در ضمن آن چندین
مصالح و حکم که باعث التیام دین و دولت است - و داعی انتظام
صورت و معنی - منظور نظر دور بین خاندان عدالت گزین است
نظر داخذه - بل از ارک دارالخلافه بیرون تشریف نفرموده بودند -
فرموده که ذات قدسی صامت آن ذات السعادات بصحت گزاید
بیستم شوال همگان هزاران کامکاری بنخچیرگاه باری توجه

فرستادن علیمردان خان امیرالامرا سپاه نصرت دستگاه را از کابل به تنبیه تردی علی قطغان و مغلوب شدن او

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان کهمرد و مضامین آنرا که تیول یلنگتوش بود بی سببی از تغییر نموده به هیچان قلی پسر خویش داد - تردی علی قطغان اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید - تردی علی از نظر کوتاه و خرد تباد بران شده که لختی هزار جات لواحق صوبه قندهار و کابل را که بحدود کهمرد نزدیک اند غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان نواحی زمین داور تاخت آورد - و در اندازی مراجعت برخی از الوس هزاره سک پارا که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود - و بیست گروهی بامیان برآید آنکه قابو یافته دستی بتوابع آن نیز برساند توفع گزید - و از شنیدن خبر اراده رفتن علیمردان خان از کابل به پشاور چندی آن هزیمت نا سزا و هسیج نا روا موقوف داشت - خان مذکور بعد از آگاهی خلیل بیگ تهنه دار غور بند و اسحق بیگ بخشی صوبه کابل و علی بیگ و جمعی دیگر از منصبداران و اعدیان کومک آن صوبه و فریدون و فرهاد شهبان خود را با گروهی از تابینان خویش بهمت و یکم شعبان بمالش تردی علی فرستاد - این ابطال مضای جنگ بصراعت شاهین در هوای کلنگ ره نوردی نموده صبح جمعه بیست و ششم شعبان بمعمر اوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش

مناصب سر فراز گردیدند - تفصیل اضافی مناصب ایشان
 بحسب طول کلام نگارش نیافت - و در ایام هشتگانه این بزم
 والا فاست هزار کس بمعنایت خلعت مزین گردید - و شعراء بلاغی
 شعار که از بخت بیدار بحضور پیشگاه توابع مریر جهانجانی کامیاب
 اند اشعار غرا بشرف استماع مسماع خلعت رسانیدند - حاجی محمد
 جان قدسی بمعنایت خلعت و انعام در هزار روپیه - دیگران در خور
 حالت بصلات و انرازا گردیدند - بلعل خان گن سمندر با پسران
 دو هزار روپیه - و برنگ خان هزار روپیه - و بدیگر کلاو ننان و اهل طرب
 دوازده هزار روپیه انعام شد .

شب نهم شوال که پنجم این جشن فرخنده فال بود بامر معلی
 برکنار دریای جون چراغان و آتشبازی بآئینی شگرف مر انجام
 یاست ؟ الحق بعد از خجسته بزم جلوس مقدس چنین فرخنده
 جشنی که جهانی از مذافع و صبرات آن بکام دل رسیدند درین
 دولت والا مرتبت بروی کار نیامده - چه جای دولتهای دیگر -
 امید که حاکم نشاط خیر اندیشان این دولت فزاییده - و مروشنه
 انبساط هوا جوان این - اطاعت پاینده - روی انقصام مبیذاد -
 بالنبی وآله الامجاد .

• بیت •
 باد تا بر - پیر تا بد - هور • دوستش دوستکام و دشمن کور
 دشمنانش چنانکه بادل تنگ • حلق بر مر زند و مر بر سنگ

بخلمت و منصب سه هزار و پانصد سوار و علم - و زاهد
 خان کوکه را بخلمت و جمدهر مرصع و منصب دو هزار و هزار و
 پانصد سوار - و حکیم محمد داؤد را بخلمت خاصه و منصب دو
 هزار و دویست سوار و عنایت اسپ از طوبیاء خاصه با زرین طلا
 و فیل و یک مهر پانصد توالی و یک روبیه بهمین وزن - و یک تاز
 خان را بخلمت و منصب هزار و پانصد و پانصد سوار و پانصد
 سوار دو اسپه سه اسپه - و مراد کام نبیره میرزا رستم صفوی را ده
 خلمت و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار - و حقیقت
 خان را بخلمت و فیل - و حیات خان را بخلمت و منصب هزار و
 پانصدی پانصد سوار - و کرم الله ولد علیمردان خان بهادر را
 بخلمت و منصب هزار و هزار سوار - و روپ سنگه برادر زلد هری
 سنگه را بخلمت و منصب هزار و هفتصد سوار و سچان سنگه
 سیهودیه را بخلمت و منصب هزار و پانصد سوار - و قاضی محمد
 اسلم را بخلمت و منصب هزار و پنجاه سوار - و فراست خان را
 بخلمت و منصب هزار و صد و پنجاه سوار نوازش فرمودند - جمیع
 این مضاف از اصل و اضافه است - حکیم مومنا که سی هزار روبیه
 سالانه داشت بخلمت و منصب هزار و ذات و صد سوار و انعام
 پنجاه هزار روبیه کام اندرز گشت - حکیم مسیح الزمان بخلمت و انعام
 ده هزار روبیه و باضافه چارده هزار روبیه بسالیانه پنجاه هزار روبیه
 و حکیم هادق باضافه ده هزار روبیه بسالیانه چهل هزار
 روبیه مر بلند گشتند - و بسیاری از بندگان که بمرتبه
 هزار و فرسیده اند درین مجلس سامی بانعامات و فزونی

دو مردارید بیش بها که بر سر می بندند و جمدهر مرصع با بهولکناره
و علاقه الی و دولک رویه - و حسب التماس آن ملکه زمان گوهراکلیل
خلعت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را که از خواهش های
بني جا که باعث گرانی خاطر خورشید مآثر مرشد دین و دنیا
و قبله صورت و معنی گشته بود چنانچه گذارش بیامت باز آمده
بذیل ندامت تشبیه نمودند - و بمطای خلعت خاصه و نادری طلا
دوزی و یک لعل و دو مردارید گران ارز که بر سر بندند و مذهب
سابق که پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار شش هزار سوار دو
اسپه سه اسپه باعد سر بلند گردانیدند - و بهر کدام از پادشاهزاده
کامگار محمد شاه شجاع بهادر که در صوبه بنگاله بودند و پادشاهزاده
گرامی گوهر مراد بخش که در صوبه ملتان بود خلعت خاصه با
نادری طلا دوزی و سرپیچ مرصع با لعل و یاقوت ارسال داشتند -
و بصرو جویمار اقبال سلطان سایمان شکوه خانف مهین پور خلعت
خلعت و جمدهر مرصع با بهولکناره - و به محمد سلطان نخبه دین
فرزند پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر خلعت و سرپیچ مرصع
مرحمت شد - و بهید خانجهان و اعظم خان خلعت خاصه و اسپ
از طویل خاصه با زین طلا - و باسلام خان و مید جلال و جمفر خان
خلعت خاصه و اسپ از طویل خاصه با یراق طلا عذایت عد - و
راجه بیتلکاس را بخلعت و باضامه پانصد سوار بمنصب پنجهزاری
سه هزار و پانصد سوار و بمرحمت اسپ از طویل خاصه با زین
طلا - و علامی سعد الله خان را بخلعت خاصه و باضامه پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی شصت سوار - و فیروز خان را

دست بند که پنج لک روپيه قيمت داشت مرصعت نمودند و روز دوم سر بندی که در آن یک قطعه الماس بزرگ با آویزه گویزه شاهوار منظم بود - و یک لک روپيه می ارزید و در سایر ایام هفت مرصع آتشی که قيمت آن چهار لک روپيه بود - و ولایت سورت را که سه گروز دام جمع دارد و دوازده ماه آن هفت لک و پنجاه هزار روپيه میشود - - بایندر آن که جمعی یک گروز دام ست و دوازده ماهه آن دو لک و پنجاه هزار روپيه و حاصلش درین ایام بواسطه کثرت آمد شد تجار از اطراف و کثافت و براری و بحار پنج لک روپيه و مجموع چار گروز دام باشد نیز انعام فرمودند - و هریز هشت روز بدیگر پادشاهزادهای عالی مقدار و بگمان والا ثبار و امرای نامدار و خدمت اندوزان درون و بیرون جواهر و مرصع آلات و نفوذ و خلعتبار اسپ و فیل که ده لک روپيه ارزش داشت عطا نمودند و همگی عطا بیعت لک روپيه شد - و هر روز چه در محل اندس و چه در مجلس دولتیخانه خاص و عام و دولتیخانه خاص بسیاری از ذکور و اناث را باضافه مناصب و ماهیانه و روزانه کمداب میگردانیدند و از وجه تصدق هر روزه آن ذات تقدس سمات که هزار روپيه قرار یافته بود چنانچه گذارده آمد و از غره ربیع الاول تا مال زیاده بر دو لک روپيه شده مبلنی باصحاب احتیاج میرسانیدند - و روز اول بعد از تقدیم مراسم بزار و انعام از مشاوری مبلنی به دولتیخانه خاص و عام تشریف فرمودند - و بجلوس مقدس تخت مرصع را آهنگاری پویه گردانیده جهانی را کامروای خواهر ساختند - بمهین پادشاه خواجه بلند قدر خلعت خاصه با نادرین طلا دوزی و یک لعل و

خدایگانی گشتند - این جشن دلکشا تا هشت روز پیوسته آراسته
بوده و در آن روز نشاط امروز همگی منتقبات نقاب عصمت
محتجبات حجاب مفت از بیگمان والا مکان و حایل و بنات اعیان
ذی شان در حریم خلافت گرد آمده - مراسم تهنیت این عطیة کبری
که آن ملکه دوران مالکة زمان بعد از هشت ماه و هشت روز که درین
مدت به نیرنگی تقدیر آسمانی بر بستر ضعف و ناتوانی صاحب فراش
بودند - بمحض عنایت بیغایت آلهی و توجه مشکل کشای
پادشاهی - یوای سعادت پیمای بجهت کورنش آمدند - بزبان حال
و قال بتقدیم رسانیدند - پادشاه دهن پناه بعد از ادای لوازم تضرع
و تشفع بدرگاه کارساز حقیقی اقسام جواهر از لعل و یاقوت و مروارید
و زرد و مرصع آلات از اصناف حلی عورات و زر و رخ و سفید نثار
آن نقاد کون و مکان کردند - آرزومندان جواهر بمراد رسیدند - و
قیی دستان زر کامیاب گشتند - و درین ایام هشتگانه هر روز زر نثار
به همین روش بروی کار می آمد - و مجموع هفتاد هزار روپیه شد -
بی هزار روپیه را جواهر و مرصع آلات - و بیست و هشت هزار
روپیه را در هزار مهر هزار درست و هزار دیگر نصف که
دهن گویند - و ربع که چرن خوانند - و در هزار روپیه را
گلپهای طلا که برای نثار می سازند - و ده هزار روپیه از درست و
نیمه که درب نامند - و ربع که به نثار گزارش دهند - با سیمین
تما بیل اقسام ائمه و بآن نلذة الکبد خلالت هر روز نوادر تحف
از جواهر بیش بها و مرصع آلات گران ارز عذایب می فرستند -
نخستین روز صد و بی دانه الی نالفتة شاهوار کامل عبار بجهت

و هشت سلیمانی و هزاران فرد فرهنگ بر اورنگ سدره آهنگ
جلوس میمنت مانوس فرمود - و پادشاهزاده‌های والا گهر پاک
عصر را بجای مقرر حکم نشستن شد - و نوینان نامدار و وزرای
ستوده آثار بموافقت خود قیام نمودند - میر توزکان بهرام صوات -
فرغام صورت - باعصاهای مرصع مراسم تسویه صفوف ایستادگان
پیشگاه حضور بتقدیم می‌رسانیدند - مجامیر ابریزی بر کراهنی زرین
از بخار عنبر و بخور مشک اذفر غالیه حائلی و ناه گشائی می‌کرد -
و مغنیان خوش آواز و رامشگران ساز نواز نوای سرود و رود از چنبر
چرخ چنبره‌ی گذرانیدند - اصوات سازها از ادوات النفع و ذات‌الوتار
نه طاق افلاک را پر صوت و صدا گردانید - غلغلۀ صدای کوس
شادیانه سر بگنبد گردون کشید - و لوائۀ آدای طبل و نفیر پاچ کره
اثیر رسید - انیال کوه مانند را با یراقهای زرین و سیمین و جلال
زربفت برابر ایوان مذکور ایستاده کردند • بیت •
بستند بروزگار آئین • شد انجمن بهار آئین
شد بخت چو مغز عقل هشیار • برخاست جهان بخت بیدار
جنبید صبا بگل فحاشی • برخاست زمین با سمایی
اولخر رمضان روز غسل تندرستی آن والا اختر برج جهانداري هزار
صهر و پنج هزار روپیه باهل احتیاج عطا نمودند - و عارف خدمتگار
را بزر وزن نموده هفت هزار روپیه هم‌هنگ ادا خلعت و اسمی
و فیل بار مرحمت نمودند - و از پنجم شوال که آن ملکی طلبنت
قدسی سرشت از منزل دولت معقل خود که بمشکوی اقبال پیوسته
هفت بمعادت گورنش زبیده مصرت افزای خاطر خورشید متأثر

سجده صفیه مافی دم - رضیه مرضی شیم - مالکه گیهان بیگم صاحب تلانی جمیع غموم گذشته - و تدارک همگی هموم رفته - نموده مرز ده کشدن ابواب جمعیت و شادمانی بروی اولیای مملکت جاردانی - و نوید فراهم آمدن اسباب رفاهیت و کامرانی - برای اصفیاء این دولت دو جهانی - رسانید - پیشکاران بارگاه عظمت بمراسم آرایش این بزم والا پرداخته پیش ایوان منبع الشان رفیع البندان دولتخانه حاص و عام - یک مخمل زربفت باحمایه بان آسمان برابر امر داشتند - و بر اطراف چار کانه آن شامیانهای زرنگر بدعایم زرین و سیدین بر کشیدند - و مرشهای گوناگون و بساطهایی رنگارنگ گسترده بالغز نظرهای دور بین گردانیدند - و بالایی تختگاهی که بر اطراف آن محجر زرناب رشک افزای آفتاب است و در وسط آن ایوان عرش بنیان ساخته شد - تخت مرصع را که آوازه ترصیع و تحبیر آن شش جهت هفت اقلیم را پر گرفته است - دهب نمودند - و در پیش آن شامیان لالی نگار نادره کار که دور آن بمسلسل در شاهوار زینت دارد بستونهای مرصع برافراختند - و از چپ و راست چترهای مزین بجواهر آبدار و تختها و سندلیهای طلای میناکار و ماده نگاه داشته زیب افزا گشتند - و خراگهای حمیمین با غلامهای مخمل طلا دوزی در دو طرف تخت مذکور برپا کردند - و پردهای مصور بتصاویر بدایع طرازان فرنگ - و تمائیل صنایع پردازان چین - که هر یکی ازان دل دشوار پسند را بندی بود و دیده هوشمند را کمندی - در اطراف آن ایوان بهشت نشان داشته زینت امرا گردانیدند - مریر آزادی جهانبانی با شکوه آسمانی

از سر گرفته و گیتی آرایش دیگر پذیرفته - این غرائب اشیا که هر چه پادشاه عظیم الشان والا دستگاه بر فرق فرقدما بسته اند و در گردن سعادت آما انداخته بمراتب از آنچه بود بهتر گشته - سخن کوتاه آنچه از افراد کامله اصناف جواهر و مرصع آلات در عرض صد سال در جواهر خانه خاصه فراهم آمده - یحتمل که بحسب کیفیت و کمیت در جواهر خانه کل - لاطین روی زمین نباشد - قیمتی مجموع - وای آنچه بقدر دو کرور روپیه پادشاهزادهای کامکار و غیر ایشان مرحمت شده پنج کرور روپیه است - جواهر و مرصع آلات دو کرور روپیه که ملبوس خاصه است و از مرخرود پرور و گردن میمنه کمین و دست جود پیوست و کمر حق دیگر آرایش می پذیرد در محل مقدس حواله پرستاران معتمد است و مقدار سه کرور روپیه بیرون تحویل چیلها است - چیله عبارت از غلام است - درین ماه مبارک سی هزار روپیه مقرر بمستحقین تقسیم یافت *

غرفه شوال به عیدگاه رفته بادای نماز پرداختند - میر محمد صالح ولد میر عبد الله مشکین قام را بعنایت ماده فیل مرلند گردانیدند *

آرایش گرامی جشن محبت منصور قدسی پیکر
ملکه ذات السعادات و مالکه ملکی صفات
بیگم صاحب

مپاس قدسی امام دادار بیچون و چگون - و آفرینگار بی شبه
خونمون - را که بزم نشاط آرا و جشن عشرت آمای محبت ذات قدسی

چهارم کلانی و سنگینی - و این لعل خوش رنگ بهر چهار صفت
موصوف است - بهتر و کلانتر لالی دانه است امرونی شکل که
وزنش چهل و هفت رتی است و ارزش پنجاه هزار روپیه
قیمت این سرپیچ نظر بآنکه بهای لعل مذکور دولک روپیه است
هوازده لک روپیه قرار یافته .

اکنون خاصه حقایق نگار بتقریب گزارش سرپیچ والا این
مپاس نامه نعم ایزدی را بنگارش مجملی از حقیقت
جواهرخانه معلی جواهر آگین میگردداند

از جواهر خاصه شگرف تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پنج
لعل و بی مروارید که قیمت آن هشت لک روپیه است - از جنس
لالی هرچه کلان وزن و تمام عیار است داخل سرپیچ می شود - و آنچه
از آن بر می آید درین تسبیح منظوم میگردد - و رای آن دو تسبیحی
است از لالی آبدار شاهوار غلطان مشتمل بر صد و بیست و پنج دانه که
مابین هر دو دانه یافوتی است رنگین - قیمت این دو تسبیح بیست
لک روپیه مقرر گشته - وزن هر یکی از دانه های میان این تسبیح
می و دو رتی است - و قیمت هر کدام چهل هزار روپیه - اگرچه
جمع این نوادر روزگار ترتیب داده حضرت عرش آشیانی است
اما در ایام دولت حضرت جنت مکانی و عهد خلافت مهد اعلی
حضرت خاقانی ظن محبتانی هرچه از جنس مروارید گزیده بجواهر
خانه والا آمده و شایستگی انتظام داشت - درین اشیا داخل
شده غایتا در زمان حضرت جنت مکانی نصبت بمابق فی الجمله
به شده بود - و امروز که ببرکت این دولت عالم آرا جهان زیبا

که قیمت آن چهل هزار روپیه شد پسندیده داخل مرویج قمینی که روزهای جشن بر سر خورشید انهر می بزدند گردانیدند - این مرویج گرانمایه انجم افروز که به بی مثلی ضرب المثل است مشتمل است بر پنج قطعه لعل بزرگ و بیست و چار دانه مروارید سترگ - وزن لعل میانگی دوازده تانگ است هر تانگی بیست و چهار رتی جواهری از مثقال ۳۰ رتی کمتر - چه مثقال بیست و هفت رتی است - اگرچه قیمت این گوهر بی همتا در سرکار پادشاهی دو لک روپیه است لیکن درین هنگام بجهت انتظام که بمیامن عطا و انضال و بذل و نوال خدیو اقبال بهار مکنند و جاه و ربیع ثروت و دستگاه است اگر بازرگانی چنین لعلی بیارند پادشاه زادهای کامکار نامدار بل نوینان والا مقدار بیچاره لک روپیه هم خریده پیشکش می نمایند چه زر بدوایت خاقان جهان فراوان و چنین تحفه بی مانند نایاب - هر چند در جواهر خانه خاصه لعلی چند در وزن ازین افزون است چنانچه لعلی که خدیو عالم بدو لک روپیه ابتیاع فرموده یازدهم شوال سنه هزار و بیست و شش هجری که پهلوی از نخستین فتح دکن سعادت اندوز ملازمت حضرت جنت مگانی گشتند پیشکش آن حضرت نموده اند - و در وزن از همه لعل های سرکار والا زاید است یک و نیم برا بر این است - اما هیچ یکی باین کامل عیاری نیست - در جواهر چهار چیز می باید یکی رنگ صفا رنگ لعل باید آنچنان باشد که نه سرخیش مایل به صیاهی بود و نه بگل شفتالو که آن را سیر رنگ نامند - و این را کم رنگ - دوم شفاف و بی جرمی - سوم خوش اندامی -

سلیمان شکوه نخستین فرزند مهین پور خلافت و محمد سلطان اولین خلف پادشاهزاده والا مقدار محمد لورک زیب بهادر فیل مرصحت فرمودند - حکیم محمد دارک را بعنایت خنجر طلای میناکار و اسب با زین طلا مفتخر گردانیدند *

بیست و یکم [رمضان] میر ابراهیم صفدر خانجی که یک لک روپیه از سرکار والا برسم خبرات بمکناجان و مستحقان حرمین گرمین رسانیده از راه بصره مراجعت نموده بود - بدوات آستان بوس رسید - و بخلعت و نزوفی منصب و خدمت داروغگی قورخانه سر بلند گردید - چون سلوک نا شایسته نذر محمد خان با امام قلی خان مهین برادر خویش درجینی که ایالت توران به نذر محمد خان باز گذاشته عزیزمت دریانت سعادت زیارت حرمین منیفین نموده بود و گرفتن آن بی مروت هرچه خان در مدت حکومت برای زاد این سفر دور و خرج این راه دراز اندوخته و راهی شدن خان در کمال نا کسبی و بی سرانجامی بمسامع حقایق مجامع رسیده بود - چنانچه بتفصیل نگاشته آمد - خدیو انضال هنگام راهی شدن میر مسطور حکم فرموده بودند که یک لک روپیه بخان مذکور برساند - از آنجا که خان پیش از رسیدن میر مزبور در مدینه منوره در گذشت میر ازان مبلغ یکدانگ مروراید اسرودی بوزن چهل و سه مریخ جواهر از علی پاشا حاکم لکها که برهنمونگی توفیق بهجارت حرمین شریفین سعادت اندوز دین و دینی است بمبلغ سی هزار روپیه و چند اسب عربی خریده بود درین هنگام که ادراک دولت زمین بوس نمود بنظر آنفسی در آورد - مروراید را

گرامی مولود خجسته طالع را به سپهر شکره موعوم گردانیدند و برای مرانجام مواد جشن دو لک روپیه بمهین پور خلافت عنایت شد .

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر به نیاز مندان رسید . چون برای بعضی مصالح ملکی حکم طالب خاندوران بهادر نصرت جنگ شرف مدور یافته بود شانزدهم فرمان قضا تیوان بفام راجه جیسنگه کرامت ارسال یافت . که از وطن بدکن رفته تا رمیدن خاندوران بهادر نصرت جنگ بمحافظت آن ملک پردازد .

بیستم [شعبان] دولت خان ولد الف خان بعنایت خلعت و باضانه پانصدی در صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و به تیولداری ناگور نوازش یافته مرخص شد . میر محمد امین هروی محدد - تورانی منشاء - که در سفر حجاز از رفای امام قلی خان دالی توران بود - و بعد از رحلت خان در طیب طیب از راه سورت به برهانپور آمده ملازم گوهر اکلیل دولت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر شده شرف استلام سده سینه اندوخت . و در ملک بندگان درگاه منتظم گشته بمرحمت خلعت و منصب پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه مر بلند گشت .

بیست و چارم [شعبان] راجه بیتهداس از وطن و شاه بیگ جهان از دکن آمده دوات ملازمت اندوختند .

صوم رمضان شش ذیل که شایسته خان از آله باد برهم پیشکش ارسال داشته بود بنظر اشرف در آمد .

دوازدهم [رمضان] بهریگی از مرو جویبار کامکاری سلطان

بعنايت خلعت و اسب با زين نقره سر بلند گشته بوطن مرخص
گيرديد - گليان جهالا را كه پيش ازين بچند روز عرضه داشت وانا
هگت سنگه بدرگاه جهان پذه آورده بود - و حقيقتش در رجب حال
هفتم از دور اول نگاشته آمد - بعنايت خلعت هر سپر و شمشير
براق طلاي ميذا كار و اسب با زين نقره و فيل نوازش نموده
و خدمت انصراف دادند - و برانا خلعت خاصه و كمر مرصع و دو
اسب از طويله خاصه با زين طلا و مطلا عنایت فرموده مصحوب
او فرستادند .

دهم [شعبان] گوردن راتهور را كه از راجپوتان مقرري كار
كرده راجه گجسنگه است بخدمت هراست قلعه آسيراز تغير
ميورام كور و عدايت خلعت و اسب سر بلند گردانیده رخصت
فرمودند - شيخ احمد شهيدى كه درين نزديكى داخل بندگان
آستان جاه و جلال گشته بود بانعام دو هزار روپيه مر برانراخت .

ولادت با سعادت قره باصرة دولت سلطان

مهتر شكوه

مفضل بي عوض و منعم بي غرض بعد انقضای نه ساعت
فجومي شب پنجشنبه يازدهم اين ماه [شعبان] مهين گوهر
بهر اقبال را از دختر پاك گوهر سلطان پرويز پصرى نيك اختر
كرامت فرمود - آوى كوس شادماني در گنبد نه طاق فلک پلچيد
و صدای تهنييت بدور و نزديك رحيد - پادشاهزاده بخت بيدار
و مهتر نذر گنوازيده التماس يام نمودند - الحى حضرت امين

خان مذکور جدائی گزیده روی امید باین سده سئید نهاده بود
 جمادات تقبیل عقبه فلک رتبه دریامنه بخلعت و انعام سه هزار
 روپیه سرور افرخت - و داخل بندگان درگاه فلک جاه گردید *
 هفدهم [رجب] الله ویردی خان که منصب و جاگیرش
 بر طرف گشته بود بخلعت و منصب پنج هزاری ذات و پنج هزار
 سوار که سابقا داشته و جاگیر داری ایلیچپور که حاکم نشین برار
 است و تیوالداری برخی از مضافات آن و مرحمت اسپ با زمین
 مطلقه مفتخر گشته دستوری یافت - حقیقت خان از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار برنواخته آمد *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر لیلۃ المعراج
 در حضور اقدس باهل استحقاق تقسیم یافت - سیام سنگه راک
 کرمسی راتهور باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ششصد سوار مباهی گشت - نرسنگداس راک دوارکا داس بقلعه
 داری کاریل که بهترین قلاع ولایت برار است و ده بلندی و استحکام
 شهرت تمام دارد - و ابوالبقا ولد شریف خان بخدمت حراست کالنه
 که بر قلعه کوهی در کمال رفعت و مذانت است - و درین دولت
 خدا داد کشایش یافته - سر بلند گشتند *

چهارم شعبان پیشکش اعظم خان از جواهر و مرصع آلات واقعه
 نفیسه که قریب یک لک روپیه قیمت داشت از نظر اشرف گذشت
 بحیات خان ماده فیل عنایت شد *

هشتم [شعبان] بمهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه و قن
 گنج نام بایراق نقره و ماده فیل مرحمت فرمودند - و او ستر

چهاردهم [جمادی الثانیه] خاقان کیوان مکان از منزل
 مهین پادشاهزاده بخت بیدار بدولتخانه معلی تشریف فرمودند -
 بهمنیار ولد آصف خان خانانان سپه سالار از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی دریست سوار و خواجه ابوالبقا برادرزاده عبد الله
 خان بهادر فیروز جنگ بخلعت و خطاب افتخار خان - و خدمت
 توزک بجای میر خان و عصای مرع - و رحمت خان از امل و
 اضافه بمنصب هزاری صد و پنجاه سوار مباحی گشتند *

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] احمد خان نیازی باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار
 و بمنابت فقاره بلند آوازه گردید - و بهریکی از عمر آقایی رومی و
 خواجه عبد الرحیم هزار روپیه مرحمت شد *

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] از وقایع ملتان بعرض مقدس
 رسید که بر مبارز خان روئیده جاگیر دار دیپاپور و نواحی آن خانه
 فرود آمد - و او رهگرای آخرت گشت *

دوم رجب میر شمش فوجدار پتن گجرات بعطاء نقاره مفتخر
 گردید - یحیی ولد سیف خان بمرحمت ماده ذیل بلند پایگی
 یافت - به ابرار و ولد تاتار خان که ظهیر بروش فارسی و هندوستانی
 نیک می نواز و بدین سبب بخدمت داروغگی اهل نغمه سرانرا
 است دو هزار روپیه انعام شد *

چهاردهم [رجب] عنابت الله ولد میرزا عیسی صوبه دوار
 گجرات بمنابت علم عز افتخار اندوخت - جهن بیگ رابع منهی
 نفر محمد خان که بازروی بندهگی این دوله آسمان صولت از

آغاز سال

خجسته فال هشتم از دور دوم جلوس مقدس
اورنگ آرای جهانبانی حضرت
صاحبقران ثانی

• بیت •
المنة لله که هفتم سال دوم دور که بحکم
شخص الانام الی جمایک فاستعد • من شر آئینهم بعین واحد
برای دفع چشم زخم روزگار غدار بر بعضی مکاره که خاتمه مکروهات بار
مشمول بود باختتام رسید - و روز جمعه غره جمادی الثانیه سنه هزار
و پنجاه و چار مطابق چاردهم اسرداد هشتم سال این دور بهزوران
فرخی و شادمانی و فراوان خجستگی و کامرانی آغاز شد - درین
تاریخ امالتخان را بخلعت خاصه بر فواخته میر بخشی ساختند - و
خلیل الله خان را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمناصب
سه هزاری دو هزار حوار سر بر انراخته بخشی دوم گردانیدند -
مرادکم نبیره میرزا رستم صفوی از تغیر خلیل الله خان بخدمت
قوش بیگی - رافراز گردید - ارجن از اصل و اضافه بمناصب هزارین
پانصد سوار نوازش یافت •

دوم [جمادی الثانیه] منصب گوبال سنگه ولد راجه منورپ
از اصل و اضافه هزارین ذات و هزار سوار مقرر شد •

عدالت حکم میفرمائید که هیچکس مزاحم شما نگردد. و نجات خود است درین که با اهل و عیال و اسباب و اموال بمساکین و منازل خود برگردید - و چون ظاهر شد که بر جهالت و ضلالت استبداد دارند فرمان شد که سید خانجهان با مردم جلو و رشید خان انصاری که نوبت کیشک ایدان بود آن مقاهیر را بسان سردار بی هنجار رهگرایی نیتنی گردانند - چون غزاة اسلام بجائی که کفره فجرة فراهم آمده بودند رفتند آن گروه ستیزه پزوه آب ناگوار شمشیر را ماء الحیوة دانسته با رماح و سبوف بجنگ پیش آمدند - و تا اثری از توانائی و رمعی از زدگانی داشتند تلاش و پرخاش نمودند - انجام کار همگی بابلو و بها و سنگه بشعلت تیغ آبدار خاکستر گشتند - از مردم جلو سید عبدالرملو باره که جوان مردانه بود و از سایر همراهان پیش دستی نموده با سید غلام محمد ولد سید محی الدین برادر خود و پنج تن دیگر از برادران و خویشان پیاده شده هنگامه آویز گرم گردانیده بود - با رفقا رهگرایی شهادت گشت - پادشاه مهر گستر باز ماندهای جان باختگان را بعنایتی در خور اختصاص بخشیدند - و محمد مراد ولد صلابت خان را که چار ساله بود بمنصب پانصدی ذات و مد سوار و پسر میر خان را که بغایت خرد بود بمنصبی در خور سراراز گردانیدند - و چار صدی ذات و مد سوار بمنصب سید عبدالرملو بر چار پسر کودک او و منصب غلام محمد که فرزند بدانت بر سید علی اکبر برادر خرد او مقرر فرمودند *

طلبیدند تا او را بمنزل برده مراسم ناگزیر بتقدیم رسانند - چون پانزده کس از خدمتگاران او رسیده بر حال او واقف گشتند دست بجمدهر و شمشیر کردند - ملوکچند کشته شد و میرخان زخمی گردید - و شب دیگر درگذشت - درین اثنا احدیان گرز بردار که بیرون دروازه به کیشک قیام داشتند به تیغ خون آشام آن مخالفان را راه گرای جهنم گردانیدند - و از گرز برداران شش کس مقتول و شش تن مجروح گشتند - و چون این جسارت پر خصلت بیشتر باعث گرانی خاطر مهر ناظر گردید از مردم امر سنگه هرکه فی الجمله عقلی داشت شبشب راه وطن پیش گرفت - و جمعی از نوکران شورش کار شوریده روزگار او قرار دادند که بر خانه ارجن که بمحاطه امر سنگه نزدیک بود رفته او را بکشند - و ازان روکه این گروه اجل پزده برای برخاش بهانه میجویند بلوی راتهور که نوکر معتبر امر سنگه بود و بهار سنگه راتهور که ملازم پدر او بود و ثانی الحال هر دو در سلک بندهای درگاه انتظام یافته بودند به همین که خانه ایقان نزدیک آنجماعه بود درین اندیشه با پسندیده انباز آن شقاوت منشان گشته دل بر مرگ نهادند - پس ازان که این معنی معروف ملتزمان بساط تقرب گشت از عطوفت جلی و روانت فطری جانی که تهر بادشاه با یستی کار فرمود - بر نادانی و کمرهی این گروه ضلالت پدیده بخشوده بیکدی از دولت اندوزان حضور فرمودند - که باین صفها از راه نصیحت بگویند که امر سنگه و هرکه درین جرم خطیر شریک او بود بجزا رسید - شما که مصدر گناهی نگشته اید چرا بی باعث خان و مان خود را خراب میکنید بمقتضای

برای وقوع این کار نابایسته هر چند موجبی تفحص فرمودند جز دوام ارتکاب معکرات مولد سودا و گشتن بیماری چند روزه علایق آن امری دیگر بظهور نه پیوست - و می تواند بود که موجب این سرگذشت آن باشد که چون حدود ناگور که تیول امر سنگه بود و بیکنیر وطن و جاگیر راو کرن ولد راو مور بهم پیوسته است - میان نوکران امر سنگه که در درگاه فلک جاه بود و متعلقان راو کرن که در صوبه دکن بوده بر حدود مواضع و اراضی جاگیر کار از گفتار به پیگار کشیده بود - و از آنجا که مردم راو کرن تفنگ بسیار داشتند جمعی از راجپوتان کار آمدنی امر سنگه را مقتول گردانیدند - و امر سنگه بعد از آگاهی بکسان خود نگاشته بود که باز جمعیت نموده بجنگ نوکران راو کرن بروند - و او پس از شنیدن این معنی بصلابت خان نوشته - که تابیدان امر سنگه پادسی جدال و قتال گشتند و گذشت آنچه گذشت - اکنون باز مردم خود را گفته که فراهم آمده شورش افزا شوند - انقطاع این مخالفت بی آنکه بعضی بهجاب عتبه فلک رتبه رسانیده امینتی برای تشخیص حدود بگیرند صورت پذیر نیست - و صلابت خان مطلب او را بعضی رسانیده امین گرفته بود - دور نیست که امر سنگه درین وقت که سر هورپده اش مسکن سودا بود - و دل رسیده اش ممکن کینه بی جا این معنی بر همه صلابت خان محمول نموده برین کار ناسزا جرات کرده باشد - بعد از منوح این سانحه لاشایسته بحکم اشرف صبر خان میر توزک و ملوک چند مشرف دولخانه خاص جسد امر سنگه را پیش دهلیز بیرون خلوت خانه شناخته مردمش را

بود . ناکاه امر سنگه جمدهر کشیده درید - و هنگام غفلت او چندان بر طرف چپ سینه اش زد که تا قبضه فرورفت و چون بدل رسیده بود بمجرد زدن کار بانجام گرائید - و از انرو که چنین سوء ادب که هیچ کس تصور آن نتواند نمود در حضور موقر السرور خدیو زمین و زمان بروی کار آورد - نخست خلیل الله خان و ارجن ولد راجه بدتهلداس آگاه گشته برو حمله آوردند - بعد ازان که اصوات بلندی گرای شد - خدایگان عرش مکان درانثناء نگارش ترجه فرموده دیدند که امر سنگه با ارجن در افتاده است - اگرچه امر سنگه دو سه بار جمدهر بار حواله نمود اما او بسپرد کرد - یکبار جمدهر لغزید - و اندک زخمی بگردن ارجن رسید - درین اثنا اول خلیل الله خان بر امر سنگه شمشیر انداخت - پس ازان ارجن جلالت نموده دو بار شمشیر برو زد - وترین ضرب ارجن سید سالار از سادات بارهه و شش هفت کس از منصبداران گرز بردار از یمین و یسار دویده یکبارگی بشمشیر آبدار کار آن نابکار تمام گردانیدند - از شعبده بازی قضا که حکم و مصالح آنرا جز دانای سرایرو بینای بواطن نداند مانند صلابت خان شایسته بر نائی که از تربیت خاقان بنده پرور مستعد تقدیم خدمات بزرگ بود - و چون امر سنگه جوانی که در طایفه راجپوتیه باصالت بسالت امتیاز داشت و پادشاه پرورده نواز را در حق او گمان آن بود که در هیچای بزرگ ووغای سترگ با گروهی از اقوام و اارب جان سپار گشته باعث بلند نامی خود خواهد گردید در یک آن بی سببی و باعثی در گذشتند - خدیو قدر دان برخصن خدمت و زسوخ عقیدت و حداثت هن ملامت خان تالف نموده

سنه ۱۰۵۴

(۳۸۰)

هفتم سال

پیست و پنجم با آن محتجبه حجاب رنعت بمنزل مهین کوکب
فلک خلعت که بر - احل دریای جون سر بر افراخته است تشریف
بردند - و چندی در اینجا توقف فرمودند *

سلخ ماه [جمادی الاولی] ذو الفقار خان را از اصل اضافه
بمنصب در وزارت ذات و هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه برنواختند - و هرگنّه بهرچ پور از توابع صوبه بهار در
قبول او مرحمت نموده بد انصوب رخصت فرمودند *

از صوانح که در اواخر این سال بروی کار آمد
کشتن راو امر سنگه پسر راجه لکسنگه است
صلابت حان میربخشی را و کشته شدن آن
نکو هیده کردار

تفصیل این ماجرای غریب انما آنکه امر سنگه که بعلت
بیماری روزی چند از دولت استلام عتبه والا محروم شده بود آخر
روز پنجشنبه سلخ جمادی الاولی بدرگاه فلک اشتباه رسید - صلابت
خان او را در خلوت خانه منزل مهین پادشاهزاده بخت بیدار که
اعلیٰ حضرت بسببی که نگارش یافت در اینجا تشریف داشتند
بهرف زمین بوس رسانید - راو در صف دست چپ بجای خود
رفته استاد - صلابت خان که در طرف راست از رنگ مدره آهنگ
استاده بود در اثنای آنکه بعد از ادای نماز شام پادشاه دین پناه
بتحریر منشور بیکی از نویسان نامدار اشتغال داشتند برای مهمی
از نمرائ ایوان پایان آمده نزد شمعان چار شاه با یکی مرگرم سخن

تالله ویردی خان عنایت شد - قلعه داری کالنجر بشیخ الهدیه
مفوض گردید .

بیستم [جمادی الاولی] حاجی محمد زمان و دو کس دیگر
از نوکران امام قلی خان والی توران که بعد از رحلت او از هرمین
منیفین روی امید بدرگاه معالی نهاده بودند باسلام حریم جهاننایی
فایز شدند - و هریک بعنایت خلعت و هر سه بانعام چهارهزار روبه
نوازش یافتند .

یست و یکم [جمادی الاولی] سید عبدالوهاب از تعیناتیان
دکن بفوجداری سرکار بگلانه و منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد
سوار هشتصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بر افراخت .

بیست و بیوم [جمادی الاولی] چون بعرض مقدس رسید
که عزیزالله خان قلعه دار بمست رخت هستی بر بست -
حکومت و حراست قلعه بست و کر شک به پردل خان بریج که
قلعه دار زمین داور بود مقرر ساخته ضبط قلعه زمین داور به خانه زاد
خان ولد سمید خان بهادر ظفر جنگ تفویض فرمودند - و قلعه
داری قلات و مقر از تغییر خانه زاد خان بعبد الله برادر او مفوض
گشت - و از اصل و اضافه پردل خان را بمنصب دو هزار و پانصدی
ذات و دو هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه - و خانه زاد
خان را بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار - و
عبد الله را بمنصب هزار ذات و هشتصد سوار مربلند گردانیدند -
چون از نکس بیماری صاحب زمان و تازه شدن جراحتهای آن حاکم
دوران خاطر مصفاای خدیو مفوض و صفا مکدر گشته بود -

هفتم سال

(۳۷۸)

سنه ۱۰۵۴

شایسته خان دواچه سه امپه مقرر نموده او را بمنصب پنجهزاری
پنجهزار سوار چهار هزار سوار دو امپه سه امپه بر نواختند - و بعلافت
خلعت و اسب از طریقه خاصه با یراق طلا سر امرار ساخته دستوری
معاودت به اله آباد بخشیدند - بجلال الدین محمود بدخشی دروازی
هزار روبه انعام شد *

چار جمادی الاولی سید جعفر خلف الصدق صدر الصدور
سید جلال که پیش ازین بسند روز از احمد آباد آمده شرف اندوز
ملازمت گشته بود - بمرحمت خلعت و نیل و انعام سه هزار روبه
مقتضی گشته رخصت گجرات یافت *

پنجم جمادی الاولی [سردار خان را بنظم صوبه مالوه و عنایت
خلعت و جمدهر مرصع و باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزار
سه هزار سوار سر بر افراختند *

نهم [جمادی الاولی] چون بعرض اشرف رسید که - پهدار
خان حارس قلعه جنیر از جهان فانی رحلت نمود - سزاوار خان ولد
نصیر خان تیولد از چندیری را بمرحمت خلعت نوازش نموده بنگهبانی
جنیر رخصت فرمودند *

شانزدهم [جمادی الاولی] الله ویردی خان که بتغیر منصب
و جاگیر تادیب یافته بود چنانچه نگاشته شد بذریعه درخواست
مهرین پادشاهزاده بخت بیدار تته صیر او بعفو مقرون گردید - و
حسب احکام از دار الملک دهلی بدرگاه کیوان جاه آمده شرف
کوشش دریافت - پیشکش پردل خان شصت اسب - و پیشکش
فوالقه خان هزاره اسب بنظر اقدس در آمد - زین اسبان سه اسب

و پیرایه شد که از مالوه بدکن رود - پرتییراج راتهور را بخدمت
قلعه داری دولت اباد و سیورام ولد بلرام کور را بقلعه داری آسیر
سر بر افراختند *

ششم ربیع الثانی که روز خجسته وزن نواب خورشید احتجاب
گردون جناب بیگم صاحب بود - آن دره درج سلطنت را بطلا که
وزن بآن مخصوص ذات مقدس و شخص اقدس حضرت خاتانی
است سنجیدند - و جمعی کثیر ازان مبلغ بکام دل رسید - و چون
الم جراحت آن ذات ذات السعادات بتخفیف گرائیده بود بحکم
والانقاره شادمانی که آن نیز خاصه وزن مبارک اعلی حضرت
است فواختند - درین روز راجه بینهلداس بخلعت نوازش یافته
بوطن مرخص شد - سر امر از خان دکنی را بمرحمت خلعت و نقاره
و اسب با زین طلا بر نواخته بدکن رخصت فرمودند *

هفتم [ربیع الثانی] دو هزار و پانصد سوار میرزا عیسی تر
خان فاطم احمد آباد بجهت ضبط صوبه در ادبه سه اسبه مقرر
نموده او را بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه سر
امراز گردانیدند *

هشتم [ربیع الثانی] رشید خان انصاری بشرف ملازمت
فایز گشت - و یک فیل برسم پیشکش بنظر اقدس در آورد *

نهم و ششم [ربیع الثانی] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش
را بمعنایت خلعت خاصه و لختی صرغ آلات و در اسب از طویل
خاصه یکی با زین طلای میفاکر دیگری با زین طلای ساده مفتخر
گردانیده رخصت مراجعت ملتان دادند - هزار سوار از منصب

ذات و نه هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه هر بر افرخت -
 و زاهد خان را بغایت خلعت و باضافه پانصدی دو بیست سوار
 یمنصب دو هزارى هزار و دو بیست سوار نوازش فرموده قراول بیگی
 ساختند - محمد ناصر ملازم قطب الملک بمرحمت خلعت و اسب
 با زین نقره و هشت هزار روپیه نقد سر بلند گشته رخصت گامکنده
 یافت - و بهمهران او هزار روپیه عطا فرمودند - و بقطب الملک
 خلعت خاصه و گر مرصع بیش بها عنایت نموده مصحوب افرستادند
 هر یکی از میر افضل رضوی و میر ابراهیم بغایت هزار روپیه کم
 اندوز گردید - باریاب طرب زر مقرر انعام شد *

غره ربیع الثانی پیشکش زاجه جیسنکه یک فیل بنظر اقدس
 درآمد - چون از مجالست برخی بی دانشان خرد تپاه و نابخردان
 نظر کوتاه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بران شدند که دست
 از مواد دولت باز کشیده بگوشه نشیمنی و زاویه گزینی در سازند -
 و اختی امور که مرضی مزاج افکن نبود ارتکاب نمودند - اعلی
 حضرت بقصد تخریب و تادیب بل ترشیع و تهذیب چندی ازان
 والا گهر نظر عاطفت از داشته بتغییر منصب و جایگزین و عزل از
 خدمت نظم کل دکن که خدمتی است عظیم تنبیه فرموده خدمت
 مذکور از تعمیر آن قره باصره جهانبانی بخان دوران بهادر نصرت جنگ
 که به تصدیق مهام مالوه سی پرداخت تفویض نمودند - و خان
 مذکور را بغایت خلعت خاصه و از امن و اضافه بمنصب هفت
 هزارى ذات و هفت هزار سوار پنج هزار - سوار دو اسبه سه اسبه و بطاء
 یک کرد دهم از محال آن موپه بطریق انعام - سوار از گردانیدند -

بمنصب نهصدی ذات و موار و خطاب راوی سرانرا ساختند برگزیده
 رام پور را که وطن او بود در تیول او مقرر فرمودند .
 بیست و ششم پادشاهزاده و اعتبار مراد بخش که منصب
 الحکم از ملتان بدیدن مالک دوران بیگم صاحب آمده بود بظاهر
 دار الخلافه رسید - اسلام خان و عبد الله خان بهادر فدروز جنگ
 و بخشیان عظام صلابت خان و امالت خان بامر معلی استقبال
 نموده آن والا مکن را بشرف کورنش رسانیدند - و آن اختر بروج
 سعادت هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه سر عزت
 برافراخت - شایسته خان از الهاباد آمده سعادت احتلام سده سنه
 در یافت - بحکیم محمد داود چار اسپ ترکی مرحمت شده
 بیست و هفتم [ربیع الاول] هزده اسپ که امیرالامرا برسم
 پیشکش احوال داشته بود بنظر اشرف در آمد .

گذارش جشن قمری وزن اقدس

روز دوشنبه سلخ ربیع الاول سال هزار و پنجاه و چار مطابق
 هفدهم خرداد کار پردازان پیشگاه خلافت جشن قمری وزن اقدس
 سال پنجاه و چار و فاتحه پنجاه و پنجم از سنین زندگانی جاوید
 طراز برلزند اورنگ جهانداری آرایش دادند - و آن پیکر اتیال بطه
 و دیگر اشیاء معبوده مجبده آمد - خاقان جود گهتر مرصع سریر
 را بجای اقدس مطلع آفتاب پرو نوال ساخته عالمیان را کامیاب
 خواهرش گردانیدند - درین روز خجسته پادشاهزاده عالی منصب مراد
 بخش پانزده هزار موار دو اسپه سه اسپه بمنصب دراز ده هزاروی

نهم [ربیع الاول] زیر دست خان از صوبه بهار آمده دولت
گورنش یافت - و یک فیل که از پرتاب زمیندار پلامون گرفته بود با
دو هزار اشرفی و برخی جواهر و مرصع آلات که پرتاب مذکور مصحوب
او بطریق پیشکش فرستاده از نظراقدس گذرانید - از کومبیا
صوبه گجرات جبل سنگه ولد راجه سورجسنگه باضامه پانصدی
دریخت سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست
سوار سرانراز گردید - به میر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین علی
که دختر مراد کام نبیره میرزا رستم صفوی را خطبه نموده بود ده
هزار روپیه بجهت سرانجام کدخدائی انعام شد *

شب دوازدهم [ربیع الاول] برسم سنین ماضیه دوازده هزار روپیه
باهل استحقاق رسید *

پانزدهم [ربیع الاول] حکیم محمد داوود را بعنایت ماده
فیل برنواختند - مید حسن ملازم عادل خان را که از بیجاپور
برسم حجابیت آمده بود خلعت و اسب با زین نقره و ماده فیل
و هفت هزار روپیه نقد و پسر او را خلعت و هزار روپیه و همراهم
او را دو هزار روپیه عنایت نموده به بیجا پور رخصت دادند - و
بعادل خان خلعت خاصه با مرصع طره گرانبها و برای پسر او نیز
خلعت و طره مرصع مصحوب حید حسن ارمال یافت - چون راوهتمی
سنگه ولد راو دودا نبیره راو چاندا در گذشت - و فرزندی نداشت -
پادشاه کام بخش جایی او را به ابن العم پدرش روپ سنگه ولد
روپ بکند بن راو چاندا که پسر از فوت راوهتمی سنگه باصید
نوازش ملکه بدرگاه خلافت پناه آمده بود مرحمت نمودند - و

خاقان مهربان هر دو پسر او را بعنایتی در خور سزا افزای ساختند - و خدمت عرض وقایع صوابات و رسالت انعام که بموسوی خان متعلق بود بماعقل خان تفویض یافت - بدو صحت بیگ که تازه از ولایت توران آمده بود هزار ردیبه انعام شد - به فیض الله پسرزاهد خان فیل مرحمت فرمودند *

بیست و سیوم [صفر] بعرض اقدس رسید که هریمنگه ولد کشن سنگه که پسر برادر حقیقی راجه سورج سنگ پیمان زندگی برآمده - ازافرو که او را فرزند می نبود خدیو قدر دان روپ سنگه برادرزاده او را بمعطاء خلعت و اضافت منصب و مرحمت امپ با زین نقره سربلند گردانیدند - و کشن گده وطن عمش در تیول او مرحمت نمودند *

پنجم ربیع الاول بحکم مقدس سرور جوبدار سلطنت سلطان سلیمان شکوه اسلام خان و عبد الله خان بهادر فیررز جنگ و صلابت خان و امالت خان به استقبال فهرست صحیفه مغاخر و معالی بادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر - که از شدت غنای خبر عارضه ملکه دوران مالک گیهان بیگم صاحب برخصت سریر آرای جهانبنانی از برهانپور بعجلت تمام آمده بودند رفته آن والا کهر را بدرگاه آسمان جبه آورده - آن اختر فلک خلافت با خلف الصدق خود سلطان محمد بشرف کورنش رسیده هزار مهر نذر و طره مرصع با یک تصبیح مروارید و ده امپ عربی پیشکش گردانیدند - و بعنایت خلعت خاصه مقتدر گشتند - آتش خان دکنی یک فیل پیشکش نمود *

نصرت جنگ صورت واقعه معروض داشته دو توپ کلان و جمعی از
بندیهایی درگاه برسم کومک التماس نمود - بعد از معروض شدن
حقیقت فرمان شد که دو توپ بزرگ از دارالخلافه اکبر آباد نزد
خان مذکور بفرستند - و بحکم اقدس رشید خان انصاری و جمعی
دیگر از بندیهایی درگاه از برهانپور - و راجه پهاڑ سنگه بندبیل از جاگیر
و پرتیراج راتهور از رام پور - و جانشینار خان از مند سور - بسرعت
هرچه تمامتر هنگام کار بکومک رسیدند - و صبح یکشنبه نوزدهم
ذی الحجه دلبران جانباز از ملچار برابر دیواری که مقامیرآن روی
خندق ساخته عقب آن تفنگ می انداختند بر آمدند - و به پیش
بردن خاک ریز و فزونی تردد و آویز آن دیوار از دست شقاوت منشان
ادبار آثار بر آورده طبقه پائین را مفتوح گردانیدند - پس از چندی
آن دو توپ قلعه کوب رسید - و بصدا رعد آوای آن دو ثعبان حصار
ادبار رخنه در اساس توانائی و شکستباری این باطل ستیزان افتاد
و از بر انداختن دمدنها در برابر بروج و خالی شدن تالابهای فرار
قلعه از آب عنان تذبذب و تبصر از دست دادند - و ماروی گوند از
کثرت یاس و باس ذرایع برانگیخته زینهار ی گشت - و اواخر محرم
[سنه ۱۰۵۴] بدیدن خان دوران بهادر نصرت جنگ آمد - روز
دیگر خان نصرت جنگ با دیگر بندیهایی درگاه بالایی قلعه که در
فنایت زحمت است بر آمده برج و باره آنرا بنظر در آورد - و محمد
صلاح برادر خود را با پانصد سوار و هفتصد پیاده تفنگچی پیامبانی
گذاشته کیفیت واقعه عرضه داشت نمود *

هزدهم محرم - سوهی خان رخت هستنی از نیر جهان بر بست -

و بستن راه داشته بودند - بکمتر دست بردی پراکنده گردانیده در نواحی کثور برای گذرانیدن موسم برسات و بریدن جنگل جوالی قلعہ مخیم ساخت - و مساکن و مواطن آن ادبار رمیدگان به نهیب و غارت از بیخ و بن برانداخت - مازوی کردند از ملاحظہ سامان آلات قلعہ کشائی و فزونی سواہ و کثرت ترددات و اصابت تدبیرات خان نصرت جنگ از خواب غرور درآمده به میرزا والی و گویند داس راتهور ملازم خان مزبور متوصل گشت - و بهوپت پسر سنگرام را از قید خود برآورده با مردم معتبر سنگرام نزد خان نصرت جنگ فرستاد - درین اثنا بظهور پیوست که چندی می خواهند که بهوپت را گردانیده بقلعہ برند - ازین رو خان مسطور آنجماعہ تیرہ روز را بنزدان انداخت - و بهوپت را از رفتن قلعہ باز داشته نظر بند گردانید - و چون مار و حصار نسپرد خان مزبور دوازدهم شعبان این سال از افامنگہ کوچ کردہ و بکوہ لکھرہ کہ قلعہ کثور جز آن مرکوب ندارد برآمده - و آن مرکوب را کہ بسنگ و آہک برآورده محکم ساخته بودند بجنگ از چنگ مقہوران گرفته منزل گزید و چون قلعہ مذکور بر کوهی مشتمل بر در مرتبہ ہست و بلند کہ هیچکدام از آن بحصار احتیاج ندارد واقع شدہ - و مرہا سنگیست یک لخت کہ از هیچ سو عروج بران صورت نہ بندد - و در طرف مرتبہ پائین آن کہ بدیوار احتیاج داشت سنگرام احتیاج جداری از سنگ و آہک بر آورده بود - و مخادیل برج و بارہ دیوار را بتوپ و تفنگ و دیگر آلات نبرد مستحکم ساخته بودند - چنانچہ تسخیر آن بہ نیروی آویز و بازی ستیز میسر نبود - بظاہر خان دوران بہادر

کشایش قلعه کنور بتدبیرات صائبه خان

دوران بهادر نصرت جنگ

چون سنگرام گوند زمیندار قلعه کنور که از احتیاطات خود
 شاه راه بندگی و فرمان پذیری محفوظ عنایات پادشاهی بود
 رخت حیات بر بخت - و غلام او ماری گوند که از قبل او بحراست
 قلعه می برداخت بهر پست پسر او را از تصرف باز داشتند ضبط معامله
 مرزبانی از پیش خود گرفت - و قلیلی بخرج آن پسر که هنوز
 مراقب نگشته بود می داد - و با انتظار جمعی نصاب کار شوریده
 روزگار استحکام معادل و مساکن سر از مطاوعت بر تافته راه فرمان
 برداری و مال گذاری چنانچه باید نمی پیمود - و رعایای بعضی
 محال چاکیر صوبه دار که محدود کنور پیوسته بود نیز به پشمال
 گرمی آن مقام در اداء مال واجب تعلل می ورزیدند - بنای
 خان نصرت جنگ اواخر محرم سنه ماضیه تا بنیان خود و کور
 صوبه مالوه و اختی زمینداران از قلعه رایسین که اقامت می نمود
 راهی گردید - و در محال مرزبانی آن سخاوت و
 چند فروکش نمود - و جمعی را بقطع جنگل
 بر مترددین تپاک کرده بود و تقطیع راه برگماشت
 مخوف تهانها نهانده - و مردم کار دیده رزم و زور
 و آگهی معین ساخته - بجمعی خاطر روانه پیش
 مفر سال گذشته به کتل کنور رفته نزدیک
 و هفتصد هشتصد تنگی را که مذاکیر
 و پش پا
 بر ساخت -
 دستور فرمودند

لو بآب کاسنی صبر و معجون اترجی و قمیحه مداوا نمود - و این
 رنجوری روی با انحطاط گذاشت - و در اندک آنکه نزدیک بود
 که بالکل زایل شود حکیم مسیح الزمان که پدرش میرزا محمد
 استاد حکیم عنایت الله والد حکیم محمد داؤد بود بفرمان طلب
 از دار السلطنه لاهور بآستان معلی رسید - و بحکم اندس باحکیم
 محمد داؤد که در حقیقت معالج او بود انباز گشته معجون وردی
 ضمیمه گردانید - و صحت مزده نشاط بخشید - و حسن علاج و لطف
 تدبیر حکیم محمد داؤد در مداوی این مرض هایل بتحصین
 پادشاه مفضل بیهمال مقرر گردید - اگرچه پس از چار ماه
 امراض دیگر رو به تنزل گذاشت اما تا پنج ماه دیگر مرهمهای
 جراحان در ازاله الم جراحت سودی نمی بخشید - تا آنکه عارف
 نبی که در سلک غلامان درگاه منسلک است چون طالع او در
 شادی داشت و روزگار رخ بسازگاری - مرهمی ساخت - و در
 آن آخر بمرهم او لختی زخمها بالکل مندمل گشت - و بعضی
 بر آردی نهاد - و تفصیل عنایاتی که در جلدوری این خدمت
 و چون مریض مندرجست - و جشن صحت که بتاریخ پنجم شوال سال
 هجری بمقام ازان بزم عارفه شصت بود منعقد گشت - و بدین نهمی
 لخت که از هیچ صحت بسبب حرکتی که در سواریه سفر پنجاب
 بین آن که بدین داد - و بمعالجه هامو نامی ساکن حصار زایل
 حکم بر آورده ای که نصبت باز بوقوع آمد و آنچه از زرسرخ
 و بمرآت نیز که صحت بآنکه غسل نمودند بقفرا و مستحقان
 زین آویز و باگارش خواهد پذیرفت •

مقام خرابی او شده - از برهنه نمونی اختر مصعود روزگار محمود
 بقصد تلخیص سده سدره رحمت که مشعر کعبه اقبال است و منهل
 قوایل آمال از ایران برآه بصره روانه گشته بود - بیستم روز این
 داهیه بشرف رانده دولت ملازمت فایز گردید - و بمرحمت
 خلعت و از بی ثانی نگاهزار روپیده و منصب هزار و پانصدی ذات
 و دو صد - و نمودند در ازاله برخی امراض که در انشاء
 ام جراحت فرمان و العاجات صایبه بتقدیم رسانیده و از انجمله
 امراض شصت و نهم چار ماه مخوف بهم رسیده تب
 دایمی بود و سر باشد نیدن ادویه بارده از قسم کثور و ترشیا -
 وضعف بود تحقیق نوم علاج کرد - ناگهان لیذت طبع و اندفاع
 خون که از بی ثانی نمودند اندوه خاطر مهر ناظر گردید روی نمود -
 چون حکیم است است آن بجبهت توهم عروض مرض دیگر
 توقف کرد - معروض داشت که یکبارگی قبض نیکو نیست بتدریج
 علاج کرده خواهد شد - او حکیم مومنا بوسیله بعضی بعرض مالک
 زمان رسانید که مداوای این اسهال بسهولت می توانم نمود -
 و مالک دوران بعرض رنح رسانیدند - و خواهرش ایشان در علاج
 حکیم مذکور بر خاطر مهر ناظر پرتو افکند - اعلی حضرت نظر بضعف
 و اضطراب بیمه را از راه مامور گردانیدند - او بذاتی بعلاج
 پرداخت و آخر کار بخوابیدن زیاده علاج نمود - اتفاقا بجبهت
 احتیاج ماده بود و آنرا در بر اطراف چشم و پشت پا
 که صنوج آن با وجود جراحت خاطر اقدس را فکیران تر ساخت -
 پدید آمد - خدیو مهران علاج آن را بحکیم محمد داند مقرر نمودند

و پیرایه جمعیت کون و مکان دخل داشت [خصوصاً خورائیدن ادویه
و اغذیه و وضع و رزع همراه بشخص قدیس و نفس نفیس بتقدیم
میرسانیدند - و از قات فرصت بواسطه اشتغال به بیدار داری و
غمکساری آن قدره طاهرات و اسوه زاهرات ^{بدر لنگانه خاص}
و عام و بدر لنگانه خاص دیر بر می آمدند ^{بفرمان} و بدو
الحق معویت این عارضه بمرتبه بود که لم اندس ^{بی} عافیت
شفا بخش حقیقی - و ادوا پرداز تحقیقی ^{نه معجون} و وجه بادشاه
حق آگاه - و میامن انفس روشن دلال ^{من علاج} و بدر لنگان
صایب الحدس - صورت پذیر نبود - ^{هایل بتجسس} و از پلجا
میتوان دریافت که دوکس از خوادم ^{چاچه} پس از چار
کمتر از مملکه زمان بایمان رسیده بود یکی ^{ان نایره} و دیگر
بعد از بیست روز در گذشت - و در دیگر ^{تا آنکه عارف} و دیگر
کمتر سوخته بودند صحت یافتند - از ابتداء این واقعه ^{مهربه تا}
قریب چار ماه که امید صحت کمتر بود عیش و عشرت گوارا بر
خدیو گبهان تلخ گشته بود - چون ^{مصلحت} ایزدی مقتضی آن
بود که این بار گران دل خداوند کون و مکان را که اصنیت مجانیان و
جمعیت زمایان بذات ملکی ملکات او باز بسته است زیاده برین
آشفته ندارد - پس از چار ماه از فضل الهی امید عافیت پدید آمد
و از نتایج ترجمه پادشاه مسیحی نفس ^{از آثار نیت نیک} آن
مریم مرشت - آنکه حکیم محمد داود ^{که طبیب محرم} شاه
عباس فرمان روائی ایران بود و شاه صفی بعد از رحلت شاه
و زکوری باغرا به بعضی دوستان دشمن خود دشمنان دوست رودر

سند حاصل کنند. و باین مفسور مناشیر قضا تأذیر بنظام جماعت
 صونجات بهر طرف صدور رسیده - و ازین رو تذذیب و تخیلت
 بکار این جماعت آشفته روزگار راه یافته بود - درینوقت بربیع قضا فغان
 بکرامت صدور پیوست - که آنچه از محصول صدق معاش و وجوه
 وظایف موقوف شده باشد بتصرف این گروه باز گذارند - و بعد
 از این جای ثالث نگاه ندارند - و سکنه دارالخانه و حوالی آن بصدور
 اهل نمین - نموده تصحیح بگیرند - و در صونجات دیگر هر که
 موجب فرمان و آلاشان حضرت عرش آشیانی بادثال لازم الامتنان
 فرقه حضرت جنت مکانی با منشور لامع النور این دولت خداداد
 آفتاب سرب باشد صدور جزو بصلاح ناظران مهمات آنجا تصحیح امده
 پیش از تحقیق فوت و فرار و قبض و تصرف و آنکه سپاهی و اهل
 درون نباشد نموده باراضی مدد معاش او مزاحمت نرسانند - و
 رخت هستی بر بسته باشد و در فرمان قید مع فرزندان باشد
 او را بر اولاد مستحق او مقرر دارند - و بی قید مسطور باز
 نمایند - و اگر استحقاق بظهور پیوند حقیقت بدرگاه آمد
 معروض گردانند - و از کمال رانت علاج جسمانی را که
 نهاد تدبیر است ضمیمه مداوات روحانی ساختند - و همگ
 نی طبابت و جراحی چه جمعی که بحضور پیشگاه دار
 جهاندار می گام اندوز اند - و چه گروهی که از اطراف
 فرلهم آمده بودند شروع در دروا نمودند - و اورنگ آرای
 که پیشگاران تقدیر آسمانی همت بر انجام مراد از
 جمع اصولی که در صحت آن سرمایه عافیت دوم
 این است نیز

(۳۹۵)

همین مقدار زر باهل احتیاج دادند - و در نخستین ماه این
واقعۀ هایل شست هزار روپیه بدفعات به محابیح انفاق نمودند -
و از غرة ربیع الاول که آغاز ماه دوم بود مقرر گردانیدند که هر روز
هزار روپیه که ماهی سی هزار و سالی سه لک و شست هزار روپیه
مطابق دوازده هزار تومان عراق و چارده لک و چهل هزار خانج
که برای مطالبات عظیمه و جلیات جسیمه از دیوانه این بخش
آزاد فرمودند - و جسام جرایم آن جماعه بخشوده مبلغ هفت
روپیه از عین المال سرکار والا بخشیدند - و آنچه درینو از پیش
مراحم پادشاهانه و عواطف ملکانه بروی کار آمده بخشش و بخشا
داد معاش کل ممالک محروسه است - شرحش آنکه چون در واقع
اندان ولایت صفار دودمان هدایت حید جلال صدر الصدور
ب اشرف رسانیده بود که موسویخان جمعی غیر مستحق را
نکه احوال آنها بمرض حجاب بارگاه خلافت رساند مدد معاش
نه داده - و بعضی بفرامین اجاسی اراضی مدد معاش
متصرف اند - بنابراین حکم معالی بصدر پیوسته بود که
یک فصل مدد معاش ممالک محروسه را خواہ در خالصه
و خواه در تیول امرا و منصبداران حوامی سیور غایت
ب باب احتیاج حواله نمایند - و نیاز مندان ماکن دارالخلافه
دارالخلافه که محط مرکب اقبال است نزد صدر الصدور
بیجات بعیده بصوابدید صوبه داران و صدر چزد

جود در مانندند - و تا آگهی دیگر خدمتگاران و رعیت آب شهر
آن انتظار صفه و مصاکین - و اضلاع هر در طرف آن منبع
سعادت - و هر دو دست جود پیوست آن معدن خیرات مجروق
و مجروح شده بود - چون محبت و مهربانی اقدس بآن محتاجه
عجاب عصمت چه از کثرت شمایل جلیله و خصایل نبلیه
و عادات پسندیده و ملکات گزیده - و چه از فرما افزای و رضا
جویی نسبت بجمیع فرزندان بختمند سعادت بدو تر بفقر و مست
خدو مهر گستر از حدوث این واقعه غم افزا بر خلاف
فردای آن از مشکوی اقبال بر نیامدند - روز دیر - در
آفتاب بود پس از دو مهر بدولتخانه خاص و عام تشریف فرمود
پیش از یکا گری توقف نه نمودند - هر چند بمقتضای بشریه
درین ناله هایله اختی عنان اصطبار از دست رفت - لیکن دایم
آموز دبستان ایندی - و فیض اندوز مکتب مددی - به پیشوائی
خرد دور بین و رهنمائی رای صواب گزین - درین داهیة هوش
ربا سرشته تثبیت و تصبر بدست داشته همت بر معالجه بیماری
و دلدهی و دلداری آن نور حدقه جهانداري گماشتند - و نخست
بمعالجات روحانیه پرداخته از انقباس متبرکه شب زنده داران بیدار
دل - و زایه گزینان پیوند گسل - و ادعیه و عزایم ارباب طهارت و
تقی - و اصحاب نظامت و نقی - و انفتاح ابواب خیرات و مبرات -
استغفا نمودند - چنانچه از روز نخستین تا سیوم روز هر روز پنجزار
مهر و پنجزار روپیه بمحتاجان تصدق فرمودند - و بیعت و دوم
مهر که روز تولد آن صفوت گزین و برکت نهالین است نیز

آلت و اقسام اقمشه بظرف اطهر درآمد - و متاع يك لك زرينه بشرف قبول رسید .

رسیدن چشم زخم بقدری بیکر دره دریای
جهانداری دری صای فرمان گذاری بیگم
صاحب و حصول صحت بنایت ربانی
از شهر میشود حضرت خاقانی صاحب قران ثانی

ای مطالبات که ابرافضال خاقانی کشت امید جهانیان صرمبر
نرمودند و جت - ناگاه روزگار غدار و ملک کم رفتار خوبی نگویده
و خاصیت ناپسندیده بروی کار آورده شادی جهان را بغم آمیخت
یعنی حادثه عین الکمال قره باصره جهان بانی غره ناصیه کمرانی -
روی نمود - اجمال این قضیه نا مرضیه که تفصیل آن زمان را
از گویائی و گوشت را از شنوائی باز دارد آنست - که شب بیست
و هفتم محرم در اثنای آنکه آن ملک نقاب تقدس احتجاب از خدمت
خاقان گیهان بخواب گاه تشریف می فرمودند - ناگاه عظم
دامان طهارت - معی که دران کاشانه روشن بود رسید - و
چون لباس پردکیان تنق عظمت از نقایص نصایج و در کمال
نعومت و نراکت می باشد - و بروغنهایی معطر مخصوصا عطر
جهانگیری مدسم - آتش از گوشه دامان زیانه کشیده تمام ملبوس
مظهر را در گرفت - اگرچه از خولام قریبه چارتن که دران هنگام
حاضر بودند در نور نشانند این نایره ضایره نهایت چستی و
چالکی نمودند - اما چون بالبعه لیثان نیز در گرفت باطفاذ آتش

و هفت صد سوار از اصل و اضافه و بانعام ده هزار روپيه فوارش
يافت - الله ویردي بيگ که از ايران باراده بندگی درگاه عرض
اشتباه آمده بود بانعام چار هزار روپيه - و ميرزا بيگ چوره
اقامي که او نهز بقصد بندگی آستان جهان داری تازه از توران
رحيله بود بانعام ده هزار روپيه کامياب شدند - پايان اين روز
حضرت خاقاني باز دولت خانگه سموگر را رشک افزای خلک برين
گردانيدند - درين ايام - دهگانه ده هزار روپيه مقرر بفقرا و مصاکين
عطا فرمودند *

چازدهم [محرم] عبد الله پسر حميد خان بهادر پسر
بعنايت خلعت و منصب هزارگی ذات و چار صد سوار
و اضافه سر بلند گشته - بقدهار نزد پدر دستوري يافتند
نوزدهم [محرم] از سموگر بدولت خانگه دار الخلافه
ورود ارزاني داشتند - درين روز رستم خان بعنايت
واسپ با ساز طلا سر عزت برافراخته بسنبهل مرخص شده
قلي بخلعت و داروغگی نيل خانگه مقتدر گشت - بمقام
علي دانشمندی ده هزار روپيه انعام شد *

بيست و دوم که روز وزن موئين گره بر بحر خلعت
کهر را بطريق مقرر در دولت خانگه خاص بحضور اشرف
مرصع کمر خاصه بعنايت فرمودند - حاجی عاشور بخلعت
ده پيه کشمير از تغير محمد قاسم قاضي زاده کره رودي
اسپ سواروار گشته و خصصت يافت *

بیست و پنجم [محرم] پيشکشی اسلام خان از

خان حقیقت واقعه بدرگاه کیوان جاه معروض داشته التماس نموده که اگر پرتاب بعنایت منصب سرفراز شود موجب افتخار او می گردد - خاقان مجرم نواز او را بزمرد بندگان آستان معلی انهلاک بخشیده بمنصب هزاری ذات و هزار سوار نوازش فرمودند - ولایت پلامون را یک کرور دام جمع مقرر ساخته در تیول او مرحمت نمودند *

هفتم محرم [سنه ۱۰۵۴] شاعری امی تخلص که از ایران بعزم وندگی درگاه آسمان جاه آمده بود سعادت اسلام سده امیرا یعنی دربانست - و قصیده که در ستایش پادشاه گردون رو میبود بمسامع عظمت و جلال رسانید - و بعنایت خلعت از گرور پیه مباهی گشت - او چون باوجود تعری از وهو سواد شعر می گوید باین تخلص شهرت یافته *
خا

گذارش نوروز

یکشنبه دهم محرم سال هزار و پنجاه و چارم آفتاب جهان از گذشتن یک ساعت و یازده دقیقه و سی و یک ثانیه حمل انتقال نمود - درین روز اورنگ نشین اقبال برصفینه دولت نشسته بدولت خانه والا مراجعت فرمودند - از سنبل و مکرمات خان از دارالملک دهلی و مید خان از لکهنور رسیده بشرف تقبیل آستان خواجین مکن - و مید مرتضی خان هزار مهرنذر و یک نیل پهلوان آید - صفی قلی سیاه منصور بمنصب هزار ذات

هفتم

شده و علقرب میرسد بکیفر گرد از گرفتار خواهی گردید - او پاسبان دانه
 که هر چند شایسته خان با لشکر بسیار بیای قلعہ آمده فراوان جه
 و گوشش بکار برد بی آنکه او را به بینم بمصالحه و گرفتن پیشکش
 در ساخته مراجعت نمود - اکنون لوازم اطاعت و بندگی بجا آورده
 همارا می بینم - اما چون از نیاگان من هر که بسری رسیده
 حصن مزبور در تصرف داشت هرگز به پتفه نرفته من برفتن
 پتفه عهد نمی توانم نمود - زبردست خان دیگر باره برگزارد که
 اگر خود کار خود می خواهی به پتفه رفته اعتقاد خان را به بین
 آماده هلاک باش - پس از ارسال رسل و رسائل پرتاب برگزارد
 آنچه توابع من برفتن پتفه راضی نیستند اما اگر بعد
 پیمان مرا مطمئن گردانید و در مقام ضرورت من نباشید همراه
 شما به پتفه رفته اعتقاد خان را می بینم - زبردست خان مطابق
 نوازش او عهد نمود - پرتاب نزد او آمد و فیلی برای او آورد و مجددا
 بد گرفته برفتن پتفه مضمم گردید - زبردست خان از اعتقاد خان
 بد نامه طلبیده او را رهگرایی طمانینت ساخت - و بعد الله نجم
 ثانی پرتاب که چون پرتاب باطاعت در آمده هرجا رسیده باشد
 عنان باز کشید که درین نزدیکی معاودت نموده مر شمت که
 و هفدهم رمضان با پرتاب از پلامون راهبان نصاب مخ
 دوم در نواحق دیوکن بعد الله نجم ثانی ملحق آماده شد که
 هر دو باهم به پتفه رسیدند - پرتاب برای اعتقاد ازان قضا و قدا
 آورد و قرار داد که یک لک روپیه برسم پیشش دارند - و
 هفدهم واصل سازد - و زبردست خان مکه

تیمج رای با جمعی از قلعه پلاصون بشکار برمی آید - و صورت
 زمین و جبل سین پسران مدن سنگه تهرائی وکیل تیمج رای
 و طایفه دیگر که در قلعه بودند به پرتاپ متفق گشته بآید
 از پای او برمی گیرند - و جماعه را که از جانب تیمج رای
 بصیانت قلعه می پرداختند ایل ساخته قلعه را بتصرف پرتاپ
 درمی آرند - و از همراهم تیمج رای برخی بقلعه درمی آید
 و بعضی گرد فرار بر فرق خود بیخته متفرق می گردند - و تیمج
 رای مقهور از اسیرانده و از اینجا مانده بجزنگل آن نواحی درمی خزد -
 و مدن سنگه تهرائی و دوسه دیگر از اعیان آن محذول
 جمعی گذیر محاذی لشکر منصور نشسته بودند نیم شب
 می نمایند - زبر دست خان پس از اجتماع این خبر حضرت
 دیوکن را به دهرنیدهر اجینیه و جمعی از نوکران خود
 سپرده پنجم رمضان به پلاصون راهی شد - و از جنگلهایی صحر
 امروز و کتلهای عمیر العبور گذشته و فساد پیشگان را که در مضای
 و عقبات سر راه گرفته بودند مالش داده به مان گده رسید -
 در آن اثناء پرتاپ که از سطوت مجاهدان دین مغلوب یاس و هراس
 و حمل دست خان نوشت که چون بدالت طالع بلدگی
 اس برصفینه خداداد را سرمایند نجات خود را بپذیرای اطاعت
 از سزاگذاشتن و دیدن باجاء باز بسته است -
 از لایح باری سه گروهی قلعه را چون منزل گزیده به
 و میدان مرتضی مودمداست به با من نزد اعتقاد
 آید - صفی لدن به هشی پنجه کلها جمعیت بسیار روانه

عاقبت گزینی را گرامی خدمت گذاری درگاه والا شدند بدلا و
 احتمالت مطمئن ساخته چندی را که هوای تهر در سرداشتن
 مقید گردانید - و مردم را بقطع جنگل و تومیع طریق پلامون تعین
 نموده خود بفریم حصن دیوکن و استحکام آن پرداخت *
 یازدهم [شعبان] خان مزبور آگهی یافت که تیغ رای
 مدن سنگه تهرائی وکیل خود را با برخی از اعیان خویش
 و قریب شصت سوار و هفت هزار پیاده بموضع باولی چپون که
 پنج گروهی دیوکن جنوب ریه آن واقع است فرستاد
 دیگر در سمت مورده و کنده کسبل نموده در تجمه
 و از مخدولانی که بباولی چپون شتافته اند جمعی دو کر
 شبی خون پیش آمده اند - بنابراین گروهی از دلیران
 بمالرش مقاهیر شقاوت گرا فرستاد - مبارزان لشکر فیروزی بدانجا
 رسیده چندی از نژده پزوهان ضلالت نهاد را مقتول و مجروح
 گردانیدند - و باز ماندگان تیغ خون ریز را سپر فرار گشتند *
 شانزدهم این ماه [شعبان] اعتقاد خان این ماجری
 شنیده عبد الله نجم ثانی بخشی موبه بهار را که بالتماس خان
 مزبور حکم اقدس بتعین او صادر گشته بود با درباری برادر تیغ رای
 و بسیاری از تابیدان خود معین نمود - و مقرر ساخت که
 دمس خان پیوسته بانفاق در انداختن بنیان فساد مملکت
 مصاعف موفوره بتقدیم رسانند - و خود نیز آمده شد که
 احتیاج از عقب راهی گردد - و چون کار پردازان قضاوت
 تمثیل امور این دولت روز افزون فرا پیش دارند -

خواطر است از دست داشته سران قوم خود را آزرده خاطر ساخت
بیشتر سران قوم او بکین تیزی برنشسته درمصد دفع او گشتند -
و در آغاز رفتن اعتقاد خان بصوبه بهار دریا رای و تیج رای اعزام
پرتاب به پنده آمده خان را دیدند - و پس از اتماله و تسلیم
ناظم صوبه قرار دادند که پرتاب را مقید ساخته نزد او بیاورند -
و هر دو به پلامون برگشته باتفاق جمعی دیگر او را بقید در آوردند -
۱ سرداری آن قوم به تیج رای قرار یافت - صوبه دار برنمعه
آگهی یافته در باب آوردن پرتاب به تیج رای نوشت - او از غدر
پیشگی و حیل سازي وکیل خود را فرستاده عذرهای غیر معسر
در میان آورد - مدتی پرتاب در قید او بود - تا آنکه دریا رای
برادر کلان او و گروهی دیگر سرآمد طایفه چپرو که تیج رای
خسران گوی را بسرداری برگزیده بودند از انحراف و رویدند
اعتقاد خان هر کدام را دل دهی نموده رهگرای مطاوعت اولیاء
فولت روز افزون گردانید - دریا رای و دیگر اطاعت گزینان پیغام
دادند - که اگر فوجی با یکی از معتمدان بدین صوب فرستاده
آید حصن دیوکن را که تهاغه کلان پلامون است حواله نموده
بهرچه اشاره رود آن را بتقدیم می رسانیم - ناظم صوبه زیر دست
را با مرزبان شاه آباد روانه ساخت *

۲ شعبان خان مرزبور بنواهی دیوکن رحید - و از رای با
و بهوال و چنیت قلعه داران دیوکن او را دیوکن حصار را
او دریا رای را با برخی از همریان خود به اعتقاد
دادند - و از مردم دیوکن جمعی را که از اقامت پهنی و

روز شنبه مورخ [۱۰۵۴] میرزا محمد ارباب - سمرقند که
روز بعد اصفی در فتح پور از هجوم مردم آسیبی باورسیده بود
شرف ملازمت دریافت - خدیو مهربان او را بانعام سه هزار روبه
صرافراز ساخته بسمرقند رخصت دادند - چون بعرض ملتزممان
پایه ارزنگ جهان متانی رسیده بود که مقدر خان به تنصیق
مهمات صوبه قندهار و تنظیم احوال رعایا از قرار واقع نمی پردازد
چهارم حکومت قندهار بسعید خان بهادر ظفر جنگ که بنظم مهمات
صوبه پنجاب می پرداخت مفوض گردانیدند - و لطف الله
همر او را بعلمایت خلعت و اسب نوازش نموده مصحوب او
خلعت خاصه و فرمان صوبه داری بخان ظفر جنگ فرستادند
و بصحب کدورتی که میان سعید خان و راجه جگت سنگه بود -
قلعه داری قلات که از مضامات صوبه قندهار است از تغییر راجه
مذکور بخانه زاد خان نخستین در سعید خان بهادر تفویض
نمودند - و راجه را از تعیناتیان صوبه کابل گردانیدند - و نظم صوبه
پنجاب به قلیج خان مقرر گشت .

کشایش ولایت پلامون و اطاعت پرتاب مرزبان آن ملک

لحنی از چگونگی پلامون و گروتن شایسته خان صوبه داری
پیشکش از پرتاب زمیندار آن دیار گزارش یافت - آنچه احوال
بجای اقبال بدو مال لقمه ظهور بخشد به نگارش آن می باشد
پرتاب در رشته حسن ملوک که سبب خوارانیدن ز...

و بگلزیدن دیگر اوبه این عارضه مخونه بعد از چاره روز طبعیت
آن فروغ افزای گوهر سلطنت بصحت گرائید - و درین ایام اورنگ
نشین اقبال از فرط مهر بانی و دل نگرانی هشت مرتبه بمنزل آن
نیز اوج جلال برسم عیادت تشریف فرمودند *

بیستم [ذی الحجه] از موکر کوچ شد *

بیست و یکم [ذی الحجه] روپاس محط اقبال گردید - روز
دیگر درین منزل مقام فرمودند - محمد ناصر ملازم قطب الملک از
گلکنده بدرگاه سلاطین پناه آمده سعادت استلام عتبه علیه اندوخت
و پیشکش قطب الملک فیه ذیل شش نر و سه ماده از انجمله یکی با
یراق طلا باقی با ساز نقره از نظر اقدس گذرانید - جم قلی از بندر
سورت بآستان معلی رسیده خیول عربی و عراقی با لختی جواهر
و دیگر نوادر که در بندر مزبور بجهت سرکار والا خریدار بود بنظر میض
گستر در آورد - و ازان میان یک اسپ کمیت عربی مقبول طبع والا
انداخت - و به تمام عیار نامور گردید - و یک اسپ مرغنگ با زین طلا
بمیدن پور خلافت عنایت شد - هر یکی از صفی قلی میاه ملصور
مقصود بیگ علی دانشمندی - بغنایت اسپ مقتخر گردید *

بیست و میوم [ذی الحجه] موکب جهان پیمان از روپاس
نورددی در آمد *

بیست و ششم [ذی الحجه] بفرخی و نیروزی داخل حصار
خلانده شده حریم سلطنت را بفروغ خلالت برانروختند - و
یکه در شهر آثار ویا باقی بود همان روز بمنزلی که در شهرگاه
فرمودند *

خبر از بلخ به جلال پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر شد که اتفاق

نیفتی را با دو ماده فیل که آن کمانگر از بنگاله مصمم

به شمشیر ارسال داشته بودند از نظر اکسیر اثر گذراندیمالی که به

خلعت و اسب نوازش یافته مرخص گردید - و یک استلام عتیقه

و پنج اسب از طریق خاصه یکی با زین طلا مصمم با ماده فیل

التاج خلعت ملایمت نموده فرستادند * ت عادل خان

چاردهم [ذی الحجه] مقصود بیگ علی آورده بود بنظر

برادران و خوبشان بارادگی بدگی درگاه خواتین نقره و یکاههان

آمده بود دولت کورنوش یافت - و بمعنایت خلعت - و خنجر براق

طلا و منصبی در خور و انعام پنج هزار روپیه صرافت گزار گردید *

پانزدهم [ذی الحجه] قرین دولت جاوید اطر از از روپاس روانه

شدند - و در موضع آگاه پور دایره شد - روز دیگر سوکر مخیم اقبال گشت -

و سه روز بصید و شکار آن نواحی اشتغال نمودند - و دوازده قلاده

شیر نر و ماده و بسیاری از جانداران صحرائی شکار فرمودند *

هزدهم [ذی الحجه] چون در موضع سوکر مزاج مهین پور

خلایقت از منهنج اعتدال انحراف پذیرفت و ماده در گردن و سورت

تپ در بدن ظاهر گردید و همگنان را بگمان نا ساز گاری هوا که

دران ایام شایع گشته بود از جان شکیبائی رفت - هانان مهر گستر

از فرط عاطفت ابواب خیرات و مبرات که معالجه روحانی است

بر کشودند - و بعلاج جسمانی نیز که ناگزیر نشاء تعلق است پرداخت

اطباء مہمت شمار را بمددا مامور گردانیدند - بیمن توجه حضرت

خاقانی که مرهمه دواها امت بکشیدن خون و خوراندن زهر

پ از طریقه خامه با یراق طلا عنایت نموده فرستادند.

هفتم رباب جهانکشا بصوب سوکر بقصد

آن فروغ : سیر و شکار

نشین اقامت از فساد هوا آثار طاعون و علامات و با شیوع
فیر اوج چلم حضرت که صحت ذات ذات الیرکتش سرمایه
بیستم میرایه عنایت جهانیان است - هفتم ذی الحجه
بعد از سپهر بیست و یک بهر بصوب سوکر نهضت فرمودند - به حاجی
بیگ ارغون هزار روپیه مرحمت شد *

هشتم [ذی الحجه] دولتخانه فتحپور بنزول مقدس محط
جلال و محل اقبال گردید - و آن روز در روز دیگر در تالاب فتحپور
بصید مرغابی مسرت افزای طبیعت اقدس گشتند *
دهم [ذی الحجه] در مسجد جامع آن که از آثار عظیمه
حضرت عرش آشیانی است - و در فسحت و رفعت با آسمان
همسر - بنماز عید اضحی پرداختند - و پس از اداء نماز و مراجعت
بدولتخانه معلی رسم قربان بتقدیم رسید - هنگام در آمد هجوم و کثرت
بمرتبه بود که جمعی از تزام و تصادم در دروازه مسجد افتادند -
از افتادگان یکی بزخم جمدهر دیگری که از غلاف بر آمده باو رسید
در گذشت - و چندی از لحد کوب خسته گشتند *

یازدهم [ذی الحجه] از فتحپور نهضت نموده منازل روپاس
نزول فیض معمول شرف آگین گردانیدند - و سه روز در این
بهاگرا آه و دیگر جاندارو نهضت اندوختند - خواجه بزرگست ملازم

بهار روزی دیگر بمقایف اواصل و سایر مصنفات اتفاق
فرمودند *

هزدهم [ذي القعدة] مظفر حسین ولد میر ابوالمعالي که به
یغیاور رفته بود با سید حسن ملازم عادل خان بشرف استلام عقبه
جهانبانی رسیده يك نیل که عادل خان بار داده بود با ماده نیل
بر مایل پیشکش گذرانید - و سید حسن عرضه داشت عادل خان
با لختی نقایس که از جانب او بعنوان پیشکش آورده بود بنظر
اکسیر اثر در آورد - و بعنایت خلعت و اسب بازین نقره و یک مهر
صد تولگی و یک روپیه پهمان وزن مباحی گشت *

یست و چهارم [ذي القعدة] صفی قلی سیاه منصور حاکم
اسفرائین که فرمان روی ایران او را بپایه سلطانی رسانیده بود
بعزم بندگی آستان جهانداري آمده دولت تقبیل سده اقبال
دریافت - و بخلعت و منصب هزاري ذات و پانصد سوار و عنایت
اسب و غیل و انعام پانزده هزار روپیه نقد فرق مباحات بر انراخت
شیر خواجه بخاری از احفاد قافله مالار حقیقت مخدومی اعظم
که از ماوراء النهر روانه درگاه معلی شده بود سعادت ملازمت
آندوخت - و بخلعت و منصب پانصدی ذات و صد سوار و اتمام
چهار هزار روپیه سرانراز گشت *

ملخ ماه [ذي القعدة] بعبد الله خان بهادر فیروز جنگ
فیل از حلقه خاصه با ماده نیل عنایت شد - دوستکام ولد معتمد
بجان بعنایت خلعت و خدمت بخشیدگی احمد آباد سر بر انراخت
بدانصوب مرخص گردید - و معصوب او بمهرزا معینی نالام گشت

مطابق بیست و نهم دنی ماه جشن خجسته وزن اختتام سال پنجاه و دوم و افتتاح سال پنجاه و سیوم شمسی از سنین دوام قرین زندگانی جاودانی آرایش یافت - و وزن مقدس بطلا و دیگر اشیاء مقرر بتقدیم رسید - خدیو دین و دولت بر مرصع سریر آسمان نظیر که در هر انقی از آفاق چهار گانه آن چندین آفتاب زواهر جواهر تعبیه نموده اند جلوس اقدس فرموده حبیب و دامان جهانی بزر و سیم نثار که ملکه دوران مالک گیهان بیگم صاحب بدستور هر روز فرستاده بودند بر آوردند - درین روز فرخنده پنجهزار سوار از منصب مهین پور خلافت دو اسبه سه اسبه گردانیده منصب آن والا مرتبت بیست هزار ذی ذات و بیست هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند - و از اصل و اضافه صدر الصدور مید جلال بمنصب چار هزار ذی ذات و هزار سوار - و زاهد خان بمنصب هزار و پانصد ذی ذات و هزار سوار - و سجان سنگه سیسودی بمنصب هزار ذی ذات و چار صد سوار نوازش یافتند - براجا بدن سنگه به دوریه فیل عنایت شد - لعل خان گن سمد و سایر نغمه طرازان بانعام مقرر کاسباب گشتند .

شب هفدهم [ذی القعدة] مجلس عرس محمل آزای مقرر تقدس حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در روضه نور دین آئین آن محفوظه مغرت و رضوان برهم سنین ماضیه منعقد گشت - خاقان دریا نوال بان انجمن فیض موطن تشریف فرموده مبلغ بیست و هزار روبیه بارباب استحقاق قسمت نمودند - و صباح آن باز آن ترواحت نشان را بوزد اقدس فروغ آورد گردانیده بیست و

مختار دار بقا شد و بهر برهمنونی بخت بیدار شرف تقبیل هریم
 اقبال که محیط انضال است و محیط آمال دریانت ه
 بیست و یکم [شوال] دیانت خان دیوان دکن باضانه بانصدی
 ذات به منصب هزار و پانصدی شصت و دو مفتخر گشت - میرزا
 محمد ارباب ممرقند که همراه امام فلی خان از توران بطواف حرمین
 منیفین رفته بود و بعد از رحلت او از راه دریا بسورت آمده درین
 تاریخ بدوگاه خلایق پناه رسیده احرار معادت ملازمت نمود و باقیم
 در هزار روبه کامیاب گردید - به محمد زمان ارلات هزار روبه عنایت
 شد - چون هنگام بارعام گروهانام دولت کورنش در می یابند
 و از کثرت هجوم و زور ازدهام خاصه هنگام سواری اقدس که سعادت
 اندوزان حضور و انزالسرور مانند مور و سلخ فراهم آمده در مجری
 بر یکدیگر بهجت می جویند یک میر توزک از عهد خدمت
 ذیارستی بر آمد - خدیو دور بین بجهت نگاهداشت سر رشته رعایت
 مراتب سلخ ماه [شوال] چهار میر توزک مقرر فرمودند - تا در اثنای
 نهضت مقدس یکی که از همه اینان کلان منصب باشد بتوزک
 جلایب پیش پردازد - و دیگری که پایه منصبش فرو ترازان بود
 بتوزک دست راست قیام نماید - و سیوم که ازین کمتر باشد توزک
 دست چپ بجا آرد - و چارم که کمتر ازین بود توزک بندھائی
 که از عقب در قور می آیند بتقدیم رساند ه .

جشن مبارک شمسی وزن مهر مهرجهالبانی

روز سه شنبه هشتم ذی القعدة سال هزار و چهار و صد

یازدهم [شوال] از آنجا نهضت نموده بروهبلی متوجه گشتند *

دوازدهم [شوال] اعظم خان از متهر آمده سعادت ملازمت اندوخت *

چهاردهم [شوال] بستان سرا مرکز ریایات اقبال گردید *

پانزدهم [شوال] در نواهی باغ نور منزل سید خانجهان و امام خلی و سید جلال و موصو خان و دیگر بندگان دارالخلافه آمده بشرف ملازمت رسیدند - همان روز میمنت افروز در ساعت شکار دولتخانه والی دارالخلافه بنهول اشرف آسمانی پایه شد *

غوزدهم [شوال] الله دوست کاشغری بدرگاه آسمان جاء رسیده شرف انتظام در سط بندی این حضرت والا رتبت یافت و بمرحمت خلعت و منصبی در خور حال و انعام چار هزار روپیه مرسلند گردید - پدر او محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر بود - چون عبدالله خان پسرعم احمد خان که در چالش و ترسان مفصل کاشغر و خطا می بود بنی ورزیده کاشغر را از تصرف احمد خان سیر آورد - احمد خان پیش والی توران رست - و چندی در آنجا بزمبرد - و پس ازان که امام قلی خان او را سردار موهی ساخته بچنگ لهر قزاق که بقصد تسخیر اند جان آمده بود فرستاد - او قزاقان زد و خورد مقتول گشت - و الله دوست و والد از نزد امام قلی خان ماندند - و هر دو در سفر سعادت اثر حجاز کمره خان کمره رفتند - چون خان در کمره کمره مع عبدالحی و ارجان

کتابخانه حضرت زاید و اردر

ساخت ماه [رمضان]

چند ورهه رخت هستي بر بخت
نبود - و بر همان که در کینه

در وقت عید میدانند
بدن سگه نپیرا عم اورا !

مهمترین هزاره‌ی ذات
از اینها هستند. درین ماه مه،

و نیا محمدان عطا فرمود
فرقی شوال عبد

جاگیر باز داشته یک
میراحمد ملکانه باز بمنصب

پایان - یحیی ولد سمنه

خاصہ - انتہی - دام - ہزار - دام - ہزار - دام

هشتاد و نه هزار و شصت و هشت

بزرگوار دایم - رای پور

پیشین میرزا
و حاکم قاضی
و اخیوت
با

44

رضی یافت و در مکتب
و صدر عبدالحکیم
مسیحی

نگار چند که موضوع را از مضامین صورت تمامند

ولایت بزرگ سے ایک چھوٹے پرگنہ پرگنہ گرفتہ ہو

بی دین - دام - گنجینه دواکی - دام است بدین

هفتاد هزار دام - دولت - دام - پنجاه هزار دام - دام

یک ایک و چپا هزار دام - از

لک دیکھو لک دیکھو لک دیکھو

شصت هزار دایم - شصت و پنج دایم

مدینہ ہزار نام ہزار
نور پورا بی ہزار
و بخت ہزار
نیز حاصل
نور

یک اک رویداد ازین معمور ساخته اند

سوانح و سیرت
بازارها و معجزات
مقدس و حاکمان

مستحق و غلب این را

یازدهم [شوال] از آنجا نهفت نموده بر پهلای متوجه گشتند *

دوازدهم [شوال] اعظم خان از متهر آمده سعادت ملازمت اندوخت *

چهاردهم [شوال] بستان سرا مرکز ریایات اقبال گردید *

پانزدهم [شوال] در نواحی باغ نور منزل سید خانجهان و اسلام خان و سید جلال و موسویخان و دیگر بندها از دار الخلافه آمده بشرف ملازمت رسیدند - همان روز میمنت افروز در ساعت مختار دولخانه والی دار الخلافه بغزول اشرف آسمانی پایه شد *

نوزدهم [شوال] الله دوست کاشغری بدرگاه آسمان جاه رسیده شرف انتظام در سمط بندهای این حضرت والا ربیت یافت - و بمرحمت خلعت و منصبی در خور حال و انعام چار هزار روپیه سر بلند گردید - پدر او محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر بود - چون عبدالله خان پسر عم احمد خان که در چالش وترن مفصل کاشغر و خطا می بود بغی ورزیده کاشغر را از تصرف احمد خان بر آورد - احمد خان پیش والی توران رست - و چندی در آنجا بصر برد - و پس ازان که امام قلی خان او را سردار فوجی ساخته بجنگ لکرمقزاق که بقصد تسخیر اند جان آمده بود فرستاد - او نران زد و خورد مقبول گشت - و الله دوست و والد او نزد امام قلی خان ماندند - و هر دو در سفر سعادت اثر حجاز همراه خان که مقرونه رفتند - چون خان در مدینه مکرمه کاخ جسمانی از جان نانی را پرداخت هر دو از راه قریبا بسورت آمدند - پدر در آنجا

میرزا با لہور زاید و اردو را راہ راست بدارالخلافہ اکبر آباد برون •
 ماہ [رمضان] بعرض اقدس رسید کہ راجہ کھن سنگہ
 بہ دوریہ رختا ہستی برہمت - از آنجا کہ اورا فرزندہی جز پھر کنیز
 نبود - و برہمنان کہ در کیش کفر مقتدای ہنود اند پھر کنیز را
 در رنگ عبید میدارند - و بار طعام نمی خوردند - حضرت خانانی را
 بدن سنگہ نبیرہ عم اورا بمعنایت خلعت و باضافہ پانصدی پانصد سوار
 بمنصب ہزاری ذات و سوار و بخطاب راجگی واسپ سربلند
 گردانیدند درین ماہ مبارک مبلغ سی ہزار روپیہ مقرر بمحتاجان
 و نیازمندان عطا فرمودند •

غرفہ شوال عبد اللہ خان بہادر فیروز جنگ را کہ از منصب و
 جاگیر باز داشتہ یک لک روپیہ سالیانہ او مقرر فرمودہ بودند از
 مراحم ملکانہ باز بمنصب شش ہزاری ذات و سوار مباحی گردانیدند •
 حیات خان از اصل و اضافہ بمنصب ہزاری چار صد سوار نوازش
 یافت - یحیی ولد میف خان بہ خلعت و خدمت بکالری نعمت
 خاصہ از تغیر محمد قاسم ولد ہاشم خان - و مبارک روی برادر
 یحیی بخلعت و خدمت توزک - و نور الحسن بہ خلعت و خدمت
 داروغگی فیل خانہ سربلند گردیدند - ناہر سوانگی یک فیل برہم
 پیشکش گذرانید - چون از وقایع صوبہ کابل بسمع اقدس رسید کہ
 میان ملک مندود و میر یحیی دیوان کابل جنگی شد - و ملک
 دیوان زد و خورد مقتول گشت - میرا معزول ساختہ خدمت
 دیوانی بمیر مصہام الدولہ تفویض فرمودند •

ہفتم [شوال] قصبہ باری مورد سوکب فیروزی شد •

و شمشیر و سپر یراق طلای میناکار و امپ و نیل و لختی و خلی
مرصع که پوشش فرقه راجپوتیه است و دو راجپوت کتان پدید
آورده خلعت و امپ - و هشت کهن دیگر را خلعت عنایت نموده
دستوری معارفت دادند - و مصحوب او صالای بنوارید و شمشیر
سپر یراق طلای میناکار و دو امپ یکی عربی با زین طلا دیگری
عراقی با زین طلا برآنا مرحمت نموده فرستادند .

هزدهم [رمضان] علامی سعد الله خان بهذایت خلعت
خاصه و باضافه پانصدی دویست سوار بمنصب دو هزاری پانصد
سوار و خدمت میر مامانی که دررتبه تلو پایه گرانمایه وزارت
است مر اعتبار برافراخت - و چون متکفل این خدمت از
نزونی مهمات مرجوعه فرصت پرداخت خدمات دیگر چنانچه
باید ندارد داروغگی درلخانه خاص که بعلامی متعلق بود
بباقی خان که ازاعلمان معتبر است تفویض نمودند - و عرض
مکرر که آن نیز بار تعلق داشت بمیرک شیخ مفوض
گشت .

بیست و چهارم [رمضان] رایات جهان پدما بنواحی برگشته
مالپور که جاگیر راجه بیتل داس است رسید - راجه در نیل یکی
نرو دیگری ماده بعنوان پیشکش گذرانید - ماده نیل درجه
پنذیرائی یافت .

بیست و هشتم [رمضان] با مهین پور خلعت و جمعی
نف خاصان و عملی شکار از مقام رام پور بسوی باری متوجه گشتند
آنها را به خلعت خاصه بنواخته رخصت فرمودند .

ایست و هر روز مرا این جماعه از به تیکا یعنی جا نهین گزارش

دهند بجای خویش فرستاد *

هفتم [رمضان] دولت خانۀ اجمیر که بر ساحل تالاب آنا حاضر

است شرف نزول یافت - و بحکم - الخیر ایوخر - زیارت شریعت

صلیۀ اموة العرنا خواجه معین الدین نموده و مبلغ ده هزار

روپیۀ بخدام آن مکان نذارت نشان و دیگر اهل احتیاج تقصیم فرموده

بدولت خانۀ معلی مراجعت نمودند - راجه جسونت سنگه

از وطن آمده دولت کورنش اندرخت - درین تاریخ راجه جیسنگه

شان خود نموده - پنج هزار - سوار بهمار درآمد *

چهاردهم [رمضان] عبد الله خان بهادر فیروز جنگ

را بعملایت اسب از طوبلۀ خاصه با یراق طلا سر بلند گردانیدند -

و آخرین روز لیزبان مرقد منور تشریف برده فرمان دادند - که

در مصین دیگ بزرگ که حضرت جنت مکانی وقف آن مقام

اصادت انتظام کرده اند نیله گاوان شکار خاصه و برنج ص - نموده

بفقرا قسمت نمایند - یک صد و چهل و پنج من پادشاهی از

گوشت و برنج و روغن و دیگر مصالح یکبار دران دیگ پخته شد *

پانزدهم [رمضان] رایات جلال از دارالبرکۀ اجمیر بصوب

دارالحکمتۀ اکبر آباد منتخب گردید - راجه جسونت سنگه و راجه

جیسنگه بخلعت خاصه نوازش یافته باوطان خویش مرخص شدند -

وام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جیسنگه بخلعت و اسب

مربوط اخراخته همراه پدر رخصت یافتند *

شانزدهم [رمضان] راج کنور پسر رانا جگت سنگه بخلعت

مراتب شکار آگهی دارد در سلک بندهای آستان و ملوک مناصب
گودانیده بعنایت خلعت و خدمت داروغگی قراولان سر بلند
ساختند *

یستم و چهارم [شعبان] از روپاس کوچ شد - در اثناء راه دو قلاده
شیر به تفنگ خاصه شکار گردید - و نوای سرای هواچه جهان
مضرب خیام گشت - درین منزل اسلام خان و دیگر ارکان دولت
باردوی کلان آمده احرار شرف ملازمت نمودند *

غره رمضان حوالی پرگنه چاتسوراجه جی سنگه با پسران از
وطن خود رسیده دولت گورنش دریافت *

سیوم [رمضان] راجه مزبور چون وطنش نزدیک بود نه اسب
و یک فیل برسم پیشکش گذرانید *

هفتم [رمضان] که کنار تالاب جوگی مخیم دولت گشته بود
راج کنور پسر کلان رانا جگت سنگه به تقبیل سده سنیه مرعزت
بر اراخت - و یک فیل پیشکش نمود - و بعنایت خلعت فاخر
و سرپنج مرصع و جمدهر مرصع و اسب تپچاق با زین طلا نوازش
یافت - رانا جگت سنگه در سیر کشمیر که خدیو اقبال را در ایام
خجسته آغاز فرخنده انجام پادشاهزادگی بعد از انصرام مهم رانا
امر سنگه در خدمت حضرت جنت مکنی اتفاق افتاد - و ملتزم
رکب نصرت بود - و در هر یساق دکن که خدیو اقبال با عساکر
جهان کشا تشریف فرموده بودند با هزار سوار در رکب فیروزی
نصاب بود - درین نهضت پسر کلان را که در گروه راجپوتیه غیر
از راتهوران چنانچه نگارش یافت - بجانهدیفی پدر مختص و معین

پیش - حقیقت آئین - ولایت مآب - کرامت نصاب - خواجه
معین الحق والدین سجزی چشتی قدس الله مره العزیز اعتقادی
خاص و اخلاصی مخصوص دارند - بنابران بجهت زیارت مرقد فیض
مورد آن قدوة ارباب تقوی و تقی که سنت سنیة اهل کرام - و طریقہ
انیقہ آباء عظام خدایگان جهان است و پس از اورنگ آرائی جزیکبار
که در سال دهم هنگام مراجعت اعلام ظفر انجام از دولتآباد دکن
بدارالخلافه واقع شد دریافتہ بودند - عزیمت سیر سرزمین اجمیر
تصمیم فرمودند - و بعد از سپری شدن دوگرمی از شب دوشنبه
هزدهم [شعبان] موافق نهم آبان بماعتی که مختار دقیقه
شفاخان انجم و افلاک بود از دارالخلافه نهضت فرموده باغ نور منزل
را بنزول سعادت موصول نصارت تازه بخشیدند - و امید خان
جهان را بخلعت خاصه مرافراز ساخته بجهت محارمت دارالخلافه
دران جا گذاشتند - شیخ الهدیه ولد کشور خان باضافہ پانصدی
دویست سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار هر
برافراخت *

• بیستم [شعبان] از باغ نور منزل کوچ نموده دربستان سرای
نزل اجلال فرمودند - فردای آن دولت خانہ روپاس شرف
آمد گشت - و اعلام خان و دیگر اعیان سلطنت باردوی کلان
رخصت یافتند - که تانشاط اندوزی شکار روپاس در فتح پور
اقامت گزینند - درین تاریخ صلابت خان بعنایت علم و نقاره
مرصہات بر افراخت - لہرامپ خان را بخلعت برنواخته
توربکی گروانیدند - میر صالح ملازم مہین پور خلعت را کہ

شب پانزدهم [شعبان] بر ساحل آب چون و منازل باغات
آبروی آب چراغان بهنجی که حیرت انزایی تماشایان گشت بر
افروخته شد - و آنشبازی که مضمار آنشین ستایش آن بهایی
چوبین خاصه نور دیده نیاید بر روی کار آمد - پس از تماشای آن
برسم هر سال ده هزار روپیه باریاب استحقاق عطا فرمودند *

شانزدهم [شعبان] محمد باقر ملازم فهرست صحیفه مکرم و معالی
پادشاهزده محمد اورنگ زیب بهادر از دکن آمده عرضه داشت
آن بخت بیدار مشتمل بر خبر ولادت پسر نیک اختر بتاریخ سلج
رجب [سنه ۱۰۵۳] و التماس نام با هزار مهر نذر گذرانید -
اعلیٰ حضرت بمحمد معظم نامور گردانیدند - و محمد باقر را
بخلمت و انعام یک هزار روپیه نوازش فرموده رخصت دادند - و
مصحوب او خلعت خاصه پادشاهزاده والا مقدار عنایت نموده
فرستادند - و صبیله پاک گوهر شب پنجشنبه غره شعبان مذکوره از
دختر شاه نواز خان صفوی بوجود آمده بود و از دیگر عرضه داشت
آن بخت بیدار بمسامع حقایق مجامع رحید بزیلت النسا بیگم
موسوم گردید *

توجه خدیو هفت اقلیم خداوند تخت و تاج بهیم از دار الخلافه اکبر اباد بدار السعادت اجمیر

چون از طهارت طینت - و نظافت نظرت - محبت برگزیدگان
هرگاه احدیت - فطرت این برارنده مرید فرمان گزاری امت - و
جلیلی این فرارنده انسر جهانداري - و به ذات ذات البرکات حق

دهم [رجب] غصنفر الدوله الله ويرد بخان را بخاست و تقویض

خدمت داروغگی نیل خانه سر بلندی بخشیدند *

بیست و یکم [رجب] اکرام خان ولد اسلام خان نیکه پوری

باتعام هفت هزار روپیه - و ذوالقدر خان بمرحمت نیل مباحی

گشتند *

بیست و چهارم [رجب] برادر برتد سال نیل از حلقه خامه

و بملا علاء الملک ماده نیل عطا فرمودند - خوشحال بیگ کاشغری

پانعام دو هزار روپیه کامیاب گشت *

شب بیست و هفتم [رجب] برهم سزین ماضیه ده هزار

روپیه مستحقان و محتاجان تقسیم یافت *

سیوم شعبان شیخ عبد الحمید عمودی بعنایت خلعت و شمشیر

و سپر براق طلای میناکار و انعام چار هزار روپیه کامیاب صورت و

معنی گشته بمکه مکرمه مرخص شد - از زمان ملازمت تا آوان

معادلت مبلغ بیست هزار روپیه از نقود و اوانی طلا و نقره و جز آن

از سرکار معلی - و همین مقدار بحکم اقدس از پادشاهزادهای والا گوهر

و نوئینان عالی قدر بشیخ مذکور رسیده دامن امید او برآمود *

هشتم [شعبان] رای رایان فیدی پدشکش نمود - و چون از

دهر باز آرزوی انزوا در معموره بنارس که از معابد عظیمه هندو

اجت داشت درین تاریخ رخصت یافت *

دوازدهم [شعبان] خواجه ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان

بهادر فیروز جنگ بمنصب هزارگی ذات و پانصد حوار از اصل و

اضافه سر انداز گردید *

عرش آشیانی است بامر معلی سید جلال صدر الصدور و عاقلخان میر سامان بروضة مقدس آن غفران دستگاه رفته به آئین سفین سالفه ده هزار روپیه بگروهی از صلحا و فضلا و حفاظ قسمت نمودند و بسیاری از نیاز مندان از اطعمه و حلای بهره برگرفتند .

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] اعلیٰ حضرت برای رویت هلال برج اقبال سلطان ^{چنان} از شکوه بمنزل مهین پور خلافت تشریف فرمودند - آن والا گهر بمراسم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و اقسام نفایس پیشکش گذرانیدند - و متاع یک لک روپیه شرف پذیرائی یافت - و در وجه روزنمای آن فرخنده لقا تسبیح ^{سید} ولی که لعلی چند نیز داشت مرحمت شد - و بحکم مقدس مهین گوهر دریای عظمت بسید خان جهان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و اسلام خان و اعظم خان خلعت فاخر با چار قب مخمل طلا دوزی و جدهر مرصع - و بصدر الصدور سید جلال و موسوی خان و جعفر خان و راجه بیتللداس و ملا باب خان خلعت با فرجی -

بچهل کس دیگر خلعت دادند - ایشان نخست در خدمت اقدس و بعد از آن پیش پادشاهزاده نامدار تسلیات عنایت بجا آوردند - خدیو نشاتین شب هنگام بعد از تماشای چراغان که در نهایت زیب و ضیا بر کنار آب جون ترتیب یافته بود بدولتخانه والا مرابعه فرمودند - خواجه معین میر سامان آن گوهر محیط افضال چون چراغان نیکو سرانجام داده بود بعنایت ماده فیل مر بلند گردید . پنجم رجب مرشد تلمی میر آتش نیز بعنایت ماده فیل توالش یافت .

پیش از طلوع آفتاب و نیم گری بعد از غروب که نزد قدماء اهل
تاجیم داخل شب است از عدد گریهای شب کاسته بر عدد گریهای
روز افزودند - چنانچه نهار اطول در دارالخلافه اکبر آباد می و شش
گری - و در دارالملک دهلی می و شش و نیم گری - و در دارالملطنه
لاهور می و هفت گری و در دارالملک کابل می و هفت و نیم گری
و در خطه کشمیر می و هشت گری - و در بلده دولت آباد می و پنج
گری - و قدر لیل اقصر در هر یکی ازین بلاد تنه شست که عدد
گریهای چهار روزی اصفا قرار یافت *

آغاز فرخنده سال هفتم ار دوم دور جلوس سریر ارای جهانبانی حضرت صاحب قران ثانی

المئة لله که بهزاران میمنت و معصرت روز دو شنبه غره جمادی
الثانیه سنه هزار و پنجاه و سه مطابق بیست و پنجم امرداد و انتتاج
هفتم سال خجسته فال دوم دور روی نمود - نشاط را روز بازار دیگر
شد - و انبساط را بادلهای سروکار دیگر - درین تاریخ سید خانجهان با
پسران از قبول خود گویای آمده دولت اندوز کورنش گردید - و
هزار مهر نذر گذرانید - از عنایت خلعت خاصه - و هر کدام از
پسرانش سید شبر زمان الحسید منور بعطاء فیل سر بلند گردیدند -
به میرجعفر موسوی مشهدی هزار و پانصد روپیه عنایت شد •

هشتم [جمادی الثانیه] اجمیری ملازم سرو جویدار اقبال
پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر که پیشکش آن نامدار آورده بود
خلعت و امپ سر بر افراخته به بنگاله دستوری یافت - و بآن
کمار بخت بیدار خلعت خاصه و جواهر و مرصع آلات یک لک
روپیه همراه مومنی الیه فرستادند - و دو لک روپیه نقد از
خزانة بنگاله مرحمت فرمودند - چو مرخان عنایت فیل سر
بر افراخت •

شب دوازدهم [جمادی الثانیه] که تاریخ شفقار شدن حضرت

مساوات بهم می رسد شماره گریهای روز و شب متساوی اعتبار
 نموده اند - و در غیر این که مقدار روز و شب متفاوت می گردد
 عدد گریهای شب از روز بغزونی و کمی مقدار لیل و نهار می کاهند و
 می افزایند - چنانچه در عرض دارالسلطنه لاهور عدد گریهای نهار
 اطول بمی و پنج و لیل اقصر به بیست و پنج می رسد - و بر طبق
 این ضابطه عدد گریهای روز و شب بعمل می آید تا آنکه جمعی از
 مهره این فن دقیق که بحلیه اعلام متجلی بودند برای ضبط هنگام نماز
 فجر و مغرب آغاز روز پیش از طلوع آفتاب به یک و نیم گری و ابتداء
 شب بعد از غروب به نیم گری مقرر داشته علامت تعیین آن گجر
 گردانیدند - و این دو گری را از اجزاء شب کاسته بر اجزاء روز بسویت
 افزودند - و پیمانه گری را بنهجي درست نمودند که در عرض لاهور
 موافق قاعده نجومی نهار اطول از سی و پنج گری و لیل اقصر از بیست
 و پنج متجاوز نگشت - و ازین رهگذر گریهای روز و شب در مقدار
 متفاوت گردید - و چون درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب
 ناظر خاتان جهان که در جمیع شئون عدالت و مویت که تسطاس
 نظام عالم و اساس قوام بذی آدم است منظور و ملحوظ دارند -
 پرتو افکند - و تفاوت گریها بر فراز ظهور برآمد - از القاء ربانی و الهام
 آسمانی قانونی دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گریها و اختلاف
 پیمانه موجب تشخیص وقت، صلوة فجر و مغرب بر وفق سنت
 سنیه گردید مقرر فرمودند - و آن این است که وقت نواختن
 گجر صبح و شام را بدستوری که گزارش یافت بحال داشته پیمانه
 گریهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گری

روپيه - و باصمعیل خواجه هزار روپيه مرحمت فرمودند - و اهل
طرب بانعام مقرر سرفراز گشتند *

دوم جمادي الاولی خواجه محمد چوره اقامي بعتاء هزار روپيه
کامیاب گردید *

دهم [جمادي الاولی] سید صدقه بمرحمت ماده فیل سر
برافراخت - بدلاور دکنی دویست مهر و بمیر ماه که از مارواه النهار
بآستان معلی رسیده بود دو هزار روپيه انعام شد *

ولادت باسعادت سلطان ممتازشکوه

سالخ ماه جمادي الاولی سنه هزار و پنجاه و سه هجری
مطابق بیست و چهارم اسرداد بعد از سپری شدن هفت ساعت
و هفت دقیقه از شب یهشده مهین گوهر بحر خلافت را از دختر
نیک اختر سلطان پرویز گرامی پسری بوجود آمد - اختر برج جهانمائی
هزار مهر بعنوان نذر از نظر خورشید اثر خدیو گیتی پرور گذرانیده
التماس نام نمودند - حضرت خاقانی به ممتازشکوه نامور گردانیدند
و از سرکاروالا برای تهیه مواد جشن مبلغ دو لک روپيه انعام
فرمودند *

گذاش قانون مجدد در تعیین گریهای شبا روزی

بر پژوهندگان دقایق انجم و انلاک پوشیده نماید که ستاره شناسان
هندوستان روز و شب را باقسام شصتگانه متساویه منقسم ساخته هر
قسمی را گری نام نهاده اند - و آغاز لیل و نهار از طلوع و غروب
آفتاب قرار داده هنگام اعتدال ربیعی و شهری که در روز و شب

اعتبار برآزموده بوطن دستوری یافت - پیدگش معتقد خان
 فیل بنظر اندن در آمد - خلیل الله خان از کوهسار هندوار
 در آنجا بیست و نه فیل خرد و بزرگ از نر و ماده صید نموده بود
 بدرگاه معلی آمده شرف اندوز ملازمت گشت - میر رجب
 ملازم عادل خان بعنایت خلعت و اسب با زین نقره و هفت
 هزار روپیه نقد نوازش یافته به بیجا پور مرخص گردید
 و فیله ۱۱ حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و
 ماده ۱ فیل و پاندان مرصع گران بها مصحوب مظفر حسین
 داروغه عدالت که درینولا خدمت مزبور از تغیر ار بقاد علی
 میدانی مغفوض گشت بعادل خان مرحمت فرموده فرستادند -
 و بیست اسب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر نیز
 همراه ار ارسال داشتند - و مظفر حسین هنگام رخصت بعنایت
 خلعت و اسب مباهمی شد - درین جشن فرخنده نظر بهادر
 خوبشگی باضانه پانصد سوار بمنصب ۵۰ هزاری دو هزار سوار -
 و سعد الله خان باضانه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ۵۰۰۰ سوار و بمرحمت فیل از حلقه خاصه - و سیادت خان برادر
 امیر خان باضانه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چارصد
 سوار - و حقیقت خان باضانه پانصدی ذات بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد و پنجاه سوار - و حاجی محمد یار اوز بک از
 اصل و امانه بمنصب هزارای ذات و پانصد سوار عز افتخار اندوختند -
 شیخ عبد الصمد عمودی بمرحمت اسب با زین نقره و ماده ۱ فیل
 مختصر گردید - بمیر جعفر خوبش میر فتح الله شیرازی پنج هزار

فهم [ربیع الاول] پیشکش ذوالقدر خان حارس غزنین چارده
اسب از نظر اقدس گذشت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد رهنمائی گم گشتگان
بوالهی ضلالت - خاتم و فاتح باب نبوت - علیه افضل التحیات والصلوات
منعقد گردید - و دوازده هزار روپیة مقرر باریاب استحقاق رسید *

بیست و پنجم [ربیع الاول] به نو نهال چمن اقبال سلطان
سایمان شکوه فیل خردی با یراق نقره عنایت شد - سه لطف
علی بحراست قلعه کانگه نوازش یادت *

خجسته جشن قمری وزن

روز مبارک دوشنبه دوازدهم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه
و سه مطابق هشتم تیر بزم آرایان حریم سلطنت محفل میمنه
افرای قمری وزن انتهای سال پنجاه و هیوم و ابتداء سال پنجاه و چارم
از سنین زندگانی جاودانی آرایش دادند - خافان بحر انصال
بعد از وزن مبارک بطلا و دیگر اشیاء معبودة بر سریر مرصع جلوس
فرموده ابواب جود و سخا پرکشادند - درین روز مسرت امروز پیشکش
گوهر اکلیل خلافت پادشاه محمد شاه شجاع بهادر سی فیل
با یرق نقره بیست و چهار نفر و شش ماده و اصناف افش و
و دیگر نفایس یدگاله که از انجا محبوب اجمیری و غیزه ملازمان
خود ارسال داشته بودند - و قیمت مجموع سه اک و بیست هزار
روپیة شد بنظر اقدس در آمد - بکسان آن بخت بیدار دوهزار روپیة
انعام شد - راجه جسونیت سنگه بعنایت خلعت خاصه قامت

ششم سال (۱۳۳۳)

پانصدی چارصد سوار بلند پایه گردیدند - و حکیم حاذق باضانه
ده هزار روپیه بسالیانه سی هزار روپیه کام اندوز گشت - و باهل
طرب انعام مقرر رسید *

نوزدهم [محرم] اعظم خان و خلیل الله خان بعنایت خاصت بلند
پایگی یابند - و اعظم خان بتمهرا و خلیل الله خان بصوب کمانتون
و هردار تا از انبال نر و ماده آنحدود صید نمایند مرخص گشتند *

بیست و چهارم [محرم] میرزا سلطان ولد میرزا حیدر صفوی
را برای تهیه مواد ازدواج که بصیغه اسلام خان مقرر گشته بود بانعام
ده هزار روپیه کامیاب گردانیدند - به دایود بیگ ملازم سیارش
پنج هزار روپیه - و بسید صدقه چار هزار - و به محمد میرک هزار و
پانصد - و به یکی از نظر بیگ کلیاه و میر طالب خویش حاجی
عاشور هزار روپیه - حمت نمودند *

شانزدهم صفر بهمن پور خلافت فیل از حلقه خاصه دل مردن
نام با یراق نقره و ماده فیل عذایت شد - جانشینار خان بعنایت
خلعت و فوجداری سرکار مندسور از تغذیر ذو الفقار خان فرق
مباهات برافراخت *

هشدهم [صفر] راجه بیده داس را بمرحمت اسپ از طویل
خاصه با زمین مطلا برنواختند - پیشکش عاقلخان از جواهر و مرصع
آلات و نه فیل که مصحوب میر رجب ملازم خود بدرگاه خوانین سجده
گاه ارسال داشته بود بنظر اقدس در آمد *

غریب ربیع الاول معز الملک بخلمت و خدمت دیوانی صوبه
گجرات و ماده فیل مفتخر گشته دستوری یافت *

به پرتو و روز بر اندوخت - فردای آن خاقان مغضال ابرئوال پسر اورنگ خلافت جلوس فرموده جهانیان را بکام دل رسانیدند - و رسم آزار جهان بر گرفتند *

میدوم محرم [سنه ۱۰۵۳] بمنزل مهین گوهر بحر جلال که متصل بهار فلک رفعت دار الخانه بر ساحل دریای جون در کمال دلگهائی و روح افزائی انجام یافته بر سفینه دولت تشریف فرمودند - پادشاهزاده بلند اختر باقامت مراسم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و مرمع آلات و دیگر رغایب مجلوبات پیشکش نمودند - و متاع یک لک روپیه پذیرفته آمد *

هفتم [محرم] پیشکش اعظم خان انواع نفایس بنظر اکسیر اثر در آمد - و متاع دو لک روپیه نه پذیرائی رسید - ده هزار روپیه مقرر عشره اولی این ماه بمستحقین عطا فرمودند *

یازدهم [محرم] پیشکش شایسته خان هفت فیل فرو ماده بالختی دیگر اشیا از نظر اقدس گذشت - بشیخ عبد الصمد عمودی پان با پاندان طلا و ارگجه با پیاله و سرپوش زرین و چهار هزار روپیه نقد عنایت شد *

هزدهم [محرم] که روز شرف بود پیشکش اسلام خان از نظر فیض گستر گذشت - و متاع یک لک روپیه بدرجه قبول رسید - درین نوروز آنچه از پیشکش پادشاهزاده کامگار و امراء ناصدار شرف پذیرائی یافت قیمت آن نه لک روپیه شد - ملا بخشان میر بخشی باضافه هزارتی ذات بمنصب چار هزارتی دو هزار سوار - و مراد کام نمیره میرزا وستم صفوی باضافه پانصدتی ذات بمنصب هزار و

فراغ نماز بدرتخانه و لا مراجعت نموده بذات اقدس منت قربان
بندهیم رسانیدند - و در ذهاب و مسجی رسم نثار بفعل آمد .
یازدهم [ذی الحجه] شایسته خان ناظم صوبه بهار بصوبه دار
لهاباد از تغیر عبدالله خان بهادر فیروز جنگ نرق عزت برانراخت
و اعتقاد خان که جوینور از تغیر فرموده بشاه نواز خان مرحمت
نموده بودند . چنانچه در سال پانزدهم گذارش یافت - بنظم صوبه
بهار از تغیر شایسته خان مفتخر گردید . و بانمانه هزار سوار
بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار نوازش یافت - چون از عید الله
خان که صنایع احسان این دولت خدا داد ازل بنیادست ناسوامی
و حق نشانی روز بروز بهطور می پیوست - درینولا او را از
صنایع و جاگیر باز داشته یک لک روپیه مالدارانه او مقرر
فرمودند .

شانزدهم [ذی الحجه] شیر خان قرین را که چندی منصب
و جاگیر ازو باز گرفته بودند مشمول عذابت گردانیده بمنصب
سابق که در هزار سوار بود امر از ساختند .
بیست و ششم [ذی الحجه] خایل بیگ تهاذه دار غور بند و
ضیماک از اصل و اضافه بمنصب هزاره هفتصد سوار میامی
گشت .

گذارش نوروز

عقب تنبه ملخ ذی الحجه - ده هزار و پنجاه و دو بعد از گذشتن
هفت ماهیت و یکدقیقه خورشید جهان افروز بیست و شش گشت .

مبلغی بقدر حاجت بر ترمیم این بقاع صرف نمایند و باقی را در مضارف معهوده از علوفه سالیانه داران و ماهواره خواران و آتش و نانی که بجهت سدنه و خدمه و عواکف و خوادم این مکان والا شان و دیگر محتاجان و بی نوایان مقرر است خرج کند - و هر چه زیاده آید در باب آن خلیفه وقت که تولیت این بقعه فیض بوی تعلق دارد آنچه مناسب داند بفعل آرد

بیست و سیم [ذی القعدة] راجه بیتهداس بعنایت فیل از حلقه خاصه سرافراز گشت - مرشد قلی بخدومت داروغگی توپخانه و کوتوالی عسکر نصرت لوا از تغیر غصنفرو لد الله و بریدی خان مبداهي گردید *

بیست و نهم [ذی القعدة] به محمد مومن هدایذی دو هزار روپیه عنایت شد *

غره شهر ذی الحجه پادشاه حق آگاه بروضة خلد آئین حضرت عرش آشیانی تشریف برده بعد از آداب زیارت ده هزار روپیه باصحاب استحقاق انفاق فرمودند *

هشتم [ذی الحجه] شیخ عبدالصمد عمودی که شریف مکه را بعنوان سفارت با کلید بیت الله بشگون کشایش اذالیم هفتگانه روانه آستان خواتین مکان ساخته بود : سعادت ملازمت اقدس اندوخته کلید گذرانید - بعنایت خلعت و الوام چهار هزار روپیه کمباب گردید *

دهم [ذی الحجه] حضرت خاقانی با نر ایزدی بر فیل آسمان صار نصرت نهان نام بعیدگاه تشریف فرمودند - و بعد از

است بطول نه ذراع و عرض پنج : پیش ایوان چبوتره بطول
چل و شش ذراع و عرض ده - جنوبی ضلع باغ سر امر ایوان در
ایوان است - رو به شمال به عرض دوازده گز - در درکنج این ضلع دو
برج است قرینه برجهایی کرسی سنگ سرخ - در وسط ضلع
مسطور دروازه روضه - بر بر آسمان برافراخته - قطر سطح گنبد
دروازه که مئمن بغدادی است شانزده ذراع است و جانب
شرقی و غربی گنبد دو نشیمن است بشکل نیم مئمن - هر یک
بطول هفت گز و عرض چهار که سقفش نیم کاسه است - ده هزار
زاویه عمارت دروازه چار خانه مربع دو طبقه واقع است بی محجر
بطول و عرض شش ذراع مشتمل بر چار نشیمن نیم مئمن - دکه سور
شمالی و جنوبی این عمارت دو پیشطاقی است هریکی بطول
شانزده گز و عرض نه و ارتفاع بیست و پنج - و در سمت شرقی و
غربی دو پیشطاق است - هر کدام بطول دوازده گز و عرض هفت
و ارتفاع نوزده - بر فراز روی کار دروازه جانب درون و بیرون هفت
چوکهندی است که کلاه آن از سنگ مرمر است - در چار کنج
این عمارت چهار منار در کمال تکلف و زیبایی است - جدران باغ
و عمارات و دیوار آن از درون و بیرون و فرش عمارات و شرفات حیطان باغ
که بچهار چرخ رسیده و در آن سنگ مرمر و سنگ سیاه پرچین شده
همه از سنگ مرمر و انجام پذیرفته است - پیش دروازه چبوتره
است بطول هشتاد ذراع و عرض سی و چار - و جلو خانه بطول
دویست و چار ذراع و عرض صد و پنجاه - در اضلاع چارگانه جلو خانه
صد و بیست و هفت حجره است - متصل دیوار باغ دو خوبص

و فرش مسجد از سنگ سرخ مرتب ساخته - و سنگ زرد و سنگ
 سیاه در آن هرچین نموده شکل جای نماز نمایان گردانیده اند -
 پیش آن چبوتره است بطول هفتاد ذراع و عرض بیست - پیش
 چبوتره حوضی بطول چارده ذراع و عرض ده - محسن روح افزایش
 عبادتگاه اوتاد - و فضائی دلکشایش سجده جای عباد - شرقی
 روضه مطهره مهمان خانه است قرینه مسجد که در جمیع جزئیات
 و خصوصیات مانند آنست - مگر آنکه دیوارش محراب ندارد و فرشش
 از هابی نماز نیست - در چهار کفج کرسی سنگ سرخ چهار برج
 توپخانه طبقه واقع شده - و طبقه سیوم آن گنبدی سقف است - کلاه
 در درون از سنگ سرخ است - و از بیرون از سنگ مرمر - و
 پهلوئی هر برجی ایوانی است بطول دوازده گز و عرض شش -
 که در دو جانب دو حجره دارد - پایان کوسه سنگ سرخ باغی
 است فردوس آئین بطول و عرض سه صد و شصت و هشت گز مشحون
 باقسام ریاحین و انواع اشجار - در چار خیابان وسط باغ که بعضی
 چهل ذراع است - نهری است بعرض شش گز - و در آن
 فوارها از آب دریای جون جوشان - در ملتقای آنها چبوتره است
 بطول و عرض بیست و هشت گز - که نهر مذکور اطراف آن
 گشته - و در وسط چبوتره حوضی است بطول و عرض شانزده گز - و
 در آن پنج فواره نصب شده - فرش خیابانهای این نمودار جنت
 از سنگ سرخ است که آن را بطراحی تمام گره بندی نموده اند -
 در هر یکی از ضلع شرقی و غربی باغ ایوانی بطول یازده گز و
 عرض هفت با دو حجره بنا یافته - و عقب ایوان طبله

نقاروان چادر کار و صنعت گران مانی آثار در پرداخت آن بدیهیضا
 نموده اند - با قلم اشجار و مداد بحار انجام نگیرد - و صورت اختتام
 نپذیرد - سابقا درین مکان حجری بود از طلبی میثا کار که چهل
 هزار توله وزن داشت - و ضار اک روپیه قیمت - چنانچه در تضاعیف
 سوانح سال ششم از دور اول نگاشته آمد - خدیو عاتبت الدیش مال
 مگال از دور بینی و حزم گزینی بمتصدیان مهمات عمارت روضه منوره
 حکم فرموده بودند که حجر از سنگ مرمر بکیفیتی که گزارش
 یافت آماده سازند - و چون هر عرض ده مال بصرف پناه هزار
 (در پیده صورت انجام گرفت - درینولا بموجب حکم اقدس بجای حجر
 زر ناب نصب نموده اند - کتابه درون و بیرون روضه مقدس که سور
 قرآنی و آیات رحمانی و اسماء حسنی و ادعیه مأثوره است بفرهی
 پرچین کاری شده که حدت اندازی ساکنان عرصه خاک بل معتکفان
 خطه افلاک است - و نگارش توصیف منبت این بنای راسخ البندان
 ثابت الارکان و کرمی آنرا نامه جداگانه باید - غریبی روضه منوره
 بر کرسی سنگ سرخ مسجدی است سه چشمه از سنگ مرمر
 بطول هفتاد ذراع و عرض سی مشتمل بر سه گنبد که آن هر سه
 از درون از سنگ سرخ است و از بیرون از سنگ مرمر - گنبد میانه
 بقطر چارده ذراع است - و هر یکی از دو گنبد دیگر بقطر یازده -
 گنبد میانه پیشطاتی دارد بطول چارده ذراع و عرض ده و ارتفاع
 بیست و یک - پیش هر یکی از دو گنبد ظرفین خانه است بطول
 یازده و عرض نه - حاشیه از راه مسجد را از درون و بیرون بسنگ
 مرمر و سنگ زرد و سنگ سیاه بطرح موج پرچین می نموده اند

تنگ بیک مجلای مصفی هم ازین سنگ که شگرفکاری پرچین آن
 گزارش خواهد یافت - دروازه محجراز سنگ یشم است بطرح پند روضی
 که مفاصلش را به تنگهای آهنین گرفته آنرا زر نشان کرده اند -
 و ده هزار روپیه بران خرچ شده - درون این بنای عرش آسا کوکبه
 و قنادیل از طلای میدنا کار تابان - هرچار طاق این گنبد مینو
 مثال بمرایای حلبی گرفته - در یکی راه آمد شد گذاشته اند -
 در هر زاویه کرسی سنگ مرمر که از روی زمین بیست و سه گز مرتفع
 است مناری ست زینه دار از سنگ مذکور بقطر هفت ذراع و ارتفاع
 پنجاه و دو - از روی سطح کرسی مزبور تا کله که فرد بان پایه
 افلاک است و بر فرق آن چار طاقی از همان سنگ - فرش کرسی
 این روضه بهشت آئین از سنگ مرمر است - و فرش روضه را
 بسنگ مرمر و سنگ سیاه که ایام و لیالی ازان رنگ پذیرد گره
 بندی نموده در کمال زیبایی و خوش نمایی مرتب ساخته اند -
 در تمامی عمارات این روضه از درون و بیرون صنایع عجوبه پرداز
 سحر طراز عقیق و دیگر اقسام سنگهای رنگین و احجار ثمینی که
 جواهر اوصافش در ظرف بیان نگیرد - و لای نعمتش میزان زبان
 نسجد - از فروغش خورشید جهان آرا نورانی - و از ارماتش صم
 گیتی امروز روشن پیشانی - آینه چنان پرچین نموده اند که دیدار
 باریک بین بدقائق آن نرسد - و فکر دقیقه رح در ادراک بدایع
 آن در ماند - و گزارش کیفیت و کمیت صنایعی که در پرچین
 کاری چبوتره مرقد و محجر دورش که از انعکاس نقوش بدیده آن
 چیده مهر نگارین است و دامان شهر بهارین - بکار رفته -

که از سطح عمارت می و دوگز مرتفع است - فاصله گسترده هر طرح قالبی
 یکدیگر برآشیده بکار برده اند - و به فراز این گنبد که نشان بطن
 قفسیان منور است گنبدی دیگر آسمان گرای امروزی شکل که
 صندل فلک در ادراک این درجات دقایق آن سرگردان است بر
 اضرآخته اند - و بر فرق این گنبد کردن پایه که دور منطقه آن صد
 و ده گز است کلسی به بلندی یازده گز از زر ناب که چون خورشید
 تابان است نصب ساخته - از روی زمین تا سر کلمص صد و هفت
 گز است - درون گنبد در اضلاع هشتگانه آن هشت نشیمن دو
 طبقه هریک بطول پنج و نیم ذراع و عرض نه واقع شده - و در
 جهات اربعه چهار خانه مربع دو مرتبه است - هر کدام بطول و
 عرض شش ذراع محتوی بر چهار نشیمن که درازای هریک چار و
 نیم ذراع است - و پهنای سه - پش هر خانه مربع پیشطابقی است
 بطول شانزده ذراع - و عرض نه - و ارتفاع بیست و پنج - و در
 زوایای اربعه چهار خانه مئمن است - سه درجه هر خانه بقطر ده
 ذراع مشتمل بر هشت نشیمن - و درجه سیوم این خانه ایوانی
 است مئمن گنبدی سقف - در سه ضلع این بیوت مئمن جانب
 بیرون سه پیشطابقی است - هریک بطول هفت و عرض چار و
 ارتفاع ده - میانه گنبد مضجع فیض مرتع آن قدوه مطهرات -
 امور المقدسات - مسند گزین فردوس برین صدر نشین منازل
 عالیین - محفونه رحمت و غفران - ملفونه مغفرت و رضوان است -
 و بالائی تربت جنت منازات چبوتره است از سنگ مرمر که فرآ
 آن خورده قبر نمایان ساخته اند - و بر دور آن محفوری مئمن

اینها را که مشروط است بر دریای جون و دریای مزبور شمالی و
 متصل آن جاری آغاز حفر نموده آمد - و پس ازان که بیلان
 آهنی دست قوی بازو بجد کاری تمام بآب رسانیدند - بنایان بدیع
 کار و معماران شگرف آثار اساس را بسنگی بیضاروج در کمال متانت
 و رمانت بر آورده بمسطح زمین برابر ساختند - و بر فراز اساس کرسی
 رومق معانی که از ریاض رضوان حکایت کند و از حظایر قدس
 نمان دهد - بآجر و آهک چبوتر آسا بطول سه صد و هفتاد و چهار
 و عرض صد و چل یک لخت نموده شانزده ذراع مرتفع گردانیدند
 و گروهی گروه مردم از سنگتراش ساده کار و پر چینگر و صنعت کار که از
 اطراف و اکناف ممالک محروسه و راهم آمده بودند و هر کدام در صنعت
 خویش ید ظوای داشت با دیگر عمه بکار پرداختند - و روی کار آنرا
 بسنگ سرخ تراشیده که اقسام صنایع بدیعه از صنعت کاری و هر چه
 کاری دران بر روی کار آمده و چنان باهم پیوند یافته که نظر دقیق
 بدرز آن پی نبرد - بر آراستند - و فرش آنرا از سنگ سرخ گره
 بندی نموده مرتب ساختند - در وسط این کرسی عرش مرتب
 کرسی دیگر که روی کارش از سنگ مرمر است یک لخت مسطح مربع
 بطول و عرض صد و بیست ذراع و ارتفاع هفت برافراشته شده -
 و در وسط کرسی دوم عمارت رومق فلک های خلد آسا بقطر هفتاد
 ذراع بطرح مئمن بغدادی بکرسی یک گز بنایافته - گنبد مرقد
 فیض مورد که در حاق این عمارت است و سراپا از درون و بیرون
 از سنگ مرمر انجام پذیرفته از سطح تازه مئمن است - بقطر
 بیست و دو ذراع - و زه را مقرنس ساخته اند - و از زه تا شش گنبد

پایان را بزرگ وزن نموده شش هزار و پانصد روپیه همسنگش بفرستاد
 بقطا فرمودند - بمراد بیگ مکریمت هزار روپیه مرحمت شد *
 دهم [ذی القعدة] خدیو مهر گنجینه منزل امیرالامرا علیه السلام
 نغان را که خانگه - بیگ خان بود و بطریق عاریت بخان والا مکریم
 مرحمت شده بقیض قدوم میمنت لزوم مورد برکات آسمانی
 گردانیدند - او بعد از تقدیم مراسم پا انداز و نثار اصناف استعده
 پیشکش نمود - و مذاح یک یک روپیه بشرف پذیروائی رسید -
 درین روز حویلی اعتقاد خانب که پادشاهش اقدس نموده بود بامیر
 الامرا عفایت شد روز دیگر او را بمرحمت خلعت خاصه و خنجر
 مرصع باهولکناره و در اسب از طویل خاصه با زین طلا و مطلا و
 فیل او حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل
 برنواخته و خصص انصراف بصوبه کابل دادند *

شب هفدهم [ذی القعدة] مجلس عرس حضرت مهد علیا
 ممتاز الزمانی در روضه منوره آن محفونه مغفرت و رضوان که
 درینوا با تمام رسید و چگونگی آن نگارش می یابد مذعق گردید -
 و لایزال تقی از فضله و صلاح و حفاظ و دیگر خداوندان احتیاج و
 استحقاق بقرآن کریم و قراة فاتحه پرداختند - خافان دریا نوال بان
 مکان فیض نغان تشریف فرموده از بمجاه هزار روپیه مقرر نصف
 برین محفل مذکور عطا فرمودند - و صباح آن باز تشریف برده
 نیمه دیگر باغات بذل نمودند *

شرح عمارات روضه مطهره آنکه

در ابتدای سال پنجم جلوس والا بجهت تاجبیس این پناه رنبح

درین روز بهمن پور خلانت فیل دیپ سندر از انیال خاصه که پنجاه هزار روپیه قیمت دارد بایراق طلا و ماده فیل که قیمت این مجموع نیز پنجاه هزار روپیه است عنایت شد - و علیمردان خان بعنایت خلعت خاصه با نادری و جیقه مرصع و شمشیر مرصع و خطاب امیر الامرا و انعام یک کرور دام مباحی گشت - و مجموع تفخولش با یازده کرور دام طلب منصب هفت هزارائی ذات و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که درین دولت ابد مدت بعد از رحلت یمین الدوله آصف خان خانخانان سپه سالار مغفور مبرور منتهای مراتب امرای عظیم الشان قرار یافته موازده کرور دام شد *

جشن وزن مبارک شمسی

روز پنجشنبه غره ذی القعدة سال هزار و پنجاه و دوم هجری موافق سیوم بهمن کار پردازان بارگاه حشمت و اقبال مجلس شمسی وزن اختتام سال پنجاه و یکم و افتتاح سال پنجاه و دوم از سنین دوام قرین خاقان زمان و زمین آزادند - و آن پیکر دولت بطلا و دیگر آشیاء معهوده بر سخته آمد - و گروهی از فضلا و صلحا و شعرا و ندما و اهل تنجیم جیب خواهش به سیم و زرنهار بر آوردند و ارباب نهاط بانعام مقرر نوازش یافتند - راجه بیتلهداص باضافه هزارائی ذات بمنصب پنجهزاری سه هزار سوار - و بختیار خان بقوجدارئی - مرکز ترهت - و حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزارائی ذات و سه صد و پنجاه سوار مفتخر گشتند - قاضی محمد

فرزوان بندها اندوژی شکار پالم مقوجه گشتند و حکم شد که اردویی
معتن از راه راست به دارالملک دهلی رود *

چهار دهم [شوال] ظاهر دارالملک مزبور را بغیر ماهچه
رایات نصرت آیات منور گردانیده متصل قلعه که اعلمی حضرت
بر ساحل دریای جون اساس نهاده اند نازل سعادت موصل
فرمودند - و بعد از تماشای این قلعه و منازل آن که هنوز بنماصیت
نرمیده لختی تصرفات را که بخاطر درویدین پرتوانگند به کمرست
خان که هم صوبه دار دارالملک دهلی است و هم کار فرمای آن
عمارات ارشاد نمودند *

پانزدهم [شوال] بزیارت روضه مقدسه حضرت گیتی حنائی
جنت آشیانی پرداخته و برسم مایه بود - بلغ پنج هزار روپیه بخدم و
مستحقین آن مکان خلد نشان داده بغرب آباد نزول اجلال فرمودند
و مکرمتخان بخداست سر بر افراخته دستوری مراجعت دارالملک
یافت *

هفدهم [شوال] درحوالی وضع چاند پور در اثنای راه سرزمینی
هو سه قلعه شیرنرو ماده بتفنگ شکار خاصه شد *

بیستم [شوال] نواحی متهمه معسکر اقبال گردید *

بیست و چهارم [شوال] (ع) بساعتی که تولی کند بدو تقویم
دار الخانه بپورده مسعود فیض آموه گشت - و راجه بیتلداص
حارس قلعه دار الخانه و دیگر بندگان درگاه والا جاه استقام عتیقه
ملک رتبه نمودند - علیمردان خان ناظم کابل که بحکم اقدس از
پشاور آمده بود شرف زمین بوس دریافت - و هزار من نذیر گردانید

نهر این ایوان حوضی است چارگز در سه بطرح آبجوش - و آب
نهر ازین ایوان سرپوشیده گذشته بطرف شمال بباغ میوه که در طول
و عرض مساوی باغ فرج بخش است برمی آید - و سوای این
منازل بجهت اهل محل خواص پورهاست - عمارات این باغ فیض
انتما آنقدر است که هرگاه خدیو زمان باپردگیان مشکوی اقبال که
در دار السلطنه لاهور شرف اندوز حضور سراسر نور می یابند
باین عشرت کده تشریف می فرمایند - احتیاج بخیمه نمی شود
مغانی آسمانی این باغ بصرف شش لک روپیه انجام یافته -
متصل این باغ دلنشین بساتین اهل محل است - و چون آب
نهری که باهتمام مردم علیمردان خان بصرف یک لک روپیه انجام
پذیرفته بود چنانچه باید نمی آمد صد هزار روپیه دیگر بدفعات
حواله بندهای جد کز شد تا آب خاطر خواه برسد - کار پردازان
از بی وقوفی و عدم مهارت ازین جمله پنجاه هزار روپیه بر مهت
نهر سابق بی جا خرچ نمودند - آخر کار بصوابدید ملا علاء الملک
که در آب ترازو شناسائی تمام دارد پنج کروه راه از نهر آورده
علیمردان خان بحال داشته سی و دو کروه را نو بر نموده شد -
امروز آب دانه بی فتور بباغ میبرد *

هشتم شعبان قلیچ خان و رلو متر سال دوات کورنش اندوختند
چون خصایل حمیده و شمایل پهنیدید ملاک دودمان نبوت نثار
خاندان فتوت سید جلال بخاری گجراتی که لباس نسب او بطراز
حسب مطرز است بر ضمیر صواب پذیر حضرت خاقانی چنانچه
باید بر توطهور افکند - فهم این ملا آن حسدب نسب را در ملک

تعبیه نموده اند - و سرریزی از سنگ مرمر پیش آن منصوب ساخته
 میریزد - و ازان بخوشی که در وسط این طبقه است و طولش هشتاد
 و دو گز و عرض هفتاد و دو ست و یکصد و پنجاه و دو فواره دارد
 در می آید - و در وسط حوض چبوتره است بطول یازده و عرض
 هشت - و در وسط گذر شرقی و غربی این حوض دو ایوان از سنگ
 مرمر واقع شده - و در دو جانب وسط ضلع شمالی نیز دو ایوان از سنگ
 مرمر است - آب از حوض میان این دو ایوان سر پوشیده گذشته و
 سه آبشار چادری شده در حوض طبقه سیوم که طولش موافق
 عرض یک آبشار ده گز است و عرضش مطابق عرض هریکی از دو
 آبشار دیگر هشت گز میریزد - و چنیی خانهای این آبشارها بسان
 چینی خانهای آبشارهای باغ فرح بخش است - و در ضلع شرقی
 این طبقه حمامی است پرچین کاری در غایت نظافت و لطافت
 مشتمل بر گرم خانه و سرد خانه که آب روان دارد - و رخت کن
 وسیع طبقه سیوم که مرتبه ثانیة فیض بخش است در طول و عرض
 و خیابانها و نهرون و حوض مربع وسط باغ مثل باغ مرج بخش
 است - و تغارتی نیست - الا آنکه در نهري که از جنوب سو بشمال رو
 میرود سه قطار فواره نشانده اند و جملگی فوارهای این طبقه که
 یکصد و چهل و سه است بارتفاع پنج گز از آب نهر می جهد - در
 وسط ضلع شمالی این طبقه رو بجنوب عمارت دولخانه خاص است
 و آن ایوانی است پایه دار بطول بیست و پنج گز مشتمل بر سه
 چشمه و عرض هشت و نیم ذراع محتوی بر یک چشمه - از راه این
 نیز از سنگ مرمر است و بزقاشی حیرت افزای پهلوان نوردان در

میانگهی ایوان دوم سه آبشار هر کدام بعرض هفت ذراع شده در حوض طبقه دوم که هفت گز مربع است و در وسط آن فواره افشان طیریزد در زیر هر آبشاری چینی خانه از سنگ مرمر در کمال زیبایی ساخته اند - که روز بگذاشتن اوانی زرین مملو بگلهای رنگین و شب با فروختن شموع کافوری نظر فریب تماشاگران میگردد - و در وسط ضلع شرقی منزلی است که مطلع آفتاب - پهر خلافت است یعنی جهروکه دولتخانه خاص و عام پیش چهره در جانب یغزون ایوان دیوانخانه مذکور است محاط بنجار دیوار مجصص و در وسط ضلع غربی عمارتی است قریب آن که نشیمن ملکه زمان مالکه دوران بیگم صاحب ست - مابین این هر دو عمارت نهری است بعرض هفت گز در خیابانی بعرض بیست و سه - و در وسط باغ در ملتقای نهترین حوضی است مربع بطول و عرض بیست و سه گز و همگی فواره های این باغ که صد و هفت است هفده در حوض مذکور و نود در نهرها - در هر نهری قطاری بارتفاع چار گز از آب چاه میجوشد - و در هر کفج این باغ برجی است مشتمل بر منمن خانه گنبدی و بالای آن چو کهندی هشت پهلو از سنگ سرخ - پیش آن ایوانی است سه چشمه نیم منمن - طبقه دوم که مرتبه اولی باغ فیض بخش است طوالتش سه صد و سی گز و عرضش نود و شش است - آب از حوض هفت گز مربع که نگاشته شد بطریق آبهار برآمده به نهری که در سر آغاز این طبقه بطول دوازده و عرض هشت است و میان آن کرسی سنگ مرمر که هر چهار طرف چینی خانها دارد و آب از وسط آن جوشیده بهر جانبی تراوش میکند

حال و حال دوام دولت مسالت نمودند - و گروهها گروه مردم نهاده
 داند که در خدمت اقدس بودند - و روم و عراق و ماوراء النهر دیده
 معروف داشتند که چنین باغی تا امروز مرتب نشده و کسی ندیده
 و نشان نداده - این باغ دلنشین نشاط افزا مشتمل است بر سه طبقه
 طبقه علیا را بفرج بخش و وسطی را بامرتبه پایان که حکم یک
 درجه دارد بقیض بخش منوسوم ساختند - طبقه بالا که سه صد و سی
 گز مربع است مشتمل است بر هشت دست عمارت چهار در اوسط
 اضلاع چهار گانه و چهار دیگر در چهار کج - عمارت شمالی که آرامگاه
 اقدس است و از راه اش از سنگ مرمر و به نقاشی دلربای نظار گیان
 خانه است طیللی بطول ده گز و عرض هفت و در وسط آن حوضی
 است منبت کار از سنگ مرمر چهار گز در چهار بطرز چشمه جوشان
 و در دو بازوی آن دو حجره هریکی هفت گز در پنج - و پیش
 آن سراسر ایوانی است پایه دار سه چشمه بطول بیست و پنج ذراع
 و عرض هشت و نیم - و پس آن شاه نشینی بطول شش گز و عرض
 دو و نیم - آب نهر از جنوبی سو باین عمارت در آمده و تا حد این
 عمارت سر پوشیده گذشته بباغ سر بر می آرد - و به فیزی به
 پهلای هفت ذراع که در وسط خیابانی بعرض بیست و سه گز
 مرتب ساخته اند در آمده بجانب عمارت ضلع شمالی این باغ که
 از آن آن نیز از سنگ مرمر است و به نقاشی فرج بخش بینندگان
 و آن ایوان در ایوانی است پایه دار از هر چار طرف باز بطول
 بیست و پنج ذراع و عرض هفده - و در درازا سه چشمه دارد و در
 پهنای دو متر و راز نخستین ایوان سر پوشیده جریانی نموده در چشمه

بیست و چهارم [رجب] رستم خان بسنبل دمتوری یافت -
 اهل خان کلونت ملقب به گن سمندر بمرحمت ذیل سر بلند
 گردید - پیشکش سرگروه ولندیز یک ذیل بنظر انور در آمد *
 شب بیست و هفتم [رجب] که بليلة المعراج موسوم است
 برسم هر سال ده هزار روپیه باصحاب احتیاج و ارباب استحقاق بذل
 فرمودند *

چهارم شعبان میر برکه که از اولاد قدوة الاولیا میر سید کلال بود
 و بقدم بندگی این درگاه خوانین پناه و خدمت عدالت عسکر فیروز
 سر انرازی داشت از دار الفنا بدار البقا شتافت - وخواجه ابوالخیر
 از نایب پیشوای اهل طریقت مولانا یعقوب چرخي به تفویض
 خدمت عدالت بر نواخته آمد - و مبلغ پانزده هزار روپیه مالیانه
 او قرار یافت - درینفلا چون معروض معلی گشت که عمارت باغ
 فیض آگین فردوس آئین - که تاریخ اساس آن و حفر نهر در مطای
 سال چارم این دور نگارش یافته - و اهتمام آن بعهده خلیل الله
 خان بود - حسن انجام گرفته - باختر شناسان حکم شد که خجسته
 ماعتی برای تشریف اشرف اختیار نمایند - و هفتم این ماه که
 اصحاب تنجیم برگزیده بودند - و از روز بنا تا این تاریخ یکماه و
 پنج ماه و چهار روز منقضی شده بود - بقدوم فیض لزوم رشک
 افزای بهشت برین گردانیدند - طبع اقدس از سیر این گاهن
 همیشه بهار و تفرج حیاض و انهار و تماشای سرو و چنار که بهان
 ناهدان کلمذار قد بر کشیده بودند نشاط آمود گردید - شرف
 دونان حضور مراسم تهنیت بتقدیم رسانیدند - و همگان بزرگان

مصامع جهانپانی رسید که اگرچه احوال فقرا و رعایای این خطه داپذیر بمبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه که پیشتر از خزانه خیزات عنایت شده بود رو برافهیت نهاده - و ملک بآبادی گرائیده لیکن درین هنگام کشت کار اگر پنجاه هزار روپیه دیگر برای سرانجام لوازم زراعت بکشاورزان بی بضاعت این مرز زمین مرحمت شود معموری ملک به نفع اولین باز خواهد گشت - از مکن الطاف پادشاهانه بمتکفلان معاملات آنصوبه یرلیغ قضانفاد بشرف صدور پیوست که پنجاه هزار روپیه دیگر از خزانه والا به بزرگران بی استطاعت بطریق خیرات قسمت نمایند - میر ابراهیم مقدر خانی بکال نعمت خاصه بحرمدین مکرمدین مرخص شد - و متاع یک لک روپیه باب بر عرب بقیه پنج لک روپیه که هنگام اورنگ آرائی نذر حرمین شریفین نموده بودند بجهت فقرای آن دو مکن منیف مصحوب او ارسال یافت - و خدمت بکارلی بمحمد تامم خلف هاشم خان مفوض گردید *

چهارم رجب رای مکند داس بدیوانی بیوتات و ملا علاءالملک بدنتز داری تن سر بلند گشتند *

پانزدهم [رجب] بسلاله دودمان هدایت صفاده خاندان ولایت سید جلال ده هزار روپیه انعام شد *

یستم و یکم [رجب] خاندوران بهادر نصرت جنگ و راجه جیسنگه و بهادر خان و راو امر سنگه ولد راجه گجسنگه و اصلخان و نظر بهادر و غیر اینان از قندهار آمده دولت ملازمت اندوختند - و خان نصرت جنگ هزار مهر بزرهم نذر گذرانید *

مخالف آئین نمک خوارگی و فدویت سر برزده هادی سبیل رشاد
او را بتغییر منصب و قبول تادیب نموده بی آنکه سعادت کورنشن
در یابد به دار الملک دهلی فرستادند. که در آنجا اقامت گزیند -
و از آنجا که این صورت کرم الهی برخلاف دیگر سلاطین که قطع
حیات نمایند بقطع مواد معیشت و اسباب روزی هیچ یکی از
بندگان هر چند از نظر افتاده باشد راضی نیست - برگشته شهر پور
را که از مضافات صوبه دار الملک دهلی است و سی و چهار لک
دام جمع دارد بطریق مدد معاش بوی عنایت کردند - و جاگیر او
که در مهترا و مهابن و آن نواحی بود باعظم خان مرحمت شد -
درین تاریخ جامع معقول و منقول ملا عبد الحکیم سید الکوثی را بزر
سنجیده شش هزار روپیة هم و زنش بدو عنایت فرمودند •

بیست و یکم [جمادی الثانیة] سید خان جهان را بخلمت خاصه
برنواخته بگوالیار که جاگیر اوست مرخص ساختند - رام سنگه
راتپور از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار سر
برافراخت - رجب بیگ خویش یلنگتوش که تازه از توران آمده
بسعادت زمان بوس رسیده بود بعنایت خلعت و انعام دو هزار
روپیة بلند پایه گشت •

بیست و هشتم [جمادی الثانیة] قزاق خان بغوجدارئی بروده
و منصب در هزارئی ذات و موار از اصل و اضافه مفتخر گردید -
میر منصور بدخشی بعنایت خلعت و انعام دویست مهر سر بلند
گشته دستوزئی زیارت حرمین شریفین یافت •

چون از عرضه داشت ظفر خان ناظم صوبه کهمیر به شرف امضاء

دوازدهم [جمادی الثانیه] ماه و سده هادا باضافه پانصد
سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار سر بر امراخت .
چاردهم [جمادی الثانیه] نظم صوبه برار به شاه بیگ خان
مفوض شد .

پانزدهم [جمادی الثانیه] مهیس داس را تهر را باضافه
هزارى هزار - سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار سر بر امراخته
هرگنه جالور بطریق وطن بجاگیرش عنایت نمودند .
هفدهم [جمادی الثانیه] چون مهین پادشاه زاده بخت بیدار
نواحی دار السلطنه لاهور رسیدند - بحکم مقدس اسلام خان و چندى
دیگر از نویغان والا شان باسندبال شتاده آن صحیفه مکارم و معالی
را به پیشگاه حضور سراسر نور آوردند - آن قره باصره اقبال شرف
ملازمت سراسر سعادت دریافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و از پیشگاه
مواظفت بمعنایت خلعت خاصه سر بر امراختند - و از آنجا که واقعه
هلاک والی سفاک بی باک ایران بی وقوع جدال و قتال از آثار
اقبال آن گوهر بحر خلافت بروی کار آمده بود - خدیو اقبال از
الطاف روز افزون و اعطاف گوناگون بخطاب مستطاب - بلند اقبال -
که در ایام میمنت اتسام پادشاهزادگی از القاب مخصوصه اعلی
حضرت بود مخاطب گردانیدند - و اعیان دولت که در خدمت
فیروزی آن بخت بیدار آمده بودند بتغییل آستان خواقین مکان سر
انتخار بر امراختند - ازان میان حید خان جهان هزار مهر نذر
گذرانید - و چون بر ملتزمان بساط تقرب ظاهر شد که الله ویرد بخان
که زبانش با اختیار او نیست درین یساق برخیز کلمات بگوئید

آغاز سال ششم از دوم دور مینین جلوس اقدس

لله الحمد که روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و پنجاه و دوم هجری موافق پنجم شهر یور آغاز ششم سال سعادت اتصال از دوم دور جلوس مقدس که صبح ایام کامرانی و غره شهر شادمانی است در امد ساعات و ایمن اوقات روی نمود - و انوار مسرت و آثار عشرت فروغ افزای دلها و فراغ آرای خاطر ها گشت - درین تاریخ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بجای سید شجاعت خان بصوبه دارمی آله آباد - و سید مذکور را بجایگیری پرگنه ابرج و بهاندر و پنواری و دیگر محال سرکار اسلام آباد از تغیر خان مذکور سرافراز گردانیدند - بسیادت منقبت سید جلال بخاری پنج هزار روپیه انعام شد •

هشتم [جمادی الثانیه] پادشاهزاده و لا تبار مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و برخی مرصع آلات و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلائی میناکار دیگری با زین طلا و آفتاب گیر نوازش نموده بصوبه ملتان که در تبول آن عالی نسب مرحمت شده بود رخصت فرمودند - به شایسته خان ناظم صوبه پتفه خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با پراق طلا مصحوب محمد طالب بهرش عنایت نموده فرمادند •

چهارم جمادی الاولی بصادق بیگ خال زاده امام قلی خان هزاررورپیه - و یازدهم بسلاطین حسین و محمد عسکری خویشان سارو خواجه هزار و پانصد رورپیه مرحمت شد *

بیست و نهم [جمادی الاولی] حراست قلعه زمین داور به پردل خان مقرر فرموده محال متعلقه آن در تیول او عنایت نمودند - ذوالفقار خان بخلعت و فوجداری سرکار ماند و مور و منصب دو هزار و دو بیست و دو هزار از اصل و اضافیه مفتخر گشته دمنوری یافت *

و چهاردهم ربیع الثانی در ساعت مبارک مبلغ یک لک و
چهل روپیه از انجمله یک لک روپیه اصناف جواهر نیمین و
مرصع آلات و اقمشه نفیسه و چهل هزار روپیه نقد بزم حاجق
مصحوب صلابتخان میر بخشی و عاقلخان میر سامان بمنزل شاه
نواز خان ارسال داشتند - و بیستم این ماه از جانب خان مزبور
بآئین پسندیده حنا آوردند - و بحکم معلی پیشکاران بارگاه خلافت
در دولت خانه خاص محفل حنا بندگان بفرمان تکلف بر آراسته
صلای عشرت در دادند - و مراسم معبود آن بتقدیم رسید - و چون
شاه نواز خان در اودیسه بنظم آنصوبه می پرداخت و صبیغه عقیقه
او با والده آمده بود - روز دیگر آن صبیغه صغیه را از وفور رافت
بمشکوی سلطنت طلبیدند - و مجامع عقد در دولتخانه والا ترتیب
یافت - و پادشاه والا گهر را بمرحمت خلعت خاصه یا چارقب
زر دوزی و جواهر و مرصع آلات و اسب از طویل خاصه با زمین طلا
و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل که قیمت آن یک
لک روپیه بود نوازش فرمودند - و شب مبارک دو شبده بدست و
دوم مطابق سیم تیر بعد انقضاء سه گری در ساعتی که مختار انجم
شناصان بود بامر خاقانی قاضی محمد اسلم خطبه نکاح بر خواند -
و مبلغ چهار لک روپیه کابین مقرر گردید - نوای کوس مسرت و
آوای تهنیت از کره خاک بزور املاک رحید - و زمزمه رامشگران
محر برداز دلهای جهانیان با هتزاز در آورد - پرتو شمع کافوری
فروغ انزای دیده کواکب گشته بود - و اندروزش آلات آتشبازی
سطح زمین را چون ساحت آسمان منور گردانیده *

وزن مقدس بطا و دیگر اشیای بر روی کار آمد - و جهانیان بزرگوار بمراد
دل رسیدند - بهر یکی از میر ظهیر الدین و خواجه خلیف
اشرفی - و بقصیح خان هزار روپیه - عنایت نمودند - درین روز نشاط
افروز پادشاهزاده والا تبار مراد بخش که بفرمان قدر نفاذ از
حسن ابدال روانه درگاه معلی شده بود با احتلام عتبه خواقین مکان
مستبعد گشته هزار مهر نذر گذرانید *

پنجم [ربیع الثانی] معروض اقدس گشت که چون راجه
پهار سنگه بسر زمین اسلام آباد رسید چندی نذنه سیرشت را
مجال ثمره نماد - و کام و ناکام نزد او آمد - حکم شد که همچنان
که سابق نوکر پسر و برادر کلان راجه بود الحال نوکر او باشد - چندی
چندی نوکر راجه بود پس از آن بمهین پور خلافت متوسل گشت -
و با سبحانی و دیگر برادران در سلک ملازمان آن بخت بیدار
مذسلک گردید *

گزارش ازدواج پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش

چون پیش نهاد همت آسمان رتبت خدیو هفت اقلیم و خدایگان
تخت و دیهیم بود که خاطر ملکوت ناظر از ازدواج پادشاهزاده
گرامی نزار مراد بخش بدختر نیک اختر شاه نواز خان صفوی که
سابقاً او را برای آن والا دودمان خطبه نموده بودند نیز او پرداخته
آید - درینوقت که آن عالی نسب بفرمان عاطفت عنوان از حسن
ابدال باحسان اقبال رسید مبلغ پنج لک روپیه برای سرانجام این
جهن خجسته بآن اختر برج دولت عنایت فرمود *

خلعت و صوبه دارى تته از تغیر شاد خان که نظم سیستان بدو موقوف
شد نوازش یافت - چو تنبیه و تادیب چنپت و همروان بی راهه او
از عبد الله خان بهادر فیروز جنگ چنانچه باید بوقوع نیامد -
ششم [ربیع الاول] راجه بهار سنگه که مرزبان آن سرزمین است
و تعهد تنبیه چنپت و برادران او نمود از تغیر خان بدین خدمت
سرافرازی یافت - و باضافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب
سه هزارى سه هزار سوار هزار سوار دو اسبه سه اسبه سربرافراخت *
شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد طهارت نهاد خلاصه
کائنات - زاده موجودات - علیه من الصلوات اکملها - والتکیات افضلها -
برسم هر سال انعقاد پذیرفت - و مبلغ دوازده هزار روپیه مقرر بفضلا
و حفاظ و دیگر ارباب صلاح و استحقاق که دران محفل خلد آئین
فراهم آمده بودند عطا شد *

چهاردهم [ربیع الاول] بمومن بیگ خویش منصور حاجی
که از بلخ بدر گاه کیوان جاه آمده بود و ظریف بیگ رفیق او سه
هزار روپیه - و به محمد امین ارلات از خویشان نذر طغائی هزار
روپیه انعام فرمودند .

خجسته بزم قمری وزن

روز پنجشنبه چهارم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و دوم
مطابق دوازدهم تیر فرخنده جشن قمری وزن اختتام حال پنجاه
و دوم و افتتاح سال پنجاه و سیوم از ستین جاوید طراز شهنشاه ابر
هست دریا دل جهانی را گوناگون مصرت و غلامتی بخشد - و

چهارم [صفر] شاه بیگ خان بعنایت نقاره و لوزیک خان
بمرحمت علم فرق عزت برافراختند *

هفدهم [صفر] هزار سوار اختر برج اقبال پادشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر دو اسب سه اسب مقدر فرموده آن والا گهر
را بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار هفت هزار سوار دو اسب
سه اسب برنواختند *

بیست و هشتم [صفر] از اصل و اضافه اسفندیار خان
بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام الدین حسن
بمنصب هزاری پانصد سوار و خدمت بخش دیگری و واقعه نویسی
دکن - و بیست و نهم الله تلی ولد یلنگتوش بعنایت اسب و
انعام ده هزار روپیه مباحی گشتند *

سالج ماه [صفر] بمیرزا عیسی ترخان مصحوب محمد صالح
پسرش فیل از حلقه خاصه عنایت نموده فرستادند *

غره ربیع الاول چون از وقایع دارالخلافه اکبر اباد بعرض ملتزمان
پایه اورنگ عرش مرتبت رسید که میرزا رستم صفوی بساط زندگی
در نور دید - مراحم پادشاهانه بباز ماندهای او مبذول فرموده هر
کدام را بعنایتی در خور شرف اختصاص بخشیدند - میرزا در محرم
سال هزار و در بملازمت حضرت عرش آشیانی رسید - و تا تاریخ
وفات مدت پنجاه سال در ظل عاطفت این دولت پابنده بود -
لواضع میترزا به نجابت میرزا منامبتی نداشت - غالباً منشاء آن
عدم نجابت والد او است *

چهارم [ربیع الاول] امیر خان ولد قاسم خان فکری بمرحمت

بصیبه متعرض ولایت او نباید گردید - که در چنین هنگام اطفال او را که هنوز نام بر نیاروده اند چه جای ارتکاب امری مبشر بر فتنه پژوهی در خلل انداختن و باخذ ملک و مال پرداختن از صروت و فتوت دور است - و الا نظر بر عدت و سپاه و مکننت و دستگاہی که از حضرت احدیت بما ارزانی گشته تسخیر این ولایت در کمال آسانی ست - باید که آن فرزند کامگار بعد از ورود فرمان قضا نفاذ عساکر گیتی کشارا از قندهار طلب نماید - و بسرعت هرچه تمامتر خود را بدرگاه معلی برساند - که مفارقت او بی ضرورت زیاده برین نمیتوانیم بخود قرار داد - غرض باصیبه دولت و جهانبانی پس از وصول منشور سعادت جنود ظفر آموذ را که از کثرت و انبوهی کوه و صحرائی آن دیار فرو گرنده بود و خاندوران بهادر نصرت جنگ را که با بیست هزار سوار در قندهار بود و سعید خان بهادر ظفر جنگ را که با ده هزار سوار تا قلعه بست رسیده طلب داشتند - و خود بفرخی و بهرزوی روانه آستان جلال گشتند *

اکنون خاصه حقایق نگار به تحریر و فایع حضور می پردازد
بیست و پنجم محرم [سنه ۱۰۵۲] خایل بیگ بمنصب هزارری ذات و شش صد سوار از اصل و اضافه و تهازه داری غور بند و قلعه داری ضحاک نوازش یافت *

دوم هفتر راجه پهر تهی چند مرزبان چنبد به عنایت نبال فرق عزت بر افراخت - گرد هر داس کور بمنصب هزارری ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه مفتخر گشت - سالیانه حکیم مومنا از اصل و اضافه می هزار روپیه مقرر شد *

نایب‌الملک که در سرداشت روانه کاشان شد - در آنجا سه چهار روزی
بسیرو نخچیر بسر برده باز مرتکب شرب گردید - و عارضه مذکور
از فزونیش آن از آنچه بود سخت تر گشت - چنانچه از منزلی که
میان خلوت خانه و حرم سرا بود هفده شب را روز بمکان دیگر نیارست
رفت - درین مدت بغیر حکیم احمد و مهتر داؤد مهتر و کاتبخانه
از مردم درون و بیرون دیگری آمد شد نداشت - و درین حال و
حالت پیش که در صفاهان رو داده بود باخون ریزی هزاران بیگناه
مکرم میگفت - که خون پسران تورچی باشی مرا گرفته - باصداق
هزدهم روز بیماری مطابق دوازدهم صفر سال حال [سنه ۱۰۵۲] چون
ازو خبر گرفتند و دیعت حبوة سپرده بود - هیچکس ندانست که
شب چه وقت سپری گشته - پانزدهم ماه مذکور ارکان سلطنت صفویه
سلطان محمد میرزا نخستین پسرش را هر چند خرد سال بود بشاه
عباس موسوم ساخته خطبه بدامش خواندند - و او را از کاشان بقزوین
برده سیوم ربیع الاول این سال که ساعت جلوس او بود بر قالیچه
که از بزرگان اینها مانده نشانیدند - و بعد ازان که واقعه عبرت افزایی
مرتکب آن سزادار نیستی بروی روز افتاد - گوهر اکلیل خلافت
پادشاهزاده پیدار بخت بدرگاه آسمان جابه معروض داشتند - که چون
نیرنگی اقبال عدو مال آن سفاک بی باکیها بکیفر اعمال نکوئیده
رسانیده - و سی هزار حوار خونخوار با سرداران نبرد گذار در تدهار
راست اکثر از حضرت خلافت فرمان رود بتسخیر ولایت فراه و حیصتان
و هرات تعیین نموده آید - از پیشگاه مرام پادشاهانه یرلیغ شد که
چون آن فساد کیش بجزاء کردار خود رحیده بظفر این عطیه

برایا - و انتظام امور جمهور و التیام جمهور امور - و برافراختن لویه
 دین مبین - و برافراختن ابنیه کفر بدآئین نیست - و لله الحمد که
 فخر نفیض فرزند سریر جهانبانی حضرت خاقانی بحلیه این اخلاق
 صغیه و اوصاف رضیه آراسته است - و شبازوی جلیل و حقیر
 غزاة دین بمراسم سپاسداری و شکرگذاری - و صغیر و کبیر رعیت
 بوظایف دعاء طول عمر و طیب عیش مضروب است - دارای
 ایران باضداد این نعوت مرضیه منعوت بود - ایام و لیلای صالح
 و ناجر و مقیم و مهاجر قلمرو او بنفرین آن ستم گزین و دعای
 بد آن بد آئین و مسالت مرگ آن دشمن مردم و مردمی بهر
 می رفت - ذمایم صفاتش پایان ندارد - همان به که این محامد
 نگار مدایح طراز خاقان سراسر انضال و احسان کبفیت هلاک
 آن صفاک بی باک برنکاشته بمطلب گراید - اوصی چل
 روز پیش ازان که از صغاهان بسوی خراسان بر آید بباغ کومه
 که در نواحی موضع خراسان یکفرسخی صغاهان ترتیب داده شاه
 عباس است - بشکار مرغابی رفته از فرزونی باده پیمائی چنان
 شراب زده شد که تا پانزده روز با قلت مسامت بشهر مراجعت
 نبلاست نمود - و جان دارو از نثر زهر جان گزله گشته ماده
 صرمی که داشت قوی گردانید - و اشتهای طعام که قوام
 پابندگی این کلخ اخشیچی و دوام بالندگی این بنیه عنصری
 بآن باز بسته است چنان معلوم شد که با معالجات پزشکان
 در سه شبا روز پیش از یک زرده تخم مرغ نتوانست خورد
 و چو بمداوای اطباء اندکی رو بصحت نهاد از صغاهان به پسر

از اندازه درگذرانید - و از رذائل فطرت و فساد طینت سر را متابعت
عقل که در تدبیر منزل ناچار است چه جای سیاست بلاد و ریاست
عباد باز کشیده باطاعت غول نفس و انقیاد دیو طبیعت که
هرمایه فساد کار دین و دولت و پیرایه کساد بازار ملک و ملت
است تن درداد - و از افراط شراب ماده مرع دیرین که اثر آن
در ماهی مره ظهور می کرد - قوت گرفته باعث اختلال دماغ گشت
و از استیلاء او هام رذیه خویشان و اعیان نیک اندیش جد خود را
بنهجی که در نخستین مجلد این ضحیفه اقبال مرقوم گردید بقتل
رسانید - در حین باده نوشی از خوف بدصفتی او هراس و وسوس
بر همگی حضار مجلس از اشراف و نوئیان و همنشینان چنان
غلبه می کرد که سالم بخانه برگشتن فوز عظیم میدان توختن با این
سلوک بد و نامهربانی و نامردمی بعد از عدالت چنان استیزز رسید
که هرگز بدد ستم رسیدگان و مرید جور کشیدگان / دار معصی
سوار می بر سر راه از ظلمه اظهار ظلم می نمودند نمی بر سر راه
آنچه در سلطنت چارده ساله از مصاعب جمیله در گرفتن و
داشتن ملک بروی کار آورده کشادن قلعه از دست رفته ایروانست -
پس از رحلت حارس آن و بقتل رسیدن بیست هزار قزلباش
و بای دادن ملک بغداد که بجد و کد شاه عباس مفتوح گشته بود و
سپهبد گروهی ابویه به تیغ رومیان چنانچه هر کدام پیش ازین نگارش
یافته - بنردانشوران حقیقت بین پوینده بیست - که دادار کار ساز -
فرورد کار کام مرداز - راه سلامت کلی و حکمت اولی در استیلاء خوانین
داد کرد احمد علی ملاطین جود پرور جزو مصلحت های او و جمعیت

اعتدال کردند - و اگر آن گرفتار خواب پندار اختی بیرون آمده
 صرفه کار درآمدن این دیار ده بید - و برهنه منی ادبار - چه سال
 ناپاک را بچنگ انواع نصرت امتزاج فرستد - این دوسردار نیروزی
 دثار جزاء جرات نکوهیده و جسارت ناپسندیده در کنار روزگار سپید
 سافر و ازین کار او خواهند نهاد - بعد از ورود یرلیغ والا پادشاه
 زانده نامدار بغزنین رفته آن دو نوئین اخلاص آئین را بالشکر
 جرار بقندهار فرستادند - پس ازان خبر متواتر شد که آن مدهوش
 باده نادانی و مست خواب جوانی را که لشکر بخراسان فرستاده
 خود نیز پس از چندی بمشهد منور راهی گشته بود درکشان
 پیمانۀ زندگی آمد *

اینمدا میخ از حال شاه صفی و کیدت رستگاری او
 آن سفاکش زندگانی بل زهائی خلایق از کش مکش او -
 بز پیش این ماجرای عبرت افزا را از نگرانی برمی آرد
 چون نه عباس مرمان زای ایران که از اولاد و امربا هرکه با او منته
 رشددید یا مظنه فساد داشت بکشدن و کور کردن او خاطر فراهم ساخته
 بود - و این نبیره هم از فقدان گمان سرکشی و سرتابی بجهت بی رشدی
 او وهم از بیم انتقال ایالت بعد از ارتحال او دیگر دودمان تعرض
 ننموده قرار داده بود که از حرم سرا بر نیاید - ازین سنجی سرا رخت
 هستی بر بست - و در اعقاب او دیگری چشم حکومت نداشت
 ارکان دولت صفویه ناگزیر او را بحکومت ایران برگزیدند - چنانچه
 در اثنا نگارش وقایع سال دوم جلوس اقدس نگاشته آمد - او پیش
 از استقلال و استبداد از خود مری و خود پرستی باده گساری را

با مهین پور جلالت معین گشته اند در خدمت آن کامگار بفرستد -
 همان دوران بهادر نصرت جنگ که پیشتر برلیغ قضا نفاذ بطلب او
 صادر شده بود از مالوه آمده دولت ملازمت اندوخت - و هزار مهر
 برسم نذر و دو هزار پارچه دودامی و غیره از نفایس نسایب آن ملک
 بطریق پیشکش گذرانید - و بهعطای خلعت خاصه و شمشیر مرصع
 و صد امپ ازان میان دو اسب از طویل خاصه با زین طلا و
 مطلا و فیل از حلقه خاصه با ساز نقره و جل مخمل زر بفت
 و ماده فیل کامیاب گشته بملازمت مهین خلف خلافت دستوری
 یافت - از آنجا که بداندیش این دولت پاینده با اقبال در پیکار
 است - و بد خواه این سلطنت فزاینده با بخت در کارزار - بعد از
 عبور پادشاه زاده عالی قدر رفیع مقدار بدستیارئی توفیق ربانی
 و پامردی تائید سبحانی از آب نیلاب خبر فناء آن اجل ستیز رسید -
 پس ازان که اینمعنی از عرضداشت آن بخت بیدار معروض
 اشرف گشت - خدیو دیهیم و اورنگ خداوند مر و فرهنگ که خاطر
 نهفته ناظرش مجالی عوانب امور و مراة خواتم شوون است -
 از دور بینی و حزم گزینی حکم فرمودند که پادشاه زاده سعادت
 پژوه بفرزین رفته چندی توقف گزینند - و خاندان را در
 نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ را با سی هزار
 نهردگار بقندهار روانه سازند - اگر خبر قضیه ناگزیر شاه صفی
 بگوش حجاب بارگاه فلک جاء رسید و قومی نداشته باشد - و
 بقصد پیکار رو بقندهار نهد - آن فروغ دودمان اقبال با لشکر ظفر
 انری که در خدمت آن مویک بخندیار است متوجه قتال آن بی

خلعت و منصب هزارى ذات و دو صد سوار از اهل و اضافه و
 اسب سوارى ازى بخشیدند - و بسیاری از فدویان بعضی باسپ و
 برخى به خلعت سوارى گشتند - و حکم اقدس بصدور پیوست
 که بهمگی امرا و منصب داران این عسکر ظفر پیکر که بدشتري
 قبول دارند و لختی نقد از خزانه والا می یابند سر هر صد سوار
 موافق ضابطه منصب ده هزار روپیه که سر هزار سوار يك لک روپیه
 باشد و رای تنخواه مناصب برسم مساعدت بدهند - و باحدیان و
 پیادهای توپچی و تفنگچی و باندار سه ماه پیشگی تن نمایند
 تا از ممر خرچ را پرداخته در کار و خدمت پاشاهی سرگرم باشند
 و طراز کسوت مفاخر و معالی مهین پادشاهزاده بقلاوئی صیانت
 ایندی بقصد نبرد دارای ایران ره نورد گشتند - و همدین روز
 پادشاهزاده والانسب مراد بخش را نیز بمرحمت خلعت خاصه
 با نادری و جمدهر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع و دو اسب از
 طویل خاصه با زین طلائی میناکار و طلائی ساده و فیل از حلقه خاصه
 با یراق سیمین و جل مخمل زربفت و ماده فیل بر نواخته - و
 میرزا حسن صفوی و برخى دیگر بندها را همراه داده مرخص
 ساختند - و مقرر فرمودند که درین طرف آب نیلاب هر جا مناصب
 باشد اقامت گزیند - و وقت کار نزد برادر بخت بیدار برسد -
 و بعالی مردان خان فرمان قضا جریان عز صدور یافت - که در
 کابل با استعداد تمام آماده پیکار باشد که اگر از طرف نذر محمد
 خان و الی بلخ و بدخشان شورشی بظهور آید بمداغه او بپردازد -
 و تمامی منصب داران تعینات آنصوبه را که از پیشگاه عظمت

و راجه جسونت سنگه و راجه جیسنگه را بخلمت خاصه و جمده هر
 ضرع با پهلوانه و اسپ از طویلۀ خاصه بایراق طلا و نیل از حلقه
 خاصه سر بلند ساختند - و رستم خان را به خلمت خاصه و اسپ
 از طویلۀ خاصه بایراق طلا مباحی گردانیده هزار سوار از منصب او
 که پنجهزاری پنج هزار سوار بود در اسپه سه اسپه مقرر نمودند - و
 قلیچ خان و بهادر خان و الله ویردی خان را به خلمت خاصه و اسپ
 از طویلۀ خاصه با زمین مطلا - و رادامر سنگه را بخلمت خاصه و
 باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزاری سه هزار سوار و با اسپ
 با زمین مطلا - و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان را بخلمت
 و اسپ با زمین مطلا - و اصالت خان را بخلمت و اسپ با زمین مطلا
 و نقاره - و خلیل الله خان را بخلمت و اسپ با زمین مطلا و علم
 نقاره - و راجه رایسنگه را به خلمت و باضافه هزاری ذات بمنصب
 چار هزار سوار و با اسپ با زمین مطلا - و رادستر سال را
 به خلمت و اسپ با زمین نقاره - و نظر بهادر را به خلمت و باضافه
 پانصدی ذات بمنصب سه هزار سوار و پانصد سوار و اسپ با
 زمین نقاره و نقاره - و شیخ فرید و راجه جگت سنگه و جانسپار خان
 و سر انداز خان را بخلمت و اسپ - و هریشنگه و مهیص داس را
 بخلمت و اسپ و علم - و رامسنگه راتهور را بخلمت و اسپ - و
 چندر من بندیه را بخلمت و اسپ و علم - و راجه امر سنگه نورزی
 و گوکل داس مدیه و دیه و رایسنگه جهالا و مید نور العیان را بخلمت
 و اسپ - و میر خان را بخلمت و منصب هزاری ذات و پانصد
 سوار از اصل و افسانه و اسپ - و مید منصور و میر شهید خان جهان را

مرصع دیگری با زین طلایی میناکار و نیل از حلقه خاصه با ساز نقاره
و جل محمل زر بغت و ماده نیل و انعام دوازده اک رویه نقد
بر فواخند - و بیستم محرم گوش هوش آن دبه التاج خلافت را
بچواهر فصیح بر آراسته و در ابعاد حائات و ایمن اوقات فاتحه فایحه
فتح و نصرت خوانده و بکمال عطوفت در بر مهر پرور کشیده رخصت
فرمودند - و سید خان جهان و راجه جسوفت سنگه و راجه جیسنگه
و رحتم خان و قلیچ خان و بهادر خان و الله ویردیان و راور امیر
سنگه و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان و اصالت خان و
خلیل الله خان و راجه رایسنگه و راور سترمال و نظر بهادر خویسگی
با پسران و شیخ فرید ولد قطب الدین خان و راجه جگت سنگه و
جانسپار خان و مرانداز خان و یکه تاز خان و هریسنگه و مهیس
داس و رامسنگه راتهوران و چندر من بندیل و راجه امر سنگه نوروزی
و گوکل داس سیسودی و رایسنگه جهالا و سید نور العیان ولد سید
سیف خان یارمه و سید محمد ولد سید افضل و خلیل بیگ و
ترکداز خان و میر خان و سید منصور ولد سید خانجهان و دیگر
بندهایی درگاه از پیشگاه حضور و سید خان بهادر با پسران و کمکیان
از صوبه ملتان و از تعیناتیان صوبه کابل سعادت خان و اکبر قلی
سلطان کهر و شادمان پکهلوال و دیگر منصبداران و پنج هزار سوار
احدی برق انداز و کماندار و پنج هزار پیاده تغلگچی و باندار با
جمعی توپ انداز در خدمت آن نیر برج جلالت تعیین فرمودند - و
وقت رخصت سید خان جهان را بخلفت خاصه و شمشیر مرصع و
بر اسب از طوبه خاصه با زین طلا و مطلا و نیل از حلقه خاصه -

از باین تذبذب آسمانی متنبه نگشته همین که از سلاطین خاطرش
 بگشتی فراهم آمد برای آنکه قزلباش بقية القتل رومیان در رزم
 قندهار طعمه تیغ آبدار مبارزان خونخوار کردند نزدیک دو سال
 تهیه لشکر و تعبیه اسباب سفر نمود - و درین سال بعزم تسخیر قندهار
 رستم خان گرجی سپهسالار خود را با سپاه گران پیش فرستاده مقور
 نمود - که تا رسیدن او در نیشاپور توقف نماید - چون این خبر بتواتر
 و توالی از عرایض صفدر خان صوبه دار قندهار و عزیر الله خان
 هارس بست بمسامع حقایق مجامع رسید - حکم شد که رایات
 جهان کشا و الوبه نصرت گرا بانتهاض در آید - فرازنده بلوای
 فیروززی مهین پادشاه زاده والا قدر از خلوص عقیدت و رسوخ ارادت
 بعرض اقدس رسانیدند - که اعلیٰ حضرت بنفس نفیس در دار
 السلطنة بر اورنگ جهانبانی و سریر کامرانی متمکن باشند -
 و انجام این مهم را باین فرزند ارادت پیوند باز گذارند -
 حضرت خاقانی چون آن والا گهر را درین خواهش راسخ
 یافتند ، تحسین فرموده در پذیرفتند - و پنجاه هزار سوار نبرد کار
 و نیلان کوه پیکرباد رفتار با توپخانه فراوان و خزانه بیکران
 و دیگر اسباب رزم در رکاب نصرت مصاب آن گوهر افروز
 مجامعت معین گردانیدند - و بمرحمت خلعت خاصه با نادر
 طلا دوزی حاشیه مروارید و جیده پر همای مرصع بالماس قیمتی
 و سر پیچ نعل و مروارید گرانها و جمدهر مرصع با پهلوتاره و شمشیر
 مرصع و بافتانه پنجهزار خوار بمنصب بیست هزاری بیست هزار
 سوار و هویضت اسب از انجمه در اسب از طویل و سیاه یکی بازین

بود با تمام پنجاه هزار روپيه سربلند گردید . مبلغ مقرر نخستين عشرة
اين ماه بفقرا و يتامي رسيد .

هزدهم [محرم] بهادر خان و اصالت خان که بقلع قلاع
کوهستان معين شده بودند باستلام مدد مدرة رفعت مستضعفان
گفتند .

نوزدهم [محرم] منصب راجه جکت سنگه و راجروپ پسر
او که از نايرد مخط پادشاهي نجات يافته بودند از روی کرم بدستور
پيشين مقرر فرمودند .

نهضت اختر برج دولت و اقبال گوهر درج
حشمت و جلال - پادشاه زاده محمد دارا شکوه
بصوب قندهار و ظهور نيونگی اقبال دشمن
مال سربر آرای جهانبانی حضرت خاقانی

ازان باز که صوبه قندهار و مضانات آن که ملک موروث اين
پادشاه سليمان جاه است و در عهد حضرت جنت مکانی از دست
اوليائي سلطنت برآمده بود - چنانچه در نخستين سال اين
دورگرمي بتفصيل نگاشته شد - بتصرف هواخواهان دولت
بلند صولت درآمد - داراي ايران از فکر تباہ و اندیشه کوتاه
در آرزوی تسخير اين ملک روز بي تاب و شب بيد خواب بود -
ليکن از انجا که فرمان روای روم سلطان مراد خان بقصد تسخير
بغداد نهضت نمود - او یک چندي بدان جانب مشغول ماند -
با آنکه قيصر بغداد را مخبر ساخته متحصنان را بقتل رسانيد -

پاخته دستور می مراجعت دکن دادند - و به محمد سلطان
نخستین پسر آن بلند اختر تصدیق فرورید عنایت شد - و بالتماس
آن غره نامیده دولت از کومکبان دکن قزلباش خان بمرحمت نقاره
و امان بیگ بعنایت علم - و لطف الله پسر لشکر خان بخشی
و واقعه نویسن بالاکهاست بمنصب هزاربی ذات و هزار سوار از اصل
و اضافه مفتخر گشتند .

هفتم [محرم] مطابق نوزدهم فروردین که آفتاب در اوج
شرف بود پیشکش مهین پور خلافت و پادشاه زاده والا تبار مراد
بخش مشتمل بر اصناف جواهر و مرصع آلات و اتمش نقیسه بنظر
اکسیر اثر درآمد - قیمت آنچه درین ایام ممنیت اتمام از پیشکش
پادشاه زادهای و الامقدار و امرای نامدار بعر قبول رسید شش لک
روپیه شد - درین تاریخ میرزا عیسی ترخان را که بنظم سرکار سورت
می پرداخت - از تغیر اعظم خان که بحال رعایای صوبه گجرات نیک
نه پرداخته هر چند ضبط متمردان آنجا از قرار واقع نموده بود بحکومت
آن صوبه سرانراز ساختند - و از جمله سواران منصب او هزار و
پانصد سوار در اسبه سه اسبه مقرر فرموده او را بمنصب پنج هزاربی
ذات و پنجهزار سوار دو هزار و پانصد سوار در اسبه سه اسبه سربلند
گردانیدند - و ضبط سرکار سورت بعنایت الله داد موصی الیه مفروض
گشت - و از اصل و اضافه او را بمنصب دوهزاربی و هزار و پانصد سوار -
و محمد صالح دیگر پسر او را بمنصب هزاربی هزار سوار برنواختند -
مسلک خاندان نجابت - صفاء دودمان ولایت - سید جلال که بحکم
والا از گجرات بدرگاه جهان پناه آمده سعادت ملازمت دریافته

توقف برای رایان بسیارند و خود بدرگاه والا بستانند بجای ایان
می یابند - پس از ورود منشور ایان بیست و پنجم ذی الحجه
سال هزار و بیست و نهم هجری مطابق غره آذر هریسنکه ولد تلوک
چند سرگروه قلعه نشینان که دوازده سال عمر داشت قلعه را برای
رایان حواله نموده با سکندر ناسی که عم و مدار علیه مهمات او بود
و سایر مردم نزد او آمد - سر کرده لشکر جمعی معتمد را
بمحارست قلعه گذاشته هریسنکه و توابعش را بطریق نظر بند
همراه گرفته دوستانم و مقضی المرام با بقیه لشکر روانه درگاه
آسمان جاه گشت - و در اوایل دی ماه این سال روزی که رایت جهان
کشا از کشمیر مراجعت نموده بدارالسلطنه لاهور نزل اجلال فرمود
دولت ملازمت دریافت - و چون بپایان ارشاد و تربیت خاتان کشور
مقامان مصدر چندین فتحي نمایان شده بود بالتماس اعلیٰ حضرت
از پیشگاه عنایت حضرت جنت مکانی بخطاب راجه بکرمایت
بلند پایگی یافت •

چهارم محرم [سنه ۱۰۵۲] پادشاه زاده والا گهر محمد
اورنگ زیب بهادر پیشکشی مشتمل بر انواع جواهر و مرصع آلات
و نفایس امتعه دکن و فیلان کوه هیکل از نظر کمی اثر گذرانیدند
ازان میان جنس يك لك و بیست هزار روپیه شرف پذیرائی
یافت - و آن دره التاج سلطنت را بعطای خلعت خاصه و چمدن
مرصع با پهلوانه و مد اسب از انجمله در اسب از طوبه خاصه
یکی با زین طلائی میناکار دیگری با زین طلائی ساده و فیل
از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زریفت و ماده فیل و مراقرز

حضرت مرتبه راجگی و جانشینی پدر یافته بود لبریز شد - بچاپان
 بُرنکاشت که سلامت او و رهائی مرز و بومش وابسته بآنست که
 نقد و جنس اندوخته سورجمل را بلا توقف بفرستد - والا علقریب
 عرضه تلف خواهد گشت - او از مشاهده حال سورجمل مال و
 مدالش را از نقد و جنس با ماده و سنگه مصحوب پسر و برادر
 خود نزد رای رایان فرستاد - و رای رایان همه را بخدسب اعلی
 حضرت ارسال داشت - و چون برسات نزدیک رسیده بود و آذوقه
 چنانچه باید سر انجام نیافته بمصلحت دید دولتخواهان بنور پور
 معادلت نمود - و بیست و چهارم شوال سنه هزار و بیست و هشت
 هجری مطابق غره مهر کانگه را محاصره نمود - و بتقسیم ملچار و
 پیش بردن کوچ و سلامت و درانیدن نقب پرداخت - ادبار پیشگان
 باستظهار دژ استوار راه خرد گم کرده برج و باره محکم ساختند - و
 هنگامه پیکار گرم گردانیدند - رای رایان در ضبط مداخل و مخارج
 و سد طرق آذوقه اهتمام تمام بکار برد - و چون مدت محاصره بچارده
 ماه کشید - و از نایابی غله کار بر قلعه نهینان آچنان تنگ شد
 که پوست درخت را در آب جوشانده سد رمق می نمودند - ناچار
 از روی اضطرار زینهار می شدند - و عرضه داشتی مشتمل بر التماس
 امان در خدمت خاقان کشور ستان ارسال داشتند - از آنجا که
 جان بخشی سجده این دودمان والا شان ست - و جرم پوشی شیمه
 این خاندان عرش مکان اعلی حضرت بگرم جبلی ملتص را
 پذیرفته استغفاء تقصیر اینان در خدمت حضرت جنت مکنی
 نمودند - و فرمان بخایش عنوان هرف صدور یافت که اگر قلعه بلا

بودی عدم فرستاد - سورجمل در اثنای گیر و دار طریق فرار
 پیموده با رفقای ادبار انما بقلعه نور پور که راجه باهو پدرش
 در غایت متانت در مکانی که در باستانی ایام به دهمیهری
 زبان زد بود بنا نهاده با اسم سامعی حضرت جنت مکانی موسوم ساخته
 موطن و مسکن خویش گردانیده بود پناه برد - و از صدمات افواج
 قاهره دران قلعه نیز قرار نگرفته روی ضلال بقلعه اسرار که پالا
 رویه قلعه نورپور دریکی از شعاب جبال متعلق بحدود محال
 چنبدیال واقع شده و اشجار مترکمه دارد - نهاد - رای ریان پس از اطلاع
 بر حقیقت حال با دلاوران نیرو دارا باستعجال تمام بآن حصار استوار
 رسیده محاصره نمود - آن محذول ازین قلعه نیز بر آمده و پیاوردی
 فرار از جنگ شیران بیشه پیکار رهایی یافته بزمیندار چنبد
 زینهار ی شد - سرگروه لشکر مظفر بنور پور معادت نموده محال
 هوایی آنرا از هارا و تهار ی و نبسه و نکروته سور و حوالی که هر یکی
 با کمال حصانت و رصانت در درخت زار دشوار گذار واقع شده -
 مفتوح ساخته تسخیر قلعه کوتله را که میان کنگره و نور پور است
 و از سه جانب بدریا پیوسته و یک طرفش راهی است صعب المرور
 عبیر العبور و مادهو سنگه برادر سورجمل دران مستحصن بود -
 وجه همت گردانید - و آن را قبل نموده در عرض سه روز برکشود -
 و مادهو سنگه گریخته به برادر خود پیوست - و پس ازان که همگی
 سرزمین سورجمل بحیطه ضبط در امد رای ریان با عسکر مظفر لواروی
 عزیمت بچنبد نهاد - و چون در اثنای ره نور دی خبر رسید که
 پیمانان عمر سورجمل ناسپاس حق نشناس که بوسیله عنایت اعلی

تبعدي به پرگفت دامن کوه پنجاب دراز کرد - حضرت جنت مکاني
 بعد از اجتماع اين خبر در احمد آباد گجرات امتیصال اين بد مال
 و کشایش دژ دشوار کشاي کانگرة را که در کوهستان شمالي پنجاب
 بر فراز کوهی بلند واقع شده و از دير باز کمند تدبير هيچ فرمان
 روانی از فرمان روايان هندوستان بکنگرة تسخير آن نرسیده -
 حتي حضرت عرش آشياني چنانچه در عهد دولت مهد آن
 حضرت حسين قلي خان ترکمان مخاطب بخانجهان صوبه دار
 پنجاب مدتي مدید اين قلعه را در قبل داشته نا کام مراجعت
 نمود - بعهد خانان کشور کشا مقوض فرمودند - و ازین رو که کار داني
 و کار طلبی و سرداري و سپاهيگری رای رایان که بنازگی فتح جام
 و بهار مرزبانان کچه نموده آمده بود و پیشکش گرفته آنها را باستان
 سلطنت آورده بآزمون رسیده بود - پادشاه ملک ستان بیست
 و سیوم رمضان سنه هزار و بیست و هفت اورا با فوجی عظیم از
 دلاوران معرکه و غا دلیران عرصه هیجا از احمد اباد روانه انصوب
 ساختند - و مقرر نمودند که خدمت مهم سورجمل را انجام دهد -
 پس ازان بکشایش حصار کانگرة بپردازد - سردار لشکر بآن هرزمین
 رهیده مطابق حکم ارفع اول در پی اداره ساختن سورجمل شد - او
 پس از آگاهی برین معنی بقلعه مؤ که پناه جای راجه بامو و نیاکن
 او بود - و اطراف آن جنگلی است متشابک الاغصان چنانچه
 گزارش یافت و زنه تحصن جست - رای رایان با بهادران فیروزی
 نشان بیای قلعه رسیده این حصن حصین را سرسوار پی
 گردانید - و بدرون در شده دست قتل و امر به کشتن - و گروه انبوه

بر نواخته بدان سو مرخص ساختند - بآقا افضل دیوانی صوبه
بنگاله و سرکار پادشاهزاده والا مقدار محمدشاه شجاع بهادر - و به رای
کامیداس دیوانی دار الخلافه اکبر آباد مفوض گردید - بارباب طرب
انعام مقرر مرحمت شد *

بیست و پنجم [ذی الحجه] پادشاهزاده گرامی نژاد مراد بخش
بامید خان جهان و راجه جیسنگه و رستم خان و راور امر سنگه و راجه
رایسنگه و میرزا حسن صفوی و نظر بهادر خویسکی و دیگر اهرا و
منصبداران که با آن اختر برج سعادت بودند باستلام سده سنیة شرف
اندوز گشت - و هزار مهر نذر گذرانید - و بوسیله آن گوهر بحر خلافت
جگت سنگه و پهران او فوطه در گردن انداخته عرق خجالت بر جبین
و چشم ندامت بر زمین دولت تقبیل آستان معلی دریافتند -
شهنشاه خطا پوش عطا پاش قبایح اعمال او را بذیل بخشایش
پادشاهانه باز پوشیده از زلات او در گذشتند - و پادشاهزاده والا تبار
را بخلعت خاصه سر بر افراخته منصب آن عالی نسب را که ده
هزارمی ذات و هشت هزار سوار بود دوازده هزارمی ذات و هشت
هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند *

اکنون بگزارش دامتان سورجمل که در اثناء نگارش احوال
جگت سنگه اشاره به تمییق آن رفته بود می پردازد
شرحش آنکه چون سورجمل پسر راجه باموکه پس از در
گذشتن پدر بجای او سرانراز شده بود از کفران نعمت نراه بغی
که طریقه آبای فتنه گرای او بود پیدود - و تمامی زمینداران
کوهستان شمالی پنجاب را بفهون و فسانه بخود متفق ساخته دست

بعرض بار یافتگان درگاه خلیق پناه رسید - صوبه دار علی کشمیر از تغییر او بظفر خان ولد خواجه ابوالحسن که پیش ازین فیض ناظم آنجا بود و بحسن سلوک سکان آن ملک از و راضی بودند - مقرر شد - و بمرحمت خلعت و اسب با زرین نقره او را نوازش نموده رخصت فرمودند - و قندغن رفت که در رعایت سنگه سیمای رفاهیت رعیت بیش از پیش مساعی جمیده بتقدیم رساند - و مبلغ بیست هزار روپیة دیگر برای نیازمندان و محتاجان آن سرزمین همراه او ارسال داشتند •

دهم [ذی الحجه] بعید گاه تشریف فرموده نماز عید اضحی ادا نمودند - و درمجبی و ذهاب نیازمندان به زر نثار دامن امید برآمودند - و بعد معاودت بذات اقدس که جانهای گرامی قربان آن سزد باقامت سنت قربان پرداختند - ده اسب عراقی و دیگر اشیاء که صفدر خان ناظم قندهار برسم پیشکش ارسال داشته بود بنظر خورشید اثر درآمد •

پانزدهم [ذی الحجه] منزل علی مردان خان بیمن مقدم فیض توام رشک افزای منازل قمر گردید - و او بلوازم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و انواع نفایس اقمشه بعنوان پیشکش گذرانید - و متاع یک لک و سی هزار روپیة به صرف پذیرائی رسید - صوبه اودیعه پیاد شاهزاده بیدار سخت محمد شاه شجاع بهادر مرحمت نموده فرمان دادند که آن والا گهر محمد زمان طهرانی را بضبط و ربط آنجا بفرستد - و بشاه نواز خان ناظم معزول آن صوبه پربلیغ شد که پس از رسیدن محمد زمان بچون پور آمده بنظم و نسق آن سرکار که در قبول او مرحمت شده بپردازد •

اکبر آباد آمده بود بعنايت خلعت و انعام بيست هزار روپيه
کمياب گشته رخصت انصراف يافت - چهارم برستم بيگ ترکمان
سه هزار روپيه و بخواجه ناضل هزار روپيه عنايت شد .

فرستادن طغر خان به تنظيم صوبه کشمير

چون در فصل خريف اين سال در کشمير از کثرت امطار بي گاه
و فرط طغيان ميايه بسياري از مزارع خراب گرديد - و غلات فراوان آب
برد - و رعاياي آن ديار ببلای غلا و صعوبت قحط مبتلا گشتند - و خلقي
غزير و جمعي کثير از ضعفا و مساکين با جلايل و ذرايي بدار السلطنه
آمدند - و حقيقت پرايندي و بي نوايي اينان معلوم اقدس
شد - پادشاه گهيان که بمقتضاي خلافت الهي کافل ارزاق جهانيان
و ناظم احوال عالميان اند مبلغ يک لک روپيه از خزانه مبرات
بانات و ذکور و صغیر و کبير اين جماعه ملک زده که زياده از سی
هزار کس درهاي چهر رکه درمن فراهم آمده بودند مرحمت نموده
هکم فرمودند - که تا اين جماعه در دار السلطنه باشند هر روز ده جا
طعام مبلغ دو بيست روپيه از سرکار فيض آثار بايفان ميداده باشند
و مبلغ می هزار روپيه ديگر نزد تربيت خان مظاهر آن صوبه فرستادند
تا بگروه بی بضاعی که نیروی حرکت و ترددات نداشته باشند
تسبب کند - و نیز حکم شد که روزی طعام صد روپيه در مواضع
پنجگانه صرف اين جماعه پريشان روزگار نمايد - و چون تربيت خان
باهوال شوليدگان اين واقعه و محنت رسيدگان اين نازله چنانچه
بايست نيازمت پرداخت - و ناراضماندي آن بزرگان اين حادثه

جهاني بوجوه نثار کامياب گشت - درين بزم مبارک منصب مهين پور خلافت باضافه پنج هزار سوار بيست هزارى ذات و پانزده هزار سوار - و منصب هريکى از اختر برج جلالت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر و گوهر درج سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر بافزائش هزار سوار پانزده هزارى ذات و ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه - و منصب پادشاه زاده والا نژاد مراد بخش باضافه هزار سوار ده هزارى ذات و هشت هزار سوار مقرر شد - پانصد سوار از منصب مکرمات خان دو اسبه سه اسبه مقرر نموده او را بمنصب سه هزارى ذات و سه هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه - و از اصل و اضافه الله قلبي ولد يلنگتوش را بمنصب هزار و پانصدى ذات و ششصد سوار - و مهيش داس راتهور را بمنصب هزارى ذات و هزار سوار - و سيد نور القيان را بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار - و حیات خان را بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار سراز گردانيدند *

چهارم ذي القعدة بشکار گاه تلوندي نهضت نمودند - و بيست و دو روز نشاط اندرز شکار نيله گاو و آهو گشته بيست و ششم بدار السلطنه معاودت فرمودند *

بيست و هفتم [ذي القعدة] سعيد خان بهادر ظفر جنگ بدرگاه والا رسیده سعادت گورنش اندر هفت - و هزار مهر نذر گذرانيد *

ملح ماه [ذي القعدة] قليچ خان از لشکر ظفر پيکر آمده باسقام عتبه خواقين پناه پيشاني طالع برافروخت *

غره ذی الحجه خان عالم که بحکم معلى از دار الخلافه

مهره هوال از شکار گاه کانو و آهن بد از السلطنه مراجعت فرمودند.

صیر برکه بخدمت عدالت اردوی معلی سر بر انراخت *

پنجم [شوال] فدائی خان از جاگیر آمده احرار دولت ملازمت

نمود - و يك فیل برسم پیشکش گذرانید *

دهم [رمضان] متصل باغ فیض بخش و فرح بخش منزل

اقبال شد *

یازدهم [رمضان] دار السلطنت بگرامی قدوم کشور خدیو

مورد برکات جاودانی گشت. - و علیمردان خان که از کابل آمده

بود استلام سده سنیه نمود - و هزار مهر نذر گذرانید - و از پیشگاه

نوازش بمرحمت خلعت خاصه با نادرى طلا دوزی و دو اسب

از طویلۀ خاصه با زین طلا و مطا سرائراز گردید *

دوازدهم [شوال] بهمنیار ولد یمین الدوله باضانه پانصدی

ذات بمنصب هزارى دویست سوار مباهي گشت *

پانزدهم [شوال] از اصل و اقامۀ ذوالقدر خان بمنصب دو

هزارى ذات و هزار و ششصد سوار - و حیات ولد علي خان ترین

بمنصب هزارى ذات و هشتصد سوار نوازش یافتند *

نگارش فرخنده جشن شمسی وزن

روز سه شنبه نوزدهم شوال سنه هزار و پنجاه و یک هجری

مطابق قمر بهمن هجسته جشن شمسی وزن اختتام سال پنجاهم

و افتتاح سال پنجاه و یکم از عمر جاودانی آرایشی یافت - و زر

و همیوزن این ذات مقدس بآئین مقرر وزنی دیگر گرفت - و

که انبیا پيشکش بدرگاه آسمان جاه آورده بود نهایت نموده
فرستادند - نه فیل که سيدشجاعت خان بطريق پيشکش روانه درگاه
معلی نموده بود نیز از نظر انور گذشت *

سیوم [رمضان] رای مکند داس دیوان یمین الدوله را بمنصب
پانصدی ذات رصد سوار و خدمت دفتر داری تن از تغییر جمونست
رای سربلند ساختند - و دفتر داری خالصه شریفه از تغییر بهاریمیل
که او بخدمت دیوانی صوبه پنجاب سرانراز شد - بجسونت رای
مفوض گشت - بسید عبد الرزاق سالک درد مان رئیس الاولیا ران
الاصفیا شیخ محیی الدین عبد القادر جیلانی قدس سره - و دیگر
سادات چار هزار روپیه - و بفرخ بیگ خراسانی که درینولا بعزم بندگی
آستان معلی آمده بود سه هزار روپیه مرحمت نمودند - بشاه محمد
میر شکار نذر محمد خان که طیور شکاری از جانب خان مذکور
به پیشگاه حضور آورده خلعت و دوهزار روپیه انعام فرموده
مرخص ساختند *

دوازدهم [رمضان] لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفرچنگ
از نزد پدر آمده دولت ملازمت اندوخت - چون او در راه رهبر دوزخم
بر داشته بود چنانچه گزارش پذیرفت به خلعت و شمشیر یراق طلای
میناکار و منصب هزارای ذات و پانصد سوار از اصل اضافه و مرحمت
اسنپ بلند پایکی یافت *

بیست و نهم [رمضان] موضع کانو و آهن مضرب خیام آسمان
احتشام شد - درین ماه مبارک مبالغه می هزار روپیه مقرر باصحاب
اجتلیج رسید *

نیفتد ازید - سید خان جهان بدانجا رفته دو روز توقف گزید - و گروهی را بر گماشت تا حصار بیرون از بنیاد بر کنند - مید فیروز خورشید خود را با مردم خود گذاشت که شیر حاجی و دیگر حصون را بر انداخته با زمین برابر سازد - و شب جمعه روز دهم ذی الحجه با جگت سنگه بملازمت پادشاهزاده جهانیان آمد - و بحکم معلی ضبط آن کوهستان به نجابت خان تعلقی گرفت - و چون جگت سنگه جانب دروازه کلان قلعه نور پور که سه طرف آن جری است که از پایان آن تا بالای قلعه عمارات او و مردم او است و قریب هزار گز مرتفع و بدین جهت ازین اطراف بر شدن ممکن نیست امتوار جداری کشیده بغاصه چند گز در پیش آن شیر حاجی ساخته برج و باره ترتیب داده بود - بربلیغ قضا نغان صادر شد که پادشاهزاده عالم بهادر خان و اصالت خان را در نور پور بگذارد - تا آن دیوار را با شیر حاجی از بیخ بر کنند - و منازل درون بحال دارند - و خود با سید خان جهان و سایر همراهان جگت سنگه و پسران او را همراه گرفته بدرگاه معلی بیاید *

اکنون گلگون باد خرام خامه بشاه

راه نوشتن وقایع حضور میشتابد

غره رمضان پنج نیل که دره التاج خلافت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر از مرزبان مورنگ بعنوان پیشکش گرفته یکی بایراق هلا و چهار بایراق نقره بدرگاه خواقین پناه ارسال داشته بود بنظر کیمائدر آمد - خدیو اقبال تمبیج مروارید بیش بها که در این چند قطعه لعل قیمتی بود و چار امپ از طویل خامه مصحوب ملازم آن والا مقدار

پادشاهزاده والا تبار التماس نمود - که از درگاه خلیف پناه بخشایش جرایم و آثام در خواست نموده این بیم زده کلو برهم خورده را بصدر فرمان جان بخشی و عفو معاصی مطمئن گردانند - پس ازان که آن والا نژاد برای استمفاء زلات این زیانکار صورت و معنی عرضه داشت نمود و حقیقت بکرامت استماع رسید - از جناب کرم فرمان عالیشان صادر شد - که از آنرو که آن سرگردان صحراء غوایت بذیل پشیمانی و ندامت مستمک گشته امید وار صفح تقصیرات است - از جرایم ناگذشتنی آن خائب خامر در گذشتیم - دیگر آن ربوده غول ضلالت و غنوده خواب جهالت پیرامون چنین عصیان که باعث اخراج او از موطن مالوف است نگردد - و حصار تارائگده را که با اعتضاد آن ره سپر بغی و تمرد گشته است به بندهای درگاه معلی باز گذارد - تا اساس آنرا با دیگر عمارات بر اندازند - و چون اوامر پادشاهی را بسمع و طاعت تلقی نمود - بالتماس پادشاهزاده والا تبار حکم شد که بعضی منازل میان آن محکمه را که بر قلاع سه گانه اشتمال دارد برای بودن منسوبان و اسباب او را گذاشته باقی را با هر سه حصار و بران گردانند - و قلعه مؤ را که چار دیواری محکم باشجار اطراف بیش نیست با حصار قلعه نور پور ببندازند - تا دیگر زمینداران کوتاه بین مآمن روز بد طاعت و فرمان پذیری این درگاه خواقین پناه دانند - نه رصانت حیطان گلین - و مخالفت جدران سنگین - جگت سنگه بعد از ورود این حکم مطاع بصید خان جهان پیغام کرد که شما خود رسیده بهر روشی که خواهید قلاع تارائگده

همیشه بگذارند - دیگران بر گهتند - خسرو بیگ پاسخ داد که در زمینی که من نرود آمده ام شب میتوان گذرانید - از آنجا که زیاده از سه صد چار صد سوار با او نبود - سرکرده های عساکر فیروزی بار دیگر کس فرستاده طلب نمودند - او بمعسکری گشت - درین اثنا مخازیل قلمت همراهم او دریافته برو ریختند - او از اصالت و بسالت پای ثبات از دست نداده بعد از چپقلشهای گردانه بچادره زخم درجه رفیعۀ شهادت دریانت - و قریب صد کس از همراهمش کشته و خسته گشتند - و چون بهادر خان و اصالت خان و دیگر فدویان جد کار ازین طرف - و راجه پرتھی چند زمیندار چنبه و راجه مانمنگه گوالیاری با جمعیت خود از عقب همت بر کشایش آن حصار استوار و قلع اساس آن نا سپاس گماشته فراوان سعی می نمودند - آن آشفته کار بدست آویز ندامت از گرداب غرور سر بر کرده با خود اندیشید - که گرفتم - تسخیر این محکمه بغنجه و استیلا دشوار است - اما با اعتماد استحکام آن باوایی نعمت که تأیید یزدانی و تیسیرات آسمانی در کار سازی دستیار و پیشکار دولت ابد پیوند او است - بنی و عصیان نمودن راه هلاک خود پیمودن است و بعد از رفتن تمام محال تاکی درین قلعه توان بود - ناگزیر از روی استکالت و ابتهال که درین حضرت آسمان رتبت بهترین و صایل است بسید خان جهان ملتجی گردید - و به درخواست او پادشاهزاده بهالی نسب امیدوار عفو پادشاهی ساخت - و از آنجا که بیقین میدانست که بر دامن بندگان این درگاه غبار نقض عهد و خلف وعده که فکوهیده ترین خصلت نمی بصیغه - در خدمت

حضرت متین - و صعوبت مرور ضیق مداخل و مخارج آن نه بمرتبه بود که کمند تدبیر خداوندان افکار صایبه بر شرفات تسخیر آن واحد اما مبارزان. اخلاص آئین و گنداوران نبرد گزین بتوفیق ربانی و تائید اقبال حضرت خاقانی کمر جهاد بر میان اجتهاد محکم بر بستند - و در کشایش آن دژ آسمانی ارتفاع بقدر قدرت و مکنات خویش سعی مینمودند - مخازیل در استحکام محال دشوار گذار کوشیده بر امکنه مرتفعه جبال گاه مرور عسکر فیروزی در افکندن تیر و تفنگ جد جدید بتقدیم میرسانیدند - و بعضی ازین اشرار فجار بآب شمشیر مجاهدان دین ره گرای آتش جهنم میگرددیدند - از هماغه اسلام نیز برخی بدرجه والی شهادت می رسیدند - از انجمله است خسرو بیگ بخشی یمین الدوله آصف خان هانخان که خان مزبور حسب الحکم او را با هزار سوار از تابندگان خود در ملازمت پادشاهزاده عالی نسب فرستاده بود - و بعد ازان که یمین الدوله رخت هستی بر پست پادشاه فلک مکان او را که جوان مردانه کار طایب بود و از آدمی زادهای گرجستان بعنایت منصب مریلند گردانیده بودند - و شرح شهادت او آنکه :

چهاردهم [شوال] بهادر خان و اصالت خان او را با جمعی پیشتر فرستادند - که بحقیقت آن سرزمین را رسیده مکانی برای خیم و بر افراختن ملچارها مقرر سازد - تا سران لشکر منصور بامداد کوچ نموده روانه پیش شوند - فرستاده پراکنده شده هر یکی ضلعی اختیار نمود - سرداران مزبور کس فرستادند که آن جماعه را برگردانیده بپارد - و نگذارد که قدم

بنادری و دو اسب از طویل خاصه یکی با زین طلای مینا کر
دیگری با زین طلای ساده و انعام دو لک ردینه نقد سر بر انراخته
با همراهم رخصت نمودند - و فرمان شد که آن بادیه پیمای
شورش را امیر یا قنیل ساخته کوهستان را بقلاع و قطع بینج و شاخ
آن خار بن فساد پاک گردانند - پرتهی چند زمیندار چنبد بهنایت
خلعت و جمده مرصع و منصب هزارهی ذلت و چار صد سوار و
خطاب راجگی و مرحمت اسب سربلند گردید - و چون کوهی که
جکت سنگه قلعه تاراگده بران بنا نهاده از مضافات چنبد است -
و جکت سنگه بتعدی متصرف شده بود - و عقب قلعه بولایت
مذکور پیوسته است - و دران سمت مرکوبی است که بدست
آوردن آن در کشایش حصار تاراگده دخیل است - او بوطن دستوری
یافت - تا مرانجام ضروریات نموده با جمعیت شایسته از عقب
قلعه تاراگده در آید - و مرکوب را بدست آورده کار بر قلعه نشینان
تنگ گرداند .

پنجم [شوال] پادشاهزاده والا تبار به ارشاد اقدس با سید
خانچیان و دیگر همراهم به نور پور رسیده فروکش کرد - بحکم
معلی معید خان را با پسران او بجمو فرستاد - و بهادر خان و اصالت
خان را با قریب دوازده هزار سوار روانه ساخت - تا تاراگده را در میان
گرفته استیصال ارباب ضلال نمایند - و راجه مانسنگه گوالیاری را
که دشمن جانی جکت سنگه است تعیین نمود - که با جمعیت
خود براجه پرتهی چند پیوسته و باتفاق از عقب تاراگده در آمده
بهلم بنیان محصوران به پردازند - هر چند رعیت و رعایت این

سه امچه گردانیده - نخستین را بمنصب شش هزاری شش هزار
هزار دو اسبه سه امچه - و دو یمن را بمنصب پنج هزار و پنج هزار
دو امچه سه امچه - سرانراز ساختند - و بر منصب بهادر خان هزارین
ذات افزوده و هزار سوار از سواران او دو امچه سه امچه مقرر فرموده
او را بمنصب پنج هزار و چهار هزار سوار دو امچه سه امچه - و راجه
مانسنگه گوالیاری را که درین مهم خدمت گزاری و جانپاری
نموده بود بعزایت خلعت و جمدهر مرصع و مرحمت اسپ و فیل
نوازش فرمودند - و هرکه درین مهم دستش بکاری رسانیده بود او را
بنوازشی خاص و عزایتی مخصوص سر بلند گردانیدند *

بیست و سیوم [رمضان] پادشاهزاده والا تبار بحکم صلی
پرتوی چند زمیندار چنبه را که جگت سنگه مطرود پدر او را بقتل
رسانیده بود - و او درین هنگام بذریعه اربابی سلطنت داخل دولت
خواهان گشته باله ویرد بخان و میر بزرگ که باورده او رفته بود
بآستان خواجهین مکان فرستاد - و محانطت مؤ براجه جیسنگه و
تهاری بقلیج خان و دمتال بگوکلداس - یسودبه و پینهان بمیرزا حسن
صفوی باز گذاشته - و جمعی دیگر از بندهای پادشاهی را با
بسیاری از بیلدار و نبرداری به بریدن جنگل نواحی مؤ و تومیع
طرق آن و دیگر محال کوهستان گماشته خود بموجب حکم قضا قوام
با بهادرخان و اصالت خان روانه درگاه خلایق پناه شد *

و بیست و نهم [رمضان] احرار دولت ملازمت نموده
و هزار مهر برهم نذر گذرانید *

غره شوال پادشاهزاده عالی منصب را بررحمت خلعت خلیفه

که امکان برآمدن بود بغراز کوه بر شدند - چون سید خانجهان و بهادر خان به پیکارهای متوالی و کارزارهای متواتر که در عرض این پنج روز بوقوع آمد کار بران غنوده بخت تنگ ساخته بودند - و آن تیره اختر با اکثر اعوان نابکار و انصار آشفته کار خویش بمداغۀ این شیران شیرافکن در مانده - چنانچه جمعی را از جماعه که بر روی دیگر افواج بحر امواج گذاشته بود نیز طلب داشت - راجه جیسنگه و قلیچ خان و الله و برد یخل و دیگر جان سپاران بجبهت آنکه بقلعۀ مو نزدیک بودند - و راه در آمدن شان آسان بود - و جمعیت بی حمیت آن پریشان خاطر که بر بارهای محاذی آنها باقی مانده بود - از راه قلت مقاومت نتوانست نمود - پیش از رسیدن سید خانجهان و بهادر خان بقلعۀ مو در آمدند - آن واژون طالع که پیش ازین عیال و اموال خود را بتاراکده فرستاده تنها در مو مانده بود پس از دید نیرنگی اقبال و استیلا و غلبۀ لشکر ظفر اثر سراسیمه با پسران و منسوبانی که از شمشیر خون ریز و خنجر سرگ انگیز مجاهدان دین نجات یافته بودند - پهای ادبلا ره نورد فرار گردید - بعد از دو روز اصالت خان پادشاهزاده والا گهر عرصه داشت نمود - که هارمان حصار نور پور از استماع خبر کشایش قلعۀ مو که معقل رصین این غنوده بخت بود بهراس و باس افتاده نیم شب راه گریز پیمودند - و باقبال روز افزون خائفانی چنین مویل متین بزودی و آسانی مفتوح گردید و چون این ماجری بمجامع بشایر مجامع رسید خاقان ممالک بستان هزار موار از منصب سید خانجهان و راجه جیسنگه در آمده

بندها مقتول و مجروح گشتند - و جمعی کثیر از کفار بدو رخ شتافتند - اگرچه اکثر بندهای پادشاهی در انصرام این میکوشیدند اما عمده در پیش برد این کار دشوار ترددات سید خانجهان و رستم خان و بهادر خان بود - خصوصاً بهادر خان هراول سید خانجهان - و چون این مهم بدرازی کشید از پدشگاه سطوت و جلال فرمان شد که همین که سید خانجهان و بهادر خان که مالش مقاهیر داده سیل وار میروند به پایان قلعه مؤ رسند - دیگر افواج نیز بقهر و جبر جنگل از مذاکیم گرفته خود را برهانند - و بر قلعه یورش نمایند - و کشتش و کوشش نموده آنرا مستخر سازند - پادشاهزاده والا نسب بعد از رسیدن یرلیغ قضا نفاذ بر آنچه مامور شد همت برگماشت - و با سداد بیستم رمضان بکریوه مشرف بر اکثر ملچارها برآمده سران افواج نیروزی را با بخشیان و تاباندان خود بدورش امر نمود - و کس نزد سید خانجهان و سعید خان فرستاد - تا ایشان نیز از طرف خود یورش نمایند - از سعید خان درنگی واقع شد - و سید خانجهان از اخلاص منشی و کار طلبی سرعت نموده معیهای مردانه بروی کار آورد - و رستم خان و بهادر خان و جمعی دیگر از مبارزان که همراه او بودند بچندقشهای نمایان جوهر مردانگی ظاهر ساختند - و دلیران مذکور از آن جانب و راجه جیسنگه و قلیچ خان و الله و یردیخان ازینطرف - تسخیر قلعه مؤ پیش نهاد عزیمت ساخته همگی همت برکشایش آن گماشتند - و راجه جیسنگه و الله و یردیخان از راه دره و قلیچ خان از جانب چپ و دیگران از سمت راست بجنگل در شده از هرمو

فرمود - و برگذارد که مراد از اطاعت آنست که از مطلب خود گذشته بهره چه مامور شود قبول آنرا سرمایه نجات خود داند - آن مدبر بوطن معاودت نموده باز گرد ادبار بر فرق روزگار خود بیخته ره گرای مسلک ناقص فساد و منهج نامستقیم عناد گردید - مید خانجهان و بهادر خان با همهرهان از پادشاهزادگان والا نصب دستوری یافته براه گنگ تپل به مؤراهی شدند - و هر روز به بریدن جنگل و ساختن راه پرداخته و غنیم را مالش داده بآهستگی قدم پیش می نهادند - و هر جا مقاهیر مستوار دیواری بر آورده راه مسدود ساخته بودند - مبارزان لشکر فیروزی محاذی آن ملچاری بر انراخته به نیروی حمیت مردانه و بازوی حماقت گردانه منهدم می ساختند - و جمعی را که باعتماد مذانت آن پای ادبار پیمان شرده بمقاتلت و مزاحمت می پرداختند ره گرای نیدستی می گردانیدند - بعد ازان که بمؤ نزدیک رسیدند جکت سنگه شقاوت آئین پنج روز متواتر با تهور پیشگان قبیلۀ ذلیلۀ خود و جمعی دیگر از دلیران کوه نشین روبروی عساکر فیروزی شده هنگامه ضرب و هرب گرم گردانید - دلیران همه دل خصوصاً مید خانجهان و بهادر خان بدستیارچی تائید ایزدی و مددگاری اقبال مردمی از تیر زهر آلود و تنگ آن گروه شقاوت آلود حسابی بر نگرفته در مجادلت و مقاتلت مسامعی جمیله بتقدیم مبرسانیدند - چنانچه مبارزان فوج بهادر خان از فرط شجاعت به نردبان پایۀ پشتهای کشتگان برآمده بر ملچار مقاهیر می دریدند - و دین پنج روز قریب هفتصد کس از تابندگان بهادر خان و عمین قدر از دیگر

سنگه جلالت کیش از اصفاء روانه شدن این افواج و توجه پادشاه زاده جهانیان خایف گشته از مستی غفلت و پندار لختی بهوش آمد - و راجروپ پسر تیره اختر خود را بوساطت الله و یردخان بملازمت پادشاه زاده عالمیان فرستاده التماس نمود - که از صدور این عصیان که از ربودگی خرد و غنودگی طالع بروی کار آمده فروان خجالت و فداست دارد - چون برخی بندگان والا درگاه از کینه هم چشمی و همسری در بن یهاق جز اهلک قوم و قبیله و اتلاف جان و مال بنده پیش نهاد خواهش نداشتند - برای اظهار حمیت راج پوتی و ابراز غیرت سپاهیگری بهسولت تن بمرگ در نداده در خور میسور و مقدر مراسم تردد و تلاش بقدیم رسانید - اکنون که انصرام این مهم بآن نور حدقه جهان داری منوط گشته است جز پیمودن شاه راه متابعت و مطاوعت این دولت بلند صولت چاره ندارد - امیدوار است که این گناهکار شرمسار را از یاس و هراس برآورده اجازت ملازمت فرمایند - و بدرخواست هواخواهان درگاه بجان ایمن گشته پنجم رمضان برسم مجرمان عفو پزده بی یراق فوطه در گردن بخدست پادشاهزاده والا تبار رسید - آن گرامی دودمان خاطر هم زده اورا اطمینان بخشیده قرار داد - که عفو تقصیرات و صفح زلات او از حضرت خلافت مسالت نماید - از آنجا که بخت رمیده او از گران خواب غفلت در نیامده بود - و خرد شوریده از تیه ضلالت بر نیامده - بعضی مآرب که نه در خور حال آن بدسگال بود التماس نمود - و چون به پندیرائی نرسید پادشاهزاده عالی گهر اورا رخصت

کوشش دادند - لختی شربت شهادت چشیدند - و برخی بگونه جراحت رخسار همت برآراستند - از انجمله سید لطف علی زخم تفنگ بدست برداشت - و چون شب پرده انظام بروی روز انداخت و با وجود مصاعی موفوره غزاة دین دیوار از بیخ برکنده نیامد - و خاکریز نیز بلند بود - درین وقت کشایش قلعه صورت نه بست *

اواخر شعبان بهادر خان که باصر خاقان ممالک ستان از اسلام آباد روانه شده بود در پیتهان بخدمت پادشاهزاده جهانیان رسیده شان لشکر خود نمود - قریب سه هزار سوار و همین مقدار پیاده بشمار آمد *

سلخ این ماه شعبان دمتال بهعی بهادر خان و تهری به جد الله و یردی خان مفتوح گشت - چون از جناب عظمت فرمان شد که اصالت خان بنور پور شتافته بمحاصره آن پردازد - و هدید خانجهان و رستم خان و دیگر همهرهان با بهادر خان که هراولی این فوج برو مقبره فرموده ایم از راه گنگ تهل بر سر قلعه مورفته در تسخیر آن بکوشند - که بعد از کشودن آن نور پور بآسانی مفتوح خواهد گردید - پادشاهزاده والا تبار را و امر سزگه و میرزا حسن صفوی را در پیتهان گذاشته خود نیز بصوب مو روانه گردد - و برکریوه که سابقا عبد الله خان بهادر فیروز جنگ فروه آمده بود نزول نموده عساکر منصوره را که از اطراف متوجه تسخیر مؤگشته اند قدغن نمایند که در فتح قلعه و استیصال کفار شقاوت شعار مرام جد و جهد بتقدیم رسانند *

غره رمضان آن والا کهر از پیتهان بجانب و راهی شد - چکت

برج رسیده بود و دوسه گز دیگر بایستی برد تا بمقتضای ته برج رسد آگاه نشدند - پسر سید خان جهان و مردم او باندیشه آنکه مجدداً حصن گزینان برین نقب نیز آگهی یابند اضطراب نموده بباروت آنهاشتند - و بخان گفته فرستادند که نقب بانجام رسیده هرگاه اشاره رود آتش داده آید - خان مزبور به ملچار خود آمده مردم دیگر ملچارها را تاکین نمود که آماده و منتظر باشند - همین که بعد از پریدن برج ازین راه یورش نمایند بیهادران دیگر ملچارها از اطراف و جوانب برد بانها گذاشته در حصار بریزند - و بدین قرار داد اول وقت عصر آتش زدند - از ناتمامی نقب برج از یک جانب پرید - و از جانب دیگر بزمین فرونشست - و از آنجا که آن حیلۀ ساز مکر پرداز پس هر برجی دیواری کشیده از دو سو بجدار حصار رسانیده بود و از فراز آن راه درآمد برج مقرر گردانیده و برسدن مدمه اگرچه نصف بالای آن نیز افتاد اما از رسوخ بنیان نصف پائین ثابت ماند - مبارزان فیروزی نشان به قلعه در نتوانستند شد - و سید لطف علی و جلال الدین محمود که با مردم سید خان جهان دویده بودند - از مسدود یافتن راه بیدلداران را بانگدن آن گماشتند - و مجاهدان دیگر ملچارها از اطراف و جوانب یورش نموده بسوختن دروازا و بر آمدن بدیوارها پرداختند - درین اثنا مقهوران که بگمان مفتوح شدن راه و درآمدن کنداوران ظفر دستگاه گریخته بقلعه درون پناه برده بودند بتراستحکام دیوار آگهی یافته بیای ادبار برگشتند - و به برج و باره تا شب هنگام در ریزش تیر و تفنگ کوشیدند - دلاوران جان نثار داد

قرار داد که هر روز لختی از جنگل بریده بآهستگی رفته شود * .
 بیست و یکم شعبان نجابت خان با تابینان سعید خان
 بهادر بکریو مشرف بر بازاری که مقاهیر نزدیک باغ راجه با سوبسته
 بودند برآمد - و از یک جانب دیگر نظر بهادر خویشگی و شیخ فرید و اکبر
 قلی سلطان کهر و سرانداز خان و راجه مان صف آرا گشته
 با مقهوران آن باره تیر و تفنگ درآویختند - و گروهی از مردم
 نجابت خان و راجه مان بجای سپر تختها بر سر کشیده پیش
 دویدند - و بجلا دت تمام دیواری از چوب و تخته مقابل بار مخدولان
 ترتیب داده بریزش تفنگ نایر و جنگ ملتهب گردانیدند -
 درین زد و خورد کفار اشرار جمعی بجهنم پیوستند - و از لشکر
 اسلام نیز چندی کشته و خسته گردیدند *

شب بیست و نهم [شعبان] راجه مان قریب هزار پیاده و وطن
 خود بر سر قلعه جهت فرستاد - اینان پدای قلعه رسیده - جمعی کثیر از
 ضلالت گزینان و ازون آثار را که بیرون بر آمده بودند مجروح و مقتول
 ساختند - و حارس حصار با چندی از خویشان خود بقتل آمد - جوتی از
 ظفر یافتگان بجبهت حراست قلعه ماندند - و گروهی با سرهای
 کشتگان برگشتند - و در همین تاریخ برج قلعه نورپور که سید خان جهان
 آنرا در محاصره داشت - پرید - بدانش آنکه زلفی آهون زن و آنا حسن
 روسی از اطراف و جوانب این حصار هفت نقب دو اندیده بودند -
 مقهوران بتجسس و تفحص بر شش نقب مطلع گشته آب
 انداختند - چون بر نقب هفتم که از ملچار مرد میدان خان جهان پایان

از جبلی که مشرف برین کوه بود آمده آتش پیگار بر افروختند - و از تراکم اشجار و تشابک اغصان که مانع اجتماع بهادران فیروزی نشان بود هر جا چندی از جنگ آوران ناموس جو با جوتی از کوهیان ضلالت خورو برو شده بنبرد پرداختند - سعید خان بهادر بعد از آگاهی لطف الله پسر خود را با جمعی و از عقب او شیخ فرید و سرانداز خان را برای مدد راهی نمود - اتفاقاً لطف الله پیش از آنکه به برادران برسد میان جنگل بگروه مقاهیر که مانند مور و مار دران درخت زار پراکنده شده بودند دو چارگشت - مناکیب هنگامه زد و خورد گرم گردانیدند - او پای ثبات فشرده زخم شمشیر برکتف راحت و زخم نیزه بر بازوی چپ برداشت - و چون اسب او را پی کردند خواجه عبد الرحمن واد عبد العزیز خان نقشبندی بسرعت تمام در رسیده از میان کفره بد فرجام که از اطراف او را گرد گرفته بودند بر آورد - و ذو الفقار خان و رفقاء او بر غنیم خود غالب آمده و چندی را ره سپر نیستی گردانیده بخان ظفر جنگ پیوستند - و سعد الله و عبد الله نیز نزد خان آمدند - روز دیگر خان ظفر جنگ و همراهمان او به رهبر شتافته برای وسعت معسکر بقطع جنگل اشتغال نمودند - و از حزم گزینی دور آنرا بخندق و خار بست استحکام داده از شیخون مقاهیر خاطر و پرداختند - ادبار پڑوهان از بیم دخول عسکر منصور این راه که بسرکوب مؤ می رسد - درین ضلع افزون از اضلاع دیگر فراهم آمده در مدد ممر کوشیدند - و بارهای متین بر بخته و برجهای امتوار مرتب گردانیده جاها برای انداختن تفنگ مهیا ساختند - خان ظفر جنگ در استعجال مصلحت ندیده

برای هیمه و علف بجدگل در می آمدند از دیو صیرتی آسیب می رسانیدند - هفدهم رجب قلیچ خان و رستم خان در پشتهای بهلازمت پادشاهزاده جهانیان مستسعد گشته بموجب حکم خدیو دوران و خداوند گیهای قلیچ خان بمو و رستم خان بکمک مید خان جهان دستوری یافتند - و چون مرزبازانی که غاشیه اطاعت اولیای این دولت ابد مدت بر دوش دارند بر گزارند - که اگر قوچی برای رهبر که مرکوب مؤ است معین گردد تا آن مرکوب گرمته آید کار بر مقاهیر به تنگی خواهد گرائید - و اینمعنی از عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار بمصاحع حقایق مجامع رسید - از پیشگاه خلافت یرلغ شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بدالصوب بشتابد - و از لشکری که در نور پور بود نجابت خان و نظر بهادر خویشگمی و اکبر قلی سلطان ککهر و راجه مان گوالیاری بهمراهی او معین گشتند - و هر اولی این فوج به نجابت خان باز گردید - خان ظفر جنگ پس از ورود فرمان والا روز سه شنبه پانزدهم شعبان از پای کتل نور پور روانه شده نزدیک بکوه مؤ سر راه رهبر دایره کرد - و دو پسر خود معد الله و عبد الله را با گروهی از یابینان خود از یمین - و در الفقار خان را با برق اندازان سرکار گردون آثار از یسار - برای تعیین لشکرگاه بفراز کوه فرستاد - اینان بالا بهم پیوسته چون در یافتند که بجهت نزول عسکر نصرت اثر تا الحقی از جنگل بریده نیاید جا نمی شود - بخان ظفر جنگ خبر فرستاده تا رسیدن پاسخ همانجا توقف نمودند - درین وقت محاذیل فرصت یافته قریب چار پنج هزار اده تفنگچی و کماندار

چون دریافت که جگت سنگه تکویده آثار در حصانت حصار کوشیده توپ و تفنگ و آذوقه و سایر ناگزیر قلعه داری آماده ساخته است و قریب دوهزار کوهی - نگدل که دران بیشتر تفنگچی بودند پیاسپانی آن گماشته - و بسرانجام مواد محاصره پرداخته - انحاء حصار را بشیران پیشه پیکار قسمت نمود تا ملچارها برانراخته قلعه را مستخر سازند *

اکنون بنگارش احوال دیگر ادواج ظفر مآل می پردازد
سعید خان بهادر ظفر جنگ از راه دامن کوه هاره و راجه جی سنگه و اصالت خان از کنار آب چکی برای دره روانه شده در نواحی مؤ یکدیگر پیوستند - و نزدیک باغ راجه باسو که میان دره در زمین هموار واقع است و از یک جانب بکوه مؤ اتصال دارد معسکر قرار داده ورود آمدند - و از انبوهی جنگل اطراف قلعه مؤ که بغزنی اشجار مترکمه مرغ نتواند دران بال کشود - و مسدود یافتن طرق ارتقا - چه آن حیل ساز مکر پرداز میان دره هرجا راهی و رخنه یافته بود باز بسته و بچوب و سنگ سدهای سدید برانراخته بر روی آن برج و باره مرتب ساخته بود - و گروهی از تفنگچی و کماندار بصیانت آن باز گذاشته مقرر گردانیدند که برابر سدهای مخالف ملچارها ترتیب دهند - و بآهستگی آن بناء فساد را از پیش بر داشته راه صعود برکشایند - دلاوران عرصه ناورد بساختن ملچار و انداختن اساس توانائی ضلالمساعی جمیله بنقدیم می رسانیدند - و مقهوران بریزش تیر و تفنگ و استعمال دیگر آلات و ادوات جنگ در مدافعه میکوشیدند - و هنگام فرصت بجمعی که

که راجروپ پسر کلان آن مقهور با بسیاری بر سر کتل راه
 بسته در کمین نهشته است - بدست و یکم این ماه به دلاگری
 اقبال عدو مال بقصد مالش او روانه شد - و نجابت خان
 هراول این لشکر با فتنه پژوهان در آویخته بضرب تیغ و سنان
 راه سپر هزیمت گردانید - و دیگر مبارزان نبرد آرا پدا مردی
 شهاست سدی چند را که کوه نشینان ضلالت انما در دره
 کتل بسته بودند درهم شکستند - و جماعه را که در پناه آن بممانعت
 و مدافعت می پرداختند براه فرار انداخته کتل با وجود کمال
 صعوبت بدست آوردند - سید خان جهان بسرعت هرچه تمامتر
 خود را بکتل میجی بهون رسانید - اگرچه مخاذیل ذلیل ازین مکان
 تا نور پور در مضایق شعاب جابجا سدهای استوار کشیده پیادهای
 کوه گره گریوه نورد را از تنگچی و کماندار بمحارست و محاربت
 گذاشته بودند - اما از آنجا که عنایات دادر کار ساز همواره کام پرداز
 اولیای این دولت قاهره است یکی از کوه نشینان راهی عسیر غیر
 معروف که آن را مسدود نساخته بودند نشان داد - عسکر منصور
 بهمان مسلک در آمده چهاردهم رجب بر فراز جبلی که نیم گروهی
 نور پور مشرف بر حصن آن رافع است فرود آمد - درینولا سیدخان
 جهان فوج هراول را تعیین نمود که بتاراج معموره بیرون حصار
 به پردازد - چون مغایر از استیلاء امواج نصرت امتزاج پیشتر بقلمه
 در آمده متحصن گشته بودند مجاهدان لشکر اسلام هرچه یافتند
 غارت نموده مجمعی را که دل بر هلاک نهاده قدم ادبار فشرده بودند
 بقید اسر در آوردند - سید خان جهان صباح آن پیاپی قلعه آمده

این قضیه قرین تامل و تأثر و تلهف و تحسر گردید - لیکن از آنجا که مالکان مسالك تحقیق را درین قسم قضایا غیر از طریق مستقیم رضا و تسلیم مصلکي نیست - خاطر حق پسند را بقضا راضی ساخته بصبر و خورسندی گرائیدیم - آن خانه زاد شایسته نیز بمقتضای عبودیت از منتهی قویم صبر و شکیبائی تجاوز ننموده خود را بسلامت ذات اشرف اقدس ما خرسند گرداند - و عنایت بیغایت پادشاهانه را درباره خود روز افزون شناسد *

کشایش پذیرفتن حصن مؤثرو باقی حصون

متعلقه جگت سنگه غنوده بخت

چون پادشاهزاده گرامی تبار مراد بخش بموجب یزلیغ قضا نفاذ از کابل نهضت نموده و براه دیالکوت بمحال جگت سنگه روانه شده با جنود فیروزی داخل پیتهان گردید - سعید خان بهادر ظفر جنگ که تا انتهای ایام بارش و وصول پادشاهزاده والا نژاد در موضع بهرام پور فروکش کرده بود - و اصالت خان باهمریان که برای گردآوری مرزبانان بچمورفته بود بخدمت پادشاهزاده والا گهیر رسیدند - آن عالی نسب سعید خان و زوجه جیسنگه و اصالت خان را حسب الحکم الاشرف بتخصیر حصار مؤ که در کمال متانت و استواریت مرخص گردانید - و خود در پیتهان که سه کروهی کوه مؤ واقع است برای رسانیدن آذوقه و دیگر ضروریات لشکر توقف گزید - و سید خانجهان که بفرمان والا دوم جمادی الثانیه از رای پور براه کتل باهوان بصمت نور پور راهی گشته بود چون بیای کتل مرز پور رسیده دریافت

گشتند - سواد فرمان مالی شان برای انتخاب و اعتبار آن منظور
الانظار خاتانی درین صحیفه مکارم و معالی نگاشته آمد *

نقل فرمان عنایت عنوان

عمدة الملك ركن السلطنة العلیه - موتمن الدولة البهیة -
نتیجة امرای عظام - سلاله خوانین کرام - معتقد صادق العقیده -
خانه زاد راجع القبودیه - لایق عنایات خفیه - قابل مزاحم جلیه -
مرید فدوی سعادت نشان - شایسته خان - بعوظطف پادشاه مرافراز
گشته بداند - که چون پایه قدر و منزلت انسان که زبان حکمت
بیان اهل عرفان ازان بعالم صغیر تعبیر نموده - رفیع تر از انست
که عرصه خاک همواره منزل و مسکن او باشد - بذبران نص خاتم
شجاعت و بختیاری - آب گوهر جلالت و کامکاری - طراز آمتین
ابیت و جلال - گوهر درج دولت و اقبال - مخزن اسرار خلیفه
الهی - مجمع اطوار هواداری و خیر خواهی - دقیقه یاب
صرایر سلطانی - رمز شناس عالم مزاجدانی - قدوة خوانین
بلند مکن - عمده امرای رفیع الشان - انتخاب پر دلان جانسپار -
خلاصه مخلصان وفادار - مبارز المله یمین الدوله آصف خان
خانخانان پده سالار - اواخر روز پنجشنبه هفدهم شهر شعبان المعظم
دایمی - یَابَتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ اَرْجِعْنِي اِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مُرْضِيَةً
را بلبیک اجابت تلقی نموده به نزهتگاه جادوئی و آرام جلی
دایمی شتانت - دل حق شناس - و خاطر حقیقت اماس -
که بآن دانایی رموز سلطنت توجه و انس تمام داشت - از وقوع

بمیان این دولت ابد مقارن بانجاح رسیده است - و از زوئی جز آن نمانده که در حضور اعلی حضرت رهگرای آخرت شوم - تمامی نقود و اجناسی که به برکات عبودیت این درگاه خواقین پناه فراهم آمده است بهرکار والا تعلق دارد - چه مطمح نظر در اندوختن اموال جز رفاهیت و جمعیت فرزندان و منتصبان امری دیگر نیست - و آن خود بمراحم پادشاهانه چنانچه باید بروی کار آمده - بعد از ارتحال او سوای حویلی که در دار السلطنه لاهور بنا نموده بود و بیست لک روپیه بران خرچ کرده و بهمین پور خلافت عنایت شد - از نقد و جنس مبلغ دو کروڑ و پنجاه لک روپیه او باز ماند - از انجمله جواهر سی لک روپیه - اشرفی سه لک که چهل و دو لک روپیه باشد - روپیه یک کروڑ و بیست و پنج لک - طلا آلات و نقره آلات سی لک روپیه - دیگر اجناس بیست و سه لک روپیه - از اعتماد الدوله پدر آن نوئین والا قدر نصف آنچه گذارش یافت نمانده بود - و با آنکه همین الدوله وصیت نموده بود که همگی اندر ختاش بخزانة عامرة عاید گردد - شهنشاه فتوت آئین مبلغ بیست لک روپیه نقد و جنس بسه پسر و پنج حبیه او مرهمت فرمودند - از متعلقانش هر که شایسته منصب بود بمنصب - و هر که سزاوار مشاھرة بود بمشاھرة نوازش یافت - و بهایسته خان خلف الصدق آن مرحوم که بنظم صوبه بهار می پردازد مشهور سعادت فنجور که حرز بازوی هوشمندی و هیكل گردن دانشوریست با خلعت خاصه برای تسلية دل شوریده و تسکین خاطر غم دیده او را ارسال داشته رهنمای شاه راه شکیبائی

پادشاه زادهای کامکار غم آگین شد - اعلیٰ حضرت که جهان صبر
 و رضا اند بسلامت ذات اقدس که متضمن سلامت همه آفاق
 امت - تسلیه بخش لایع بحر خلافت - درازی سماء جلالت - گشته
 ظلال عاطفت که مومینای دل شکتگان و مرهم غم خستگان امت
 بر باز ماندگان او گسترده - و هریک از اعقاب او را بعتاء خلعت
 و پردگیان را بغایت توره که عبارت از نه پارچه فا دوخته است
 بر نواختند - و بمراحم پادشاهانه رهگرایی صبر و شکیبائی ساختند -
 او بحسن بندگی این سلطنت خدا داد در ارتقاء مراتب عز و جاه -
 و ارتفاع مدارج مکنت و دستگاه - و احتشاد مواد شوکت و حشمت -
 و اجتماع اسباب دولت و اہمیت - بمرتبہ رسیدہ بود کہ هیچ یکی
 از نوینان والا اقتدار این حضرت آسمان رتبت بدان درجہ مرتقی
 نگشته - بل در عہد هیچ پادشاه باستقلال ہیچ نوکری باین پایہ
 منصب و نسبت و عزت نرسیده - چنانچہ بیمن نوازش خاقان
 قدردان بمنصب نہ ہزاروی ذات و نہ ہزار سوار دو اسبہ سہ اسبہ
 کہ تنخواہ آن شانزدہ کرور بیست لک دام است سرافرازی داشت -
 و از انرو کہ تیول جید سیر حاصل تنخواہ یافته بود ہر سال پنجاہ
 لک روپیہ بدیو عاید می شد - و زندگانی را با تدقیق لازم کامرانی
 بانجام رسانید - و اخلاف و اقارب او کہ در ایام زندگیش بمناصب
 سنیہ و مراتب عالیہ فایز گشته اند - بشمول عذایک پادشاهی
 کام اندوز اند - ہر گاہ شہنشاہ بندہ پرور بمعیادت آن نوین اخلاص
 گستر پرداختہ از خواہشی کہ بروائی نرسیدہ باشد باز پرمیدی
 او معروض داشتی کہ للہ الحمد ہمگی آمال و امانی این فدوی

لطافت هوای هندوستان و زمان سیر این بوستان است در رسید - خاطر
 نشاط گرا بشکار گانو و آهن ؟ که بکوهستان زاک بوم جگت سنگه مطرود
 نزدیک است رغبت فرمود - و پانزدهم شعبان بعد از انقضای یک
 و نیم مهر از روز سه شنبه بفراوان خجستگی بر فیل فلک هیکل
 ابر خرام از بارگاه خلافت رکضت نموده متصل باغ فردوس آئین
 فیض بخش و فرح بخش که از مختصرات طبع و قاد مومس
 ارکان جهانبانی است و شرح عمارات و تاریخ انجام بجایش نگارش
 خواهد یافت نزول اجلال فرمودند - و بهر یک از خواجه خواند
 محمود و ملا عبد الحکیم سیال کوتی دویست مهر - و بمیر ظهیر
 الدین علی دو هزار روپیه - و محمد آقایی رومی هزار روپیه
 عطا نمودند - صباح آن مقام شد - روز دیگر مرای خواجه
 شمس الدین معسکر اقبال گردید - و در آنجا پنج روز توقف کردند -
 فریدون ملازم علی مردان خان بانعام پنج هزار روپیه کامیاب
 گشت - درین منزل بعرض مقدس رسید که اواخر روز پنجشنبه
 هفدهم شعبان یحیی الدوله آصف خان خانانان همه سالر بحاط
 حیوة در نوردید - خاقان مهر گستر را نظر بر فزونی عوافی که بران
 ممکن اسرار پادشاهی بود و حقوق خدماتی که آن سرآمد ارکان
 سلطنت برین دولت جارید طراز داشت از اصغای این خبر مشرب
 عیش منی هدر گردید - و دل مهر امود منفص - و فرمان رفت که
 غربی روضه حضرت جنت مکانی در زمین متصل بچوک جلو خانه
 روضه مدنون سازند - و بر تربتش گنبدی عالی بنا نمایند - چون
 خاطر خطیر نواب خورعید احتیاج بیکم صاحب - و دیگر

قدوة اولياء کرام خواجه نقشبند قدس سره که یک فرسخي بخارا واقع شده در منزل اسلام خواجه شيخ اسلام بخارا فرود آمد - و عبد الرحمن را پيشتر به شهر فرستاده بر گذارد - که امام قلی خان هرچه از امتعه خویش پيش از بر آمدن خود بيرون فرستاده باشد باو باز گذاشته نگذارد که بعد از بر آمدنش چيزی از حصار بر آورند - و پس از دو روز که او بصوب چار جو و مرو راهی گردید - به بخارا در آمده قدغن نمود که هيچکدام از اهل حرم او درين سفر همراهي ننماید - حتي آننی خانم که فوجت محبوبة او بود و ازرو داشت که در قطع مراحل و طي منازل رفيق بوده بزيارت حرمين سعادت اندوزد *

غرض در زمبري که امشرد پای * اساس وفا را بنماید بجای و از فزونئی آرزو شرة لعل مرصع کمري را که از بياگان ارثا با امام قلی خان رسیده بود - و ازین رهگذر نزد او گرامي بود طلب کرد - هر چند گرانها نبوده او بگوش قبول نشفت - و با دلی آزرده و خاطری برهم خورده از بخارا روانه حجاز گشت - و ابراهيم خواجه نقیب و نذر بیگ طغائی و رحيم بیگ پروانچی و خواجه ميرک ديوان بخارا و نزدیک پانصد کس از اوزبک و غلام و جزان ره نوردی اختيار نمودند *

ارتفاع رايات فيروزي از دار السلطنة بنشاط

اندوری شکار کا نو و آهن

درینوقت ابام بارش - پري گردید - و موسم زمستان که اوان

اوزبکيه مطمئن و مستظهر گشته بعجلت بمهرقند راهي گرديد .
پس ازان که بايوار و شبکير بموقع ناکهان که از مضافات شهر سبز
است رحيد - بهرام پسر او که نزد امام قلی خان می بود و از جانب
خان مزبور بحکومت شهر سبز می پرداخت آمده پدر را در يافت .
و در شهر سبز يک اوغلی کنکس و باقی پوز با گروهی از همسران
بدو ملحق گشتند . و میان قاتلیق و سمرقند نذر طغائی و نظری
بروتی و تلخی ديگر از سران اوزبکيه باو پیوستند *

چهارم شعبان این سال مطابق سنه هزار و پنجاه و یک
هجری بمهرقند منور کشف احرار خواجه احرار روح رده رسیده
عبد العزیز را با عبد الرحمن بی نزد امام قلی خان فرستاد .
و خود پایان آن روز بحصار سمرقند در آمده خان را در يافت .
و در ارک قلعه نزول نمود . روز جمعه ششم شعبان در سمرقند
خطبه بنامش خوانده شد . و همان روز عبد العزیز را بپایه
قلبعخانی که در اوزبکيه عبارت از ولی عهدیست رسانیده بخطاب
خانی مخاطب ساخت . امام قلی خان خواهش نمود
که از راه هندوستان بزیارت اماکن شریفه بشنابد . او باین
راضی نشد . و چون بیقین دانست که کهدن برادر دیرین حقوق
او را در نهانخانه فراموشی گذاشته است در ماندن خود مصلحت
ندیده ناگزیر راه عراق برگزید . و هشتم ماه مذکور از سمرقند ببخارا
راهی گردید . نذر محمد خان از بیم آنکه مبادا گروه اوزبکيه ديگر
باره متفق گشته او را از رفتن مکه باز دارند . عبد العزیز خان را
در سمرقند گذاشته بر اثر برادر روانه شد . و بعد از وصول بمزار

پیشین بنو تغویض نموده رخصت دهد - عبدالعزیز و عبدالرحمن
 بی بی را دید - نذر محمد خان بعد از اجتماع این خبر یکی از
 معتمدان خویش به نگاهبانی حصار فرستاد - عبدالعزیز قلعه را
 باو باز گذاشته و دولت بی را همراه برداشته نزد پدر رسید - او از
 ده نو کوچ کرده براه در بند و بایهون بسمرقند راهی گشت - اما
 از روافه شدن امام قلی خان بسمرقند عذاب جرات باز کشیده ره می
 نوردید - درین اثنا بیگ ارغلی کنکس و باقی یوز که هم نزد امام
 قلی خان و هم در الوس خود اعتبار تمام داشتند مکتوبی منبی
 از مطایعت و متابعت مصحوب پسر باقی یوز بوی فرستادند -
 او را از رسیدن این نوشته قوت و جمعیت بهرمید - و از آنرو
 که اوزبیکه دریافتند که امام قلی خان جا نشینی را منکسر در
 نذر محمد خان دانسته کم و ناکام به ایالت او راضی است - اوزبیک
 خواجه را فرستاده گذارش نمودند - که ما را مانعی از انقیاد جز
 ادای لوازم و ناداری خان کلان نبود - اولی آن بود که چندی شکبائی
 نموده فرصت میدادند تا بمداوای این مرض دشوار دوا بقدر مقدور
 پرداخته خود را از سرزنش جهانیان می رهازدیم - اکنون جز
 فرمان پذیری چاره نیست - بهرچه اشاره رود بتقدیم رسانیده آید -
 در خلال این حال محمد زمان خواجه رئیس بخارا نوشته امام
 قلی خان رسانید - که چون آن برادر عذاب تحمل از دست داده
 روانه این صوب گشته است بسرعت هرچه تمامتر برسد - تاحکومت
 تمامی این ولایت بنو مغرض ساخته خود ره گیری سفر حجاز
 گردد - او از آمدن اینان و وصول نگاشته امام قلی خان و پیغام

گیرا ازین فکر بی جا و آرزوی ناسزا باز آرد - و در پاسخ مکتوب او نوشت - که درین هنگام وضع روزگار مقتضی آمدن آن برادر باین دیار نیست - بهتر آنست که ازین اندیشه باز آمده منتظر وقت طلب باشد - نذر محمد خان بیطاقتی نموده پیش از رسیدن جواب نوشته در ظاهر بارادۀ صید و شکار و در باطن بقصد سلب ملک و غصب حکومت برادر از بلخ برآمد - و چون پس از رسیدن سیونج بی و رسانیدن نوشتهٔ امام قلی خان و گزارش نصایح دریافت - که درین وقت که اوزبیکه دل نهاد ابالت او نیستند رفتن بخارا مصلحت وقت بر نمی تابد - بمشورت خیر اندیشان بران شد که بالفعل حصار را که سمرقند رویه واقع است بدست آرد - که بعد از تصرف آن سمرقند بزودی و آسانی محصور خواهد گشت - و هرگاه آن دو ملک بتصرف در آید اوزبیکه و امام فلی خان را جز سپردن بقیۀ ملک و گذاشتن حکومت چاره نخواهد بود - و بخارا بآسان روشی مفتوح خواهد گردید - و باین اندیشه سیونج بی را از رفتن بخارا باز داشت - و عبد العزیز پسر کلاں خود را با عبد الرحمن دیوان بیگی بقصد کشایش حصار بدشتراهی ساخت - و خود بآهستگی متعاقب اینان رو براه نهاد - سران اوزبیکه از توجه او بسمرقند آگاهی یافته امام قلی خان را از بخارا بسمرقند آوردند - و نذر محمد خان به ده نوچغانیان رسیده عیان باز گهید - تا از لشکری که بتأخیر حصار فرستاده بود خبر آمد که دولت بی کنکس قلعه دار حصار پس از آمدن شد رسل بدین عهد و پیمان که هرگاه نذر محمد خان را دریابد خان هراست قلعهٔ مزبور بآئین

اکنون لختی از احوال امام قلی خان و سلوک ناشایسته

نذر محمد خان به طریق اجمال بر مینگارد

از آنجا که امام قلی خان بسلامت نفس و سماعت طبع
 سپاه را از خود رضامند داشت - و جماعه اوزبکيه را که بشورش
 منشي و فتنه گراني ضرب المثل اند باین دو صفت شایسته
 خرسند - ادیان آن گروه متفق الکلمه و متحد العزیمه گفتند - که
 باوجود ناپیدائي تا اوزنده باشد سر به طاعت و متابعت دیگری
 خصوصاً نذر محمد خان فرود نخواهیم آورد - نذر محمد خان برین
 معنی آگهی یافته از راه مکر و خدیعت که نکوهیده خرد دیرین
 و ناپسندیده خردمند صواب گزین است - بامام قلی خان نوشت -
 که چون مرضي چنین عارف و عنصر شریف شده اگر اجازت رود
 بسبیل عیادت بملازمت برخ ساختند از فقدان قوه باصره و قرة العیني
 که بر مسند ایالت متر و پرورد بملک داری برادر آن در داده
 خواست که او را نزد خود طلبد - سران دولت اتفاق نموده گفتند که
 طلب چنین برادر جز شورش ملک و تفرقه لشکر نتیجه نخواهد داد -
 لله الحمد که اگر بصارت خان مفقود گشته بصیرت موجود است -
 و معلوم ایشان است که پیش از سnoch این عارضه مهمان ملکی و
 مالی بتدبیرات صایقه این مخلصان دیرین رو برآه شده است -
 اکنون نیز بخاطر جمع و دل فراهم مسند آرای ایالت باشند که
 ان شاء الله بمساعی جمیله این خیر اندیشان امور ملکی و مالی
 بدستور سابق منتظم و منتهق خواهد بود - خای این مقدمات را
 پذیرفته سیونج بی را نزد برادر فرستاد - تا او را بنصایح

برکشتن میر برکه از کابل و گذارش نبذی از پراگندگی احوال امام قلی خان حاکم توران

چون در سال سوم از دوم دور جلوس سعادت اساس امام قلی خان والی توران اوزبک خواجه را که نوکر معتمد او بود و به عزت و اعتبار اتصاف داشت از بخارا با نامه مشتمل بر مقدمات و داد و معقولات اتحاد و ارمغانی بطریق حجابت فرستاده بود - خدیو اقبال بعد معاودت از میر گلشن همیشه بهار کشمیر میر برکه را با نامه محبت انگیز و اتمه نفیسه سواد اعظم هندوستان بهشت نهران بعنوان سفارت نزد خان مذکور روانه گردانیده بودند - درینوقت که دیده رمد دیده امام قلی ~~همچنان~~ شدت آشوب و درد دیرین از بینائی بی بهره گردید - و به ملک بتطاک داری و حکم گذاری که بی دیده بینا چنانچه باید بسر گذاشته باختلال نهاد - و پدر محمد خان کهین برادر او از ناپاسی و کثرت آزار چشم از حقوق تربیت و شفقت برادرانه در هنگامی که بایستی بمدد گازی و خدمت گزاری پرداخت باز پوشید - و در فکر انتزاع ملک او شد - و امام قلی خان دریافت که سلطانی دید بانی ست - و آن بی قوت باصره صورت نه پذیرد - خصوصاً با مخاصمت و منازعت برادری که از حق گذاری و وفاداری بی بهره است و از سعادت منهدی و حسن خاتمت بعزم زیارت هرمین منیفین راهی گشت - میر برکه که این ماجری معروض داشته بحکم معلی از کابل معاودت نمود - و بآستان مقدس آمد .

تا بقطع اشجار جای خیمه آمده حازند - ایلمان در باغی که قریب قلعه بود دایره کرده به بردن درخت زار پرداختند - تبه کاران آشفته روزگار از هر سو درآمده بجنگ تفنگ هنگامه نبرد گرم گردانیدند -
 حماه دین بدستباری نصرآسمانی غالب آمده گروهی را بگوی لیستی فرستادند - شایسته خان برین آگهی یافته لختی از بندهای درگاه و جمعی از تابینان خود بکومک فرستاد و خود با زبردست خان و دیگر همهرهان بر کنار رودی که پائین قلعه پلاصون جاریست ایستاد - و چون مقابله در پناه منازل خارج قلعه به پیکار تفنگ پرداختند - و جمعی از مجاهدان اسلام شربت گوارای شهادت درکشیدند پیکار گزینان ظفر آئین انبان گذاشته بر قلعه کوهی که مرکوب قصبه پلاصون بود برآمدند - و تا شام نبرد آرا برده بسیاری را به تیر و تفنگ مجروح ساختند - پرتاب از مشاهده صریحت مرگانه مبارزان فیروزی دثار راه سلامت و رستگاری جز پیمودن جاده اطاعت و خدمتگذاری ندیده بوساطت جمعی استدعا نمود که اگر رقم عفو بر جریده تقصیرات و زلات او کشیده آید هشتاد هزار روپیه برحم پیشکش بدهد - و من بعد سر رشته بندگی از دست نهند - و چون مغلوب و سواس و هراس بود التماس نمود که خاطر از رعب و باس را پرداخته به پتله خواهم رسید - خان از شدت گرمی قرب ایام برصات با استصواب دیگر دولت خواهان هرگاه سلاطین حجه گاه ملتصق او قبول نموده پیشکش گرفت - و بیعت و ترم نی القعه به پتله برگردید *

بزرانغار - و بختیار خان دکنی و جمعی را جرانغار - و سید مرزا برابر
مختار خان را با جوقی چنداول ساخت - و افواج را آراسته در
براه نهاد - و پس ازان که بموضع گدا که مفصل و سرحد پخته و
مضافات پلامون است رسیده روانه پیش شد - در هر منزل خندقی
بر در لشکر کفده و خاک آنرا حصار ساخته گروهی از تفنگچیان
را در ملجأهای اطراف بکیشک باز میداشت تا سیه روزگارانه
شبحون نتوانند آورد - و جمعی کثیر به بریدن درخت زار برگماشت
و بقطع جنگل راه را وسیع ساخته پیش میرفت - و مواضع معموره
در سویی راه را پی سپر تاخت و تاراج میگردانید - مخازیل در
تنگنای جنگل و کوه کمین نموده هرجا قابو می یافتند حرکت
مذبوحی می نمودند - برخی بآب تیغ دلبران خونخواره گرای
آتش جهنم می گشتند - و باز ماندگان بهزاران جان کندن نیم
جانی بدر می بردند - از غزاة دین نیز بعضی زخمی می شدند
و لختی بیایه والای شهادت بر می آمدند - و هنگام عبور افواج بر
اماکن معروغه این ملک ساکنان آجا بادیه پیمای فرار می شدند -
و جمعی که از حماست بی جا و حمیت ناسزا ستیز و آویز می
نمودند بهزاران خواری مقتول و ماسور میگرددند •

پنجم دی القعدة کداوران ظفر آئین از منزل آرد بسمت شمال
قلعه پلامون رو نهادند - مقاهیر بر سر دو راهه فراهم آمده لختی
به پیگار پرداخته راه گریز پیش گرفتند - و چون بر دور قلعه جنگل
در هم یافته دشوار گزار بود - شایسته خان جمعی کثیر از بیلدار و
تیردار باجوقی از تفنگچی و کماندار همراه یکی از تابندگان خود فرستاد

لشکر کشیدن شایسته خان ناظم

صوبه پتنه بر مرزبان پلامون

پلامون جنوب رویه پتنه واقع شده - از پتنه تا سرحد آن ولایت بیست و پنج کروزه است - و از سر آغاز آن ملک تا قلعه که محکم و مامن زمیندار آجا است پانزده - از آنجا که مرزبانان کوتاه بدن آن سرزمین بحال مرتفعه صعب المرور و غیاض متراکمه عبور العیور مستظهر گشته باطاعت حکام آن صوبه چنانچه باید نمی برداختند - هراتاب ولد بلبلدر چپرو که پدر بر پدر مرزبان آن ملک اصم و نیز منهج نا مستقیم آبایی ضلالت انتما پدموده بمعد الله خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار سابق که از اشتغال باستیصال هراتاب آجیلید فرست به تنبیه او نیامده بود پیشکشی نفرستان - و اظهار انقیاد نمود - و بدین معنی مغرور گشته بشایسته خان نیز چنانچه باید نگریخت - و چون کیفیت حال از عرضه داشت شایسته خان بعرض اندس رسید - فرمان شد که خان مذکور با کومکیان آن صوبه همت برانستیصال او گماشته آن سرزمین را از لوث وجود بی مود او پاک گرداند - شایسته خان محمد طالب پسر خود را با پانصد حاور هزار پیاده بحراست پتنه گذاشته هفدهم رجب با قریب پنجهزار حاور از جندهای درگاه و تابینان خویش و پانزده هزار پیاده از نوکر و زمیندار عازم تادیب و تنبیه آن مدهوش باد غفلت گردید - و خود با جمعی از بندهای پادشاهی در قول قرار گرفت - و از دست خان را هراول - و آتش خان دکنی و چلیبی دیگر را

افضاة نوازش نموده بخدمت پادشاهزاده عالي منصب مراد بخش
رخصت دادند - راي تودرمل فوجدار و امين جنگه سهرند چون
خالصات آن ضلع چنانچه بايد آباد ساخته بود بعنايت خلعت و
اسپ و فيل مباهي گشت - دوست محمد ولد سيد قلي اتاليق
از مارواه النهر رعيده بساعات تقديبل سده سنيه فايز گرديد - و در
زمره بلدها منسلک شده به خلعت و انعام چار هزار روپيه مبر
بلندي يانت *

چهاردهم [شعبان] عبد الله خان بهادر فيروز جنگ و اصالت
خان نجهت عرض برخي مطالب از لشکر فيروزي آمده دولت
ملازمت اندوختند - اصالت خان بجواب مقاصد کامياب گرديده و
بخلعت فرق عزت برافراخته مرخص شد - و خان فيروز جنگ چون
غرض آموذ بود دستورحي انصراف نيافت - به بهادر خان فرمان شد
که از اسلام آباد بزودي در خدمت پادشاهزاده والا تبار مراد بخش
رعيده در استيصال جنگه مفرقه بکوشد - و ضبط مرکز اسلام آباد و
فرو نشاندين غبار فساد باز ماندگان بنديله بد نزار بفيروز جنگ
تفويض فرمودند - و به خلعت خامه بر نواخته رخصت نمودند -
الله وردي خان بخلعت و اسپ بازين مطلا و فيل - و ظفر خان
بخلعت و اسپ بازين فقره بلند پايجي يانته بخدمت پادشاهزاده
مراد بخش رخصت يافتند *

شعب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپيه مقرر باصحاب احتياج
عطا فرمودند *

مقرر نموده که یکسان خود برگزیند - که در عربستان هر جا اسپ خوب
 بخیرید بدست آید بخرند - آن جماعه درین سال هفتاد و یک اسپ
 عربی از محال مذکوره بمبلغ یک لک روپیه ابتیاع نموده به بندر مزبور
 آور دند - ازان میان سرخنگ اسپي بود از اسپان علی پاشا حاکم
 بصره از نسل غفر نام که ظریف بعد معاودت از سفارت روم چنانچه
 گذارش یافت ستایش نموده بکرامت استماع رسانیده بود که آنرا
 بده هزار روپیه خریداری میکردم - علی پاشا راضی نشد - و درینوقت
 کهان علی اکبر سوداگر که ایقان را باشا معز الملک فرستاده بود
 بموجب واسمود او بدرازده هزار روپیه که می و شش هزار لاری
 است خریدند - و چون معز الملک اسپان مذکور را بدراگاه والا فرستاد
 و هشتم رجب از نظره انور داشتند - خاقان زمان از جوهر شناسی
 این اسپ را پیداشاه پسند موسوم ساخته سر طویل اسبان خاصه
 گردانیدند - و چل و پنجهزار لاری که پانزده هزار روپیه باشد در
 وجه قیمت آن مرحمت فرمودند - ازین جمله یک اسپ با زین طلا
 براهه جسونت سنگه عنایت شد •

شپ بدست و ه قتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر بنصفه و صلحا
 رسید - محمد الرحیم بیگ اوزبک را بعتاء اسپ مر برانراختند •
 هشتم [شعبان] پنج اسپ تپچاق بخان دوران بهادر نصرت
 جنگ عنایت نموده فرستادند - میرزا حسن صفوی را
 بخلمت و بیاضانه پانصدی صد موار بمنصب سه هزار و
 پانصد موار و بمرحمت اسپ با زین نقره و فیل - و صف شکن
 پسر او را بخلمت و منصب هزار و نوات و چار صد موار از اصل و

بیوتات از تغیر عاقل خان سرفراز گردید - داروغگی داغ بیهیادت

خان و امینی آن بنور الحسن مفوض گشت *

شانزدهم [رجب] عبدالله خان بهادر فیروز جنگ را بخلعت

خاصه و دو اسپ از طویله خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا

و فیل از حلقه خاصه - و هر کدام از قلیچ خان و رحمت را که از منبیل

آمده ادراک دولت ملازمت نمود بخلعت و اسپ سر بلند گردانیده

دستوری دادند - که پادشاه زاده والا نسب مراد بخش پیوسته

باستیصال جگت سنگه میبرد ازند *

چون بیست و نهم جمادی الاولی مهین کوکب فلک اقبال

را از بطن دختر سلطان پرویز صبیح بوجود آمده بود بپاک نهاد

بانو بیگم موسوم شده درین تاریخ خاقان گردون سربر بمنزل

آن والا گهر تشریف فرمودند - آن قره العین خلافت بعد از ادایی

مراسم پا انداز و نثار پیشکش شایسته از جواهر و غیر آن بنظر انور

در آورد - روز دیگر بادشاه جود گسترد و لك رویه بآن رفیع مقدار

انعام فرمودند - از آنجا که توجه اقدس برگرد آورئی انراس نجیبه

نکو منظر لطیف پیکر مبذول است - معزز الملک حاکم بندر

سورت که مورد سفاین و قوافل امت و اجناس رغایب مجلوبه

و اصناف غرایب مرغوبه دران از همه جا می آرند - بحکم اشرف

اقدس جمعی را که بشناسائی این جاندار شگرف کردار موصوف

بودند در سفن سرکار والا ببصره و الحسار دیگر اماکنی که منشاء خیل

جواد برق نهاد است فرستاده بود - و نیز بتجار ثروتمند که در صورت

انعام دارند و بگماشتهای آنها که باطراف و اکناف آمدند مدینمایند

پنجاه حضور شده بود - شرف ملازمت دریافته بمرحمت فیل
سر بلندی یافت *

پانزدهم [جمادی الثانیه] معتقد خان بمنایت خلعت و
هرامت حصن رهتاس مرافراز گردید *

بیست و سوم [جمادی الثانیه] بیادشاه زاده والا تبار مراد بخش
دو اسب از طوبله خاصه یکی با زین طلایی میناکار دیگری با زین
طلایی ساده ارسال داشتند - مکرمت خان خلعت و باضافه پانصدی
هزار سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و بمنایت نقاره و
اسب با زین نقاره و صولیه داری دار الملک دهلی مفتخر گشته
دستوری یافت - هر یکی از شادخان ناظم تنه و محمد زمان
طهرانی از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و دو هزار سوار فرق
مباهلت بر امراخت *

چهارم رجب عبد الله خان بهادر فبروز جنگ بامر معلی از
اسلام آباد - و قلچ خان از ملتان آمده ناصیه طالع باسلام صد غنیه
برافروختند - و هر یکی هزار مهر نذر گذرانید - و نخستین ده فیل
و دویمین هزده اسب تیغچاق پیشکش نمود *

هفتم [رجب] بهمین پور خلافت دو اسب از طوبله خاصه
که یکی از ان طرق امپی است - هر آمد خمیولی که ظریف از بصره
آورده بود با زین طلایی میناکار و زین طلایی ساده بمرحمت شد *

پانزدهم [رجب] عاتل خان بمنایت خلعت و باضافه پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و بخدمیت میر مامانی
بلند پایگی یافت - و رای رایان بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی

ابتدای سال پنجم از دوم دور جلوس مقدس سرپر آرای جهانمائی حضرت صاحب قران ثانی

هزاران سپاس سرکار ساز عالم - و کامیوردا از بنی آدم را که روز
یکشنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و یک موانق مقدم
شهریور ماه سال سعادت اشتمال پنجم از دوم دور اقدس بفرخی
و فیروزی آغاز شد - و طایر امید جهانیان ببال روانی در پرواز *

درین تاریخ پادشاهزاده بلند قدر محمد شاه شجاع بهادر را
بعنایت خلعت خاصه و انعام لالی یک لک روپیه نوازش فرمودند
نجاتبخان را بعنایت خلعت و اسب بازرین مطلق و نیل سر برافراخته
بهمراهی پادشاه زاده والا تبار مراد بخش معین ساختند - بمیر
عبدالله صفوی چار صد مهر انعام شد - پدر او میر عارف بن عام
میرزا برادرزاده شاه طهماسب صفوی درویشی و جهان گردی
در دارالسلطنه لاهور بمساعات ملازمت حضرت عرش آشیانی نایز
گشته از غریب پروری آن پادشاه درویش نواز دل از گلشن همیشه
بهار هندوستان بهشت نشان بر نگرفت - و بلباس خدا پرستی و
ازادی مدتی بسر برده در دارالسلطنه رخت مسافرت بدار آخرت
برگشت - مرشد قلی دیوان ملتان که بحکم جهان مطاع روانه

علیا بنقاب ممات رودر پرشیده بود - بیست و نهم حضرت خاقانی
بمنزل یحیی الدوله تشریف فرموده آن نویسن بلند مقدار را بمراحم
پادشاهانه تسلیم بخشیدند - درین تاریخ الله وردی خان از
دارالماک دهلی و نجابت خان ولد میرزا شاه رخ از ملتان آمده
معادت تقبیل عتبه والا دریافتند *

کنام. از امالت خان و راجه رای سنگه و التفات خان و نظر بهادر
چوبشگی و ذوالفقار خان و شمس الدین ولد نظر بهادر و راجه
آمر سنگه نوروزی و گوگلداس سید سودیه و رای سنگه جهالا را بعد از این
خلعت و امپ - و بعضی را بعطای اسپ سر افتخار برافراختند.
و واقعه نویسی فوج سید خانجهان به سلطان نظر - و واقعه نویسی
فوج سید خان بهادر ظفر جنگ بقاضی نظاماً مقرر شد - تتمه این
ساجرای عبرت انرا بمکانش باز گذاشته بنگارش وقایع حضور پرنور
می پردازد •

بیست و یکم [جمادی الاولی] از واقعه دارالخلافت اکبر آباد
بعرض اقدس رسید - که وزیر خان ناظم آن صوبه بقوانچ ره گرامی
آخرت گشت - چون بدولت خواهی و قدم خدمت در خاطر خدیو
بنده پرور جا داشت پادشاه مهر گستر آمرزش این دیرین بنده
از درگاه ایزدی مسالت نمودند - و فرزندان اورا طلب داشته
مشمول عواطف گردانیدند - و حرمت قلعه و محافظت صوبه
دارالخلافت بر راجه بیدل داس تفویض نموده اورا بعطای خلعت
خاصه نوازش فرمودند - ظفر خان که قریب دو سال بی منصب
و جاگیر گوشه نشین بود دولت ملازمت اندوخته بمنصب سابق
کام اندوز گشت •

بیست و پنجم [جمادی الاولی] به نخستین پور خلافت خلعت
پاروانی عفایت شد - و یمین الدوله خانخانان و دیگر نویندان والا
مکن نیز بمرحمت خلعت پارانی سر برافراختند - چون بیست و
هشتم ملکه بانو دختر یمین الدوله مهین همشیره حضرت مهد

اصالت خان با عبد الگانی برادرش و محمد امین و محمد مومن
پهران شاه قلی خان و دیگر بندهای منصبدار و اهدی و خسرو
بیگ ملازم یمین الدوله با هزار سوار از تابینان اور پانصد
سوار اسلام خان با بخشی خان مذکور - کار قمرانی افواج
سگانه پادشاهزاده والا نژاد مراد بخش مقرر ساخته فرمان واجب
الافعال ارسال داشتند - که آن والا نسب با راجه جیسنگه در اواسر سنگه
و جلن سوار خان و اکبر قلی سلطان ککهر و هری سنگه راتهور و
چندر من بندیده و دولت خان قیام خانی و رای کاسیداس و خضر
سلطان ککهر و خلیل بیگ با هفت صد احدی و ناهر سولفکی و بابوی
خوبشگی و دیگر منصبداران از صوبه کابل برای سیالکوٹ متوجه
پیتهان گردد - و هفدهم جمادی الاولی افواج ثلثه را مرخص ساخته
فرمودند که تا رسیدن پادشاهزاده عالی تبار سید خانجهان و سمید
خان بهادر ظفر جنگ در رای پور و بهرام پور توقف گیرند -
و اصالت خان بجمو ستانته زمینداران آن نواحی را فراهم آورد -
و بعد از آمدن پادشاهزاده رفیع تبار بحوالی پیتهان هر سه
بخشمت آن گرامی نسب رسیده در هدم بناء فساد این بد بقیاد
مصاعی جقیله بتقدیم رسانند - و هنگام رخصت سید خان
جهان را بمنایت خلعت خاصه و دو اسب از طویل خاصه
با زین طلا و مطا و نیل از حلقه خاصه با ماده نیل و یک لک
روپیه نقد بطریق مساعدت مر بلند گردانیدند - و خان ظفر جنگ
را بمرحمت خلعت خاصه و دو اسب از طویل خاصه یکی با زین
طلا و دیگری با زین مطا و نیل از حلقه خاصه با ماده نیل و دو

اگر آن گمراه نامه سیاه از جهالت و ضلالت ناندیشد تبه عصیان افتاده
باشد بروخامت عاقبت نمک حرامی که سرمایه ناکمی است -
آگاه گرداند - و منشور والا مکرر در باب طلب آن ننگه آگین شقاوت
گزن مصحوف او صادر شد - سندر بعد از ملاقات او بدرگاه آسمان
جاه معروض داشت که اگرچه در ظاهر خود را مغلوب هراض
وانموده التماس می نماید که یکسال او را در وطن باز گذارند
و راجرپ را می فرستد که استعفاء جرایم پدر و خود نموده ملتزم
سده سنی جهانجانی باشد - اما از شاه راه اطاعت انحراف ورزیده
است - و در تعدیه اسباب هلاک خویشترن می گوشت - از آنجا که
که بعد از رسیدن عرضداشت سندر گمانی که در باره آن ره گرای
نادانی بخاطر او ایامی دولت راه یافته بود یقین پیوست - سه قشون
از ابطال رجال و مساعیر قتال برای استیصال آن پادیه پیمای
پرشانی بسرداری سه بنده جدکار اخلاص شعار از پیشگاه جلال مقرر
گشت - یکی مید خانجهان با ظر بهادر خویشکی و شمس الدین
داد او ذوالفقار خان و راجه امرنگه نروری و مید لطف علی و جلال
الدین محمود و زادن سنگه بهدوریه و میر بزرگ و مرصمت ولد اتمند
رای و جمعی از منصبداران و اهدیان تیر انداز و تفنگچی و زمینداران
یوم سید خان بهادر ظفر جنگ با پسران و خویشان خود و راجه رای
سنگه و التفات خان مغوی و گول داس سیدودیه و رای سنگه خهالا
و کهرام و ناد علی و چیم سنگه و جمعی دیگر از منصبداران
و اهدیان تفنگچی و تیر انداز و مشکلی بیگ بخشی مین هوز
خجعت با هزار هزار و تابان آن سره باصره جهانجانی - موم

دستوروی یافته بود - سال سیوم این دور که موکب جلال دوزنهنگاه
 کشمیر اقامت داشت از سازش پنهانی که آن ناخلف را با پدر بد
 صلف بود آذر عصیان بروی رز - و چون این معنی بر ما افتاد
 چگت حلقه شوریده بخت بذریعه بعضی از ملتزمان بساط حضور
 بمعرض اشرف رسانید - که اگر فوجداری دامن کوه به بندده مقوض گردد
 بمهد می نماید که هم آن بی هوش باطن کوش را بدست آورده بمکانات
 کردار ناشایسته رساند - و هم چار لک رویه از مرزبانان این مرز زمین
 برهم پیشکش تحصیل نماید - پس ازان که ملتصص او به شرف پذیرائی
 رسید - آن تذک حوصله بعد از رسیدن و طن برندن بارتقاع جبال
 و ضیعی سبل و اشتباک غیاض مغرور گشته در ظاهر اطاعت اوامر
 و نواهی بادشاهی باز مینمود - و در باطن باسباب تمرد و سرکشی
 پرداخته در احکام نلاع خصوصاً قلعه تارا گده که بر فله کوه آسمان
 سا بنا نهاده بآلات و ادوات قلعه داری برآمده بود - و باعتقادی
 سداک خود برای روز بد مامنی آماده ساخته می کوشید - تا آنکه آن
 دراز اصل کوتاه خرد و در بندگی این درگاه کیوان مرتبت بسان مورجمل
 برادر خود که بکیفر اعمال نا پسندیده بهزاران خواری ره گرای
 جهنم گشت - چنانچه گزارده خواهد شد - نشاخسته اسباب زوال و
 نکل خود سرانجام داد - بعد ازان که این ماجری بکرامت اجتماع
 ابدانگان قوام بریر خلافت رسید فرمان قضا جریان بطلب او بعرف
 صدور یافت - و چون عرضه داشتی مشعر بر عذری چند باستان معلنی
 فرستاد و ازان خلاف حکم معلی بوضوح نم - پیوست بریر آرای
 جبهانی پند کب رای را بتفحص احوال او فرستاده فرمودند -

عصیان ورزیدن جگت سنگه ولد راجه باسو و رسیدن او بیاداش افعال نکوهیده

هرگاه غلام انعام باقتضای حکمتی بر صاحت احوال یکی از
بندگان که نه در خور این نعمت باشد بارش نموده ریاض امانی و
آمال او را سرسبز و شاداب گرداند - بمودای کریمه - وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰی
الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَ نَأٰی بِجَانِبِهٖ - ضبات و ساوس نفسانی آفتاب خرد صواب
گزین را چنان تیره کند که شاه راه رستگاری از برزن تاریک گرفتاری باز
ندانسته توالی نعم ولی نعمت حقیقی را با عنف سرکشی و ناسپاسی
سازد - حجاب هوا حس شیطانی دیده انجام بدین را چنان بلز بپوشد
که زبان از سود باز نشناخته تواتر منح منعم تحقیقی را موجب
غفلت و حق ناشناسی - لاجرم منتقم قدیر بفحواى مکرمه - وَ اِذَا
اَرَدْنَا اَنْ نَّهْلِكَ قَرْیَةً اَمَرْنَا مَلَائِكَتَنَا بِهَا فَنَفَسْنَا عَلَیْهَا الْقَوْلَ
فَفُتِّرْنَاهَا تَدْمِیْرًا - در کمتر مدتی اسباب عزت و مکنت او را مواد مذلت
و مسکنت ساخته با عنف اعتبار دیگران و افتباه خود سران گراند
چوداژون شود مرد را روزگار همه آن کد کش نیاید بکار

مصدق این مقال حال بد مآل جگت سنگه است - راجه روپ هسر کلن
آن تیره اختر که در ظاهر برای بعض مصالح فاسده و مارب باشد
پس از اظهار بیزاری و ناسازگاری می نمود در مال دوازد هم جلوس
قدس که دارالسلطنه لاهور بنور ماهیچہ رایات اقبال فروغ آمود بود
بفوجداری دامن کوه کنگره در گرفتن پیشکش از مرزبانان آن نواحی

با یراق طلا - و راجه رای - سنگه را بعنایت نقاره کلمیاب گردانیدند -
و رام سنگه ولد کرمسی راتهور را از اصل و اضافه بمنصب هزاری
ذات و هفتصد سوار سرانراز ساختند - و غضنفر ولد الله ویردی
خان را بعنایت خلعت و خدمت توزک برنواختند *

دهم [ربیع الثانی] به رای تودرمل فوجدار و امین چکله
بمهرند خدمت فوجداری لکھی جنگل نیز تفویض نمودند *

هفدهم [ربیع الثانی] خلیل الله خان بعنایت فیل مقتدر
گشت *

غره شهر جمادی الاولی پیدادشاهزده کامگار محمد اورنگ زیب
بهادر مصحوب کاظم ملازم آن غره فامیده سلطنت ده اسپ تپیاق
عنایت نموده فرستادند *

یازدهم [جمادی الاولی] معتقد خان از صوبه اودیسه آمده
بدولت ملازمت رسید - و هزار مهر نذر و لختی جواهر و سرع آلات
و شصت فیل نر و ماده از انجمله پانزده با یراق نقره که قیمت مجموع
چار لک روپیه شد پیشکش - گذرانید - خواجه روز بهان که از خواجه
سرایان معتمد درگاه والا امت بعنایت فیل سر بر انراخت *

پانزدهم [جمادی الاولی] سعید خان بهادر ظفر چمک
تخلعت خاصه قامت اعتبار بر آورده بحکومت صوبه پنجاب
سرانراز گردید - و خانه زاد خان خلف او را بعنایت خلعت
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و
فوجداری دامن کوه کاکره بجای راجه جگت سنگه و فوجداری
چو از تظیر سرانراز خان بهایی ساختند *

پیشکش گذرانید - راجه امر مذکوره نپذیرد راجه رام داس تروری نه همراه خان مزبور آمده بود نیز باسلام عتبه فلک رتبه چهلین بهشت برافروخته یک فیل پیشکش نمود *

هزدهم [ربیع الاول] کوچک بیگ کنکس که از بلخ بارانده بودگی درگاه والا آمده بود دولت کورنش دریافت - و بعنایت خلعت و انعام در هزار روپیه کامیاب شد *

نوزدهم [ربیع الاول] راجه بیتهداس بعنایت فیل از حلقه خاصه سر بر افراخت *

بیست و هفتم [ربیع الاول] پادشاه مهربان عفو تقصیر جعفر خان نموده او را بمنصب سابق سر بلند گردانیدند *

نگارش جشن قمری وزن

روز شنبه چهارم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه و یک مطابق بیست و دوم تبرجشن قمری وزن اختتام سال پنجاه و یکم و افتتاح سال پنجاه و دوم از عمر ابد طراز بهزاران زیب و زینت آرایش پذیرفت - و آن ذات ذات السعادات برهم هر سال بطلا و دیگر اشیاء معهوده وزن نموده آمد - خاقان جهانیان سریر خلافت را بجلوس مقدس مطلع انوار الهی حاخه بزر نثار دامن امید جهانی برآموندند - و سید خان جهان را باضافه هزارای هزار موار بمنصب شش هزار شش هزار موار پنج هزار سولر دو اچه سه اسبه و بمطاع اصیب از طوبیله خاصه با زین طلا و اسلام خان را بعنایت دھوب صرفه و راجه جسونت منگه را بخرعت - اسب از طوبیله خاصه

و چهارم جمادی الاولی این سال شروع در نشانیدن اقسام اشجار اثمار سرد سبزی و گرم سبزی از انبه و شاه آکو که کیلاشش نیز خوانند و زرد الو و شفتالو و آکوچه کوچک سلطانیه و ناشپاتی و سیب و بادام و به و توت بیدانه و نارنج و کوه و دیگر فواکه - و غرس سرو چنار و نهال امذاب گل و ریاحین نمودند .

• چهارم ربیع الاول قلیچ خان که از قندهار متوجه درگاه سلاطین مطالب شده بود بصوبه داری ملتان از تغیر نجابت خان عزاعتبار اندوخت - امیر خان ولد قاسم خان نمکی بخلمت و اسپ و خدمت ضبط سیوستان از تغیر قزاقخان سربرافراخت - سالیانه حکیم مومنا از اصل و اضافه بیست و هشت هزار روپیه مقرر شد - به فضیل برادرزاده مقرب خان هزار روپیه عنایت فرمودند .

هفتم [ربیع الاول] راجه لیتهلداس از جاگیر خود رسیده تاذیم آستان اقبال نمود - و جم قلی از تعید معز الملک بحکومت بندر سورت مباحی گردید .

درین تاریخ راف این صلیف دولت را بزر سنجیده سه هزار روپیه هم سبک انعام نمودند .

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس گرامی میلاد خاتم و فاتح باب نبوت صلوات الله و تسلیماته علیه و علی اله و اصحابه بآنین مقبر آراسته گشت - و دوازده هزار روپیه معهود بمستحقین عطا کردند .

هفدهم [ربیع الاول] - پید خان جهان از جاگیر خود کواله آورده احمد احرار شرف تمییل حیده - نمیه نمود - و هزار مهر نذر و یک نفیل

چهارم سال (۲۳۳) ص ۱۰۹

بیست و دوم [صفر] دوستکام ولد معتمد خان بخدایت
بخشگیری و راقعه نویسی صوبه بنگاله سر برافراخته مرخص گشت
و مصحوب از برخی مرصع آلات و مد اسب از انجمله دو از طویل
خاصه با زین طلای میناکار و زین طلای ساده بفرست گردید
مفاخر پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر ارسال نمودند
بیست و پنجم [صفر] چارده اسب و هزده شتر پیشکش
اصمعیل موت زمیندار ملتان از نظر اقدس گذشت *

بیست و ششم [صفر] مجلس عرس حضرت جدت مکانی در
روضه منبغه آن خلد نشین انعقاد یافت - و باصر اقدس مهین پور
خلانت با جمعی از اسرا بان مکان فیض نشان رفته آداب زیارت بجا
آوردند - و مبلغ ده هزار روپیه باهل استحقاق قسمت نمودند *

بیست و نهم [صفر] مکلدار خان از تعیناتیان بنگاله بالتماس
اختر برج خلانت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بعنایت نقاره
مقتخر گردید - چون نهری که اهتام حفر آن بذابر التماس علی
سردان خان برقرار شده بود و یک لک روپیه از سرکار والا موافق
برآورد بخان مذکور حواله گشته بنواحی شهر رسید - بخلیل الله
خان حکم شد که باتفاق دیگر بندھائی که درین کار وقف دارند
و معماران در حوالی شهر بر کنار نهر بجهت باغ مکانی که مراتب
نشیب و فراز داشته باشد تا حیاض و انهار و آبشارها و نوارهایی
دلخواه مقدس ترتیب یابد برگزیند - پس ازان که مکانی بدین
کیفیت یافته آمد بموجب حکم اقدس مطابق طرحی که پسندیده
طبع دھوار پسند بود سوم ربیع الاول احاس ممارت نهادند - و بیست

رفته و عصیان گذشته اعتراف نموده بقصد دادن صوبه دار- از نوا نگر روانه گردید - پس از آن که دو گروهی معسر منزل گزید - اعظم خان بدو گفته فرستاد که تا پیشکش مقرر نشازد و دار الضرب نوا نگر را که وسط ولایت اوسمت و دران محمودی سکه می زند بر طرف نکند رستگاری او صورت نخواهد بصت - زمیندار مزبور که از اطاعت گزیر نداشت دادن صد اسب کچی و سه لک محمودی برسم پیشکش و بر انداختن دار انضرب قبول نمود - و نیز قرار داد که رعایای نواحی احمد آباد را که بملک او در آمده اند از سر زمین خود بر آورد تا بمسکن و مقام خود روند - و هرگاه ناظم احمد آباد به تلبیه و تادیب کراس مواس آنجا بپردازد پسر خود را با جمعیتی نزد صوبه دار بفرستد - و بعد از پذیرائی پیشکش و جز آن نزد اعظم خان آمد - و خان خاطر از مهم او و پرتاخته بشاه پور مراجعت نمود • دوم صفر راجه جسونت سنگه بعنایت فیل از حلقه خاصه سر بلند گردید •

پانزدهم [صفر] سید خادم بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه و فوجداری و جاگیر داری منذ سور از تغیر شمس الدین پسر نظر بهادر خویشگی و مرحمت اسب و فیل سرانراز گشته داستوری آنصوب یافت - سید محمد فوجدار میان دو آب فیل عنایت شد •

هفدهم [صفر] پیشکش میر شمس تیولدار بروده یک فیل و نه اسب بنظر اندیش در آمد - شریف خواجگه بیدی بعنایت و اسب - چو مر خان بمطای ماده فیل مر بلک گردیدند •

گجرات که کان شوریداده سران فساد نژاد است - و مغان فتنه گران
شورش نهاد - باعظم خیال عنایت شد - او استیصال شقاوت پیشگان
کاهی و گوی که از فساد و بیخردی بره زنی و دزدی همواره
رعایا و متمردين آن ملک را ایذا می رسانیدند - و در غرابی
و ویرانی ولایت می گوشتیدند وجه همت ساخته پیش از
داخل شدن احمد آباد بتلاش کوی واره و دیگر سرتایان آجانب

پرداخته این گروه فساد پزوه را از قرار واقع تنبیه کرد - و در مواضع
پرگنه بهیل از محال اوطان گویان در قلعه محکم بناموده یکی
را باعظم پور و دو یمین را انجیل آباد بمناسبت نام پسر خود

میرخلیل موسوم گردانید - و در مکر کاهی واره در موضع چواران پوری
که میان اوطان کاهیان واقع است قلعه متین و دیگر عمارات
مرتب گردانیده آن مقام را شاه پور نامید - و اکثر ایام بارش در حدود
بعیده بسر برده متمردين آن نواحی را مالش بسزا داد - و از ابتداء
گویی واره سمت جالور تا انتهای کوه کاهی واره که بنور جام و بهارا
و ساحل دریای شور پیوسته است هیچ مفسدی را مجال نماند
که دست تطاول و تعدی برضعیفی نواهر از کند - و سفار و تجارت
بطمانینت خاطر ره نوردی فرا پیش نمی گرفتند - و از آن رو که
در مدت حکومت او از مرزبان جام اطاعتی که زمینداران را باید
نمود بفعل نیامده بود خان مرزبور بعزیمت

در آمد - و چون هفت گروهی نوا نگر که
مضطرب است رسید - و فرصت گرد ادری موانع
عقل عنایت گزین مملکت فرمان پندیری پیش
پس محل اقامت مرزبان
طابق بنبرد نیانده برهنمائی
همان گرفت - و بزلت

عشره این ماه دو هزار روپیه مقرر به نیازمندان رسید *

یازدهم [محرم] هزار سوار از منصب راجه جسونت سنگه که

پنجهزاری پنجهزار سوار بود دو اسبه سه اسبه مقرر نمودند - و از اصل

و اضافه آقا افضل که دیوانی صوبه دار الخلفه اکبر آباد سر برافراخت

بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار - و مهیس داس مهابت

خانی بمنصب هزار و هشتصد سوار - و هریکی از الله قلی ولد

یلنگتوش و رای سنگه جهالا بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش

یافتند *

هژدهم [محرم] هرکدام از اصالت خان و بهمنیار ولدیمین

الدوله بغایت فیل سرافراز شد *

بیست و دوم [محرم] اهدام خان از دکن آمده بدولت

استلام آستان کیوان مکان رسید - و سه فیل پیشکش نمود - و برحمت

خلعت و اسب و فیل و تهنه داری غور بند از تغیر همت خان

بلند پایگی یافت *

بیست و پنجم [محرم] ابراهیم بکاول نذر محمد خان را

بخلعت و اسب و نعام پنج هزار روپیه و همراهم اورا بانعام دو

هزار روپیه سرمایه افتخار بخشیده رخصت انصرام دادند - مرشد

قلی خان بخدمت دیوانی سلطان سرافراز گردید *

مالش دادن اعظم خان صوبه دار کجرات قتنه پزوهان

نواحی احمد آباد را و گرفتن پیشکش از زمیندار جام *

چون در سال هشتم جلوس عالم آرا خدمت نظم و نسق صوبه

شد پیشکش گذرانید - پیشکش اسلام خان اقسام جواهر و دیگر
امتنه از نظر اقدس گذشت - و متاع يك لك روپيه بقبول موصول
شد - از روز نوروز تا روز شرف متاع هفت لك روپيه از جمله
پیشکش پادشاهزادهای کامگار و امرای نامدار به پذیرائی
رسید - راجه جسونت سنگه به عنایت خلعت و دھوپ مرصع نوازش
یافت - میادات خان بمنصب هزارى ذات و چارصد سوار از اصل
و اضافہ عز افتخار اندوخت *

غره محرم [سنه ۱۰۵۱] بمیدر برکه فیل - و بملا عبد الحکیم
سیالکوٹی دو بیست مہر - انعام فرمودند - مہیس داس راتھور را
پہی از در گذشتن راجسنگہ بدخلعت و اصپ سرافراز ساخته حل
و عقد مهمات راجہ جسونت سنگہ بدو تفویض فرمودند *
پنجم [محرم] سعید خان بہادر ظفر جنگ از کابل
آمده دولت تعبیل عتبہ اقبال دریافت - و هزار مہر نذر
گذرانید *

ہفتم [محرم] بزیارت مرقد نہ گورانی حضرت جنت مکانی
اناراللہ برہانہ پرداختہ بعد از ادای آداب زیارت مبلغ دہ ہزار
روپہ بسندہ آنجا و دیگر مستحقان و محتاجان عطا فرمودند -
دو ہزار روپہ بمیدر شکاران نذر محمد خان کہ با ابراہیم بکاول جانوران
شکاری آورده بودند عنایت شد - درین تاریخ چون معروف اقدس
گشت کہ ظریف مخاطب بغدادی خان در بندر لہری رخت
ہمتی برہمت - حکیم خوشحال بجای او ہمین شد - و جان نثار
خان بخطاب سابق خود فدائی خان نامور بآگرید - در نخواستہ

بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار و پانصد سوار - و صلابت خان
 باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار - و مكرمت
 خان باضافه پانصدى ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدى دو هزار سوار - و از اصل و اضافه ذوالفقار خان
 بمنصب هزار و پانصدى هزار و دويست سوار - و سيد محمد
 ولد سيد افضل كه از تغيدو زاهد خان، بخدمت فوجدارى ميدان
 دو آب سربرافراخته بمنصب هزارى پانصد سوار - و سيد
 نور العيان بمنصب هزارى سه صد سوار - فوازش يافتند *

بيست و يكم [فى الحجه] هراجه راى سنگه فيل و پسر
 انداز خان بخدمت فوجدارى چكاه جمو از تغيدو شكر الله عرب
 و به رحمت خان ماده فيل - و پشير كلان قوش بيگى امام قلي
 خان هزار روپيه عنايت شد *

بيست و دوم [ذى الحجه] راو امر سنگه بخلعت و اسب
 بازين نقره و فيل - و چتر بهوج چوهان بخلعت و اسب -
 سربرافراخته - بخدمت پادشاهزاده عالى نسب مراد بخش
 مرخص گشتند *

بيست و چهارم [ذى الحجه] خليل الله خان بمعنايت
 خلعت و باضافه پانصدى ذات بمنصب دو هزار و پانصدى
 هزار و پانصد سوار و بخدمت قوش بيگى و آخته بيگى
 سرسراز گويد *

بيست و هفتم [فى الحجه] كه روز شرف بود يمين الدوله
 اصناف اشياء نفيسه و انواع تنصوقات كه قيمت آن سه لك روپيه

بمنصب هزاري هزار سوار سر بر افراخته بدکن معین شد - ابراهیم
بکاول نذر محمد خان که خان مزبور مصحوب او یک شفقار و چارده
چرخ بطریق اره غالی ارسال داشته بود باستلام آستان جهانداري
رخ بر افروخته طیور مذکور بنظر فیض گستر در آورد - و هزده اسپ
و بدست و پنج شتر از خود پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و
انعام ده هزار روپیه نقد سر بر افراخت *

دهم [ذي الحجه] خدیو حق آگاه بمراسم معهوده عید اضحی
پرداختند - درین تاریخ سید چاون بعنایت خلعت و اسپ و
نظم سرکار بهکر مباحی گشت - و شریف خواجه پسر صالح خواجه
که او در بلخ میگذراند و برادرش هاشم خواجه در ده بید که از مضافات
سمرقند است بسر می برد - از بلخ آمده پیداشنی طالع بخاک
آستان خوانین سجده گاه بر افروخت - و ده اسپ و ده شتر پیشکش
گذرانید - و بمرحمت خلعت و انعام چار هزار روپیه سر افراز گردید -
خواجه عبد الغفار ده بیدی نزیل بلخ دوهزار و پانصد روپیه عنایت
نموده فرستادند *

یازدهم [ذي الحجه] پیشکش جهان نثار خان معروف بغدادی
خان دوفیل که از اقطاع خود فرستاده بود بنظر اکسیر اثر در آمد *

پانزدهم [ذي الحجه] موسوی رفان صدر بعنایت ماده میل
بلند پایکی یافت *

شانزدهم [ذي الحجه] راجه جسودیت سنگه از وطن بدرگاه
گیتی پناه آمده دولت ملازمه افروخت *

بیستم [ذي الحجه] خواص خان باضانه پانصد سوار

نوروز جهان افروز

درین هنگام میمنت اتسام که از صیفت فیض گستردنی خاقان
ممالک سدان دلای جهانیان نمودار فروردین بود - و از صوت جود
پرورنی خدایگان جهان خواطر عالمیان مسرت آگین - آفتاب گیتی
افروز پس از انقضای هفت ساعت و دوازده دقیقه و پنجاه و نه
ثانیه از روز چهار هجده نهم ماه ذی الحجه سال هزار و پنجاهم
هجری نور افزای برج حمل گردید - پادشاه گردون جاه بر سر
کامروانی و کمروائی جلوس فرموده کشت امید اهل روزگار ابر
انضال و ادوار سرسبز شاداب گردانیدند - و پادشاهزاده والا تبار
مراد بخش را بعزایت خلعت خاصه و حقیقه مرموع و جمدهر خاصه
و شمشیر خاصه و دو اسب از طویل خاصه با زین طلایی میناکار و
زین طلایی ساده و فیل از حلقه خاصه بایراق بقره و ماده فیل سر
بلند گردانیده باز بکابل رخصت فرمودند - و راجه جیسنگه و جان
مچار خان و هریسنگه راتهور و راجه جیرام و نورالدوله ولد میرحسام
الدین آنچورزای کاسیداس و ناهرو اندر سال هادا و خلیل بیگ و چند
بهان گچواوه و گروهی دیگر از منصبداران در خدمت آن عالی
نسب مرخص گشتند - راجه جیسنگه بمهرست خلعت و جمدهر
میناکار با پهلوانخانه و امپ با زین ملاحر بر افرخت - و بخشگری
منصبداران بجان مچار خان که پیش ازین با علیمردان خان دستوری
یافته بود و بخشگری احدیان خلیل بیگ مغوش گردید - زاهد
خان کرکه که نرجداری طریان ادواب بدو منوط نبود از امل و اضافه

جمال الدین همیدین آجیو بانعام صد مهر کام اندرز گشتند - به باقی
بیگ که بخندمت گذاری مهین پادشاهزاده بخت بیدار معین
گشته فیل - و به رتن ولد مهین داس شمشیر براق طلا عنایت
شد *

غره ذی الحجّه چون بمسامع حقایق مجامع رسید که
پیمانۀ زندگی شاه قلی خان که از پیشگاه خلعت بنظم صوبۀ کشمیر
معین گشته بود در نواحی حسن ابدال لب ریز گردید - تربیت
خان را بخلعت و باصفای پانصدی سه صد سوار بمنصب دو هزار
و پانصدی هزار و پانصد سوار و بحکومت صوبۀ مذکور و اسپ و
فیل برنواختند *

پنجم [ذی الحجّه] اصالت خان و ملایت خان بعنایت اسپ
بازین نقره سرفراز گشتند - به کنور رام سنگه پسر کالان راجه جیلمنگه
فیل مرحمت شد *

هفتم [ذی الحجّه] به نذر بی طغانی امام قلی خان خلعت
و خنجر مرصع و شمشیر و سپر هر دو با براق طلای میذاکار و بیست
هزار روپیه نقد عنایت نموده - مصحوب ندر بیگ که سابقا چهار
هزار روپیه باو عنایت شده بود بخلعت و اسپ و هزار روپیه نوازش
یافت - درین تاریخ چون معروفش اندس گردید که صوبه دار تته
غیرت خان برادر زاده عبد الله خان پهلوان فیروز جنگ مراحل زندگی
در نورید شاه خان را به خلعت و شمشیر و باصفای پانصدی پانصد
سوار بمنصب دو هزار بی هزار و هفتصد سوار و بصوبه داری صوبۀ
کنور و مرحمت اسپ سرفراز گردانیدند *

طوبه خاصه با زین مطا و فیل از حلقه خاصه و صوبه داری قندهار از تغییر قلیج خان بلند پایه گردید - و به قلیج خان حکم شد که بعد از رسیدن صفدر خان قلعه قندهار با ولایت باو سپرده بدرگاه والا بیاید. سید حسن ملازم قطب الملک که انیال پیداکش او آورده بود به خلعت و اسب و انعام چهار هزار روپیه هر برافراخته مرخص گشت *

دوم ذی القعدة باسلام خان و برخی دیگر از نوئیذیان پیشگاه حضور و امرای تعینات صوحنات خلعت و هقانی عنایت شد *

چهارم [ذی القعدة] اختیار ولد مبارز خان از اصل و اضافه بمنصب هزاره ششصد سوار مباحی گشت *

نهم [ذی القعدة] مادهو سنگه ولد راو رتن باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاره دو هزار پانصد سوار سر بلندی یافت *

دهم [ذی القعدة] مهیس داس رانهور و چندر بهان را بعنایت فیل سرانراز گردانیدند *

دوازدهم [ذی القعدة] راجه جیسنگه از وطن بدرگاه کیوان جاه آمده ناصیه طالع باسلام آستان جهانداري برافراخت - چون از جعفر خان تقصیری بوقوع آمد او را بتغییر منصب و جاگیر تلابیب نموده چندنی از دریافت معادت کورنهن که خو کردگان دوام حضور را اصعب آلام و اشد محن امت باز داشتند *

چهاردهم [ذی القعدة] میر عبد الله ولد میر عارف نبیره حام میرزای مغوی به انعام سه صد مهر - و اخصی الله نبیره میر

و دو اسب از طویلۀ خاصه با زین طلا و طلا و فیل کوه پیکر با یراق
نقره و ماده فیل عطا فرمودند - و بعد الله خان پسر خان مزبور
نیز فیل عذایت شد - و از کومکیان صوبۀ کابل مبارز خان بخلعت
و اسب با زین طلا و فیل - و سردار خان بخلعت و اسب با زین
نقره و ضبط هر دو بنگش - و جان - پسر خان و چندر من بند یله
بمرحمت اسب - سر افراز گشتند - عزت خان حارس قلعه بخت
و گر شک باغانۀ پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد
سوار و خطاب عزیز الله خان - و شاه قلی خان بخلعت و شمشیر یراق
طلای میدانکار و باضافۀ هزاری ذات بمنصب سه هزاری دو هزار
سوار و بانعام پنجاه هزار روپیۀ نقد و نظم صوبۀ کشمیر - و ذوالفقار
خان باضافۀ پانصدی ذات بمنصب دو هزاری هشتصد سوار - و محمد
زاهد کوکه ب خطاب زاهد خان - و جعفر ولد الله ورد بخان بمرحمت
فیل - و حکیم ضیاء الدین ب خطاب رحمت خان مفتخر گردیدند -
و هریکی از قباد ولد شجاع کابلی و یوسف غلام معتمد علیمردان
خان بعنایب فیل - و عذایت خان ب عطاء اسب - فوازش یافتند -
بهر کدام از خواجه خاوند محمود و میر ظهیر الدین علی دویست
مهر عذایت شد - بصالح دستار خواجه نذر محمد خان خلعت و
ده هزار روپیۀ - و بمیز کلان قوش پیگی امام قلی خان خلعت و
سه هزار روپیۀ - و بهمراہان او دو هزار روپیۀ - مرحمت نمودند -
و اهل نعمه بانعام مقرر کامیاب گشتند *

صلح این ماه [شوال] صفدر خان بخلعت و باضافۀ دو هزار

سوار بمنصب پنج هزاری ذات و پنج هزار سوار بمرحمت اسب از

شکار فرموده پانزدهم ماه مذکور خریم سلطنت را بغیر نزول فیض
موصول فروغ آورد ساختند *

شانزدهم [شوال] صفدر خان از دارالخلافه اکبر آباد باستان
کیوان مکان آمده شرف اندوز ملازمت گشت - از وقایع صوبه کابل
معروض اقدس گردید که سید دلیر خان تهاذه دار نو شهره در نبرد
انباغنه یوسف زئی که بجمعیت تمام برو هجوم آورده بودند بابرادران
خود سید محمد و سید بلی و سید فخر الدین پسر خود و سید فتح
محمد پسر سید بلی بوالا پایه شهادت مرتقی گشت *

گزارش خجسته جشن شمسی وزن

روز پنجشنبه نوزدهم شوال سنه هزار و پنجاه مطابق دوازدهم
بهمن شمسی وزن اقصای سال چل و نهم و آغاز سال پنجاهم از
عمر ابد طراز مسرت افزای روزگار گردید - و پیکر انور بطلا و دیگر
اشیاء معهوده بر سخته آمد - و جهانیان بکام دل رسیدند - درین
روز نشاط انروز که دیدارچه صحیفه ایام کمرانی - و سرلوح صفحه
اعوام شادمانی است - پادشاهزاده عالی نسب والا تبار مراد بخش
باضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزار ذات و هفت هزار سوار
سر انراز گردید - علی مردان خان را بخلعت خاصه با چارقب طلا
دو روی و خنجر مرصع با پهلوانکماره سر بر افراخته و از منصب او که
هفت هزار ذات و هفت هزار سوار سه هزار سوار دوامده سه
اسپه بود دو هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه مقصور ساخته او را از
تغییر سقید خان بهادر ظاهر جنگ بصاحب صوبگی کابل برخواستند *

بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست سوار و حکومت بهکر از
تغییر شاه قلی خان و مرحمت اسب بلند پایگی یافته
مرخص گشت *

بیست و پنجم [رمضان] نظر بیگ مخاطب باوزدک خان را
حسب الالتماس پادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر
باضافه هزاره سوار بمنصب دوهزاری دیر هزار سوار و بقلعه
دارای اوسه از تغیر مبارک خان نیازی کامیاب گردانیدند *

هفتم ماه [رمضان] از عرضه داشت بهادر خان که از پیشگاه
خلافت به تنبیه چنیت و دیگر مفسدان بندیده معین گشته بود -
و وقایع نگاری که با او بود بمسامع حقایق مجامع رسید - که خان مزبور
جنگل بری نموده گرده انبوه ازان مقاهیر یتدل رسانید - و چنیت
و سجانی بالختی همراهم ادبار ره سپر فرار گشتند - درین ماه
مبارک سی هزار روپیغه مقر باب استحقاق مرحمت شد *

غره شوال عید نظر نوید شادمانی رسانید - شهشاه دین پناه
قرین عظمت و جلال بر فیل آسمان تمثال بعید گاه تشریف برده
بعد از آدای نماز بدولتخانه والا مراجعت فرمودند - و جهانی از
زر نثار کامیاب گردید - بقاضی محمد اسلم دو هزار روپیغه صدقه
لفطر حواله نمودند تا بمستحقین قسمت نماید *

چهارم [شوال] میر گلان قوش بیگی امام قلی خان را
بعفایت اسب بر نواختند *

پنجم [شوال] رایات جهانکشا بمصطاد جهانگیر آباد و
تلوندی بر امیر آخته آمد - و بسیاری از کبله گاو و آهو و دیگر جانوران

هفدهم این ماه [رمضان] اورا باین دولت عظمی نایز گردانید - پادشاه در بین صواب گزین از خطوط پیداشنی او اعتماد کارگزاری و کار دانی دریانده در ملک زمره بندگان منسلک گردانیدند و قاصت افتخارش بخلعت خاصه مزین ساخته پایه اعتبار او را بمعنایت اسب از طویلۀ خاصه و خدمت عرض مکرر که جز معتمدان یار گاه تقدسی نفهمایند بر افراختند - و از امداد بخت موافق و اعانت روزگار مساعد در عرض یک سال بمنصب هزارین ذات و دویصت حواری و خطاب خافی و خدمت والا رتبت دارو نگینی دولتخانه خاص که بغیر از مریدان راسخ الاخلاص تفویض نمی یابد نوازش یافت - دولتخانه خاص که بدستکاری هنرداران شگرف آثار و صنایع بدیع کار حیرت افزای دیده و روان است - میان مشکوی دولت و دولتخانه خاص و عام بایوان کیوان سر بر کشیده خاقان جهاندار از بار عام بآن مکان نزاهت نشان تشریف برده بر اورنگ جهانبانی جلوس میفرمایند - و در اینجا برخی از معاملات که جز مهران پیشگاه تقرب بران آگهی نیابند بتوجه مشکل کهای شهنشاه فلک مکان ملک مکنت فیصل می پذیرد - این منزل اقبال چون بحمام متصل می باشد از عهد حضرت عرش آشیانی بفصلخانه مشهور گشته بود - درین آوان مسمود بدولتخانه خاص موسوم شده - چنانچه در جلد اول این نگارین نامه بتفصیل گذارده آمد .

نوزدهم [رمضان] قزاق خان حاکم سیستان بمنصب دو هزارین ذات و هشتصد حواری از اصل و اضافۀ سر بلند گردید - و شاد جان بمعنایت خلعت و باضافۀ پانصدی ذات و چهار صد حواری

چهاردهم [رمضان] پادشاهزاده‌های کامگار و نوثیقان اخلاص

شعار بمعنایت خلعت زمستانی عز اختصاص یادتقد - لطف الله

ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ از نزد پدر آمده پیشانی طالع

بقلم سدره کیوان رفعت بر افروخت - و نه اسپ برسم

پیشکش گذرانید *

شانزدهم [رمضان] بهریک از نجوم سماء معظمت پادشاهزاده

محمد اورنگ زیب بهادر و پادشاهزاده مراد بخش یک قطعه لعل

و دو دانه مرارید عنایت شد - پیشکش عزت خان نه اسپ و

لختی از اتمشه نفیسه بنظر مقدس در آمد - از جمله چهار اسپ

به الله قلی ولد یلنگتوش مرحمت گشت *

گذارش رسیدن ملا سعد الله بسعادت

تقبیل آستان فضل و افضال که محیط

برو نوال است و محاط فر و اقبال

چون گرامی توجه کشور خدیو گیتی خدا باحتشاد فضلاء نامدار

و ارتباط فصحاء بلاغت دثار مصروف است - و بمصامع مقدس که

همواره شاه راه بهایرباد رسید - که ملا سعد الله که موطن و منشاء او

دارالسلطنه لاهور امت بحلیه نضایل و کمالات عقلی و نقلی و حفظ

قرآن مجید و حسن تقریر و لطف تحریر متحلی امت - و در ذهن

و قاد و فکر نقاد و کثرت معلومات و بسطت مقدمات مشارک

و مساهم ندارد - بمومئی خان صدر حکم شد که آن حاوی نضایل را

بسعادت بساط بوس مستعد گرداند - خان مذکور روز یکشنبه

گردیدند - سردار خان را خلعت عنایت فرموده از تفتیر صف شکن
قوربیگی ساختند - خلیل بیگ بمرحمت خلعت و عصای مرصع
و خدمت میرتوزکی از تفتیر میرخان مقتدر گشت .

پیست و درم [شعبان] یک قطعه لعل گرانبها با دو دانه مروارید
و جوده مرصع با پهلوانه و کمر مرصع و برخی دیگر مرصع
آلات و فراوان البسته نفیسه و دو اسب از طویل خاصه یکی با زین طلایی
مینا کار دیگری با زین طلایی ساده بسرو جویبار خلافت پاشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر فرستادند - جلال واد دلار خان کاکرا بخلعت
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه
و عنایت اسب برنواخته بدکن تعیین نمودند .

سلخ ماه [شعبان] پادشاه زاده عالی نسب مراد بخش
دویمت اسب ترکی برسم پندشکش بنظر انور در آورد - ارسلان آقا
ایلچیر دم بمرحمت خلعت و شمشیر و پیرق طلا و یک مهر صد
تولگی و یک روپیه بهمان وزن و بیعت اسب - و عمر چلپی ملازم
محمد پاشا حاکم لکها بمعنایت خلعت و انعام هزار روپیه فرق مباحات
برافروخته دستوری معاودت یافتند - و مصحوب عمر ده هزار روپیه
بمحمد پاشا و پنج هزار روپیه بعمر بیگ برادر او فرستادند .

عمر رمضان الله وردی خان را بخلعت و اسب با زین مطا
هر بلند ساخته رخصت دارالملک دهلی فرمودند - به نظر بهادر
خویشگنی اسب عنایت شد .

نوازدهم [رمضان] پیدش خان دوران بهادر نصرت جنگ
چهار هزار پارچه دودامی از نظر والا گذشت .

پناه گردانیده - بنظر اکبر اثر در آمد - مومن بیگ قراول امام
 قلی خان را بمرحمت خلعت و انعام دوهزار روپیه صرافرازی
 بخشیده مرخص ساختند - پیشکش اعظم خان جواهر و اقمشه
 و همی اسپ که از گجرات فرستاده بود از نظر مقدس گذشت -
 مکرمت خان شصت اسپ ترکی پیشکش نمود - و دیانت خان را
 بمرحمت خلعت و اسپ و خدمت دیوانی صوبه دکن و تلنگانه
 و بالاگهات برار از تغیر آقا افضل بر نواخته رخصت فرمودند - و
 مصحوب او خلعت خامه و اسپ از طویل خامه با زین طلا به نهال
 چمن اقبال پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر ارسال داشتند -
 و محمد تقی تفرشی دیوان آن بخت بیدار را از تغیر امیر بیگ
 برادر آقا افضل دیوان خاندیس و پایان گهات برار گردانیدند -
 نوزدهم [شعبان] پادشاه زاده و اعتبار مراد بخش با سردار
 خان و مادھو سنگه ولد راو رتن و دیگر بندها از کابل آمده به تلخیم
 عتبه دولت مستسعد گشت - و هزار مہر نذر گذرانید - شاه قلی
 خان از بہر آمده دولت کورنش دریافت - درین تاریخ بمنزل
 یمین الدوله تشریف فرموده آن نوین با امکان را مشمول عواطف
 گردانیدند - و یمین الدوله رسم پا انداز و نثار بجا آورده اقسام زوہر
 جواهر و دیگر نفایس امتعه پیشکش نمود - و متاع سه لک روپیه شرف
 پذیرائی یافت - نظم بہادر خویشگی کہ قریب دو سال پیغوله نہیں
 گشته بدعای روز افزونی دولت آسمان موافقت اشتغال داشت
 از پیشگاه نوزش پادشاهی بعنایت خلعت و منصب سابق کہ
 در هزار و پانصد ذات و هزار پانصد سوار بود و اسپ صرافرازی

شرف اندوز ملازمت گزیدید *

پنجم [شعبان] سه نیل یکی با یراق طلادو با یراق نقره
که قطب الملک مصکوب مید حسن ملازم خود بطریق پیشکش
ارسال داغته بود از نظر اقدس گذشت - و سید حسن بمرحمت
خلعت قامت افتخار بر آراست - به الله قلی ولد یلنگتوش ماده
فیل عنایت شد *

هشتم [شعبان] اصالت خان و سید نور العیان و فتح ضیا و
محمد امین پسر شاه قلی خان بمرحمت اسنپ مباهی گردیدند -
بخواجه احسن نقشبندی که از بلخ آمده بود هزار روپیه
عطا شد *

دوازدهم [شعبان] منزل علی مردان خان بقدم میمنت
لزم رشک انزای منازل آسمانی گردید - خان مزبور مراسم پا انداز
و نثار و شکر عواطف خاقان جهاندار بتقدیم رسانیده جواهر نمیده
و مرصع آلات و نغایص اتمشه پیشکش نمود *

چهاردهم [شعبان] ارملان آقا سفیر روم بمرحمت خلعت و
انعام پانزده هزار روپیه نوازش یافت *

شب پانزدهم [شعبان] که موصوم به لیلۃ البراء است بتماشای
چراغان که جانب در سن بر کنار دریای راوی ترتیب یافته بود
هر داجند - درین شب متبرک ده هزار روپیه مقرر بارباب استحقاق
بذل فرمودند - فردای آن شب نیل سه نر و سه ماده که عابد خان
و قطب الملک پیداشاهزاده کمار محمد اورنگی زیب بهادر ارسال
داشته بودند - و آن والا کهر به عنوان پیشکش گزارده درگاه خواتین

در این ماه [رجب] دو کرزی دار السلطنه بنحیم
اقبال گشت *

نذارش وصول موکب جهان پیمان دارالسلطنه و دیگر وقایع

غریب شعبان خاتون جهانپیان قرین دولت و اقبال بر فیل فلک
خرام بدولت خانه دارالسلطنه نهضت فرمودند - در اثناء راه
یمین الدوله خانخانان - پیچ سالار که بواسطه رنجوری در دارالسلطنه
مانده بود پذیرا نموده سعادت ملازمت اندوخت - و هزار مهر
نذر گذرانید - پادشاه هلیمان دستگاه شان - پناه اکثر نوئیندان
والا افتدار مثل پیچ سالار و علی مردان خان و جعفر خان و برخی
دیگر اسرا که دوجانب راه رده بسته در کمال آراستگی ایستاده
بودند - و پیادهای تفنگچی و باند را با بیرقها و نشانهای زر
نکار و جلیبتهای با ساز زرین و میمن و اقبال با جلهای و برگستوالها
و علمهای رنگارنگ به ترتیب پیش رو باز داشته ملاحظه فرموده
بعد از یک بهر و چارگری از روز دولت خانه معلی را به پرتو
درود نیض آورد فروغ آگین گردانیدند - و وزیرشان را بهدایت
خلعت خاصه و اسب از طوبیله خاصه با یراق طلا و نیل از حلقه
خاصه برنوخته بصوبه داری دارالسلطنه اکبرآباد از تغیر مقدر خان
دستوری دادند - میرکلان قوش بیگی امام قلی خان بمرحمت
خلعت و انعام دو هزار روپیه - سرفراز گشت *

چهارم [شعبان] الله وردی خان از دارالمک دهلوی آمده

بسیطوت افواج قاهره پدیدار می اطاعت گشته بودند - باج گوسفندانی که در مدین سابقه باوزبک میدادند امسال بخانه زاد خان تیولدار خود ادا نمودند *

چهاردهم [رجب] ساحل دریای بهت مخیم عظمت گردید - صباح آن از پلی که بکشتی بسته بودند عبور فرمودند - شاد خان بیست و هفت اسب پیشکش نمود - و میرخلیل که از ایران آمده معادت بندگی عتبه گردون مرتبه دریافته بود بمعنایت خلعت و هزار روبیه سرافراز گردید *

هفدهم [رجب] بموضع مکهباله که بفرمان والا جانسپارخان فوجدار بهیمره درانجا نخبیر از اطراف رانده بدام کشیده بود تشریف فرمودند - هشت مار خوار و شش قوچ کوهی بتغنگ و دو مار خوار به تیرشکار خاصه شد - و صد و هشت جانور از جنس مذکور مهین پور خلافت و امرا و قراولان حسب الحکم شکار نمودند *

بیست و دوم [رجب] خیام آسمان رفعت برکنار آب چناب برافراخته آمد *

بیست و پنجم [رجب] از چناب گذشته منازل حافظ آباد را بنزول اقدس آسمانی پایه گردانیدند - و جعفر خان و دیگر بندگان از دارالسلطنه لاهور آمده کامیاب ملازمت گشتند - بعلمردان خان چار اسب مرحمت شد *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روبیه مقرر باراناب احتیاج عطا فرمودند *

چهارم سال (۲۱۳)

همه سال از مهراد بیگ و نذر بیگ و جومن بیگ به نمایندگی دوهزار و نهصد روپیه نوازش یافته در سلک بندگان درگاه کیوان جاه منسلک گردیدند .

چهارم [رجب] شادخان بمرحمت خلعت و خدمت آخته بیگی فرق مهاجرات برافراخت .

پنجم [رجب] الویه نصرت پیکر بقصبة بهیهره رسید - و مکره مستغان که از قندهار و راجه رایسنکه و دیگر بندگان که برخی از کشتیهای پیش از اعلام ظفر انجام و بعضی از دار السلطنه لاهور آمده بودند شرف اندوز ملازمت گشتند - روز دیگر وزیر خان که بموجب پیرایع عالم مطیع از اتمک برگردیده در وزیر آباد توقف نموده بود از آنجا رسیده سعادت تلذیم عتبه جلال دریافت - و هزار مهر نذر گذرالید - درین تاریخ بشکار قمرغه کوهستان حوالی بهیهره توجه فرمودند - و هفتاد و یک قوچ شکار شد - هفت قوچ نخچیر تفنگ خاصه گردید - و تئمه را مهین پادشاهزاده و امرا و قراولان حسب الحکم صید نمودند .

هفتم [رجب] رایات اقبال از بهیهره رکضت نمود .

نهم [رجب] الله قلی ولد یلنگتوش بمرحمت شمشیر یراق طلای مینا کر و اسپ و فیل - و حاجی محمد یار بعنایت اسپ مفتخر و مباحی گشتند - میرکلان قوش بیگی اسام قلی خان بمرحمت خلعت و انعام دوهزار روپیه مرافرازی یافت .

یازدهم [رجب] از عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار مراد بخش بمرض مقدس رسید که هزارجات صوبه کابل که حال گذشته

از آن به هیره پور تشریف نزل ارزانی داشتند - و در اثناء راه نوردهی
بقماشانی آبشار ادهر که بارتفاع شانزده ذراع امت و از دین آن
نورندگان رفیع مکنون حیرت می اندازند پرداختند *

بیست و ششم [جمادی الثانیه] از هیره پور نهضت فرمودند
و یرلیغ شد که مهین گوهر درج خلافت یکمنزل عقب موکب اقبال
و اسلام خان عقب آن والا قدر طی مصافت نمایند - ولدهی محمد
قلی بنزل اقدس مخط جلال گردید - درین منزل تا یک پهر شب
برف پی هم می بارید - در آجاز برابر دانه برنج - و در انجام بقدر
نخود - بامدادان حوالی دولتخانه معلی دو انگشت - و از اینجا تا
مرکزل پیر پنجال که یک ونیم کوه است پنج انگشت - و در جهال
اطراف راه یک وجب حجم داشت - و آبها یخ بسته بود *

بیست و هفتم [جمادی الثانیه] در پوشانه و فردای آن در
پیرم کله دایره شد *

بیست و نهم [جمادی الثانیه] از کذل رتن پنجال عبور
نموده موضع تنه را بنزل اقدس سعادت آمود گردانیدند *

بنیوم رجب بمنزل نوشهره که اهتمام لدهی آن بعد از علی
مردان خان منوط بود تشریف فرمودند - و خان مذکور بتقبیل متوجه
خواتین مکن - و بر افراخت - درین منزل الله قلی واک یلنگوش
که به آرزوی بندگی آستان جهاندار پی روانه پیشگاه حضور شده بود
با تلام شده ملاطین مطاف عز افتخار انداخته نه احب پیشکش
نمود - و بفرحمت خلعت و خنجر مرصع و منجیب هزاری ذات
و چار منق حوا و انعام پانزده هزار بریده نقد سواران را پیانیت *

چهارم سال ، (۲۱۱) ، سنه ۱۰۵۰

خان بعد از شنیدن این خبر در قندهار نزد خود طلبید و مقید
ماندته پیش شاه صفی فرستاد - شاه این زیانگر شوریده سر را
قابل بند و زندان ندانسته را گذاشت - تا هر جا خواهد برود -
و از ایران در بی قاندران بماراء الغهر آمد - و از خون گرتگی خود
را میزرا بندی می گفت - و بحکم الاسماء تنزل من السماء به بند
والی بلخ افتاد - چون حقیقت بعرض مقدس رسید به بند عدم
کشیدند - تا هیچ وخیم سیه گلیم پیرامون دعوی کذب انتساب
بخاندان سلطنت نگرند .

هفدهم [جمادی الثانیه] چشمه لکه بهون که در تیول
پادشاهزاده والاگهر محمد اورنگ زیب بهادر است بنزول ربابات مورد
برکت شد .

هشدهم [جمادی الثانیه] شاه آیداک مشهور به دیرناک
مضرب خیام عظمت گشت - منازل و حیاض و انهار و آبشار و بساتین
آن مکان نزد که در سال هفتم جلوس اقدس بترتیب آن برلیغ
رفته بود و درینوا مرتب بنظر اظهر در آمد - خاطر مقدس را
مسرت آگین ساخت - چار روز دران مغانی دلکها بنشاط و انبساط
گذرانیدند - و جشنهایی رنگین و تنصید چراغان بهجت افزای
ببینندگان گردید .

بیست و دوم [جمادی الثانیه] علیمردان خان را بخلعت
خاصه نوازش فرموده دستوری دادند که به نو شهره رسیده تا ورود
لواهی آسماں گرا درانجا توقف نمایند - و قدین شادمانی به لکه بهون
میاودیت فرموده ازان نزهتگاه به گنگام و ازانجا به خوشحال پور و

صبر آن بود طغیان میکرد - پهنای آبشار بیست گز قرار داده
 حکم نمودند که نهر را نیز موافق آن بسازند - و از اختلاف و دیگر
 گویی آب چشمه اچهل و کمی و فزونی آن بر پیشگاه خاطر خورشید
 متأثر هرتو امکند که منبع این آب چشمه دیگر باشد - و چون بجهت
 و جوی آن پرداخته آمد ظاهر شد که هفت گروهی اچهل نهر
 آبی بر ایک بوم فرو رفته ازین چشمه سر بر می آرد - شاد خان که
 نزد نذر محمد خان والی بلخ بحجابت رفته بود درین منزل
 شرف ملازمت اندوخت - و خون گرفته را از نظر اشرف گذرانیده
 بعرض مقدس رسانید که پیش از رفتن من به بلخ این شوریده
 سر بانجام رفته خود را گرشاسپ معروف بمیرزا بندی پسر خسرو
 و انموده بود - و نذر محمد خان از آثار و اطوار او را کذب دریافته محبوس
 ساخته در حیللی که من از رخصت می شدم مقید و مسلسل بمن
 سپرد - از آنجا که شیعه کریمه شهنشاه عدالت دستگاه است که بر اجراء
 سیاسات بی تعمق و تدبیر اقدام نمی فرمایند - بصلاحتان حکم فرمودند
 که تحقیق قوم و قبیلۀ این زبان کاریی هنجار نموده بعرض اشرف
 رسانند - صلاحتان باستکشاف حقیقت او پرداخت - ظاهر شد که
 «وداگر بهری است عبد الغنی نام - چون والدین او در برهان پور
 رخت هستی ازین جهان بر بسند مادر اندر او دو ساله بحجاز برده
 دران سرزمین بزرگ ساخت - پس از در گذشتن مادر و اندر از مرستان
 به هندوستان آمد - و ازینجا بفوشنج رفته نوکر شیر خان قریب شد - و از
 مالیهولیا که خانه بسیار از خود انبان آشفته بخت خراب نموده دعوی
 بهری خسرو که کاش خلعت هستی نهوشیدی کرد - مای مردان

یازدهم [جمادی الثانیه] بموضع آنچه که در جاگور احاطه
خان است و او بر هر چشمه کوثر مثال آن نشیمنها و ریاض
و حیاض و آبشارها ساخته تشریف فرمودند .

دوازدهم [جمادی الثانیه] آصف آباد معروف به مچھی بهون
که یمن الدوله دران منازل روح افزا برافراخته بقدم مہینت لزوم
زیست تازه گرفت - دران منزل دلگشا یکرور مقام فرمودند .

چازدهم [جمادی الثانیه] صاحب آباد مشہور به اچہول
که قطعہ است از بہشت برین و بہ نواب گردون جناب ملک دران
بیکم صاحب تعلق دارد بگرامی ورود سعادت آمود گردید - و
مالک زمان بلوازم نثار و پیشکش پرداختند - سال ہفتم جلوس
اقدس کہ خطہ کشمیر را بمقدم فیض توام رونق تازه بخشیدہ
بودند - حکم شدہ بود کہ عمارت سه درسه کہ در زمان حضرت
جنت مکانی میان حوض ساخته شدہ برداشته بجای آن بنگلہ
بسازند - و دیگر منازل و حیاض و آبشارها و بستین طرح انگندہ
انجام آترا بعہد متصدیان مہمات سرکار نواب قدسی القاب
مقرر فرمودہ بودند - درین هنگام آنچه بدان فرمان رفتہ بود
درکمال دل کشائی و روح افزائی بنظر انور در آمد - و پسندیدہ
طبع دشوار پسند افتاد - و دو روز دران مکان بنشاط و انبساط
تہریف داشتند - و شب ہفدهم چراغان برافروختہ آمد - چون
آہ اچہول کہ از چشمہ جوشیدہ بحوضی کہ میان سه عمارت
است می آید و از انجا روان گشتہ آبشاری بعرض نہ گز و ارتفاع
چار گز شدہ بحوض ہائین می ریزد - از بسیاری برنہری کہ

دوم [جمادی الثانیة] بعرض اقدس رسید که قلعه از خان
عارض حصار آسیر رخت هستی بریست *

گذارش قدسی توجه بتماشای سیر گاههای شرقی سوی کشمیر و از انجا بدار السلطنه لاهور

روز در شبیه هفتم جمادی الثانیة مطابق دوم مهر ماه
خاقان جهان از دولت خانة معلی بر کشتی نهضت نموده در اندھی
پنهر و روز دیگر در لدهی و نئی پور نزول اقبال فرمودند - تا بتماشای
سیر گاههای آن ضلع مثل آصف آباد و صاحب آباد و شاه آباد
معروف به ویرناک پرداخته متوجه دار السلطنه لاهور شوند -
در انجا از تعیناتیان مہربہ کشمیر راجہ کور سین کشتواری و دوست
بیدگ کابلی - و فرهاد بیک بلوچ را بعنایت خلعت و اسب - و محمد
زاهد بدخشی را بمرحمت اسب و کفایت خان دیوان - و کظم میر
عمارت و قاضی محمد قاسم بخشی و واقعه نویس کشمیر را بخلعت
سر بلند گردانیده رخصت نمودند *

نہم [جمادی الثانیہ] موضع پنج برارہ کہ در تیول مہین پور
خلافت است بفروغ ماہچہ لوائی ظفر انتما منور گشت - آن
دیباچہ صحیفہ مکارم و معالی بہ مرام نثار و پیشکش پرداختند -
و ہر دو کنار بہت چوب بندی کرده شب ہنگم در کشتیہائی
آراستہ کہ از دو طرف برہنہائی دریائی مذکور بقطار باز داشتہ
بودند چراغان بر امر ریختند - و خدیو عالم آرا با ملقزمان بساط
تفریح کشتی - و ملا تماشا نمودند - روز دیگر جمع شد *

آغاز چارم سال

خجسته مال از دوم دور جلوس اقدس خدیو برونوال و خداوند فرو اقبال

لله الحمد که سیوم سال از دوم دور جلوس عالم آرا بفراوان
خجستگي و نشاط سپری گردید - روز سه شنبه غره جمادی الثانیه
سنه هزار و پنجاه موافق بیست و هشتم شهریور چارم سال این
دور با هزاران فرخندگی آغاز شد - در تاریخ مذکور غواص لجه توجیه
ملاشاه بدخشني که مهین خلیفه مصباح سبل هدایت و مفتاح
ابواب ولایت - میان میر قادری ست - و در نزعت گاه کشمیر برسم
انزوا بسر می برد - حسب الطلب بادشاه درویش نواز بشرف حضور
محفل فیض منزل که وسیله دریافت مآرب دینی و ذریعه ادراک
مطالب معنوی است رسید - و بمائت بلند دران صحبت فیض
منقبت گزارش یافت - پادشاه حق آگاه باقسام تلطف و مهربانی
آن ایزد پرست را منبسط ساخته مرخص گردانیدند - خدمت
داروغه کبریاخانه از تغیر میر خان بحکیم ضیاء الدین
تفویض یافت - ادم ولد علی رای تبتی را که حفظ ولایت
تبت و قلاع آن بدو مفوض شده بود بمعنای خلعت و اسب سر بر
انراخته دستوری تبت دادند *

کابل بعرض مقدس رسید که الله قلی ولد یلنگتوش بقلاوزی بخش
بیدار باراد بندقی آستان گردون مکان بکابل آمده - و سعید خان
بهادر ظفر جنگ پنج هزار روپیه برهم مساعدت از خزانة کابل داده
روانة درگاه سلاطین پناه گردانیده است بمتصدیان اتک فرمان شد
که از خزانة اتک پنج هزار روپیه بطریق انعام بدهند - و پنج هزار
روپیه که از خزانة کابل یافته بود نیز بصیغه انعام او مقرر گردید •
ششم [جمادی الاولی] بالتماس پادشاهزادة والا قدر محمد
اوزنگ زیب بهادر اهتمام خان بحراست تہانہ ٹھیرلہ سربراہ راخت
و قلعة دارئ اوسہ از تغیر او بمبارک خان نیازی مقروض شد - چون
راجہ جگت مند بعرض اقدس رسانید - کہ اگر خدمت فوجداری
دامن کوة کانگرہ بہ بندہ مفوض شود ہر سال مبلغ چار لک روپیه
از زمینداران این کوهستان گرفته بخزانة عامرہ برماند •

ہشتم [جمادی الاولی] او را بعنایت خلعت واسپ بازیں
نقرہ و تفویض خدمت مزبور سربراہ راختہ رخصت نمودند - تودرمل
افضل خانئ بمرحمت خلعت و خطاب رانی و خدمت دیوانی
وامینئ و فوجداری سرکار سہرند فرق مباحات بر افراخت - ارسلان
آقا ایلچی روم را بخلعت واسپ و محمد پسر او را بخلعت
سواران نمودہ حکم فرمودند کہ بدار السلطنہ رود - و تا رسیدن رایات
ظفر پیکر توقف گزینند •

یہنم و ہشتم [جمادی الاولی] جعفرخان را بازاجہ رای ہنگہ
و جمعی دیگر از بندہا و زواید کار خانجات سرکار خواہ شریفہ بصوب
بہنبرہ متوروی دادند - بخواجہ خاوند محمود صد مہتر مرحمت شد •

برد و بفصل خریف نقصان عظیم رسید - پیران حوادث دیده کشمیر چنین طغیان نشان نمودند - و از عرایض نگارندگان و تابع چنان بظهور پیوست که این هیل باعث خرابی بسیاری از محال کنار دریای بهت گشت - چنانچه بعد از چندینی عرضه داشت جان - پیر خان فوجدار بهیمره رسید که نوز دهم ربیع الثانی آب بهت رو بغزولی نهاد - و بیست و دوم ماه مذکور بجائی رسید که از چار صد و سی و هشت ده پرگنه بهیمره و چار صد موضع درته آب شد - و از پرگنه جو شاپ جز دو محل دامن کوه ازین آفت نرسست - و همچنین دهات پرگنه کرجهاک و نندن پور و شمس آباد و غیر آن که در پنج شش گروهی بهت بودند خراب گشتند - الحق جوش آب و شورش سیلاب نمودار از طوفان نوح بود - اگرچه آخر روز بیست و دوم روی کمی نهاد و شهر کشمیر از آب خالی شد اما تا سه روز دیگر مواضع انکاف درته آب بود *

بیست و هشتم [ربیع الثانی] سزوار خان پسر لشکرخان باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزار و پانصد سوار سربر انراخت *

غره جمادی الاولی اوزبک خواجه را خلعت و جبقه مرصع و شمشیر یراق طلای میناکار و اسب ابلق عراقی و برخی دیگر اشیاء مرحمت نموده رخصت بخارا فرمودند - و از همراهمان او پانصد خواجه را بخلعت و انعام دو هزار روپیه و سه کس دیگر را بانعام سه هزار روپیه تمییز گردانیدند - به نذر بیگ ملازم نهر بی طغائی امام قلی خان دو هزار روپیه عطا نمودند - چون از قایع مرده

مقدس در عرض چارگری از چوبهای بزرگ که دران جنگل افتاده بود دو جا جسر بر بستند - و پس از عبور اعلی حضرت با پردگیان مشکوی دولت دیگر مردم بگذار در آمدند - خاقان جهان که بامدادان روان شده بودند در شش پهر کمتر از چارکروه بسعی تمام نور دیده بعد از دو پهر شب بمنزل تشریف آوردند - و بیشتر مردم از کارخانه دار و غیر آن بالا و پائین کدل در باران گذرانیدند - اعلی حضرت دو روز دران منزل برای رسیدن مردم واسباب مقام نمودند - درین سه شبانه روز باران متصل می بارید - روز چهارم از بارش باز ماند - درین منزل مراد کام را بعنایت خلعت و منصب هزارئی ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه و خدمت قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بر نواختند *

بیست و چهارم [ربیع الثانی] نیم گروهی هفت چنار بر ساحل آب - چه از طفیان بهت آب از هفت چنار گذشته تا آنجا زمین فرو گرفته بود - نزول اجلال فرمودند - در آنجا اسلام خان و دیگر بندگان که برسم پذیره از شهر آمده بودند شرف ملازمت دریافتند آخر روز دریا بار انفصال بر سقینه اقبال بدولتخانه کشمیر که یک و نیم گروهی مضرب خیام گردون احتشام بودند متوجه گشتند - با آنکه آب رو بکمی نهاده بود کشتی اکثر از فراز درختان میوه دار بسائین کنار بهت و دل میگذاشت - ارتفاع آب در نخستین سال جلوس مقدس که از اعظم سیل آب دل و بهت بهم پیوسته بود سه گز و ربعی شده - و درین مرتبه چهار گز و ربعی شده - و قریب چهار هزار خانه بر کنار دل و بهت انهدام یافت - و ده بضایری را آب

تولدت احوال زاید گذاشته سیکبار برکتل برآیند - اکثری بگمان آنگه
بالایش از یک روز که در سایه اشجار هم می توان گذرانید توقف
نخواهد شد عیام گذاشته زیاده بر ناگزیر بکروزه بر نداشتند - پس
از آنکه بکتل بر آمده باره راه نور دیده شد باران نرم آغاز بارش کرد -
و رفته رفته رو بسختی نهاد - گیتی خدیو بدو لخانه معلی که بر
سر عرصه گلزار بر پا بود و از منزل دو یمن نزدیک چار کروزه
پادشاهی قرین دولت و اقبال رسیده ساخت پیش درگاه را با مهدین
پادشاه زاده و علمبردان خان و چندی دیگر از ملتزمان بساط قرب
سیر نمودند - از کثرت باران پیشتر رفتن میسر نشد بل کار بجائی
رسید که هیچ کس از جای خود حرکت نداشت کرد تا بصیر چه
رشد - و چون آثار انقطاع باران ظاهر نبود و مردم از نقدان آذوقه
و پناه متوجه آمدند - بیست و یکم مراجعت فرمودند - راهی که وقت
رفتن در کمال آسانی بود در معادلت از شدت باران چنان پر لای
شده بود که اسبان تا زانو بغل در گل فرو میرفتند - و عروق درهم
یافته درختان که بشدت باران از تن خاک بر آمده بود زنجیرها
گشته از حرکت باز میداشت - و کار مردم از دشوار گذاری زمین و میل
باری آسمان و تری رخت و مردمی هوا بجان رسیده بود - و هر کس
از اضطراب و اضطراب فکری غیر آن نداشت که خود را به پناه جانی
زمانه - درین اثنا عمیق جوئی که وقت رفتن آب کمی داشت
و درین هنگام از فرط سیل چنان مملو می رفت که جز بغیل عبور
از آن محال بود - پیش آمد - مظهر مرام رحمانی بذات ملکی
توقف نمودند تا بل بزودی بسته شود - معادلت گزینان رکاب

مرحمت خان را فرستادند تا زمان شگفتن گلها و لوان تماشای آن نر هتکده دریافته بعرض اقدس رساند - پس ازان که او معروض داشت که ریاحین شگفته و هنگام تفرج است از روی دور بینی و هزم گزینی که در جمیع امور مرعی و ملحوظ است به خلیل الله خان قرارل بیگی حکم شد که بدانجا شتافته و بحقیقت راه دارسیده بیاید - چون او نظر بر همواری و آسان گذاری کتل درین هنگام که اثری از ابرو باران نبود نموده و صعوبت آنرا پس از بارش که در ییلاقات اکثر میشود بخاطر نیارزده در ستایش ممر و سهولت مرور انراط نمود *

هفدهم [ربیع الثانی] بقصد سیر آن ییلاق نهضت فرموده در موضع جاروره و فردای آن نزدیک بپای کتل نزول نمودند - همانا گدیان خدیو که خاطر نهفته بینش صجالی حقایق اشیا امت تعب و نصیبی که درین سرزمین نصیب ملتزمان ركب سعادت بود دریافته درین سیر توقف گونه داشتند - لهذا باوجود این همه احتیاط ازین منزل باز مهین پادشاهزاده بخت بیدار را فرستادند که بار دیگر آن مقام نصارت اتسام را بنظر امعان دیده کیفیت ریاحین و چگونگی راه ان سرزمین معروض دارند - آن کامکار والا مقدار آخر روز برگشته حقیقت آن عرصه نظر فریب دلکشا بمصامع سمیه رسانیدند - این توصیف بیشتر باعث رغبت خاطر خورشید مآثر گشت *

نوزدهم [ربیع الثانی] ازان منزل کوچ فرمودند - و نظر بر تلگی عرصه ییلاق و ضیق راه آن حکم شد که سعادت اندوزان ركب

و بهنوجراج ولد رایصال درباری بمنصب هزاری پانصد سوار - نوازش یافتند - محمد زاهد کوکه بعنایت خلعت و فوجداری میان دو آب از تغییر نور الدوله فرق مباحات برافراخت - پیشکش عنایت خان شانزده امپ - و پیشکش رای رایان یک فیل بنظر مقدس در آمد - راجه رایسنکه بمرحمت امپ بازمین سلا سربرافراخت - به ارسلان آقا ایلچی روم خلعت و حقیقه مبرع - و بارنگ خواجه خلعت و بیست هزار روپیه نقد عنایت شد *

پنجم ربیع الثانی پانصد سوار از منصب سید شجاعت خان ناظم صوبه الہ آباد دو اسپہ سه اسپہ مقرر فرموده او را بمنصب چار هزاری ذات و چار هزار سوار دو اسپہ سه اسپہ سرافراز گردانیدند *

شانزدهم [ربیع الثانی] ظریف مخاطب بغدادی خان را به خلعت برنواخته بخدمت ضبط لاهری بندر مرخص ساختند *

توجه شهنشاه گیهان بسیر بیلاق بینظیر سنگ سفید

چون در سال هفتم جلوس اقدس که دارالخلد کشمیر بقدم فیض لزوم خدیو دین و دولت مورد سعادت و مہبط برکات گشته بود اکثر منزهات آن بنظر انور در آمده و سیر بیلاق سنگ سفید در هر دو توقف مانده بود - درینروز که مہین پور عظمت برخصت معالی بتماشای آن مکان نزاہت آئین رفته معاودت نمودند - و فزونہ اصناف ریاحین و اقسام سبزهایی آن سر زمین با آنکه گلہ چنانچہ باید نشکفته بود بعرض مقدس رسانیدند - گیتی خداوند

چراغان نموده بر دور عمارت باز داشته - پادشاه عرش بارگاه بزمقینه
دولت سوار شده با ملتزمان ركب سعادت و سفيران مسطور بتماشاي
آ پرداختند *

دوم ربيع الثاني پر دل خان بضبط قلات و مقر از تغيير عوض
خان قانشال كه بعروض عارضه ضعف و ناتوانمندی او روز بروز
مي افزود مرافراز گردید - ذوالقدر خان را بمرحمت خلعت و
هراحت غزني و باضافه پانصدی ذات و چار صد سوار بمنصب
هزار و پانصدی ذات و هزار سوار و عنایت اسپ نوازش
فرمودند *

نكارش جشن قمری وزن

روز در شنبه سیوم ماه مذکور سال هزار و پنجاهم مطابق غره
امرداد گرامی جشن وزن قمری اختتام سال پنجاهم و ابتدای
سال پنجاه و یکم از سنین دوام قرین آراسته گشت - و ذات اقدس
بطلا و دیگر اشیا كه درین وزن خجسته معهود است بر سخته آمد -
و جنب و دامان روزگار بزر و سیم نثار برآمد - بمهین پرور خلعت
صنت نام اسپي كه قیصر روم سلطان مراد خان فرستاده بود با همان
زین مرصع - و عباي مرارید دوز مرحمت فرمودند - علیمردان خان
بهمنایت خلعت خاصه و كمر مرصع مرافراز گردید - خلیل الله خان
باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و عاقل
خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چار صد سوار -
و از اصل و اضافه حیدر عبد الوهاب بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار -

شب دوازدهم [ربیع الاول] محفل میلاد سرور موجودات عظیمه شریفه الصلوة و کرام التّحیات منعقد گردید - و مبلغ دوازده هزار روپیه برسم هر سال باریاب احتیاج عطا فرمودند .

هژدهم [ربیع الاول] سید عالم بارهه از اصل و اضافه بمنصب درهزازی هزار حوار - و جهان خان کاکر بخطاب کاکر خان سمر افراز گشتند .

شب بیست و چهارم [ربیع الاول] پیشکاران حریم دولت بفرمان سخاوت جهان تماشای باغ فرح بخش و فیض بخش را که تفصیل نزاهت و فصاحت آن در جلد اول این گرامی نامه گذارش یافته از خیابان تاسر دیوارها و کنار باهمانازل دلکشاهر دوباغ و دو جانب شاه نهر و اطراف حیاض چراغان نمودند - و عقب آن باندک فاصله چوب بندی کرده فانوسهای رنگا رنگ آویختند - و پس آبشارهای چادری در چراغدانهای سنگ سرمر بترتیب چراغان چیده حیرت افزای ثوابت و میزانت گردیدند - شهنشاہ خورشید لقا بدان مکان نزاهت انما تشریف فرموده از شمول مهر گستری و غریب نوازی سفیران روم و بخارا را نیز برای تماشای چراغان که فروغ بخش دیده نظرگبان بود طلب داشتند - و تا یک پهر شب دران عشرتکده بکام بخشی و کمرانی گذرانیده دولتخانه والا را بمعادرت سعادت آمود گردانیدند - و چون شب بیست و نهم علیمردانخان در اطراف عمارت میان قل که به لذل شهرت دارد چراغان بلهجی که دیده خورشید و ماه ازان روشنی پذیرفتی بر اسروخته بود - و کشتی بصیار گرد آورده آنرا نیز هر کمال زیبایی و روح افزائی

با ساز طلا و برخی دیگر اشیاء از نغایض هندوستان بهشت نشان باوزنیک
خواجه عنایت فرمودند - از اصل و اضافه سید شهاب به منصب
هزاری ششصد سوار - و حقیقت خان بمنصب هزاری دوصد و پنجاه
سوار بلند پایگی یافتند - بمحمد قاسم ولد هاشم خان و رای
رایان و ده کس دیگر از بندها اسپ مرحمت شد •

چون بیست و هشتم صفر از وقایع شرقی ممالك بعرض
مقدس رسیده بود که سیف خان رخت هستی بر بست - غره
ربیع الاول پادشاه بنده نواز بمنزل ملکه بانو زوجة او که همشیره
حقیقی حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی است تشریف فرموده
آن پرده گزین رفعت را بگوناگون عاطفت بر نواختند - و به یحیی
و شافی و ابو القاسم پسران او خلعت عنایت فرمودند •

چهارم [ربیع الاول] غیرت خان که حراست قلعه دار السلطنه
لاهور بدو مفوض شده بود باضافه پانصدی ذات بمنصب سه
هزاری ذات و دو هزار سوار و بصوبه داری تنه از تغیر خواصخان
مباهی گشت - و حراست ازک دار السلطنه بذو الفقار خان که
با پادشاه هزاره والا تبار مراد بخش معین شده بود مقرر کردند -
و یرلیغ رفت که بسرعت هرچه تمام تر روانه آن صوب گردد •

یازدهم [ربیع الاول] رام سنگه واد کریمی راتهور که همشیره
زاده رانا جگت سنگه است و بهترین نوکران او بود باراده بندگی
آمینان جهانداري از پیش رانا آمده باسلام صده سینه تارک
مفاخرت بر انراخت - و بمنایت خلعت و منصب هزاری ذات
و ششصد سوار نوازش یافت •

غایض گردید - و هزار مهر نذر گذراندید

بیدستم [صفر] ارسلان آقا سفیر سلطان مراد خان که محمد حسین ملدورز حسب الحکم او را از دار السلطنه بکشمیر رسانیده بود و بامر خاقانی فدائی خان و عنایت خان پذیرفته شده بدرگاه گردون جابه آورده بودند بوسیله بخشیان عظام سعادت استلام آستان خواقین مکان بادابی که معهود این دولت ابد میعاد است دریافتند نامی قیصر و اسب خاصه منبت نام که با زین مرصع و عبائی مروارید درز بطریق ارمغانی ارسال داشته بود گذرانید - و بعنایت خلعت فاخر و کمی خنجر مرصع و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گشت *

بیدستم و یکم [صفر] چون از عرضه داشت پادشاه زاده کامگار بلند مقدار محمد اورنگ زیب بهادر که بعد از رسیدن برهانپور ارسال داشته بودند بعرض اقدس رسید - که بابچی پسر چاندا زمیندار گوندوانه که بعد از سفری شدن پدر بجا نشینی سرافراز گشته بود درینولا برهان پور آمده مبلغ چارلک روپیه بشکرانه این نوازش پیشکش نمود - فرمان اقدس بصدر پیروست که مبلغ مذکور بآن بخت بیدار عنایت فرمودیم *

ملح ماه [صفر] غازی بیگ بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی پادشاه زاده والاتبار مراد بخش از تغیر حاجی عاشور کام اندوز گردید - و مصحوب او خلعت خاصه و دو اسب از طویل خاصه با زین طلایی مینکار و طلای ساده بآن والا تبار ارسال داشتند - و یرلیغ شد که آن عالی منصب از بهیمره بکابل راهی شود - و جانسپار خان و لچون فوجداری بهیمره است در انجا و وزیر خان را ذکر آنک بگذارد - یک اسب تلچاق

و انعام بیست و پنج هزار روپیه مفتخر گردید - بکوچک بیگ و رحیم بیگ و سلطان قلی قوش بیگی و شیرعلی میر آخور و اقا خواجه که با او آمده بودند پنج خلعت و دوازده هزار روپیه عنایت شد - نذر یسار ملایم نذر طغائی بتقبیل عتبه جلال ناصیه بخت برافروخته پیشکش او بیست و شش اسپ و بیست و هفت شتر و دیگر اشیا که همراه اوزبک خواجه آورده بود از نظر انور گذرانید - و بمرحمت خلعت و بکده کارن با بازو بند طلا و انعام دو هزار روپیه مرفراز گشت *

پانزدهم صفر ظریف مخاطب بغدادی خان از چهار السلطنه آمده بشرف ملازمت رسید - و در اسپ عربی که از عمد های روم سلیم دار پاشا مهمالدارش باو تکلف نموده بود با پنجاه و دو اسپ که در روم و عربستان برای سرکار والا خریده بنظر اکسیر اثر درآورد - روز دیگر نه اسپ عربی پیشکش محمد پاشا حاکم لکها که مصحوب عمر چاپی ملازم خود همراه ندائی خان بدرگاه آسمان جاه ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - و عمر بعنایت خلعت و هزار روپیه مربر انراخت - بخواجه زین الدین چار صد مهر و بملا ابو سعید و خواجه باقی سه هزار روپیه عنایت شد *

هفدهم [صفر] از شمول رافت و نوزنی عاطفت طره مرصع و جریج مرصع و تسبیح لالی و زمرد که مبلغ شصت هزار روپیه ارزش داشت بالختی از اقمشه نفیسه بگوهر اکلیل سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر عنایت نموده به بنگاله فرستادند *

نوزدهم [صفر] علی مردان خان از لاهور آمده بتائیم مدد نمیده

که تقدیم این خدمت به بنده مفوض گردد - سه هزار سوار از منصب او که چار هزار چار هزار سوار بود در امده سه امده مقرر فرموده قلع و قمع بندها بعد از او باز گذاشتند - و فرمان قدر توان بصدر پدوست که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بعد از انصراف الویه طفر طراز بدار السلطنه لاهور روانه آستان معلی گردد - بیست و ششم [محرم] خاقان گردون اقتدار بسیر باغ صفا پور که از دولت خانه پادشاهی برای دریا هفت کوره و نیم ربع است - متکفلان مهمات سرکار بهین ثمره شجره جهانبانی بیگم صاحب دله عمارتی بر فراز زمینی مرتفع مشرف بر تالاب بانجام رسانیده بودند - نهری دارد بغایت خوش نما و زمین این حدیقه خلک آئین را از صحن عمارت تا ساحل تالاب سه مرتبه ساخته در هر مرتبه آبشاری عالی و حوضی بانوارها مرتب گردانیده اند - و هر پایه از آن بسبزه و ریاحین و نشیمنهای دل نشین روح افزای تماشاگران است - بر سفینه هلال مثال تشریف فرمودند - ملکه قدسی ملکات مراسم نثار و پیشکش بتقدیم رسانیدند - و شب هنگام کوهچه صفا پور را که آن روزی تالاب محاذی باغ مزبور واقع است با بسیاری از صفای که در کمال آراستگی برابر عمارت بر روی آب بترتیب باز داشته بودند چراغان نموده روزگار را فروغ آمود گردانیدند - خدیو دوران سه روز دران نزهتگده بگام بخشی و کام رانی گذرانیده روز چهارم بدولتخانه والا مراجعت فرمودند -

ملخ ماه [محرم] اوزبک خواجه بیست و هفت اسب بالختی هیئت اشیا پیشکش نمود - و بمرحمت یک اسب عراقی بازین مظا

مهر ۱۳۰۵ : (۱۹۴) : سوم حال

یقه گذاشته خود با فوجی مستعد پیگار به تنبیه اینان رود - باقی
خان از فزونی کار طلبی باین معنی راضی نشده فیروز جنگ را
بمبالغه تمام از رفتی باز داشت - و متکفل مالش آن گروه ارباب
پژوه گشته برگذارد - که اگر همین فوج را با من بفرستید تبه کاران
تیره روزگار را چنان بسزا می رسانم که دیگر هیچ فتنه گر شوریده سر
گرد چنین جسارت نکند - فیروز جنگ فوج خود را همراه داده
ادرا رخصت نمود - باقی خان از آنجا یلغار کرده شب هنگام عنان
باز کشید - و چندی را بزبان گیری فرستاده چون ریافت که مقاهیر
از توجه دلادران مقدر و مبارزان نصرت اثر آگاه نیهنند یک پهر از
شب مانده باز براه دوری در آمد - و در سپیده محرمی مانند
قضای ناگهان بغتة بر سر کفار نابکار ریخته معرکه آرای نبرد
گشت - اگرچه اشرار نکوهیده آثار بستیز و آویز پرداخته آتش
حرب ملتهب گردانیدند - اما از آنرو که فیروزی همعنان
بهادران لشکر منصور است - غزاة اسلام بر کفر بد ورجام استیلا
یافته پرتیراج را زنده گروتنند - و گروهی از مخاذیل را به تیغ خون
آشام از هم گذرانیدند - و چندی از میدان کارزار براه فرار افتاد -
باقی خان از تنبیه و تادیب شقاوت مذشان و پرداخته نزد عبدالله
خان آمد - و چون حقیقت واقعه از عرضه داشت فیروز جنگ
بمجامع حقایق مجامع رسید - حکم شد که پرتیراج را بسید
خان جهان بسپارد تا در حصار گوالیار محبوس دارد - و از آنجا که
عبدالله خان بهادر فیروز جنگ استیصال چنیت و مقاهیر فتنه گرایان
پندیده چنانچه باید نتوانست نمود - و بهادر خان معروض داشی

صوم سال . (۱۹۳) صنف ۱۰۵۰

زاده محمد دبارا شکوه بعنوان سفارت فرستاده بود بوصیلۀ آن والا کهر
شرف تعبدیل آستان جهانداري اندوخته چل و پنج اسپ و سی
و پنج شتر از خود پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و انعام ده هزار
روپیۀ مفتخر و میاهی گردید - پیشکش میرزا عیسی ترخان
چل امک کچی که از جوانگده ارسال داشته بود بنظر انور
در آمد *

هفدهم [محرم] شیخ موسی گیلانی بامین خالصات صوبۀ مالو
سر برافراخت *

نوزدهم [محرم] چون اوزبک خواجه باغازي بیگ حوالی شهر
رسید اصالت خان و تربیت خان بحکم ارفع تا کنار شهر رفته و بدرگاه
گیوان جاء آورده بملازمت اقدس غایض گردانیدند - او نامۀ امام
قلی خان را بامغانی که شست اسپ و صد شتر و نه باز و نویغون
و نه غلام قلماق و اختی دیگر اشیا بود از نظر اقدس گذرانید -
و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع سرافراز گردید *

درین تاریخ بمسامع بشایر مجامع رسید - که برتهیراج ولد
جبهار منگه بندیلہ بقید اسار گرفتار آمد - تفصیل این واقعه انکه
چون بیست و ششم ذی الحجه [۱۰۴۹] عبد الله خان بهادر
فیروز جنگ در اسلام آباد اگهی یافت کہ برتهیراج مطرود و چنیت
منکوب بابھیاری از مخاذیل بندیلہ میان اوند چپه و جهانسی نهشته
و جنگلی را کہ سه گروهی اوند چپه واقع است اقامت گاه خود
ساخته به نهب و غارت مواضع جهانسی می پردازند - بنابراین
خواست کہ باقی خان را کہ مصدر ترددات گشته بود بمحافظت

فوازش یافت

بیست و یکم [ذی الحجه] اسلام خان از دار السلطنه رسیده
 کام اندرز ملازمت گشت - چون بعرض مقدس رسید که اوزبک
 خواجه سفیر امام قلی خان از کابل روانه درگاه معلی شده -
 حکم شد که غازی بیگ پیشتر رفته او را از راه پکهلی بآستان
 عرش مکن بیاورد - و پنج هزار روپیه از خزانه اتک در انعام او
 بدهاند .

بیست و پنجم [ذی الحجه] شهنشاه ملک بارگاه برصفینه
 دولت نهشته بگلگشت ریاض میثومثال فرح بخش و فیض بخش
 پرداختند - و اتمام لختی عمارات آن باصالت خان مقرر شد -
 درائناء سیر فرح بخش بوته گل سرخ بنظر اقدس درآمد که چار
 هزار و پانصد گل و غلچه داشت - روز دیگر در باغچه دولت خانه
 بوته سوسنی دیدند که گل های شگفته و ناشگفته آن دو صد و دوازده
 بشمار رسید - تفاوت آب و هوا و قوت نشو و نما این سرزمین
 فردوس آئین از دیگر بلاد برین قیاس باید نمود - رحمان یار برادر
 الله یار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هفتصد و پنجاه
 سوار و خدمت تهبانه داری جسر سر بر اورا خست - به بهرام ولد علی
 مردان بهادر هزار روپیه انعام شد .

در نخستین عشر محرم [سنه ۱۰۵۰] ده هزار روپیه مقرر
 بفقرا و بی نوایان کشمیر عطا فرمودند .

یازدهم [محرم] صالح دستار خوانچی که بنذر محمد خان
 او را با برخی ارمغانی آن ولایت نزد دره التاج خلانت پادشاه

یازده و نیم کروزه بر ساحل دریای بهت دایره شد - و عرصه روح
اوزای نزهت آباد کشمیر فردرس نظیر نظارگیان را بحیرت
انداخت - درین مکان مهین پور خلافت باردوی معلی پیوسته
سعادت ملازمت دریافتند - و ذوالقدر خان و محمد حسین دیوان
و قاضی محمد قاسم بخشی کشمیر و سایر تعیناتیان آنجا بتلثیم
عنبه جلال پیداشانی طالع بر افروختند - و نواره پادشاهی مزین بانواع
تکلف رسیده نشاط اوزای بینندگان گشت - روز دیگر خاقان جهان
با هزاران خجستگی شستی سوار سیر کزان روانه گشتند - و نهم ماه
مذکور دولت خانه والارا که درون قلعه مشرف بر تالاب دل اساس
یافته است بغیض مقدم مبارک منبع سعادت گردانیدند - شگوفه
بادام که پیش از شگوفهای دیگر میرسد از شدت باد و باران ریخته
بود - شگوفهای دیگر بنظر اقدس درآمد *

دهم ذی الحجه پادشاه دین پناه برای ادای نماز بعیدگاه
تشریف فرموده بعد از مراجعت بسنت قربان پرداختند *
دوازدهم [ذی الحجه] جعفر خان و موسوی خان و عاقل خان
و گروهی دیگر از بندهای درگاه خوانین پناه از عقب رسیده باستلام
سده منیه مختصر گشتند *

پانزدهم [ذی الحجه] مطابق نوزدهم فروردین که روز شرف
بود یعلی مردان خان خلعت خاصه مصحوب علی بیگ فرستاده
حکم فرمودند که علی بیگ را در دار السلطه گذاشته خود بکشمیر
راهی گردد - لطف الله ولد لشکرخان که در دکن بود بخدمت
بخشیکری و واقعه نویسی بالا گهت از تغییر حکیم خوش حال

می پرداخت - و بردهای خیمه برداشته تماشای کشتگان می کرد -
 هاشاچنین غلبه و استیلا که از بهین نعم ایزدی و گزین عطایای
 مردمی است جایی شکر است نه سکر - سلطان پس از تخییر
 بغداد ایلچی نزد صفی میرزا فرستاده طلب همدان و درتنگ نمود -
 او ایلچی را عزت نموده دادن درتنگ قبول کرد - و سارو خان را
 سفارت روانه ساخت - سلطان اگرچه بگرفتن درتنگ تنها راضی
 نمیشد - اما وزیر اعظم راضی نمود - پس از مراجعت سارو خان
 صفی میرزا ایلچی سلطان را باعزاز تمام مرخص گردانید - و
 سلطان خاطر از کشایش قلعه و قتل و اسر قلعه نشینان واپرداخته
 مصطفی پاشا وزیر اعظم را با هشری از دلاوران نبرد آرا درانجا
 نگاه داشت که تا ترمیم قلعه و اعتقار قلعه دار و فراهم آمدن آذوقه
 و دیگر ناگزیر حصار بغداد را از صدمات لشکر قزاقاش صیانت
 نماید - و خود بجانب روم برگشت - بگتاش خان در حوالی بغداد
 رهگرایی عدم شد - و خلف خان و میرفتاح تغنگچی افامی و
 آقا صادق پسر او در استنبول بقتل رسیدند *

چهارم ذی الحجه اعلی حضرت از کتل برف عبور فرمودند
 و راجه جگت منگه که برای ساختن راه دستوری یافته بود مر
 کتل دولت زمین بوس اندوخت - و حیدر آباد معسکر اقبال
 گردید - درین منزل علی بیگ که از جانب علمردان خان بضبط
 صوبه کشمیر می پرداخت شرف اندوز ملازمت گشت *

هفتم [ذی الحجه] در تصبه باره موله که همنهای جمال
 است و ازینجا کشمیر برله کهنی پانزده کروه است و برله خشکی

درین محاربه جمعی از طرفین کشته شدند و قلعه مفتوح نگشت.
مرتبه دوم محمد پاشا وزیر اعظم جانب همان برج نبرد آرا گردید
و از هر دو طرف گروهی بقتل آمدند. اتفاقاً وزیر اعظم درین جنگ
بزخم تفنگ درگذشت. سلطان ازین واقعه بیشتر غضب ناگفته
حکم نمود که توپ و تفنگ مر داده یورش نمایند. درین اثنا
جمعی قزلباش ملازم بکتاش خان که در حمله بدست رومی گرفتار
آمده بودند به بکتاش خان آگهی دادند که فردا قصد یورش دارند
اغلب آنکه حصار را بقهر و جبر بگیرند. رهائی تو در رسیدن
بازدو و دیدن سلطان است. بکتاش خان دیگر قلعه نشینان را برون
اراده آگاه ساخته بر تسلیم قلعه تحریض نمود. چون راضی نشدند
بکتاش خان شب از برج سمت شط بغداد بیرون آمده خود را
بمصطفی پاشا که بعد از کشته شدن محمد پاشا وزیر اعظم شده
بود رسانید. و بواسطت او سلطان را دید. صباح آن بحکم سلطان
توپ بسیاری بر قلعه زدند و برج و باره با زمین هموار شد. خلف
خان و دیگر قلعه نشینان از کرده پشیمان گشته ناگزیر امان خواستند.
یکپوریان سلطان بحکم او یراق جنگ از قزلباش گرفته خلقی عظیم
بقتل رسانیدند. و جمعی را که بمزار فیض آثار امام المسلمین
ابو حذیفه کوفی و مرقد منور قانله سالار ارباب یقین صید عبدالقادر
جیلی نورالله ضریحها پناه برده بودند. نظر به بی ادبی که از آن
طایفه نسبت باین دو مضجع متبزرک وقوع یافته بود نیز طعمه
ضرغام شمشیر گردانیدند. و سلطان درین وقت که هنگام عبرت بود
در خیمه که بر دور آن مقتولان افتاده بودند نهسته بجاده گسار

بمرحمت خلعت و انعام دوازده هزار روپيه مقتخر گشته بمهمانداری
ارسلان آتا دمتری یافت - که او را از دارالسلطنه بنزمت آباد
کشمیر بیثارد - و محسوب محمد حسین بایلیچی مرزور خلعت
ارسلان یافت *

اکنون لختی از استیلاء سلطان مراد خان
بر قزلباش و تسخیر بغداد که از تقریر
فدائی خان بوضوح پیوسته بر می نگارد

شرح این داستان آنکه فرمانروای ایران بر اراده سلطان مراد
خان آگهی یافته با لشکر خود از صفاهان بصوب بغداد راهی گردید -
و از نزدیکی عسکر روم و غلبه مبارزان آن مرز و بوم تاب مقاومت
در خود نیافته در طاق بستان نشست - و میر فتاح صفاهانی سرآمد
تفنگچیان را با تفنگچیان و جوتی از میر و سلطان - و یوز باشی را
با اکثر لشکر خود بسر کردگی خاف - خان بگو مک بکتاش خان
حاکم بغداد روانه نمود - اینان هنگامی که افواج روم بموصل رسیده
بودند داخل بغداد شده بگرد آوری آذوقه و استحکام قلعه پرداختند
سلطان مراد خان از اصفاء این خبر دوم رجب مال گذشته با لشکر
گران و توپ فوادران بدای قلعه بغداد آمده بکتاش خان و خلف
خان سفرچی و نقدیخان شاملو پدرزن جانی خان تورچی باشی
پیغام کرد - که صفی میرزای شیخ اوغلی را چه نیروی محاربه با من -
تاوی آنکه پیش از اشتعال آتش غضب من بیرون آمده قلعه را
بسپارید - و از آنرو که اینان بدین معنی راضی نگشته سلطان مراد
خان در غضب شده فرمود که در طرف برج قراقالی جنگ بیندازند -

ارسلان آقا را که از معتمدان او بود به سفارت معین گردانید - و یک
اصپ عربی کوه هیکل باد رفتار از اسپان سواری خود با زین منوع
بالماس و عبای مروارید دوز بطرخ روم بطریق ارمغانی بدر حواله
نموده اصپ دیگر از اسپان سواری خلف خان که در فتح بغداد
بدست آورده بود بطریف بخشید - و او را با ارسلان آقا روانه آستان
معلی ساخت - ظریف با سفیر مذکور از موصل بلخسا و از آنجا
ببصره آمده براه دریا به تته رسید - و چون این معنی از عرضه
داشت او بموقف عرض ارفع در آمد بهر یکی منشور عنایت با
خلعت ارسال یافت - و بخواص خان صوبه دار آنجا فرمان شد که
ده هزار روپیه از سرکار خاصه در وجه انعام ارسلان آقا برساند - و
نیز حکم اقدس بصدر پیوست که هر یکی از خواصخان ناظم تته و
نجابت خان صوبه دار ملتان شش هزار روپیه - و هر کدام از قزاق
خان سرکار دار سیوستان - و شاه قلی خان ضابط بهر چهار هزار
روپیه - بروم ضیافت بسفیر بدهند - پس ازان که ایذان بدار السلطنه
لاهور رسیدند ظریف ارسلان آقا را گذاشته جریده از عقب اردوی
گیهان نور راهی گشت - و بیست و نهم ذی القعدة ناصیه طالع
باستلام عتبه عرش مرتبه برانروخت - و از پیشگاه عنایت بخلعت
و از اصل و اضافه بمنصب هزارئی ذات و دویمت سوار فرق عزت
برانراخته بخطاب فدائی خان - که هدایت الله پیش از خطاب
جان نثار خانی بآن مخاطب بود - و بخدمت آخته بیگی از تغیر
تربیت خان مرانراز گردید - و حکم شد که بلاهور رفته امپان آورد
خود را خویید داده بدرگاه کیوان جاہ بیارود - محمد حسین سکنوز

نور دیدن اینهمه راه دراز چیست - او بعد از گذارش سبب صندوقه
 طلائی که در کمر مرصع بود بنظر سلطان در آورد - چون برکشادند
 سلطان از دیدن کمر منشرح گشته بر زبان راند - که درین وقت که
 بچندین مهمی متوجهیم وصول نامه و کمر از جانب پادشاهی که
 آسمان را بگام او میگردانند - و ستاره را بآرام او سیر میفرمایند -
 از امارات فتح و فیروزی و علامات نصرت و کام اندوزی ما است -
 روز دوم ظریف هزار پارچه از نفایس نسایج هندوستان بهشت
 نشان از خود پیشکش نمود - سلطان پرسید که در هندوستان کدام
 سلاح بیشتر می پوشند - او پاسخ داد که اسلحه بسیار است - بکثر -
 صادق - هزار میخی - قلمانی - زره - چلقد - ازین میان هر کس
 هر چه خوش کند می پوشد - و بکثری را که برای خون همراه گرفته
 بود تنبیده گذرانید - قیصر نسبت بار اسماعیل تطف بظهور رسانیده
 لختی از شگرفی این دولت جاوید طراز استکشاف نمود - و ده هزار
 قروش که بیست هزار روپیه باشد بدو داده گفت که بعد از انصرام
 مهم بغداد ترا دستوری معاودت داده سفیر خود را نیز همراه خواهیم
 فرستاد - تا قواعد دوستی استحکام گیرد - و مبنای یگانگی رسوخ
 پذیرد - و چون خبر رسید که لشکری که فرمانروای ایران بمدد
 بکتاش خان حاکم بغداد فرستاده بود بقلعه درآمد - قیصر توقف
 نموده بسرعت هر چه تمامتر روانه آن صوب گردید - و بظریف
 امر نمود که تا مراجعت من در موصل بوده بابتیام آنچه مامور است
 بپردازد - پس از آنکه سلطان مراد خان بغداد را از قزلباش انتزاع
 نموده بموصل برگشت جواب نامه والی خاقان گیتی پیرا نگاشته

آویز روائی کار خود سازد - و ازان رو که ارمال نامه تنها از چلین
پادشاه گردون جاء بچنان والا دستگاه در خورشان کبیر دولت نبود -
کمر مرصع گرانبها با نامه فرستاده آمد - و بامروخاقانی افضل خان
نیز خطی بوزیر اعظم نگارش نمود - و سلخ جمادی الثانی سال
دهم از جلوس عالم آرا ظریف بدان صوب سرخص شد - و به بندر لاهری
که از توابع صوبه تته امت رسیده براه ناریا روانه بر عرب گردید -
و زیارت حرمین محترمین نموده بمصر آمد - پاشای مصر که پیش
از آمدن او آگاهی یافته بود پذیره شده او را بشهر آورد - و بمرام
ضیانت پرداخته حقیقت بقیصر معروض داشت - و چون عریضه
او هنگامی که قیصر متوجه تسخیر بغداد بود رسید - حکم فرمود که
ظریف را باهتمام تمام راهی سازد - و در باب تبجیل او به نظام
بلاد آنحدود بتاکید نوشته شخصی همراه کند - تاهر شهری که
خواهش سبر آن داشته باشد به او نموده او را بموصل که سر راه
ما است برساند - پاشای مزبور بموجب حکم قیصر او را رخصت نمود -
او بقدس خلیل و شام و برخی دیگر بلاد رسیده بموصل رفت -
درین اثنا سلطان مراد خان نیز بموصل آمد - ظریف محمد پاشا
وزیر اعظم قیصر را دیده مراسم علامی افضل خان رسانید - و وزیر دیگر
سلطان مراد خان بوزرای خود گفت که او را بیادارند - پس از آنکه
ظریف ببارگاه قیصر در شد وزرا که درون قانی بر کرسیها نهشته
بودند بآئین قیوق دریافته پنج کس ازینان او را بحضور بردند -
سلطان مراد خان او را پیش طلبیده نامه خاقان جهان را که برهر
تو دست ظریف بود بمعظم تمام گیرفته بقرکی برگزارد - که باعث

شماره ۱۰۴۹ (۱۴۶) : سوم سال

هزارهی ذات و هزار و دویست موار مقرر شد - میرزا حسن صفوی
بعنايت علم سربرافراخت - مالیات حکیم مومنا از اصل و اضافه
بیست و چهار هزار روپیه مقرر گشت *

بیست و هشتم [ذی القعدة] از منزل تهنه کوچ شد - و نیم
کروهی آن گلهای مرغ بر فراز کتل در کمال شگفتگی وریانی بنظر
اقدس در آمد - گوئی اشجارش در آن کوه مانند شجر طور قد برافراخته
اند - یا از شادی قدوم پادشاه مشتری دیدار چراغان برافروخته -
چون اعلی حضرت پیش ازین آنرا ندیده بودند از تماشای آن
نشاط تازه اندوختند *

رفتن ظریف بملک روم و مراجعت او با سفیر فرمان روای آن مرز و بوم

چون در حین تعین میر برکه بسفارت ایران ظریف را که در
شناسائی امپ مهارت تام دارد برای ابتیاع خیول عراقی همراه
نموده بودند - و او هرچه خریده آورد پسندیده نیفتاد - و این معلی
موجب شرمساری و خجالتش گردید - از پس از چندی بوساطت
بار یافتگان بساطت تقرب معروض داشت - که اگر بصوب بر عرب و
روم دستوری یابد ازان مملکت اسپى چند قابل سوارى خاصه
ابتیاع نموده بیارد تا از خجالت گذشته و تقصیر رفته خود را
وارزاند - ملتصق او به پذیرائی رسید - و بعلامی افضل خان حکم
شد که نامه مشعر بر ابراز مودت و موالات بسلطان مراد خان قیصر
روم نگاشته بدو حواله نماید که اگر اهبانا رجوعی آئند آنرا دست

مردم و انبیا کارخانجات برف بریده کوچه ساخت - و برای عبور
پادشاه انجم هپاه برف کوفته بر فراز آن ره گذار گردانید *
بیست و دوم [ذی القعدة] با گروهی که همواره ملنزم رکاب
فیروزی اند از کتل بهنبر عبور فرمودند - و لدھی جوکی هتی
بنزول مبارک سعادت آورد گردید - اگرچه از دار السلطنه تا
این مکان نزه اکثر جاها شگوفه و مرغزار روح افزای همگان
گشته بود اما بعد از در آمدن کوهسار بیشتر و بهتر بنظر
در آمد *

گذارش نوروز

درینولا که طبیعت نشاط گرایی خاقان گیتی پیرای بتماشایی
رنگ آمیزی و نقش انگیزی صنعت گر بهار که صفحات روزگار بهاران
نقوش بدیعه بر آراسته بود چون ریاحین و ازهار کمال شگفتگی
داشت آنتاب جهان تاب بعد از انقضای ایک ساعت و سی و دو دقیقه
از روز سه شنبه بهت و ششم ذی القعدة سنه هزار و چل و نه از خلوت
پیرای حوت ببارگاه حمل انتقال نمود - و جهانیان ازجود شهنشاه دریا
دل ابرنوال بکام دل رسیدند - درین روز عشرت انروز شاه نواز خان
بمرحمت خلعت و جمدهر مرصع و باضافه هزار و پانصد سوار
بمنصب چار هزاره چار هزار سوار و امپ از طوبیله خاصه بازمین
مطلا نوازش یافته بضبط صوبه اردبیه از تغیر معتقد خان مرخص
گردید - و تربیت خان از تغیر شاه نواز خان بخدمت فوش بیگی
بلند پایگی یافت - بمنصب فیروز خان باضافه پانصدی ذات

خلعت و اسب فرق عزت برافراخت - و حکم شد که مکرمت خان از لاهور برای سرانجام آذوقه کابل و قندهار و تنظیم و تنصیف دیگر امور بدان صوب راهی گردد - دوازده هزار مهر از زر وزن بدر حواله شد که بمستحقین بلده کابل که از نایابی غله متوزع البال و متشتت الاحوال گشته اند تقسیم نماید - عبد الرحیم بیگ اوز بک بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمُنصب دو هزار و هشتاد و هشت سوار تارک افتخار برافراخته دستوری یافت که تا مراجعت ریات جهان کشا در دارالسلطنه توقف نماید - بملفت خان را بعنایت خلعت و خدمت دیوانی صوبه بنگاله از تغدیر صالح شهری برنواخته رخصت نمودند - و مصحوب او بگوهر اکلیل خلعت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر خلعت خاصه و متاع یک لک روپیه از جواهر و مرفع آلات و پارچه های زرافت و غیره فرستادند - و صالح شهری بخدمت دیوانی مرکز آن بخت بیدار والا اقتدار سر برافراخت - برستم خان که درسنبهیل بود فیل از حلقه خاصه از روی عاطفت ارسال داشتند - دو روز در بهنبر مقام شد - و حکم اقدس بلفاف پیوست که مهین پور خلعت یک منزل عقب اردوی گهیدان پوی و جعفر خان عقب آن فرقه ناصیه سلطنت - و سایر بندها عقب جعفر خان براه نوردی درآیند تا عبور عسکر منصور از مضایق و مزالق این راه بآسانی واقع شود - و راه جگت منگه بجهت توسیع راه پنوج و برداشتن پرف از سرکتل دستوری یافت - او بدانجا شتافته بدستگیری زمینداران کشمیر و مردم آن نواحی که حارس خطه مذکور جمع نموده بواسطه ساختن راه فرستاده بود - برای گذشتن

با زمین طلای ساده و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده نیل
بر لخواخته حکم فرمودند که به بهیمره رفته توقف گزیند . و هرگاه
فرمان والا بصدر پیوندد روانه کابل شود . و وزیر خان و سردار
خان و ظفر خان و ماده و سنگه و جانشینان خان فوجدار بهیمره و
هریسنکه راتهور و ذوالفقار خان و جلال کاکرو راجه جیرام و ترک
تاز خان و بابوی خویشگی و خلیل بیگ بخشی اعدیان با گروهی
از اعدیان و جوقی دیگر بندها در خدمت آن والا تبار عالی نسب
معین گشتند . و وزیر خان بمرحمت خلعت و اسب از طویل
خاصه با یراق طلا و دیگران بمعنایت خلعت نوازش یافتند . درین
تاریخ دو شیر نر و ماده در بیشه کنار دریای مزبور بتفنگ ازدها
پیکر شکار فرمودند *

نهم [ذی القعدة] راجه جسونت سنگه را خلعت و اسب
از طویل خاصه با زمین مطا عنایت نموده بوطن مرخص گردانیدند
و راجسنگه بمرحمت خلعت و جمدهر مرصع مختصر گشته همراه او
دستوری یافت . مدائی خان بجایگزین مرخص گشت *

دهم [ذی القعدة] الله ویردیخان از دار الملک دهلی بدرگاه
کیوان جاه آمد شرف اندرز ملازمت گردید . بخواجه سنگی
ده بیدی که برخی اشیا از بلخ بعنوان پیشکش ارمال داشته بود
سه هزار روپیه عنایت نموده فرستادند *

* نوزدهم [ذی القعدة] ظلال ریات اقبال برقصه بهنبر مبصوط
گردانیده الله ویردیخان را رخصت معاودت دهلی و مکرمت
خان را رخصت دار السلطنة لاهور فرمودند . و هر کدام بمعنایت

خنجر مرصع با پهلونقاره سربلند گردانیده بلاهور که صاحب صوبگی
آن برو مقرر بوده رخصت نمودند - و باملام خان خلعت مرحمت
نموده حکم فرمودند که در دار السلطنه چندی بسربراهی کارهای
فروری پرداخته روانه کشمیر گردد - آتش خان دکنی را بعنایت
خلعت و اسب و انعام دو هزار روپیه و خدمت فوجداری بهاگلپور
و نواهی آن سربانرازا ساختند - بحکیم فتح الله دو هزار روپیه -
و بهاجی ذاکر که از بیجا پور آمده بود در بهت مهر - و به
مهران میرحسام الدین صدر پنجاه مهر - و بهریکی از شیخ صادق
و میریحیی شاعر و لطفایی خواننده صد مهر انعام شد *

هشتم [ذي القعدة] که کنار دریای چناب منزل اقبال بود -
پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر را بعنایت خلعت
خاصه با فرجی و سربچی از لعل و مروارید - که یک لک
و پنجاه هزار روپیه قیمت داشت - و تسبیح مروارید - که دران سه
قطعه لعل و چهار قطعه زمرد منتظم بود - و قیمتش پنجاه هزار
روپیه و جمدهر خاصه و شمشیر خاصه و ترکش خاصه و کمر مرصع
و بعضی مرصع آلات و در بهت اسب ازان میان یکی از طولی
خاصه با زین طلا میناکار و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده
فیل کامیاب گردانیده رخصت دولتاباد فرمودند - و هزار مهر از
از وزن حواله شد که باهل استحقاق برهان پور و دولتاباد قسمت
نمایند - و پادشاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و
جیق مرصع و جمدهر مرصع با پهلونقاره و شمشیر مرصع گران بها
و در اسب از طولی خاصه یکی با زین طلای میناکار دیگری

توجه رایات کشور کشا بمیر کشمیر خلد اما

درین سال فرخنده میر کشمیر جنت آئین و تماشای اماکن مستنزه این سرزمین که باطباق نوردندگان کوه و هامون و اجماع گردندگان ربع مسکون در کثرت سبزه - و بهیاری گل - و فزونی آبهای روان - و دیگر غرایب - عدیل و نظیر ندارد - در مراة خاطر نزهت ناظر منتطبع گشت چون پیش نهاد خاطر خورشید مأثر تماشای ریاحین رنگارنگ و ازهار گوناگون آن نزهتگاه بود - و این بی آنکه اوایل فروردین که در آن هنگام راه پیر پنجال که بهترین طرق است مسدود می باشد - رفته شود صورت پذیر نبود - مقرر شد که الویه ظفر طراز از راه پنوج بآن خطه دلپذیر در آید بنابراین بعد از تماشای هگونه شقنالو و دیگر شگوفه های بساتین دار السلطنه لاهور بیست و پنجم شوال مطابق غره اسفندیار بصاعت خجسته متوجه گشتند - و نواحی سرای قلم خان محط رایات اقبال گردید - و زمین الدوله را بسبب عارضه مذکوره در دار السلطنه گذاشتند - و غیرت خان را بقلعه دارایی لاهور - و خلیل الله خان را بخدمت قراول بیگی از تغییر مراد بزم - و دوستگام ولد معتمد خان را به بخش دیگری و واقعه نویسی دار السلطنه سر بر افراختند - بمیر عبدالله ولد میر عارف صفوی صد اشرفی عنایت شد •

بیست و هشتم [شوال] بخواجه احمد ولد خواجه خاوند محمود شش هزار روپیه مرحمت فرمودند •
 غره ذی القعدة علی مردان خان را بعنایت خلعت سفامه و

مختصر مهلتی به بنگلهائی که در محل پادشاهزاده بیدار بخت بود رسید - و ازان بهامیدانها و پردهای اداوین و حجرات عمارات نهشمن درگرفته بصیوف عمارات که چوب پوش بود افتاد - غرق ناصیه اقبال پادشاهزاده والا مقدار برای تدبیر نجات عذایف مشکو از خلوت خانه برخاسته بمحل رفتند - اتفاقا دروازه میان خلوت خانه و محل را نیز آتش درگرفته راه آمد شد مسدود گردانید - و بیک چشم زدن شرارات بعمارات اطراف خلوت خانه منتشر شده فضای آنرا نمودار کرد اثیر ساخت - ناگزیر آن والا گهر بپام جهروکه برآمده نردبان طلبیدند - جماعه که در خلوت خانه بودند بریده معنی آگاه گشته پاین طرف دویدند - و بعد از رسیدن نردبان مردم را یکسو کرده با اهل محل و هرکه از خدمت گاران توانست رسیدن از راه نردبان بنزیر آمدند - بعد ازان که آتش به بنگله جهروکه و نردبان درگرفت جمعی که مانده بودند از انجمله جوقی خود را از پام افگندند اعضاء برخی مکسور و مجروح گشت - و لختی بسلامت برآمدند - و هفتاد و پنج کس از خواص محل سوختند - و از جواهر خانم و کرکیراخانه و توشک خانه و بسیاری از کار خانجات دیگر جز خاکستر اثری نماند - و چون بیست و سیوم شوال از نوشته منبیهان صوبه بنگاله این حادثه موهشه بمسامع حقایق مجامع رسید فرمانی مشتمل بر مرام پادشاهانه و عواطف مرشدانه با جواهر و اقمشه دولک روپیه و دولک روپیه نقد برای قره باصره دولت و بختیاری و حلی و حبل یک لك روپیه برای فرزندان آن دره الباقی کیمکاری ارسال نمودند

یازدهم [شوال] مرشد قلی علیمردان خانی را بعنایت خلعت و خدمت دیوانی صوبه پنجاب مرانرا از ساختن - عرض بیگ نوکر عادل خان را که پیشکش خان مزبور آورده بود بعنایت و امپ مریند گردانیده رخصت نمودند - و کمر مرصع که چل هزار روپیه ارزش داشت مصحوب او بعادل خان عنایت نموده فرستادند *

چهاردهم [شوال] بر گلگون دولت و اقبال سوار شده بموضع خان پور که جمال خان قراول در آنجا قریب دو هزار و سه صد آهوی سیاه و چهاره از اطراف رانده بدام در آورده بود تشریف بردند - و سه صد را زنده گرفته باقی را آزاد فرمودند - همین بیگ خویش علیمردان خان را بعنایت فیل - و گر شامپ برادر لهرامپ خان را بانعام دوهزار روپیه مفتخر گردانیدند *

پانزدهم [شوال] هرناتبه مهاباتر بعنایت اسب و فیل و یک لک دام نقد نوازش یافت *

آتش افندان در آگ اکبر نگر و هوشن بسیاری از کار خانجات پادشاهزاده والا گهر محمد شجاع بهادر

تفصیل این نازله هایل که کهن سالان سوانح دیده و حال خوردان وقایع کهنه با کثرت احراق نار درین دیار چنین حادثه کمتر نشان دهند آنکه - ششم این ماه در روزی که طوفان باد یاد از مرمر عاد میداد درون قاعه اکبر نگر آتش در گرفت - چنانچه در

پنجم به اسبده مقرر فرمودند - و پادشاهزاده خجسته اطوار محمد اورنگ زیب بهادر را بانعام ده لک روپيه نوازش نمودند - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش را باضافه هزار سوار بمنصب ده هزاري پنجهزار سوار سرافراز گردانيدند - علی مردان خان را بعنايت خلعت خاصه بزنواختند - و سه هزار سوار از منصب او که هفت هزاري هفت هزار سوار بود دو اسبده سه اسبده مقرر نمودند - و مرحمت فيل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فيل ضميمه عنايات شد *

پنجم [شوال] منزل پادشاهزاده والا گهرو محمد اورنگ زیب بهادر بفر قدوم اقدس فروغ آگين گردید - آن ستوده پير مراسم پالنداز و نذار بتقدیم رسانیده اقسام جواهر و مرصع آلات و ديگر فقايس و پنجاه فيل و ماده فيل با یراق نقره که قيمت همگي شش لک روپيه شد فيلان با یراق سه لک و شصت هزار روپيه و ساير امتعه دولک و چل هزار پيشکش نمودند - و باشاره سنيه بعليمردان پيشکش خلعت فاخر با چارقب و جمدهر مرصع - و بوزیر خان و مقرر خان خلعت با فرجي - و بصلايت خان و اصالت خان نمودند - عنايت کردند *

ششم [شوال] قزلباش خان را باضافه هزار سوار بمنصب تياج هزاري سه هزار سوار سربلند گردانیده بحراست قلعه احمد نك تغيير سيد مرتضى خان پستوری دادند - بمحمد تقی ديوان بود چو تبار خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر اسب - و بمرح عرب سه صد مهر - و بمحمد تقی چلبی که از ايران تازه آمد خلعت و ملازمت گشته بود ده هزار روپيه - مرحمت فرمودند *

آینده بحکم اقدس در دولخانه خاص و عام برای تماشای فهرست
چریده دولت محمد اورنگ زیب بهادر چرانان بر افروخته آمد -
خدایو اقبال با کواکب فلک خلافت بچهره دولخانه مذکور تشریف
فرموده اختی بتماشا پرداختند *

دوم [شوال] برای عیادت یمین الدوله که ماده فالج دمت
راستش را از نیروی گیرائی باز داشته بود تشریف برده منزل آن
رکن رکن سلطنت را بفر قدوم میمنت لزوم مورد برکات و مهبط
سعادت گردانیدند - "مید صدر خان بعنایت خلعت سر بر افراخته
بخدمت قلعه داری کانگه از تغییر دولت خان پسر الف خان
مرخص گردید *

گذارش فرخنده جشن شمسی وزن

در دوشنبه چارم شوال سنه هزار و چل و نه مطابق هشتم
خجسته جشن شمسی وزن انتهای سال چل و هشتم و
سال فرخنده مآل چل و نهم از زندگانی حضرت صاحبقران
که بطراز جاودانی مطرز باد آراسته شد - خدیو صورت و
و خداوند دین و دنیا بعد از وزن مقدس پطلا و دیگر اشیاء
وده بر تخت مرصع جلوس نموده فضلا و صلحا و شعرا را که
بزم کامروائی سعادت حضور مستمع بودند بزر نثار دامن
پد بر آوردند - درین روز مسرت افروز از سواران منصب فریگی
اختر برج خلافت محمد شاه شجاع بهادر و محمد اورنگ زیب
سوار که پانزده هزاری ذات و نه هزار - وار بود شش هزار سوار دیگر

پالا - و عبدالله دیگر بهر خان مندیور بحفظ بندگش پایان نوازش یافتند .
پانزدهم رمضان بحکم مقدس پادشاهزاده عالی نصب
مراد بخش و علیشردان خان و اسلام خان و جعفر خان و بخشیان
عظام ملابت خان و اصالت خان سرو جویدار خلافت پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر را استقبال نموده بدرگاه خواتین پناه
آوردند - پادشاهزاده والا گهر سعادت ملازمت اندرگاه هزار مهر
بر صبیلا نذر - و یک فیل که قیمت آن پنجاه هزار روپیه شد بایراق
طلا - و سه ماده فیل برسم پیشکش گذاریدند - و بعد از اسب
عرفی تمام عیار نام از طویل خاصه بازرین طلا از جمله بغیولی که
حکیم مسیح الزمان از عرب آورده بود با نه اسب عراقی و ترکی
هر افزا گشتند - چون بعرض مقدس رسید که راجه رامداس نروزی
رخت هستی بر بست امر سزگه نبیره او را از اصل و اغانه بمنصب
هزاری ذات و ششصد سوار و خطاب راجگی مباهی گردانیدند -
و میالت حصن نروزی و نواحی آن بدستوری که در عهد جدش مقرر
بود بدر تفویض نموده آن نواحی را در اقطاع او مرحمت نمودند -
محمد خواجه تاشکندی که تازه از ولایت آمده هزار و پانصد روپیه انعام
شد - درین ماه منبرک سی هزار روپیه برسم هر سال باهل احتیاج
و استحقاق رسید .

غره شوال نوید عید شادمانی رسانید - پادشاه حق آگاه بمعموره
هر سال بزفیل کوه هیکل گردون خرام بعید گاه تشریف برده
از نماز بدو نخانه والا مراجعت فرمودند - و در مسجد و نه
به آیین مقرر پیشین زر نثار دامن تماشاگران برآورد

عنان تمامک از دست دادند - و قلعه خذشی را گذاشته بجانب
بند سیستان گریختند - قلیچ خان پس از اطلاع بر حقیقت حال
هزار و پانصد سوار از کومکیان قندهار و تابینان خود با خنجر خان
همراه ساخت - تا بلطیف بیگ پیوسته بتعاقب مدابیر بپردازند -
و تاخت و تاراج ملک سیستان و تادیب و تنبیه سیستانیان چنان
نمایند که دیگر هیچ بی ادب شورش طلب پیرامون چنین جرات
و جسارت نکرد - خنجر خان بلطیف بیگ پیوسته باتفاق تا بند
سیستان تعاقب مخاذیل نمودند - و بسیاری از مواضع آن نواحی
را عرضه نهب و غارت گردانیده بند مذکور را که بندوبست آبادانی
ملک سیستان بآن باز بسته بود شکستند - چنانچه همگی آب بارشی
نشیب افتاد - و ازین رو سیستان و توابع آن خراب و بی آب
گشت - و حمزه با هزاران باس و هراس در قلعه فتح که مقرر او
بود خزید - مبارزان لشکر اقبال بعد از مالش مقاهیر و شکستن بند
قرین فیروزی مراجعت نمودند - و چون نهم رمضان حقیقت این
واقعه از عرضه داشت قلیچ خان بمصامع حقایق مجامع رسید -
فرمان قضا جریان از پیشگاه مطوات و سیاست شرف صدور یافت -
که تبدیل بخت رمیده روزگار برگردیده را که مشیر این نصاب
اصناف و بدست عزت خان گرفتار گشته بیاسا رسانند *

۱ یازدهم رمضان بیادشاهزادهای والا مقدار و امرای نامدار
خاست زمستانی مرحمت شد - عوض خان حارس قلات از تغیرخانه
والد خان بهرامت غزنین نیز - و همت خان بمحافظت تهاذ نور بند
بر آمد - و بعد الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ بنظم بنگش

نور برج خه
بر که پانزده هزار

مختل ایمن را بحصار در آورده مردم عزت خان را بقتل رسانید - قلیچ خان برین معنی آگهی یافته لطیف بیگ اندجانی را با جمعی از اعدیان و تابینان خود روانه نمود - تا قلعه از تصرف این اشرار نابکار بر آورده به تنبیه مخاذیل میستان بپردازد - عزت خان نیز سه صد کس از بشت بکومک ایغان فرستاد - و چون لطیف بیگ با همهران بپای قلعه رسید - از مردم حمزه قریب پانصد کس از قلعه برآمده دست جسارت بمحاربه کشودند - انجام کار جمعی بکشتن داده بپای فرار بحصار درآمدند - دلیران عرصه و غا قلعه را گرد گرفته مسلحان را برافراختند - حمزه بعد از آگهی بر محاصره جمعی کذیر بکومک محصوران روانه کرد - لطیف بیگ کثرت غنیم و قلت همهران و انعدام محکمه در حوالی خنشی که سیاه بنه و بار خود آنجا گذاشته بخاطر فراهم بمقاتله بمحاربه پردازند دریافته از گرد قلعه برخاست - و این روی آب هیرمند بموضع بیاور که پنج گروهی خنشی است آمد - و احوال و اطفال خود و همهران آنجا گذاشته مستعد قتال شد - مخاذیل چون بخنشی رسیده دیدند که دلیران از آنجا برخاسته عقب نهاده اند - بگمان هراس این ابطال نبرد سگال غافل ازان که شیر از ریه هرجند بهیار باشد نرمد لیکن برای قابو گاهی پیش آید و گاهی پس رود - با محاصره از آب هیرمند گذشته غرق شعبان بمحاربه لطیف بیگ رو نهادند شیران غیضه و غا پذیره شده هلاک می پیکر گردانیدند و از غنیمت لایم نزدیک سه صد تن مقتول و بمباری مجروح شدند

اینها پوزهان با وجود فزونی از هرب و ضربت مجاهدان ظا

آن اتفاق مکال بود - نریب خورده باعتماد او دران محکمه مردم
 قلیلی گذاشته بود - آن مکر پرور مکرر بحمزه پهر جلال الدین
 ملک سیستان - که دارایی ایران حکومت آن ملک بعد از پدر باو
 داده بود - نهایی به پیام و نامه اظهار می نمود - که اگر جماعت
 را بفرستید قلعه را بشما باز میگذارم - از آنجا که حمزه از عقل
 دور بین بهره داشت مخالفت اولیای این دولت خداداد -
 که با قضا مستیزه نمودن امت - و راه ادبار پیمودن - بهان آن
 مدبر کوتاه نگاه آسان نگرفته بغافل می گذرانید - آن واژون
 طالع برین اکتفا ننموده هنگامی که قلیچ خان باسلام سده حنیه
 بکابل آمده بحمزه نوشت - که قندهار از صوبه دار خالی ست
 و قلعه بست چنانچه باید استحکام نیافته - قابو از دست نداده
 این قلعه را متصرف باید شد - حمزه از ملاحظه انجام کار که
 ناگزیر خردمند آگاه است درین مرتبه نیز باغواء او از راه نرفت
 تا آنکه قرین آمدن قلیچ خان از کابل بقندهار یکی از دوستان
 حمزه که نزد دارایی ایران بود نوشت - که در مجلس شاه مذکور
 میشد که تو بانظام صوبه قندهار راه دوستی و سازگاری بازگشوده
 خیال رفتن هندوستان در سر داری - ازین رهگذر برتو بی
 اعتماد شده در فکر آنند که ترا از میانه بردارند - و بی آنکه
 بخود بست و قندهار تاخت و تاراج نمائی رستگاری صورت
 پذیر نیست - حمزه از روی اضطراب پیاله نام غلام معتمد خود را
 از آن مصرع فرستاده عبدل مقهور را آگاه گردانید - با جمعی
 خوشی فرستاد - پیاله چون باهمریان بغتة بخدای رسید

نهیست - درینولا خاطر فیض مظاهر بصیر آن رغبت فرمود
نقدی بی بیگ علی مردان خانی بجهت اصلاح و ترویج راه مرخص
گشت - تربیت خای بمعنایت خلعت و خدمت آخته بیگی از تغیر
اصالت خان سرانراز گردید *

نهم [رمضان] عرضه داشت گوهر اکلید خلعت پادشاهزاده
محمد اوزنگ زیب پهادر - که از دولت آباد قاصد استلام آهتان
فلک نشان شده بودند - مشتمل بر کرامت فرمودن پادار کریم
پهری خجسته اختر در نواحی مهترا روز پنجشنبه چهارم رمضان
سال هزار و چل و نه هلالی بعد از یک گری و پانزد روزی از
طلوع نیر اعظم - و التماس نام که با هزار مهر نذر مصر رب نظر
بیگ از ملازمان خود فرستاده بودند بنظر مقدس مبارک (در آمد) -
حضرت خاقانی آن ثمره الفواد را بمحمد سلطان موصوم گردانیدند -
و نظر بیگ را بخلمت و اسپ و انعام هزار روپیه نواخته خلعت
خاصه و اسپ از طویل خاصه با زین طلا مصحوب او بفرمان ناصیه
جهانبانی ارسال فرمودند *

آمدن سپاه سیستان بسرزمین قندهار و در گذاشتن

قلعه خنشی بعد تسخیر

چون عیدل که ریاست نیمه سرزمین صوبه قندهار بدر تعلق
داشت - حراست قلعه خنشی که مسکن او و مفصل ولایت
صوبه و میمنه است - بر خود گرفته بود - و عزت خای تبلیار
بصورت خدمت گذاری و فرمان برداری او که ظاهر حال است *

آن برآورد نمودند بخان حواله فرمودند - خان بموجب حکم معلى
يکي از معتمدان خود را ياهنمام آن برگماشت - او پس از
سرا انجام ضروریات از موضع راجپور که بجانب نور پور واقع است -
و از آنجا تا دار السلطنة مسافت زميني که دران نهر جريان نمايد
چهل و هشت ميلم کرده جريبي شروع در حفر نمود - تتمه حقيقت
لهر در سال نوزدهم گزارش خواهد يافت *

دوم در خان المبارک عبد الرحيم بيگ اوزبک از پتنه آمده
معادت او نش در يافت - و بانعام بيست هزار روپيه کام
اندوز شد *

ار آرميب سوانح آنکه از درشت خوئي عبدالله خان بهادر نيرور
جنگ به دار بهار ميان او و خان مزبور ناسازگاري شد -
عبد الرحيم بيگ آنرا موجب مضرت خويشتن انگاشته پس از
تمارض چند روزه خود را بکم ظاهر ساخت - و تا يك سال در خلا
و ملا زبان از گويائي بريست - چنانچه هيچ يکي حتى نسوان او
بريمعني مطلع نگرديد - تا آنکه اين ماجرا از وقايع آن صوبه بعرض
مقدس رسيد - و حکم معلى در باب طلب او صادر شد پس ازان
بدرگاه رسيد و دولت بار يافت - بحرف در آمده هيب گنگي
معروض داشت و همگان را بحيرت انداخت *

چون گذار عسکر منصور را راه کشمير که تنگ و ناهموار است
و هر حال از کثرت برف و باران و فزوني آبهاي روان دران فتور راه
يابد با آنکه بيشتری از سفادت اندوزان رکاب اقدس در پايان
گذاشته قليلى در خدمت مي برند بي اصلاح ميسر

برافروختند - خدیو اقبال ازین تماشا عشرت گرا گشتند - مبلغ ده هزار روپیه معهود این شب متبرک به نیازمندان و محتاجان عطا شد - و هر یکی از ملا فاضل و ملا عبد الحکیم سیال کوتی بانعام دویست اشرفی از زر وزن کاصیاب گردید *

شانزدهم [شعبان] غیرت خان از دارالملک دهلی آمده شرف زمین بوس دریانت - خواجه روز بهان پس از فوت خواجه یک دل خان بکھویل دارمی جواهر خانه و فزونی منصب - و نویم بیگ بهرامت قلعه کالجیر از تغیر عبد الله نجم ثانی مقتخر شدند - به خواجه عبد الغفار داد خواجه صالح ده بیدی سه هزار روپیه عفایت نموده ببلخ فرستادند *

بیست و ششم [شعبان] معتمد خان از سهندی . سرا رخت هستی بریست - پادشاه بنده نواز باز ماندگان اورا بخلعت و منصب فراخور حال نوازش فرمودند *

احداث شاه نهر لاهور باهتمام علی مردان خان

چون علی مردان خان بعرض اشرف رسانید که یکی از همهران این ندوی که در حفر قنوات کمال مهارت دارد متعهد میشود که از چائی که آب راوی از کوهستان بر آمده بر زمین هموار می رود نهری که آب آن به مزارع و بساطین بنشیند جدا کرده تا حوالی دار السلطنه لاهور بیارد - از انجا که توجه ملک پیرانی مملکت انرا بر تهیه اسباب آبادی بلاد و تعبیه مصالح رنهایت عباد مشروف است لهذا مبلغ یک لک روپیه که کلاً کلان این فن برای اخراجات

و ابلک نیستی روانه سازد - او آن فتنه سرشت را بتفحص بسیار یافته بخواری تمام بقتل رسانید *

نهم [شعبان] عوض بیگ ملازم عادلخان عرضه داشت او را با جواهر و مرصع آلات و فیل که برسم پیشکش فرستاده بود و مجموع دولک روپیه قیمت داشت بنظر خورشید اثر در آورد - و عوض بیگ بعدایت خلعت و انعام شش هزار روپیه کامیاب گشت - و هزار روپیه بهمرهان او مرحمت شد - اسلام خان بیست و پنج فیل با یراق نقره و پنجاه تانگه و دیگر امتعه بنگاله که سه لک و ششت هزار روپیه ارزش داشت بعنوان پیشکش گذرانید و پادشاه قبول رسید - چون شب برات نزدیک رسیده بود علیمردان خان بعرض مقدس رسید که اعلیٰ حضرت مکرر تماشای چراغان که درین شب بزرگ متعارف این دیار است فرموده اند اسماعیل تفضیل آن بآئین ایران بنظر اقدس انور در آید - ملتمس خان بر فراز پذیرائی برآمد - و پیشکارانش بتعلیم او اطراف دولخانه خاص و عام را که بس طویل و عریض اجبت تا لب بام بطرز تازه چوب بندی کرده و از تخته مشبکهای مختلفه الاشکال پرداخته و بر کنارهای بام طاق بندی نموده حیرت افزای تماشاگران گهکنده *

شب پانزدهم [شعبان] که لیلۃ البراء بود اورنگ آرای جهان بانی قرین دولت جاردانی بجهت دولخانه خاص و عام برآمده بنظر خورشید اثر هنگامه روشنائی را گرمی تازه و فروغ بی اندازه بپدیدند - و بحکم اقدس آلات آتش بازی که برقی در محسن درایت خانه خاص و عام و اختی در فضائی پیش درخت چیده بودند

ناصر گردانیدند - و مسعود مذکور را بمرحمت خلعت و انعام هزار
روپیه بر نواختند - و صبیح صبح که روز چهار شنبه پنجم رجب
سال مزبور متولد شده بود و از عرضه داشت دیگر آن کامگار بعرض
مقدس رسید - بگلرخ بالو بیگم موسوم گردید - ذوالقدر خان ا
تعییناتیان صوبه کشمیر بالتماس علیمردان خان بمنصب هزاره
ذات و ششصد سوار از اصل و اضافان سر عزت بر افراخت *

از سوانح رسیدن کهیلوجی است بجزای گردار نکوهیده

آن نامیاس حق شناس که در نوکری بی نظام پدایه اعتبار
و اعتماد رسیده بود ازو جدائی گزیده باین دولت ابد مدت
ملتی گشت - و در جرگه بندگان این درگاه آسمان جاه انتظام
یافته بمنصب بزرگ و تیول جید سر امر از گردید - از آنجا که آن
خرد شمیده بخت برگزیده در اخلاص ناسره بود - و از وفا بی بهره -
بهواجس نفسانی و رساوس شیطانی دامن دولت جاوید از
دست داده ازین حضرت سدره رفعت گریخته نزد عادلخان به
بیجاپور رفت - چون از سعادت بندگی این درگاه حرمان گزیده
بود عادلخان نگاه نداشت - آن واژون طالع از آنجا بنواهی دولت
ایاله رسیده در جاگیر برخی از بندگان درگاه معلی که باو قرابتی
داشتند بهزاران ناکامی و گم نامی می گذرانید - غره ناصیه اقبال
پادشاهزاده محمد ارسلگ زیب بهادر برینمعنا ، گهی بامت
ملک حسین ملازم خود را با جمعی تعیین نمودند که آن کی

دهم [رجب] عبد الرحمن روهيله را بالتماس پادشاهزاده
والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر بمنصب هزاري ذات و هزار سوار
از اصل و اضافه سر بلند گردانیدند - مکرمتخان که باصر عالم
مطیع برای انجام بعضی مهام در کابل مانده بود سعادت اندوز
ملازمت گشته صد اسپ ترکی پیشکش نمود *

هفدهم [رجب] منزل علیمردان خان بمقدم فیض توام
سعادت آمود گردید - خان قاعده دان بعد اقامت مراسم پا انداز و
نثار گزین پیشکشی از جواهر و دیگر نفایس امتعه که قیمت آن
قریب یک لک روپیه شد از نظر اکسیر اثر گذرانید - و بعنایت خلعت
و خنجر مرصع باپهلونکثاره و دو اسپ عربی از جمله اسبان پیشکش
امام یمن با زین طلا و مطلا و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و
ماده نیل مباهي گشت *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر باریاب
استحقاق مرحمت شد *

بیست و نهم [رجب] راجه جیسنگه بعنایت خلعت خاصه
صرب برافراختن بوطن دستوری یافت *

چون اواخر شب یکشنبه دوم رجب سنه هزار و چل و نه بطالع
خجسته و ساعت مسعود در اکبر نگر مشهور بر اجماع پادشاهزاده
الاکبر محمد شاه شجاع بهادر را پسر مشتری میر کرامت شده
د - فرقه شعبان عرضه داشت مشتمل بر نوید نشاط انزا و التماس
که با هزار مهر نذر مصحوب مسعود نامی از ملازمان خود
بودند بنظر کیمیا اثر در آمد - آن نلذته الکبد را بزین محمد

فرهزار و پانصدی ذات و هزار و چار صد سوار از اهل و اضافه
و قبول هرگفته جلبس سر بلند گردید - نور الدوله ولد میر حسام الدین
انجو بمنصب هزاره ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه و فوجهای
میان دواب از تغیر میززا حسن سرمباهات برافراخت - چار
امپ عربی که امام یمن مصحوب حاجی فریدون برسم پیشکش
ارسال داشته بود از نظر مقدس گذشت - و حاجی بمرحمت
خلعت و انعام هزار زرینه کامیاب شد *

ششم ماه رجب اسلام خان که بفرمان طلب از بنگاله روانه شده
بعجلت راه نوریده بود بتقبیل سده سده سعادت نشاتین اندوخته
هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خدمت دیوانی کل و خلعت
خاصه با چار قب طلا دوزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده
مفتخر گشت - و حکم که سیادت خان برادر او نیایه بضبط
و حکومت صوبه مذکور بپردازد *

هشتم رجب علی مردان خان بعنایت دو امپ از طویل
خاصه با زین طلا و مطلا نوازش یافت - به اعظم خان دو اسب
از طویل خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه مصحوب
میر خلیل پسرش که او نیز بعنایت امپ برنواخته آمد
ارسال فرمودند *

چون والده ماجده حضرت مهد علیہ ممتاز الزمانی در همین
ایام سفر گزین ملک بقا گشته بود نهم ماه مذکور بجهت پرمهرش
بمیزل یمین الدوله تشریف فرموده باز ماند های آن مغفوره
بمیراجم پادشاهانه تسلیم بخشیدند *

مؤکب معلی بدار السلطنه شرف اندوز استقام سینه سلفیه گره -
گور دهن راتهور که سابقا نوکر راجه گجسنگه بود بمنصب مقصود
دیویمت سوار سرافرازی یافت - بذوالقروین پنج هزار - روپیه و پنج
ناتمه مهاکب رای در هزار روپیه انعام شد *

بستم [جمادی الثانیه] حوالی لاهور مہبط برکات و مورد
سعادت گشت و معتمد خان با دیوان و بخشی و سایر تعیناتیان
آنجا احراز دوات ملازمت نمود *

وصول رایات فیروزی بدار السلطنه لاهور

بیست و یکم [جمادی الثانیه] برازنده تخت و دیہیم در
احسن اوقات و اسعد ساعات در دارالسلطنه لاهور نزول اجلال فرمودند -
درین روز فرخنده فہرست صحیفہ مفاخر و معالی پادشاہزادہ
محمد دارا شکوہ از عقب رسیدہ بشرف ملازمت نایز گشتند -
و هزار مہر نذر گذراندند - راجہ جیسنگہ و دیگر بندہای پادشاہی
کہ در خدمت مہین پور خلعت آمدہ بودند نیز دولت استلام
عتبہ جہانداری اندوختند - علیمردان خان از کشمیر آمدہ سعادت
ملازمت دریافت - و هزار مہر نذر گذراند - و عنایت خلعت
خاصہ با نادری وجیقہ مرصع گرانبہا و باضانہ ہزاری ذات و ہزار
سوار بمنصب ہفت ہزاری ذات و ہفت ہزار سوار و حکومت
پنجاب با وجود خدمت نظم کشمیر مفتخر گردید - حکیم مصطفی
مان از بندر مورد رسیدہ دولت ملازمت دریافت *

بیست و نہم [جمادی الثانیہ] میرزا حسن ملوئی بمنصب

خان حواله نمودند - میرزا عیسی ترخان حاکم ولایت سواد
باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزار سوار هزار سوار دو
سه اسبه مقتدر گردید - رعایت الله بهر کلاں او بمنصب
هزار سوار ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه مرانراز گشت *

هفتم [جمادی الثانیه] راجه جسونت سنگه بغایت اصپ از
طوبه خاصه با زمین مطلقه بلندی یافت - بمشرد قلی علیمردان
خانی یکصد مهر صد تولگی عنایت شد *

نهم [جمادی الثانیه] کنار دریای چذاب معسکر جنود فیروزی
گردیده - روز دیگر از راه پل عبور فرمودند *

یازدهم [جمادی الثانیه] عمارت حافظ آباد را بنزول اقدس فروغ
آمد گردانیدند - و چون تا ساعت دخول ریات جلال بدار السلطنه
روزی چند در میان بود چار روز دران مکان مقام نموده بشکار آهو
نشاط انرا گشتند - از جمله سواران منصب مید شجاعت خان
ناظم صوبه اله آباد هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده او
بمنصب چار هزار سوار ذات و چار هزار سوار و پانصد سوار
در اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند - منصب شمس الدین ولد
نظر بهادر خویشگی از اصل و اضافه هزار سوار ذات و هشتصد سوار
مقرر فرمودند *

شانزدهم [جمادی الثانیه] کنار تالاب جنداله مرکز اعلام
نگریدند - و از انجا خطمت خاصه و چار اصپ مصحوب مشرد قلی
علیمردان خان که بحکم مقدس از کشمیر احرام تقبیل آستان
احرام بجهت بود ارسال نموده فرمودند که در جماعت دخول

آغاز سوم سال

فرخند قال دوم دور جلوس مقدس

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چل و نهم
موافق عشم مهر آغاز سال سیوم از دور دوم نوید عشرت
بالمیان رسانید - و جهانیان نشاط تازه از سر گرفتند *

دوم [جمادی الثاني] ملائت خان را بمرحمت خلعت
خاصه و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى ذات و هزار
و پانصد سوار بلند پایه گردانیده از تغییر معتمد خان میربخشى
ساختند - و اصالت خان بعزایت خلعت و خدمت بخشىگرى
دوم سر بر افراخت - جانشینار خان باضافه پانصدى هفصد سوار
بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار و بقوعدارى بهیهره
نوازش یافت *

سیوم [جمادی الثانیه] ساحل دریای بهت مضرب هیام
گردون احتشام گشت - فردای آن از راه پل که در گذر بهیهره بسته
بودند عبور فرمودند *

پنجم [جمادی الثانیه] کنایه تالاب حضرت فردوس مکانی
که در موضع گده از مضافات برگنه بهیهره واقع است منزل شد -
میل و هزار مهر برای ترمیم شکست و ریخت آن که اثری است
ز آثار آن پادشاه و الا اقتدار و موجب منفعت بمیار بجانشینار

گریز پیش گرفت - و بکوه گریه و بناه پزد - به چون دانست که
تا رسیدن مامن که راهش دور و دشوار است مقتول یا مامور
خواهد گشت از راه انکسار زینهار جو گشته کس نزد حسین بیگ
فرستاد و پیغام داد - که اگر بایمان و پیمان مطمئن گردد بملک
خود رسیده پیشکشی شایسته سرانجام داده مصحوب یکی از خویشان
نزدیک خود بدرگاه راجاه بفرستد - حسین بیگ امان داده و
پیشکش مقرر نموده بست و در جمادی الاولی با همراهان
به کشمیر برگردید *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] ساحل دریای نیلاب دایره گاه

گردید - روز دیگر از گذر ریشی برای پل عبور فرمودند - بهریکی از

سید خادم باره و حسینی نبیره اشرف خان میرمنشی هزار

رویه انعام شد *

در نخستین دفتر این صحیفه مکارم و معالی در تضاعیف
سوانح سال دهم شرح تسخیر تبت خرد و گرفتاری ابدال پسر
کلان علی رایی مرزبان آن ملک و تفویض حراست آن مرزمین
یادم برادر خرد ابدال نگاشته آمد - درین هنگام که علی مردان
خان که از پیشگاه خلافت بنظم صوبه کشمیر سرافرازی یافته
بود - بانجا رسید - آدم حارس تبت خرد بخان مذکور
نوشت که سنگی بمخل زمیندار تبت کلان از ربودگی خرد و
غنودگی بخت با حشری گران از سوار و پیاده آمده بورگ را که
از مضامات تبت خرد است بتصرف در آورده و اراده تعرض دیگر
محال دارد - و خان مزبور حسین بیگ خویش خود را با فوجی
از سوار و پیاده تقنگچی و کماندار چه از بندهای پادشاهی
که تعینات کشمیر بودند و چه از مرزبانان سرزمین مذکور به تنبیه
آن تیره اختر فرستاد *

چهاردهم صفر حسین بیگ برای دچهن پاره روانه مقصد گشت -

و پسر از چندی آدم با جمعی از پیاده تبتی باو پیوست *

بیست و پنجم ربیع الثانی در نواحی کرپوپه سنگی بمخل

روبرو شدند - او بغرور فزونی جمعیت رده ارانی نبرد گردید - انجام

کار گروه انبوه از آشکر نکبت اثر خویش بکشتن و ختنن دایره راه

صفحه ۱۴۴ (۱۸۸۴) . • دوم سال

چون بعرض مقدس رسید که وزیر خان در حکومت دار السلطنه لاهور مرتکب بعض امور ناپسندیده شده او را تغییر نموده منعمد خان را تعیین فرمودند که به سرعت بانجا رسیده تا رسیدن اعلام ظفر انسام بحراست شهر دار السلطنه بپردازد - خانه زاد خان را بعنایت خلعت و اسب و تهانه داری غزنین بر نواخته دستوری دادند •

نهم [جمادی الاولی] انروده پسر کلان راجه بیتهداس از اصل و اضافت بمنصب هزاره هزار سوار مرسلند شد - مرشد قلی ملازم عمده علی مردان خان که برای سرانجام لختی مهمات خان مزبور چندی در قندهار توقف نموده بود باستلام سده سنیه فایز گردید - و بعنایت خلعت و انعام پنج هزار روپیه مبهایی گشت •

یازدهم [جمادی الاولی] الله وبرد بخان را بانعام هزاره ذات و هزار سوار بمنصب پنج هزاره ذات و پنج هزار سوار و از تغییر غیرت خان بصوبه داری دار الملک دهلی سرافرازی بخشیده رخصت فرمودند •

بیستم [جهادی الاولی] موضع کوهات منزل رابات جلال گردید - راجه جگت سنگه تهانه دار بنگش بالا و بنگش پایان که درانجا اقامت داشت نه اسب پیشکش نمود - و شکار قمرغه آنجا نشاط افزای طبیعت اقدس گشت - و پنجاه و شش عدد مار خوار و قوج کوهی و چهاره شکار شد - از انجمله چندی فخر تفلیک خاصه •

مهری شدن یک پهلوان روز جمعه را با ت جهان کها براه بنگش
بالا و بنگش پایان متوجه دار السلطنه لاهور گردید - چون راه
بنگش دیز کتل و تنگنا بهیار دارد بگو هر درج فرمان روائی پاشاه زاده
محمد دارا شکوه فرمان شد که بعد از روانه شدن اردوی گیهان
پویی چندی در کابل بوده با راجه جیهندگه و دیگر بندهای پادشاهی
از عقب بیایند

بیست و نهم [ربیع الثانی] در مقام چشمه خواجه خضر
سعید خان بهادر ظفر جنگ را خلعت خاصه عنایت نموده بکابل
که حکومت آن بدستور سابق برو مقرر بود رخصت مراجعت
فرمودند - و شاد خان را بمرحمت خلعت و جبقه مرصع و خنجر
مرصع و شمشیر با یراق طلای مینا کار و اسب با زین نقره مربر
افراخته ببلخ فرستادند - و جواب نامه نذر محمد خان با نفایس
امتنه سواد اعظم هندوستان بهشت نشان که قیمت آن یک لک
روپیه شد مصحوب او ارسال داشتند *

غره جمادی الاولی میرزا نوزد ولد میرزا هیدر صفوی را
بعنایت خلعت و علم و نیل و خدمت فوجداری کول از تغیر فجابت
خان نوازش فرمودند - و چون بجهت ضبط آنها جمعیت ناگزیر
است باضافه هزاره ذات و هزار حوار بمنصب دو هزاره ذات
و هزار و چار صد حوار برنواختند *

ششم [جمادی الاولی] التفات خان باضافه پانصدی ذات
بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و سوار سرفراز گردید *

هشتم [جمادی الی] بسادات کردیز هزار روپیه عنایت شد -

گفته دستوری بلغ یافت - و به سران او پنج هزار روپیه و برنقاي او دو هزار روپیه مرحمت شد - راج سنگه و اتپور بمصبب هزارى ذات و ششصد سوار و رایسنگه جهالا بمصبب هزارى چار صد سوار از اصل و اضافه نوازش یافتند - به دیندار خان حراست حصن کابل مفروض فرمودند - امحق بیگ خویش یادگار حسین خان را از تغیر رای کسیداس بخشى و واقعه نویص صوبه کابل گردانیدند - به هیدر سیستانی هزار روپیه مرحمت شد •

پانزدهم [ربیع الثانی] راجه بیتهلداس بعنایت خلعت خاصه نوازش یافته با ارجن پسر خود به تیول مرخص گشت - میرزا محمد خواهرزاده قلیچ خان ب خطاب خنجر خان سرانرازی یافت - پیشکش قلیچ خان بیست اسب و لختی امتعه ایران بنظر اکسیرانر در آمد •

بیست و چهارم [ربیع الثانی] خان مزبور را بخلعت خاصه و عنایت اسب با یراق طلا و فیل از حلقه خاصه برنواخته بقندهار مرخص ساختند - میرمصام الدوله بخلعت و خدمت دیوانی صوبه قندهار از تغیر کفایت خان کام اندوز گشته همراه قلیچ خان دستوری یافت - عزت خان بعنایت نقاره بلند آوازه گردید - بمحمد افضل منجم هزار روپیه مرحمت فرمودند •

روانه شدن اعلام هفر انجام از کابل

بدا از السلطنه لاهور

بیست و پنجم ربیع الثانی مطابق جمعه شهر یور بعد از

بازگه جلال بفرمان خاقان گیهان در باغ جهان آرا که بصر صبری
و نزهت مانند روضه جنت دلگشا و نشاط انزاهت اسباب طرب
آماده ساخته هر دو جانب نهر کلان را به افروزش چراغان چون
ساحت آسمان منور گردانیدند - خدیو جهاندار بان مکان نزهت تهریف
فرموده از شمول عاطفت مفیر نذر محمدخان را برای تماشای این
جشن روح گستر طلبیدند - و بمنایت خلعت سرانراز ساختند *

گزارش خجسته جشن قمری وزن

روز دوشنبه چهاردهم ربیع الثانی سال هزار و چل و نهم
موانق بیست و سیوم امرداد جشن فرخنده قمری وزن اختتام
سال چهل و نهم و افتتاح سال پنجاهم از سنین عمر ابد قرین
اورنگ نشین اقبال انعقاد یافت - و آن بیکر خلافت بطلا و دیگر
اشیاء معهوده بر سخته آمد - درین روز نشاط افروز قلیچ خان که
حسب الحکم از قدهار روانه شده بود بادراک شرف ملازمت سر
بلند گشت - بسالنه سلسله سزیه رضویه سید جلال پنجهاز روپیه
عنایت نموده رخصت گجرات فرمودند - چون بمسامع جاء و جلال
رحمد که یوسف محمد خان تاشکندی ناظم صوبه ملتان مراهل
زندگی در نوردید نجابت خان را بمرحمت خلعت و باضافه
هزاری ذات و هزار سوار بمنصب چهار هزاری ذلت و چار هزار سوار و
بحکومت صوبه مذکور بلند پایگی بخشیدند - منصور حاجی
بمنایت خلعت و عمشیر با ساز طلا و پاندان طلا با خوان نقره و پیدانه
طلا هزار ارگجه با خوانچه نقره و بیست و پنجهاز روپیه سرانراز

پنجاهزار روبه کام اندوز گشتند. درین تاریخ از عرایض خاندوران بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ بوضوح پیوسته که تنبیه و تادیب فتنه گرلایان هزار جات و نهب و غارت مواشی و غلات و سایر اموال اینان دلخواه صورت یافته هرکه سر از منہج اطاعت و انقیاد بر تانم بکیفر اعمال گرفتار آمد. و هرکه بمسلک متابعت و موافقت در آمد امان یافت. و همگی سران این طایفه احرام احکام آمتان حریم جلال بسته اند. حکم جهان مطاع صادر شد که خان دوران بهادر نصرت جنگ از همانجا براه بنگش بالا و بنگش پایان بصوب مالوه که ضبط آن بدر متعلق است راهی گردد. و سعید خان بهادر ظفر جنگ ان جماعه را بدرگاه آرد. مبارز خان و شیخ فرید و نظر بهادر خویشمی و گروهی دیگر ستوری یافتند. که تا دار الساطنه همراه خان نصرت جنگ بوده از اینجا هر کدام به تیول خود رود *

سالم این ماه [ربیع الاول] یمین الدوله بمرحمت خلعت خاصه مز اختصاص یافت. و الله ویرد یخان که بالتماس او فرمان طلب صادر گشته بود از متبهر آمده اهرار دولت ملازمت نمود. و بعد از آن با زین مطلا تارک انتخاب بر افراخت. ذو الفقار خان را بمرحمت خلعت و خدمت داروغگی توپخانه از تغیر خلیل الله خان بر نواختند *

غره ربیع الثانی سعید خان بهادر ظفر جنگ بتلذیم رسیده سینه مباهی گردید. و بدست و خلعت کس از رساء مزارجات که همراه خان ظفر جنگ آمده بودند دولت تقبیل عتبه عرش مرتبه اندوخته همه به نمایند خلعت بر افرازد گشتند. شب بیگاه پیشکشی

دوم سال : (۱۵۳) : سنه ۱۰۴۹

مدارج مودت و اظهار مراتب نیک مگالی با تذهوقات مصحوب منصور حاجی که پخته کار سخته روزگار است ارسال نمود - و چون حاجی بسرحد کابل رسید عوض خان قاقشال بامر خاقانی از غور بند با او همراه شده روانه حضور گریید *

نوزدهم ربیع الاول که بحوالی شهر آمد باصالتخان و مکرمتخان حکم شده بآستان سلاطین مطاف رسانند - حاجی مصحوب اینان بسعادت استلام عتبه والا فایز گشته نامه نذر محمد خان از نظر مقدس گذرانید - و بعنایت خلعت و کمر و خنجر مرصع سرافراز گشت *

بیست و سیوم [ربیع الاول] ارمغانی نذر محمد خان هشتاد اسب و پنجاه شتر و دیگر اشیا از قسم پوست سمور و شوق و جزآنکه قیمت همه قریب چهل هزار روپیه شد بنظر اکسیر اثر در آورد - و از خود نیز اسب و شتر و دیگر اشیا که پانزده هزار روپیه ارزش داشت پیشکش نمود - و بمرحمت خلعت و اسب با زین مطلاو انعام بیست و پنج هزار روپیه سر بر افراخت - و محسن و عبد الله پسران مشار الیه نیز بعنایت خلعت و بگدهای طلا میثاکار و پنج هزار روپیه مباحی گشتند - به نذر میر شکار نذر محمد خان که چهار دسب باز طویغون از جانب خان آورده بود خلعت و چهار هزار روپیه عنایت فرمودند - بحاجی محمد جان قنسی صد مهر مرحمت شد *

بیست و چهارم [ربیع الاول] در موضع بیگ توت که شمال زویه کابل است بقرغه پرداختند - و پانصد و پانزده رنگ شکار شد - مراد کام قراول بیگی چون قرغه نیک فراهم آورده بود بانعام خلعت و اسب مرار از گردید - و رعایای کهجهت قرغه گرد آمده بودند بانعام

زمیدن منصور حاجی سفیر

نذر محمد خان بدرگاه کیوان مکان

پوشیده نماند که خبر انتهای رایات جهانگشا بصوب کابل
 بارادۀ تسخیر قندهار رعب افزای سلاطین روزگار خصوصاً خوانین
 توران زمین گشته بود - چو بحر از کشایش ولایت مذکور بسبب
 بعضی دواعی که سابقاً گزارش پذیرفت افواج قاهره باز بحرکت
 در آمد با آنکه بعد از معین گشتن پادشاهوادۀ کامگار محمد شاه
 شجاع بهادر سال گذشته از پاشگاه حلال یکابل امام قلبی خان
 باندیشۀ آنکه مبادا تفتیم این ولایت نیز پیش نهاد همت والا
 باشد به نذر بیگ طغانی خود اشاره نموده بود که بخاندوران بهادر
 نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ نویسد که ماوراءالنهر
 در جنب مملکت وسیعۀ هندوستان ولایتی است محقر اگر ارادۀ
 تسخیر این ولایت مرکوز خاطر انور شده و تعیین عساکر منصوره که
 متوجه اندکدود است بدین جهت باشد - عرضه داشت نمایند که
 از سومان بگذرند - هرگاه افواج قاهره بفتح خراسان و عراق چه پردازد
 در تقدیم مراسم یگانگی و یکجہتی و رفاق و اتفاق بقدر مقدور
 کوشیده خواهد آمد - و بعد از آنکه نوشته نذر بیگ به سران لشکر
 نصرت پیکر رسید و حقیقت را بدو پناه خواصین پناه عرضه داشت
 نمودند - فرمان قدر توان شرف صدور یافته که سبب نهضت افواج
 فیروزی اعلام نموده خاطر ایشان مطمئن گردانند - نذر محمد خان
 که در بلخ بود مغلوب پاس و هراس گشته نامه همتل برانرا

پایبندی هفت صد سوار بمنصب در هزاری هزار و شش صد سوار
و بعلیم سر افتخار در افتخار بضبط سیوستان از تغییر یک تاق خان
مرغوب گردید - چون بعرض مقدس رسید کد میر نورالله قوچدار
کوچ هاجو بساط حیات در نورددید الله یارخان ولد افتخار خان را
که از کومکیان شرقی ممالک بود فوجدار آن ولایت ساختند *

فره شهر ربیع الاول فیروزخان و نهیص داس راتهور دره خان
ارچه جسونت سنگه و حاجی محمد یار اوزبک بمرحمت امپ
بلند پایگی یافتند *

سیوم [ربیع الاول] ملک مغدود و مرزبان حوالی قندهار با دو
مهر و برادر خود کامران از قندهار بدرگاه آسمان جاه آمده شرف
اندوز ملازمت گشت - و نه امپ پیشکش گذرانید - و بعنایت
خلعت و خنجر مرصع سرانرازی یافت *

دهم [ربیع الاول] یمین الدوله رادواسپ از طویلخانه خاصه بازرین
مرصع و زین طلای میناکار مرحمت شد *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد صدرارای بارگاه
نبوت قدوا انزایی مصدق توت علیه من الصوت اتمهار ازکیها بآئین
هر سال منعقد گردید - و مبلغ دوازده هزار روپیه مقرر این شب
متبرک بارباب استحقاق رسید - و بمالاة السادات سید جمال بخاری
سه هزار روپیه عنایت شد *

هجدهم [ربیع الاول] مبدین کوب فلک جهان یانی با امرای
پادشاهی از غزنین معاودت نموده شرف ملازمت که اگسیر حصار
مقارن دو جهانی است در یافتند *

فرمودند و از آن رو که از ثمرات لشکر و بشیارتی کدواب علف
گلبل و قالی می گرد هفدهم اسراراجب الاعان بصدر پیوسته که
گوهر اکلیل خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه با لشکری که همراه
آن کماکر معین گشته بغزنین رفته روزی چند اقامت نمایند
هزدهم [صفر] پادشاه مپهر سریر از باغ آهو خانه بمنزل مقید
خلع بهادر ظفر جنگ که برخی منازل آن مطابق حکم اندن
چنانچه گذارش یافت پیشکاران بارگاه سلطنت درین وقت بانجام
زمانیده بودند تشریف فرمودند - هزار سوار منصب یوسف محمد
خان تاشکندی که سه هزاری ذات و سه هزار موار بود دو اسبه
سه اسبه مقرر گردید - سلطان نظر برادر میف خان به نمایند خلعت
و خدمت بخشیدگرمی و واقعه نویسی صوبه بنگاله مقتخر گشته
بدان صوب دستور می یافت *

بیست و یکم [صفر] میر اسمعیل پیر هزارجات بمرحمت
بگده کارد مرصع و انعام دو هزار روپیه فرق مهابات برانراخت -
بیست و چهارم [صفر] بعشرت نخچیر موضع چنارتو که قراولان
برای سرانجام لوازم قمرغه پیشتر بدان صوب رفته بودند پیرداخته بذات
لقدس بسیاری از زیگ و مار خوار که درجبال آن نواحی بهم
می رسد طعمه نهنگ تغنگ گردانیدند - مجموع آنچه درین قمرغه
شکار شد یکصد و شصت جاندار بود - بحمال خان قراول اسبه
و یگروهی از رعایا که بجهت قمرغه فراهم آمده بودند پنجهزار روپیه
مناجات شد *

بیست و ششم [صفر] پیر خان بمرحمت خلعت و باقی

را بجان و بهال امان دهد - و طایفه که ره گرای مخالفت و عصیان باشند آنها را بمعرض قتل در آورد - و در نهب و غارت دقیقه مهمل نگذارد - و روز وصول الویه فیروزی بکابل سعید خان بهادر ظفر جنگ را با بسیاری از بندها مرخص گردانیدند *

روز جمعه غره ماه صفر خاتان دین پرور بروضة خلد آئین مسند آرای ارایک جنانی حضرت فردوس مکانی انار الله برهانه و مرقد فیض مورد مسخوفه مغفرت و رضوان رقیه سلطان بیگم تشریف برده بعد از ادای اداب زیارت پانزده هزار روپیه از خرکار والا پنچ هزار روپیه که در ارجی سماء عظمت بطریق نذر آورده بودند بصدقه و دیگر اصحاب احتیاج عطا فرمودند *

هفتم [صفر] بخان دوران بهادر نصرت جنگ نیز که از عقب آمده ملازمت نموده بود حکم شد که با بسیاری از بندها به تلبه هزارجات بشتابد - و از یکطرف او و از جانب دیگر سعیدخان بهادر بهر زمین اینان در آمده و گروه فتنه پزوه را در میان گرفته با تمالت مطیع و استباحت عاصی پردازند - ظفر خان که از کشمیر همراه پهلوی آمده سعادت ملازمت اندوخته بود بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره - و جانمپارخان بخشی اهدیان بعنایت اسب و علم مباهی گشته همراه خان نصرت جنگ دستوری یابند - چون از وقایع صوبه گجرات بمصاحع حقایق مجامع رسید که سراج از خان فوجدار پهن *

رخت هستی ازین جهان بر بست
پهلوان اورا با غماصه مناصب و دیگر عواطف پادشاهی نوازش

معین شدن سعید خان بهادر ظفر

جنگ بمالش هزارجات حوالی کابل

چون حضرت جنف مکانی کار دشوار پادشاهی را که ودیعه منیع
الهی مت آسان گرفته دل بر عسرت گرائی نهاده بودند - و مهم
مهمور را به پیداکاران و معاملات دور دمت را به نظام موبجات
باز گذاشته قواعد جهانداري و قوانین فرمان گذاری که رولق کار
ملک و ملت و رواج بازار دین و دولت باجبرای آن باز بسته
است باختلال انداده بود - و یلنگتوش باطل کوش فرست یافته
بعضی از اربماقات هزارجات ثغور کابل را که همواره مطیع حکام آن
ولایت بوده بمرام مال گذاری و خدمت گاری قیام می نمودند
بزیار دستی و امتیلا مذاق خود ساخته از اطاعت ناظم صوبه کابل
باز داشته بود - بعد از جلوس اقبال مانوس اورنگ ارای جهاننای
عزیمت ملکانه مصمم گشته بود که هرگاه سرزمین کابل مورد رایات
جهان کشا گردد به تنبیه آن گروه فساد پزوه که از شوریده بخنی
و شورش پزوهی درین عهد معادلت مهد نیز دل نهاد اطاعت و
انقیاد نگشته اند چنان پرداخته آید که دیگر هیچ فتنه گر زیاده
در پیرامون چنین حرکات ناپسندیده نگردد بنابراین درینوا که غبار
هنر مارموکب کواکب شمار هوای آبی سرزمین را غبار آمیز گردانید
جنگ شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش آن گروه پرداخته
از متابعت یلنگتوش باز دارد - هرکه از عاقبت بینی پذیرای
اطاعت گشته بدستور سابق اداای خراج قتل و تپان نوروز لو

شماره ۱۰۵۰
 (۱۴۷)
 پیوستند - و از پیشگاه مزاحم بجعفر خان اسپ از طویلۀ خاصه
 با زمین مطلق عفايت شد *

هفتم [محرم] بمين الدوله معادت ملازمت دريافت *

نهم [محرم] باغ صفا بنزول اقدس خضارت تازه پذيرفت -
 و ده هزار روپيۀ مقرر اين ماه با صاحب استحقاق رسيد *

هزدهم [محرم] خرد گلبل برزود منوكب مسمود ميمنت آمود
 گرديد - در اینجا بقدر باراني شد و بر کوه چنار تو که نزديک آگست
 برف باريد - با انکه غره خرداد بود از کثرت بروت بي پوستين
 و آتش نيارستند گذرانيد - باختر برج دولت پادشاه زاده
 مراد بخش اسپ از طویلۀ خاصه با زمین طلا - و براجہ بيتلداص
 اسپ از طویلۀ خاصه با زمین مطلق - مرحمت فرمودند - مكرست
 خان که حصص الحکم پيشتر بکابل رفته بود به تلليم مدد
 منيه نايض گشت *

بيست و سيم [محرم] در موضع بگرامي معيد خان بهادر
 ظفر جنگ بفرمان خاقان کپهان از عقب آمده با تمام عتبه عرش
 مرتبه شرف اندوز گرديد *

بيست و پنجم [محرم] در گزيده ترين ساعات و بهترين اوقات
 نزعت آباد گلبل بمهچۀ اعلام فيروزي فروغ آئين شد - و چون حکم
 شده بود که در منزل معيد خان بهادر ظفر جنگ که بهترين منازل
 گلبل است جبروکه دولت خانه خاص و عام و دولت خانه خاص
 بسازند - و هنوز با تمام فرميده بود در باغ آهو خانه که متصل باغ
 جبرو است نزول فرمودند *

رای سنگه علم عنایت شد - خانه زاد خان باضافه پانصدی چار صد
 هزار بمنصب هزار و پانصدی هشتصد - وار - و از اصل و اضافه راجه
 جیرام بمنصب هزاری هزار هوار - و گوگل داس میسودیه بمنصب
 هزاری شصت - وار - کلباب گشتند - عبد الرحمن ولد صادق خان
 بخطاب مرحمت خان نوازش یافت

بیست و ششم [ذی الحجه] بگوهر امروز سلطنت پادشاهزاده
 محمد دارا شکوه حکم شد - که با نوئیقان بلند مکان و سایر بندها
 که در خدمت آن اختر برج اقبال معین گشته اند - دوحه
 بمنزل عقب لشکر نصرت اثر می آمده باشند تا عبور عساکر
 فیمروزی از کتل خیبر و دیگر تنگناها بآسانی واقع شود - و
 خود با درامت روز انزلی پیشتر نهفت نموده بیست و هشتم بهزارن
 خجستهگی داخل پیشاور گشتند - و باغ ظفر خان به نزول اقدس
 نصارت فرمود می یافت

ملیح ماه مذکور بجهت تنگی راه یمین الدوله و راجه
 جمونک منگه و جمفر خان و چندی دیگر را در پیشاور گذاشته
 بمنزل جمروند تشریف فرمودند - و باینان حکم شد - که از عقب
 بیایند

غره محرم [۱۰۵۰] موضع علی مسجد محط رایات جهان کها
 گراید - راجه بیتهداس که بامر پشانی خزانه از دار الخلافه
 اکبر آباد بدار السلطنه قهور رحانیده بدرگاه خواتین پناه روانه شده
 بود - به تقبیل آستان ملوک مکه ناصیه بخت بر افروخت
 میوم [محرم] راجه جمونک منگه و جمفر خان بلودوی ملکی

در میان پادشاهان (۱۴۵۰) : مقدمه

نصرت مات گردید - و تمیمه کردن اقبال پادشاهزاده محمد
دارا شکوه با همگی نوینان بشرف ملازمت نایز گشتند - خاندان
بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ بمرحمت فیل
از حلقه خاصه - و راجه جی سنگه و مبارز خان و راجه امر سنگه
- و عوض خان بعنایت اسپ بلند پایگی یافتند - از آنجا که
ملاحظه عساکر و دیدن شان سپاه ظفر دستگاه از بواعث
ازدیاد نیروی دلهای ابطال فیروزی مآل است - و دراعی فزونی
باس و هراس گروه بد سگال - از پیشگاه خلعت یرلیغ شد - که مواکب
کواکب شمار در عرصه پنهاور نوشهره فراهم آیند - و بیست و پنجم
برازنده اورنگ جهان کشائی حضرت شاهنشاهی بافر خورشیدی
و شکوه آسمانی بر تگاور ماه سیر مشتری منظر به آن محوای رمیع
توجه فرمودند - و بگریوه که در وسط آن واقع شده - و کارگزاران
بارگاه حشمت و اقبال بر فراز آن تخت گاه ساخته بسایه بانها
زیر نگار و سراق آسمان سار آراسته بودند بر آمده بر اورنگ گیتی
ستانی جلوس فرمودند - و لختی بتماشای انواع که در اطراف رده
بسته بودند - بنظر اجمال پرداختند - و چون امتیاع آن از فزونی
و کثرت جز در حواری میسر نبود - بر فیل فلک هیئت حواری شده
تمامی عساکر منصوبه را مفضل مشاهده نمودند - عدد این لشکر
ظفر اثر پنجاه هزار حواری بقلم برآمد - درین روز راجه جی سنگه
که پدر جدش راجه مان سنگه بیمن بندگی حضرت عرش آشیانی
بخطاب میرزا راجه مرانراز بود - بصب جانیشینی آواز پیشگاه
نوازش بخطاب مزبور مغرور گردید - ابرو امر سنگه فیل - و بر راجه

جنگ و بهادر خان و نبدائی خان و نجابت خان و راجه جگت سنگه نیز که در رکاب آن گوهر اکلیل جهانپانی بدرگاه معلى آمده بودند به تقبیل مدد منیب مقتدر گشتند - و هر کدام از خاندوران بهادر و سعید خان بهادر هزار مهر بر سبیل نذر بنظر خدیو بلده پرور در آورد - راجه جی سنگه بمرحمت مالای سروراید سر بلند گردید - صاحب آن خاندوران بهادر و سعید خان بهادر رخصت معاودت به نوشهره یافتند - راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت و ضبط بنگش بالا و بنگش پایان سرافراز گشته دستوری یافت - و فرمان شد - که تا وصول ریایات جهان افروز بکابل آذوقه فراهم آرد - و سعی نماید که بعد از رسیدن موکب منصور بآنجا از هردو بنگش غله پی هم میرساند باشد .

دهم [ذی الحجه] عید ضعی نوید مسرت رسانید - و رم قربان بتقدیم رسید - درین روز مبارک ثمره شجره نبوت دید جلال بخاری بانعام ده هزار روپیه کامیاب گشت - براجه جسونت سنگه و راجه جی سنگه نیل از حلقه خاصه عنایت شد .

دوازدهم [ذی الحجه] دره التاج خلافت پادشاهزاده محمد دارا شکوه را به نوشهره رخصت فرمودند - فیروز خان باضافه پانصدی ذات و دویست موار بمنصب دوهزارم پانصدی ذات و هزار و دویست موار سر برافراخت - ده روز در باغ حسن ابدال مقام شد .

پانزدهم [ذی الحجه] از آنجا بفرخی و فیروزی نهضت فرموده - هر دهم از جسر دریای آنگ عبور نمودند .

بیست و یکم [ذی الحجه] حالت نوشهره پرورد ریایات

دوم سال . (۱۴۳)

سنه ۱۰۴۳

قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بمراد کام نذیر میرزا رستم مقوض گشت - صف شکن ولد میرزا حسن صفوی از اصل و اضافه بمنصب هزارچی ذات دومد و پنجاه سوار و خدمت قور بیگی از تغیر مراد کام مرانراز گردید - جمال خان قراول بمرحمت فیل نوازش یافت - رای سبها چند بخدمت دیوانی دار السلطنه از تغیر بهارمیل که اورا بجای محمد رشید خاندورانی دیوان صوبه ملتان گردانیدند فرق مباهات بر امر اخست *

بیست و سیوم [نئی القعدة] بر کنار دریای بهت دایره شد - روز دیگر از راه پلی که بکشتی بسته بودند گذاره فرمودند - میر فخر الدین که از باخ بدرگاه کبوان جاء آمده بود بافعام هزار روپیه کامیاب گشت - بیست و هشتم در نواحی سرای بشکار قمرغی پرداختند - شست قوچ کوهی و سی چهاره شکار شد - ازان میان شانزده قوچ بتغذک خاصه *

دوم ماه ذی الحجه که راول پنذی معسکر اقبال بود - حسب الحکم راجه جی سنگه از نوشهره آمده احرار دولت ملازمت نمود *

چهارم ماه مذکور مطابق نوزدهم فروردین روز شریف زیر اعظم منازل و باغ حسن ابدال که بدامکشائی و سرسبزی چون فضایی آسمان روح افزا اعت بفرزول آفتاب شهر جلال شرف آمود گردید - درین روز فرغنده سر جویدار خلافت پادشاهزاده محمد دارا شکوه - که از نوشهره برسم پذیره شنافته بودند - بتلذیم قوایم - بر عرش نظیر معادت اندوز گردیده هزار مهر نذر گذرانیدند - خاندوران بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر

در ژمره بلدگان درگاه معلي المنخرط گشته بود بمطابق هديت
 در نورديد - حسب التماس پادشاهزاده کامگار محمد اورنگ زيب
 بهادر هم جي و سر او را كه ثاني الحال شرف اسلام دريافت و بدولتمند
 موسوم گرديد بمنصب هزار و پانصدى ذمت و هزار حوار برنواختند •
 يازدهم [ذى القعدة] عذابت الله برادر زاده انضل خان
 بمرحمت خلعت و خطاب فاضل خان و خدمت ديوانى بيوتات از تغير
 ملتفت خان و اسحق بيگ يزدي ديوان سركار نواب گردون قباب
 پادشاهزاده جهانيان بيگ صاحب خطاب حقيقت خان و خدمت
 عرض مكرر از تغير عذابت الله مزبور كامياب گرديدند - و داروغى
 داغ و تصحيحه منصب داران از تغير عذابت الله بدبانت خان
 مغفوض گشت •

گذارش نوروز

درين هنگام كه چمن آماں جهانيان به ابرافضال پادشاه
 جهانيان سوسبز و شاداب بود - خورشيد عالم آرا بعد از - پيري شدن
 هفت - ساعت و چل و هفت دقيقه از شب مبارك دوشنبه
 پانزدهم ذى القعدة سنه هزار و چل و هشت كاشانه حمل را بشمع
 اعتدال بر افروخت - پيشكاران بارگاه خلافت بر حاحل دريائي چناب
 كه از رشك صفا و گوارايش دجله و فرات اشك حشرت ريخته
 امت سايه بانهاى آسمان - بر افراختند - اورنگ نشين اقبال
 بر سر رير عظمت و جلال جلوس فرموده ابواب جود و سخا بر كشاد -
 بخالقه ملوك مرتضوى ميد جلال و داسپ راهوار عذابت شد • خدمت

حلقه خاصه با یراق نقره و ماده نیل - و هر دو پسرش بخلمت و اسپی
 سر برافراختند - و ندائی خان و راجه رایسنگه و راجه جگمت سنگه
 و سعادت خان و ذوالفقار خان بخشی این لشکر ظفر طراز و عهد
 الرحمن و قایم نگار این عسکر بمرحمت خلمت و اسپی - و گروهی
 دیگر بخلمت نوازش یافتند - و بر راجه رایسنگه نیل نیز عنایت شد
 غره ماه ذی القعدة خاقان ممالک ستان با انبال روز افزون
 در خجسته ساعتی از دار السلطنه لاهور بهضت فرموده سرادق
 عظمت و جلال را که آنروی دریای رادی برافراخته بودند سعادت
 آموذ گردانیدند - درین منزل علی مردان خان بعنایت خلمت
 خاصه و حقیقه مرصع و کمر مرصع و نیل از حلقه خاصه با یراق
 نقره و ماده نیل مفتخر گشته رخصت کشمیز یافت - و به دو پسر
 خان مذکور عبد الله بیک و اسمعیل بیک دو نیل بجه عنایت
 شد - وزیر خان را خلمت خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتاره مرحمت
 نموده دستوری سعادت لاهور دادند - بخواجه خاوند محمود خلمت
 شال و صد مهر - و بملا فاضل کابلی شست مهر - و بملا عبد الحکیم
 خیال کوئی پنجاه مهر - مرحمت شد *

پنجم [ذی القعدة] جهانگیر آباد معروف به هرن مناره به
 پرتو ماهیچه ریات فیروزی برافروخت - میرزا مراد مخاطب بالتفات
 خان بمرحمت نیل بلند پایه گردید *

هفتم [ذی القعدة] از جهانگیر آباد کوچ شد -
 و مرحمت خان را بخلمت و اسپی بر نواخته برای سرانجام
 آنوقت پیشتر بکابل فرستادند - چون بهرحی مرزبان بگلانه که

چو ش آتش خورش و توپهای رعد آواز صاعقه انداز مستعد کارزار
 و آمادگی پیکار باشند - که اگر از دارایی ایران این نهضت بی جا و
 حرکت ناسزا سر برزنند برای محاربه و مدافعه او روانه قندهار شوند
 و بذات اقدس بنشاط سیر و عشرت نخچیر نزهتگاه کابل توجه فرمایند -
 و از اینجا که گزار چنین عسکر گران از دریاها و تنگناهای راه کابل
 ایکبار دشوار بود - از پیشگاه خلافت یرلیغ شد که پادشاه زاده بلند
 مقدار با لشکری که به همراهی آن والا قدر مقرر گشته پیشتر از آب
 نیلاب بگذرند - و در نوشهره که زمینش وسیع است و آب و علف
 فراوان دارد تا رسیدن اعلام ظفر انجام بانجا توقف گیرند - و چهاردهم
 این ماه مطابق سیم بهمن مهین کوکب فلک اقبال را بعنایت
 خلعت خاصه با نادره خاصه که بر در آن لایق ثمینة تعبیه نموده
 بودند و جیقه مرصع و تسبیح مرادید و لعل و زمرد که حضرت
 جنت مکانی در نخستین رخصت اعلیٰ حضرت بهمم دکن
 عنایت فرموده بودند و قیمت آن یک لک روپیه بود - و جمدهر
 مرصع با پهلکناره و شمشیر خاصه و سپر خاصه و دیست اسب
 ازان جمله دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زمین مرصع دیگری با زمین
 طلای میناکار و پنج فیل یکی ازان از حلقۀ خاصه سترسال نام با یراق
 نقره و انعام ده لک روپیه نقد هز امتیاز بخشیده مرخص گردانیدند -
 و از نور عاطفت بده نوکر پیش علوۀ آن بلند اختر نیز خلعت
 عنایت شد - و از بلدهای پادشاهی خان دوران بهادر نصرت جنگ
 بمهرمت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلکناره و شمشیر مرصع و دو
 اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مسطلا و فیل از

آنگیس بسایهٔ پیر و پال همای چتره مایون فال مظلّل گزید : و بهلال نعل
 مراکب غزال رفتار غزاله دیدار مهلل - تا هم سکته آنجا که واجب
 الرعیه اند و همواره چشم شان در راه حصول دولت ورود موکبها
 معلی یاز است - و دل آرزومند شان برای وصول این سعادت
 در پرواز - بسان همگی سکان سواد اعظم هندوستان بهشت نشان
 از عطایای پادشاهی بهره برگیرند - و هم زیارت منبج مقدر
 حضرت فردوس مکانی انار الله برهانه و مرقه ستر معلی هنر
 معظم سلالهٔ دودمان جهانبانی - رقیه سلطان بیگم بنت هندال
 میرزا ابن حضرت فردوس مکانی که خدیو اقبال را در حجر تربیت
 پرورش نموده اند - چنانچه در مر آغاز جلد اول به تفصیل نگاشته
 شد دریافته شود - و هم حقیقت ولایه بلخ و بخارا و مداخل
 و مخارج و مضایق و مزلق آن ملک از قرار وافع اگهی حاصل
 گردد - تا هرگاه وقت مقتضی باشد به رایذ توفیق و قاید تائید
 همت آسمان سا و عزیمت جهان کشا بر تسخیر این ملک موروث
 گماشته آید - بنابراین عماله پیش خانه بفرمان والا شب یکشنبه فهم
 شوال پیش خانه برادرند - و ازان روکه از وقایع صوبه قندهار بکرامت
 استماع مسامع حمیه رسیده بود که والی ایران از قصور دانائی -
 و غرور برفائی - و مجالست همنشینان بد - و مکالمات خوش آمد
 گویان بی خرد - که کشایند اقباب نا کامی اند - و آرایند اسباب
 بد نامی - بهوس تسخیر قندهار اراده آمدن آن حدود دارند - مقرر
 فرمودند که در دریای جلالت - جوهر شمشیر صالت - پادشاهانده محمد
 دارا شکوه با لشکر عظیم از دلیران جلالت دثار خون حواری و فیلان بحر

حضرات نور قرار یافته ازدواج سعادت امتزاج بروی کار آید - چنانچه
در ازدهم رمضان المبارک سال آینده میر اسحق را بعنایت امپ
بر نواخته با والده و همشیره اش دستور بی نگاله فرمودند - و حکم
شد که بعد ازدواج خجسته میر اسحق با والده نزن پدر بکجرات رود
بیست و چهارم [شوال] در القرونین فرنگی را بعنایت خلعت
و انعام پنج هزار روپیه دو جایزه تصنیفی که بنام نامی ساخته
بود و پند اقدس افتاد نوازش فرمودند .

سلح ماه [شوال] پیشکش پادشاهزاده و آلا قدر محمد شاه شجاع
بهادر از جواهر و اقمشه و اسپ بنظر اقدس درآمد - و آن کامگار
والا تبار را بعنایت خلعت خاصه و مرصع آلات و باضافه سه هزار
ذات بمنصب پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار و بمرحمت دو
امپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلای میناکار - دیگری با زین
طلای ساده سر بلند ساخته دستور بی نگاله دادند - درین روز گوهر
صدف جهانداري غرق باصیۀ کامگاری پادشاه زاده محمد اورنگ زیب
بهادر را نیز باضافه سه هزاری ذات بمنصب پانزده هزار
ذات و نه هزار سوار سر افراز گردانیدند - و بآن والا گهر خلعت
خاصه و دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلای میناکار و طلای
ساده عنایت نموده بدولتها باد ارسال فرمودند .

انتهای الوتہ فیروزی از دار السلطنه بصوب کابل

چون تزهنگاه کابل بعد از جلوس مقدس مورد موکب اقبال نشده
بود بر پیشگاه ضمیر فیض پذیر پرتو امکند که آن سر زمین نزهت

و جمده مرصع با پهلنگاره و امپ از طویل خاصه با یراق طلا و حکومت صوبه پتنه سر برانراخته مرخص گردانیدند - و فرمان نوازش بعد الله خان بهادر فیروز جنگ شرف صدور یافت که همگی همت بر قلع اساس این مقهوران برگمارد - و باتش تیغ خص و خاشاک وجود بی سود این مشتی خوار زیان کار را خاکستر ساخته بباد فنا بر دهد - تا اثری از نام و نشان این پهنام و نشانی چلد نماند - و قبول خان با پسران و خویشان در مرکز اسلام آباد تن شد - چون دختر میرزا رستم صفوی حلیله جلیله طراز کسوت جهاندار پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بیعت و میوم ذی الحجه سال هفتم جلوس عالم آرا در گذشته بود - و صبیحه ستوده میر اعظم خان را برای آن کسکار خطبه نموده بودند - و خان مزبور او را مصحوب والده و برادرانش میر خلیل و میر اسحق بدرگاه معلی فرستاده بود *

بیستم [شوال] * مصرع * بساعتی که سعادت دهد به مهر و مهر * یک لك روپیه نصف نقد و نیمه نصف دیگر جواهر و مرصع آلات و تلمه آن اقمشه و دیگر اشیا برسم حاجق با معتمد خان و مکرمتخان از بندگان بیرونی و سنی النصا خاتم از خدمت گزاران درونی بخانه اعظم خان ارسال نمودند - و چون فرخنده ساعت رخصت پادشاهزاده سعادت آماده به بنگاله قریب - و هنگام میمنت انجام عقد بعید بود مقرر نمودند که آن محتجبه حجاب عصمت را با والده و برادرش میر اسحق روانه بنگاله نمایند - تا هرانجا خجسته و فتنی که در پیشگاه حضور

تفویض ایالت صوبه پتنه بشایسته خان از تفرید عبد الله خان بهادر فیروز جنگ

بعد از امتباحات مزامد اشرار حجهار بندبیل و اولاد به نژاد او چنانچه گزارش یافت لختی از هوا خواهانش پرتیراج نام کودکی را از فرزندان آن مطردود بزینهار غیاض مترامکه که پناه جای روز بد این بد کرداران امت گریزانیده بودند - چنپت نامی از مخالفیل این گروه آن طفل خرد شمیده بخت برگریده را دست اویز جهارت بل خسارت ساخته - و طایفه شوریده سر ننده گروا فراهم آورده بحال رعایای بعضی محال اسلام آباد و دیگر پرگنات آن نواهی مزاحمت می رسانید - اگرچه باقی خان فوجدار آن مرکز مراسم جد و کد در تاخت و تاراج این غنودگان غفلت حسب المقدور بروی کار می آورد اما از آنجا که آن فیه باغیه در بیشه‌های زاک و بوم مانند مور و مار در می آمدند - و پست و بلند این سر زمین می پیمودند - باقی خان که بمضایق جنگل و مسالک آن سرزمین چنانچه باید راه نمی برد از عهده برگردن عرق فساد این جماعه ننده فهاد بر نمی آمد - درین هنگام که رایات فیروزی از دار الخلافه اکبر اباد نهضت نمود و آن گروه فرصت پزوه قابو یافته در برابر انگیزتن گرد فساد زیاده بر سابق ساعی گشتند - بر پیشگاه ضمیر خورشید تنویر پرتو افکند که بهدم بذیان فساد این مخالفیل عبد الله خان بهادر فیروز جنگ معین گردد - بنابراین شانزدهم این ماه شایسته خان خلعت یمین الدوله را بمنزله خلعت خاصه

هی تو لکمی بر نواخته به بلخ رخصت نمودند *

نهم [شوال] مغانی یمین الدوله آصفخان خان خاندان
بمقدم فیض توام رفعت آسمانی یافت - یمین الدوله مراهم
پا انداز و نثار بتقدیم رسانیده پیشکشی والا از اقسام جواهر
و اصناف مرصع آلات و انواع اقمشه و دیگر امتعه نفیسه بنظر اقدس
فرارود - و مناع چار لک روپیه در معرض قبول افتاد - درین محفل
گرامی دره التاج اقبال غره نامیده جلال پادشاه زاده محمد شاه شجاع
بہادر که از کابل رسیده بودند ادراک دولت ملازمت نمودند
و هزار مهر نذر گذرانیدند - صلابت خان را از تغیر تربیت خان
بخشی دوم گردانیده بعنایت خلعت خاصه و باضافه پانصدی
ذات بمنصب سه هزار ذات و هزار سوار سر بلند ساختند - مراد کام
نبیرہ میرزا رستم صفوی بمرحمت خلعت و منصب هزار ذات
و دویست و پنجاه سوار از اصل و اضافه و بخدمت قور بیگی که
بصلابت خان متعلق بود مباحی گشت *

دهم [شوال] راجہ جگت سنگہ از کابل آمده بشرف زمین
بوس رسید - و بعنایت خلعت و مالی مرورید فوازش یافت -
یازدهم [شوال] منزل خان دوران بہادر نصرت جنگ بقدرم
والا فروغ آگین گردید - او برسم نثار و پا انداز پرداختہ اسب
و برخی جواهر و دیگر اشیاء نفیسه کہ قیمت همه سه لک روپیه شد
پیشکش نمود *

خان بمنصب هزاری ذات و دوست سوار - و عنایت الله پسرش که بخندست عرض مکرر فرق مباحات بر افراخت - و عبدالرحمن ولد صادق خان - هر کدام بمنصب هزاری ذات و چارصد سوار برافراز گردیدند - دیانت رای بخطاب رای رایان مباحی گشت - حاجی عاشور را بدیوانی پادشاهزاده عالی منصب مراد بخش - و رشیدای خوش نویس را بخندست داورنگی کتاب خانه از تغیر عبد الرحمن مذکور بر نواختند - بسالنه دودمان نبوت سفارده خاندان ولایت هید جلال بخاری پانصد مهر - و بسید نور العیان هزار روپیه مرحمت شد - بطالب کلیم هزار روپیه عنایت کردند *

سلیح ماه [رمضان] شاه نواز خان قوش بیگی که برای مرزاست نمودن طيور شکاری بحوالی مهند مرخص شده بود بتلثیم عذبه علیه نایز گردید - درین ماه می هزار روپیه بآئین هر سال باصحاب احتیاج رسید *

غره ماه شوال عید فطر نوید مسرت داد - از ادای قهذیت و دعا و صدای کوس و کرنا و لوله در زمین و غلغله در آسمان پیچید - اورنگ آرای جهانبانی با شکوه آسمانی به عیدگاه تشریف فرموده بادای نماز پرداختند - و بآئین مقرر در رفتن و آمدن به افشاندن زر و میم عالمیان را بگام دل رسانیدند - هزاره اصپ و سی شتر پیشکش بهاجی خان بلوچ با بیست تانگه ابلق از سرکار والا و برخیز میرمنع آلات و طلا آلات بعلي مردان خان انعام فرمودند - سعاد تخان بمعنایت غیل مربر افراخت - قاضی عمر میر شکار نفر محمد خان را بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه و يك عدد مهر

او عنایت الله که خان مغفور به نرزدی برگشته بود و فضل الله را
بعنایت خلعت مرافراز ساختند *

نگارش جشن وزن شمسی

روز یکشنبه هجدهم [رمضان] مطابق چارم بهمن فرخنده بزم
شمسی وزن اختتام حال چل و هفتم ، افتتاح سال چل و هشتم از
سین ابد قرین زندگانی جاودانی حضرت خاتانی در شاه برج دار
السلطنة لاهور که به منحت و رفعت پیناره گزار بروج آسمانی امت
آرایش یافت - خورشید اوج جلال پس ازان که برسم هر حاله بطلا
و دیگر اجناس معبوده بر سخته آمد از مطلع تخت مرمع طلوع
فرموده جیب و دامن روزگار کن زر و سیم گردانید - درین روز میمنت
انروز منصب نه رست صحیفه معالی پادشاهزاده محمد دارا شکوه
باضافه پنجهزاری ذات بدست هزاری ذات و ده هزار سوار مقرر
شد - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش را که پانصد روپیه روزیانه
داشت بمنصب ده هزاری ذات و چهار هزار سوار و عنایت علم و
نقاره و طومان طوغ مرید گردانیدند - علیمردان خان بعنایت نه رستی
خاصه و پاندان مرمع و خوان طلای میناکار بانه پیداله ارگجه خاصه
و خان دوزان بهادر نصرت جنک بعنایت جیق مرمع مر برافراختند -
راجه جسونت سنگه باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنجهزاری
پنجهزار سوار - و راجه رایسنگه باضافه پانصد سوار بمنصب ده
هزاری دو هزار سوار - و سعادت خان باضافه پانصدی ذات بدست
دو هزاری هزار و پانصد سوار نولوش یافتند - و از اصل و اضافه اجناس

از اصناف تجواهر و اقسام صرعی آلات و انواع اقمشه گذرانید *

دوازدهم [رمضان] او از کدورت آباد دنیا به نزهتگاه آخرت

انتقال نمود - پادشاه مهربان و شهنشاہ قدر شناس برفوت آن وزیر

دانا فراوان تاسف نمودند - و باز ماندگان او را بمراحم پادشاهانه که

درین رقیمة مفاجر گذارش خواهد یافت تسلیم و تسکین بخشیدند -

تاریخ ارتحال آن نیک مال * مصرع *

(ز خوبی برد گوی نیک نامی)

و (علامی از دهر رفت) یامته اند - او بمیان تربیت پادشاه ارشاد

گشتگاه بمرتبة تهذیب اخلاق نموده بود که از وجود مکنت و قدرت

به هیچ بیاندیش حسد کیش ضرری نرسید - چنانچه مکرر بر زبان

انصاف ترجمان رفته که از افضل خان درباره هیچ یکی سخن بد

شنیده نشد - باسلام خان صوبه دار بنگاله که بیمن ترشیخ خاقان

فیض گستر ادب دان و کار گزراست خلعت خاصه ارسال یافت

و فرمان قضا جردان صادر شد که بعد از رسیدن سیف خان بصرعت

تمام خود را ببارگاه عظمت و جلال برساند - که خدمت والا مرتبت

وزارت بدو تفویض خواهد یافت - و مقرر شد که تا رسیدن او امور کلیه

دیوانی در حضور اقدس به تنقیح رسد - و شؤون جزیه آنرا دیانت

رایی که خدمت دفتر خالصه و تن بدو مفوض بود سرانجام دهد

و چه غرضان میانه تنخواه ارباب مناصب را بکرامت استماع

معرف رسانیده بروفق حکم عملی دستخط نماید - و اسناد قبول

بخط و مهر و رساله او در دفاتر ثبت شود *

سیانزدهم [رمضان] اصانت خان پراهر ^{نعل} خان و دوچهر

شهر [رمضان] معبد خان بهادر ظفر جنگ را و بیایست
خلعت و حقیقه مرصع و دو اسب از طوبیله خاصه یکی با زین
طلا دیگری با زین طلا و نیل از حلقه خاصه - و پسران او را بمرحمت
خلعت و اسب مرسلند گردانیده به پشاور رخصت دادند - و اول
کومکیان صوبه کابل سید دلیرخان و سید محمد و سید بلی برادران او
و حیات و علول ترین و شیخ عثمان که با یغان ظفر جنگ ادراک شرف
ملازمت نموده بودند بخلعت و اسب مرسلند گشته رخصت معاودت
یافتند - چون بعرض مقدس رسید که پیمانته زندگانی جان نثار خان
که نظم بهکر از تغیر یوسف محمد خان تا شکنجی بدو مفوض شده
بود در اثنای راه نوردهی لبریز گشت - حکومت آنجا بشاه قلی خان
مقرر نمودند - و بعنایت خلعت و اسب مرسلندی بخشیده مرخص
ساختند - درین ایام چون وزیر عطار تدبیر افضل خان را که از حسن
بخلق و سلامت نفس مطمح . انظار پادشاهی گردیده باقصی پایت
اعتبار و درجه اعتماد مرتقی گشته بود و از سنین عمرش که
بهفتاد رسیده بدست و هشت سال در بندگی این درگاه گردون چاه
که مبتغای کامرانی و منتهای امانی ست و خدمت گزاری این
بارگاه خواقین پناه که منشای انضال و منبع آمال است بحربرده
از اسباب کامرانی و مواد بزرگواری انتفاع یافت - چنانچه تفصیل
احوال او در نخستین دفتر این صحیفه مکارم و معالی گزارش پذیرفته
عارضه جسمانی طاری گشت - و از اشتداد مرض ضعف مزاج رو
بفرزونی نهاده - خاقان قنبردان این دیرین ینده را بعیدیت نوازش
فرمودند - آن دستور دانهور مرام نثار بتقدیر رسانیده پیشکش

که از جانب او بنظم بدخشان مسمی پرداخت بازاده بندگی درگاه آسمان
 و مرتبت از بدخشان آمده شرف ملازمت دریافت - بمنابت خلعت
 و منصب پانصدی ذات و صد سوار و خدمت دیوانی صوبه کابل
 بجای شیع عبد الکریم و انعام چهار هزار روپیه مباحات اندوخت -
 و شیع عبد الکریم بدیوانی سرکار گوهر درج خلافت پادشاه زاده
 محمد داراکنه سرانراز گردید - علی بیگ خویش علی مردان خان
 را بخلعت و انعام چهار هزار روپیه برنواخته بتفویض خدمت نظم
 و نسق صوبه کهمیر به نیابت خان موسی آلیه حسب الالتماس
 او ضرر برانراختند - ایسرا داس ملازم راناجکت سنگهرا که عرضه داشت
 او با برهخی مرصع آلات بعلوان پیشکش آورده بود بخلعت برنواخته
 مصحوب او خلعت خامه و دو اسپ تپچاق با زین طلا و مطلق برانرا
 فرستادند *

پنجم [رمضان] بعلی مردان خان شمشیر دراز خامه که بجای
 عصار در خدمت میدارند - و در دکن به دھوپ زبان زد است - و بخان
 دوران بهادر نصرت جنگ اسپ از طویل خامه با زین طلا عنایت
 فرمودند - به پسران میرزا والی صد مهر انعام شد - درین تاریخ به
 حنیف خان حارص اکبر اباد فرمان رفت که بصرعت هرچه تمام تر
 از انجا به بنگاله که در قبول پادشاهزاده بخت بیدار محمد شاه شجاع
 بهادر مقرر گشته است شنافته تا رسیدن آن دره التاج ملطنت از صوبه
 خجندار باغ - صغدر خان بمنابت خلعت خامه و جمدهر
 مرصع با پهلوتار و نیل و حکومت اکبر اباد سرانراز گشته از
 سید شاه حضور دستوری یافت *

نوزدهم [شعبان] بگوهر بحر خلعت پادشاهزاده محمد شاه
شجاع بهادر خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با این طلای میناکار
اوصال یافت *

بیست و ششم [شعبان] منزل علیمردان خان بقدم خدیو
جهاندار بیت الشرف اقبال گردید - خان اخلاص نشان پس از ادای
رسم پا انداز و نثار و نیایش الطاف پادشاهی پیشکشی از ابدان
و اتمشۀ عراق که قیمت آن قریب یک لک روپیۀ شد - بنظر فیض
گستر درآورد - و بدایۀ قبول رسید - و بعنایت اسب از طویلۀ خاصه
موسوم به لعل بی بها با ساز طلای مینا کار مرانرازی یافت - جانهاز
خان بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارائی ذات و هشت
صد سوار و حراست حصار چناده و فوجدارئی مضامفات آن سر برافراخت -
قلعه دارنق قلعه کالنجر بعد الله نجم ثانی مفوض گردید *

بیست و چهار [شعبان] اسب پیشکش بهوج و لد بهارا زمیندار
کچھ بنظر اقدس در آمد - از عرضه داشت متکفلان عمارت حسن
ابدال معروف اقدس گشت - که درین حدود برخلاف سنین
ماضیه برف چندان بارش نمود - که تمامی دشت و صحرا و کربوه
و مناک برآمد *

دوم [رمضان] پیشکش وزیر خان اتمام جواهر و مرمع آلات
و نفایس اتمشۀ و ابدان عراقی و ترکی و شتران نرومایه
از نظر انور گذشت - و قیمت آنچه به پذیرائی رحید مبلغ پنج
لک روپیۀ شد - کفایت خان بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی
مربۀ قلدهار مختصر گردید - میر یحیی کابلن نوکر معتمد والی بلخ

معلی نهاده بود : باپسران خود شرف اندوز ملازمت گشته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه با چارقب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پهلوانکداری و شمشیر مرصع عز افتخار اندوخت - جلال پسر دلاور خان کاکر بخاعت و خدمت فوجداری جمو از تغیر شاه قلی خان فرقی عزت بر انراخت - بیوسف خواجه و حسن خواجه بخاری هفت هزار روپیه و به تولک بیدگ کاشغری که تازه از ماوراء النهر آمده بود - دو هزار روپیه انعام شد *

دوم [شعبان] سال ۱۳۴۸ هجری قمری رضویه سید جلال گجراتی که بطلب خدیو انصال از گجرات روانه پایت سریر سدره نظیر شده بود - احرار سعادت ملازمت نمود - یوسف محمد خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و بصوبه داری ملتان بعد از تغیر حکومت بهکر - و جان نثار خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و بنظم بهکر - و یک تار خان باضافه نهصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و پانصد سوار - و بحکومت سیوستان سرانرا از گشتند *

پانزدهم [شعبان] علیمردان خان را بعنایت پنج لک روپیه نقد و ده تقوی پارچه از نسایج بنگاله عز امتیاز بخشیدند *

شب پانزدهم [شعبان] مبلغ ده هزار روپیه مقرر بارباب احتیاج عطا فرمودند - و عبادت مخصوص آن شب متبرک بنقدیم رسید *

پانزدهم [شعبان] بمیدن دور خلافت و بادشاهزاده مراد بخش پوشتین خاصه عنایت شد - سعید خان بهادر ظفر جنگ و راجه جسونیت جنگه نیز بمرحمت پوشتین سوار ابرو روپیت خوازش یافتند *

آن دولت نقد و جنس بسیار بطریق موغات فرستاد - چنانچه
 بمحمد محسن که از جانب شاه بهمان داری او مقرر بود - دوهزار
 تومان از نقد و جنس رسید - بنام پادشاه فیض گستر را که یکی
 از بندگانش که هنوز باقصای مراتب جاه و مفتیهای مدارج دستگاه
 نرسیده از فزونی اسباب دولت و فراوانی مواد مکنت با این همه
 اخراجات که در چندین سفر دور دست کشیده - شایسته پیشکشی که
 شرف پذیرائی یابد - از نظر دشوار پسند خدیو جود پرور بگذرانند *
 شب بیست و هفتم [رجب] که شب معراج سرور موجودات
 است - مبلغ ده هزار روپیه مقرر بصلحا و حفاظدار السلطان لاهور
 مرحمت شد *

نمره [شعبان المعظم] بعلامی افضل خان و شایسته خان و وزیر
 خان و صفدر خان و جعفر خان و چندی دیگر از نوئیان والا مکان
 خلعت زمستانی عنایت فرمودند - شاه قلی خان بانعام بیست
 و پنج هزار روپیه نقد نوازش یافت - آتش خان دکنی یک فیل
 پیشکش نمود - راجرپ ولد راجه جگت سنگه بهرحمت خلعت
 و فزونی منصب و عنایت اسپ و خدمت فوجداری کوهستان
 کانگره مباهی گشت - محمد اتای رومی که علیمردان خان او را
 با چند رومی دیگر بدرگاه معلی فرستاده بود - چون از دل بستگی
 زاد و بوم که پنهان کهل منشان است - قدر خدمت گذاری این
 آستان جاه و جلال ندانسته آرزوی رخصت نمود - او را بعنایت خلعت
 و ده هزار روپیه نقد بر نواخته مرخص گردانیدند *

ششم [شعبان] سعید خان بهادر ظفر جنگ به فرمان والا رو بمقبعه

مقرر فرمودند - تا طبیعت او که از دیر باز بآب گوارا و هوای دلگشا
هوگر است - ازین سرزمین نزهت آگین نشاط تازه اندرزد -
و بمرحمت خلعت خاصه با نادری و خنجر مرصع با پهلوکثاره و
برخی اتمشۀ نفیسه هندوستان بهشت نشان از زر تار گجرات و
لختی پشمینه کشمیر برنواختند - و از وفور رانت پاندان متفاکر
مملو به پان خاصه باخوان و سفلدان طلای ساده - عنایت نموده
فرمودند - که بخوردن پان که از گزین نعمای مواد اعظم هندوستان
است - اعتیاد نماید - خان هزاران بهادر نصرت جنگ که بحکم
والا - در خدمت گوهر اکلیل سلطنت پادشاهزاده محمد شاه شجاع
بهادر - از کابل باتک آمده بود - و بموجب فرمان قضا جریان از انجا
یلغار نموده - و با وجود جساست در هفده پهر این مسافت بعید
نوردیده بدرگاه گیوان جاه رسید - و درین روز مبارک سعادت
ملازمت اندرخته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه
با چارقب طلا دوزی سر برافراخت - پیشکش صفدر خان پانصد
اسپ عراقی - که از انجمه چار صد به پذیرائی رسید - و صد بار
مرحمت گشت - و اصناف اتمشۀ و امتعۀ نفیسه ایران از نظر
اکسیر اثر گذشت - و پنج لک روپیه قیمت شد - صفدر خان
بیم تر بیت و نوازش خدیو دریا نوال خدمت سفارت بآئین
شایسته بتقدیم رسانید - از آداب دانی و قاعده منجی او شاه
صفی بخانه وی آمد - و انعام تلافی نمود - شاه نه هزار تومان
نقد و هشتاد اسپ با بندی دیگر اشیا بدعوات داد - و ارمغان
قریب یک لک روپیه از نفایس هندوستان پیشکش کرد - و باعدیان

تا روز رخصت در لک روپيه نقد و جنس پنجاه هزار روپيه باو عنايت شد - و مصحوب او جهت شاه صفی صراحي و پيدائى مرصع با ركا بى كه قيمت همه پنجاه هزار روپيه بود ارسال نمودند *

نوزدهم [رجب] بروضة بهشت آئين حضرت جلالت مكاني انار الله برهانه تشریف برده پس از تقديم آداب زیارت مبلغ پنج هزار روپيم بساكنان آن. مكان مزيف و پنجهزار ديگر ضعفا و اهل استحقاق عطا فرمودند *

بيستم [رجب] حسینی كه در ذي الحجة دهم سال ميممنت اشتمال از جلوس اقبال به ايران زمين دستوري يافته بود باهتمام آهتان فلک نشان چهره طالع بر افروخت - و بعنايت خلعت ر انتخار بر انبراخت *

تفويض ايلات صوبه کشمير بعهده

تونينان رفيع الشان على مردان خان

درينولا عاطفت باشاهي اقتضای آن نمود كه چنانچه عليمردان خان بمنصب عالي و ديگر عنايات بتواتر و توالي مباهي گشته است بحكومت صوبه كه در لطايف آب و هوا از ديگر صوبجات امتياز داشته باشد مريلندي يابد - بنا بران روز مبارك دوشنبه پيسست و دوم رجب خطه دا پذير كشمير را كه مرآمد متنزهاات روي زمين است - بل روضه از فردوس برين - و بغزونی رياض و انهار و فراوانی رياضين و اشمار نم البدل ولايت قندهار - از تغيير ظفر خان در اقطاع خان مزبور

مصحوب حکیم مسیح الزمان ارسال داشته بود با زین مرصع دیگری عراقی با زین طلا و چهار فیل از انجمله ایک فیل کلان کوه شکوه دندان دار با پراق ثقره و جل مخمل زربفت عز افتخار اندوخت - و انعام منزل اعتماد الدوله که بسرکار فیض اثار تعلق داشت و از منازل بتکلف دارالسلطنه است ضمیمه عنایات گردید - از تاریخ روانه شدن خان مزبور از نندهار باراده بندگی درگاه سپهر اشتباه ناهنگام ملازمت جنس مبالغ يك لک روپيه بمرات برای مریبلندی او ارسال یافته بود - درین روز آنچه سواي حویلی عنایت شد نیز یک لک روپيه قیمت داشت - و عنایات دیگر که بدفعات برومی کار آمده در محل خود گزارش خواهد یافت - و ده کس از نوکران معتمد خان مشار الیه بعنایت منصف درخور حال و انعام بیدست هزار روپيه کام اندوز گشتند - و ازین جمله حسن بیگ و علی بیگ که بخان مذکور قرابتی دارند بخلعت و خنجر مرصع - و هشت دیگر بخلعت نوازش یافتند *

هژدهم [رجب] بخواجه خواند محمود که احوال او در آخر جلد اول گزارش یافت و از کشمیر باستان معلی آمده دولت ملازمت اندوخت فرجی شال و دوپست مهر عنایت شد - یادگار بیگ سفیر ایران که در دار الخلافه اکبر اباد دامتورجی مراجعت یافته بود و بواسطه سرانجام ناگزیر در لاهور چندی توقف نموده درین تاریخ باز بشرف تقبیل سده منیه نایز گردید - و بعنایت خلعت و جیقه مرصع و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپيه مفتخر گشته دیگر باره رخصت انصراف یافت - از روز ملازمت

و معتبر دولت صفویه که احرام استلام سده حرم احترام از ایران بسته
برآمده بود بطواف عتبه ملایک مطاف دولت اندوز گشت -
و بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه سريلند گرديد - تکه پینگ
خوبش يلنگنوش از بلخ آمده دولت کورنش دريافت - و نه امپ
پيشکش نمود - و بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپيه برنواخته
آمد - پانصدکس از گرز بردار و يماول و قور بردار بقدر مرتبه از
پيشگاه مرحلعت فتوحی مخمل کلابتون دوزی يافتند *

پانزدهم ماه مذکور روز مبارک در شنبه مطابق غره اذر ماه
خاقان سليمان مکان با شوکت فلکی و شان ملکی بدولت خانه
والای دار السلطنه لاهور متوجه گشتند - و به زر و سيم نثار
جهانيان را کامياب ساخته بعد از سپری شدن یک پهر و دوگزي
بآن مکان اقبال آشیان رسیده جهروکه دولت خانه خاص و عام
را بانوار جبین مهر آئين برامروختند - و بحکم والا معتمد خان
مير بخشی و تربيت خان بخشی دوم علي مردان خان را تا بیرون
دروازه دولت خانه خاص و عام استقبال نموده درین ساعت
فرخنده که برای ملازمت او مختار ستاره شناسان بود بشرف
استلام عتبه فلک مرتبه رحمانيدند - او بعد از اداي اداب کورنش
و تسليم و ادراک دولت ملازمت هزار مهرنذر گذرايد - و بعنایت
خلعت خاصه با چاروقب طلا دوزدی و جيقه مرصع و خلجیر
مرصع با پهلکناره و شمشیر خاصه مرصع و باضافه هزارهی ذات و هزار
سوار بمنصب شش هزاري ذات و شش هزار سوار و بمهرمت
نواسپ یکی عربی که علي پاشا حاکم بصره برسم پيشکش

پانصد سوار سرانراز گردانیدیم - و یرلیغ والا به عید خان بهادر ظفر جنگ عز صدور یافت - که چون بعد از آن کار ساز بنده نواز صہبات آن حدود حصن انجام یافتہ یوسف محمد خان را بہ بہکر و جان نثار خان را بہ سیوستان فرستادہ و کلاہت قلعه و صوبہ قندھار بقلیچ خان باز گذاشتہ خود با تئمہ لشکر بکابل بیاید - و بعد ازان کہ دارالسلطنہ لاهور بہا ہجہ فواء ظفر انڈما ضیاء تازہ یابد بتعمیل خود را بدرگاہ معلی برساند *

ہشتم [جب] از آب بیاہ عبور نمودند *

ہشتم [رجب] صفدر خان با ضادہ ہزاری ذات و پانصد سوار بمنصب پنج ہزاری ذات و سہ ہزار سوار مباہی گردید - مہیس داس راتھور کہ سابق نوکر راجہ گجسنکہ بود و پس ازان ملازم راجہ جسونت سنگہ در سلک بندہای درگاہ انسلاک یافتہ بخلاعت و منصب ہشت صدی ذات و سہ صد سوار مرعزت بر افراخت *

دہم [رجب] کنار تالاب راجہ تودرمل محط سردقات رفعت گشت - وزیر خان صوبہ دار پنجاب با پسران بتلذیم عتبہ فلک رتبہ سعادت دو جہانی انداختہ ہزار مہر نذر گذرانید - و قاص حاجی مخاطب بشاہ قالی خان فوجدار دامن کویہ کلکریہ - و بختیار خان فوجدار لکھی جنگل و دیگر بندہائی تعینات پنجاب نیز شرف اندوز ملازمت گشتند - شاہ قلی خان بمرحمت اصپ و فیل نوازش یافت *

چاردہم [رجب] پاف ہشیار خان بنزول اقدس فروغ آمد گشت - محمد حسین برادر میر فتح ہمدان تفنگچیان صفائیان

که چار کروهی شهرمت برآمد - و درانجا بر هر دو روی آبی که به مهانه خضرپور مشهور است - و سر راه مکان مقهور - در دو روز چهار حصن برافراخته بتوپ و تفنگ و دیگر آلات جنگ محکم ساخت - پس از استحکام این قلاع با آنکه نوار قلیای همراه داشت خواست که به پیگار این جماعه نابکار بپردازد - از انجا که نصرت همغان اولیای این دولت ابد میداد است از استماع استحکام مهانه و دهاپه و اراده پیش رفتن مجاهدان اسلام باس و هراس بران جماعه خناس مستولی شد - و سر رشته تماسک از دست داده بر اهی که آمده بودند باز گشتند - احلام خان بشهر معاودت نمود * بیست و چهارم [جمادی الثانیه] رایات ظفر از سهند بره نوردی درآمد *

بیست و هفتم [جمادی الثانیه] ساحل آب ستلج مضرب خیمام گشت - روز دیگر بره جصری که از سفن برین دریا بسته بودند عبور فرمودند - سبل سنگه ولد راجه سورج سنگه از تعیناتیان احمد اباد بمنصب هزاری هزار سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید * غره رجب بقلیچ خان فرمان شد که چون ولایت بست با توابع در تبول عزت خان ولد یوسف خان تکریمه مرحمت شده - محافظت حصون آن بدو مفوض گشته - ولایت زمین داور در جاگیر میرزا محمد و حراست قلعه آن بمومی الیه مقرر فرموده ایم - ایغان را بقلع مستور فرستاده نوکران خود را که درین دو قلعه گذاشته - طلب نماید - و عزت خان را باضافه پانصدی چار صد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار - و میرزا محمد را از اصل و اضافه بمنصب هزاری

باین جانب آمده بعضی ازان بسعادت اسلام مستعد گردیدند - و
مانکترای با متعلقان و جمعی که همراه او و بعد از برآمده بودند
و چهارده فیل و نزدیک نه هزار کس از مگ و تلنگ که دران
سرزمین نهنک دریای جنگ اند به جهانگیر نگر رسیده اسلام خان
را دید - و سه فیل بوی داد - خان اورا بهرام بادشاهانه مستظهر
گردانیده پنج هزاره روپیه از جانب خود رسانید - و منزلی بجهت
او معین ساخته و مبلغی بواسطه اوقات گذار اوم همراهانش تا رسیدن
یرلیخ والا در باب منصب و جاگیر مقرر گردانیده کیفیت این ماجری
بدرگاه آسمان جاه معروض داشت - و مقاهیر مگ که بعزیمت پیکار
مانکترای آمده بودند بعد از رسیدن چانگام چون دانستند که اوبالایی
دولت ملتجی شده به بهلوله در آمده است - در چانگام باعداد ادوات
کارزار استعداد پیکار نموده بدریای میان سری پور و بهلوله که کشتی
دران ازین رو بآن سو روزی یکبار بیش نتواند رفت باین اندیشه
که هرگاه مانکترای از بهلوله روانه جهانگیر نگر شده خواهد که ازین
آب بگذرد بیلک ناگاه رسیده کار او بانجام رسانند در آمدند - ازان رو
که مانکترای پیش از رسیدن مخاذیل بقابوگاه دست انداز باصطظار
اولیای دولت از آب گذشته بجهت نگیر نگر آمده بود بر دست
نیافتند - و چون اکثر لشکر بنگاله بفتح آشام اشتغال داشت کوتاه
بیملای بفرزنی توب خانه و کثرت سفاین نبرد که زیاده از پانصد
جلبه و صد و پنجاه غراب و پنج منزل جهاز خرد پراساز بود قدم
جرات پیش نهادند - امام خان برین جرات کهمی یانته با محلدار
خان و دیگر کومیان و تابینان که باو همراه بودند باندا از نبرد به دهانه

نزدیکست پیغام کرد که مراجز عتبه پادشاه گیتی پناه ملجانیست
 بهره اشاره رود بعمل آرم - چون این ماجری از نگاشته سنجر باسلام
 خان رسید بسنجر و سید حسن مکنه تهنه دار بهلوه نوشت که
 باستعجال تمام بسرحد مگ رسیده اورا بیاورند - سنجر بموجب
 نوشته باجمعیت خود و سوار و پیاده ناظم صوبه که برسم کمک نزد او
 می بودند بکنار آب پهنی که سرحد بنگاه و مگ است رفته چندی
 را با نوشته اسلام خان که برای استمال و اطمینان مانکنترای نگاشته
 بود از آب گذرانیده نزد او فرستاد - و خود باهمریان نزدیک دریست
 جلیه مگ را که بقصد گرفتن سر راه برمانکنترای رسیده بودند
 بضرب تیر و تفنگ برگردانیده مانکنترای را که برکنار آب آمده
 بود از آب گذرانیده بجگدیه آورد - درینوا سید حسن مکنه نیز
 با جمعیتی که درتهانه داشت باینان پیوست - و چندی از راه احتیاط
 باتفاق در جگدیه توقف نمودند که اگر لشکری ازان زمیندار ناپاک
 از راه خشکی تعاقب کند تنبیه و تادیب نموده گذارند که بجماعه
 که از چات گام برآمده پی هم می آمدند آسیبی توانند رسانید -
 و بمیدان حسن نیت اولیای دولت مردم بنگاه نزدیک ده دوازده
 هزار تن از مرد و زن که در چاتگام و آن نواحی دریند ارماد فرنگ
 جان میکنند - بعد از چهل سال رستگاری یافتند - و پس از روزگار
 دراز باوطان مالوفه رسیدند - و فرنگیان چاتگام که بموافقت مانکنترای
 با مرزبان رختک و مردم آنجا مخالفت داشتند از آنجا برآمده
 برخیز بطرف فرنگستان رفتند - و چندی با یک غراب و یک پتایل
 بدست مردم سید حسن گرفتار گشتند - و لختی بخواهش خود

از نوکران مرزبان مذکور با زن ناموس دشمن او ساز گاری نموده پسر را از میان برگرفت - و خود بجای او برنشسته خداوند گیر و دار ملک رخنه گشت - و چون آن فرومایه از مانکنترای برادر حقیقی زمیندار پیشین که در زندگانی او باستقلال تمام بحکومت چانگام می پرداخت دل نگرانی داشت - جمعی را فرستاد تا او را بدام و دانه مکرو حیل بدست آورده رهگرایی نیهتی گردانند - اینان به چانگام رسیده مانکنترای را به تزویر و تبلیس از آنجا برآوردند انجام کار او پس از قطع لختی مسافت باعظم یکی ازان جماعه برآز و انداز اینان مطلع گشت - و اکثر این گروه را از خود ساخته و هر که بهار در نیامد او را کشته باتفاق آن مردم و جمعی از مگان و فرنگیان بچانگام مراجعت نموده جانشین برادر گردید - و پوانجان نام مگی را که برادرش نواره چانگام و دیگر کارهای آنجا باو باز گذاشته بود باخود متقی گردانید - و جماعه که از اصالت و حمیت به مری و سرداری آن بلایه بی مایه صرفه نمود نمی آوردند از اطراف آمده به او پیوستند - او کشتیهایی چات گام را بآلات جنگ ساز و سامان نموده باسفاین فرنگیان آنجا و لشکری که فراهم آورده بود همراه پوانجان به نبرد لشکر رخنه روانه ساخت - اتفاقا پوانجان از بسیاری نواره و لشکر رخنه در خود متاب مقاومت نیانته بانواره که همراه داشت بمطایه رخنه می پیوندد - دو لشکر پیشین و پسین اتفاق نموده رو بچانگام می نهد - مانکنترای از دیدن این جدائی و بیوفائی با عیال و انبیا و جمعی از همهرهان از ریه خشکی بموی بهلوله روان شد - و بسختی تر خان تهاه دار جگدیه که بضرحد مگ

علی اکبر گزوری آنجا تفویض فرمودند - یادگار بیگ برادر زاده
نذر بیگ طغائی امام قلی خان والی تبران که بازروی بندگی
این درگاه ملاطین پناه از بخارا آمده بود استلام سده سینه نموده
در سلک بندگان منسلک گشت - و به عنایت خلعت و خنجر و
شمیر یراق طلا و منصب هفتصدی ذات و در بهشت موار و اسب
و انعام پنج هزار روپیه مریبلند گردید *

بیست و دوم [جمادی الثانیه] صفدر خان که از ایران
مراجعت نموده بود و جریده رسیده - شرف ملازمت دریافت - و هزار
مهر بطریق نذر و نه اسب عراقی که همراه آورده بود بر مبدل
پیشکش گذرانید *

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] پیدادشاهزاده کامگار والا مقدار
محمد اورنگ زیب بهادر ده اسب پنج تپچاق و پنج راهوار همراه
محمد صادق ملازم آن والا گهر فرستادند - بعالی مردان خان پوهندین
مهر خاصه مصحوب محمد مراد مالدوز ارسال یافت - هرگنه بتنهاده
که چل و یک لک دام جمع دارد از راه عنایت بانعام علامی
انضال خان مرحمت فرمودند *

زینهارى شدن مانکترای برادر زمبدار مک باولیاى
دولت بلند صولتا و حدوث حوادث دیگر
از مرصه داشت اسلام خان ناظم ملک بنگاله بمسامع حقایق
مجامع رحید که پس از فوت زمیندار رخنگ بهر او بعضی
جمعى از ارباب رتق و رفق آن سرزمین جانشین شده بود - یکنی

در دولتخانه خاص و جهر و کتۀ مبارک و خوابگاه والا و محل مقدس را در حضور اقدس مقرر ساخته به میر علی اکبر کروری سپردند. حواله نموده بودند - که این منازل دلگشا را بر اطراف تالاب و مهنابی چبوتره در میان آن موافق طرح بانجام رسانند - و در حین مراجعت الویۀ ظفر طراز از دار السلطنه تصرفی چند درین عمارات نیم کاره فرموده - درینولا آن تصور بی تصور بنزول سعادت موصول زیب و زینت یافت - و همگی آن مغانی جنانی خصوصاً عمارت آرامگاه مقدس که رو بجانب آب است - و دولتخانه خاص که رو بجانب باغ هستندیدۀ خاطر مشکل پسند افتاد - و پنج روز دران ابدیۀ میامن امکنه بعشرت گذرانیدند *

نوزدهم [جمادی الثانیه] عبد الغفور ایلچی بلخ بعنایت خلعت و اسب و انعام پنجهزار روپیه کامروا گردیده ببلخ مرخص گشت - و بهمرهان او هزار روپیه مرحمت شد *

بیست و یکم [جمادی الثانیه] یمین الدوله آصفخان با پسر خود بهمنیار و نواسۀ خود عبد الکافی پسر میر میران و کار خانجات سرکار خاصۀ شریفه از عقب رسیدۀ احرار سعادت ملازمت نمود - و بعنایت خلعت خاصه مر اختصاص بر افرخت - درین روز معز الملک بمرحمت خلعت و حکومت سورت از تغیر حکیم مصیح الزمان و امینا ارورغۀ کرکیراق خانۀ گجرات بعنایت خلعت و فزونی منصب و مرحمت اسب و بجای معز الملک بمخدمت دیوانی و امینی سرکار سپردند مر اقرار گشتند - و نوحداری سرکار سپردند که آن نیز بمعز الملک تعلق داشت بمیر

از طوبیله خاصه با زین مطلا بلند پایگی بخشیدند - غیرت خان
 بمنایت خلعت مفتخر گشته دستوری مراجعت دار الملک دلهلی
 یافت - باقی خان را که در تنبیه مفسدان اسلام آباد مصدر ترون
 شده بود بار سال خلعت و نقاره نوازشی فرمودند - بهرام ولد صادق
 خان بخدمت بکولبی از تغیر غارف بیگ ولد تاتار خان و
 مرحمت خلعت سرافراز گشت - بکوکب ولد قمرخان درویش
 مهر انعام شد *

دوازدهم [جمادی الثانیه] باغ انباله که دران عمارتی بهرکاری
 متکفلان مهمات ملکه جهان مالکه زمان بیگم صاحب ترتیب یافته
 به نزول اقدس طراوت و نصارت تازه یافت - و پاشاهزاده جهانیان
 به مراسم ضیافت پرداختند - شب چاردهم بحکم عالم آرا مجلس
 مهتابی آرایش پذیرفت - و صفائی جا و نعمه خنیا گران ناهید
 نوا دیده را نور و دل را سرور بخشید - و سه روز دران چمن قیض
 انجمن مقام شد *

شانزدهم [جمادی الثانیه] از انباله کوچ نمودند *

هزدهم [جمادی الثانیه] بدولتخانه سپردند که پیوست
 باغ حافظ رخنه بنا شده تشریف فرمودند - بحکم حضرت جنت
 مکنی متصل آن باغ تالابی بدرازی صد و بیست گز و پهنای
 صد و ده احداث یافته بودند چون از تراوش آب چنانچه باید
 لبریز نمی گشت - مال هفتم جلوس اقدس در اثناء توجه
 رایات ظفر سمات بدار السلطنه لاهور حکم شده بود که بعد از نهضت
 رایات جلال تالاب از آب پرداخته تراوش را بجا نمایند - و طرح

آغاز دوم سال دور دوم از جلوس مبارک

روز شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و چل و هشت هجری
 مطابق هفدهم مهر که سر آغاز دوم سال دور دوم است چهره‌کشی
 مسرت گشت - جهانیان شهرت از سر گرفتند - وفیض جود شهنشاه
 مفضل در بر - درین تاریخ محادی تصبیه گدازه بر ساحل دریای
 چون خیام فلکی ارتفاع بر افراخته آمد - درین روز خاندان قلی ملازم
 علیمردان خان عرضه داشت او را با دوازده رومی که والی ایران
 بعد از فتح ایروان بقندهار فرستاده بود چنانچه گذارش پذیرفت
 بدرگاه آسمان جاه آورده بوماطت ملنزمان پایه اورنگ جهانستانی
 گذرانید - او بعنایت خلعت و انعام هزار روپیه و رومیان بمرحمت
 خلعت و انعام چار هزار روپیه سرافراز گردیدند *

هفتم [جمادی الثانیه] موضع اختیار پور از توابع پرگنه
 اندری منزل اقبال شد و از فزونی عاطفت خلعت خاصه و پالکی
 عاج با یراق طه بعلمردان خان که تا حال از سواری آن راحت
 اندوز نگشته بود عنایت نموده مصحح خاندان قلی ملازم او ارجال
 داشتند - صباح آن فیلی با یراق طه که پادشاهزاده بیدار بخت
 محمد اورنگ زیب بهادر فرستاده بودند از نظر مقدس گذشت -
 ین تاریخ واجه جسونت سنکه را بمرحمت خلعت خاصه و اصی

بیست و پنجم [جمادی الاولی] موضع بکرواله از مضامین برگشته
 پالم مخیم بارگاه جلال گشت - و علامی افضلخان و راجه جسونت منگه
 و دیگر بندگان که حسب الحکم در دهلی مانده بودند بمصر منصوب
 پیوستند - بقره باصره سلطنت سلطان سلیمان شکوه نخستین خلف
 مهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه عنایت شد - از آنجا که
 گذارش تفصیل انعام و انضال پادشاه ابر دست باعث اظتاب این
 کتاب میمنت نصاب میگردد ناگزیر خاصه صدق نگار برسمیل اجمال
 می نگارد که درین سال فرخ فال مبلغ نوزده لک روپیه پادشاه
 زادهای والا مقدار و دیگر مردم انعام شد - امید که مفضل بی همال
 ابواب احسان و انضال این پادشاه دریا نوال بر اصحاب امانی و
 آمال مفتوح دارد *

پایه شد - درین تاریخ دوازده نیل پیشکش معتقدخان ناظم
لوقیمه از نظر انور گذشت - راجسنگه پردهاں راجه جسونت منگه
یکجا نیل پیشکش نمود *

چاردهم [جمادی الاولی] بروغه خلد آئین حضرت جنیت
آشیانی تهریف برده بعد از ادای آداب زیارت پنج هزار روپیه
بسدنه آن مکان فیض نشان و جمعی دیگر از اهل استحقاق عطا
فرمودند - و از همانجا بزیارت مرقد سلطان المشایخ قدس الله صرة
پرداخته دو هزار روپیه بخدمه آن مضجع شریف عنایت نمودند *
پانزدهم [جمادی الاولی] عنان گلگون فلک خرام از دار
الملک دهلی بصوب پالم منعطف ساختند - و کنار بند آب کرنال
را که اصالت خان دو ایام صوبه داری دار الملک مذکور بسته بود
منزل اقبال گردانیده روز دیگر مقام فرمودند - و محمد حسین برادر
همت خان را باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار برنواختند *

هفدهم [جمادی اولی] ظلال ریات جلال بر قصبه پالم

مبسوط گشت *

نوزدهم [جماد الاولی] از اینجا کوچ شد - در ایام عشرت

الدولی صید و شکار یک روز پنجروز و دو آهوک تا حال در یک

روز این قدر شکار نشده بود و از نوادر اتفاقاتست بتفنگ خاص بان

شکار خاصه گردید - الله ویردی خان دستور معارفت متبرا یافت -

جمال خان قراول و قاضی عمر میر شکار و نذر محمد خان بمرحمت

امپ مرافراز گشتند *

بیست و دوم [ربیع الثاني] محمد یوسف که بدینوالی

مهرین پور خلافت منصوب بود بحرمدین مکرمدین دستوری
یافت - و متاع یک لک روپیه از جمله پنج لک روپیه که هنگام
اورنگ ارائی نذر حرمین شریفین فرموده بودند مصحوب او به
نیاز مندان آنجا ارسال داشتند *

بیست و چهارم [ربیع الثاني] موکب گینی نورد از آنجا
کوچ نمود *

بیست و ششم [ربیع الثاني] هوالی مهتر بر ساحل دریای
چون دایره شد - در پی مغول الله و یردی خان تیولدار آنجا بملازمت
اقدس نایز گردید - فرمان شد که تا پالم در رکاب دولت باشد -
و جعفر پسر کلان او را اسپ عنایت نموده دستوری دادند که
بجاگیر پدر برود *

چهارم جمادی الاولی موضع بکھولا که سه منزلی دارالملک
دهلی امت معسکر اقبال گشت - و غیرت خان صوبه دار آنجا
بوسم پذیره آمده احراز سعادت ملازمت نمود - چون بقدمی مسایع
رسید که در نواحی موضع بلی و فرید آباد شیرین چند فراهم آمده
آردوی بزرگ را همراهی علامی افضلخان از راه راست روانه دهلی
ساخته بمصطاد متوجه گشتند - و در سه روز شش قلاده شیر سه نفر
و سه ماده بتفنگ شکار نموده هفتم گهات خواجه خضر را محط
مرادقی عظمت گردانیدند *

هشتم [جمادی الاولی] حاجت دهلی بورود الیه ظفر طراز
سعادت آمون گردید - و دولتخانه نورگده بنزول اقدس آسمانی

چهارم: مدت چهار سال مہری گشتہ بود - نہضت اقدس بدان

صوب مقرر شد *

ہفتم: شالزہم این مہ [ربیع الثانی] سیف خان را بمرحمت خلعت و حراست شهر اکبر آباد - و راجہ پتہلداس را کہ درینوقت بحکم والا از دہندیرہ بدرگاہ خوانین پناہ رسیدہ بود بعنایت خلعت و جمدھر مرصع و اسب با زین مطلا و خدمت قلعه داری قلعہ اکبر آباد بر نواختہ - و خدمت فوجداری ہر دو روی آب بدستور سابق ہز آگاہ خان بحال داشتہ سر و کوتوالی شهر بشرف الدین حسین مغرض نمودہ *

ہفدہم: [ربیع الثانی] در ساعت خجستہ از دارالخلافہ رکعت فرمودہ دولتخانہ گہات سامی را بفر نزول اشرف سعادت آمود گردانیدند - و یمن الدولہ را بعنایت خلعت خاصہ عز اختصاص بخشیدہ بواسطہ ضعفی کہ داشت بدارالخلافہ مرخص ساختند - و حکم شد کہ بعد از ایام بارش گار خانجات پادشاهی را ہمراہ گرگتہ روانہ حضور شود - میرزا رستم و خان عالم و لشکر خان بخلعت سر برافراختہ رخصت دارالخلافہ - و عبداللہ خان بہادر فیروز جنگ بخلعت و اسب از طوبلہ خاصہ با زین طلا و نیل از حلقہ خاصہ سرافراز گشتہ دستوری پتہ - و سید خان جہان بخلعت خاصہ و اسب از طوبلہ خاصہ با یراق طلا مہابی گردیدہ اجازت قبول یافتند - شایستہ خان کہ بفرمان قدر توان از دواتپاد روانہ درگاہ عرش اعتہاد شدہ بود سعادت تقبیل عنینہ گردون مرتبہ دریافت - بر اچہ جہانیت سنیکہ اسب از طوبلہ خاصہ با زین مطلا مرحمت فرمودند *

شمارش بنصف رسید جمع آن یک عمرور و شصت یک دام که مطابق دوازده ماه چهارلک روپیه میدهد مقرر گردید - لله الحمد که همگی ولایت بکلانه باقبال جهان پیرانی پادشاه انجم سپاه کهایش یافت - و علامات کفر که از دیر باز دران دیار شایع بود بآیات اسلام مبدل گشت - درین فتح گزین صد و بیست توپ خرد و بزرگ از حصون مسطوره بتصرف اولیای دولت قاهره درآمد • اکنون بنگارش فتح رامنگر که از

مضافات بکلانه است می پردازد

ولایت مذکور را سوم دیو داماد بهرجی که مرزبانان آن دیار از نیاگان خود بارت یافته بود در تصرف داشت - چون بهرجی برهمونی طالع رهبر عبودیت و هوا جوئی اولیای دولت ابد مدت شد و نیرنگی اقبال جهانکشا معلوم همگان گردید نزد حکیم مهیج الزمان بسورت رفته ملتجی گشت - و بوساطت او عهد طلبیده بملازمت پادشاهزاده بلند اختر شتافت - از آنجا که خرچ رامنگر از دخلش افزون بود آن والاگهر این ولایت را برمرزبان مرزبور باز گذاشته مقرر ساختند - که هر سال ده هزار روپیه بطریق پیشکش میداده باشد - و حقیقت بدرگاه آسمان جاه معروض داشتند - و برطبق قرار داد آن ستوده سیر فرمان اقدس بصدرور پیوست •

انتهاض الوبه طفر طرار بصوب دارالسلطنة لاهور

چون از فروغ بخشی ساحت دارالسلطنة لاهور عبده پرتو ریایات

مغایب شود توابع و لواحق را با پنه و بار دران جا گذاشته بملازمت
 برهم - و امیدوارم که بدولت بغدادی درگاه کیوان جاه مربرافرازم -
 اختر برج جهان داری ملتسمات اورا پدایه سریر عرش نظیر معروض
 داشتند - و مادر ازرا بعبایا پرنواخته مرخص گردانیدند - چون
 بهرجی اکثری طریق مطاوعت و فرمان پذیرئی اولیای دولت قاهره
 سپرده پیدشکن میفرستاد - و هنگام کار بطلب سردار عسکر دکن
 حاضر می شد - خاقان ممالک ستان بعد از رسیدن عرضه داشت
 پادشاهزاده جهانیان حسب الائتماس آن والا گهر اورا بمنصب سه
 هزارئی ذات و دوهزار و پانصد سوار و عنایت پرگنده سلطان پور بجبهت
 توطن نوازش فرمودند - بهرجی پس از ورود یرلیغ قضا نفاذ مطمین
 گشته غره ماه صفر [۱۴۸۸] از حصار برآمد - و سران لشکر نصرت طراز
 را دریافته بخدمت پادشاهزاده کامگار رسید - و بخلعت و جمدهر
 مرصع و اسب و فیل سربرافراخت - و چون ولایت مذکور در انعام
 پادشاهزاده والا قدر مرحمت شده بود آن بخت بیدار از قبل خود
 محمد طاهر را بحر است مولهیر و حکومت آن ولایت و هفت
 معتمد دیگر را به پاسبانی هفت قلعه دیگر معین ساختند - و قلعه
 پیدول که از جمله قلاع نهگانه است و آنرا رودبای زمیندار از قوم بهرجی
 متصرف بود نیز بعضی آن بخت بیدار کشایش یافت - و چهارم ربیع
 الاول [۱۴۸۸] رودبا بملازمت آن سر جویدبار کشور ستانی رسید - جمع
 ولایت بکانه در زمان آبای بهرجی آنچه از گرفتار مرزبانان آن مرزمین
 برونج پیوسته بیست لک تنگ معمول آن ملک که تنگ نه تنگ رایج باشد
 بود - و درینوقت که بمصرف بندگان این دولت در آمد - چون

سال هجسته [سنه ۱۰۴۷] آن کام گارسه هزار سوار جلادت آثار و دو هزار
پیانده تفنگچی از بندهای پادشاهی بسرداری مالوجی دکنی و دو
هزار سوار از مردم خود بسرکردگی محمد طاهر که از نوکران معتمد آن
والا افتدار است بدانصوب تعین نمودند - سران لشکر فیروزی
سرانجام آذوقه نموده برة نوردی در آمدند - و بضبط سبل پرداخته
پدای قلعه مولیر رسیدند - و دهم رمضان سه قشون ترتیب داده از
سه جانب حصار باری دورش نمودند - سوارزان عرصه و غا جمعی
کثیر از طایفه ضاله خصوصاً گروهی که بر دروازه قلعه فراهم آمده
بودند طعمه نهنگ شمشیر گردانیده حصار بر گشادند - از لشکر
اسلام نیز چندی بدرجه شهادت رسیدند - و طایفه مجروح گریذند -
بهرجی سراسیمه وار با قریب پانصد و شصت کس از اعوان اشزار بحصار
مولیر در آمده تحصن گزید - و غنیمت فراوان نصیب مجاهدان دین
گشت - سرداران مذکور بعد از فتح حصن باری باحاطه قلعه مولیر
پرداختند - و ملچاها مقرر ساخته بدستیارى تائید ایزدی و مدد گاری
اقبال سرمدی بکشایش این درهای استوار که با وجود نهایت ارتفاع و
استحکام آلات و ادوات قلعه داری آمده بود میان بر بستند -
هر چند حصن گزینان بریزش توپ و تفنگ بمداومه و مجادله
کوشیدند - بهادران فیروزی نهان روز بروز ملچاها پیش برده
به سد ابواب و مول غله محصورانرا در تنگنای اضطراب انداختند -
ناچار بهرجی ارا صطورت دلبران نصرت شعار دهم شوال مبادر خود را
با کشتنچی وکیل و مقالید قلاع هشتگانه بخیمت پادشاهزاده بلندتر
فرستاده التماس نمود که اگر برگشته سلطان پور که در جوار بکانه واقع است

از هر گنات متعلقه دولت آباد - و غربی به بندر - و رت و کویای
شور - و در عرض شمالی صوبش سلطان پور و ندر بار - و جغوبی
بناسک و تربنگ پیوسته است - حصون تسعة مذکور سالهیر و
مولهیر و مورا و هرگده و سالوده و باونه و هاتگده و پدپول و چدریل
است - و محکم ترین آن سالهیر و مولهیر - سالهیر بر جبلی طولانی
احصا پذیرفته - و بجهانمته و استواری و صغوبیت راه معروف و
مشهور است - این کوه دوقلعه دارد یکی بر فرق که آنرا سالهیر خوانند
و دیگری بر کمر - هر کدام از یک لخت سنگ بدستکاری صنعتگران
تقدیر انجام یافته - مگر دروازاها و بعضی زخنها که بسنگ
و آهنک چاخته اند - از پائین جبل تا حصار اول راهیست مار پیچ
و با بصیاری زلله دشوار گذار - میان هر دو حصار راهی صعب المرور
واقع شده - برای بند کردن پا در سنگ رخنه کرده اند - و بی دستگیری
و مددگاری دیگری گام نتوان نهاد - در هر حصار تالابی است که
آب از آن می جوشد - مولهیر بر کوهی بنا یافته که از بالا دو شعبه
دارد - بر شعبه پشت قلعه مولهیر است و بر بلند حصن مورا -
و جمعیت مولهیر افزون تر از مورا است - بر کمر این کوه حصار است
که آن را باری و معموره درون آنرا شهر باری که خانه بهرجی
و متعلقان او در آنجا بود - میگویند - چون در سال دهم جلوس
میمنت مانوس پادشاه زاده کامگار محمد اورنگ زیب بهادر
هنگام رخصت مفادوت از پیشگاه حضور به دولت آباد بکلانه یا
مضافات مرحمت نموده حکم فرموده بودند که بدکن رسیده عساکر
منصوره برای تسخیر آن ولایت بفرستند و هشتم شعبان الحید

یادگار بیگ ایلیچی را بخلعت فاخر و شیرین عراق مرصع و بی
هزار روپیه نقد برنواخته رخصت معاودت دادند - راجسنگه
واتهور را که مدار معاملات راجه گجسنگه برو. بود و بزبان هندی
چنین کسی را پردهان نامند. در زمره بندگان آستان معلی
در آورده بمرحمت خلعت و منصب هزارتی ذات و چار صد سوار
و عنایت اسپ نوازش فرمودند - و چون راجه جسونت سنگه را که
در آغاز برنای بدوات عظیم رسیده بود کاردانی معتمد بایستی
از وفور عنایت حکم شد که راجسنگه بآئیدنی که پیش پدر او
متکفل معاملات بود بنظم مهمات راجه به پردازد - دیانت رای
بعنایت ماده فیل سرافراز گردید - منیر صابر که سابقا بخشی و واقعه
نویس صوبه گجرات بود بخداست دیوانی صوبه مرزبور از تغیر
ملا خواجه جان و فزونی منصب مفتخر گشت *

کشایش یافتن ولایت بکلانه بسطوت اقبال

حضرت خاقانی و حسن سعی بادشاهزاده نصرت

مند محمد اورنگ زیب بهادر

نخست لختی از چگونگی بکلانه نگاشته پشاه راه مقصود
بر میگردد - ولایت مذکور که مشتمل است بر قلاع نهگانه و سی و چهار
پرگنه و هزار و یک قریه و مرزبانی آن مدت هزار و چار صد سال
و کسری در سلسله بهرجی زایلندار حال بود - بلطانت آب و هوا
و فزونی انهار و فراوانی اشجار و اثمار زبان زد روزگار است - طولش
صدا کرده رسمی است و عرضش هفتاد - در طول شرقی سمت آن بجاندر

شکار خان مزبور هزار و پانصد روپيه - انعام شد •
 نهم [ربیع الثاني] سلطان سهر شکوه پور گوهر اکلیل
 بحر خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه پس از زندگی چهل روز
 بعالم قدس انتقال نمود •

دوازدهم [ربیع الثاني] اسحق بیگ دیوان سرکار نواب
 سهر نقاب ملکه روزگار بیگم مباحب بمنصب هزاربی ذات و درویش
 سوار از اصل و اضافه نوازش یافت •

نکارش جشن قمری وزن

روز پنجشنبه پانزدهم ربیع الثاني سال هزار و چل و هشتم
 مطابق سیم شهر پور جشن قمری وزن انتهای سال چل و هشتم
 و ابتدای چل و نهم از سنین ابد قرین بادشاه ملک احتشام
 جهانیان را نشاط آمود ساخت - و وزن مقدس بطلا و دیگر اجناس
 بتقدیم رسید - درین تاریخ منصب هر کدام از کوکب برج جلال بادشاه
 زاده محمد شاه شجاع بهادر - و گوهر درج اقبال محمد اورنگ زیب
 بهادر را باضافه هزار سوار دوازده هزاربی ذات و نه هزار سوار مقرر
 گردانیدند - و دو امپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلای میناکار و دیگری
 با زین طلای ساده مصحوب محمد زاهد کوکه که بدولت آباد ستوری
 یافت پیدادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر فرستادند - مید
 خان جهان از اقتضای خود آمده عزادت اندوز ملازمت گردید و
 هزار مهر نذر گذرانید - ملایت خان باضافه پانصدبی ذات
 بمنصب دو هزار و پانصدبی ذات و هزار سوار سر بر انراخت -

مکان نزاهت نشان منعطف ساختن بمسیر و پنجم ارب دار الخلافه
اکبر آباد را بوررد مسعود فروغ تازه بخشیدند - احمد بیگ و عسکری
خویشان سیف خان که از ایران بدرگاه خواجه پناه آمده بودند
بانعام هشت هزار روپیه دامن امید بر آوردند - خلیل بیگ
همشیره زاده ابو قرداش را که نوکر یمین الدوله بود از یمین الدوله
گرفته بمرحمت خلعت و بمنصب پانصدی ذات و صد و پنجاه
سوار و عفايت امپ و خدمت بخشیکرمی اعدیان مفتخر
ساختند *

غره ربیع الثانی بگوهر بحر اقبال بادشاهزاده محمد دارا شکوه
اسپ از طوبله خاصه با زمین طلا عفايت شد - بیادگار بیگ ایلچی
فیل مرحمت فرمودند - باسلام خان ناظم بنگاله اسپ از طوبله
خاصه با براق طلا ارسال یافت - مکرمت خان دیوان بیوتات که
که از تدین و کردانی مشمول اعطاف خدیو بنده پرور است بعفايت
خلعت و خدمت والا رتبت میرسامانی - و ملتفت خان ولد اعظم
خان بمرحمت خلعت و دیوانی بیوتات - و میر عبد الکرم داروغه
عمارات دار الخلافه اکبر آباد بمنصب هزار و پانصدی ذات و
دویست سوار از اصل و اضافه عز امتیاز اندوختند *

پنجم [ربیع الثانی] ششی فیل پیشکش راجه جسونت سنگه
از نظر بعض گستر گذشت - بیادگار بیگ ایلچی برخی امتعه
هندوستان بهشت نشان از قهر مندیل و غیره که ده هزار روپیه
قیمت داشت - و بملا عبد الغفور ایلچی نذر محمد خان پنج هزار
روپیه و بهیرا جان خواجه دو هزار روپیه و یقانی عمر میر

دات و نهصد سوار از اصل و اضافه سربلند گشت - بشیخ بذرالدین که نسبش باصام همام ابو حنیفه کونی می رسد هزار روپیه انعام شد

دهم [ربیع الاول] شهنشاه گردون حشمت بمنزل گوهر الکلیل سلطنت بادشاه زاده محمد دارا شکوه تشریف فرمودند - بادشاه زاده کامگار پس از اقامت مراسم پیاندا از و نذار اقسام جواهر و مرصع آلات و نفایس اقمشه پیشکش نموده بحکم اقدس برخی از اعیان سلطنت را که بسماعات حضور نایز بودند خلعت دادند - بعلامی افضل خان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ خلعت با چارقب - بجعفر خان و راجه جسونت سنگه و سیف خان و شاه نواز خان و موسوی خان و معتمد خان خلعت با فرجی - و باصالت خان و مکرمت خان و تربیت خان و صلابت خان و خلیل الله خان و فیروز خان و جمعی دیگر خلعت

شب دوازدهم [ربیع الاول] برسم معهود هر سال مجلس میلاد خلافت کائنات علیه افضل الصلوات الزکیات منعقد گردید - خدیو خدا شناس دران شب متبرک بعتاء دوازده هزار روپیه گروهی از فضلا و حفاظ و دیگر اصحاب عمایم و ارباب استحقاق را کام روا گردانیدند

چهاردهم [ربیع الاول] محمد ناصر ملازم قطب الملک را بفرصت خلعت واسپ برنواخته رخصت معاودت دادند - هیزدهم [ربیع الاول] بنشاط اندوژی سید و نخچیر بصوب رویتاس متوجه گشتند - و پس از پنج روز عنان مراجعت این

بمنصب هشت صدی چار صد سوار بر نواخته آمد - و بهر یک از
خواجه اہم المنا و خواجه عید الغنم نقشبندی ہزار روپیہ
انعام شد *

چارہم [صفر] بیادگار بیگ ایلچی خلعت و یک مہر چار صد
تولہ و یک روپیہ بوزن مذکور - و بمحمد ناصر ملازم قطب الملک
کہ پشکش او آورده بود ہشت ہزار روپیہ انعام فرمودند *

نوزدہم [صفر] عبداللہ خان بہادر فیروز جنگ از صوبہ بہار
آمده دولت کورنش دریافت - و ہزار مہر نذر گذرانید - و یک فیل
با مادہ فیل پشکش نمود *

بیستم [صفر] بزم عید گلایہ ترتیب یافت - دراری
صماء عظمت و نوٹینان اخلاص آئین صراہیہای مرصع و میثاکار
و طلائی سادہ گذرانیدند *

روز چہار شنبہ دوم شہر ربیع الاول سنہ ہزار و چل و ہشت
مطابق بیست و سیوم تیر ماہ دادار جہان پرداز بمہین بادشاہ زادہ
والا قدر گرامی پھری عطا فرمود - آن درۃ التاج خلعت ہزار مہر
بعنوان نذر گذرانیدہ التماس نام نمودند - حضرت خاقانی آن
ڈمرۃ شجرۃ دولت را بہ مہر شکوہ نامور گردانیدہ مبلغ دواک روپیہ
برای جشن آرائشی کہ تا روزِ نشور نصیب اولیاء این سلطنت
روز افزون باد انعام فرمودند - درین روز مسرت افروز یادگار بیگ
ایلچی بمرحمت مرصع کمرہ پنچہزار روپیہ ارزش داشت و انعام
چل ہزار روپیہ نقد مباهی گردید *

ہشتم [ربیع الاول] ہرچنگہ راتہور بمنصب ہزار و پانصد

• جواهر با پنج فیل بشرف پذیرائی رسید - لشکری ولد فتح خان
نزدائی بخطاب جد خود حاجیخان نوازش یافت •

• شانزدهم [محرم] عبد الغفور ایلمچی بلخ برخي از اهل
و شترو دیگر اشیا پیشکش نمود - و بانعام بیست هزار روپیه سر بلند
گردید - بمیرزا جان خواجه که از بلخ بدرگاه گردون اشتباه آمده
بود خلعت و چار هزار روپیه - و بقاضي عمر میر شکار و رفقای او که
نذر محمد خان مصحوب اینان چند چرخ کلنگ گیر و آهو گیر فرستاده
حبیه نیز چار هزار روپیه عنایت فرمودند •

نوزدهم [محرم] بایندر بیگ ملازم علی مردان خان را
بخلعت برنواخته کمر مرصع بجواهر ثمینه بعلي مردان خان
بدست او فرستادند •

بیست و دوم [محرم] دیگر بار بعیادت یمین الدوله پرداخته
بدولخانه مراجعت فرمودند - مکرمت خان بمرحمت فیل و محمد
بقا ولد میر یوسف گولابی بخدمت فوجداري مانکپور و نزونی
منصب مقرر گشتند •

یست و هشتم [محرم] علی بیگ نوکر علی مردان خان
عرضه داشت خان مزبور بدرگاه والا آورده ناصیه سعادت بتقدیل آستان
مرش مکان برانروخت • و بعنایت خلعت و اسپ و هزار روپیه
تارک اینخار برانراحت •

غره مهر صفر خواجه روز بهان تحویل دار جواهر خاصه
بعنایت ماده فیل سرافراز گشت •

پنجم [صفر] به تیمور بیگ در هزار روپیه و راجه نگه جهالا

ات و چار هزار سوار - و از اصل و اضافه هادنی داد برادر آرا
 بمنصب هزاری ذات و هزار سوار برنواختند *

چهاردهم [محرم] نوزد ولد میرزا حیدر پسر میرزا مظفر
 صفوی بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه عز
 امتیاز یافت - یادگار بیگ ابلیجی ایران چهار اسپ پیشکش
 نمود - و بمرحمت اسپ از طویلۀ ختاصه و انعام سی هزار روپیه
 کام اندوز گردید - بصفی فلی برادر او چهار هزار روپیه و بخواجه
 شاه میر بلخی چهار هزار روپیه عنایت فرمودند *

پانزدهم [محرم] پیشکاران بارگاه جلال بامر خدیو اقبال در
 باغ جهان آرا که اعلیٰ حضرت در ایام خجسته آغاز فرخنده انجام
 پادشاهزادگی احداث فرموده بودند و پس از جلوس مقدس
 بحضرت مهد علیا ممتاز زمانی مرحمت نموده - و بعد از انتقال
 آن محفونه رحمت آلهی از شورشکده دنیا بعالم قدس بنواب
 خورشید احتجاب ملکه دوران بیگم صاحب عنایت شد - و به
 نزهت و نصارت نموده است از بهشت برین - بزم آرای
 مسرت گشتند - و چراغان ترتیب داده آلات آتشبازی محاذی
 عمارت این باغ دلکشا بر ساحل دریای جون نصب نمودند - پایان
 روز پادشاه خورشید مریر با برخی از بار یافتگان بساط تقرّب و
 یادگار بیگ سفیر ایران بباغ تشریف فرموده بگلگشت پرداختند
 و شامگاهان که صبح عالم افروز آزان نور بعاریت گرفتگی بتماغی
 چراغان و آتشبازی نشاط اندوختند - یادگار بیگ بمرحمت
 قامت عزت برآراست - پیشکش تماغ آتشک لختی

سرمراز گردانیده مقرر فرمودند که پس ازین هرکه ازین قبیلۀ بجایی
 نیائگان بر نهینند براجگی مخاطب گردد - و اگر برادر خرد مال
 بدین پایه رسد کلانتر بر او ملقب شود - حال این فرقه بخلاف
 سایر فرق راجپوتیه است چه در دیگر اقوام از اخلاف هرکه بزرگ
 مال بود جانشین بزرگان گردد - درین طایفه هرکه مادرش بخواهش
 و محبت شوهر مختص باشد او را بجانشینی برگزینند - چنانچه
 بعد از گذشتن راجه اودیسنکه راجه سورجسنگه را با آنکه از سه برادر
 خرد سال بود بسبب تعلقی که راجه اودیسنکه بوالده او داشت
 براجگی گزیدند - و سکت سگنه را که در سال کلانتر بود بر او -
 آدم ولد علی رای تبئی که در زندگی پدر از بخت بیدار در
 زمره بلندگان آستان معلی در آمده بود و داخل تعیناتیان صوبه
 کشمیر گشته - و با ظفر خان در گرفتن ابدال برادر کلان خویش
 و تسخیر تبت مساعی جمیده بتقدیم رسانیده - همراه خان مزبور
 باسلام سده سنیه استسعاد یافته بود - بمنصب هزارچی ذات و چار
 صد سوار از اصل و اضافه سرافراز گردید - و حکم شد که بدستور
 سابق از تعیناتیان صوبه مذکور باشد - و تبت به تیول او مرحمت
 فرمودند - چار فیل پیشکش راو چاند مرزبان گوندوانه از نظر
 انور گذشت - به یحیی ولد سیف خان دهم هزار روپیه عنایت شد -
 مبلغ ده هزار روپیه مقرر ماه محرم باصحاب احتیاج بذل فرمودند -
 چون بمصامع حقایق مجامع رسید که رحمت خان سرکار دار
 بشما گشته دو گذشت ضبط آن سرکار نیز بر شد خان صوبه دار
 برهانور تفریف نموده او را اضافه هزار سوار بمنصه چار هزاری

سنه ۱۰۶۸

بیست و پنجم [ذی الحجه] بیدار بیگ - ایلچی ایران
 پنجاه هزار روپیه و بهمهراں اوده هزار روپیه انعام فرمودند - بخواجه
 شریف و علی بیگ و محمد یحیی که از ماوراء النهر روی آمدند
 بدرگاه والا نهاده بودند - چهار هزار روپیه عنایت شد - به نخستین
 دو هزار و دو دیگر دو هزار - بایندر بیگ ملازم علیمردان خان
 که عرضه داشت خان موسی الیه آورده بود بانعام دو هزار روپیه
 نوازش یافت *

دوم ماه محرم [سنه ۱۰۶۸] راجه گجسنگه که بدولت قرايت ..
 و قرب منزلت و مزونی دستگاه و فراوانی سپاه از دیگر راجهائی
 هندوستان امتیاز داشت رخت هستی بر بست - پادشاه بنده
 نواز جسونت سنگه خلف او را بعنایت خلعت و جمدھر مرصع
 و منصب چار هزاری ذات و چار هزار سوار و خطاب راجگی
 بموجب وصیت پدر و مرحمت علم و فقاړه و اسپ پازین مطلا
 و فیل از حلقه خاصه برنواخته مشمول تربیت گردانیدند - و راجه
 هزار مهر بصیغه نذر و دوازه فیل و برخی مرصع آلات برسم
 پیشکش از نظر اطهر گذرانید - و امرسنگه برادر کلان راجه جسونت
 سنگه را که حسب الحکم ~~خود~~ خدمت دره الناج سلطنت پادشاه
 زاده محمد شاه شجاع بهادر بکابل رفته بود باضافه هزار سوار
 بمنصب سه هزاری ذات و سه هزار سوار و خطاب راوی سر بلند
 گردانیدند - در اول بزرگ خانواده راتهوریه امتیاز بر روی داشتند
 چون راجه اودی سنگه پدر راجه سورجسنگه به بندگی حضرت عرش
 آهیدانی چنین عزت برادر رخت آنحضرت او را ب خطاب راجگی

مقامی آورده بود بانعام پنج هزار روپیه کاهروا گشت - و امیر بیگ دیگر فرستاده عادخان بخلعت نوازش یافت - و مصوب او خلعت تاخرو جمدهر مرصع گران بها با پهلوتاره بخان مزبور فرستادند . چاردهم [ذی الحجه] ده فیل و بیست اسب نانگین و لختی دیگر اهدا که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ از مرزبان مورنگ گرفته بر سپیل پیشکش روانه درگاه آسمان جاه ساخته بود - و پیشکش قلیچ خان سی و شش اسب عراقی بنظر اکسیر اثر در آمد - ملا عبد الغفور حاجب نذر محمد خان والی بلخ به تقبیل آستان معلی سرمایه دولت اندوخت - و ناصه خان از نظر فیض گستر گذرانیده بمرحمت خلعت تارک بختمنندی برافراخت .

هفدهم [ذی الحجه] از فزونی رامت بعیادت یمین الدوله که عارضه استسقا بروطاری شده بود پرداخته بجوارش گوارلی مراحم تسکین بخشیدند - میر مصصام الدوله انجورا بخلعت و فزونی منصب نواخته خدمت بخشیکری و واقعه نویسی قندهار بدو مفوض فرمودند - گوکل داس سیدسودیه بمنصب هزری ذات و هانصد سولر از اصل و اضافه مفتخر گردید - بخواجه معید هزار روپیه و ده صوفی بابه هزار روپیه انعام شد .

بیست و دوم [ذی الحجه] غیرت خان صوبه دار دارالملک دهلی بعبایت نقاره بلند آوازه گردید - ملا عبد الغفور سفیر فقو محمد خان بانعام پنجم هزار روپیه - و عاشور بیگ بانعام چار هزار روپیه بایاب گشتند .

چهارم [ذی الحجّه] خلعت و علم و نقاره و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از حلقۀ خاصه بایراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل مصحوب ذوالقدر خاق و نقدی بیگ بعلمردان خان عکایت نموده فرستادند - و امیر بیگ ملازم علمردان خان که عرضه داشت خان موسی الیه بدرگاه کیوان جاه آورده بود بعنایت خلعت و اسب با زین نقره و انعام دو هزار روپیه سرفراز گردید *

هشتم [ذی الحجّه] منزل یمین الدوله بقدم خاقان مهرگستر مهبط سعادت و محط میمنت گردید - یمین الدوله با قامت رسوم پا انداز و نثار پرداخته اقسام جواهر ثمینه و اقمشۀ نفیسه و اوانی زرین و سیمین که قیمت مجموع چار لک روپیه شد از نظر انور گذرانید - بخواجه صفای نقشبندی پنج هزار روپیه بصیغه انعام مرحمت فرمودند *

دهم ذی الحجّه عید اضحی مژده نشاط رسانید - و پادشاهزاده های کامگار و امرای نامدار رسم تهنیت بجا آوردند - شهنشاه دین پناه بعید گاه تشریف برده بعد از ادای نماز بدوالتخانۀ والا مراجعت نمودند - و در محلی و ذهاب بآئین مقرر جهانی به زر نثار دامن آرزو برآمود - و سنت قربان تقدیم رسید *

دوین روز مسرت اثوژ یادگار بیگ سفیر ایران بیست و دو اسب عراقی و ده استر با برخی از تنهوات آن دیار از خود پیشکش نمود - و بعنایت خنجر مرصع که قیمت آن چهار هزار روپیه شد سرفراز گردید - عطاء الله که از قبل عادل خان فیل موسوم بمقبول

مخالفت بیست هزار روپیه بمحمد زمان ملایم از که پیشکش آرد
 حواله شد - که بار بپرساند - و سه هزار روپیه بمحمد زمان انعام فرمود
 ده اسپ عراقی که سعید خان بهادر ظفر جنگ فرستاده بود. شرب
 پذیرائی یامت - منصب مبارزخان بالتماس پادشاهزاده والا گوهر
 محمد شاه شجاع بهادر باضافه پانصد سوار چار هزاری ذات و چار
 هزار سوار مقرر گردید - میر نوواله هروی تهانه دار کوچ هاجو باضافه
 هزاری ذات و هزار و سه صد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد
 سوار سرفرازی یامت - لشکر شکن ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم
 خان خانان بانعام چار هزار روپیه سر برافراخته به بنگاله
 مرخص گشت *

بیست و سوم [ذی القعدة] فرمان عنایت عنوان با خلعت
 خاصه و جمدهر مرصع با پهلنگتاره و شمشیر مرصع و سپر خاصه
 مصحوب نور بیگ گرز بردار بعلمردان خان ارسال یامت *

بیست و ششم [ذی القعدة] نقدی بیگ و احمد بیگ
 فرستاده های علمردان خان با عرضه داشت او و زر مسکوک که
 ارسال داشته بود همراه دو القدر خان بدرگاه کیوان مکان رسیده
 دولت کورنش دریافتند - و هر کدام بخلعت و اسپ با یراق نقره
 و انعام سه هزار روپیه سرفراو گردیدند - و دو القدر مخان از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار فرق مباحات برافراخت *

نقره شهر ذی الحجه بگوهر اکلیل خلعت پادشاهزاده والا قدر
 محمد داراشکوه نبل از حلقه خاصه با یراق نقره عنایت شد -
 یاما کار بیگ [علی بیگ] دارای ایران بانعام سی هزار روپیه توازش یافت *

خطریات بهره در گشتند - سریر آرای جهانبانی بمزید فیض مورد
آن محفونه رحمت الهی تشریف فرموده بفاتحه نایکه پرداختند
و بائین مقرر بدست هزار روپیه درین مجلس بمستحقین و بیست
و پنج دیگر فردای آن بمستحقات عطا نمودند - از چارم ذی القعدة
که روز نو روز بود تا بدست و دوم این ماه که روز شرف است از
پیشکش پادشاهزادهای کامگار والا مقدار وامرایی نامدار مبلغ
ده لک روپیه شرف پذیرائی یافت - ظفر خان ولد خواجه ابوالحسن
ناظم کشمیر که بعد از فتح تبت حسب الحکم با ابدال مرزبان تبت
روانه بارگاه جلال شده بود - درین تاریخ با زمیندار مزبور تقبیل
سده سنیه نمود - ابدال را بمکرمت خان حواله فرمودند - چون
یادگار بیگ که شاه صفی فرمان روی ایران پیش از در آمدن
قدهار بتصرف اولیای دولتی نامدار او را بعنوان سفارت روانه
درگاه خواقین پناه ساخته بود حوالی دارالخلافه رسید - بمیر خان
میرتوزک حکم شد که تا بهشت آباد استقبال نموده بآستان معلی
رساند - او بعد از ادراک شرف استلام عذبه والا ناصه شاه را که منبری
از اخبار و حقایق ایران و کیفیت تسخیر قلعه ایران بود یا
دوازده اسپ و سه تخنگ کلان که فرمان روی ایران درین
فتح از رومیان بدست آورده بود و محسوب سفیر مزبور فرستاده
از نظر انور گذرانید - و بمعایت خلعت با تاج نزلنای و جیقه
مربوع قاصت اعتبار و فرق افتخار برانراخت - پیشکش
بلنگش اتالیق والی بلخ از اسپ و اسباب مخصوصه آن دیار که
ده هزار روپیه ارزش داشت بنظر مقدس در آمد - از پیشگاه

و غیره که از بلخ و بخارا آمده صنادید تقبیل آستان خلعت انداخته
 بپوشید چارده هزار روبه انعام شد - بمشار علیه چار هزار بخواجه
 ده بیدی سه هزار - بمحمد علی ده هزار - بخواجه عارف
 ده هزار - بهریکی از حاجی بیدگ خویش شاه قلی و قل بیدگ
 هزار - مهیس داس راتهور از اصل و اضافه بمنصب هزار
 ذات و ششصد سوار مهابی گشت - چون عبد اللطیف مخاطب
 بمعقیدت خان که سربراهی دندرتن بار متعلق بود از استیلا
 بپیماری بخدمت مرجوعه نمیتوانست پرداخت - دیانت رای
 دندرتن دار خالصه را بمنایت خلعت و منصب هزار
 ذات و پنجاه سوار از اصل و اضافه برنواخته خدمت دندرتن نیز بار
 تفویض فرمودند *

هفتم [ذی القعدة] آبا افضل سه فیل و هفت اسب بطریق
 پیشکش گذرانید - عید الهدان بخدمت قلعه دار
 معین گشت *

یازدهم [ذی القعدة] علیمردان خان را که در سلک دولت
 خواهان منسلک گشته بمنصب پنج هزار
 از سال علم و نفاذ برنواختند - و منشور عاطفت گلچور مشتمل برین
 عنایات شرف صدر یافت *

هفدهم [ذی القعدة] که تاریخ رحلت حضرت مهد علیا است
 در رؤف مقدمه آن مفر گزین ملک تقدس برسم هزار سال مجلس
 عربین منعقد گشت - و حضار آن محفل فیض منزل از حداد
 و تضرع و ملای و حفلا با تمام اطعمه و انواع حلای و اصناف

اقبال - سپهر خورشید جلال - برآزنده سریر جهانگشایی - قرار داده
اکلیل کشور ستانی - تخت مرصع را بجلوس منیلت هانوس
پایه اعتلا برافزوده رفعت آسمانی بخشید - درین روز فرخنده
سروجوبیار خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه را باضافه
هزار سوار بمنصب پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار - و اختر برج
جهانداری پادشاهزاده محمد اردنگه زیب بهادر را باضافه هزار
سوار بمنصب دوازده هزاری ذات و هشت هزار سوار سرافراز
فرمودند - علامی افضل خان باضافه هزاری ذات بمنصب هفت
هزاری ذات و چار هزار سوار بلند پایکی یافت *

بنجم [ذي القعدة] بالله ویندی خان نیل عنایت شد -

میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی را بعنایت خلعت و اضافت
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار
و مرحمت اسپ و فوجدارای میان دو آب سربلند ساختند - آگاه خان
فوجدار این روی آب چون که بمنصب هزاری ذات و هزار
سوار سرافراز بود بفوجداری آن روی آب نیز نوازش یافت - و چار
صد سوار در اچیه سه اسپه مقرر شد - انور پسر ملاح خان را که
داروخته قور خانه است بخدمت داروغگی نیل خانه والا نیز و مرحمت
خلعت و اضافت منصب و خنکاب عنایت خانای سربرافراختند -
میرک حسین خوانی که نزد نذر محمد خان والی بلخ بآئین
سفارت رفته بود بتلیم عتبه علیه سعادت اندوخته لختی اسب و شتر
پیشکش گذرانید - حاجی عاشور و مرحمت خلعت و خدمت
بخشیدگی هاگرد پدهه سربلند گردید - بحیدر بیگ میرزا باشی

میرزایان آن سرزمین را منقاد گردانیدند - و با چند سوار اینان
یکوه هته آمده داخل لشکر اقبال گشتند - و چون این ماجری
از عریض اسلام خان و منهیان ولایت بدنگاله بمسامع جاهد و جلال
رسید - از سواران منصب اسلام خان که پنجهزاری پنجهزار سوار
سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه
مقرر شد - و بالتبسی او الله یار خان باضافه پانصدی دویست سوار
بمنصب سه هزار و دو سوار - و از اصل و اغافه محمد زمان
طهرانی بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و میرزین الدین
علی بمنصب هزار و دویست سوار و بخطاب سیادت خان - عز
افتخار اندوختند - و رحمان یار و عبد الوهاب نیز باضافه منصب
فوازش یافتند -

اکفون عثمان سمند برق کام براق خرام خامه بشاه
راه گزارش و قایع حضور منعطف میگردداند

گذارش نوروز

درین هنگام که بنو بهار فیض افضال حضرت خاقانی از چمن
هلهها گرد غم رفته بود - و در باغ خاطرها رباعین شادی شکفته
نوروز عالم امروز رایت زینت کارخانه دنیا برانواخت - و طلیمه
ماده ربیع لشکر دی را آئینم ساخت - نرازنده پایه سر بر چارم -
خروارنده بهشطاق نه طارم - بعد از انقضاء پنج ساعت و چل و پنج
دقیقه شب یکشنبه چهارم ذی القعدة سه هزار و چهل و هفت
بیت الشرفه به پرتو آواهی اجدال برانروخت - فردای آن مهر مهر

اقبال - سپهر خورشید جلال - براننده سریر جهاننای - فرازنده
اکلیل کشور ستانی - تخت مرصع را بجلوس منینت مانوس
پایه اعتلا برافزوده رفعت آسمانی بخشید - درین روز فرخنده
صروجوبیار خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه را باضافه
هزار سوار بمنصب پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار - و اختر برج
جهانداری پادشاهزاده محمد اورنگ، زیب بهادر را باضافه هزار
سوار بمنصب دوازده هزاری ذات و هشت هزار سوار سراقراز
فرمودند - علامی افضل خان باضافه هزاری ذات بمنصب هفت
هزاری ذات و چار هزار سوار بلند پایکی یافت *

بنجم [ذي القعدة] بالله ویریدی خان فیل عنایت شد -
میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی را بعنایت خلعت و اضافه
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار
و مرحمت اسب و فوجدارای میان دو آب سر بلند ساختند - آگاهان
فوجدار این روی آب چون که بمنصب هزاری ذات و هزار
سوار سراقراز بود بفوجداری آن روی آب نیز نوازش یافت - و چار
صد سوار در احمده سه اسبه مقرر شد - انور پسر صلاح خان را که
داروخته قور خانه است بخدمت داروخته فیل خانه والا نیز و مرحمت
خلعت و اضافه منصب و خطاب عنایت خانی سر برانراختند -
میرک حسین خوانی که نزد نذر محمد خان والی بلخ بانیین
سفارت رفته بود بتلقیم عتبه علیه سعادت اندوخته لغتی اسب و شتر
پیشکش گذرانید - جامی عاشور پسر محمد خلعت و خدمت
بخشیدگی هاگرد پنده سر بلند گردید - سعید بیگ جیروا باقی

میرزایان آن روزمین را منعقد گردانیدند - و با چند مردار اینان
یکوه هتد آمده داخل لشکر اقبال گشتند - و چون این ماجری
از عراض اسلام خان و منیدان ولایت بدگله بمسامع جاء و جلال
رسید - از سواران منصب اسلام خان که پنج هزار و پنج هزار سوار
سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه
مقرر شد - و بالتبای او الم یارخان یاضافه پانصدی دویست سوار
بمنصب سه هزار و دو هزار سوار - و از اصل و اضافت محمد زمان
طهرانی بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و میرزین الدین
علی بمنصب هزار و دویست سوار و بخطاب سیادت خان - عز
افتخار اندوختند - و رحمان یار و عبد الوهاب نیز باضافه منصب
نوازش یانند -

اکنون عثمان سمند برق کام براق خرام خامه بشاه
راه گزارش و قایع حضور مذهب میگرداند

گذارش نو روز

درین هنگام که بنو بهار فیض اضال حضرت خاقانی از چمن
دلها گرد غم رفته بود - و در باغ خاطرها ریاحین شادی شگفته
نوروز عالم امروز رایت زینت کارخانه دنیا برافروخت - و طلوعه
چاه ربیع لشکر دی را منهنم ساخت - فرازیده پایت سر بر چارم -
فروزیده بهشطاق نه طارم - بعد از انقضای پنج ساعت و چل و پنج
دقیقه شب یکشنبه چهارم ذی القعدة سنه هزار و چل و هفت
بیست الشرف به پرتو لاهی انعقاد برافروخت - فردای آن مهر مهر

برم پتر و اطراف سگانه آن بکوه پیوسته است - و آبی بر
عظیم از وسط آن گذشته به برم پتر ملحق میگردد - و ازان رو که دهانه
ولایت آشام است آشامی بسیار همراه سردار عمده در آنجا می بود -
راهی گشته جمعی را از سوار و پیاده بمالش بلدیو مقهور بصوب
درنگ روانه ساختند - و چون لشکر منصور محاذی کجلی رسید نخست
مغایین را با آنطرف آب فرستادند - و پانک تبرد حارمان آن مکان
را شکست داده بودی گریز انداختند - پس ازان از دریا عبور
نموده حصون مخادیل را که از دیر باز بنا نهاده بودند خراب
گردانیدند - و در جانب آب کجلی دو قلعه استوار بر فراخته هزار
سوار و سه هزار پیاده تفنگچی و دوهزار پایک و لختی زمیندار
پیاپیانی آن گذاشتند - و نزدیک سه ماه برای تنظیم و تسدیق
مهام آن حدود و ایل ساختن - مرزبانان و تمبرد پیشگان توقف
نموده از آنجا بکوه هده که در سمت اوترکول میان سری گهات و کجلی
واقع است و پیشتر شهری بود بغایت معمور و زمینهای دارد مرتفع -
آمده برای انقضای ایام بارش رحل افامت افگندند - و چون
فوجی که به تنبیه بلدیورنده بود بدرنگ رسید - آن منکوب به شعاب
جبال و درهای تنگ درخزید - و از بیم آنکه دلارزان نبرد خود دست
از تعاقب باز نمی دارند از راه کوه داهن گریخته بموضع سینگری
از مضافات آشام که میان کوه و دریای برم پتر واقع شده درآمد -
و در اندک وقتی با دوسر خود بعلل شاقه رهگرای جهنم گردید -
غزاة عسکر منصور بعد از گریختن او خاطر از ضبط درنگ و توابع
آن فراهم آورده و باحتیصال لختی نغده پمجان دیگر را برداخته -

مکافات رسانیده تسخیر آن را وجه همت ساختند و الله یار خان و محمد زمان نیز برای استظهار کند اوزان ظفر شعار از عقب راهی گشتند و مبارزان عرصه شهادت از هر جانب قلعه هارا احاطه نموده جمعی کثیر را برهنه تیغ و سنان بادیه نورد عدم گردانیدند - و معادل مذبوره نیز بر کشاده بقیة السیف را براه فرار انداختند - و چون مردم سفاین همگی غراب و کوسه بصوب پاندو روانیده با صحران آن در پی آب که بحصوات حصن پاندو و کثرت نواره قدیم استبداد فشرده بودند نایب قتال برافروختند - این گروه خسارت پزوه نیز تاب نبرد پیگار گزیزان ظفر آئین نیارده مانند مقه هیر دیگر راه گریز سپردند - درانهای این کارزار معصوم زمیندار بسرعت هرچه تمام تر کشتیهایی خود را برده راه برآمد سفاین آتامیان بدست - آن اجل ستیزان لختی از بیم سطوت افواج قاهره خود را در دریا انداخته بگرداب ممات در شدند - و برخی سفاین را بساحل رسانیده خاک فرار بر فرق روزگار و اوزن آثار خود ریختند - و قریب پانصد سفینه از قسم بچه آری و کشتی کلان و کوس جنگی و سه صد توپ غنیمت غنایه دین و کماة نصرت قرین شده ازین دستبردهای پی در پی سایر مرزبانان و گردن کشان آن نواحی عبرت برگرفته بمنهج مستقیم اطاعت و فرمان پذیری درآمدند - و از آتامیان بد فرجام دران نزدیکی اثری پدید نیامد - و ایایی در امت قاهره تمامی محال و مواضع کوچ هاجو را از فتنه گزیزان آشامی و پراخته بدستور سابق بتصرف درآوردند - و بمنزله تسخیر تجلی که مکذمت بمسائل دریایی

در مری گهاگ و پاندو فراهم شده بودند اصلاح و اهم دیده بصوب
 هاجوراهی گشتند - و بهاجو رسیده بسبب آمدن نوآره از چلدان کوه
 و فوجی که در بشن پور بود درنگ نمودند - و بعد از پیوستن
 جماعه کشایش سری گهاگ و پاندو پیشنهاي همت گردانیدند -
 نیست و چهارم رجب لشکر نصرت اثر حوالی اکبه چناری نزل
 نمود - روز دیگر هنگام ظهر تباشیر صبح اقبال سردار لشکر منصوره
 قشون ترتیب داده بر قلعه کوه فرستاد تا بسرکوب حصار بر شده
 بلند اخترن تیر و تفنگ غلوه بختان را مغلوب گردانند - و محمد
 بیگ اباکش و میر محمد قاسم سمفانی و سید محمد بخاری و چندی
 دیگر را از بندهای پادشاهی از نشیب کوه محاذی قلائی که سر
 راه بود روانه نمود - و خود بالله یار خان و محمد زمان و جمعی
 دیگر از عقب ایقان راهی گشت - و چون فوج پیش نزدیک رسیده
 گروه ضلالت گزین بفرمان توپ و تفنگ آتش کارزار برافروخته
 بغوغا و غلغله رختخیزی برانگیختند - از آنجا که حراست کار ساز
 حقیقی و حمایت نصرت پرداز تحقیقی همواره شامل حال اولیای
 این دولت بلند صواب است بهیچ یکی از مجاهدان دین آزادی
 و آسیبی نرسید - و افواج هکانه بر فراز کوه برآمده سرکوب را بدست
 آوردند - درین میان نوآره مبارزان فیروزی نهان رسیده با سفای
 بد اندیشان که مرالا بر لشکر اسلام گرفته بودند هنگامه نیرو
 گردانید - و جمعی کثیر بدلالت تیر و تفنگ راه گرای جهنم گشت
 و نوآره اشامیان متفرق و منتشر گشت - دلیران نصرت نهان
 از انضاح قلاع مذکوره با جوتی خود را بمحکمهای مری

۱۳۳۴
 (۴۹)
 اول سال
 ساختند که نواره از طرف آب آمده و له آن گزیده گمراه بر رفته
 بعد از یک و نیم مهر روز هر فوجی از انواع سنگه از راهی که رفت
 بود بر قلع بهم پیوسته یورش نمود - مخازیل بحصانت حصون و
 کثرت جمعیت بای قرار نشوده هنگامه پیگار گرم گردانیدند - در اثنای
 آنکه بمصاعی مبارزان ظفر آئین نطایق طاقت معاندان سیه گلیم تذب
 شده بود برخی از جدکاران نبرد گزین از جانب جنگل و طایفه از
 جوانب دیگر بحصار درآمده نگاهبانان را به تیغ آبدار انبوزینه جهنم
 ساختند - و جمعی کثیر از آشامیان مقتول گشتند - و گروهی از
 غلبه یاس و فزونی یاس ادوات نبرد انداخته از دیوار بزرز افتادند -
 و روبه سوی غیاض و دیگر امکنه که سهارب این فیه ضاله بود نهادند
 چون آن اماکن را مسجدها دان اسلام گرد گرفته بودند بهر جانبی که رو
 آوردند به نیران تیغ خاکستر گشتند - و جمع غزیر تاب این آتش
 نیارده خود را بدریا زدند - و از راه آب با آتش دوزخ شتافتند - و داماد
 مرزبان آشام که پیشوای آن گروه ضلالت آئین بود با جمعی ماسور
 گشت - دلاوران نبرد آرا این گرفتاران را نیز به تیغ خون ریز از هم
 گذرانیدند - و تا آخر روز در آجام گشته هر کرا می یافتند کار او
 بانجام میرسانیدند - بالجمله از کشته و خسته در صحرا و دریا
 مرغ و ماهی را نزاری بغوا میداد بسزا پدید آمد - صفاکب ازین
 دستبرد هلمی در پی هراسان شده هر جا بودند - فرار نموده خود را
 بسوی گهات و پاندو که سردار و بنه و یار و نواره اینان آنجا بود
 رسانیدند - و بدین مظهر از جای که بود بدرنگ رفت - بعد از
 حصول این نتیج اولیای دولت استیاحت آشامیان مباح الدم که

دستیاری. شهابت خود را درون انداختند - و بهیاری از حصار
 گزینان را به شمشیر آبدار رهنمایی دار البوار گشتند - برین ایام
 گزوه ضلالت پزوه که ساعتی چند از سرگردانی اینان باقی بود چون
 قلاع مقاهیر باهم پیوسته بود باضطربار و اضطراب تمام بقلعه دیگر گذر
 آمدند - مبارزان دین دست از تعاقب باز نکشیده همراه آن گمراهان
 بحصار در شدند - و جماعه کثیر را ره گرای جهنم گردانیدند - از اینجا
 که مخاذیل را دل از دست رفته بود درینجا نیز ثبات نورزیده بمحکم
 سیوم در آمدند - و همچنین مجاهدان نصرت آئین آن سرگشتهگان
 بادیغ ادبار را از قلعه بقلعه می روانیدند - و جمعی را علف تیغ
 بیدریغ میگردانیدند - چنانچه در عرض دو بهر پانزده حصار برکشادند
 و زاده از چار هزار آشامی شوم نهاد مقتول گشتند - درین میان
 چندی از معتبران که هر کدام قریب پنج شش هزار کس همراه
 داشت بقتل رسیدند - و سه سردار نامور مامور گردیدند - توپ و
 تفنگ و دیگر اسلحه بسیار غنیمت کنداوران جد کار شد - و جمعی
 دیگر را که بزخمهای مذکور و دیعت حیات بخازقان در زخم سپرده
 بودند در میان غیاض و کنار میاه یافتند - مقاهیر از مشاهده تائید
 ربانی و دید نیرنگی اقبال حضرت خاقانی سایر قلاع این روی آب
 را با حصون آنروی آب سوخته و بهزیمت در ساخته به بلدیو شوریده
 بخت پیوستند - دولتخواهان فسخ عزیمت بشن پور نموده و استباحت
 این جمع واجب القمع را بر مهام دیگر مقدم داشته بصریعت
 مردانه بآن صوب راهی گشتند - و دوازدهم رجب المرجب این سال
 لشکر توزک ساخته سه فوج از سوار و پیاده براه خشکی فرستاده مقرب

حصون حصینه برانراخته یغینند - و خود با سایر سوار و پیاده
یک کوه عقب در مکانی ناهموار برکنار آبی عسیر العبور و
جنگلی صعب المرو و قلاع ساخته رحل اقامت امکند - و فرستاده های
آن مقهور در تاریکی شب که بروی و رای شان مناسبت تمام
دارد از آب گذشتند - و محاذی محکمهای لشکر فیروزی قلعه
چند ساخته نشستند - و فی الجمله کار برین گروه اخلاص پزوه تنگ
گردید - بعد از چندی سرگ دیو سرکرده آشامیان که در پاندو بود
بنوشته بلدیو داماد پسر خود را با قریب بیست هزار آشامی
فرستاد - آن مردود صورت و معنی حصاری ساخته نشست - و جمعی
را فرستاده راه چندن کوته بریست - و چون از کمی میاه هنگام تردد
سپاه اسلام رسید - لشکر فیروزی که در چندن کوته بود روانه بشن
پور گردید - بلدیو و رفقای مردی او باندیشه آنکه هرگاه درین فرصت
کاری از پیش فرود بعد از پی هم رسیدن کومک لشکر اقبال عفا
تدبیر از دست خواهد رفت - شب یکشنبه بیستم جمادی الثانیه
این سال که یازدهم سال جلوس میمنت مانوس است جمعی را
که درین روی کالپانی بودند تحریض نمودند - تا از قلاع برآمده
بر حصون کنداوران ظفر یاور شیخون آوردند - و پس از دست و پا
زدن بسیار دو قلعه را که هنوز اختتام و استحکام چنانچه باید نگرفته
بود متصرف گشتند - هنگام دمیدن صبح محمد زمان و دیگر بندها
ازین ماجرای ناسزا آگاه گردیده قصد مالش آن گروه غفوده بخت
نمودند - و جمعی را به نگهبانی حصون خود گذاشته بر قلاع مخاذیل
رفتند - و از هر دیوار قلعه که نزدیکتر بود بهامردی شجاعت و

بکنار آب همواره رسیده حصاری را که مخازیل بر ساحل آب شیرین
 ساخته بودند مفتوح گردانیدند - و از آنجا به بدنگر - که بودن بلد
 سینه بخت بادیگر بقاوت اندوزان دران ضلع گمان داشتند - آمدند
 چون دریافتند که آن برگشته روزگار از استماع توجه لشکر فیروزی باوجود
 حصون حصینه که در بدنگر ساخته بود به چو تهری که زمیندار
 آن نیز به سردابر متعلق بود رفته در دامن کوه که درخت راز
 درهم پیوسته دارد قلع بر افراخته نشسته است - رو بکنگلی
 که آن گمراه را دران نشان میدادند نهادند - و در بهن پور که
 زمینش ارتفاعی داشت و نزدیک بآن جنگل بود برای انقضای
 یام برحات و اعداد اسباب اهلاک آن مطرود توقف گزیدند - و چون
 بلد یو و خیم الخاتمه دریافت که گروه نبرد خودست از ککش و کوشش
 باز نخواهند کشید - ناگزیر چاره کار درین منحصر دید که بعد از آنکه
 جوشش انبار و شورش بحار اطراف و اکناف را فرو گیرد و راه آمد و شد
 مردم و رسیدن غله و آنچه عساکر ظفر مآثر از احوال یکدیگر بسته شود -
 و آذوقه لشکر ستاره حشر بقلیت گراید هرچه از تردد و تلاقی ممکن
 باشد بتقدیم رسانند - و آن شوریدگی رسیده طالع باین اندیشه خام و فکر
 ناتمام با دیگر مخازیل که در سپردن راه خسران بار همراه بودند از
 جنگل کوه دامن چو تهری قدم جمارت پیش نهاد - و جمعیت
 این برانگیزه روزگار بعد از رسیدن کومبگی که سرگرد آسامیان از مری
 گهاک و بانو فرستاده بود بپهل هزار رسید - و آن متدبر حیل گز
 چند سردار را با جمع کثیر روانه گردانید - تا بر ساحل آبی که
 یک و نیم کره می بهن پور واقع شده و پالایانی اعتبار دارند

روانه گرای و بال کده جهنم میگرداند - چقدر نراین سرآمد نهادن کیده آن
 دکن کول بجدری روانه نهانخانه نیستی گردید - بعد از آنکه آن روی
 آب بزم بهتر که باوتر کول موسوم است بعجز لشکر منصور و دکن کول
 به صبری گشتن چند نراین از مفاصل و مکاره مصفا گردید - اولیاء
 دولت قاهره چنان مصلحت دیدند که جوتی از دلیران گزیده و
 هزاران پیکار دیده بآن روی آب فرستاده آید تا هر که از سرزبانان
 دکن کول بقلازنی بخت و رهنمونی دولت به عادت فرمان پذیری
 مستعد گردد مستمال ساخته نزد سران لشکر بیاروند - و هر که سر از
 انقیاد برتابد عرصه هستی از او و جود نصاب آورد از پاک گردانند
 بنایران محمد زمان را با هزار سوار و چهار هزار پداده آن روی آب
 فرستادند - او در اندک وقتی تهر گزینان محال دکن کول را ره گرای
 اطاعت گردانیده بمعسکراقبال آورد - بعد از معارفت محمد زمان
 سپاه قلعه کشا از آنجا روانه چندن کوته گشت - در راه نکاشته اوتم نراین
 بهر سردایر زمین دار بده نگر رسید - که بلدیو برگشته بخت با سی
 هزار کوچی و آشامی بده نگر آمده راین هوا خواه بقدر مکنت
 و مقدور تکلان نموده - چون نیروی مقاومت در خود ندید از آنها
 بهاس گذشته بکهنونیه گهات روانه شد - تا بصرعت هر چه تمامتر
 خود را بشما برساند - سرکرد لشکر محمد زمان و جمعی دیگر از
 بلدهای درگاه را بانوچی از سوار و پیاده تغلجی و کماندار بدفع
 آن مختول فرستاده خود در چندن کوته توقف گردید - درین اثنا
 اوتم نراین نیز رسیده آمد - و چون در مداخل و مخارج آن سرزمین
 نیک آگاه بود به همراهی اینان معین گردید - دلیران لشکر منصور

در محلی که به هیرو پور مشهور است قلعه محکم بنا نمودند و حسن
 گروه مقاهیر سه هزار پیاده پاسبانی جوکی کپه باز داشته بقیه را
 همراه خویش به هیرو پور برد - و خود با پیاده ها درون حصه درآمده
 نواره را برابر آن حصار در کنار باز داشت - و چون عساکر فیروزی
 با پاهی که پیشتر در دهو پری بودند متوجه پیش گشتند و بساحل
 دریای خانپور که از کهن تنه گهاگ گذشته به پرمپتر ملحق میشود
 رسیده آغاز عبور نمودند - بصبی که با زمینداران و پیاده های بسیار
 برای قطع جنگل و راه کردن راه پیش پیش لشکر میرفت - خبر
 نمودار گشتن جمعی از مخالفان رسانید - زین الدین علی و الله
 یارخان اورا با همهران و سه هزار پیاده تغنگچی و تیر انداز روانه کردند
 که بجهال و غیاث آن حدود در شده مقاهیر را تنذیه نمایند - او بحمله
 نخستین مقهوران را بگریز انداخته قریب شش کروه تعاقب نمود -
 و گروهی را از هم گذرانیده سرهای ایمان بمعمر آورد - روز دیگر
 که عسکر نصرت گرا بجوکی کپه فرود آمد چون نگاهبانان قلعه از
 دست برد روز گذشته دل بای داده بودند - همین که کنداوران ظفر
 طراز بقلعه نزدیک رسیدند از حصار برآمده بکوه و جنگل پناه بردند -
 دولت خواهان معصوم زمیندار و جمعی را با نواره بمالین مقاهیر آن
 روی آب فرستادند - اینان بسرعت هرچه تمامتر رویکار نهادند و برخی
 به نبرد نواره اشتغال نمودند - و تختی از سفن برآمده بر قلعه تابانند
 مقاهیر بنای فرار از حصار بیرون آمده بنبیاض و جهال زمینهای گشته
 لشکر ظفر اثر از آب پنداس عبور نمود - و از آنجا که نیرنگی اقبال دشمن
 سال همواره بداندیشان این دولت بی زوال را بی غلبه برآید

و جمعی که بعد از شیخ علاء الدین بصوبه دارمی بنگاله معین گشتند
 هزاره طلب می نمودند بارمال پیشکش و اظهار مقدمات اطاعت
 آمیز دفع الوقت میکرد - و چون درین عهد معادلت مهند اسلام خان
 ناظم بنگاله گردید - آن ناپاکار می هنجار را بجد تمام طلب نمود -
 او راه مکر پردازی و حیلله گذاری مسدود دانسته پسر خود را که
 در جهانگیر نگر می بود طلبیده بجای خود گذاشت - و کام و ناکام
 نزد خان مذکور آمد - و با شیخ محی الدین و لشکری که بهاجو ناسزد
 گشته بود مرخص گردید - و از نفاق کیشی با زمینداران آشام و بدلدیو
 برادر پریچیت بسازش پرداخته اسهای اخ بار اینحدود می نمود -
 و همت بر اغوای اصحاب فساد و اغرای ارباب عناد مصروف
 میداشت و برین اندیشه ناپسندیده اکتفا نموده زمینداران دیگر را از راه
 رشک و جاده سداد باز می داشت - انجام کار این بر گشته روزگار در
 جهانگیر نگر زندانی شده بهزاران ناکامی و هکرای نیدستی گشت - و چون
 بمقتضای حکم الهی که هر عقل بان پی نبرد - در هاجو قضیه
 ناصریه گرفتار شدن شیخ عبد السلام و برادر او باهمراهان صورت
 وقوع گوشت - مخاذیل کوچ و اعوام مغرور گشته غافل از آنکه
 هرگاه مور را بر براید بسر درآید - یکی از سرداران را با دوازده
 هزار پیاده و پنجاه کشتی جنگی و کوس بسیار روانه گردانیدند
 قادر جوکی کپه که دراز کوهیست و این روی آب پناس در بانی که آب
 مذکور بدریای برم پتر پیوسته واقع شده - و غیاض مترامه دارد -
 راه بر لشکر ظفر اثر به بندند - آن مدهوشان باده نادانی در جوکی کپه
 اجتنوار حصاری بر امرانند - و دران سوی برم پتر پیوسته مقابل آن

و حال خوبش معصوم زمیندار را با چارمرد تنگسپ و بایک بمبارست
آن گذاشته باز از آب گذشتند - و برابر برگشتن مردنگی از مضایات
دکن کول آمده مرزبان آن مرزمین را که او نیز پریجهت نام دارند
برای آنکه میداد درمدم چندر نراین که داماد او بود سعی نمایند
به بیم و امید نزد خود طلبیدند - پریجهت آمده سرگروه عسکرها
دریافت - درینوقت زمیندار برگشتن سول ماری نیز که از خوف چندر
نراین بکهنونته گهات فراری شده بود - عسکر فیدروزی از آنجا
بدهوهری شتافته جماعه را که بواسطه کمک لشکر هاجو آمده بودند
و پس از شفقن قتل و امر اینان همانجا مانده - و مترجیت مقهور
با صفاین غله و دیگر کشتیها بطایفه مذکور پیوسته بود استظهار
بخشید - و چون ظاهر شد که مترجیت خسران گرای از نفاق
کدشی و ضلالت اندیشی بارانهای تباہ شب هنگام بر کشتی
نشسته از میان غایب میگردد - و اسلام خان نیز در باب گرفتن
از مبالغه نموده بود - غزاة دین آن نکوهیده اثار را دستگیر
ساخته بجهانگیر نگر روانه نمودند - او پسر مکندر زمیندار
بسنه است که از جهانگیر نگر سه منزل اینجانب واقع شده شیخ
علاءالدین او را بالشکری که بشایش کوچ هاجو فرستاده بود - همراه
گوده بود - چون از ترددات نمایان بروی کار آمد بعد از تحسین
بملک و مراجعت انواع ظفر امتزاج تهاه داری پاندر و کوه منی
برو مقرر گردید - و او در آنجا بوسیله تبع و اتباع اکبر با شامیان
آشنائی بهم رسانید و با وجود درزبانی بسنه با زمینداران کوچ اختلاط
تمام نمود - و دران مرزمین نیز جاگیر کرده طرح اقامت انداخت

در تیرماه ستیزه‌جویی افتاد اما مقرر گردید - آن نیزه‌ها ساز لفاق بردار
 گوی ناته برادر زاده خود را بتهانه داری و عمل گذارنی پرنه‌گری
 پاره - که حصاری استوار دارد و تهانه مقرر است - فرستاد - از اینجا
 که رعایای کرب باری از بی هنجاری و ناهمواری گوی ناته منته
 آمده بودند چندر نراین را بکری باری طلبیدند - گوی ناته تاب
 مقاومت درخود نیافته تهانه را خالی گذاشت - و در اندک وقتی
 قریب شش هفت هزار پیاده کوچی و آشامی بر سر چندر نراین که
 در موضع منته از لواحق کرب باری اقامت گزیده بود فراهم آمدند -
 و او بتحریک جمعی فساد اندیش بر ساحل دریای برمپتر در زمینی
 که اشجار متراکم داشت قلعه ساخته باراد شورش و فساد نشست
 مجاهدان دین بسرعت هر چه تمامتر بدان صوب شتافته دهم شعبان
 سال دهم از جلوس میمنت مانوس از سمت اوترکول که جانب
 چپ دریای برمپتر باشد محاذی کرب باری آمده خواستند که گروهی
 از دلوران نبرد آرا از دریا گذرانیده برای تنبیه چندر نراین بفرستند -
 و بملاحظه آنکه در پایان روز رسیده بودند - این یورش را بروز دیگر
 موقوف داشتند - درین اثنا چندر نراین که غنود غفلت بود از رسیدن
 پیگار گریزان جدکار بخطر اب و اضطراب افتاده راه سلامت جز کوچ فرار
 نیامست - و از بیم اسار بحصار گری باری در نیامده به پرگه سول ماری
 که پیشتر نیز در اینجا اقامت داشت رفت - مبارزان لشکر اسلام هنگام
 طلوع نیر اعظم از آب عبور نموده حران این پرگه را از پایک و رعیت
 در دایره انقباض در آوردند - و قلعه چندر نراین برانگذاشتند و جنگل حوالی
 آنرا بریده برگرفتند که میان حصار مزبور بود قلعه ای چنانچه

به فراوان مواد پیکار در صفاین آذوقه بودند شقاوت کمر پیکان آذربایجان
چیره نکشتی - و بلذیو مقهور با حشری آشامی و کوچی دلیرانه از
مری گهات و پاندو محدود هاجور و نهاد - و برسم و ائین خود در هر منزل
قلعه ساخته پیش می آمد - و به هاجور رسیده آن را آن چنان محاصره
نمود که از هیچ راه بحصار نشینان آذوقه نمی رسید - ناچار شیخ
عبد السلام و شیخ محی الدین و سید ، زین العابدین بیرون آمده مکرر
کارزار نمودند - و آن مقهور را عقب روانیده و چند قلعه اِرا مهندم
ساخته و جمعی بقتل آورده بحصار درآوردند - و چون از کمی آذوقه
و نا رسیدن کومک و فزونی ارباب ضلالت امید زندگی منقطع گردید
و مقاهیر پی هم گفته فرستادند که دل از پیکار برگرفته خود را بما
پرسانید - شیخ عبد السلام و برادر او به امن ، پژوهی و حیات سکالی
با تبعه و لحقه از هاجور برآمده هنوز مخدئیل رفتند - آن گروه عذر
پژوه عرو و نقای عهد و پیمان از دست و اهسته طایفه مذکور را بشام
کسیل نمودند - و سید زین العابدین مقالات مزوره و کلمات مزهرنه
شقاوت منشان از نظر اعتبار انداخته با هم رهان بمجادله و مقاتله
پرداخت - و در عرصه شهادت لوای شهادت برافراخت - و زین الدین
عای و الله یار خان و محمد زمان طهرانی و دیگر منصب داران که
بروی مالش اهابار گزینان و از آن آثار راهی شده بودند - چنانچه
گزارش یافت - از راه ساحل دریای برم پتر روانه شده بخصت استیصال
چندر فراین پسر پر بیعت زمیندار کوچ هاجور را وجه همپ گردانیدند
او سابقا در برگنه مول ماری از مضافات دکن کول که عبارت است
از جانب راست آب برم پتر می بود - چون اکثر محال سرکار دکن کول

اول سال

می کوشد - به کومک لشکر هاجو زاهی گردد - اتفاقا پیش از رسیدن
 و شیخ عبد السلام بصری گهات شتافت - تا حید زین العابدین
 را که در انجا اقامت داشت و بواسطه آنکه آب از پای حصار هاجو
 دوحه کروه دور رفته بود کومک شیخ عبد السلام با دو مدد او بهشیخ
 مذکور بصحبت میسر نبود با همزهان بهاجو آورده آنچه رای یکدیگر
 تقاضا کند بعمل آرند او اگرچه در آغاز از قبول این معنی سر بر تافت -
 اما آخر کار بمبالغه شیخ عبد السلام نگهبانی نواره برداشت محمد صالح
 کنه و سترجیت تیره درون و مجلس با یزید مرزبان هر کار نتج آباد
 که در نواحی جهانگیر نگر واقع است و جمعی دیگر باز گذاشته مصحوب
 شیخ عبد السلام بهاجو آمد - چندی نگذشته بود که مقاهیر که قریب
 پانصد کشتی بساز و سامان همراه آورده بودند از راه دروا و خشکی
 بر نواره پادشاهی شبخون آوردند - و طرفین نایره افروز جدال گشته
 تا ظهور تباشیر صبح هنگامه کشش و کوشش گرم گردانیدند - درین اثنا
 سترجیت شقاوت نهاد که ماده این شورش و فساد بود با نواره خود
 برگشت - و از مشاهده آن طایفه دیگر نیز متزلزل گشته برگردیدند با آنکه
 محمد صالح پسران خود را فرستاده در باب معاودت او کوشید قبول ننموده
 راه فرار بیمود - و نیت باغیه محمد صالح و مجلس بایزید را با شرفه
 قلیله دیده از هر جانب رهنمودند - محمد صالح ترهات مردانه نموده
 نقد حیات در باخت و مجلس بایزید اسیر شد - و باره نواره پادشاهی
 بتصرف مقاهیر درآمد - و سترجیت بداختریه جماعه که کشتیهای
 آفتاب یلشکر میبردند در راه دو چار شده آنها را بمکر و تزویر برگردانید -
 اغلب آن بود که پس از وصول گره ناصوس جوشه نبرد خو که

از کومکبان بنگاله و تاینان خود و بسیاری از زمینداران آن صوبه جمع ساخته خواست که برای دفع فتنه پژوهان خود راهی گردند. بملاحظه آنکه کوچ هاجو از جهالگیر نگر که حاکم نشین بنگاله است دور تر واقع شده در برآمدن خود و خالی گذاشتن صوبه مصیبت ندیده - میرزین الدین علی برادر خود را با اللهیار خان و محمد بیگ اباکش و عبد الوهاب و میر قاسم سمغانی و امیره ماسان و سید محمد بخاری و جوقی دیگر منصبدار و اهدی کومکب بنگاله و هزار و پانصد سوار و چهار هزار پیاده تفنگچی و کماندار از نوکران خود تعیین نمود - تا باطل کیشان بطالت اندیش را بجزاء افعال قبلیه و اعمال شنیعه برسانند - و محمد زمان طهرانی فوجدار و قبولدار مهلت را نیز طلبیده همراه این مردم روانه ساخت - و مقرر نمود که صوابدید او را بعمل می آورده باشند - و چون آگاهی یافت که تمامی پایکان و کشاورزان آن سرزمین با مخدولان یکره شده بلشکر هاجو و سری گهاٹ آذوقه نمیرسانند - بنابراین غله بسیار بر کشتیها انداخته شست و پنج کوسه جنگی آورده بگردانداز و کماندار از سفایر معصوم زمیندار همراه نمود - تا آذوقه را با بخزانہ و سرب و باروت و لختی اسلحه بهاجو برسانند - و بخواجه شیر و فوجدار گهوڑه گهاٹ که فوجداری کهیله لئیز بدو تفویض یافته بود نوشت که باجمعیست شایسته باتفاق میر حسیني ملازم خان مزبور که با دویست سوار و صد پیاده برای تحصیل پیشکش نزد زمیندار کوچ بهارزفته بود بتمانه دهویری رسیده با بشتی زمیندار باتکا و دیگر محال که از قریه‌ها بر رجعت است - و در هواپازاری ازلیاء این دولت باد بخت

و بهادران مرصع دلیری بیابانی
شهامت و نیروی شجاعت جمعیت مخالف را باوجود نزدیکی آتش
از هم گذرانیده و در حصار را پیر انداختند و پنج توپ بدست آوردند
و سید زین العابدین با رفقا بصوب مری گشت که مخاذیل دراز
مکان بمزیدت نبرد با طایفه شکست دیده گردآمده بودند. برة نورده
درآمد - و بسرعت برق و باد بدانجا رسیده بر سطح آب و صحن خاک
آتش گاز را مشتعل گردانید - و خرمن زندگى گروهی بباد فنا برداد -
از انجمله بهوکن که بزبان آن طایفه سالیار را گویند و پیشوایی ده دوازده
هزار آشامی بود - با جمعی ضلالت گرائی شقارت پدرا انروزینه جهنم
شد - از لشکر اسلام نیز نیز لختی بسعادت شهادت نایز گشتند - و طایفه
مبجروح گردیدند - و پنج کشتی کلان که آن را بچهارى نامند با چند
کوس که کشتی یک چوبه است بتصرف دلوران ظفر انتها درآمد -
و مقهوران سایر کشتیهایی خود را گریزانیده روز دیگر باز مانند مرغ
و ماهی هجوم آوردند - و چون جنگ در پیوست و مجاهدان
فیروزى لوا قریب سه صد آشامی بد فرجام را با سه مردار ابدار
آثار بر آب و خاک عاف تیغ ساختند - و جماعت کثیر را بزخمهایی
گران آماده دارالبوار گردانیدند - بقیة السیف و هائی خود دو گریز
دائسه با نواره گریختند - و دوازده بچهارى و چهل کوس بدست
فرات دین اندک - و ازالرو که نوشتجات جماعت که بکوچ حاجو شتانبه
بودند مشعر بر کثرت مقامی که در آن وقت از چهل هزار افزون بود
و رسیدن کوچک مرزبان آشامی هم میزدید - اسلام خان گروهی انبوه

گرفت. مترجیت مکر پرداز محمد صالح بر گزارد که تا من خبری از تهانه بگیرم تو اینجا توقف نمایی - و تا صباح او را معطل داشته خبر نفرستاد - محمد صالح در آغاز طلوع نیر اعظم بصوب تهانه آن حیل و نفاق پرور روانه شد - در اثناء قطع طریق دید که بانواره خود می آید - پرسید چرا درنگ کردی - مترجیت ادبار گرای که از دو روشی تهانه گذاشته بود پاسخ داد - که مقهوران بکثرت و استیلا تهانه از من گرفته اند - از بیم آنکه مبادا بر نواره نیز دست تصرف دراز گردانند کشتیها را گریزانیده آورده ام - و یک شبانروز در آن مکان بوده روز دیگر خبر آمدن سید زین العابدین و غبیره شنگفته بهاجو برگشتند - و رایها بران قرار گرفت که شیخ عبد السلام از هاجو برنیاید و شیخ محی الدین برادر او و فضیل بیگ ملازم اسلامخان که با سه صد سوار و همین قدر پیاده تغلگچی از تابینان خان مومنی الیه مصحوب شیخ عبد السلام بهاجو رفته بود - هر کدام بحراست یکی از تهنجات حوالی هاجو پردازد - و سید زین العابدین با همراهان نواره گرفته به سری گهات که سر راه آشام است بروند و سعی نمایند که مقاهیر قدم پیش نگذارند - پس از آنکه خاطر از ضبط و استحکام هاجو و مضامات آن فراهم گردید - سید زین العابدین و محمد صالح کنبو و سایر بندگان پادشاهی و تابینان اسلامخان و بسیاری از زمینداران با نواره بقصد مالش غنیم عاقبت و خیم راهی گشتند - گروه مقهور که از تهانه پاندر دو کوره پیش آمده دو قلعه ساخته بودند و بحصانیت آن پرداخته بمجرد و محول لشکر محصور از قلع بیرون آمده بمحرمه آزادی جنگ و پیگار گردیدند - آخر بنصیر فیروزی پیر پیر چمرایان

از پیشانی والا درگاه و تابیذان خود و ده غراب و نزدیک دریا
گوسفند و جلیه باتوجه به بیار و سایر ادوات بیکار نزد افرستاد - و یکی
را برگماشت که بسوزمت هرچه تمامتر بگهواره گهاک شناخته کشتی
بمبارا فراهم آرد - تا هر قدر کشتی که مردم لشکر ظفر اثر برای
سواری و باربرداری در کار داشته باشند آماده باشد - و از آنجا که در
آغاز بارش این سال بز جبال ساحل رودخانه که از آن صوبه بنگاه
می آید محاب دریا بار گشته بود و پیش از رسیدن موسم طغیان
رودها لبریز گردیده - چندانکه تمامی زمینهای اطراف آنجا را آب
فرو گرفته طرق و سیل بر مترددین مسدود گردانید - و نیز ازین ممر
که بالا روی آب بایستی شناخت - و کشتی بزرگ را که اسب و آدم
تواند برداشت بواسطه پندی و تیزی آب روانه نمیداختند - جماعت
مذکور امجان خود را با بنه و بار در گهواره گهاک گذاشته بر کشتیهای
کوچک راهی گشتند - و مقرر شد که اسب و اسباب ایشان بعد از
فرو نشستن طغیان آب از عقب برسند - درینوا محمد صالح کنبو
که کوسهای تیز رو زود روی یافته بود - در روز پیش از دیگران بهاجو
می رسد - و همان روز سترجیت تیره ایام آمده بشیخ عبد السلام
و امیدماید که از گفتار جواسیس چنان ظاهر شد که امشب مخایل
بر تهانه من میریزد - جلمی بزم کمک با من باید داد و تا
بمحافظت تهانه و دنع مقامیر پرداخته آید - شیخ . مریور محمد
صالح را با پاهمراهن او بمدد سترجیت و اثرن آثار تعیین نمود - چون
همان روز راهی شده بودند همین که کشتی از راه نوریدند آفتاب
بهان افروز نهان خانه خویش در آمد و تعلق ظلم روزگار را

بجز آدای زر اصفهال می‌ورزیدند - و چون تمام خان در ایام صریحه‌داری خود چفت بردار عمده ده دوازده هزار پیاده شمشیر دار و سپرد او که در آن دیار این طایفه را پایک خوانند - و پیش ازین در کوچ هاجو و آن حدود بوده - بجایگبری که حکام بنگاله داده بودند - روزگار ضعیف‌ترانیدند - و بزراعت نیز می‌پرداختند - و هرگاه کهیده که صید فیل باشد در میان می‌آمد - مراسم خدمت بجای می‌آوردند - برای آنکه کهیده از قرار واقع نشد بجایانگیر نگر طلبیده در زندان انحرافت و ضعی هزار روپیه جرمانه گرفته خلاص نمود - و سنتوس لشکر و حیرام لشکر که سران این طایفه بودند با گروهی از همراهان گریخته نزد سرگ دیو زمیندار آشام رفتند - او این جماعه را مستمال ساخته پیش خود جاداد - پس از آن که نظم بنگاله بسلامت خان مفوض گشت - شترچیت فساد کیش تهانه دار پالدو که از لوث باطن پنهانی با مخالفان موافق بود به بلدیو گفته فرستاد - که درین هنگام که حاکم جدید رسیده اگر تردیدی بروی کار آری مطلب بحصول می‌انجامد - بلدیو مردود بگفتار نکوهیده آن مطرود با گروه آشامی و کوچی از درنگ پیش آمده بجماعه که شیخ عبدالسلام حارس کوچ هاجو برای کهیده فرستاده بود در آویخت - شیخ عبد السلام این شوریده سری و خبرگی او را با سلام بمان نوشته کمک خواست - او در سال نهم از جلوس میمنت مانوس شبنم محبی الدین برادرش و با محمد صالح کذبونه از دلیران جان - پیر درگاه خواتین پناه‌یوه فیضیرزا محمد بخاری و گروهی دیگر منصب دار - و حید زین العابدین مجازم عده خود را باقریب هزار و هشتاد نفر پیاده تفنگچی

فروری برند - تا گذر از آن بر خصم متمرد گردد - و چون بلدیو مذکور
 هنگام غلبه لشکر منصور بر پریچیت و ولایت او به آشام گریخته بود -
 چنانچه گزارده آمد - و آن مخدول مرزبان آشام را بر تسخیر کوچ
 هاجو تحریض نموده برگزارد - که اگر مرا با دوجی بران ولایت بفرستی
 از تصرف بندهای پادشاهی بر می آرم - بشرطی که حکومت آن
 ملک بمن مفوض سازی - آن پادشاه دیونزاد بتسویلات بلدیو پرمکرد
 دیو مغرور گشته او را با گروهی بصوب کوچ هاجو فرستاد - و مقرر گردانید
 که وقت کار و هنگام پیکار بسر انجام لوازم اقامت پرداخته هر قدر
لشکر خواهد بی توقف بفرستد - و بلدیو شرک بنیاد در هر چ و سرچ
 عزل حاکم سابق و نصب ناظم لاحق فرصت دست انداز یافته به
 درنگ که در تصرف زمینداران آن نواحی بود و به ده کروهی
 هاجو در دامن کوه جنوبی آب برم پتر رافع شده - آمد - و در اندک
 وقتی آنها بحیطه ضبط در آورده بمحال دیگر دست اندازی آماز
 نهاد - و زمینداران پرگنات را بفسانه و بسون باخورد همدستان ساخته
 قریب ده دوازده هزار پیداء آشامی و بنگالی گرد آورد - و تهاه آشامیان
 را که در ایام مرزبان پریچیت بمسافت بعیده می بود نزدیک
 رسانید - و در حکومت خان زمان که بنیابت پدر خویش مهابت
 خان حاکم بنگاله بود از تسلسل و تفاؤل او بیدش باز پیش استعجال
 یافت - و هر گشت لوی و بهامنتی را نیز بتصرف در آورد - و
 همچنین ده گنبر اکثر محال رو بویاری نهاد - و خذل عظیم در ملک راه
 یافت - چه رعایای فرست جوی آن نواحی هنگام طلب خراج
 بهمان ایام بر می آمدند - و لختی از مرزبانان دیگر نیز آنها دیدند

پهوند - پوضوح پیوسته - که آشام ولایتی است وسیع و فیل و غود که از آن به هندوستانی زبان پاگر گذارش دهند و میاه و حیاض غراولن دارد - و نیز دران سرزمین طلای کم عیار می که قیمت آن قریب بنصف قیمت تمام عیار است از رنگ شویی بهم میرسد - اقصای آن بغفور ولایت خطا متصل است - شمالی کوهستان دارد که از کشمیر و تبت گرفته بخطا پیوسته - و بهرایج و ترهت و مورنگ و کوچ بهار و کوچ هاجو نزدیک آن است - مرزبان این ملک سرگب دیو نام کفریست که هزار فیل و زیاده بر صد هزار پیاده دارد - سکنه آن بوم سر می تراشند و ریش و بروت بمنقاش می چینند - و از چاقداران بری و بحیری هرچه می یابند میخورند در صورت یا قراقلهق مشابهت دارند - سیاهی روی شان ظلمت آرای شب دیجور - تباهی خوبی شان نفرت افزای نزدیک و دور - همراه این خود سران وازون آثار بر فیل و اسب تانگهن ملک خود سوار میشوند - اما سیاهی در کل پیاده است - و سفاین آماده حرب آمده آلتی ضرب بسیار دارند - در روز قتال بیشتر سلاح ایشان تیر و کمان و تفنگ است اگرچه در جنگ میدان حریف بهادران صفدر و مبارزان صفدر نیستند - اما در حرب کشتی بغایت ماهر و مردانه اند - در اثنای راه خود می بتصد جنگ و پیکار در ملک خود و در ولایت بیگانه هر جا میرسد - بکثر وقتی قلعه مدین از گیل و چوب و نی و کاه بر می امرازد - و غرات آنرا به تختهای عریض مرتب ساخته برای مردان توپ و تفنگ دران رخنه میگذارند - و بر دور آن تختهای عمیق حفر نموده بر روی خندق خیمهها مرتب میزنند

میرزا یزدانیردیف طالب پرچیت را روانه درگاه معالی گردانیدند و چون
 به مقصد بنگاه رسید قاصم برادر شیخ علاء الدین که بخطاب مستقیم
 خان نامور بود و بنظم سرکار منگبر می پرداخت - تقویض یافت -
 و بهمانگیر نکر شتافته مکرم خان را بمحافظت کوچ حاجو فرستاد -
 مشاورا البته یکسال در اینجا اقامت نمود - انجام کار از بدسلوکی شیخ
 قاصم که از مراسم مردلوی بل لوازم ساز گاری به بهره بود - رنجیده
 از راه گهوا گهات روانه حضور گردید - شیخ قاصم سید حکیم را که
 از بندهای معتمد پادشاهی بود - و سید ابا بکر ملازم خود را با قریب
 ده دوازده هزار سوار و پیاده و چار صد صاری بیکاری روانه ساخت
 تا ولایت کوچ حاجو بضبط درآورده بتسخیر ملک آشام بپردازند - ایشان
 بها جورته بد از سپری شدن ایام بشکال بسمت آشام متوجه گشتند -
 همین که سه چهار منزل نور دیده آمد - آشامیان شام نهاد شبی خون
 آورده بیشتر لشکر پادشاهی را هلاک گردانیدند - و چون این شان
 شنید از خرد کوتبی و بی تدبیری شیخ قاصم بوقع آمده بود صحنه
 داری بنگاه ازو تغیر یافت -

حقیقت آشام و شاهیان نکوهیده فرجام

واقعیت مذکور از یک جانب بکوچ حاجو پیونده است - چون
 شالایت پیشگان آن ملک بیدگان را برزرو بم خود راه نمی دهند -
 منع بر مداخل و مخارج کما می حاصل نشده - از گفتار لختی
 سکن آن مرزستان که برای انجام حوائج زندگی بکوچ حاجو آمد
 شده دارند - و طایفه که بقینا اسار از آنها برفت باید از بر آمده

راهی گشتند - و پس از رسیدن اینان بآبی که آبراهه سوانه گجادر نامند پریچیت با کشتی بسیار آماده کارزار از پیش نمایان گشته با سفاین بهادشاهی بر سطح آب آتش جدال پراورخت - انجام کار تاب شمشیر بهادران ظفر لوا نیارده و سفاین خود را بنصرف دلاوری عرصه شهادت داده از راه خشکی گریخت - و چون آن خائب خاسر کهیله شتافته آگهی یافت - که لچهمی نراین با سواد منصوب یگرو شده از جانب دیگر بر سر او می آید ناچار از انجا برآمده به یدنگر که بر ساحل دریای بناس آباد است - رفت - مبارزان انواج قاهره بدوروزه ره نوردهی داخل کهیله شدند - و صباح آن باز تعاقب نموده خود را بکنار بناس رسانیدند - درین اثنا وکیل پریچیت آمده برگزارد - که او از کردار نکوهیده خود باز آمده اراده دیدن سران لشکر دارد - شیخ کمال برای تسکین خاطر او خود زفته آورد - با همگی انبال و اموال نزد مکرم خان آورد - و بلدنیو برادر پریچیت بوسیله وصلتی که با سرگ دیو مرزبان آشام داشت - درین گیر و دار غرایبی شده نزد او رفت - ازین رهگذر بیشتر ولایت کوچ هاجو بنصرب اولای دولت قاهره در آمد - مکرم خان باشاره علیخ علاء الدین عبدالسلام برادر خود را با جوتی در کهیله گذاشت - و با شیخ کمال و طایفه دیگر پریچیت را با اموال هدیه کرده بجهانگیر نگر راهی گردید - اتفاقاً رسیدن مکرم خان بجوالی جهانگیر نگر و ارتعالی شیخ علاء الدین بیک مرتبه دست بهم میدهد - و ازان رو که حاکم بالاستقلال در حال نبود هوشنگ خلف شیخ علاء الدین و مکرم خان بگونگی امور بختیت حقیق حقیق مکانی عرصه شهادت نمودند - و پس از

مکبر و طایفه غزبر مخالفین مقتول و مجروح گردید - و چندی تاب
آنحضرت تاغ آبدار نیارده ره سپر فرار گشتند - ناگزیر پریچیت بومیله
همچو واستکانت وکیل خود را از موضع کپله که قرارگاه او بود نزد سران
مهر ظفر فرستاد - و بداندن صد فیل و صد اسب تا بکهن و بیست
من عود برجهل بیدکش و سپردن عیال رگنهایه باولیای دولت
قاآره ابراز مصالحه نمود - مکرم خان و شیخ کمال ملتومات او را
پذیرفته به شیخ علاء الدین نوشتند - هنوز جواب آن نرسیده بود
که پریچیت موعود بوصول رسانید - درین اثنا نوشته ناظم بنگاله رسید
که تا ولایت کوچ و پریچیت را بدست نیارید دست از قتال و اسار
باز ندارید - بنابراین لشکر منصور در حصن دهوری تا انقضای ایام
بازش توقف گردید - و همین که آبها رو بکمی نهاد پریچیت بایست
فیل و قریب چهار صد موار و ده هزار پیاده دیو صورت در سیرت بحصار
دهوری روانه شد - و از نیرنگ سازج این دولت روز افزون تمام
شب بیراهه نور دیده روزانه بقلعہ رسید - از آنجا که مردم قلعہ برین
عزیمت ناروا و همت نامزای او آگهی نداشتند - از ناگهان رسیدن
او باضطرار امتدادند - و نزدیک شد که کفار بر حصار مستولی گردند -
مکرم خان و شیخ کمال از کار طلبی و بیکار پڑوهی بفرار خاک زیر حصار
قدم استمداد فشرده سپاه یلر روزی را بچنگ و پیکو گرم گردانیدند -
مجاهدان لشکر اسلام از قلعہ برآمده نخست فیل مست مخالفین
را بقلعہ روانیده نزدیک بدیوار رسانیده بودند بضر و یون و طین
صاح بر گردانیدند - و فوج مخالف را دزهم شکسته بصوب کپله
که مخزن و انبار بود روانه گردانیدند - از دهوری بقصد صالح

علاءالدین فتح پوری ملقب باسلام خان مغرض بود - رگه‌ناتنه و زمین‌دار
 پرگنه مونسنگ نزد او آمده بر پرچمیت فریادی شد - که به تهر و استیلا
 زنان و فرزندان او را در شکنجه حبس و زندان انداخته است - از آنجا که
 از گفتار و کردار رگه‌ناتنه جز راستی ظاهر نمی شد - و دران ایام
 لچمی نژاد نیز بقواتر و توالی اظهار فرمان پذیری و ابراز خدمت
 گذار و رایای دولت قاهره نموده - شیخ علاءالدین را بر تسخیر کوچ هاجو
 تحریض می کرد - او مکرم خان خلف معظم خان خویش خود
 را که از معتمدان بارگاه سلطنت بود بانشیخ کمال سرآمدن و کران خود
 و جوتی دیگر از منصب داران باتاییدان ایقان و هزار سوار کومنی
 صوبه بهار که همگی شش هزار سوار بودند - و ده دوازده هزار پیاده
 و نزدیک پانصد ساری پیگاری که بر باد سبقت جستی - بمالش
 پرچمیت و تسخیر ولایت او تعین نمود - چون دلیران عرصه کارزار از
 موضع هتله از مضامات پرگنه کری باری که سراغاز ولایت کوچ
 هاجو ست گذشتند - شیخ کمال که سرانجام لوازم این یساق
 بدو وابسته بود مراتب حزم و آگاهی در حل و ترجا صرعی داشته
 دو گروه می نوردید - و هرجا منزل میشد - بدستور سپاه آن سرزمین
 باره ازنی و خاک بر دور لشکر برآورده در محافظت می کوشیدند -
 و بدین گونه طی منازل و قطع مراحل نموده بحصار ده پری که در
 ساحل دریای بوم پتراسی یافته ست - و پرچمیت مواد استحکام
 آفران سرانجام داده - قریب پانصد سوار و ده هزار پیاده - بدست
 آن گذاشته بود - و چیده محاصر نمود - و تا یکماه جنگ توپ و تفنگ
 برداخته آخر کار پیروز شد و حصار از دست اشرا برآورد - و جماعه

مملکت باغی اند از پنجاه تا شصت - یوز باشی از پانزده تا سی دیگران چار و پنج غلامان یوز باشی از پانزده تا سی - از پنجمه نیز چندی چل پنجاه تومان مواجب دارند - المنة لله که درین دولت پایند از حاصل جاگیر هر یکی از بندهائی که بمنصب هفت هزار و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرائراز اند و ایلیک کرور دام انعام دارند - که مجموع طلب دوازده کرور دام باشد - سالی سی لک روپیه است که صد هزار تومان عراق است - و محصول قبول دیباجه صحیفه مکارم و معالی بیدین الدوله آصفخان خانخانان سیده سالار پنجاه لک روپیه .

سربر تافتن مرزبان کوچ هاجو از جاده اطاعت و انقیاد
باغواء اشامیان بد فرجام و فتوحائی که بتائید ربانی و
و تیسیر آسمانی جلوه ظهور نموده

برخوانندگان اخبار - و پژوهندگان آثار - پوشیده نماند - که شمالی صحت بنگاله دو ولایت واقع شده یکی کوچ هاجو آن بر ساحل دریای هرم پتر که رود خانه است پس عظیم بعرض دو کروزه و از وسط ولایت آشام بصوب بنگاله می آید - آباد است - و آنجا تا جهانگیر نگر یک ماه راه - درم کوچ بهار که از دریا بغایت دور است - و ازین ملک به بیست روز داخل جهانگیر نگر میگردند - این دو ولایت را مرزبانان آن ملک در تصرف داشتند - چنانچه در اوایل سلطنت حضرت جنت مکانی کوچ هاجو به پرست - و کوچ بهار بطبعی نراین برادر جد او متعلق بود - در سال هفتم جلوس آن حضرت که نظیر مهمات بنگاله به جمع

گزین بلند پایه گردانند - و دراهم و دنانیر را بسکه این پادشاه حقیقت
آگاه گرانمایه - بمنه و کرمه .

قلیچ خان از سرانجام ناگزیر قلعه دار می بهمت و توابع آن خاطر
و اپرداخته نگاهبانی بست و گرشک را بعد از یکی از نوکران عمده خویش
باز گذاشت - و پانصد تفنگچی و تیرانداز با الو معین ساخت - و هشتم
جمادی الاولی خود با همرها بقندهار برگردید - همگی لشکر علوفه
خوار ایران مطابق آنچه از حقیقت دانان آنجا بظهور پیوسته می
هزار خوار است - بیست هزار سوار ملازم دارایی آنجا - هفت هزار
تورچی - سه هزار غلام - ده هزار تفنگچی - و ده هزار دیگر جمعیت
امراست - و صوای آن هنگام یساق قریب پنج هزار کس بامید اینکه اگر
جمعی از وظیفه خواران بکشتن روند ایدان بجای آنها معین گردند تهرام
آیند - و آن گروه را نوکر ارادت نامند - حاصل کل ایران هفت لک تومان
است که دو کرد و چهل لک روپیه باشد - و هر یکی از دارالخلافه اکبر
اباد و دارالملک دهلی و دار السلطنه لاهور که قریب صد کرور دام جمع
دارند نزدیک به دو کرور و پنجاه لک روپیه حاصل آنست - یافت وزیر
ایران که او را در آنجا اعتماد الدوله خوانند مالی بطریق علوفه یک لک
روپیه ست - و بارسم الوزارة که آنرا وزرا پیشکش شاه می نمایند دو
لک هجده سالر - صد لک تورچی باشی - پنج اک بیگلر بیگی خراسان
که از همه زیاده می باید قریب ده لک - اولکه داریان دیگر ازین کمتر
درخور حال هر اولکه هر یکی از قلمر آقامی و تفنگچی آقامی یک لک
مالیانه تورچیان یوز باشی از ده تا می تومان - چندی ازین جمله
چهل پنجاه تومان نیز می یابند - مابقی هفت تا پنج تفنگچی چندی

طبرستان - سده گنده - فتح آباد - شال - مهتلک - قلات - نیسپاره - تل -
 قلعه زمین داور با چارده قلعه - وایستان - درفتی - موسی - بندزیرک -
 شهرک - ساربان - ملبدون - نوزاد - برزاد - دهنه - لرغر - سیاه آب -
 فولاد - دلخک - قلعه تیرین با قلاع دهگانه - و زرکن - اولنگ - درنهان -
 چارشنبه - نوح - تمران - تمزان - گزیو - شیر - قلعه ده راوت - قلعه بست
 با هشت قلعه - خلج - هزار اهیپ - هزار جفت - شملان - سلخان -
 صفار - لکی - خنشی - قلعه گرشک با هشت قلعه - مالگیر -
 هیرمنداب - تیزی بابا - حاجی - سنگین - دژ غوری - دژ سفید -
 که سابقا داخل مراد بود و آخر برای اختصار قلعه بزرگ را باضافه
 لفظ قلعه - و قلاع متعلقه آنرا بمحض نام نوشته شد - لله الحمد که
 بکار سازی تقدیر ایزدی و کام پردازش اقبال هرمدی همگی ولایت
 قددها که در ایام خالیه و اعوام بالیده باولایی این دودمان مقدس متعلق
 بود بحکم قدر جمع الحق الی مکنه مسخر اصفیای این دولت ابد بقا
 گشت - از عذایات بیدگران دادار کارماز - و عواطف بی پایان کردگار
 بی انبار - که همواره پیشکار این دولت ابد بنیاد امت - و کار
 گزار این سلطنت دوام نهاد - امید آنست که همگی ممالک اقالیم
 همه که در عهد دولت خان کبیر حضرت صاحب قران ممالک گیر
 قطب الدنیا و الدین انار الله برهانه مسخر و مغنوح گشته بود - ضمیمه
 ممالک مصر و حومه و تنمه بلاد معموره این سکندر زمان شهشاه دوران
 که آریا و اشیان را سوار و رتبه رفیع جهاندار است - و امتداد او و استقلال
 هایش در جبهه صنایع فرمان گذاری - گردانیده مورد عدل و امان -
 و منافع فیض و احسان - سال - و منابع آنرا :: طبع این تحت نشین حق

بظهور پیوسته - که قلعه فولاد که از گرشک ده بفرسنگ و قلعه
 دلخک که از بست دوازده فرسخ فراه رویه واقع شده - و میان هر دو
 حصار چار فرسخ راه است - اگرچه از مدت مدید تعلق بفراه داره
 اما در سالف اوقات از مضامات قندهار بود - قلیچ خان احشام
 ملکی و باختری و دلخکی را که از توابع آن دو قلعه استوار اند و
 قریب پانصد خانه وار - بمقالات دل نشین مستمال و مطمئن
 ساخته نزد خود طلبید - و خلعتها پوشانیده بآبیاری امیدواری
 عنایت و نوازش خدیو زمان ریاض آمل و امانی اینان سرسبز و
 شاداب گردانید - پیشوایان قبایل مذکور جمعی از تابندگان قلیچ خان
 همراہ گرفتند - و هر دو محکمه را از تصرف مردم خاندان قلی حاکم
 فراه که سیاوش بیہوش او را به کومک صفی قلی محافظ قلعه گرشک
 فرستاده بود بر آورده باینان باز گذاشتند - و چون خبر تسخیر این
 دو معقل منیع و خدایان محراب خان قلعه دار بست و آوای ملک
 کشای توجه ادواج نصرت گرا بداخت فراه بخاندان قلی رسید -
 حراست قلعه گرشک با وجود کشایش زمین داور و بصفت از حیز
 قدرت و اندازه مکنت خویش بیرون دیده چهار شنبه بدست و یکم
 ربیع الثانی آن مویل را وا گذاشته با صفی قلی و دیگر همراهان رو
 بفراه نهاد - و جمعی که از قبل قلیچ خان در مالگیر بودند بقلعه
 گرشک در آمدند - و تماشای ولایت قندهار با قلاع هشتگانه مفتوح
 گردید - تفصیل اسمی قلاع مذکوره اینست - قلعه قندهار - با قلعه
 کوشت نخود که میان قندهار و بست است - قلعه قلات با قلعه
 ملکی - شهر صفا - هوله و باط - قلعه غورخان با قلعه دوی - چنبالی

اول سال

دست نبرد باز می‌دهند - و از تنگ ضاعقه باز آن گروه تباہ کار حلی می
 بی‌نگرفته بدیوار چوب بست رسیدند - و بعد ازل که به نیروی
 دلیری و بازی دلاوری درهم شکستند - برخی از مخاذیل بدالت
 تیغ و حناب بادیه پیمای بوار گشتند - و بازماندگان فرار نموده
 به پناه ارک در آمدند - و چون گروه نصرت پژوه شروع در کندن
 اساس ارک نمودند محراب خالی قلعه دار راه رهایی محدود دیده
 و چاره رستگاری مفقود دانسته از روی تضرع زینهار جو گشت -
 و بعد از رسیدن اسان نامه بیست و سیوم ربیع الثانی ارک را
 باریبای دولت والا صولت سپرده با همراهان نزد قلیچ خان آمد -
 از آنجا که از شمول رافت و عموم عطفوت بسعید خان بهادر ظفر جنگ
 و دیگر سران لشکر فیروزی حکم شده بود که هر که از غنیمت بوسیلۀ انکسار
 که در حضرت آسمان رتبت از مهین ذرایع جرم پوشی و عذر نیوشی
 است بزینهار در آید امان داده او را مطمئن خاطر گردانند - اگر
 بر همنوئی بخت اراده بندگی این والا آستان نماید روانۀ درگاه
 خواجین پناه سازند - والا باز گذارند که بهر موئی که خواهد سفرگزین
 گردد - و دم تیغ مجاهدان اسلام بخون کسی که در اثناء کارزار گرفتار
 اسیر شود آلوده نگردد - قلیچ خان محرابخان را که از غلامان ارمنی
 معتمد والی ایران است با مینگ باشیان و یوزباشیان که همراه
 او بودند یکروز مهان داشت - و روز دیگر خلعت داده روانۀ عراق
 که قطار خولعش آن نمودند گردانید .

قرین این فتح قلمه گر شک نیز گشایش یانت - تفصیلش
 آنکه چون در پناه محاصره قلعه بست و گزار و سکن آن سرزمین

پانصد و بیست و یک سال پیش از دیگران بقلعه در شدند - و بروی قلعها
مردم ملچار دیگر علی الخصوص ملچار راجه جگت سنگه بشلیک
آوای کرنا از راه نردبانهایی که ترتیب داده بودند بحصار در آمدند -
و بصیاری از جهال کوتاه بین که پایی حمیت به پیکار استوار
بر نهاده و دست حماسه بکارزار بازگشاده هنگامه قتال و معرکه جدال
گرم گردانیدند - به تیغ خونبار کشته شدند - از معاضدان اسلام نیز
نزدیک صد تن در کار ولی نعمت جان فانی در باخته بدارالمک
جاردانی شتافتند - و سه صد کس زخمها برداشته جوهر بسالت و
اصالت بروی روز انداختند - بقیده گروه ضلالت پرتو بعد از تگدو
بسیار خاک هزیمت بر فرق روزگار خود ریخته بارک در شدند - غزاة
دین به سماعی جمیله قلعه بیرون را با چارصد اسپ عراقی و دیگر
غنیمت بتصرف در آوردند - محراب خان قلعه دار از تگمک ارک و کمی
آب که بیش از یک چاه نبود با جماعه از سپاهیان حصاری شد -
دلوران نصرتمند شیر حاجی را که استحکام ارک دران منحصربود
گرد گرفته از هر سو نقبها درانیدند - حصار گزینان درون شیر حاجی
خندق کده دران طرف خندق از تخته و چوب و سبدهایی خاک
آکنده دیواری بر امراختند - و برای تفنگ انداختن رخنهها گذاشتند
تله بعد از پریدن دیوار شیر حاجی در پناه آن مجال تردد داشته
باشند - شب پنجشنبه بیست و دوم ربیع الثانی جد گزینان ظفر آئین
به نقب را یکی از راجه جگت سنگه دوم از مرض خان میوم از
میرزا محمد آتش دادند - بنقب راجه یک برج با دروازه قلعه و
دیو نقب دیگر دو برج پرید - مهازلان قلعه کشته شدند و درو کشته شدند

الحق مقرر گردانید - گردان شجاعت آئین بنقب کندن و ملچار پیش بردن همت بسته - و بیداری از خواب باز ندانسته لحظه دست از کار باز نمی کشیده - و حصار نشینان در مقاومت و مدافعت جد جدید بتقدیم رسانیده هر لقبی را که مبارزان اقبال به بن برج و بیخ دیوار میرسانیدند پی برده نمی گذاشتند که بانجام رسد - اگرچه چند بار بروچ و جدرانی که نه آنرا کشته بودند فرو ریخت - اما چون بیخ بر جا می بود - و راه دخول چنانچه باید و انمی شد - جراس حصن بانداختن سنگ و تفنگ و استعمال آلات آتشبازی و دیگر ادوات جنگ طریق در آمد مسدود میگردانیدند - انجام کار دو نقب یکی از طرف ملچار قلیچ خان دیگری از جانب ملچار یوسف محمد خان و جان نثار خان بزر دیوار رمید - اتفاقا نقب ملچار یوسف محمد خان و جان نثار خان را هم مقهوران یافتند - و نقب ملچار قلیچ خان بیادوت انپاشته شد - و چون صبح چهار شنبه هفتم ربیع الثانی باشاره خان مشار الیه بنقب آتش دادند خاطر خواه بکار در آمد - و راهی وسیع را شد - پیکار پرمندان هر دو ملچار که بحسب قرار داد پایان شب روز مسطور سلاح پوشیده مستعد یورش بودند - با آنکه از ارک و حصار بیرون تفنگ و دیگر آلات آتشبازی در بارش بود ازین راه دویدند - محمد یار خورش یوسف محمد خان نیز باتابینان خان مومنی الیه خود را بجان نثار خان که بقلعه دویده بود رسانید - میرزا محمد خورش قلیچ خان باتابینان خان مذکور و شاه محمد اوزیک و نظر بیگ و نظر بیگ زاده بلنگتوش و خواجه باتی و نظر بیگ قدیمی و چنگی دیگر همه تباری شجاعت و

قلعه همتی برآورده رهنمایی صحراء نیستی گرداند - و چون بتندوار
خبر رسیده بود که مران لشکر چنانچه باید در مقام سازگاری نیستند
سعید خان بهادر ظفر جنگ خواست که بدانصوب بشتاید - قلیچ خان
برگذاشت که از آنجا که صوبه داری و نظم و نسق این ولایت بمن
مفوض گشته جمعی از تابینان خود بحراست قلعه گذاشته روانه میشوم -
و بشاره سعید خان بهادر ظفر جنگ - سعد الله و عبد الله بهران
خان موسی الیه را نیز در قلعه نگاهداشته هر دهم صفر رو بزمین داور
نهاد - و بسرعت هرچه تمام تر رسیده صوبه فزونی نیروی دلہای
کارطلبان گشت - پیشوایان الوص روزبہانی و دیگر اہل شام حدود
خراسان کہ درین محکمہ بودند از غلبہ مجاہدان اسلام بنصایح صواب
نما پنہ غفلت از گوش و پردہ نخوت از هوش روشن بملطان برگرفته
رهنمایی شاه راہ اطاعت و انقیاد گشتند - و یکی از معتمدان فرستاده
التماس زینہار نمودند - قلیچ خان بصواب دید دیگر بلد کان والا
درگاه امان نامہ بمہر خود و مہر دیگر مران لشکر ارسال داشته تسلیم
دلہای وحشت دیدہ قلعه گزینان نمود - ششم ربیع الاول بعد از
محاصرہ بیست روز روشن سلطان با کدخدایان قبائل مذکور از حصار
برآمده قلیچ خان و دیگر اعیان لشکر را دید - روز دیگر قلیچ خان
باہران سپاہ قلعه را حیر نمودہ فولاد بیگ نوکر عمدہ خود را باہانصد
تفنگچی و تیر انداز بہ نگہبانان آن گذاشت - و خاطر از ضبط مدخل
و مخارج آن موئل متین و دیگر حصون مضائق آن را برداشته رو
بہ تسخیر قلعه ہست نهاد - و چہار دہم ربیع الاول پیای آن حصار
امنوار رسیده ہر دہ مہلچار بر دور آن حصن حصین و لشکر سابق و

گرفتاران را قید نهوده روانه قلعه‌ها نمایند - چون ظاهر شد که این جماعه بدسیرت دد - بر سر قدر جان بخشی ندانسته اندیشه در سر دارند به شمشیر خون ریز از هم گذرانید - خیر خواهان دولت ابد مباد همت بر فتح قلاع دیگر بستند - و شانزدهم صفر بر سر قلعه زمین داور که قلعه محکمی است ساخته دایره وار دور آنرا فرو گرفتند - نخستین روز گروهی از آن محکمه برآمده در پناه عمارات حوالی حصار بانگدن تفنگ برداختند و مبارزان فیروزی آثار از روی جلالت تاخته ضلالت کیدشانرا درون حصار درآوردند - و خرمین چندی را از اجل رحیدگان که پای ثبات نشردند بصاعقه تیغ خاکستر گردانیدند - مقاهیر از دید این جرات دیگر از چار دیوار حصار سر برنیارردند - و راجه جگت سنگه برگرد قلعه دوازده ملیچار مقرر ساخته اتمام یکی را بعهده مردم خود و سرانجام یازده را بحسن صعی بندگان درگاه خواندین پناه باز گذاشت - قلعه گزینان بغرور و نور آلات قلعه داری بسر دادن توپ و تفنگ و انداختن حقه و سنگ راه مدامت می پیمودند - و فدویان اخلاص آئین همت بر تقدیم خدمت خداوند حقیقی بسته و اوقات شب بساعات روز پیوسته بکندن نقب و افراختن سرکوب روز بروز کار را بانجام نزدیک می رسانیدند - و چون واجه جگت سنگه دریافت که بدین آئین کار بدرازی می کشد - از طرف ملیچار خود برای برآوردن آب جریع کند - و از آنرو که آب ازین راه کم بر می آمد قرار داد که از چوب و حصه آبنوار جری ساخته بران کوچه سلامت ترتیب دهد - و بجز نازل بر روی خندق کعبه لشکر از آب بکنند - تا دیوار حصار برانیده بدان متکفل حصین درآیند - و حصین گزینان را از تنگنای

از هم گذرانیدند - و نزدیک مد و چل امپ عراقی با دیگر مدافع
که در آن حصار بود بدست آوردند - چون مدافع تفنگ قلع
نهینان از درر بلشکر منصور رسیده بود راجه جگت سنگسار عوفی
خان و میرزا محمد بسرعت تمام هنگام در آمد بهادران جانباز
بحصار رسیدند - و دستبرد های مردانه و تلاشهای گرد آید این جماعه
دیده بتکسین و آفرین که حمیت گزینان غیرت آئین را جزان
مطمح نظر نباشد زبان کشوند - و چون دران هنگامه جانبازی
راجپوتان راجه جگت سنگه کمال دلیری و دلاوی بروی کار آورده
بودند - و نزدیک سی تن مقتول و چندی مجروح شده - و اویزان
امپ بسیار بزخم تفنگ از کار باز مانده بود - و راجه امپ
و اسباب قلع را باین جماعه باز گذاشت - درین ضمن آگهی
یافتند که جماعه از زمین دادر بکومک حارسان ساربان قلع
رسیده اند - راجه با جمعی از همراهان جلوریز بران مقامیر
تاخت - باطل کوشان بی ثبات برخی را بکشتن داده بدست
نامردی عنان از میدان نبرد بر تافتند - و پپای مردی هیونان باد
سرعت جان بسلامت بدر بردند .

از نبرنگی اقبال کهایش قلع هر مند اب است که در نواحی
گوشک واقع شده - صورت تیسر این تسخیر آنکه - قلیچ خان زاهد بیگ
را از تابینان معتمد خون باسه مد سوار بحراست قلع کشت بخود
فرستاده بود - و نزدیک مد کس دیگر از الوس آن نواحی بخود
منتفق ساخته بر قلع هیرمند آب تاخت - و بموافقت تقایر آن حصار
را فتح نموده حراس آنرا زند بهشت آورد - و خواست که این

بصورت و هشتم محرم [۱۰۴۸] سرخس گردانید - و خود با پسران و جمعی از تابینان خویش و رای کاسیدان بخشی صوبه کابل و احمال در انتقال لشکر در ظاهر قندهار طرح اقامت انگذد - و یوسف محمد خان و جان نثار خان را که بعد از رخصت این گروه کار بزره رسیدند نیز روانه گردانید - چون هوا جویان این دروات بعد از وصول بموضع گشت نخود شنیدند که مقامیر میخواستند که غلات درویده محال متعلقه حصون مذکوره را پاک نموده درون حصار برند - بابت مصواب یکدیگر پردل خان و عزت خان و شادخان و علول ترین و هیات ترین را با تابینان سعید خان بهادر ظفر جنگ و اعدیان بصوب قلعه بست و راجه جگت سنگه و یوسف محمد خان و عوض خان و جان نثار خان و میرزا محمد را با جمعی دیگر بطرف زمین داور روانه ساختند - راجه جگت سنگه در انهای راه نزدیک هزار سوار و دو هزار پیاده از راجپوتان خود و مردم قلیچ خان بر سر ساریان قلعه پیش از خود برسم استعجال فرستاد - اینان بتعجیل تمام شب هنگام بیای قلعه رسیدند - نگاهبان قلعه بانداختن تفنگ پرداختند - و مبارزان کار طلب تسخیر آن حصن حصین را پیش نهاد همت ساختند - و از اول شب تا دو پیر روز هوای کلزار آتشبار بود - انجام کار راجپوتان تهور شعار که در روز بازار جان ناموس را بزندگی خریدن و زندگی را بناموس فروختن تجارت راجه دانند - پیش درویدند - و چندی بیکبار درویده نقد زندگانی دریافتند - و چون بدروازه آتش زده شده و راه در آمد باز گردید - مبارزان چند نفر از منول و راجپوت بحصار در آمده همگی آن گروه فاجه بزره را

با سربازان لشکر استخاره نموده - که درین هنگام که غلّه ربیع رسیده است اگر تسخیر قلعه بست و زمین داور و دیگر قلاع بچسبند و چالاکي بروی کار نباید - غنیم غلات را در دره درون حصار خواهد کشید - و آذوقه که از مهین مصالح قلعه داری است سرانجام خواهد داد - درین صورت هم تردد مجاهدان دین در سرزمین بی قضیم و علیق - و هم محاصره قلاع اگر میسر شود بدشواری خواهد بود - هم و کمی آذوقه قندهار که صرف هواپیما لشکر شده - و سرانجام آن بی اخذ این غلات صورت پذیر نیست قلعه نشینان را باعث اضطراب خواهد گشت - و چون وقت تنگ است - و فرصت بی درنگ - تکیه بر تائید آسمانی و اقبال خاقانی نموده پیش از رسیدن کومک از کابل بتاخت نواحی قلعه بست و زمین داور و گرشک و تاراج احشام این قلعه سیگانه باید پرداخت - هر که از شاه راه اطاعت و انقیاد بیرون رود ره گرای تنگدای نیستی گردانیده آید - و هر که از روی یکدلی و ایللی جاده مستقیمه مطاوعت پیماید بچان و مال زینهار یابد - و درین تردد هر قلعه را که قابو اقتضای تسخیر آن کند بتصرف در آورده نتج حصون دیگر را بوقتی که مقتضی آن باشد موقوف داشته شود - و بدین راهی صوابی راجه جکت سالک را به پهل خان و عوض خان و عزت خان و همت خان و شاد خان و دیگر جماعه مغول و افغان - و ملک مندود را با سایر زمینداران و همگی صادرات و راجه بختان کومک صوبه کابل - و یعقوب وکیل خود را بانوچی از تالپان خویش - و میرزا محمد خویش قلعه خان را با جمعی از مریم خان مهارالیه و احمدیان و توپخانه و دیگر اوقات قلعه گیر

بهادر خان و مبارز خان و نظر بهادر خوشگویی و لهراسپ خان و جانسپار خان و ذوالفقار خان و چندی دیگر از بندهای معتمد درگاه آسمان جاه و بااستقبال فرستادند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ نیز باشاره علیه تا بیرون دروازه دیوانخانه پذیره شده دریافت - و روش کورتنش و تسلیم و دیگر آداب ملازمت که درین دولت معروف متعارف است آموخته درین بزد - خان مشاورالیه رسم ملازمت بتقدیم رسانید و بحکم آن نور حدیقه اقبال خان دوران بهادر نصرت جنگ و راجه جمعی سلک جانب راست - و علیمردان خان جانب چپ - نشستند - و آن والاگهر علیمردان خان رباقسام الطاف و اصناف اعطاف دلجوئی نموده خلعت گرانمایه با چارقب زردوزی و جمدهر مرصع و نیل با یراق نقره و ماده نیل با زین نقره مرخمت فرمودند - و پس از چندی در کمال عزت و احترام روانه درگاه فلک احتشام گردانیدند و بیست و یکم بالتماس سعید خان بهادر ظفر جنگ چنانچه گذارش یافت بهادر خان را با نظر بهادر خوشگویی و لهراسپ خان و سلطان نظر برادر سیف خان و بهادر بیگ و خواجه ابوالبقا و جمعی دیگر از بندگان درگاه عرش اشتباه و پانصد ترق انداز و جانسپار خان بخشی احدیان را با پانصد احدی و پانصد بیدار و سقا و پنج لک روپیة نقد از کل بقندهار راهی ساختند .

کشودن حصار حصین بست و حصن حصین

زمین داور و دیگر معاطل منیع و موائیل رفیع

چون آب میرسد رو بکنی نهاده - سعید خان بهادر ظفر جنگ

بیتاج از حصار برآمده بیرون شهر منزل گزید - و سعید خان بهادر ظفر جنگ خان سرپور را بصوب کابل راهی ساخته خانه زاد بخار و عوض خان را با دو هزار حوار همراه نمود - و قرار داد که عوض خان با هزار و پانصد سوار از مقر بقندهار برگردد - و خانه زاد خان با پانصد سوار همراه علی مردان خان بکابل رود - و علی مردان بعد از ملازمت قره باصره دولت بقلوژی بخت بیدار - و رهنمونی ثونیق کار گزار - بعزیمت استقام آستان حرم احترام رو بدرگاه سلاطین پناه نهد - و خود بتعبیه مواد تسخیر قلاع - و تهیه اسباب تصفیه آن بلاد از اهل فساد - پرداخت - و منتظر سکون آب هیرمند نشست - و چون علی مردان خان برای حصول دولت ناایم عقبه آسمان رتبه بجناح آرزو در پرواز بود - و از عجلت گاه و بیگاه در نوریدن راه با باد انباز - پیش از رسیدن اختر برج جهانداري پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بنزعت گاه کابل رسید - و لز آب گوارا د هوای دلکشای آن سرزمین منشرح گشت و پس از اجتماع خبر مسرت انروصول قره باصره جهانداري بحوالی کابل روز پنجشنبه هفدهم ربیع الاول روانه موضع بتخاک که محط روایات پادشاهزاده والاگوهر بود گردید - چون پادشاهزادهای سعادت پیوند که هریک بر جویبار جهانداري سهلی سروی است بالا بلند - و بر توجّه کامگاری تازه شاخی است - برومند - از حسن تهذیب و لطیف تربیت حضرت خاقانی - که اکسیر اهل بیت - و جان داروی آدمیت - است - مراسم غریب پروری که شیعه کریمه این دردمان اقبال است - و صبیحه رضیه این خاندان انضال - چنانچه جلالت را گوخته اند - پادشاهزاده بلند اختر بعد از رسیدن به موضع بتخاک

گروه مخالف دیگر اراده بدش آمدن از خرابان بر نقد برت که
 از عراق بدایند بدل هوس انتما و باطن امل گرا راه نخواهند داد -
 بعد از بدوستن این عسکر بشکر زابلستان - و نشستن آن نونال
 چمن اقبال در سر زمین کابل - مهاگر نصرت متأثر بکمک و جمعیت
 تمام همت بر فتح قلعه بخت و زمین داور - خواهند گماشت - و چون
 سیاهوش شقاوت کوش در خود استطاعت مقاومت ندید و از عزیمت
 مردانه و صریحت گردانده سعیدخان بهادر ظفر چنگ در بابت - که بعد
 از فرونشستن جوش و غروش دریای هیرمند - پناه ظفر دستگاه خود
 را پروانه واری بر او برشمع و غا زند - و معتمد ساری محابا بر آتش
 هیجا - پی اخلاص پیدا از پیمودن راه تعاقب - و دست عقده کشا
 از گشودن حصون مستوره باز نخواهند کشید - حصار زمین داور را
 بروشن سلطان مرزبان آن حدود باز گذاشته - و جماعه از تفنگچیان
 همراه بگومک قاعه دار بخت و خاندان قلی حاکم همراه با بید قلع دارگر شک
 داشته با اعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود ریخته رو بفرار نهاد
 و چون حقیقت کار از معرض داشت سعیدخان بهادر بمصامع حقایق
 مجامع رسید - حکم جهان مطاع صادر شد - که در کندی هار توقف نموده
 همت بر کشایش قاعه بخت و زمین داور و دیگر قلاع ولایت قندهار
 بر گمارد - و هرگاه قلیچ خان برسد - قلعه قندهار را باو سپرده علی مردان
 خان را با خانه زان خان بصر خود بعتبه علیه روانه گرداند - و تدبیرهای
 وایق و مصالحتهای نایق که در عقده کفائی مهیات آن ملک بگو
 آید در مله و جمع المور درج فرمودند - پس از ورود این فرمان و
 رسیدن قلیچ خان بنوالمصطفی قندهار علی مردان خان هر دو هم فی الحقیقه

و تنبلی قتل کشته و جگرم داد هر دیرام - و برخی دیگر بندها با قاتل
 مناصب مرفرازی یافتند - و چون مقدر خان از ایران مراجعت
 نموده بقندهار آمد - به سعید خان بهادر ظفر جنگ برگزارد و گه
 شاه صفی از در آمد قندهار بمصرف اولیای دولت ابد مدت نهایت
 آشفنگی دارد - چنانچه مکرر گفته که از ابروان و بغداد میتوانم
 دل برگرفت - اما تا مقدر امت حمت از تسخیر قندهار باز
 نخواهم کشید - و نیز گفت که جانی خان قورچی باشی را که در
 امرای لا اعتبار تمام دارد - درین نزدیکی بالشکری از عراق
 خواهد فرستاد - که لشکر خراسان همراه گرفته بر سر قندهار
 آید - و از آنجا که امسال اوزدک بر خراسان تاخت زیارده طن غالب
 آست که حسن خان حاکم هرات نیز بار همراه شود - بنابراین سعید
 خان بهادر ظفر جنگ در ظاهر قندهار اقامت قرار داد - که اگر شاه
 صفی باین اندیشه بی جا و وسیع ناسزا لشکر بفرستد بتوفیق یزدانی
 و تائید انبال حضرت خاقانی - مراسم جد و کد بتقدیم رسانیده همت
 بر مدامت و محاربت آن فیه طایفه مصروف نماید - و اگر از پیش
 بینی و انجام گزینی عاقبت را غنیمت دانسته باین کار نپردازد
 رو بکاهش قلعه بست و زمین داور نهد - و این حقیقت را مصحوب
 مستحق جلی بدرگاه خواجهین پناه عرضه داشت نمود - و به دره التاج
 خلعت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر مشرف داشت - که درین
 وقت صواب چنان می بیند که آن اختر برج بکابل رسیده
 توقف فرمایند - و گروهی انبوه از هواکنش فیروزیه توپخانه در
 فیروز کوه و باین صوب روانه نمایند که باین رسیده این لشکر

و محمد هر مرصع و اسب و فیل - و پهلوان خان به نمایندگی خلعت و باضافه
 پانصدی ذات و نویست سوار به منصب دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار
 و نویست سوار و به نقاره و اسب - و عوض خان قاقشال به عطای خلعت
 و خنجر مرصع و باضافه هزارین ذات و پانصد سوار به منصب دو هزار
 و پانصدی ذات و دو هزار سوار و به نقاره و اسب و فیل - و عزت خان
 به نمایندگی خلعت و باضافه پانصدی ذات و صد سوار به منصب دو هزار
 و پانصدی ذات و هزار و ششصد سوار و به مرحمت اسب - و ابو البقا
 برادر سعید خان به خلعت و باضافه پانصدی ذات و دو صد سوار به منصب هزار و
 پانصدی ذات و هزار سوار و به خطاب افتخار خانی و اسب و خانه واد
 خان به نمایندگی خلعت و خنجر مرصع و باضافه پانصدی دو صد سوار
 به منصب هزار و چار صد سوار و به اسب نوازش یافتند - و عماد ترین
 به خلعت و منصب هزار و ذات و هشتصد سوار - و گوپال سنگه
 به خلعت و منصب هزار و ذات و هفتصد سوار - و سید ولی به خلعت
 و منصب هزار و ذات و هفتصد سوار و خطاب دلیر خانی - و سید
 محمد الواحد به خلعت و منصب هزار و ذات و شش صد و پنجاه سوار
 و خطاب دیندار خانی - و از شیر برادر زاده سعید خان بهادر ظفر
 جنگ به خلعت و منصب هزار و ذات و ششصد سوار - و یوسف بیگ
 کلبلی به خلعت و منصب هزار و ذات و پانصد سوار و خطاب همت
 خانی و رای کسیداس به خلعت و منصب هزار و ذات و دو صد و پنجاه
 سوار - متفخر گشتند - جمیع این مناصب از اصل و اضافه است -
 و بهر یکی از اینان اسب نیز مرحمت شد - و سید اسد الله و محمد الله
 و محمد الله پسران سعید خان بهادر ظفر جنگ - و محمد یافری بخاری -

آنکه جنگ سعید خان نیز در همان سرزمینکه مصالحت این دو میرزا
بر روی کار آمده بود دست بهم داد - و نام شاه صفی نیز سام است
القصة سعید خان قرین فتح و فیروزی ققار شادمانی نواخته
معاودت نمود و بیست و هشتم ذی القعدة ظاهر بلده قندهار
معسكر ساخت - سکن قندهار بل سائر قطان آن دیار از غلبه مجاهدان
دین و شهرام لشکر بدعت گزین که باعث آوازی این جماعه از
تطاول و تعدی سپاه جور دستگاه قزلباش گشت هزاران مسرت و
فراوان عشرت اندوختند - و مساجد و معابدی که اوراد و اذکار آید
جز سب اصحاب و شتم احباب نبود - بتذکار مذاقب خلفای راشدین
و تعداد مفاخر پادشاه حق گزین عدالت آئین معمور گردید - و
چون بتاریخ بیست و یکم ذی الحجة عرضه داشت سعید خان
محبوب عبد الرحمن ولد عبد العزیز خان بدرگاه هواقین پناه رسید
و حقیقت ترددات و تدبیرات هوا خواهان این دولت بلند صواب
معروض بار یافتگان محفل قدس گردید - خدو قدردان هرایک ازین
بندهای جدو خدمت گذار را بقدر رتبت و منزلت بالطاق گرانمایه
بلند پایه گردانیدند - سعید خان را بخلعت خاصه با چار قب و
جمدهر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع بر نواختند - و منصب
اورا که پنج هزاری ذات و پنج هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه
بود شش هزاری شش هزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه مقرر ساختند
و بخطاب بهادر ظفر جنگ و مرحمت دو اسب از طویل خاصه یکی
با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و
مانده فیل عز امتیاز بخشیدند - راجه جنگ سنگه پرمهرت خدمت

لشکر اسلام گشت - اگرچه برخی بتعاقب پرداختند اما چون پردۀ ظلام شام آفاق را در گرفت مبارزان نصرت قرین برگزیده درخیمهائی لشکر سیاهش که همچنان ایستاده بود شب گذرانیدند - اگر تاریکی شب حایل نگرددیدی مقهوران رستگار نگشته لختی بذل اسار و برخی بعل یوار گرفتار آمدندی - و سیاهش بی هوش از دید ضرب و حرب مجاهدان عسکر منصور که جان نهانی در کار خدیو درجهائی عمر ثانی دانند شباشب از آب هیرمند بی آنکه گشتی بدست آرد یا گذر معلوم نماید با نیمه سوری گذشته جمعی از همراهان را غریق بحر فنا گردانید - اولیای دولت ابد میعاد - واصغیای سلطنت خدا داد - برین فتح گزین که از مواهب جاییله ایزدی است زبان بندای شکر و دست بادای شکرانه باز کشودند - و لویای دعای از دیاد اقبال بی زوال اورنگ آرای جاه و جلال بلندی گرا ساخته باین ترانه مترنم گشتند :

ازان بدیتر کادری در ضمیر • ولایت ستان باش و آفاق گیر
زمان تا زمان از چهر بلند • بقتی دگر باش فیروز مند
پیش ازین یک صد و پنچ سال فرمان روی ایران شاه
طهماسب سام میرزا پرادر خوار بتسخیر قندهار (که خواجه گلان بیگ
ملازم میرزا کامران بحر است آن می پرداخت) فرستاده بود - میرزا
کامران بهنیدن این خبر وحشت اثر از فرط حمیت و حماسه بابلغار
از دیار السلطنت بهو بقندهار رسید - پس از گرمی هنگامه قتال سام
میرزا تاب دستبرد و طاقت زد و خورد مجازان نبرد گزین و
کنند آرایان را آفرین نیارده بنا کاهی رو بفرار نهاد - از اتفاقات غریبه

دوران نیفتگنده به ندامت برگردید - فوجی که بر طوچ جوافار تاخته بود نیز تاب ضرب شمشیر آبدار و طعن سنان آتش بار موف خیل و دیگر ندویان شجاعت نشان نیاورده رو بگریز نهاد - و جمعی عار فرار برخود نه پسندیده رهگرای عدم گشتند - و از تاخت فوج سیوم بر مردم عالی مردان خان بقدر تزلزلی در فوج خان مشار الیه پدید آمد سعید خان بعد از دیدن این تذبذب و تزلزل بدستگیری تائید ایزد دادار - و مددکاری انبال خانان جهان دار - با فرزندان و برادران و دیگر مبارزان صف قول بر فوج غنیم تاخته بسان گران سیلی که رو براه نهاد و تند بادی که رخ بتود کاه - بدین استقامت غنیم برگنده جمعیت لشکرش را پراکنده گردانید - گروهی ازین قوم شوم بکوی نیستی شتافتند و باز ماندگان بپاسردی خیول باد خرام ازین معرکه ننگ و نام نیم جانی بدر بردند - و تا آن روی آب ارغنداب که مخیم و خما بود عثمان باز نگرفتند - و آن سرزمین ناهموار دشوار گذار را مانع تعاقب شیران بیشه پیکار که در کار خداوندگار دین و دنیا لیل از نهار و آسان از دشوار باز ندانند پنداشته امید وار حیات و نجات گشتند - سعید خان و دیگر هواخواهان چنان صواب دیدند که کار امروز بفرود نگذاشته و غنیم هزیمت دیده را فرصت درنگ و مجال آهنگ جنگ نداده امروز از آب باید گذشت - و باین اندیشه صایب همان روز صبح باد حرکت آتش هیبت از آب عبور نموده بلشکرگاه مقاهر متوجه گردیدند - همین که عسکر فیروزی عبور نمود مخاف باین دید اجمال و انقال بجا باز گذاشته رو بگریز نهاد - و همگی اسباب و اشیای این گروه بی شکوه مگرتو شکخانه میلوش که آتش زد غنیمت

شاهان که در عرصه و غا دلبران خون ریز اند - و در بیدار هیجا شیران
 اجل متیز - قوی گردانید - و جرانغار را به بمالت پردل خان و
 و عزیز خان و علول توخ و حیات ترین و حسن و چندینی دیگر از
 منصب داران با سه صد اهدنی محکم نمود - و فوج علی مردان
 خان را بسر داری حسین بیگ خورشید خان مذکور و علی بیگ نوکر
 معتمد او طرح دست وامت - و عوض خان قاتشال با برادران و موسی
 بیگ کابلی و چند منصب دار دیگر را با سه صد اهدنی طرح دست چپ
 قیصر داد - و پهلوان بهاء الدین را با سه صد سوار تنگچی قراول ساخته
 بیشتر روانه کرد - افواج نصرت امتزاج بآئین پسندیده روانه کارزار
 شدند - و از آن مو شیاوش هرزه کوش با بیرام علی خان حاکم نشاپور
 و خاندان قلیخان حاکم مرله و دوست علی سلطان حاکم خواف و یوسف
 سلطان چمش گزک و صفی علی سلطان قلعه دار بست و جمعی دیگر که
 همگی پنج شش هزار سوار بودند بتوزک صفوف پرداخته و تنگچیان
 را پیش رو داشته بعزم پیکار راهی گردید - در یکساعتی قندهار
 قراولان هر دو معمر با یکدیگر نبرد اراگشته داد جلدات و جسامت دادند -
 هر دو افواج سه گانه هراول و برانغار و جرانغار قزلباش با شاره
 سردار سحابکار جلو ریز رسیده هراول بر سر هراول آمد - و برانغار
 از جانب راست هراول - پیاه ظفر دستگاه با طرح برانغار روبرو شد -
 و جرانغار بمقدم علی مردان که طرح برانغار مبارزان دین بودند
 صفی گشت - چون فوج هراول بدلیبری راجه جگت متنگه
 و دیگر زاهدان ناموس جوئی نبرد خوبان هکندر که به قندهار
 جوادان نوزاد نپذیرد پا بر جا بود یا جوج هراول فوج نامستقیم

روز مبارک دو شنبه با قریب هشت هزار سوار از همریان خود و نوکران
 علی مردان خان بعزم پیگار سیاوش بدکردار که موضع منجری را که
 در آن نشیب و فراز بسیار دارد لشکر گاه ساخته بود - روانه شد - و
 صفوف معاضدان دین بمردان رزم آزمای نبرد آرا - که بنوک همگان
 عقد جوزهر از هم باز کشایند - و بسروشان بها از سما بسپهوسلاریابند -
 و فیلان کوه انگن صف شکن که از خشت و کین گاه که خرطوم فراز کنند
 گوئی متونیدست که آسمانه آسمان برپا دارد - و وقتی که دراز نمایند
 پنداری کمندی است که گردن شیر گردون پان خواهد بست - و هنگامی
 که در پیچاندانگاری پیچان از دهائے صت که کره زمین بدم در خواهد کشید -
 بر آراسته هرقشونی بمقامی مناسب و مکانی لایق تمیید نمود -
 فوج قول را بخود و ابو البقا برادر خویش وارد شیر برادر زاده و
 پسران خود سعد الله و عبدالله و رای کامیداس بخشی کابل و حسن
 ترکمان و جمال بنگشی و دیگر منصب داران و اهدیان تعینات موبه
 کابل مستظهر ساخت - و قشون هراول را به ثبات پائی راجپوتان
 نبردگزیں تهور آئین که جانبازی را بازی و سراندازی را کار سازی
 دانسته در سمریکه که رنگ از رخ مردان بریزد و رنگ بر روی روزگار جنگ
 باز آرند نیز دامه - محکم سنگه و گویال سنگه و اوگرین و رام سنگه
 برادر او و جگرم و گچ سنگه ولد بهاریداس و همت سنگه و میدینمل
 بهدوریه و ایندربهان و دیگر راجپوتان کومک موبه کابل را باچار صد
 برق انداز درین فوج مقرر ساخته - راجه جگت سنگه را سرگرد این
 گروه گردانید - و برانغار را به لالیری و دالیری و سادات باره و بخاری
 و ... مثل سیدولی و سید عبد الواحد و سید محمد پیران و ...

رده آرا گشتن مجاهدان دین - با قرباشان باطل گزین - و انهرام آن گروه ضلالت آئین

چون سمید خان بعد از وصول بقندهار مرزبانان و رعایای آن ملک را در موافقت و موافقت منشئت العزیمه دید - و دانست که تا این سرزمین از ثروت و جوده سیارش که در حوالی قندهار نشسته باغوا و اغرای ساده لوحان کوتاه بین بفساد آمیزی و فتنه انگیزی اشتغال دارد - پاک بشود - و سلك جمعیت او زهم نکسلد سکان آن ولایت چنانچه باید اطاعت و انعیاد نخواهند نمود - وضبط این ملک دلخواه دولت نخواهد بود - بنابران تنگی فرصت در نظر داشته و راه رسیدن ملیح خان از ملتان و یوسف محمد خان و جان نثار خان از بهکرو سیوستان تدبیر باستصواب علیمردان خان مقرر ساخت - که هنگامه جنگ با سیارش باطل آ هنگ گرم گرداند - و محمد شیخ مخاطب به خانه زاد خان را با دو هزار سوار بنگاهبایی قلعه معین گردانید - و قلیلی از معتمدان علی مردان خان را با خان گذاشته سایر جمعیت او را که فریب سه هزار کس بود همراه گرفت - نشود که ازین گروه فسادی دو قلعه بپرس کار آید - اگرچه علی مردان خان خود نیز اراده بر آمدن نموده خواست - که رده آزایی قتل شود - اما چون در درئی و دو رنگی نوکران نفاق پیشه او بروی روز افتاده بود - معتمد خان باندیشه آن که مبادا در اندای زد و خورد یکی از آن گروه قتل گردد فرصت یافته بخان مزبور گزندی رساند - به برآمدن او از آنجا و او را ازین خواهش بازداشت - و بیست و ششم ذی القعدة

برسانند - و ده لک روپيه باخود نگاه دارند - و بيست هزار موار خونخوار
از پيشگاه عظمت و جلال در خدمت پادشاهزاده بخت بيداد و معين
گشته كه اگر اتفاقا والى ايران از نقصان عقل و طغيان جهل خود
متوجه بديكار شود بهزاران ناكامى برگردد - چون سياوش مدهوش
دران ايام بنواحي قندهار رسیده بجهت آنكه نوشنجات بدست آرد
و بر حقيقت مطلع گردد سر راهها گرفته بود - فرمان قضا جريان
نست او ميرسد - و از آگاهي بر نحواي آن سر رشته مبر و سكون از
دست رهاشته در روز مصحوب مهرعى نزد شاه صفى ميفرستد -
شاه مضمون مشهور معلى دريافته از فرستادن لشكر و اندیشه آمدن
خود باز مى آيد - و چون اين معني بزرگي رزق افتاد دل اخلاص
منزل مجاهدان دين را جمعيت تازه بهميرسيد - و باطل مكاله
ادبار آئين را ثبات از دل رخت .

و از اشراقات ضمير خورشيد تنوير خاكان نهفته دان آنكه - سعيدخان
همواره آرزو داشت كه محمد شينخ بخطاب خانه زاد خاني سربرافرازد
و ازان رو كه كاري از بوقوع نيامده بود كه وسيله ابراز اين مئمنى
گردد باظهار آن نمي پرداخت - چون درين يساق كلر طلبي از بظهور
پيوست و خدمت گذاري او در پيشگاه خلافت و تبة پذيرائي يافت
سعيدخان آرزوي خود را عرضه داشت نمود - خديو حقيقت آگاه پيش
از وصول عرضه داشت بدرگاه خلایق پناي پايه اعتبار او باين خطاب
بر افزوده بودند - و اين معني بصبرت افزاي همگان گرديد .

محمد مراد سلطان مرسل گشته بود و در راه بسعید خان رسیده بر
 فوق مناهات گذاشت - و آداب تسلیم بجهت گزین دولت بلفه
 دولت متعارفت بتقدیم رسانید - و مقدم سعیدخان را که از دیرباز
 چشم انتظار در راه آن باز داشت فوز عظیم دانسته بمظلم و تفحیم
 تلقی نمود - از تدابیر صایبه و آراء ثابته این نور پرورد الهی آنکه
 منشور هدایت گنجوری ینام سعید خان بکرامت مدور پیوست - که
 مضمون نوازش مشحون آن مشتمل بود بر تلقین طریق محاربه و ارشاد
 سیل مدافع لشکر عراق و خبر روانه شدن دره الناج بختیاری قرة العین
 جهانداري پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - و بران که میاوش
 پاتل گوش به شنیدن وصول گنایب ملک کشای گیتی پیمای از
 کشک نخود بغراه برگشته باشد - و اگر از روز بدو تباهی خرد برهنمونی
 ادبار که نصیبه بدسکالان نابکار است از انجا پیش آمده باشد - آن
 ارادت کیش عقیدت اندیش چنین قابو را غنیمت پنداشته قلیج خان
 را در قلعه تندهار باز گذارد - و خود باندویان جانباز به پیگار آن برگشته
 روزگار بصیرت هرچه تمام تر شناخته اساس هستی آن سزوار نیستی
 از بیخ و بن براندازد - و از رهگذر مرانجام ناگزیر این یساق تشتت
 بضاطر راه نهد - چه از میاه و آذوقه و خزانه آنچه باید چنانچه باید
 آساده است - مبالغ بیست لک روپیه با پادشاهزاده کامگار و خان
 دوران بهادر نصرت جنگ ارسال نموده مقرر فرموده ایم که از انجمله
 پنجاه لک روپیه همراه جمعی نزد قلیج خان فرستند - که از راه ملتان
 با خود ببرد - و پنجاه لک روپیه بجان سپهرخان بخشی اعدیان حواله
 نمایند - که با همدیگر همراه گرفته این مبلغ را بآن عمده الماک

سعید خان قزو القدر خان را با نقدی بیگ بدرگاه عرض استعجاب رخصت نمود - روز دیگر احمد بیگ که علیمردان خان زور مستحکم با هم و لقب گراسی همراه او فرستاده بود رسید - سعید خان مشایخ را نزد فرستاد که در کابل بذوالقدر خان و نقدی بیگ پیوسته با اتفاق رو بدرگاه والانهند - و خود بغزنین رسیده چار روز برای آمدن راجه جگت سنگ و جمعی که عقب مانده بودند تموقف گزید - و بعد از پیوستن آنجماعه بکمال استعجال متوجه قندهار گردید - و چون حوالی قلات رسید مکاتیب محمد شیخ و عوض خان آمده که سیاهش با برخی حکام خراسان که بکومک او آمده اند در موضع سنجری که شش گروهی قندهار است نشسته - و اختی از قزلباشان علیمردان ها خاک نفاق برفرق روزگار خود ریخته باو پیوسته اند - و جمعی که در قلعه اند اگرچه بظاهر با علیمردان خان در مدد وفاق و اتفاق اند اما پنهانی با سیاهش سلمه جنبدان دوستی گشته نوشتجات و داد و اتحاد ارسال میدارند - و بر آمدن قندهار تحریض نموده بامداد و اعانت خود که در حقیقت اغوا و اضلال است قوی دل میگردانند - و نیز مذبذب بود که این طرف قلات در حال و ترحال کمال دور بینی و خرم گزینی مرعی گردد - و مطابق آن نوشته علیمردان خان که همراه معتمدی حاضر آقا نام فرستاده بود نیز رسید - سعید خان در کوچ و مقام مراسم خبرداری و هوشیاری که ناگزیر سری و سرور رخصت چنانچه باید بروی کار آورده هفدهم ذی القعدة بحوالی قندهار رسید علیمردان خان استقبال نموده فرمان والا را که با خلعت نامیده و جیند مرمع و خنجر مرمع با همون تار و شمشیر مرمع

مرصع با بولکناره و شمشیر مرصع و در اسب از طویلۀ خاصه یکی
 بازین طلا دیگری با زین مطا و نیل از حلقۀ خاوه با پراق نقره و ماده
 نعل عنایت فرموده - و مدار جنگ و جدال و حل و تر حال بر روی
 و بویست او باز گذاشته با مید هزبرخان و نظر بهادر خوبشگی که
 پایمان نیز خلعت و اسب مرحمت شد رخصت نمودند - و فرمان شد
 که نزدی خدمت پادشاهزاده نامدار مرید بختیار برسد - و حکم
 اقدس بصدر پیوست که بهادر خان مبارز خان و برخی دیگر
 بندها از تیول خود آمده بمسکرافیل ملحق گردند - و بوزیرخان ناظم
 پنجاب فرمان نضا جریان صادر گشت که بسرانجام غله پرداخته
 مردم خود را تعیین نماید که از محال صوبۀ پنجاب غله فراهم آورده
 بی هم بکابل بفرستند - قادر راه بلشکر منصور آذوقه می رسیده باشد
 و خود از دار الحکومت لاهور بدرالملک کابل روانه گردد - سعید خان
 با همراهان از پشاور یلغار نموده در عرض پنج روز بکابل رسید - و چون
 هنگام مقتضی سرعت بود از اسباب پیکار و مواد کارزار زیاده از قدر
 ضرور برنگرفته روانه شد - در پانزده گروهی کابل نقدی بیگ که
 عرضه داشت علیه مردان خان بدرگاه عرش اشتباه می آورد سعید
 خان را دریافته مکتوب علیه مردان خان بار رسانید و چون خواهش
 علی مردان خان آن بود که ذوالقدر خان را که بقندهار آمده حقیقه
 بگرونی و بگرنگی و کیفیت اخلاص او چنانچه باید دریافته بود
 همراه نقدی بیگ بدرگاه گردن جاه روانه سازد - تا عرضه داشت
 او از نظر اقدس گنجانیده آنچه از مدارج ارادت و عقیدت و مراتب
 هوا جوئی و دولتخواهی او دیدگاه بمصالح حقایق مجامع برساند -

سوار و بمرحمت صد اسپ از انجمله دو اسپ از طویله خاصه یکی با زین سرخ دیگر با زین طلای میناکار و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل و ده لک روپیه نقه بطریق انعام سواران ساخته یا بیست هزار سوار نبود آرا مرخص گردانیدند - و هنگام رخصت بزبان دربار فرمودند که اگر شاه صفی خود بقندهار آید آن فرزند والا گهر با لشکر جرار پدان صوب شتافته معرکه آرای پیگار گردد - و اگر لشکر بفرستد فوجی از مبارزان خونخوار بسرکردگی خان دوران بهادر نصرت جنگ تعیین نماید - تا به تپیده و تادیب آن گروه ضلالت پرتو پذیرد ازند - و هر یکی از امرا که در خدمت پادشاه زاده بلند مقدار بمالش قزلباش و ازون آثار دمنوردی یافته بودند بمراحم پادشاهانه فرق مباحات برافراختند - راجه جیسنگه بمثایت خلعت خاصه و اسپ از طویله خاصه با زین مطلا و فیل از حلقه خاصه - نجابت خان به خلعت و اسپ با زین مطلا - و هر کدام از امیر سناکه - ولد راجه گجسنگه - و ماده هوسنگه ولد راورتن - بخلعت و اسپ با زین نقره و نقاره - و لهر اسپ ولد مهابت خان بخلعت و اسپ و خطاب خان - مفتخر و مهابی گشتند - و جانشینان و ذوالفقار خان و هریسنگه و کرپارام و گروهی دیگر از مناصدان نیز بنوازشی درخور اختصاص یافتند - و دیانت خان را دیوان - و درستکام پسر معتمد خان را بخشی و واقعه نویسن این لشکر گردانیده بمرحمت خلعت بر نواختند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ را که از بارگاه شرف پریغ طلب بنام او رفته بود - و پس از رخصت پادشاه زاده بهدار بجنگ برزوی چند شرف ملازمت انورخت - خلعت خاصه و بجهت

با عساکر آقبال درین نزدیکی توفیق خواهم فرمود - بالفعل بهیچ
 یک روپیه از خزانه کابل با خود ببرد - از انجمله یک لک روپیه بعد
 از رسیدن قندهار به علیمردان خان برساند - که باو انعام فرموده ایم
 و در لک روپیه بصیفه مساعدت خود منصرف شود - و از تقمّه
 مبلغ مذکور دیگر بندهای پادشاهی را هنگام احتیاج بقدر ضرورت بر سر
 مساعدت - و به ملک مغدود و برادر او و تبعه علیمردان خان را در خور
 حال هر ایک بطریق انعام بدهد - و چون قلیچ خان بقندهار رسد
 و خاطر از سیارش و گرد آردی آذوقه و سایر ناگزیر قلعه داری فراهم
 آید حصار بقلیچ خان حواله نموده علیمردان خان را با توابع و بنده
 دیار بکابل آرد - و از انجا پسر خود محمد شیخ را همراه داده روانه
 حضور گرداند - و با فوجی مستعد پیکار در کابل بنشیند - هرگاه
 لشکر قزلباش حرکت کند - بمک قلیچ خان پردازد - و از پیشگاه
 نوازش خانانی به علیمردان خان منشور سعادت گنجور با خلعت خاصه
 و جیفه مرصع و خنجر مرصع با پهلکناره و شمشیر مرصع گران بها
 بدست محمد مراد ملدوز فرستادند - و ملک مغدود و کمران را
 که بیخات یاروی طریق هواجویی این دولت اند بنیاد می بیندند
 نیز بمناییت خلعت مراد افزا گردانیدند - و چون احتمال آن داشت
 که شاه صفی از شنیدن خبر تسخیر قندهار متوجه آن دیار گردد - هرگاه
 خاصیت خلعت پادشاه زاده کامگار محمد شاه شجاع بهادر را در هر
 آغاز شاه ذی القعدة بهجسته ساعتی بخلعت خاصه با چاقرب
 طلادری و جیفه مرصع و خنجر مرصع با پهلکناره و شمشیر مرصع
 و بافتنه هزار حصار بمنصب گو آرد هزاری ذات و هشت هزار

بود - محمد عیخ را اعزاز نموده بقلعه در آورد - و لوازم بزرگ مرور
 مراسم ضیافت بقدیم رسانیده محمد امین قاضی قندهار را که
 مکرر مکاتیب نزد سیارش بی هوش فرستاده باغراه آن ادبار اندام
 می پرداخت - بقتل رسانید - و برج و دار و حصار را به بندهای پادشاهی
 سپرده تا رسیدن سعید خان که عریضه علیمردان خان را با عرضه
 داشت خود منصوب رفیع الله ملازم خویش روانه درگاه معالی
 ساخته بود - و پیش از ورود برایغ جهان کشا با قریب پنجهزار سوار
 بصوب قندهار راهی شده - منتظر نشست - و چون بیست و چهارم
 شوال رفیع الله شرف اندوز ملازمت گشته هر دو عرضه داشت را
 از نظر اقدس گذرانید - چنانچه گزارش یافت - اعلی حضرت قلیچ
 خان ناظم ملتان را که بمنصب چار هزارچی ذات و چار هزار سوار
 سرانرا بود از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و پنجهزار سوار
 دوهزار سوار در اسبه سه اسبه بر نواخته بتعویض خدمت صوبه داری
 قندهار و حراست قلعه آن بلند پایگی بخشیدند - و حکم شد که
 با لشکر ملتان بقندهار بشتابد - و بنوسف محمد خان تاشکندی
 حاکم بهکرو جان نثار خان حاکم سیوستان فرمان شد - که از آن ۳
 بقندهار خود را برساند - و یرلغ جهان مطاع بسعید خان منصوب
 رفیع الله شرف حدود یافت - که از کارطایی و پیکار پزوهی او میداند
 که بمجرد رسیدن نوشته علیمردان خان بی اقبال روانه قندهار
 شده باشد - و اگر تا ورود منشور واجب الادعای راهی نماند نزدی
 روانه گردد - که انواج نیروزی بمک تو معین گشته - و گویا
 سلطان پادشاهزاده بخت بدید محمد شاه شجاع بهادر را

قلعه و نگهبانی هفان مزبور بپردانند - عوض خان نهم شوال با هزار
موار خونخوار از غزنین متوجه قندهار گردید - و محمد شیخ نیز
بموجب اشاره عوض خان با هزار سوار جلالت آثار از کابل برة نوردی
در آمد - و چاردهم شوال چون عوض خان بمقرر رسید - نقدی بیگ
نوکر معتمد علیمردان خان که با دیگر عرضه داشت خان مشارالیه رو
بدرگاه جهان پناه آورده بود - و برای - پیرن قلعه مقرر بعوض خان
از علی مردان خان دستوری یافته - حصن مقرر را خالی کرده بعوض
جهان باز گذاشت - عوض خان گروهی را بمحافظت قلعه نگاهداشته
بیدست و یکم شوال بقندهار رسید - علیمردان خان از آمدن عوض
خان مستظهو گشته او را با احترام تمام بقلعه در آورد - و برای یاس
میدوش و برآمدن قلعه گزینیان از تذبذب بیست و سیو شوال خطبه
بالقاب گرامی خاقان کشور سنان حضرت صاحب قران ثانی بلند
آوازه گردانیده وجوه دراهم بنام نامی و اسم ساسی فروغ آگین ساخت -
و بحصول این امینت جبین اخلاص بسجده نیدایش دادار کار - از
قر امروخته نه اشرفی مسکوک بسجده مبارک با عرضه داشتی منبی
از ابرار خواهش استلام عتبه گردون آثار - و در آمدن عوض خان
بجسار - مصحوب لحمد بیگ ملازم خود پدایه - بربر خلافت ارسال
داشت - و محمد شیخ خلف - سعید خان بقلات که پنج منزلی
قندهار واقع است رسیده قلعه آنها از گماشته علیمردان خان که خان
مزبور بمراتب پیرن آن نیز باو نوشته بود بتصرف در آورد - و طایفه
وایسم همراه است گذاشته بیست و پنجم شوال بقندهار رسید -
علیمردان خان که از پی هم از آنجا قاهره نوردی دیگر یافته

و از استحکام قلعه ارک و حصن و مط شهر و دهنار کردن آن و محکم
 فراز جبل لکه و اپرداخته بدرگاه آسمان جاه که قبله اقبال و کعبه
 اتصال است عرضه داشت نمود - که چون شاه بتحریر جمعی مکن
 اندیشه نساد پیشه خدمات گزیده و ترددات پسندید مرا و پدر مرا
 از نظر اعتبار انداخته در اهلاک من میکوشد لاجار بان آستان کیوان
 مکان زینهای شده و اعتصام بعرو و رفقای عیوبیت آن سده سلمیه
 نموده میخواهم که قندهار را با ولایای دولت پایدار بسپارم - و تارک
 افتخار به ادراک سعادت تقبیل عتبه والا که منتهای امانی و
 مبتغای آمال این عقیده کیش ارادت اندیش است بر افرازم
 امیدوارم که یکی از بندها با لشکری آماده پیکار بدینصوب مرخص
 شود - تا بسرعت هرچه تمامتر آمده قلعه را متصرف گردد - و عرضه
 داشت نزد سعید خان به پشاور فرستاد - و بار نوشت که بمجروح
 وصول روانه درگاه معلی ساخته التماس مشهور عاطفت -
 که تمیم گردن مباهات - و وسیله نجات من باشد - نمایند -
 و انتظار صدور یرلیغ قضا نغان فکشدیده خود بدین جانب
 راهی گردید - و عرض خان قانقال که بار نزدیک بود و قلیچ خان
 ناکم ملتان را نیز بر ارسال عرضه داشت و طلب لشکر ظفر طراز
 آگهی داده تحریر نمود - که منتظر حکم نبوده روانه شوند - و تفرقه
 اهل قلعه بجمعیت گراید - و خاطر این نیازمند از نگرانی براید -
 از آنجا که سعید خان بیشتر با عرض خان در غزنین و بدینصوب
 مصر خود در کابل جمعیت نگاهداشته مقرر ساخته بود که هرگاه نوشته
 علیخردان خان برسد با همراهم بقندهار روانه تا رسیدن او پناهنده

فرمان روی ایران رو مطلق بر تافته پناه باورلای دولتی گردید
 و این پادشاه ممالک متان برده - و سپاه کواکب شمار متوجه نصیبر
 این دیار است - بقدم ادبار پیش آمده در موضع کوشک خود
 فرود گش کرد - و بذریعه مکر و تزویر لختی قزلباشان حامل الذکر
 را از علی مردان خان روگردان ساخته بجانب خود باز کشید - و ازین
 رهگذر تشتت و تذبذب تمام بحال قلعه نشینان راه یافت - و آثار
 اختلاف آراء که منتهی عدم نظام است بروی روز افتاد - و علامات
 غیر و نفاق رو بتزاید نهاد - ناگزیر علی مردان خان گروهی را که
 طریق بگنائی بسیارش باز کشاده نهانی حقایق آنها می نمودند
 مآراک بر آورده با طایفه دیگر که نقوش دورنگی از ناصیه احوال
 کثیر الاختلال شان نیز میداد بود بمحال بعیده فرستاد - و برخی از
 خویشان صداقت نشان و غلاها جان نشان را در ارک نگاهداشت -
 در خلال این حال سرآمد مرزبانان قندهار ملک مفدود و برادر
 او کمران که بطلب علی مردان خان آمده بودند برهم کنکاش برگزاردند -
 که اگر متابعت و هوا جوئی پندهای پادشاه سکندر جاه و شهشاه
 فلک بارگاه پیش نهاد خاطر عاقبت بدین است - درین وقت که
 فارابی ایران در مقام کین قوزی و خور ریزی است - و وفا و وفای
 حصار نهیذان صورت نفاق گرفته - باصراء صوبه کابل که مدد ایقان
 زود تر میرسد باید نکاشت - که هنگام طلب خود را برسانند - او
 منشیان نزد خود نگاهداشته بکمران گفت که نخست موضع خلی
 قاتقال حاکم غزنوی و حمید خان را آگاه گردان تا جمعیتی در کابل
 و غزنوی مهیا داشته هرگاه من اشارت نمایم بحال استعمال نمایند

بیگ را که بدین معنی عمرش بگذشت رسید به نزد پادشاه و پادشاه
 او را آنکه پسر را با نفایس آنصورت فرستاد شاه از قلع خود باز
 نیامد خواست که بحیله سازی و خدعه پردازی او را بکشد و بدین
 آورد - و بدین عزیمت میاوش قولنامه ای را که بمشرد مقدس
 فرستاده بود حکم نمود که بصوب قندهار بشتابد - و پیش از وصول
 خود بمعلی مردان خان بنویسد که از اجتماع توجه مرا اگر هندوستان شاه
 مرا کمک تعیین نموده است و بهر ازان که بقلعه درآید خاطر او
 استحکام محار و پرداخته اگر تواند او را دستگیر ساخته روانه حصار
 سازد و الا همانجا بقتل آورد - و رقی مشعر بر گوناگون عواطف و
 مراحم و ارمال کمکانزد علی مردان خان فرستاد - تا بمجوبه و تامل
 او را غافل گرداند - از آنجا که بیدار مغز آنگاه دل بدینگونه دیوانه
 نغمه نمود - ناظم قندهار بعد از رسیدن رقی نوشته میاوش بمقام
 داد که الحاح آمدنت بدین جانب مصلحت نیست - چه اگر
 پیش از ورود مواجب هندوستان با لشکر خود بحصار درائی از کثرت
 مردم کلو بعصرت میگردد - و اگر در فناء قلعه بنشینم بیم آنست
 که بعد از ورود افواج با همراهان پی سپر نذا گردی - میاوش آنرا
 بگوش قبول نشنوده بفراغ آمد - و برقی در شدن خویش بحصار
 قندهار دیگر باره بمعلی مردان خان نوشت - خان مومنی الیه پاسخ
 داد - که بهتر آنست که از گرد راه بخزاسان بر گردی تا سر برقی
 و جان در بدن دارم ترا گرد قلعه نخواهم گذاشت - هار و هار
 آنگهی بر حقیقت حال میاوش را پیش از پیر شدن تاکید نمود - او
 بقلعه بست رسیده چون بدین حال رسید که علی مردان خان از اطاعت

در سال وصال بوده هنگام پیکار و وقت کار از اهل حاضر را منتظر گردانند. شاه صفی اینمعنی را بران که او برای رواج کار و رونق بازار خود نگاشته است حمل نموده وزنی نهان - و مکرر در اقلای بیاده پیمائی که زمان غنودگی خرد است با قدماء مجلس برگزاده که ملایمزدان خان از فزونی سامان و دستگاه ره گرای خیالت فامده گشته او را باعبدال پیاما رسانیده اموال او را بدست باید آورد - خان مزبور از نوشته لختی خور سگالان خویش برین قصد فاصواب آگاه گردیده بخود اندیشید - که درین هنگام که تسخیر قندهار وجهه صریحت اقلیم کشای فرمان فرمای هندوستان گشته و نزدیک امت که افواج قاهره بحرکت دراید شاه صفی بتحریرش برخی از هنگامه آریان فساد چشم از حقوق دیرین خدمت من و پدر باز بسته در فکر جان و مال من افتاده امت چرا خود را بمعرض تلف در آورم - و باچنین پادشاهی که درگاه خواندین سجده گاهش پناه خداندان تخت و دیبیم و آرامگاه نیاز مندان هفت اقلیم است براه مخالفت شتابم - و بموقع کمک لشکر قزلباش که مکرر دستخوش عسکر روم شده - مهمل هوا چون شاه صفی که در عهد جور مهدش از بسیاری سفلت دناهر سرانی نوحه هرائی است و هر کاشانه غم خانه - بوم - اولی آنکه تا یکباره مکنون ضمیر من بزما نیفتد چندی در ظاهر طریقه مطامعت شاه مملوک داشته پنهانی تخم اخلاص در زمین عبودیت در آن بزم نهاده - و راه ارحال زحل و رحایل به اولیای دولت ابد عید خصم اسراء تحریر کمال نموده دارم - چون شاه هر اعتراض استنکاف خای مزبور آنگهی بانه مخلف او شد و صحت دلی

پناه رسانیده ناصیه سعادت بخاک آن آستان عرش منکون برانروزید

و او زود باشد که پورود جنود اقبال و جوش نیروزی مال جمع

• همه سینه شکن دیو بند قلعه کشا •

نمامی ملک زابلستان با مضامین آن مسخر گردد - حاکم قلعه ها و

یا ابر القدر خان سلوک پسندیده نموده مرخص گردانید - و گفت

که پاسخ این مقدمات بزبان یکی از معتمدان خود سپرده او را نزد

سعید خان میفرستم - و از آن رو که در ایام دولت حضرت جنت

مکانی ظفر خان پسر خواجه ابوالحسن که به نیابت پدر بنظم مهام

موبه کابل می پرداخت بجهت قرب جوار ارمغانی به علیمردان خان

ارسال داشته بود - و خان منور در برابر آن چیزهای نفیسه درونوا

علی بیگ را که از آقایان معتمدان بود بالختی از اشیا روانه ساخت

که هم بایصال هدیه ظفر خان بدرآورد و هم پاسخ گزاری معتمدان

قیام نماید - و چون در دهم سال جلوس عالم آرا نهضت اعلام اسلام

بصوب پنجاب بعزم تسخیر قندهار مقرر شد - عرضه داشت وزیرخان

ناظم پنجاب مشعر بر قحط و غلامی آنصوبه بدرگاه سلاطین مآب رسید -

لواحق که نیک پسچی کافه بویا و مهر آثار این دولت پایدار

مهر اقتدار است - این رکعت خجسته را بسال دیگر باز گذاشته اند

و علیمردان خان پس از آگاهی بتهیه مواد حصانت حصار پرداخته

قلعه منیمی بر فراز جبل لکه که مشرف است بر حصار قندهار

بر فراخت - و بوالی ایران نوشت که منقریب انوار هفتونقان

بقندهار میروند - من اگرچه احباب قلعه دارم از توالت و آذوقه

و دیگر نیاز میارم بخواسته آید از حسن که تمام اما خانه منتهی

بهر روزی که کار پادشاهی اصفاف داشته باشد بقندهار بفرستند تا تمام
 هر کیفیت حصار و کمیت لشکر آن دینار آگهی یابد - و بهم بطوار
 این سلطنت گردون آثار بعلي مردان خان و انموده اورا به بندگی
 درگاه آسمان جلا مستمال گرداند - سعيد خان باصطلام مفسدان صوبه
 کابل که لختی ازان نگاشته آمد را پرداخته پدري آقا ملقب
 به ذوالقدر خان را پنهانی نزد علیمردان خان فرستاد - او بقندهار
 شتافته مراتب جهان کشائی و گیتی پیرائی اقبال روز افزون -
 و وسعت مملکت - و وسعت دولت - و فراوانی اسباب قدرت و
 دستگاه - و فرزندی مواد حشمت و بجاه - و کثرت خیل بادپا - و
 پیادان فیول کوه ربا - و خزاین موفوره - و عساکر منصوره - و دیگر
 امارات فیروزی - و علامات بهروزی - بعلمردان خان بیان نمود -
 و باعطاف بی پایان و الطاف نمایان خاقان ممالک بستان امیدوار
 ساخته برگزارد - که چون از ریعان برنائی و عبفوان کار آزمائی
 حضرت شاهشاهی هر مهم دیر برا که اختتام آن پیش نهاد همت
 واک و عزیمت جهان پیرای بادشاه جهان کشا گردید بتائیدات ربانی
 در مختصر زمانی مطابق خواهش اولیاء این دولت دوجاهانی
 انجام پذیرفت - و هر مملکت دشوار کشا که کشایش آن معلوم
 نظر بلند و همت آمان پیوند این شاهشاهین پناه گشت بدیوید
 آسمانی دو کمتر وقتی موافق آرزوی اصفیای این سلطنت جاودانی
 اتفاق افتاد آنکه بقدم اخلاص ره پیر جادا مستقیم بندگی گشته
 حصار قلعه را که بهر نیر بالیاد دولت این دوستان زلفشان
 متعلق بود به بندگی پادشاهی پیوار - خود را بدو داد

جنگی مطابق هزار و سی و دوم هجری از قندهار فرار شد و راه را از دست
 و قلع را بستند - شاه عبدالعزیز خان را با همسران و خدمتگزاران
 هتدوستان داده تنظیم امور قندهار بکنجعلي خان زیگ که شاه
 حکومت کرمان داشت و شاه او را بابا میگفت و منی نوشت تفویض
 نمود - و خود بایران برگشت - و پس از مدتی شدن کنجعلي خان
 خلف او علیمردان خان را ناظم آن ولایت گردانیده بابای ذاتی
 می نگاشت - و چون قوایم اورنگ خلافت بجلوس عالم ارای حضرت
 خاقانی آسمانی پایه گردید مهم قندهار اهم دانسته خواستند که
 اعلام ظفر اسام بصوب دار الملک کابل برافرازند - و آن بلد را محظ
 مرادق عظمت و جلال و مرکز ریاست بهت و اقبال گردانیده و
 از درازی فلک سلطنت را با فساگر ستاره همار و توپ بسیار و
 فیلان کوه سار بدان صوب بفرستند - درین اثنا فتنه آمیزی افغانه
 تیره ایام - و شورش انگیزی بندیلهای بد نرجام - و نفاق گزینی
 و ضلالت آئینی دکنیان فاکم - روی نمود - و یساق قندهار چندی
 در توقف افتاد - و بعد ازان که خاطر اولیای دولت قاهره از تنبیه
 و تادیب این فساد پیشگان بجمعیت گرائید بسعید خان حاکم
 کابل یرلیغ رفت که تعین جنود نصرت آموذ بکشدان حصار قندهار
 معمر کرده ایم باید که از تنظیم و تمسیق صوبه کابل و هر دو
 بنگش و فرو نشان فتنه افغانه جهان نشین آن صوبه نارغ گشته
 چنان آماده باشد که بمجرد رسیدن فرمان والا بی توقف و تعلل
 در خدمت پادشاه مزاده کامکار والا تبار که علقه بپسندیدن خواهد
 شد بکابل بجهت راهی شود - و بکابل از کوهستان هر دو کابل و کابل

فرمودند - حضرت جنت مکانی این رای ثقیب را پسندیدند و برای خواستش او جوابی نفرمودند - و مقرر شد که خانجهان یقندهار پشیمانند - او از کهل مذهبی و تن آسانی به بهشکاران دولت که از و نیز بی پروائی حضرت جنت مکانی در معاملات سلطنت مدار کار بر آنها بود - ساخته صوبه ملتان برای خویش و حرامت قلعه برای عبدالعزیز خان التماس نمود - و تعهد کرد که هرگاه احتیاج افتد خود را از ملتان بمدد عبدالعزیز خان برساند - ملتمس او بقبول موصول گردید - شاه این ماجری از نوشته زینل بیگ دریافته پیوسته در کمین فرستاد می بود - و انتظار قابو میکشید - تا آنکه خدیو در سال پانزدهم سلطنت حضرت جنت مکانی بسببی که در تضاعیف وقایع نهم سال از دور اول جلوس اقبال مانوس بتفصیل تمام نگارش یافته بار دوم بدکن تشریف فرمودند - و زینل بیگ سفیر ایران که هنوز از درگاه گردون جاه رخصت انصراف نه یافته بود پنهانی بشاه عباس نوشت - که درین هنگام که پادشاهزاده والا مکن که نظام ممالک سواد اعظم هندوستان بآرای صواب انتما و تدبیرات گیتی کهای او باز بخته است بهم دکن مشغول است - اگر اندیشه قندهار در دل باشد به ازین قابو نیست - شاه فرصت غقیمت شمرده بر مر قندهار آمد - و چون عبدالعزیز خان قلعه دابکه از مراتب - چه داری و کارگزاری و مدارج زرم آرائی و نبرد آزمائی نصیبه شد از مقاومت شاه و کمک صوبه دار ملتان برای افغان مامول گردید - بعد از محاصره چل و بلجروزه با چندی دیگر از پندهای پادشاهی در شهر ریز شاه - " مقدم جلوس حضرت

ده سال از ایران رسید با خان عالم که از بهشکام حضرت جناب
مکلی برصالت رفقه بود بعنوان سفارت فرستاده اظهار این مطلب
نمود - حضرت جنت مکانی چون از اعیان دولت کنکاش خواستند
و ایشان در جواب ماندند - آنحضرت که همواره در حل مشکلات
و کشف معضلات از رای رزین و رویت دربین خاقان خورعید
ضمیر احتضاب می نمودند درین باب نیز آواز فریاد می دادند
جلالت مصلحت جستند - اعلی حضرت معروض داشتند که هرچند
در اعطاء ایمن حصن رکن جزر دانی آرزوی فرمان رومی ایران
امری دیگر ملحوظ خاطر حق گزین نیست - اما ظاهر بینان جهان
و صورت گزینان کیهان از فزونی استیلا دارای ایران خواهند انگاشت
اولی آنکه سد ابواب این گفتار نموده خاطر از حصار بسرانجام سواد
و لوازم قلعه داری را پرداخته خانجهان لودی را که بکثرت قبیل
و فزونی سامان و دستگاه و عزت و اعتبار امتیاز دارد بدانصوب
بفرستند - که اگر دارای ایران به تسخیر آن پردازد پای ثبات
نشرده چندان مقاومت نماید که این مرید اخلاص هرگز خود را
برساند - و کثیر این حرکت نکوهیده و رکضت ناپسندیده در کنار
آمانی و آمالش گذارد - بیدار بخمی که پتانیدات آسمانی و
توفیقات ربانی تسخیر اقالیم مبعه پیش نهاد همست والا و نهست
بلندی گرامی خود گردانیده باشد - و باسعاد اقبال روز افزون
اجداد طالع همایون - تذلیل رقاب سلاطین روزگار و تعقیب جلاله و تعالی
بهر اعتبار وجه عزیمت ساخته چگونه راضی خواهند شد - که
چنین از اجزای ملکاتش یا برگشت از کنار ولایتش جنس صرف نکند

و هویت سوار و انعام شش هزار روبه نرق عزت بر اثر لغت
از خوانج این سال فرخنده مال فتح قلعه ندهار است
با دیگر قلاع آن دیار

چون ایزد جهان برد از و دادار بی انباز حدوث هر امری از
امور دولت و جهان بینی و سنوح هر اثری از آثار سلطنت و کشور
مسانی را بوقتی مخصوص و مصلحتی خاص منوط گردانیده است -
و به تجلی صفاتی از صفات علیا و تأثیر اسمی از اسماء حصنی مربوط -
اگرچه توجه اقدس بر تسخیر حصار قندهار که از حصون حصینه
ایلیستان است و کشایش دیگو قلاع آن دیار همواره مینول بود -
تا چندی حصول این امنیت بحیب ورود لغتی موانع و وقوع برخی
عواقب که اشتغال بدفع آن نهیزر بود در پردۀ توقف ماند - و بعد
از آن که کار گزاران تقدیر مواد تحصیل این کام و انبواب تسهیل این
مرام آماده گردانیدند - و هنگام آن شد که شکرکاری اقبال جهان
امروز و پرنس سازی دولت عدو موز - نقاب تعویق از چهره مقصود
برگیرند - درین سال فرخ فال کشایش آن موید رفیع با دیگر معانی
مخیمه جلوه ظهور داد - چنانچه بتفصیل گزارش می یابد - این
حصار استوار از سال چهل و سریر آرائی حضرت عرش آشیانی به
از التجاء میرزا مظفر مغوی بدرگاه سلاطین مطاف در تصرف بندگان
این آستان گردون نشان بود - پس از اوردن نشینی حضرت جنف
مکنتی شاه عباس که همواره ثمنی این محکمه در دل داشت زنیل
بیعت حکامی و مومنانی باغی بر که در اواخر دودمان شاه به موجب

خان که بحکم غدیو هفت کشور از مهتر آملیه صفات همزی
رکاب فیروزی اندوخته بود بعنایت خلعت و امپ بازمین مظلوم
گشته دستوری معاودت یافت *

بیست و چهارم [شوال] سیاحل دریای چون به نزول اقدس
مهیض برکات گردید - راجه جیسنگه که از وطن آمده بود - و سیف
خان و مکرمت خان و دیگر بندها که در دار الخلافه اقامت داشتند
بادراک شرف ملازمت مستعد گشتند - نجابت خان به کول مرخص
شد - هریسنگه ولدکشن سنگه راتهور باضافه پانصدی ذات بمنصب
هزار و پانصدی هشت صد سوار فرق عزت برافراخت *

درین تاریخ رفیع الله برادر زاده قاضی خان از تیناتیان کلان
احراز دولت تقبیل عتبه مهر مرتبه نموده عرضه داشت علیمردان
خان مشتمل بر زمینهای شدن بدرگاه خلیق پناه و تمسک بهول
متین بندگی و اراده تسلیم قلعه قلدهار باولیای دولت پایدار و
عرضه داشت سعید خان که مضمون آن نگارش می یابد از نظر
اقدس گذرانید *

روز دوشنبه بیست و ششم شوال بادشاه گیتی پناه کهنی سوار
دارا الخلافه توجه فرموده حرم خلافت را بانوار ظی اللهی برانروختند
قرین روز مبارک فیل موصوم بمقبول شاهی سرآمد انیل
عادل خان که با حاز طلا و جل زر بغت ولی دور و ماده فیل
بر بیل پیدکشن روانه آستان معلی ساخته بود بنظر والادار آمد
و محمد امین ولد شاه قلیخان که بتازگی از قوزان آمده سعادت
آستان بوس در پناه بود بموصوفت خلعت و منصب پانصدی ذات

و دیگر آلت جنگ پرداخته بایر قتل بر افروختند - و مبارزان لشکر
مفسور از در و دیوار درون حصار ریخته مقهوران را به تیغ آبدار از هم
گفترانیدند - و عیال و اطفال اینان بقید امار در آوردند - چون
همر جان سپار خان درین کارزار بزخم تنگ در گذشت - اعلی
حضرت او را پس از مراجعت بخلعت بر نواخته بمراحم پادشاهانه
تسلیم بخشیدند *

چاردهم [شوال] بخان عالم دو اسب راهوار مرحمت شد
یوسف محمد خان تاشکندی نیولدار سرکار بهکر بمنصب سه
هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرانرازی
یافت - مادی و سنگ و هری سنگ پسران راورتن از زاد بوم خویش
آمده هر کدام یک نیل برهم پیشکش گزیدند - خاقان شیر شکار
از چهارم ماه تاهزدهم در مضامات پرگنه سهندوان نوزده ببر تنگ
و صد چرز به باز و بسیاری از دیگر جانداران چرند و پرند شکار
نموده نوزدهم عذای یکران بصمت داراخانه منعطف ساخته از
دریای گنگ عبور نمودند - و حوالی قصبه مورن معسکر اقبال
گردید - درین روز جمال خان قراول را که درین شکار خدمت نیکو بجا
آورده بود بزر سنجیده مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰۰ او را که هشت هزار روپیه
شد بدو مرحمت نمودند *

بستم [شوال] از عرضه داشت سیومین پور جلال بمصانع
مقایی مصانع رسید که روز پنجشنبه دهم شوال آن والا کهر را از
ختر شاه نواز جان صفوی صیغه سعادت مرحمت بوجه آمده - اعلی
حضرت آن پاک نواز را بزیفت انعام رسوم ساختن الله و پروردی *

گردیدند. میر غیث الله مخاطب بر حجت خان پادشاه پانصد
 ذرات بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار مهاری گشت.
 پنجم [شوال] هزار سوار شایسته خان را دو اسبه سه اسبه
 مقرر نموده اور بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار سه هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه بر نواختند. خلیل الله خان میر آتش که خدمت
 قوال بیگی نیز بدو مفوض اامت بعنایت نیل بلند پایگی
 یافت.

هشتم [شوال] میرزا رسیم معوی که یرلیغ معلی بطلب او
 شرف صدور یافته بود بدولت ملازمت فایز گردید. رستم خان را
 خلعت خاصه و اسب از طویل خاصه با زین مطلا و غیل از حلقه
 خاصه عنایت نموده رخصت انصراف به سنبل دادند.

نهم [شوال] یمین الدوله و علامی افضلخان با ارباب دفتر
 و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی که پس از انتهای ریاست
 عالیات از دارا خلفه راهی شده بودند باردوی گنجان پوی ملحق
 گشته سعادت آستان بوس دریافتند. چون جوقی از فساد پیشگان
 آن مرزستان در موضع کرادین از مضافات پرگنه جدوار گرد آمده
 با اعتماد استواری جا پا از جاده اطاعت و انقیاد بیرون گذاشته بودند
 اصالخان و غنیخ فرید ولد قطب الدین خان را تابینان و خلیل
 الله خان میر آتش با جمعی برق انداز و جان سپار خان بخشی
 احدیان با ایدیهان از پیشگاه خلعت معین شدند. تا باسحر زندگنی
 مخدولان از بیخ بر اندازند. دلبران عزم شهادت بصرمت تمام
 حوالی عمار مقادیر کردند. حقی گزینان پانداختن تبر متعلق

مجتهدان پیمایان از دار الخلافه بصوب مورون که مضطربانی است مشهورون
 بانواع مباح و امانت و وحوش و طیور نرۃ نور دینی درآمد - و حوالی
 دار الخلافه خیام گردن اهتاشام بر افراختند - درین روز میمنت
 اندرز هراست دار الخلافه بسیف خان و فوجدارای این روی دریای
 چون باگاه خان خواجه سرا مقروض شد - و نخستین بخلعت خاصه
 و دومین بخلعت و ثیل نوازش یافته مرخص گشتند *

بیست و ششم [رمضان] موقع نجابت پور که در اقطاع
 نجابت خان است بضیاء لواء ظفر انما منور شد *

بیست و نهم [رمضان] ظاهر تصبیه مورون که از اکبر اباد
 بیست و چهار کوه بادشاهیست محط سراق فلکی ارتفاع گردید -
 و رستم خان تیولدار سنبل درین منزل سعادت ملازمت دریافت *

سالخ این ماه [رمضان] ساحل دریای گنگ که آبش در
 شیریلی و گوازی گزیده ترین میاء سواد اعظم هندوستان بهشت
 نشان است مخیم اقبال گفت - و درین ماه مبلغ سی هزار روپیة
 مقرر بفضلا و ارباب تقی تقسیم پذیرفت *

غره شوال بعرض اقدس رسید که درین نواحی پیری چند در
 پیشه فراهم آمده بقطان ورة نوردان آن سرزمین ایذا می رسانند -
 خاقان دادگر که خیر سگالی برابا کنگ پیش نهاد همت پادشاهانه
 دارند بداد مو متوجه گشته یازده بیر به تغنگ شکار فرمودند *

دوم [شوال] نجابت خلی دولت ملازمت اندوخت *

سیوم [شوال] از دریای گنگ برآه جسر عبور هر موده بسید
 پیر و دیگر جانیان همراهی هر محال بر نغمه منوال حضرت اندرز

سلطان مراد خان کوچک احمد پاشا ناظم موصول نوشت که بخیر
 رسیدن نوشته مشارالیه با لشکر خود بدان صوب غنایم کرده چنان را
 متصرف گردد - و از راه روانه حضور سازد - فرمان روی ایران صاحب
 الضمیر خان احمد دریافتن سیارشی غلام شاه عباس را که پیش از
 آمدن قیصر با رستم خان در سرحد ایروان ترددات نموده بمرتبه
 قوللراقاسی رسیده بود با شاه ویردبخان لرو سلیمان خان خوبش
 خان احمد و گروهی دیگر بمالش خان احمد فرستاد - او برینمغنی
 آگهی یافته کوچک احمد پاشا را نزد خود طلبید - کوچک احمد
 یا چند سردار دیگر که دران نواحی اقامت داشتند بخان احمد
 پیوست - و در پای حصار مزبوان که بنگاه خان مزبور بود فرود
 آمد - درین اثنا میاوش با لشکر خود بخته جبرین افواج می ریزد -
 و کوچک احمد را که بمرض مبتلا شده بود و ازین رهگذر لشکر روم
 از توزک افتاده با در پاشا و دیگر گروه انبوه بقتل آورد چندی از
 مردم معتبر امیر میکردند - خان احمد جز فرار چاره نیافته بموصل
 گریخت - و درانجا باجل موعود در گذشت - و میاوش کردستان را
 بسلیمان خان چواله نموده ماسوران را نزد شاه صفی در حین مراجعت
 او از ایروان بصفاهان آورده گذرانید *

بفرافراختن رأیات گیتی پیم بقصد صید و شکار از

دار الخلافه اکبر آباد بصوب سورون و گذارش

برخی دیگر وقایع

بیمت و انجم و مضان در بسط معات و احسن اوقات موهبت

هنگام ریزش برف و باران آنها محاصره نموده تا سه ماه متحرک
 انبریز پیگیر گردید - و قریب بیست هزار قزلباش بکشتن داد -
 درین اثنا مرتضی پاشا باجمل طبیبی رخت هستی بر بست -
 قلعه گزیغان بعد از نهمی شدن قلعه دار تا چارده روز آنها پنهان
 داشته داد مردانگی می دادند - پس از آن تنگ آمده و طاقت
 حصار متحصران بی هردار در خود ندیده امان طلبیدند - شاه قلعه
 را متصرف گشته اقسام محترمه و دیگر رعایا را رخصت نمود - و
 کبد اوران لشکر روم را از اعالی و امافل همراه برده هر طایفه را بجائی
 فرستاد - چنانچه گروهی که بقندهار رسیده بودند همراه علیمردان
 بخان که سبب آمدن او گزانش خواهد یافت بهندوستان آمده
 تارک بخت باسلام مدد نمیه بر انراختند - و خاقان گیتی متان
 از عواطف ملکانه بدشتری را در زمره بندگان در آورده چندی را
 که هوای وطن در سر داشتند زر نقد عنایت فرمودند - و فرمان
 شد که متکفلان بندر سورت بر جهازات - رکار والا روانه نمایند -
 دیگر بنی ورزیدن خان احمد خان اردلان حاکم کردستان - که
 از بلاد معموره مشهوره آن حسن آباد و شهر زور و مریوان است -
 چون خان مزبور نینوا از خونریزی شاه صفی خایف گشته پنهانی
 بمسلک مطامعت و منهج موافقت رومیان در آمده بود - درین هنگام
 که یساق ابروان در میان آمد کمک لشکر قزلباش نفموده بقیدصنوش
 که یکی از نظام ولایات قریبه این ملک یرلغ رود که هرگاه من
 اشاره نمایم زود خود را رسانیده این ولایت را بحصون حصینه آن
 به تصرف در آورده - و مرا بتولیع و ترهق روانه حضور گرداند -

پادشاه آمد و به نیت وفائی و بی باک و شاهی مقیم گردید و در آنجا
چند روز بماند و چون آن دولت بر روی کار آورد و در آنجا رسید
پس از آن مراد خان بیغام داد - که او را قلمه نشینان بجای و قلمه
پایان داد و من با چندی که آرزوی ملازمت داشته باشند روزی
نیوگران منسلک کردم - و دیگران مطلق العنان شوند - قلمه را حمله
می نمایم - و چون منظمی او به پذیرائی رحیم پور و از تنگی
مصارف و مصارف و دردها سلطان را دید - و از آنجا که در قریبش میفرستاد
حسن شهرت داشت بدوستی پاشا مرسوم گشت - سلطان فقط ابرو را
را به یزت خود غلامی مرتضی پاشا نام باز گذاشته بمنزمت فرستاد
دیگر ولایات که درین یساق پیش نهاد همت گردانیده بود و کفایت
نمود - و به تبریز که آهالی آن مکان از شهر پر آمده بچال زینهار
شده بودند رسیده سه روز توقف کرد - درین اثنا از نوشته و تدوین خود
که از استنبول ارسالی داشته بود دریافت که چون درین قیامت
فرنگیان ضلالت آهنگ بر نفور مملکت روم هجوم آورده رعیت را
را از دوری فرمان گذار در تذبذب انداخته اند و نزدیک است
که قزاقی بقواعد ملک و دولت راه یابد - بمجرد آگاهی برین ملاحظه
باجتماعی تمام معاودت نماید - بفرمان قیصر از تهران و از
نموده بمرکز هر چه تمامتر باستفول شدافت - و فرمان را
لایحه که در چل فرستی تهران اقامت گرفته - او گرفت و مرکز روم
مطهر و مایل آن سرزمین قدم پیش نمیگذاشت - مرکز روم
نقشه قزاقی را در این حال پیش نهاد - و در آنجا
که در آنجا بود - که در آنجا بود - که در آنجا بود

• رستم خان در بستی - رستم خان هر چند در جدال و قتال کوشید اما گزینی از پیشش نتوانست برد - و جمعی را گران آوردگاه بگشتن.
• داده ناکام بصوب تبریز برگشت •

دیگر واقعه ایروان - در عهد سلطنت شاه عباس که باضانت رای و اصابت تدبیر - و فزونی حفظ - و هراست مملکت و فرادانی ضبط - و سیاست بهایی و رعیت - از دیگر سلاطین صفویه امتیاز داشت - هرگاه لشکر روم بر قزلباش می آمد - از آنرو که شاه از پیکار شاه اسمعیل و سلطان سلیم که تاریخنامه از آن باز گوید عبرت بر گرفته بود - جنگ مواجهه نمیکرد - و با حکام حصون و تخریب محال بر راء لشکر غلبیم و احراق قضیم و علیق آن مواضع و سد طرق آذوقه می پرداخت - و بدین سبب رومی ناکام بر میگشت - درینوا که سلطان مراد خان که دوفور شجاعت و بسالت اتصاف داشت فرمان روی ولایت روم گردید - شاه صفی حکم فرمای ایران - قیصر روم باراد تصخیر ایروان و تبریز و بغداد که شاه عباس آنرا بفکر و تدبیر و حرب و پیکار از دست رومیان کشیده بدصرف در آورده بود متوجه گشت - و برخلاف قانون نیاکان خویش که بی هائحه عظیم و حادثه جسمی از مستقر اورنگ فرمان دهی حرکت نمی نمودند با لشکر جرار از حوار و پیاده و توپچی قدر انداز و توپخانه با سامان و هزار نخست بر ایروان آمده حصار آنرا که در ضبط طهماسب قلی خان ولد امیر کونه خان بود محاصره نمود - تا یک هفته بسر دادن توپ و تفنگ هنگامه کارزار گرم داشته دیوار حصار از چند جا بر زمین هموار گردانید - طهماسب قلی خان که از شدت محاصره و غلبه انواع روم

درینوقت عرض داشت صفدر خان که در ششم سال میلادت اشتغال
 اورنگ آرائی خاقان ممالک سدان بعدوان سفارت نزد شاه صفی
 فرمان رومی ایران رفته بود مشتمل بر بعضی سوانح آن مملکت که
 باعث درنگ صفدر خان دران ملک و موجب تاخیر دیدن شاه صفی
 گشته بدرگاه خواقین پناه رسید - و ازان رو که دانستن سوانح مذبوره
 در بعضی و نایغ آئیده مدخلی داد آنها درین نگارین نامه برمی نگردد
 یکی ساحت بلده وان است - تفصیلش آنکه پاشای وان از قیصر
 روم سلطان مرادخان متوهم گشته بشاء صفی نوشت - که اگر فوجی
 از دلیران کار آزموده روانه این حدود مزاید حصار حواله نموده
 بیایم - شاه برای حصول این امنیت که مرکز طبیعت او بود
 به تبریز شتافته رستم خان گرجی ناظم آنرا که دران هنگام حصار
 ایران بود با لشکر آذر بامجان و گروهی دیگر بحسن وان فرستاد - و
 چون قیصر روم بر اراده حاکم وان و توجه افواج ایران آگاه گردید -
 رومی منبری از اقسام تطف نکاشته باو پیغام داد - که بی وقوع امری
 که موجب اصراف ازین دودمان و باعث التیام بوالهی ایران باشد
 حصار بقزلباش سپردن از عقل و دانش دور است - باید که ازین
 خواهش ناز را و عزیمت ناخواسته باز آمده دیگر پیرامون چنین
 اندیشهایی باطل نگردد که ما آن ولایت را برای توطن باو مقوض
 مینماییم - چل هزار سوار بکمک او فرستادیم که اگر لشکر قزلباش
 نزدیک وان آید به نبرد و پیگار دمار از روزگارش بر آورند - اتفاقاً وصول
 لشکر ایران و حشر روم یکمرتبه واقع شد - و پاشای وان که بر رسیدن
 حکم سلطان مراد خان از عهد خود پیشانی گشته بود قلعه را بر روی

و چون دلاوران پیکار گزین داخل نعر گردیدند - گروهها گروه مردم
 آنجا بوساطت نیک - کالان این دولت بلند دولت آمده ملحق
 گشتند - مگر الوس ملکن و دیگر دو قبیلۀ ویدله که کور کریمداد
 با دیگر مقاهیر بی بنیاد دران گروه بی رشاد بسر می برد -
 و چون از فزونی حراس روی آمدن نداشتند راه زمینهار جز
 کوچۀ فرار نداشتند بکوههای عسیر العبور و درهائی تنگ پناه بردند -
 غزاة فیروزی فراوان انبار غلغ مرده بتاراج برده منازل و مساکن آن
 بیانه خرابان دین و دینی از بین و بین بر کردند - و از آنجا که مخالفان
 این دولت آسمان رتبت را جز ناکامی نصیبۀ نیست دران جبال
 مرتفعه و شعاب ضیقۀ از بالا برف و باران مانند نوازل آسمان بر مغارق
 شان می بارید - و از پائین سیلاب شمشیر آتش افشان پیادهای
 کوه پیمای که چون باد بر کنکره محاب بلندی گرا گشتی کلخ هستی
 گروه خاکسار از پا می انداخت - چون مقاهیر از شدت برودت هوا
 و تیزی آب تیغ مجاهدان فیروزی انکما بستوه آمده بودند - و هر روز
 جمعی مرحله پیمای نیستی میگشتند چاره رستگاری جز میگردن
 کور کریمداد با اهل و عیال ندیده آن داورون طالع را دستگیر ساخته
 با توابع و لواحق حواله نموده - و جنگ آبران نصرت مند از آنجا
 مراجعت کرده به پشاور نزد سعید خان رسیدند - خان حقیقت حالی
 بدوگاه معلی عرضه داشت نمود - اورنگ نشین اقبال او را بعنایت
 ارجال فضل بن خاصه بر فراخوانند - و فرمان شد که آن تبه کار میه
 روزگار را به یاسا رسانند - او پس از درویر بلخ جهان مطاع آن غفوده
 نصیب شیر اختر را بقلل رسانید

گشته در حدود فوهانی فروکش کرده بودند طلسم داشتند در کفین
انتظار نشستند - تا هنگام فرصت به تیراه آمده با اتفاق مردم تیراه
که در ظاهر بنور دیدن جاده اطاعت و فرمان پذیری پیرایه نجات
سرانجام می دادند - و در باطن باندیشه مخالفت و عصیان مواد
خسروان ابدی و خدایان سرمدی می اندوختند - و برای دفع ملک
تور اورک ژنی و شاه بیدگ انریدی و میرادران و خوششان آنها که بندرت
معادت و رهنمونی دولت غاشیه انقیاد دولایی این سلطنت خدا داد
بردوش دارند بهانه می طلبیدند - هر بشوروش بردارند - سعید
خان صوبه دار کابل که برسم هر سال قشاق در پشاور نموده بود قریب
پانزده هزار پیاده کوه سیوکماندار از عشایر افغانه آن دیلر که بسطوت
اقبال خاقان فلک بارگاه همه را ایل و منقلد ساخته بود گرد آورده
با راجه جگت سنگه و پردل خان دعوت خان و سعید ولی و برخی
دیگر کنداداران خونخوار و دوهزار سوار از تابیتان خود همراه یعقوب
کشمیری وکیل خویش بمالش مقاهیر معین کرد - اتفاقا پیش
از وصول افواج قاهره محمود نعلختی کوه نشینان آن سرزمین برای
حراست مال و جان از دست انداز بهادران فیروزی نشان برادر
کریمداد را که سابقا ببلخ فرار نموده بود و درینوقت باغواي نذر محمد
خان دالی بلخ پوشیده در قبایل نهر درآمده آتش فتنه ملتهب
میگردانید - و آن طایفه حق شناس را بر معاصدت و موافقت خان
ضربور تحریض مینمود - با برادر هزار میر اورک ژنی که با کور
کریمداد نردیگری می باهت از هم گذرانیدند - و بدین دست آویز
اکثر حرا نهر و دیگر اقبالی را پندیره نموده در جنگش بالا بردند -

از اهل و افاضه نوازش یافت - ملا عبد اللطیف دفتردار تن
بخطاب عقیدت خانی مقتدر گردید - و چون این مجلس فردوس
آکین بنشاط و شادمانی و مسرت و کامرانی بانجام رسید - خاقان
خورشید انصال شهاب نوال مشکوی مینو مثال را بغرغ عظمت
و جلال نور آکین گردانیدند - و نواب فلک نقاب عرش جناب
پادشاهزاده جهانیاں بیگم صاحب اقسام جواهر و دیگر اصناف
نفایس برهم پیشکش گذرانیدند - و بشرف پذیرائی رسید *

پانزدهم رمضان پیشکش میبزا عیسی ترخان پانزده امپ
کچی که از جونا گده فرستاده بود - و پیشکش محمد شریف
جالیوی باقرخان و فیل که از اردیسه روانه درگاه معلی ساخته -
از نظر اقدس گذشت * * *

بیست و چهارم [رمضان] عبدالرحمن روهیله که داخل لشکر
منصور دکن است بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار از اصل
و افاضه سر افتخار برافراخت - کلیان جهالا ملازم رانا جگت سنگه
بعنایت احب و فیل سرافراز گردیده دمتوری معارفت یافت - و
از فزونی عاطفت برانا خلعت و فیل همراه فرستادند *

گشته شدن کور کردداد پسر جلالت هم احدات

چون جمعی از اوسات لغز که رقم ضلالت برپیشانی ظلمانی
اینان مثبت بود از تباہ پمپچی و غدر خواهی که لازم شکیمت
فتنه معرفت آن بدسکالان خسارت آکین است بخیال محال انتاده
کور کردداد معصیت نهاد را با منتصیان و لختی از انهار و اعوان
محبت پنیان که بجد و جهد بهادریان ظفر نشان اواره دشت ادبار

پیدار محمد دارا شکوه - و هرو جویبار سلطنت پادشاهزاده محمد
 شاه شجاع بهادر - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش - مع امیر
 از طوبله خاصه با زین طلای مینا کار عذایت شد - و دو امیر از
 طوبله خاصه یکی با زین طلای مینا کار دیگری با زین طلای ساده
 بواسطه العقد فرمان روانی پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر
 که در دولتآباد بودند ارسالداشتند - به یمین الدوله نیز دو امیر
 از طوبله خاصه یکی با زین طلای مینا کار دیگری با زین طلای ساده -
 و بصید خان جهان و راجه گجمنگه خلعت مرحمت فرمودند -
 پیشکش خان دوران بهادر نصرت جنگ صوبه دار مالوه دو هزار
 دودامی بنظر انور در آمد - اگرچه در مرزمین مالوه از دیر باز
 بنسج آن می پرداختند اما درین دولت خدا داد که روز بلال هنر
 پروریست بپایه عالی رسیده - چنانچه قیمت جامه واری ازان که
 بودار رنگین باشد هشتاد روپیه - و ساده چل روپیه مقرر شده - و
 نعمت و نعامت هیچ پارچه از پارچهایی مفید که خاصه سواد
 اعظم هندوستان بهشت نشان است بآن نمیرسد - و در هوای تابستان
 لباس اقدس از آنست - بخان دوران بهادر و شایسته خان و لختی دیگر
 از امرای تعینات جنوبی ممالک - مانند سپه دار خان - و رفیع خان -
 و غیر اینان - خلعت زمستانی فرستاده آمد - بصید جلال و در پسر
 او فرجی و دستار شال مرحمت نموده رخصت گجرات دادند - و
 چار صد اشرفی با و شصت مهر مصحوب او بزاریه نهینان گجرات
 عنایت شده ملائمت خان از امل و اضافیه بمنصب دو هزار و بیست
 و هزار هوار هر روز از امل - حکیم میرزا بمالایه بیست هزار روپیه

• ده هزار روبه کامیاب گشت - و بنام مولایکهی فیلی عطا فرمودند •

• شب پانزدهم [شعبان] بدستور معهود نضال و هلاک را بنیادید

• ده هزار روبه دامن اهید بر آوردند •

دوم رمضان عمارات روپاش محط هشتم و اقبال گردید •

درین مکان نزه چهار روز مسرت مید و شکار اندوخته از راه فتحپور

بدار الخانه اکبر ابای مگوجه گشتند •

هفتم [رمضان] خان خاندان چهبالار و علامی افضلخان و

مکر منجان و دیگر بندهای اخلاص نشان که بامر خاقانی در دارالخانه

مانده بودند پذیره شده در نو منزل بتقیدل آستان ملایک آشیان

اهراز معاداند و جهانپ نموند •

نهم [رمضان] مطابق ششم بهمن صبح روز مبارک دو شنبه

آفتاب فلک خلافت با فرایزدهی ساهت دار الخانه را بورود معهود

سعادت آمود گردانیده فروغ افزای دولخانه معلی گردید - و از انجا

که ساعت فرخنده شمسی وزن اختتام سال چلو و ششم و افتتاح

سال چلو و هفتم از زندگانی جاودانی بعد از انقضای پنجم و نیم

گرمی این روز مبارک بود - پیشکاران بارگاه اقبال حریم دولت را

بسایه بانهای رنگا رنگ - و بساطهای گونا گون - و اصناف ازانی

زربن - و سیمین - آراسته بودند و درین ساعت خجسته آن گرانمایه

گوهر بزر و خیم و دیگر اشیاء معبوده برتخته آمد - و حیدب و

قاصان امیدمعبانیان بزر نثار بر آورد - خدیو هفت اقلیم بر سریر

مهر تفتیر که بر تخت مرصع زبان زد برنا رو پیر است جلوس

فرموده دشت بر انشان بیدل و عطا بر کشیدند - پادشاهان بهجت

دارا شکوه - و گوهر صدف جهانبانی پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - خلعت زمستانی - و بمهین پور خلعت دو لک روپیه نقد نیز - بطریق انعام مرحمت فرمودند - و بمهین الدوله آصف خان خان خانان مپهسالار - و علامی افضلخان - و دیگر امرای عهد حضور خلعت زمستانی عنایت شد - شاه علی بخلعت و خدمت فوجدارچی اجمیر از تغبیر آفروده پسر راجه بیتهداس که نیابت آن می پرداخت و ایشانه منصب و مرحمت امپ عز افتخار اندوخته بدان صوب مرخص گردید *

گزارش توجه موکب اقبال بصوب باری و جشن شمسی وزن اقدس بعد معاودت

هشتم [شعبان] اعلام ظفر اتسام بنشاط میر و شکار از دارالخلافه اکبر آباد بصوب باری بر افراخته آمد - و باغ نور منزل معروف به دمره به ورد اقدس نصارت و طرارت فردوسی یافت - راجه بیتهداس را بخلعت بر نواخته بوطن رخصت دادند *

نهم [شعبان] از نور منزل کوچ شد *

دوازدهم [شعبان] منازل ساحل تالاب باری به نزول اشرف پادشاه آسمانی یافت - پنجم روز در باری و هشت روز در نواحی آن عشرت اندوز مید و نخچیر بوده سه قلاده شیر نر که از هول حمله آن زهره شیر آسمان آب گشتی - و چندین ذبله گاو و آهو و جز آن طعمه نهنگ تغنگ گردانیدند - میرزا مراد صفوی مخاطب بالتفات خان بمنصب دو هزاره سوار از اصل و اضافه و بانعام

آن سرزمین که تمام گزینان آن خود در آن گرد آمده بودند بر سرین
تفکک جهان را بدرون نمود *

چهاردهم [رجب] الله و دیرد بخان را بفوجداری و تیولدار
آن محال بر نواخته دستوری دادند *

هفدهم [رجب] راجه پیتلداس از دهلهیره که بطریق وطن
باو مرحمت شده - و هجدهم راجه گجسنگه با پسر خود جسونت سنگه
از موطن خویش بنارگاه معلی رسیده دولت کوروش دریافتند -
شکر الله عرب بخدمت کوتوالی دارالخلافه اکبر آباد از تغیر شاه
علی و اضافت منصب مباحی گردید *

بیست و پنجم [رجب] گلپان جهالا ملازم رانا جگت سنگه که
رخی از احوال او در نخستین جلد گزارده آمد بدرگاه جهان پناه
آمده لختی از اشیا که رانا بهکوان پیشکش مصحوب او ارسال داشته
بود بنظر اکسیر اثر در آورد *

بیست و ششم [رجب] حکیم حاذق را از منصب باز داشته
پانزده هزار روپیه سالداده عنایت فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر بارباب
استمیتاق رسید *

عمره شعبان اصانت خان که نسخ خط او خط نسخ بر اوراق نسخ
نویسنان وقت کشیده - در جایزه کتابه که درون گنبد آسمان رفعت
مزا و هداآت حضرت مهد علیا ممتاز زمانی نگاشته بود بمقامت
خیل هم انور گردید *

چهارم [شعبان] دیرد الحاج اصانت پادشاه و الاثر

گفرانید - آخر الامر سلطان بهادر گجراتی از شنیدن احوال عزیزت اشتیاق نایک فریفته گشته از راجه کیرت طلب نمود - راجه کام و نا کام دل از نا یک بر گرفته پیش او فرستاد - سلطان بهادر بر رسیدن آن یگانه زمانه نشاط بی پایان اندوخت - و نایک بخت عمر همانجا بسر آورد - بعد از آن آوای نغمه دلکشای تانمیین دلاونف گردیداری که منظور شیخ محمد غوث بود گوش جهانیان برافروخت - او سابقه نزد راجه ملک پته و قلعه باند هورام چند بکیده اسباب کامیابی آماده داشت - چون یکتائی او درین فن دقیق در مجلس بهشت آئین پادشاه فلک بارگاه حضرت عرش آشیانی - که مجمع دانشوران روزگار - و مرجع فرمندان هر دیار - بود - مکرر مذکور گردید - منشور طلب او مصحوب معتمدی نزد راجه فرستادند - راجه با وجود کمال خواهش از روی فرمان پذیري تانمیین را روانه حضور گردانید - بعد از آنکه شرف آستانبوس دریافت - و نغمه پردازی و لطف آواز او خاطر اقدس را نشاط آگین ساخت - از پیشگاه عنایت مشمول نوازش بیکران فرموده نسبت بهمهران پایه اعتبارش برافزودند - امروز مدارخندیا گران هندوستان بهشت نشان برتصانیف بخشو و تصانیف اومت *

درین تاریخ [غره رجب] میرنخان میرتوزک از اصل واضانه بمنصب هزاری ذبح و سه صد سوار مفتخر گردید *

هشتم [رجب] مراندازخان قلماق بمنایت نقاره بلند آوازه گشت - چون بعرض اشراف رسید که مرشد قلی خان فوجدار مهتر و مراد و کامان و بهادر و انبای تاخت بر یکی از مواضع رسیدند

و امثال آن نامیده است - و خیال بیش از میر نیز یکچندی بر
 میرانیده اند - پس از آن راجه مان توفوز که قلعه گوالیار در تصرف
 او بود - و بر مذاق نصابت و تصنیفات هندوستان آگاهی تمام
 داشت - معانی تازه بزیبان گوالیار گزارش داده - طرز جدید در میان
 آورد - تادریافت آن بر همگان آسان گردد - و تصنیف متضمن ذکر
 کهن را که پیشوای دین کفر بود بشن پد نامید - و هرچه در
 ستایش دیگر بزرگان کیش یا تعریف ارباب ثروت یا تفصیل
 مراتب عشق فراهم آورد - است و دهر پد - نایک بخشوی کلونیت
 که از تربیت کردهای راجه مان بود - دهر پد را بجزالت مضامین
 رنگین - و سلاست عبارات نوآئین - و حسن نغمه دل نشین - و
 لطف تصرفات گزین - پداهه کمال رسانید - چنانچه آهنگ بی
 همبائی او روزگار را در گرفت - و رانی آواز او بمرتبه بود که برخلاف
 سائر نغمه سریان که افل مرتبه تا دو کس هم آواز نشوند نیکو
 بتوانند خوانند - تنها در کمال خوبی و سیر آهنگی میخواند - و
 شد بغایت بلند را که بزیبان هندوستان تیپ خوانند - بنوعی
 او میکرد همه دانایان دشوار پسند این فن تحسین و آمیزش می
 نمودند - و متاثر میگشتند - و در وقت خواندن پکارچ نیز میدواخت
 و در آبی که ادای نغمه صرف اوست - و هنگام سرانیدن بان آغاز
 کنند - طرز یکنائی داشت - پس از آنکه راجه مان رخت هفتی بر
 بخت چندی تا پسر او راجه بکرماجیت بصر برد - و چون قلعه
 گوالیار را وایش از تصرف راجه بکرماجیت بر آمد - نیز راجه
 کیرت مرزبان قلعه بالهر رخت مهر را نیز روزگار بکار رانی

هزار و پانصد سوار - و عوض خان قاضیال بمشایب هزار و پانصد سوار
هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سواران گشتند

غره زجب - لعل خان کلونت را که درین عهد سعادت عهد
صراحت فغمه سربان هندوستانی زبان امت بمرحمت خلعت و خطاب
گن سملدر بر نواختند - او داماد بلاس پسر تان سین امت که
حالش گزارش می یابد - و طرز او را از شاگردانش نیکو فرا گرفته -
و در خواندن دهرید های او بروش او عدیل ندارد - او چهار پسر
دارد که هنگام خواندن با او انبازند - بهترین اینها خوشحال است و
بصرام - اینان در خوانندگی قرین یکدیگرند - و نخستین چون فهمی
و ملیقه درستی دارد بنام ناصی خدیو اقبال تصنیفات می بلدد -
اما سردنتر مصنفان درین زمان عشرت آگین بهجت تزئین جهذاته
مهاکب رای است - اگرچه مداره استانی خوانندگان هندوستان
بهشت نشان بر تصانیفی که آذرا گیت و چذ و دهر و راست
گویند بود - لیکن از انرو که این فغمت شگرف آئین بزبان کرنایک
شیوع داشت - و مردم این مرزومین از عدم ادراک معانی آن
بجز نمه و آهنگش در نمی یافتند - میر خسرو هزاره نژاد که از
سربان شینج نظام الدین بدوانی مولد دهلوی مضاف است - چهار
گونه بر سرانید - یکی قول که بقانون گیت مشتمل است بر عربی
و فارسی بنظم یا به نثر - و بناء آن بر یک تال است یا دو یا سه
یا چهار - دوم فارسی که اشعار فارسی با ترانه مبنی بر یک تال
فراهم آورده - سیوم ترانه که بی اشعار اساس آن بر یک تال گذاشته
چهارم تصنیفی است که بهندوستانی زبان برگزیده - و آنرا خیال

و خلعت برنواخته نزد رشید خان که ابن عم اجداد است - و خلعت
نظم ولایت تلمکانه باو مفوض - و از سعادت یاورمی و حسن عقیدت
بوالهابة مارت رسیده - فرستادند - و کفالت ایشان برو مقرر گردیده
نهم [جمادی الثانیه] پسران راجه انوب سنگه که برخی از
احوال او در نخستین جلد این پیانس نامه در اثنای گزارش موانع
سال ششم نگارش یافته پس از سپری شدن پدر باسلام عقبه فلک
رتبه نامیده طالع برانروختند - جبرام نخستین پسر بمرحمت خلعت
و منصب هزارمی ذات و هشتصد سوار از اصل و افسانه و خطاب
راجگی و اسب وفیل - و چهار پسر دیگر او فراخور حال بمناسب
پرانرازی یافتند .

چاردهم [جمادی الثانیه] دوازده فیل پیشکش معتقد خان ناظم
صوبه اوزبک از نظر اشرف گذشت - و یک ملک روپیه قیمت مقرر شد .
نوزدهم [جمادی الثانیه] حکیم صالح برادر حکیم فتح الله
شیرازی که بتازگی از ایران آمده بود نامیده بخت بتقبیل آستان
ورش مکان برانروخت - و از بهشگاه نوازش بعنایت خلعت و انعام
هزار روپیه کامیاب شده در زمرة بندگان درگاه و لا منخرط گشت .
بیستم [جمادی الثانیه] بسال دودمان اصطفی سید جلال
خلف الصدف سید محمد گجراتی - که لختی از همو نسب و علو
حسب و فضایل و کمالات او و نیاکان او در آخر جلد اول گزارش
یافته - ده هزار روپیه - و به هاشم کاشغری دو هزار روپیه - و بزاهد
یدک کاشغری هزار روپیه - عطاوت شده

یازدهم [جمادی الثانیه] عزیز خان بچهارم دو هزار

آغاز سال اول .

دوم دور از ادوار خلود آثار جلوس مقدس

47 4.

روز سه شنبه غره جمادی الثانیه میل هزار و چل و هفتم مطابق بیست و هشتم مهر نخستین سال از دوم دور جهان افروزی جلوس عالم آرایی 'خافان' معدلت پیدا آغاز شد - نسیم افضال باهتزاز در آمد - غنچه کامرانی بشکفت - دلهای زمانیان مانند کف دریا سان خدیو اقبال منبسط گشت - درین تاریخ شاه نواز خان قوش بیگی را چون لوازم شکار قعل که چگونگی آن در وقایع سنه هشت گذارش یافته نیکو سرانجام داده بود - بمعامت خلعت خاصه و اسپ از طویله خاصه بازمین مطلا و فیل از حلقه خاصه بر نواختند *

چهارم [جمادی الثانی] دو داماد اهداد یکی محمد زمان پور پیر داد دوم صاحب داد با قادر داد ولد محمد زمان و نواسه اهداد و علایی زن اهداد والدۀ عبدالقادر ، و اهر رشید خان ولد جلاله و گروهی دیگر از همهرهان عبدالقادر که در صوبه کابل گرد نژده می انگیزند - و پس از فرو رفتن عبدالقادر سعید خان همه اینان را بسعی و تدبیر بدست آورده روانه درگاه آسمان جای ساخته بود بآستین سلی رسیدند - بپادشاه جرم پوش عذر ندوش محمد زمان و صاحب داد را بفرست خلعت و اسپ - و دیگران را بمعافیت

بخن اینست و گرس به ازین داند گفت

گو بیا اینک ارکن و بزرگان دیار

حاش لاله که نه من بنده همی گویم زان

که چرا بار نبود این مخدوم یا پیرار

اینهم اقبال شاه است ورنه تو میدانی نیک

که چو من شاخ کهن میوه کجا آرد بار

اکنون که گلگون تیزگام آسمان خرام خامه در مضمار نگارش

وقایع نخستین سال از در دردم جلوس آید پیوند خاقان قیصر غلام -

و خدایگان سلیمان احتشام - بجوان در آمده - اگر روزگار بیوفا

سازگاری کند - و زندگی گریز پا پایداری - این صحیفه اقبال را

که جلد ثانی پادشاهنامه نامی است - بنهجی که دشوار پسندان

مگر گاه سخن طرازی را بحیرت اندازد - و به نمطی که جادو گران

کارخانه معنی پردازی را بنیورت - بزبور حسن اختتام مزین گردانم -

و بطفیل گذارش وقایع درین نگارین نامه که تمیمه گردن هوشیاری -

و تمویذ بازوی جهاندار است - نامم که بکم نامی نامور بود بسان

صیت مکرّم و صورت مفاخر اولیای این دولت فزاینده مشهور جهان

گردد - و بختم که بفاطمی در آفاق حمر بولا چون دولت اصفیای

این سلطنت پاینده محمود جهانیان - ایند عطیه بخش این

ناگزیر امن و امانی - و ناگزیران دولت جادوانی - را بطول عمر -

و طبیب پیشین - و نشر مفاخر - و حشر عساکر - و جمع بلاد - و

جمع امداد - کماکار صورت و معنی داشته سایه آسمان پایه این

آفتاب دور جهاندار بر ادانی و اناسی مینهد و مبسوط دارد

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۹
B.I

سپاس والا اسام دادار کار ساز - و کردگار بی انباز - را که
بمددکاری اندیشه سخن - و دستداری خامه سحر آهنگ -
نگارش نیرنگی اقبال جهان کشای شاهنشاهی - و شگرفی دولت
گیتی آرای ظل الهی - یعنی احوال مقدس نخستین دور از
جلوس اقدس - که وقایع ده ساله سلطنت ابد مدام خدیو زمین و
زمان - و خداوند مبین و مکن - است - بهزاران خجستگی - و
فراوان فرخندگی - حسن انجام گرفت - بی نی کو اندیشه و کدام
خامه - نه آترا در خور این کار بزرگ بضاعتی - و نه این را باندازه
چنین شغل سترگ استطاعتی - این همه از انوار نظر خورشید اثر
پادشاه کان دستگاهست - و آثار تربیت اکسیر مرتبت شهشاه فلک
بارگاه - ازان سنگ بی رنگ فطرتم شعله حسرت در دل جوانیت
آبدار برافروخته - و ازیں ارزیز ناچیز لطیفتم زیانۀ رشک در جان تیر
محبوک برافروخته - انفتاح مصلحت امور بتوجه دشوار کشای آن
مورت لطف ربانی که زمانه بخواهش او کارگذار است - و چرخ
بقرمان او در گیر و دار - منوط است - و انحلال مشکلات شیرین بنظر
عنایت آن معنی رحمت پنهانی که گردش فلک یکام اوست -
و آرام زمین با آرام او - مربوط -

کلیفیت	۷۸۴
آقچه فراهم آمده بودند - و حروب آن والا گهر با عبد العزیز	
خان و برادران او	۷۸۴
گذارش باعث کمی سپاه	۷۸۲
ذکر چند امور نا شایسته که در یساق بلخ روی نمود	۷۰۷
ذکر حدود مملکت شاه جهان بادشاه	۷۰۹
تفصیل مویجات	۷۱۰
ذکر جمع تمامی مملکت	۷۱۱
شرح خزاین و ذخایر شاه جهان بادشاه	۷۱۳
بیان مواجب شاه جهان بادشاه	۷۱۵
ذکر مناصب بادشاهزاده ها	۷۱۷
ذکر مناصب نوئیندان نه هزاره	ایضا
ذکر مناصب امرای هفت هزاره	ایضا
شش هزاره	۷۱۸
پنج هزاره	۷۱۹
چهار هزاره	۷۲۰
سه هزاره	۷۲۲
دو هزار و پانصدی	۷۲۳
هزار و پانصدی	۷۲۴
هزار و پانصدی	۷۲۸
هزاره	۷۳۲
پانصدی	۷۳۸

۴۸۰	کیفیت
۴۸۱	نخستین سانحه بلخ
۴۸۲	سانحه دیگر
۴۸۳	نخستین حادثه حدرت بدخشان
۴۸۴	حادثه دیگر که جنگ طالقان است
۴۸۵	اولین سانحه غوری
۴۸۶	سانحه دوم
۴۸۷	واقعه سوم
۴۸۸	سانحه چهارم
۴۸۹	نخستین واقعه حوالی بلخ
۴۹۰	واقعه دیگر
۴۹۱	گزارش رفتن نذر محمد خان از اندخود بصفاهان نزد والی ایران بامید کمک - و از اینجا بخایت پلچکتو و مینه آمدن - و محاصره نمودن حصار مینه - و ازان مایوس بر گردیدن
۴۹۲	گزارش جبل و مصالح از کابل به بلخ - و رفتن پادشاه زاده محمد ارنگ زیب بهادر از راه آب دره بجانب بلخ - و نبرد دروغ
۴۹۳	جشن قمری دزن (۸ ربيع الثاني سنه ۱۰۵۷)
۴۹۴	فکر و تات شیخ ناظر
۴۹۵	ویدان پادشاه زاده محمد ارنگ زیب بهادر به بلخ - و توجه نسو به تاجیک بیگ ارغلی و غیره که با حشری در نواهی

- کیفیت مصحح
- ۵۹۱ حقیقت ارهار و ریاضین و فواکه کابل
- ۵۹۴ معاودت شاه جهان بادشاه از کابل بدار السلطنه لاهور
- ارمال فتح نامه بلخ و بدخشان مصحوب ارسلان بیگ
- ۵۹۵ پفرمان رومی ایران
- ۵۹۶ نقل فتح نامه مذکور که علامی سعد الله خان قلمی نموده
- ۶۰۳ وفات یاقوت سلطان نسا بیگم
- ۶۰۴ ذکر علی اکبر بازرگان
- ۶۱۳ موانع صوبه بلخ بعد معاودت علامی سعد الله خان
- ۶۱۶ سانحه جوانب بلخ
- ۶۱۷ سانحه دیگر
- ۶۱۸ گزارش احوال المانان
- ۶۲۰ واقعه رفتن خسرو بیگ از اندخود بخراسان
- سانحه آمدن امان بیگ شقاول ریش سفید الوس قباچاق
و آتش قلماق برادر کفش قلماق به بلخ نزد بهادر خان
- ۶۲۱ و اصالت خان
- ۶۲۳ سانحه دیگر
- ۶۲۶ جهن وزن شمسی (۲۴ ذی الحجه ۱۰۵۶)
- ۶۲۸ وفات یاقوت حتی الدسا خانم
- ۶۲۹ ذکر نصب او
- ۶۳۵ جشن نوروز (۱۴ صفر ۱۰۵۷)
- ۶۳۷ توجه شاه جهان بادشاه بصوب کابل نوبت سوم

- کیفیت
 ۵۶۰ کهایش قلعه کهمرد و حصار غوری
 ۵۶۵ ذکر تسخیر پذیرفتن قلندرز و بلخ و فرار ورزیدن نذر محمد خان
 نقل نامه شاه جهان بادشاه به نذر محمد خان - از منشآت
 ۵۶۶ سلامی سعد الله خان
 ۵۶۶ آغاز سال دهم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۶)
 ۵۶۶ تاریخ تسخیر بلخ
 نبرد نمودن بهادر خان و اقبالخان با نذر محمد خان - و
 ۵۶۸ حکمت یافته گریختن او بصوب خراسان
 گذارش التماس بادشاه زاده مراد بخش رخصت مراجعت
 به درگاه شاه جهان بادشاه و آنچه بران مترتب شده
 ارسال سعد الله خان برای تساق ملک بلخ و تنظیم احوال
 ۵۶۹ سپاه و رمایا
 ۵۶۹ ذکر وقایع بدخشان
 ۵۶۸ واقعه اندخود
 ۵۷۰ فتنه از احوال خسرو بیگ
 ۵۷۱ سالحه جنگ المانان
 ۵۷۲ دختوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان
 نقل نامه شاه جهان بادشاه به نذر محمد خان - از منشآت
 ۵۷۳ سلامی سعد الله خان
 ۵۸۱ ذکر امهات اولاد نذر محمد خان
 ۵۸۵ حقیقت و باطن و منازل دارالملک کابل

کیفیت	۴۶۵
آمدن عبد الرحمن دیوان بیگی و تردیعلی بر کهمرد ..	۴۶۵
شانتن راجه جگت سنگه بحدود سراب و اندراب و ساختن ..	۴۶۳
چوین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک	۴۶۷
مراجعت شاه جهان بادشاه از کشمیر بدارالسلطنه لاهور ..	۴۷۵
وفات یانتن نور محل	۴۷۵
ذکر مرقد یمین الدوله آصف خان	۴۷۸
جشن شمسی وزن (۴ ذی الحجه سنه ۱۰۵۵)	۴۸۲
نهضت عساکر شاه جهان بادشاه بفتح بلخ و بدخشان ..	۴۹۱
گزارش جشن نوروز (۳ صفر سنه ۱۰۵۴)	۴۹۲
ارسال جان نثار خان برسم رسالت بایران	۴۹۳
نقل نامه شاه جهان بادشاه بشاه عباس متضمن تعزیت پدرش شاه صفی و تهنیت جلوس او - از منشآت علامی	۵۰۰
معد الله خان	۵۰۰
توجه شاه جهان بادشاه از دارالسلطنه لاهور بصوب دارالملک	۵۰۰
کابل	۵۰۰
جشن قمری وزن (۸ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۴)	۵۰۴
ذکر ضوابط معین شاه جهان بادشاه برای صوبه داران ..	۵۱۲
روانه شدن بادشاه زاده مراد بخش از چاریکاران به تسخیر	۵۱۵
بدخشان	۵۱۵
رسیدن خسرو پسر دوم نادر محمد خان از بدخشان نزد شاه	۵۱۵
جهان بادشاه	۵۱۵

- کتابت صفحه
 ۳۹۱ هفت مرید گرانمایه شاه جهان بادشاه
 ۳۹۲ حقیقت جواهر خانه شاه جهان بادشاه
 ۳۹۳ جشن شحت یافتن ملکه ملقبه به بیگم صاحب از داد سوختن
 هفده فرمانان علی مردان خان امیر الامرا از کابل به تنبیه
 ۴۰۱ تردیعلی قطمان و مغلوب شدن او
 ۴۰۵ جشن شمسی وزن (۲۴ شهر ذی القعدة سنه ۱۰۵۴)
 عزیمت شاه جهان بادشاه از دارالخلافه اکبر آباد بدارالسلطنه
 ۴۰۷ لاهور و از آنجا بکشمیر
 ۴۱۲ جشن نوروز (۲۱ محرم سنه ۱۰۵۵)
 ۴۱۹ رخصت نمودن اصالت خان میر بخشی را بهم بدخشان
 ۴۲۱ جشن قمری وزن (۹ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۵)
 ۴۲۳ آمدن میر ابوالحسن سفیر عداخان نژاد شاه جهان بادشاه
 ۴۲۴ فرمانان راجه جگت سنگه را بکومک برای تسخیر بدخشان
 واقعه در نوردیدن خان دوران بهادر نصرت جنگ
 ۴۲۶ بساط حیات
 ۴۳۱ سال نهم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۵)
 ۴۳۳ عیسی علامی معتمد الله خان بدرجه والی وزارت کل
 ۴۳۴ بلند اختر پسر بادشاه زاده محمد شاه شجاع بهافر
 طان
 ملی از احوال نثار محمدخان با سانه چند
 مجلد
 ایضا
 هفتم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۴)

- کیفیت ۳۴۵
- رفتن شاه جهان بادشاه بدیدن سلطان ممتاز شکوه .. ۳۴۶
- توجه شاه جهان بادشاه از دارالخلافه اکبرآباد بدارالسعادت
اجمیر ۳۴۷
- مراجعت شاه جهان بادشاه از اجمیر بصوب دارالخلافه
اکبرآباد ۳۴۸
- مرفرازی علامی سعد الله خان از خدمت میرسامانی که
در تحت عهده وزارت است ۳۴۹
- جشن شمسی وزن (۸ ذی القعدة سنه ۱۰۵۳) ۳۵۰
- عزیمت شاه جهان بادشاه بصوب سوگر بقصد میروشکار
کشایش ولایت پلامون و اطاعت پرتاب بجزایران آن ملک .. ۳۵۱
- جشن نوروز (۱۰ محرم سنه ۱۰۵۴) ۳۵۲
- حادثة عظیمه سوختن بیگم صاحب از رسیدن عطف دامن
بشمع و صحت یافتن ۳۵۳
- کشایش قلعه کنور بتدبیرات خان ددران بهادر نصرت جنگ .. ۳۵۴
- جشن قمری وزن (محرم ربیع الاول سنه ۱۰۵۴) ۳۵۵
- تفرق تادیب بل ترشیع و تهذیب بادشاهزاده محمد .. ۳۵۶
- اورنگ زیب بهادر باعث عزت از امور دولت ۳۵۷
- ساختن کشتی راو امر ملکه بهر راجه فتح ملکه صلابت خان
را و کشته شدن او ۳۵۸

۲۹۸	کشفیات
۲۹۸	مفتوح گشتن ده قال و تهازی
۲۸۰	جشن ششمین وزن (۱۹ شوال سنه ۱۰۵۱)
۲۸۲	فرستادن ظفرخان به تنظیم صوبه کشمیر از تغییر تربیت خان
۲۸۴	جشن نوروز (۱۹ ذی الحجه سنه ۱۰۵۱)
۲۸۵	شرح داستان مورجمل
۲۹۱	توجه بادشاه زاده محمد دارا شکوه بصوب قندهار
۲۹۷	لغتی از احوال شاه صفی و کیفیت وفات او
۳۰۳	جشن قمری وزن (۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۲)
۳۰۴	جشن ازدواج بادشاهزاده عالی نصاب مراد بخش
۳۰۷	آغاز سال ششم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۲)
۳۱۱	توجه شاه جهان بادشاه بدیدن عمارت نو
۳۱۷	توجه شاه جهان بادشاه از دار السلطنه لاهور بدار الخلافه اکبر اباد
۳۲۱	جشن وزن ششمی (غره ذی القعدة سنه ۱۰۵۲)
۳۲۲	شرح عمارات روضه ممتاز الزمانی مهد علیای شاه جهان بادشاه واقع اکبر اباد
۳۳۲	جشن نوروز (سلج ذی الحجه سنه ۱۰۵۲)
۳۳۵	جشن قمری وزن (۱۲ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۳)
۳۳۷	لغات سلطان ممتاز شکوه عصر محمد دارا شکوه
۳۴۰	قانون مجلد دوم تعیین گریهائی عبا رطوبی
۳۴۰	سال هفتم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۳)

تاریخ

(۵)

۲۱۹	توجه شاه چ	کنفیت	رفتن شاه چ
۲۲۲	۸۰۰۰
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰

- کیفیت
- ۱۱۷ بر زمین‌های شدن مانکن‌های برادر زمیندار ملک با حوادث دیگر
- ۱۲۵ تفرقه‌ی ایالت صوبه کشمیر بعلی مردان خان
- ۱۳۱ حقوق عارضه جسمانی بعلی افضل خان وزیر با تدبیر
- ۱۳۲ وفات یافتن بعلی افضل خان
- ۱۳۳ جشن وزن شمسی (۱۸ رمضان سنه ۱۰۶۸)
- نقوای ایالت صوبه پنده بشایسته خان از تغیر عبد الله
- ۱۳۴ خان بهادر فیروز جهان
- ۱۳۸ بزمیت شاه جهان پادشاه از دار السلطنه بصوب کابل
- ۱۴۲ مهن نوروز (۱۵ ذی القعدة سنه ۱۰۶۸)
- میں شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش هزار
- ۱۴۸ ت حوالی کابل
- ۱۵۲ دن منصور حاجی سفیر نذر محمد خان نزد شاه جهان
- ۱۵۵ بن قمری وزن (۱۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۴۹)
- ۱۵۶ شاه جهان پادشاه از کابل بدار السلطنه لاهور
- بر کشیدن سنگی بمحل زمیندار تجت کلان و راه گریز
- ۱۵۹ بی شد صفات و موصی زمین‌های شد
- ۱۶۱ مال سوم (غرق جمادی الثانی سنه ۱۰۴۹)
- ۱۶۳ شاه جهان پادشاه بدار السلطنه لاهور
- ۱۶۵ بن محمد پسر شاهزاده محمد شاه شجاع
- ۱۶۶ زمین بیلوچی بجزای کردار نکوینده
- ۱۶۷ اهتمام علی مردان خان

- کیفیت
- ۱۹۹ مانع غریبه ابکم ظاهر ساختن عبد الرحیم بیگ خود را
- ۷۵ ولادت محمد سلطان پسر شاهزاده محمد اردنگ زیب ..
- آمدن سپاه حیستان بسرزمین قندهار و در گذاشتن قلعه
- خنشی بعد تسخیر ایف
- ۷۵ جشن شمسی وزن (۴ شوال سنه ۱۰۴۹)
- آتش افندان در ارک اکبر نگر و سوختن بسیاری از
- ۷۷ کارخانجات بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر
- ۱۹ توجه شاه جهان بادشاه بهسیر کشمیر ملک آسا
- ۳ جشن نوروز (۲۶ ذی القعدة سنه ۱۰۴۹)
- رفتن ظریف بملک روم و مراجعت او با فقیر فرمان روائی
- آن مرز و بوم
- ۸ استیلاء سلطان مراد خان بر قزلباش و تسخیر بندان
- ۲ سیر باغ فرح بخش و فیض بخش
- گرفتار آمدن پرتیراج ولد چهار سنگه بندیده
- آمدن ارمغان اقا سفیر ملتان مراد خان
- جشن قمری وزن (۳ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۰)
- توجه شاه جهان بادشاه بهسیر ببلق بندظیر سنگ سنید
- آغاز سال چهارم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۰)
- توجه شاه جهان بادشاه بنماشای سیر گاهلی شرقی هوش
- کشمیر و از آنجا بدار السلطنه هجور

کشفیت

یغی و زدن احمد خان اردلان حاکم کردستان ..
 عزیمت شاه جهان پادشاه از دارالخلافه اکبر آباد بصوب سرور ..
 بقصد رسید و شکار با وقایع دیگر ..
 ولادت زینت النساء دختر شاهزاده اورنگ زیب ..
 فتح قلعه قندهار با دیگر قلاع آن دیار ..
 مقاتله با قزلباشان و انهزام آن گروه ..
 کشودن حصار رصین بخت و حصن حصین زمین داور ..
 تسخیر قلعه هیرمنداب ..
 کشایش قلعه گرشک ..
 سر بر تافتن سرزبان کوچ هاجو از جاده اطاعت شاه جهان ..
 پادشاه باقواء اشامیان با فتوحاتی چند ..
 حقیقت آشام و آشامیان ..
 جشن نوروز (۴ ذی القعدة سنه ۱۰۴۷) ..
 ترتیب دادن چرتغان در باغ جهان آرا ..
 تولد شهر شکوه پسر شاهزاده محمد دارا شکوه ..
 جشن قمری وزن (۱۵ ربیع الثانی سنه ۱۰۴۸) ..
 کشایش یافتن ولایت بکلانه از حسن معی پادشاهزاده ..
 محمد اورنگ زیب بهادر ..
 فتح رام نگر از مضامات بکلانه ..
 عزیمت شاه جهان پادشاه بصوب دار السلطنه ..
 (۱۰۴۸)

فہرست جلد دوم بادشا نامہ موصوم بدور دوم

حقیقت
 حمد خدایتعالی عزوجل
 آغاز سال اول (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۴۷)
 خطاب دادن شاه جهان بادشاه لعل خان گلونت را
 به کن صمندر
 توجه شاه جهان بادشاه بصوب باری
 جشن شمشی وزن (۹ رمضان سنه ۱۰۴۷)
 شته شدن کتور کریمداد پسر جلالت
 مدنی عرصه داشت صفدر خان که بعنوان سفارت نزد شاه
 سای روای ایرلی رفتن بود
 که
 ایة

Q. 19

DATE LABEL

THE ASIATIC SOCIETY

1, Park Street, Calcutta-16

The Book is to be returned on the date last stamped :

Voucher No.	Date	Voucher No.	Date
4640	27 NOV 1952		
8555	18 JUN 1964		
10217	30 1965		
116			
	NOV 17 1967		
	12776		
272/29	5 JUL 1973		

BI
19.

